

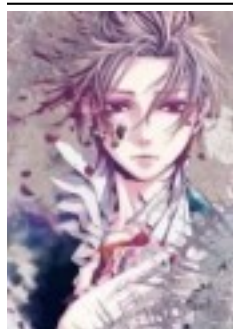
Thầy Giáo Lớp Mẫu Giáo Ở Tỉnh Tế

Contents

Thầy Giáo Lớp Mẫu Giáo Ở Tỉnh Tế	2
1. Chương 1	3
2. Chương 2	6
3. Chương 3	9
4. Chương 4	12
5. Chương 5	15
6. Chương 6	18
7. Chương 7	21
8. Chương 8	25
9. Chương 9	27
10. Chương 10	30
11. Chương 11	33
12. Chương 12	37
13. Chương 13	40
14. Chương 14	43
15. Chương 15	46
16. Chương 16	49
17. Chương 17	52
18. Chương 18	55
19. Chương 19	58
20. Chương 20	62
21. Chương 21	65
22. Chương 22	68
23. Chương 23	71
24. Chương 24	75
25. Chương 25	78
26. Chương 26	86
27. Chương 27	92
28. Chương 28	99
29. Chương 29	103
30. Chương 30	107
31. Chương 31	112
32. Chương 32	116
33. Chương 33	119
34. Chương 34	123
35. Chương 35	127
36. Chương 36	130
37. Chương 37	136
38. Chương 38	142
39. Chương 39	149
40. Chương 40	155
41. Chương 41	161

42. Chương 42	167
43. Chương 43	173
44. Chương 44	176
45. Chương 45	180
46. Chương 46	183
47. Chương 47	186
48. Chương 48	190
49. Chương 49	192
50. Chương 50	196
51. Chương 51	199
52. Chương 52	201
53. Chương 53	204
54. Chương 54	207
55. Chương 55	211
56. Chương 56	214
57. Chương 57	218
58. Chương 58	221
59. Chương 59	225
60. Chương 60	228
61. Chương 61	233
62. Chương 62	237
63. Chương 63	240
64. Chương 64	243
65. Chương 65	248
66. Chương 66	252
67. Chương 67	255
68. Chương 68	260
69. Chương 69	264
70. Chương 70	269
71. Chương 71	273
72. Chương 72	278

Thầy Giáo Lớp Mẫu Giáo Ở Tỉnh Tế



Giới thiệu

Edit: Winterwind0207
 Thể loại: Điền văn, vị lai giá không, *** tế, hào môn thể gia, xuyên không, th

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thay-giao-lop-mau-giao-o-tinh-te>

1. Chương 1

Đế quốc Tariweya, phía đông một góc của học viện quân sự hoàng gia, chính là vườn trẻ quý tộc.

Ánh nắng vừa vặn ấm áp thoải mái, một trận gió nhẹ thổi qua, nhẹ nhàng lay động cành lá trên cây, phiến lá hình quạt xào xạc thì thầm đua nhau thăm hỏi mọi người, tâm tình nhàn nhạt mùi thơm ngát từ trên cây tản mát ra, quanh quẩn toàn bộ vườn trường, khiến cho lòng người thư thái.

Tại một năm này là thời tiết tốt nhất, học viện quân sự hoàng gia hoàn thành tuyển sinh duy nhất một năm một lần, vườn trẻ hoàng gia cũng vào mấy ngày qua hoàn mỹ khai giảng.

Vườn trẻ quý tộc, tên như ý nghĩa, nơi này tất cả đều là đời sau của quý tộc đế quốc, bọn trẻ đang ở thời kỳ ấu tể thân phận ẩn tàng liền bị đưa tới đây học tập. Đúng, ấu tể, toàn bộ đều không thể biến thành hình người, vẫn còn ở hình dạng thú nhỏ, liền được gọi chung là ấu tể. Ở cái tinh hệ này, không quản giống cái hay là giống đực, trước sáu tuổi đều chỉ có thể bảo trì hình dạng thú thân. Sau sáu tuổi giống đực có thể biến thành hình người, theo quan hệ hình thú chuyển đổi lẫn nhau, giống cái triệt để biến thành hình người. Sau đó bọn nhỏ liền được đưa đến ngôi trường bên cạnh, tiếp thu giáo dục quân sự hóa nghiêm chỉnh. Đi học ở vườn trẻ chính là tạo trụ cột cho bọn nhỏ sau này.

Rất sớm Sở Du Nhiên đã chờ ở cửa lớn, cậu mới vừa được hiệu trưởng thông báo, có báo đen nhỏ mới nhập học, muốn gia nhập lớp của cậu, hiệu trưởng ra nghiêm lệnh, để cho cậu nhất định phải tự mình tiếp đón. Không cần nghĩ cũng biết, thân phận khẳng định không bình thường. Khoảng cách đóng cửa còn sót lại năm phút đồng hồ, Sở Du Nhiên mới nhìn thấy một chiếc tàu vũ trụ màu bạc không có bất kỳ đánh dấu nào cấp tốc bay đến.

Tàu vũ trụ vàng đứng ở trên đỉnh đầu Sở Du Nhiên, khoang cửa mở ra, một con liep báo màu đen mắt vàng ngậm một con báo nhỏ màu đen, từ mười mấy thước trên không nhẹ nhàng nhảy xuống, phần eo liep báo đường nét trôi chảy, tràn ngập sức dẫn cùng sức mạnh đẹp đẽ. Cả người da lông màu đen dưới ánh mặt trời dĩ nhiên hiện ra một tầng vàng sáng màu vàng, toàn thân bắp thịt rắn chắc bám vào trên xương cốt cường tráng, vóc người dĩ nhiên so với loài báo bình thường lớn hơn gấp đôi. Tròng mắt của báo đen màu vàng óng tại thời điểm nhìn thấy Sở Du Nhiên hơi co lại thành hình tròn, Sở Du Nhiên nheo lại đôi mắt xinh đẹp, luôn cảm thấy dưới lớp lông đen này giống như ẩn chứa gì đó, có chút chói mắt, nhìn kỹ lại không nhìn ra bất cứ thứ gì.

Báo đen lớn hất đầu, đem báo đen nhỏ vứt cho Sở Du Nhiên, hành động giống như quăng một quả bóng cao su, hơn nữa lại đặc biệt thuận miệng, hiển nhiên thường ngày ném không ít.

Lần thứ nhất thấy người ta ném đĩa nhỏ thuận miệng như thế Sở Du Nhiên đột nhiên có chút không kịp chuẩn bị, hơn nữa tuy báo nhỏ nhìn đường nét không sai, trên thực tế cả người đều là thịt, chân sau của nhãi con liền đập vào lồng ngực của cậu, chớp mắt liền vọt ra ngoài, tốc độ cực kỳ nhanh.

Đáng tiếc, còn không đợi báo nhỏ chạy xa, báo đen lớn dùng một móng vuốt trực tiếp đánh xuống, đem báo nhỏ trực tiếp ấn xuống, bốn móng vuốt dán sát mặt đất, chỉ còn dư lại một cái đuôi lắc lư, báo đen nhỏ bị nhấn trên đất nghe răng giọng nói ngọt như sữa nói: “Con không muốn đi học! Không muốn tìm thầy giáo! Thầy giáo đều là mấy ông già xấu xí!” Wells đem cháu trai bắt lại, cảm giác lông trên người báo nhỏ run rẩy, lần này là đưa cho Sở Du Nhiên, âm thanh của hắn trầm thấp lạnh lẽo giống như đàn cello, nghe tới đặc biệt gợi cảm, hắn nhìn mặt Sở Du Nhiên, trên mặt không có một tia biểu cảm, phi thường khách quan cho ra đánh giá: “Người này không xấu, mặt còn có thể xem.”

Sở Du Nhiên hoàn toàn không thèm để ý đối phương đánh giá cậu, vẫn giống như trước híp mắt cười, cậu là người hiếm thấy có tóc đen con người cũng màu đen, một đôi mắt màu mực trong lúc cười lên càng lộ vẻ thâm thúy mơ hồ, dường như muốn đem hồn phách hút vào. Lúc này yên lặng đứng ở chỗ này, lại như một bộ tranh thủy mặc cổ xưa, đẹp đến chẳng hề chói mắt, lại làm cho người ta không dời nổi mắt.

Báo nhỏ theo bản năng ngẩng đầu nhìn cậu, hơi sững sờ vài giây, sau đó không được tự nhiên hất cằm lên, kiêu ngạo đánh giá, “Không dễ nhìn!” Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, báo nhỏ lại không nghĩ chạy trốn nữa.

Sở Du Nhiên nhận được đánh giá của học sinh, bởi vì gương mặt cậu còn có thể xem nên thẳng nhóc mới

miễn cưỡng đáp ứng lưu lại, Sở Du Nhiên không thềm để ý chút nào chỉ cười nói, “Ngài là cha của Dillow đúng không? Tôi là thầy giáo trường học sắp xếp cho Dillow, cứ gọi tôi là Sở Du Nhiên.” Thanh âm cậu thanh nhã mang theo mùi vị chỉ có ở vùng sông nước Giang Nam, giống như cả con người cậu, ôn nhuận hòa hợp, mang theo động lực không rõ.

Được Sở Du Nhiên ôm Dillow dần trở nên thành thật, khí tức trên người Sở Du Nhiên đặc biệt tinh khiết, khê ngửi một chút mùi vị trên người cậu, báo nhỏ bắt đầu tò mò đánh giá Sở Du Nhiên. Đứa trẻ càng nhỏ đối với khí tức càng mẫn cảm, giống cái trước mắt so với những người ngày thường lấy lòng bé không giống nhau, hơn nữa bộ dạng kỳ thực rất phù hợp con mắt của bé, so với mấy lão già ngày thường giáo dục bé tốt hơn nhiều. Sở Du Nhiên nhân cơ hội thả ra tinh thần lực, chậm rãi an ủi tâm tình nóng nảy bất an của báo nhỏ, tâm tình của Dillow tốt lên không ít, lè lưỡi liếm hai cái, sau khi nhớ rõ mùi vị của Sở Du Nhiên liền đứng lên lỗ tai tròn trịa, đứa nhỏ ghét bỏ giờ giờ móng vuốt kháng nghị: “Đây là chú con, không phải cha, sớm muộn con cũng phải đánh chú một trận.”

“Chú?” Sở Du Nhiên sững sốt một chút, sau đó áy náy nói: “Xin lỗi, thường thường đều là cha mẹ đưa đứa nhỏ đến đây.”

“Vị hôn thê của ta mất tích sáu năm trước, đến nay chưa kết hôn.” Wells giải thích một câu, sau đó cứ như vậy lẳng lặng nhìn thiếu niên tao nhã ôn nhuận trước mắt, ánh mắt rơi vào nốt ruồi son trên vành tai của cậu ta, trong tròng mắt màu vàng óng ánh giấu giếm cảm xúc phức tạp khó lường, hẳn rõ ràng thầy hiệu trưởng nói sẽ cho hắn một bất ngờ là cái gì.

Sở Du Nhiên bị một con mãnh thú to lớn nhìn chằm chằm như thế, đột nhiên có một loại ảo giác một giây sau đối phương sẽ nhào lên một hơi cắn chặt cuống họng cậu. Bầu không khí có chút cứng ngắc, Sở Du Nhiên lần thứ hai tiếc nuối nói: “Xin lỗi, là tôi nói sai.”

Lỗ tai Wells run một cái, không có trả lời, sau khi quay người rời đi nện bước đặc biệt tao nhã, chính là đuôi có chút cứng ngắc.

Sở Du Nhiên bị hành vi không đầu không đuôi của đối phương làm cho đầu óc mơ hồ, cậu khê lắc đầu, cũng có khi cậu suy nghĩ nhiều, nhìn báo nhỏ trong lòng ngực, cười khổ: Trong lớp tất cả đều là quái thai, hiện tại lại tới một đứa nữa rồi! Lớp khác đều là mười mấy, hai mươi mấy đứa trẻ chủng tộc giống nhau, trong lớp cậu cũng chỉ có bảy con ấu tể. Hơn nữa tư liệu rất ít, ngoại trừ họ tên, tuổi tác, sở thích và chủng tộc, không có thứ gì khác, thậm chí ngay cả tinh thần đẳng cấp đều không có. Đồng thời chủng tộc quá loạn, một con báo đen, một con sư tử, một con sói trắng, một con gấu mèo, một con mèo, một con chó, một con chuột đồng... Nghĩ tới đây Sở Du Nhiên lại lắc đầu, loại phối hợp này hoàn toàn không phù hợp quy luật quá khứ.

Trường mẫu giáo có quy định, ấu tể cùng chủng tộc hoặc là không có tính chất công kích được phân ở trong một lớp học, nơi này của cậu có ba con mãnh thú lại không nói, mèo cùng chuột ở chung một lớp cũng có chút không nói được, thiên tính đối với ấu tể mà nói căn bản là không có cách khắc chế, trường học sắp xếp như thế chỉ có một cái khả năng: Bọn họ cũng không phải ấu tể bình thường, tối thiểu thông minh cũng rất cao.

Sáu năm trước, Sở Du Nhiên ở trong động đất vì bảo vệ học sinh của mình bất hạnh qua đời, vừa mở mắt cậu liền trọng sinh đến một tinh cầu thú nhân hoang vu, thành một giống cái không thể biến thân. Bởi vì đánh mất ký ức nguyên chủ, cậu cũng không biết thân phận của mình lúc trước. Không có quang não, không có chứng minh thân phận, càng không có tính tể, khắp toàn thân cậu ngoại trừ một bộ quần áo thoát nhìn có giá trị không nhỏ, cậu không còn gì cả. Đói bụng xung quanh là hoàn cảnh xa lạ, bởi vì tướng mạo quá mức tinh xảo, còn là bộ dạng thiếu niên Sở Du Nhiên suýt chút nữa bị người ta trắng trợn cướp đoạt về nhà làm con dâu nuôi từ bé.

May là khi đó gặp hiệu trưởng trong đoàn lữ hành, đối phương để cậu tắm rửa sạch sẽ, hỏi cậu mấy câu hỏi nhưng cậu lại không biết trả lời, trực tiếp đem cậu đánh ngất xỉu nhét vào chiếm hạm tư nhân của mình, sau khi tỉnh lại cậu đã có chứng minh thư tên là Sở Du Nhiên. Thuận tiện có thêm một người cha nuôi, người cha nuôi này không ai khác chính là hiệu trưởng trường quân đội đệ nhất để tinh đồng thời là thầy giáo của đương kim đệ hạ- Sở Hồng Vũ. Người ngoài nhìn vào tò mò, tự hỏi tại sao hiệu trưởng chưa kết hôn mà lại có con?! Hiệu trưởng tròn mắt nói dối, nói cậu chính là con trai của ông không cần thận

mất tích, cũng không biết dùng thủ đoạn gì, trực tiếp đem tên cậu viết trên bản hộ khẩu của nhà họ Sở, nghĩa chính ngôn từ: Đây là con tôi, là cùng tình nhân 108 lén lút sinh ra, ai dám nói không phải, đứng ra đây đánh nhau với tôi!

Không có ai dở hơi cùng một tên lưu manh tinh thần lực dị năng đều đạt đến cấp S đánh nhau, cho nên Sở Du Nhiên cứ như vậy có một ngôi nhà, tuy rằng người nhà không đáng tin, đối với đời trước mặc dù xuất thân thể gia lại có kết cục thê lương mà nói, đây là sự sắp xếp tốt nhất.

Tuy rằng thành một giống cái, nhưng cậu cũng không cần để ý, ở cái tinh hệ này, giống cái sau sáu tuổi tuy rằng không thể biến thân thành động vật, không thể tham dự chiến đấu, nhưng có thể đồng dạng nắm giữ tinh thần lực mạnh mẽ, có thể trị cho giống đực bởi vì chiến đấu mà tổn thương hạch dị năng, động viên tinh thần lực của giống đực. Nắm giữ một trái tim lạnh nhạt, Sở Du Nhiên ở nơi nào đều có thể sinh hoạt hạnh phúc.

Ánh mắt Sở Du Nhiên rơi vào trên người Dillow, trên mặt biểu tình âm áp, ba năm kế tiếp, cậu chỉ muốn cùng bảy con ấu tể đồng thời trải qua, bọn nhỏ là thiên sứ thuần khiết nhất, không có tâm cơ cũng không có xấu xa.

Trở lại trong sân lớp của mình, Sở Du Nhiên đem Dillow để dưới đất, cổ vũ bé: “Đi thôi, bên trong có rất nhiều bạn nhỏ giống như con.”

Vì cho bọn nhỏ một hoàn cảnh tự do lớn lên, mỗi một lớp đều có khu nhà nhỏ riêng biệt, trong viện tràn đầy thiết bị giải trí để bọn nhỏ chơi đùa, ngoài ra còn có cây mài móng vuốt chuyên dụng được trồng thành hàng. Có thể thấy được đế quốc đối rất coi trọng việc bảo vệ và giáo dục ấu tể.

Dillow nhìn xung quanh, lại như một vương giả thị sát lãnh địa của mình, ngẩng đầu ưỡn ngực bước chân nhỏ ưu nhã bước vào trong, Sở Du Nhiên từ phía sau đuổi tới, cảm thấy đứa nhỏ này thật sự đặc biệt có ý tứ.

Trong phòng học, chuột đồng Vic đang nằm ngửa bốn móng vuốt của bé hướng lên trời, chó con Miller cùng gấu mèo Panda một người đuổi ra hai cái móng vuốt nhấn thân thể của chuột đồng, sư tử con Archer dùng móng vuốt kéo tay chuột đồng. Vic cứ bình tĩnh như vậy nằm ở nơi đó, tuy rằng móng vuốt không thể động, nhưng miệng vẫn rung lên, vô tư từ trong túi lấy ra đồ ăn, không tìm không phối mà ăn đồ ăn.

Sở Du Nhiên vừa trở về liền thấy hình ảnh này, nhất thời kinh sợ: “Bọn nhỏ, các con đang làm gì? Thầy Hal đâu?”

Thấy thầy giáo trở về ngoại trừ Vic nằm không thể động, tất cả đứa nhỏ đều giống như tranh công ngoắc ngoắc cái đuôi, Archer đặc biệt kích động rung lên chớp đuôi hồng hồng, đặc ý nói: “Thầy giáo mỹ nhân, trên bụng Vic có con sâu, chúng con đang giúp cậu ấy bắt xuống.”

Dillow thấy rõ tình huống bên trong, không khỏi ghét bỏ, lạnh giọng phun ra một câu nói: “Một đám ngu xuẩn!”

...

Trong toà cung điện cao nhất toàn bộ tinh cầu, bên cạnh cửa sổ có một bóng người cao to đứng chấp tay, lẳng lặng phóng tầm mắt tới viễn cảnh ngoài cửa sổ. Trên kính đặc chế phản chiếu ngũ quan tuần lã của hắn, giống như tác phẩm nghệ thuật hoàn hảo được một nghệ thuật gia sáng tạo, hoàn toàn bởi không ra một chút tỳ vết. Đặc biệt đôi con ngươi màu vàng kia, vắng lặng mà lạnh túc. Cho dù đứng bất động, khí thế quanh người cũng đã nội liễm, nhưng tới gần có thể cảm nhận được áp lực bức bách.

Sau khi phó quan Crewe đi vào nghiêm túc chào theo nghi lễ quân đội, trầm ổn nói: “Bệ hạ, ngài tìm tại hạ.”

Wells ừ một tiếng, bây giờ vẫn duy trì tư thế như thế, lạnh giọng nói: “Đi tra một chút lại lịch của Sở Du Nhiên, đặc biệt sáu năm trước.”

Hết chương một.

2. Chương 2

Hiếm thấy bề hạ đối với giống cái sản sinh hứng thú, phó quan Crewe lập tức biết gì nói nấy: “Sở Du Nhiên là con trai của Sở Hồng Vũ các hạ, nghe nói là tình nhân sinh ra, sáu năm trước được Sở Hồng Vũ mang về, là một người bảo thủ, có danh xưng đệ nhất mỹ nhân tinh tế. Bởi vì cậu ta chưa bao giờ tham gia vũ hội cùng giao tiếp giữa quý tộc, người biết rõ cậu ta đã ít lại càng ít, chỉ biết là ba tháng trước cậu ta mới vừa thành niên, đã đến niên kỷ kén vợ kén chồng.”

Crewe nói xong do dự một chút, mới bổ sung nói tiếp: “Nghe đâu mấy ngày trước tam thiếu gia nhà công tước Zarro gia đây đưa với cậu ta, bị Sở hiệu trưởng đánh gãy chân, công tước Zarro vì thế đối với hiệu trưởng rất bất mãn.”

Wells nhú mày, “Ông biết rất rõ ràng.”

Crewe nghiêm túc gật đầu, “Chuyện này toàn bộ để tinh đều biết, đặc biệt quý tộc trẻ tuổi. Theo bối phận, Sở thiếu gia là sư đệ của ngài, không quản chân tâm hay là giả dối, đối với cậu ta quý tộc có ý nghĩ thực tại không ít, gần đây người khiếu nại Sở Hồng Vũ cũng có rất nhiều, hồ sơ vụ án còn đặt ở bên trong hội nghị cao tầng không phát ra bên ngoài.”

Wells tiếp tục nhìn ngoài cửa sổ, không biết đang suy nghĩ gì, phòng lớn như thế ngoại trừ tiếng hít thở như có như không, thanh âm gì đều không có.

Crewe cung kính đứng ở nơi đó, cúi đầu chờ đợi mệnh lệnh kế tiếp.

Một lúc lâu, Wells mới thấp giọng nói rằng: “Mấy lão quý tộc ở đế tinh, lá gan càng ngày càng lớn. Xử lý một chút, để cho bọn họ biết đến cái gì là yên phận.”

Giọng Wells trầm thấp mang theo một tia từ tính lạnh lẽo, ngữ khí nghe không ra hỉ nộ ái ố, nhưng Crewe theo hầu Wells đã lâu, biết đến diện hạ có ý tứ truy cứu, ông hồi đáp: “Thuộc hạ đi sắp xếp này, mặt khác hoàng tử điện hạ có cần phái người bảo vệ không ạ?”

“Làm kín đáo, không được cho ai biết thân phận của Dillow.” Wells nhú mày, trầm giọng nói.

Dillow là con trai của thân vương Elivis, anh trai song sinh của hắn.

Thân vương Elivis và vương phi đã hi sinh trong cuộc chiến mười năm trước, chỉ để lại Dillow còn ở trong trứng.

Bởi vì ở trong chiến tranh bị trọng thương, hắn bỏ ra thời gian bảy năm mới để cho cháu trai phá xác ra đời. Hơn nữa bên cạnh hắn vẫn chưa kết hôn, cũng không ít người có ý đồ xấu nhằm vào Dillow, cho nên an toàn Dillow nhất định phải chú ý.

Về phần thầy giáo đề cử chăm sóc Dillow lần này.....

Wells nhú mày lại, con mắt màu vàng óng nhiễm phải mấy phần tối tăm không rõ.

Mở ra báo cáo điều tra lúc trước Crewe trình lên, trong hình giống cái trẻ tuổi nở nụ cười cực kỳ ôn nhu. Nhưng ngữ quan quen thuộc, giống như đức vị hôn thê của hắn sáu năm trước bất ngờ mất tích.

Nhớ lại tình cảnh năm đó, khốc liệt giống như địa ngục giữa trần gian. Tất cả mọi người cảm thấy giống cái tay không tác sát, thuở nhỏ lại được nuông chiều chắc chắn sẽ chết.

Nhưng chưa từng nghĩ, cậu ta đã sớm tới đế đô, thậm chí còn thay đổi thân phận và họ tên.

Có thể tất cả những thứ này, cũng chỉ là suy đoán. Suy tư một lúc lâu, Wells dặn dò người hầu ngoài cửa: “Dặn dò đầu bếp nấu thêm đồ ăn, tối hôm nay Sở Hồng Vũ các hạ sẽ đến làm khách!”

Vườn trẻ hoàng gia, lớp học của Sở Du Nhiên.

Đối với ấu tể mà nói, bất kỳ chuyện vặt vãnh việc nhỏ cũng có thể khiến lũ trẻ lao vào đánh nhau vì tôn nghiêm của giống đực.

Lời nói tràn ngập ý tứ ghét bỏ đầy hàm xúc kia của Dillow chính là mồi dẫn khiến lửa cháy lan tràn.

Không chú ý một cái, báo nhỏ

và sư tử con liền lao vào quyết đấu.

Sở Du Nhiên nhìn hai thú con từ trong nhà đánh ra ngoài sân, khó bỏ khó phân, không quyết định được thắng bại. Cậu liền đi vào trong phòng học tìm ra một cái thùng đựng hình chữ nhật đặt ở trước cửa, cười híp mắt nhìn phản ứng của bọn nhỏ.

Đễ thương quá (*? ? *) Archer vừa nhìn valy, thiên tính của động vật loài mèo điều động, lập tức buông tha Dillow chui vào bên trong thùng đựng.

Dillow lại không khống chế được đuổi ra móng vuốt thăm dò, sau đó ghét bỏ hừ lạnh: “Ồn ào!”

Sở Du Nhiên cố nén bên môi ý cười, lại lấy ra một cái thùng đựng, cười híp mắt đặt, tiện ném vào bên trong một quả cầu nhung.

“...”

Dillow trực tiếp nhào tới, đem quả cầu lông nhào vào trong ngực hưng phấn dùng chân sau nhanh chóng vừa đập vừa cào.

Vì là ấu tể ưu tú nhất đế quốc, không có bất kỳ “Kẻ địch”, những thứ có thể làm cho bé lui bước rất ít ỏi.

Nhìn hai đứa nhỏ đắm chìm bên trong valy, Sở Du Nhiên thu tầm mắt lại, không nhanh không chậm sửa sang lại sân mới vừa bị bọn trẻ làm loạn, hoàn toàn không lo lắng bọn trẻ sẽ tiếp tục đánh nhau.

Trợ giáo Hal đứng lúc đem hoa quả cắt gọn bưng lên, để bọn nhỏ chơi một rồi sẽ ăn. Sở Du Nhiên nhìn cậu ta gặt đầu, ra hiệu cậu ta

đặt lên bàn.

“Dillow xem ra thích ứng rất tốt, đã bắt đầu tự mình chơi đùa.” Đứng ở bên người Sở Du Nhiên nhìn một hồi, Hal cao hứng nói.

“Đúng a!” Sở Du Nhiên câu lên khoe môi biểu thị tán thành, nhưng mà tâm lý lại mơ hồ có chút lo lắng.

Trong mấy đứa trẻ này, Dillow có vấn đề lớn nhất, nói bé kiêu ngạo không đủ, không biết có phải do gia đình xảy ra vấn đề hay không, trong tính cách của bé có chút cực đoan, không thể tự mình biểu đạt ý nghĩ, một lời không hợp liền muốn dùng vũ lực giải quyết, còn nhỏ tuổi đã có chút tâm lý phản nghịch. Đứa trẻ có loại biểu hiện này phần lớn là do bên trong quá trình trưởng thành khuyết thiếu tình thương, dẫn đến trẻ nhỏ cảm giác mất cân đối, từ ba đến sáu tuổi là thời kỳ mấu chốt quyết định EQ cùng tính cách của trẻ nhỏ, trong quá trình dẫn dắt cần thiết phụ huynh phối hợp. Chỉ là không biết phụ huynh Dillow đối xử với bé ra sao?!

Buổi trưa, tất cả bọn nhỏ đều ngủ, Sở Du Nhiên thừa dịp thời gian này tổng kết báo cáo hàng ngày của bọn nhỏ. Ngày hôm nay trong lớp có hai đứa bé xin nghỉ, hiện tại cậu chỉ có năm bạn nhỏ, thời gian đặc biệt dư.

Tới gần giờ tan học, Sở Du Nhiên ôm Dillow ngồi trên ghế dài, một bên ôn nhu xoa cổ bé, một bên cho bé xem bức ảnh trên máy tính, “Nơi này có bức ảnh biểu hiện một ngày của Dillow, ngày hôm nay biểu hiện của con đặc biệt tốt, không chỉ không khóc, còn sẽ tự mình ăn cơm, tự mình ngủ.” Trong hình báo nhỏ nhảy vào trong valy chơi đùa quên hết tất cả, buổi trưa lúc ngủ nằm nhoài trên đùi Sở Du Nhiên ngủ đến một mặt ngây thơ, thời điểm đó còn tự mình liếm lông tuy rằng bộ dạng ngốc nghếch thế nhưng dị thường nghiêm túc..Dillow biểu hiện tự lập cũng làm cho Sở Du Nhiên đau lòng, không có ấu tể có thể làm được như Dillow, ngày thứ nhất đi học có thể chiếu cố tốt bản thân như vậy, hiển nhiên trong ngày thường bé vẫn sinh hoạt trạng thái như thế.

Dillow nhìn bức ảnh lại nổi giận, móng vuốt nhỏ đánh về phía màn hình, thật giống như muốn tiêu hủy chứng cứ phạm tội, “Xoá bỏ xoá bỏ! Con mèo ngu xuẩn ngốc nghếch này không phải con.”

Sở Du Nhiên mặc kệ cho bé nổi giận, bởi vì những hình này thật sự rất đáng yêu, chụp được ảnh Dillow ngây thơ dễ thương như vậy cũng không phải dễ, nghĩ thầm nhất định phải cho người nhà của bé xem mới được. Dillow của chúng ta đáng yêu như thế, nhất định phải yêu thương bé nhiều hơn.

Thời điểm tan học tới đón Dillow là người hầu của bé, đại khái hơn bốn mươi tuổi, bộ dạng cũng không nổi bật, cả người khí tức lại dị thường nhu hòa. Sở Du Nhiên đem Dillow giao cho ông, sau đó lấy ra một tấm thẻ đã sớm chuẩn bị giao cho đối phương, dặn dò: “Sau khi trở về có thể đem tấm thẻ này giao cho phụ huynh của Dillow, tôi sẽ gửi một ít bức ảnh và video Dillow ở trường học, để cho bọn họ an tâm.”

Quan hầu còn chưa nhận, Dillow liền phát lên móng vuốt, thẻ nhớ lập tức rơi xuống trên đất, còn khiến bàn tay Sở Du Nhiên đỏ ửng, báo nhỏ đặc biệt ghét bỏ hừ lạnh một tiếng: “Con mới không cho chú xem! Tuyệt đối không thể cho cái người xấu xí kia xem!” Những bức hình kia xấu như vậy, chú ngu xuẩn nhìn nhất định sẽ cười nhạo bé giống như một con mèo ngốc!

Quan hầu lập tức nhặt lên, áy náy nhìn Sở Du Nhiên, “Xin lỗi, thiếu gia nhà tôi có chút không biết biểu đạt.”

Sở Du Nhiên không thêm để ý nở nụ cười, Dillow chính là điển hình của đứa trẻ thiếu tình yêu, cậu cũng không thể chấp nhận.

Dillow nhìn bàn tay đỏ ửng của Sở Du Nhiên, trên mu bàn tay trắng nõn có ba vết trảo hiện ra dị thường rõ ràng. Dillow không khỏi áy náy duỗi ra đầu lưỡi liếm hai lần, sau đó nghiêng đầu qua chỗ khác, không lên tiếng.

Sở Du Nhiên cười sờ đầu bé, cảm thấy thằng nhóc này quả thật lạnh lùng, ngay cả lời xin lỗi cũng không nói.

Quan hầu lễ độ nói lời tạm biệt, ông nói Sở Du Nhiên bảo đảm trở lại nhất định đem thẻ chuyển giao cho chủ nhân.

Sai khi tiễn nhóm trẻ con tan học, Sở Du Nhiên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, đi thẳng đến phòng hiệu trưởng. Cậu muốn nói chuyện với cha, chuyện xếp Dillow vào lớp cậu, đến cùng là xảy ra chuyện gì.

Đáng tiếc, trợ lý nói Sở Hồng Vũ sớm đã có cuộc hẹn phải ra ngoài.

Sở Du Nhiên nghĩ thầm nhất định lại là cùng một giống cái nào đó tuổi trẻ dung mạo xinh đẹp đi ra ngoài hẹn hò. Là một ông chú phong lưu đẹp trai, Sở Hồng Vũ rất được giống cái yêu thích, không quản già trẻ, thậm chí là các phu nhân quý tộc đã kết hôn, Sở Hồng Vũ vẫn là tình nhân trong mộng của bọn họ. Cho tới bây giờ, Sở Du Nhiên đều không hiểu nổi những giống cái đó rốt cuộc là uống lộn thuốc gì.

Về tới ký túc xá trường học sắp xếp, Sở Du Nhiên từ trong tủ lạnh lấy ra nguyên liệu nấu ăn, xào rau cải xanh, hầm cháo, lấy thêm ra dưa muối tự tay cậu ướp. Cậu ăn không quen món ăn dinh dưỡng nhà ăn làm, vì bảo trì giá trị thức ăn dinh dưỡng, người máy đầu bếp làm cơm mỗi một bước đều trải qua tỉ mỉ sắp đặt, đồ ăn toàn bộ là một mùi vị, đồng thời còn có món nửa sống nửa chín, Sở Du Nhiên ăn không quen thức ăn dinh dưỡng, mỗi ngày đều yêu thích tự mình làm.

Muốn ăn cái gì làm cái đấy, tự tay lấp đầy bụng của mình cũng là một niềm hạnh phúc.

Ăn no nằm ịch xuống giường, Sở Du Nhiên không đợi Sở Hồng Vũ trở về, lại nằm chờ các phụ huynh gửi phản hồi, còn có một vài người đưa ra một vài câu hỏi, Sở Du Nhiên đều nghiêm túc trả lời.

Đến buổi tối hơn mười giờ, tất cả vấn đề đều trả lời xong, Sở Du Nhiên cau mày lật qua lật lại nhật ký nói chuyện, có chút lo lắng Dillow. Người nhà đứa nhỏ này dĩ nhiên không có bất kỳ phản hồi nào, là Dillow không cho người nhà xem, hay là người nhà không để ý? Chú của Dillow chưa kết hôn, lại không có con, từ động tác vỗ Dillow có thể nhìn ra, thật sự là không hề có kinh nghiệm.

Lúc này, bên trong cung điện, người đàn ông một mặt lạnh tức nhìn từng bức ảnh của Dillow, sắc mặt không khỏi hoà hoãn. Ánh mắt rơi vào một tấm hình cuối cùng, con mắt màu vàng óng dần dần tăng thêm mấy phần ám trầm. Đây là ảnh Dillow chụp chung với Sở Du Nhiên, trong bức ảnh Sở Du Nhiên mặc đồng phục màu xanh lam ngồi ở trên sân cỏ trong trường, Dillow nằm úp sấp gối lên hai chân thon dài của Sở Du Nhiên, không biết Sở Du Nhiên nói cái gì, trên khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt của Dillow là biểu tình ngoan

ngoãn hấn chưa từng thấy qua. Sau lưng hai người trời xanh mây trắng làm cho cả hình ảnh trở nên trong sáng. Sở Du Nhiên cúi đầu, lông mi thật dài ở trên mặt đặt xuống một mảng nhỏ bóng tối đẹp mắt, ý cười mê người từ bên trong gương mặt tinh xảo phản chiếu ra, giống như thời điểm hoàng hôn in mình bên con sông lớn, trong ngày thu nắng ấm, chỉ cần liếc mắt nhìn liền có thể cảm giác được một loại tâm linh khiến tâm tình trở nên ấm áp.

Nhìn Sở Du Nhiên như vậy, Wells không nguyên do có chút nôn nóng. Lúc trước quả cầu lông kia bị hấn ghét bỏ dùng một móng vuốt đánh bay, bắt đầu từ khi nào dĩ nhiên biến thành bộ dạng xinh đẹp này? Bức ảnh phía dưới rất nhiều chữ viết lưu loát, nhưng Wells không có tâm tình xem lại, ngón tay trở dài nhấn mấy lần, không chút khách khí viết hai chữ lớn, sau đó đem máy tính đóng lại, không quản Sở Du Nhiên biến thành người như thế nào, dù sao cậu ta chỉ cần thấy hấn sẽ cảm thấy run sợ.

Sở Du Nhiên chuẩn bị muốn đi ngủ, đột nhiên phát hiện máy tính đột nhiên có đèn đỏ lấp loé, phía trên dòng chữ ‘Dillow’ sáng lên, Sở Du Nhiên nở nụ cười, nhanh chóng mở ra nhìn, sắc mặt lúc này liền trầm xuống.

Nơi ghi lại phản hồi của phụ huynh, viết hai chữ lớn rõ ràng: “Đã duyệt”.

Kiểu chữ ba phần bá đạo, ba phần hách dịch, nhưng là mười phần hồ hững...

Hết chương 2.

3. Chương 3

Sáng sớm sáu giờ, ánh sáng rừng rực từ từ bay lên, tia sáng chiếu vào trên ban công, gặp phải tia sáng, cánh hoa lặng yên mở ra, khoe sắc đến xinh đẹp.

Sớm thành thói quen thời gian này rời giường, Sở Du Nhiên vuốt mắt ngồi dậy, lười biếng chậm rãi xoay người, lộ ra eo thon căng mịn. Trên gò má tinh xảo còn mang theo vài phần đỏ ửng, phối hợp với cặp mắt đào hoa long lanh giống như viên kim cương đen, trong ngày thường mỹ nhân thanh nhã ôn nhuận, lúc này thoạt nhìn tăng thêm mấy phần diễm lệ gợi cảm.

Rời giường đi dép vào, Sở Du Nhiên tùy ý sửa lại một chút tóc đen hơi xốc xếch, đi rửa mặt, làm điểm tâm.

Sau khi đem đồ ăn sáng lên bàn ăn, trên cửa sổ phòng khách loé lên một thân ảnh màu đỏ, một người đàn ông trung niên mái tóc dài màu đỏ ngồi cạnh cửa sổ, đồng dạng người này cũng có một cặp mắt đào hoa câu người, đuôi mắt vẫn lộ ra mấy phần mùi vị sắc bén, hai má hẹp cao, ngũ quan anh tuấn lập thể thâm thúy, cười lộ lên phong nhã quý khí, lại có chút lưu manh. Người đàn ông kéo qua bát cháo nếm thử một miếng, ông dùng cái muỗng gõ vào miệng chén, tiếng nói trời sinh có chút khàn khàn thúc giục: “Cho thêm đường.”

Sở Du Nhiên dùng muỗng nhỏ cho một muỗng đường, vội vàng đem bình đường giấu vào không gian của mình, “Đường ăn nhiều đối với thân thể không tốt, một muỗng là đủ rồi.”

Sở Hồng Vũ ủy khuất nhìn cậu, “Đưa con bắt hiểu này nhá, cha làm sao lại sinh ra con, không hiểu thuận...”

Sở Du Nhiên không nhìn ông khóc lóc kể lể, phi thường bình tĩnh đem bánh bao đẩy qua, duỗi ra tay nhỏ trắng nõn ở dưới mí mắt của đối phương quơ quơ, tức giận nói: “Đừng nghịch, một mình cha làm sao sinh, giống như con sâu sinh trứng sao? Vậy sao cha không sinh nhiều thêm mấy đứa, mỗi người chia ra một cái vũ trụ?”

Sở Hồng Vũ tăng hắng một cái, phút chốc trở nên đặc biệt nghiêm túc: “Trước con ngã bệnh, chuyện khi còn bé đều quên mất, mẫu phụ con là tình nhân của cha, một đời không lấy chồng, sau khi lặng lẽ sinh con thì bệnh nặng, cha hối hận a, chờ mẹ con chết mới đem con nhận trở về.” Bộ dạng Sở Hồng Vũ diễn hình trọn tròn mắt nói dối, rõ ràng tại thời điểm nhặt được Sở Du Nhiên, còn hỏi nhai con nhà người ở nơi nào... bây giờ lại biến thành tự mình sinh.

“Ừ, cha yêu quý, ngài muốn làm sao sinh thì chính là thế đó.” Sở Du Nhiên đối với lời nói không chắc chắn vốn đã chán nghe rồi, lần trước còn nói say rượu loạn tính mới sinh ra cậu. Sợ sệt đối phương lại nói ra cái gì đáng sợ, Sở Du Nhiên nhanh chóng thuận theo lời của đối phương hỏi: “Vậy ngài có thể nói cho con trai thân yêu của ngài, tình huống trong nhà Dillow hay không, đứa nhỏ này tính cách có phần nghiêm trọng, cần phải cẩn thận dẫn dắt, con luôn cảm thấy, trong nhà đứa nhỏ này không phải người bình thường.”

“Tinh thần lực của con có phải là tăng lên? Gần đây con càng ngày càng nhạy cảm, thuốc trị liệu trước đó có phải không hợp hay không, chỉ tác dụng được một chốc?!” Thời điểm mới vừa nhận được đứa nhỏ này, tinh thần lực cơ hồ toàn bộ bị phá hủy, không chỉ thời điểm bị đuổi giết bị ngoại lực quấy nhiễu, còn có thời gian dài tiếp xúc một ít thuốc ức chế tinh thần. Cũng may thân thể đứa nhỏ này được dưỡng tốt, ông phải bỏ thật lớn công phu mới chữa lành. Sở Du Nhiên suy nghĩ một chút, hỏi: “Nếu không con đi trung tâm đo lường tinh thần lực kiểm tra một chút?”

“Không cần, “ Sở Hồng Vũ thấy cậu gầy gò, dĩ nhiên ăn bầy, tám cái bánh bao còn đưa tay lấy tiếp, đem đĩa bánh bao bên cạnh mình đẩy qua cho con trai, nghiêm mặt nói: “Làm người phải khiêm tốn, tinh thần lực cao cũng chớ nói ra ngoài, nói ra người ta sẽ nghĩ con nói dối, hiểu không?”

“Hiểu.” Tuy rằng lời này Sở Hồng Vũ nói không có sức thuyết phục, nhưng Sở Du Nhiên tính tình hồ hững, được chẳng hay chớ, cũng chỉ ngoan ngoãn nghe lời, tiếp tục ăn cái bánh bao thứ chín.

Cậu không phải người ăn nhiều, là do bộ thân thể này có vấn đề, Sở Du Nhiên cảm thấy thú nhân giống như voi Ma mút vậy.

Sở Hồng Vũ rất hài lòng thái độ này của cậu, cười híp mắt nói: “Tuy nói trường học chúng ta thân phận học sinh phải được bảo mật, bất quá con là con trai yêu quý của cha, cha sẽ tiết lộ cho con một chút tin tức, đứa nhỏ thoát nhìn như báo nhỏ, con phải chăm sóc nó thật tốt.”

“Thoạt nhìn như báo nhỏ? Có ý gì? Dillow không phải là báo đen sao? Bất quá chú của nó đáng vóc xác thực rất lớn.” Sở Du Nhiên ác ý nghĩ, người chú kia nhất định là đem dinh dưỡng nuôi thân thể, đầu óc đơn giản, tứ chi phát triển, Sở Du Nhiên đối với hai chữ đã duyệt hôm qua, tràn đầy oán khí.

Sở Hồng Vũ trong mắt là ghét bỏ không hề che giấu, lúc trước thời điểm tìm kiếm Sở Du Nhiên chỉ nhìn mặt chưa kiểm tra thông minh của nó, thằng bé này động một chút là loạn tưởng điểm này làm cho ông phi thường gấp gáp, ngày nào đó nó bị người khác hại, dùng trí thông minh này không chắc sẽ rơi vào bên trong chậu nước chết chìm. Sở Hồng Vũ quăng miệng, ha ha hai tiếng, “Chỉ là một báo nhỏ khó sinh thôi.”

Sở Du Nhiên nhú mày, “Khó sinh? Thời đại này còn có đứa nhỏ khó sinh?” Hiện tại không phải là sinh trứng, rồi ấp ra sao, làm sao lại khó sinh ạ?

Hai ba câu hỏi khiến Sở Hồng Vũ thấy chán, “Con sao lại nói nhiều như vậy, không trách không ai thêm lấy!” Dưới cái nhìn của ông, ông không muốn giải thích câu hỏi của Sở Du Nhiên, lúc trước thời điểm nhận được Sở Du Nhiên chỉ là vấn đề thú nhân giống đực sẽ biến thân, ông phải giải thích đến ba lần, có thể tưởng tượng được trí thông minh của Sở Du Nhiên rất tỉ lệ thuận với tinh thần lực.

“Người muốn kết hôn với con đều bị ba đánh thành tàn phế, ba ba yêu quý ạ.” Sở Du Nhiên cũng đặc biệt chê bai, không biết tại sao cậu vẫn luôn bị xem là đứa ngốc

Sở Hồng Vũ lúc này một mặt nghiêm túc đối với con trai ngốc nói: “Muốn kết hôn với con trai của ba ba, tối thiểu phải đánh được ba ba, không thể bảo vệ con, thì cần làm cái gì?”

“Vậy chẳng phải con sẽ cô độc cả một đời?!” Toàn bộ đế quốc người có thể đánh được Sở Hồng Vũ có thể đếm được trên đầu ngón tay, ngoại trừ vị trong cung kia còn dư lại đều là lão già. Đời trước trong nhà kì thị đồng tính luyến ái, coi đây là lý do mượn cớ đem cậu đuổi ra khỏi nhà, thân bại danh liệt. Đời này được ủng hộ đồng tính luyến ái, làm cha lại không cho.

Sở Hồng Vũ ăn uống no đủ, lau qua miệng, không nghĩ trong vấn đề này tổn nhiều miệng lưỡi, “Nói chung Dillow không cha không mẹ, thời điểm còn ở trong trứng liền đi theo chú của nó, chú nó ánh mắt cao, tâm kiêu ngạo, đặc biệt không biết xấu hổ, rõ ràng muốn tao còn yêu thích thâm trầm, hơn nữa kín miệng, một câu cũng sẽ không nói, rõ ràng là mèo con lại thích làm sói lớn, ai thấy đều muốn một ngày đánh tám lần.” Bôi đen học sinh của chính mình đặc biệt sáng khoái, trong lòng Sở Hồng Vũ đặc biệt vận vẹo. Mắt thấy đối

phương nói xong liền từ tầng mười bảy, nhảy xuống, Sở Du Nhiên yên lặng phun tào, một thân bản lĩnh đều vô dụng, cửa chính không đi, leo lầu ngược lại rất thuận tiện, không biết học sinh duy nhất của ông có học được chiêu này hay không. Bất quá, Dillow dĩ nhiên không cha không mẹ, điều này cũng làm cho Sở Du Nhiên âm thầm đau lòng, không trách tính tình không được tự nhiên như thế, rất giống với xuất thân của cậu Cồn người chú kia... Tuy rằng lời nói của cha rất tùy tiện, bất quá thật sự chưa nghe ông ác ý đánh giá một người như vậy, nếu thật sự kém kỏi như thế, sống sót còn có ý nghĩa gì?

Hoàng cung, phòng ăn nhỏ.

Nơi này là nơi ăn cơm của chú cháu Wells, vì thời điểm lúc trước chăm sóc Dillow đặc biệt cải biến chọn phòng ăn cách phòng ngủ của hai chú cháu chỗ không xa.

Sau khi ăn xong điểm tâm, Wells từ nhỏ đã không sinh bệnh đột nhiên hắt hơi một cái, tôi tớ đứng chung quanh, tất cả đều run sợ, Dillow đang dùng hai móng vuốt nhỏ mắt công tốn sức đưa trứng chim vào miệng, hồ nghi ngẩng lên nhìn chú của mình. Báo nhỏ mặt đầy ghét bỏ, chú lớn lên so với bé xấu hơn nhiều, thân thể còn kém, không trách già như thế rồi đều không có giống cái nguyên ý sinh nhai con chó chú.

Wells khê cau mày, hẳn cũng rất kinh ngạc, nhưng lại không nghĩ ra cái nguyên do, mắt thấy cháu trai ăn no xong lau móng vuốt, Wells từ bên trọng không gian lấy ra một cái lông chim bảy màu, phất qua phất lại trên đỉnh đầu Dillow.

Hai mắt của báo nhỏ lập tức trở nên óng ánh, theo bản năng duỗi ra móng vuốt, cảm giác được động tác của mình có chút ngốc nghếch, Dillow không cao hứng hừ một tiếng, biểu thị bé mới không chơi trò chơi ngu ngốc như vậy! (^) Đáy mắt của Wells chợt lóe lên một nụ cười, gương mặt tuần tú vẫn duy trì dáng dấp nghiêm túc, cả người khí chất nghiêm cẩn lạnh lùng nghiêm nghị, chỉ có điều cầm lông chim lắc lư ở trên đầu Dillow động tác dị thường thành thực.

Lông chim nhẹ nhàng mềm mại phất quá đỉnh đầu, chọc cho tâm lý của báo nhỏ ngứa một chút, lần thứ hai theo bản năng duỗi ra móng vuốt, vốn là duỗi móng vuốt có thể đụng lông chim bị người nào đó có ý xấu thoáng nâng cao lên, sau khi móng vuốt vung vào khoảng không liền dừng lại 3 giây. Báo nhỏ không khỏi nổi giận, gào gừ một tiếng liền nhào tới, chiến đấu cái lông chim yêu tinh này!

Đôi mắt Wells híp lại, tiếp tục đùa cháu trai khả ái của mình, nói: “Làm sao? Không nhảy được? Con có phải là mập lên không?”

“Mới không có!” Dillow không cho phép mình lại thất bại, lần này nhất định phải nhảy cao hơn lần trước, kiên quyết không thể để chú ngu xuẩn coi thường bé!

“Chà chà, “ Wells ghét bỏ dùng chân đá eo cháu trai, “Phần eo dùng sức, tiếp tục.”

Có thể tưởng tượng được, sức chiến đấu của Dillow mạnh mẽ như thế nào, nếu như Sở Du Nhiên thấy cảnh này, tuyệt đối sẽ cho học sinh khả ái của chính mình một loạt điểm mười.

Chờ Dillow đoạt được lông chim, đã đến thời điểm đi học, vì vậy Dillow điện hạ ở bên trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đem lông chim bảy màu ngậm lên tàu vũ trụ, bé định đem chiến lợi phẩm đưa cho giáo viên của bé, ngày hôm qua cắn tay thầy giáo, ngày hôm nay miễn cưỡng xin lỗi thầy ấy vậy.

Nỗ lực xin lỗi, mà khoan! Bé mới không hề có một chút áy náy! (^)

Wells theo sát Dillow, ngồi ở bên cạnh Dillow, dùng tay kéo cái lông chim bảy màu kia.

Dillow bất mãn dùng móng vuốt đập hẳn một cước: Chú đừng động! Nhiệm phải mùi ô uế của chú!

Wells sờ nhần không gian của mình, sau đó nhìn Crew phía trước trầm giọng nói: “Chuẩn bị một thùng lông chim bảy màu.”

“Một thùng ạ, được bệ hạ, tại hạ lập tức phái người đi chuẩn bị.” Crew đang điều khiển tàu vũ trụ lập tức đáp ứng, sau khi thử quá vô số đồ chơi, bệ hạ Wells phát hiện cháu nhỏ chỉ cảm thấy hứng thú với lông chim bảy màu, vì vậy không khỏi đáng thương cho gia tộc chim lửa, thua trận sẽ bị rút mấy sợi lông xinh đẹp.

Cửa trường học, Sở Du Nhiên lẳng lặng đứng ở trước cửa, bốn đứa nhỏ khác đã được Hal ôm trở về phòng học, lưu lại cậu ở chỗ này chờ Dillow. Đợi đến khoảng cách đóng cửa còn có năm phút đồng hồ, mới nhìn thấy tàu vũ trụ màu bạc không có bất kì đánh dấu nào cấp tốc lái qua. Sau khi tàu vũ trụ dừng, cửa mở ra, Sở Du Nhiên ngẩng mặt lên, liền thấy thân hình một con liệt báo màu đen ngậm Dillow hiện ra, con mắt màu vàng óng kia bá đạo lạnh lùng nghiêm nghị, giống như đã từng quen biết...

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Sở Du Nhiên: “Anh kém cỏi như vậy, sống sót còn có ý nghĩa gì?”

Wells: “ Ý nghĩa sống của ta chính là để gặp em, thân ái chúng ta sinh ba đứa nhóc đi.”

Sở Du Nhiên: “... Cút!”

Hết chương 3

4. Chương 4

Wells từ mười mấy thước trên bầu trời nhẹ nhàng xuống, vừa định đem đứa nhỏ ném ra, nhìn thấy Sở Du Nhiên, động tác của hắn dừng một chút, đem Dillow cẩn thận đưa tới trong lòng ngực của Sở Du Nhiên.

Sở Du Nhiên ôm bảo nhỏ bụ bẫm, trước tiên xoa nhẹ lông của bé một chút, đề xuống tâm tình dị thường, cười nhìn Wells gật đầu, “Vậy tôi mang Dillow trở về phòng học, ngài đi thông thả.”

“Sở Du Nhiên?”

“A?”

“Cậu xác định lúc trước cậu...”

Sở Du Nhiên nghiêng đầu, đôi mắt xinh đẹp nhìn chằm chằm đối phương, ánh mắt thanh minh thấu triệt, không có chút tạp niệm nào.

Wells cảm giác nhịp điệu hô hấp của mình có chút loạn, Sở Du Nhiên đối với hắn vô dục vô cầu như thế thậm chí ngay cả ánh mắt sợ hãi đều không có, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy, trong lòng có chút ngứa ngáy không rõ, lại như một con mèo lớn thấy được đồ chơi thú vị, khiến hắn muốn đuổi ra móng vuốt bắt đầy. Cảm nhận được tâm thái của mình có chút vấn đề, Wells lạnh mặt xuống, trực tiếp thay đổi đề tài: “Bảo cáo của cậu tôi đã xem, rất tốt.”

Sở Du Nhiên cười khế, “... Vậy thì thật là quá vinh hạnh, Wells tiên sinh nếu có vấn đề có thể hỏi tôi, tôi có thời gian nhất định sẽ trả lời.”

Wells gật đầu, trên mặt đặc biệt nghiêm túc, móng vuốt lại không nhịn được run lên, hắn trầm giọng nói: “Phiền toái.”

Sở Du Nhiên ^_^ không biết vì sao, nhìn ánh mắt của đối phương, làm cho cậu cảm giác đặc biệt vui diệu.

Wells đi rồi, Dillow đem lông chim bảy màu ngậm trong miệng đưa cho Sở Du Nhiên, không được tự nhiên dùng móng vuốt đẩy qua, “Ngày hôm qua, tay thầy...”

Sở Du Nhiên lúc này mới phản ứng lại, thu hồi tâm tư nhìn thấy lễ vật này ngạc nhiên nở nụ cười, vốn là cho là đồ chơi bằng nhựa mang theo, không nghĩ tới dĩ nhiên làm quà tặng dùng để xin lỗi cậu. Sở Du Nhiên cầm lấy lông chim, trong đầu trong nháy mắt xuất hiện tình cảnh bảo nhỏ bắt giữ lông chim, dùng tay xoa đầu nhỏ của Dillow, cậu không chậm trễ chút nào tán dương: “Dillow của chúng ta thực sự là quá có lễ phép, hơn nữa sức chiến đấu đặc biệt tốt, sau này tuyệt đối có thể trở thành chiến sĩ dũng cảm!”

“Đó là đương nhiên, “ Dillow một mặt ngạo nghễ cuộn đuôi lên, cái móng nhỏ còn uốn éo, “Chú ngu xuẩn cho là có thể sử dụng cái này đánh bại con, quá ngây thơ rồi!” () “Dillow, cảm ơn lễ vật của con, thầy rất yêu thích.” Sở Du Nhiên xoa bóp lông mao của Dillow, thần sắc ôn hòa xoa cái bụng đứa nhỏ, cảm thán

thoạt nhìn nhỏ như vậy, không nghĩ tới càng xoa càng có thịt, sáng sớm vừa nhìn liền muốn xoa thử, xem này bụng đều là mỡ. Tâm tình được thịt nhỏ mập mập của báo con xoa dụi, Sở Du Nhiên không nhịn được ôm lấy báo nhỏ trong lồng ngực hung hăng hôn một cái, thật là mềm a!

Dillow trong nháy mắt cứng lại chờ, từ nhỏ đến lớn chưa từng có người nào đối với bé thân cận như thế, sợ hãi vội vàng dùng móng vuốt đẩy mặt Sở Du Nhiên, nhai con lấp bắp nói chuyện “Thầy thầy thầy... Thầy muốn làm gì?!”

“Biểu đạt một chút yêu thích đối với con a.” Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, ôm chặt Dillow, cảm thán một chút thẳng nhóc thực sự rất đáng yêu. Dillow then thùng lỗ tai giấu ở dưới lông tơ đều biến đỏ, vội vàng đẩy mặt Sở Du Nhiên ra, hung hăng nói: “Thầy là giống cái dính người! Con chắc chắn sẽ không phụ trách đâu!” Sở Du Nhiên nhìn bộ dáng này của bé cảm thấy thú vị, còn muốn tiếp tục đùa một chút, liền nghe thấy một âm thanh thờ ơ trên chọc nói: “Thầy Sở, nghe nói lớp thầy chỉ có bảy đứa bé, chúng tộc không đồng đều, ngay cả chuột đồng cũng có, đây chính là đứa trẻ mới tới đây phải không?”

Thầy giáo ban sư tử hổ báo một tay bế ấu tử, dừng ở ven đường bên cạnh Sở Du Nhiên, nhìn trong lồng ngực của Sở Du Nhiên là một con báo đen nhỏ, nói chuyện khó tránh khỏi có chút xem thường.

Vốn đang nằm úp sấp Dillow nhảy bèn nhấc lên cái cổ, duỗi móng vuốt, chỉ cần thấy ngứa mắt tuyệt đối sẽ cào lên, gia tộc di truyền, người lớn nhà Dillow đặc biệt bao che khuyết điểm.

Sở Du Nhiên cũng không lưu ý lời đối phương nói, nở nụ cười nhẹ nhàng vỗ sau gáy Dillow, để bé thả lỏng một chút, ngữ khí bình thản nói: “Thầy Claude thực sự dí dỏm, theo tôi được biết, bộ trưởng hậu cần của đế quốc thú thân chính là một con chuột đồng dị năng cấp S, ai biết học sinh của tôi sau này sẽ có thành tựu gì? Đứa trẻ còn nhỏ, không thể hiện tại liên kết luận.”

Sở Du Nhiên nói lời này không mềm không cứng, Claude thấy cậu giống như trước bảo trì đáng đáp mỉm cười, thoạt nhìn ôn nhuận dịu dàng, cũng không hề có tính chất công kích, không nhận rõ bên trong lời này của cậu ta có ý tứ cùng gã tranh luận hay không. Chế giễu cười một tiếng, Claude mang theo đứa nhỏ sư tử của lớp mình rời đi, tự nhủ Sở Du Nhiên này quả thực không biết xấu hổ làm tiểu hồ ly lại còn dám giả bộ cao cao tại thượng, dĩ nhiên so sánh chuột đồng tham ăn với bộ trưởng hậu cần, cậu ta xứng sao!

Tuy rằng không biết Sở Du Nhiên đã từng thú thân là gì, kỳ thực ngay cả Sở Du Nhiên cũng không biết, mà có từng người từng thấy cậu đều coi là chuyện đương nhiên nghĩ cậu là người trong hồ tộc, giống cái lớn lên đẹp mắt như vậy tuyệt đối là đám tiểu yêu tinh hồ ly.

Sở Du Nhiên nhìn bóng lưng Claude, đồng dạng sắc mặt nhăn nhó. Claude xuất thân hồ tộc, bản thân lớn lên mày rậm mắt to, lưng hùm vai gấu, bước đi vèo vèo mang gió, thân cao một mét tám, cân nặng cũng phải hơn một trăm cân, cho dù như vậy, hẳn cũng là cái giống cái. Vừa nghĩ tới đối phương bị người khác đẩy ngã, Sở Du Nhiên liền cảm thấy thế giới này quả thực thật là đáng sợ, tại sao người trưởng thành to lớn như thế lại là giống cái?... Sở Du Nhiên khó có thể tiếp thu.

Nhắc cũng khéo, lớp sư tử hổ báo của Claude ở bên cạnh lớp của Sở Du Nhiên, ở giữa hai sân là tường vây, trung gian là cửa đá hình vòm, vòng phòng hộ cũng không có, Sở Du Nhiên vừa đến đã nhìn thấy đối diện vài tiểu sư tử hổ báo đang bám vào cửa nhìn lên cậu. Trong gia tộc nhóm tiểu sư tử hổ báo hẳn là không có giống cái lớn lên đẹp mắt như vậy, mà thanh âm nói chuyện cũng dễ nghe, cười rộ lên rất hiền lành, tất cả bọn nhỏ đều đối với Sở Du Nhiên sinh ra lòng hiếu kỳ cực lớn, rất có loại cảm giác ước ao đó là thầy giáo của mình.

Sở Du Nhiên nhìn nhóm tiểu sư tử hổ báo nở nụ cười, còn chưa kịp nói chuyện, Claude lưng hùm vai gấu giống như Hắc Toàn Phong lao ra, nhắc lên nhóm tiểu sư tử hổ báo không để ý bọn nhỏ phản kháng, kéo về trong lớp học, gào thét: “Không cho nhìn, đều trở lại lớp học liếm lông cho tôi!” Nói xong còn hung hăng trợn mắt nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái. Sở Du Nhiên biểu thị chính mình rất oan uổng, chuyện này liên quan gì tới cậu?

Lúc này Dillow cũng quên mất giận dữ, một đôi mắt màu xanh tối tăm sâu kín trừng lớp bên cạnh, quyết định rảnh rỗi liền đi tìm đám mèo con kia đánh một trận, thầy giáo ngu xuẩn vừa gây tính khí lại dịu dàng, trong ngày thường nhất định chịu không ít bất nạt.

Ai bắt nạt thầy giáo của bé, bé liền đi đánh học trò của người đó!

Người lớn trong nhà Dillow chính là bao che khuyết điểm như thế.

Lúc này lại nhìn tới khoảng không vèo một tiếng, Dillow ngẩng đầu nhìn thấy Sở Hồng Vũ vội vã bay qua, giơ móng vuốt kinh ngạc thốt lên: “Đại ma vương!”

Sở Du Nhiên nhú mày cười nhạt, “Dillow, ai nói cho con hiệu trưởng là đại ma vương?”

“Chú ngu xuẩn nói con đánh bại được hiệu trưởng đại ma vương mới có thể khiêu chiến chú ấy!” Dillow giương lên móng vuốt, ý chí chiến đấu tràn đầy.

Sở Du Nhiên vốn đang cười lại không thể cười được nữa, cái người bộ dạng lớn đầu óc có chút ngốc kia thật giống như hiểu rất rõ cha cậu, bất quá nói cha cậu là đại ma vương, có phải là có chút quá mức rồi chút.

Dùng góc độ của Wells mà nói, khi còn bé Sở Hồng Vũ chơi đùa hấn đến chết đi sống lại, bắt lương đem hấn đập xuống tinh cầu không người tự sinh tự diệt, không chịu trách nhiệm đem hấn ném vào sào huyết hải tặc vũ trụ, thậm chí đem hấn treo ở trên cây một ngày không quản, thử hỏi thầy giáo Sở Hồng Vũ có phải là đại ma vương không?! Thế nhưng Sở Du Nhiên không biết, Dillow cũng không biết, chuyện này ngoại trừ người trong cuộc, cũng không ai biết.

Dillow dùng tư thái tự nhiên nhất, bơi đến Wells một lần, sau này trong một quãng thời gian rất dài bé đều tiếp tục công việc này, thản nhiên bơi đến quốc vương bệ hạ, khiến Wells không thể xóa sạch.

Mà lúc này Wells đối với việc này không hề biết, ở buổi tối sau khi nhìn tổng kết một ngày của Sở Du Nhiên, lần thứ hai kéo giá trị cừu hận viết hai chữ – đã duyệt!

Mới vừa phê xong báo cáo của Sở Du Nhiên, binh lính ngoài cửa báo cáo: “Bệ hạ, thủ tướng đại nhân cầu kiến.”

Nghĩ đến mục đích đối phương phải tới, Wells ngồi tại chỗ cũ, biến thành một con liệt báo màu đen mắt vàng, dưới ánh đèn mờ hồ có thể thấy được, bên trọng da lông màu đen cất giấu hoa văn màu vàng sậm thoạt nhìn phiền phức, nhưng thật giống như có kết cấu. Hoa văn màu vàng ban ngày ẩn giấu, rốt cục vào lúc này lại nổi lên rõ ràng.

Loại hoa văn hình mây này là năng lực đặc hữu của bộ tộc Phi Long, trong ngày thường dự trữ hạt dị năng hóa thành hoa văn ẩn giấu ở trên người, lúc chiến đấu có thể làm kho năng lượng dự trữ. Cha Dillow, Elvis thân vương mười năm trước khiến hạch dị năng tự bạo, thời điểm hi sinh phá hủy phe địch hơn vạn quân cơ giáp, làm hành tinh chiến trường cũng bị phá hủy. Điều này cũng làm cho người đế quốc Cripps bị trọng thương về sau vẫn luôn không có khôi phục như cũ, đồng thời cũng khiến đế quốc Tariweya và đế quốc Cripps nổi lên cừu hận không đội trời chung, có thể tưởng tượng được, bên trong hạch dị năng ẩn chứa bao nhiêu năng lượng.

Vậy mà lúc này, thân thể sớm đã thành kho năng lượng dự trữ, đồng thời kiêm bảy loại dị năng, sức chiến đấu có thể nói đứng đầu đế quốc, hoàng đế bệ hạ nhẹ nhàng nhảy qua bàn dài, dùng móng vuốt bấm mở cửa sau vừa vặn nhìn thấy Dillow ngâm một cái lông chim chạy đến chỗ này. Wells không chút suy nghĩ, trực tiếp công lấy Dillow nhảy lên trên xà nhà, còn không đợi Dillow mở miệng, một móng vuốt liền đem cháu trai nhún nằm sấp xuống.

Người hầu đặc biệt có nhãn lực nhanh chóng tắt đèn.

Trong bóng tối hai con báo đen ẩn giấu, giống như đem than ném vào trong bóng tối, cái gì cũng không nhìn thấy.

Âm thanh Crewe từ cửa truyền đến, “Thủ tướng đại nhân, bệ hạ thật sự không ở đây, ngài có việc có thể ngày mai trở lại.”

Banksy đẩy Crewe ra, vốc người mập mạp chặn cửa ngữ trọng tâm trường khuyên nhủ: “Bệ hạ, ngày hôm nay tôi đã sắp xếp một giống cái hồ tộc, người này ôn nhu hào phóng, nhu nhược động nhân, ngài chỉ cần liếc mắt nhìn, liếc mắt nhìn thôi cũng được.” Được tiên hoàng ủy thác thủ tướng gấu mèo mỗi đêm đều phải lo lắng suy nghĩ, thế tất yếu trong năm nay phải tuyển ra một vương hậu, bệ hạ đều hơn ba mươi tuổi, làm sao lại đối với giống cái không có hứng thú? Banksy đại nhân cảm giác mình buồn sắp rụng lông, vành mắt so với lúc trước đen hơn rất nhiều.

Wells trốn ở trong bóng tối bất động như núi, Dillow liều mạng từ dưới vuốt của chú mình giãy dụa, ghét bỏ liềm liềm chỗ vừa bị nhấn, cảm giác trên người mình mọc đầy rận, lây bệnh của chú ngu xuẩn.” Mỗi ngày chú đều phải gặp nhiều giống cái như vậy, tại sao vẫn không có người sinh con cho chú. Bởi vì chú quá xấu xí!” Dillow diện hạ đặc biệt ghét bỏ.

Wells lần thứ hai đem cháu trai nhấn ở dưới móng vuốt, thuận tiện giống như vò bột mì, toàn bộ quá trình nước chảy mây trôi, sắc mặt thản nhiên.

“Thầy giáo của cháu rất tốt!” Dillow nằm nhoài trên cây cột, đầu cũng không ngẩng lên được, cho dù như vậy cũng không đè ép được quyết tâm muốn đả kích chú mình, ngữ điệu thậm chí có chút hả hê: “Thầy đặc biệt yêu cháu, còn ôm cháu, hôn cháu, đút cháu ăn cơm!” Ý kia: Có giống cái xinh đẹp như vậy yêu cháu nhưng lại không có ai yêu chú, cháu so với chú mạnh hơn nhiều () trong bóng tối trông mất màu vàng óng của Wells hơi lóe lên, nhớ tới biểu tình Sở Du Nhiên nheo mắt lại mỉm cười, theo bản năng lung lay đuôi, đối mặt cháu trai khiêu khích không chút lưu tình đả kích: “Hôn cháu? Thầy ấy không sợ một miếng đầy lông sao?”

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Wells: “Thân ái, mau hôn ta một chút, tình chàng ý thiếp cho em toàn bộ vũ trụ!”

Sở Du Nhiên: “Ha ha, không cần đi, em sợ một miếng đầy lông.”

Wells: “...”

—— ta là đường phân cách cầu thu gom cầu bình luận ——

Dillow: “Ai bắt nạt thầy giáo của tôi, tôi liền đi đánh học trò của người đó!”

Mèo đen: “Dillow đại nhân uy vũ bạo ngược, không hổ là ấu tể đệ nhất đế quốc!”

Dillow: “Hừ, cho dù cô nói ra sự thực tôi cũng sẽ không thích cô!” ()

Hết chương 4

5. Chương 5

Đối mặt với Wells không chút lưu tình đả kích, Dillow giận dữ, vừa định vung móng vuốt đánh chú ngu xuẩn, liền bị Wells nhắc lên dùng hai móng vuốt nắm lấy, nhét vào trong va ly có thiết bị cách âm, vì không cho cháu trai cản trở, bệ hạ Wells ngay cả hòm dành cho súng vật đã sớm chuẩn bị xong, đặc biệt có tâm cơ!

Ngoài cửa Banksy còn đang giãy dụa, Crewe cũng không dám ngăn cản ông ta, dù sao thủ tướng đại nhân tuổi cũng đã cao. Lúc này âm thanh uy nghiêm của Wells truyền đến: “Vương hậu đã tìm được, thủ tướng đại nhân sớm chuẩn bị lễ cưới đi, không có chuyện gì đừng đến làm phiền ta.”

Banksy đại nhân: “Thật sự?”

Crewe phó quan: “Thật sự!”

Banksy đại nhân: “Tôi không tin!”

...

Sở Du Nhiên mới vừa tắm rửa xong, thần kinh lười biếng, đột nhiên lại cảm giác cả người nổi da gà, nhìn một vòng căn phòng, chưa từ bỏ ý định lại ra bên ngoài nhìn một chút, phát hiện không có thứ gì, cậu nhất thời có chút chột dạ. Gần đây lực lượng tinh thần của cậu càng ngày càng nhạy cảm, loại cảm giác nguy hiểm bị mãnh thú nhìn chằm chằm, thật sự chỉ là ảo giác sao?

Lúc này, điện thoại để ở trên bàn lách tách kêu vài tiếng, Sở Du Nhiên thu tâm tư cầm lên xem, là Dillow gọi tới, sau khi Sở Du Nhiên ấn nút nghe không khỏi sửng sốt vì không tìm được Dillow ở nơi nào, Dillow đen thùi lùì hoàn toàn đen sì hoà vào trong bóng đêm.

Dillow không chút nào tự biết vỗ móng vuốt, hừ lạnh một tiếng, “Thầy ơi, chú đem con nhốt vào hòm sùng vật, con không làm bài tập được.” (^) hôm nay bài tập về nhà là cùng phụ huynh nói chuyện, để cho phụ huynh hiểu con yêu thương con nhiều hơn. Bài tập này thích hợp với đứa trẻ khuyết thiếu người thân như Dillow, nhưng là, nhốt Dillow vào trong hòm sùng vật là hành động gì? Sở Du Nhiên bất mãn, đây là muốn bạo hành gia đình a!

Ôn nhu an ủi một câu, Sở Du Nhiên lên tiếng hỏi: “Dillow, con... Con ở chỗ nào vậy?”

“Ở chỗ này!” Dillow vùng móng vuốt.

Sở Du Nhiên nhìn trên màn ảnh đen thùi lùì, suy nghĩ thêm Dillow toàn thân lông đen như vậy cậu nhìn cũng không biết đứa nhỏ đang ở đâu, khóe miệng giật một cái, “Dillow, nói cho thầy, tại sao chú lại nhốt con vào hòm sùng vật.”

Dillow duỗi ra bốn cái móng vuốt đen thùi lùì: “Chú ngu xuẩn phải đi hẹn hò, hẹn những ba người, hừ, con liền biết, chú ấy cảm thấy con vương bận!” Lúc Dillow nói lời này trong cổ họng non nớt nghẹn ngào có một tia oan ức không dễ phát giác, Sở Du Nhiên cảm ứng phi thường nhạy bén tâm tình của đứa nhỏ, lập tức bắt lấy trọng điểm, e rằng ở trong lòng Dillow, chú kết hôn rồi sẽ có con, bé sớm muộn cũng bị vứt bỏ.

Chuyện này..

Sở Du Nhiên hít thở sâu một hơi, gửi tin nhắn cho Wells: Wells tiên sinh chào ngài, Dillow còn nhỏ, đem bé nhốt lại đối với tâm lý trưởng thành của nó sẽ bất lợi. Nếu như ngài sợ Dillow làm lỡ ngài đi ra ngoài hẹn hò, có thể đem nó đưa đến chỗ này của tôi!

Cảm giác khẫu khí của mình có chút bốc đồng, ngay sau đó Sở Du Nhiên liền gửi đi hình ảnh khuôn mặt tươi cười hòa hoãn một chút, nhìn xem tôi mỉm cười thân thiện, (tôi không có giận dữ) ^__^ Khóe mắt Wells hơi câu lên, hẹn hò?

Tiếp tục thành công bôi đen chú của mình, điện hạ Dillow dự định trốn đi, đột nhiên lại bị một móng vuốt lớn bắt tới, tóm chặt lấy sau gáy. Bốn cái móng vuốt của Dillow đập tới đập lui, nét mặt già nua của chú ngu xuẩn gần ngay trước mắt, nhìn ra được đầu ngón tay của chú ngu xuẩn cách mặt bé chưa đầy 1cm, tiếp tục đến gần chỉ sợ bé không bảo toàn được tính mạng.

Đáng tiếc, Dillow không thành công trốn thoát.

Thiên hạ cũng không so được chuyện nghiêm trọng này! () biết đến cháu nhỏ đã biết cáo trạng, Wells đem cháu trai về phòng của hắn, ném lên trêm giường, sau đó hắn cũng lập tức nhảy lên giường, đem cháu trai đặt ở phía dưới móng vuốt, suy nghĩ một chút cầm điện thoại trả lời Sở Du Nhiên: Kết thân là tình thế bức bách, cậu không nên hiểu lầm.

Sở Du Nhiên ngẩn người, kết thân? Tâm lý lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, Sở Du Nhiên gật đầu, không phải lãng nhãng là tốt rồi, thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy đối phương cảm giác vẫn hắn rất chừng chặc, Dillow còn nhỏ, có thể có chút hiểu lầm, đem chuyện kết thân xem là hẹn hò lãng nhãng. Nghĩ tới đây cậu vội vàng xin lỗi, cũng nhắc nhở Wells, có hiểu nhầm nhất định phải giải thích rõ ràng cho đứa nhỏ, Dillow nhìn quặt cường như vậy, kỳ thực phi thường miễn cảm.

Wells: Sau này Dillow liền nhờ cậu chiếu cố.

Sở Du Nhiên đáp ứng, nói: Được.

Sở Du Nhiên cảm thấy đối với chú cháu nhà này cũng thật không dễ dàng, cha mẹ Dillow qua đời, Dillow làm cô nhi từ nhỏ đã sống cùng chú mình. Một người đàn ông mang theo một ấu tể nhỏ, bận bịu không có thời gian chăm nom không nói, tất cả giống cái cũng nhìn không lọt mắt hai chú cháu. Bởi vì phải mang theo một đứa con ghê, chú Dillow mỗi ngày kết thân vô số, chính là vẫn không lấy được vợ.

Sở Du Nhiên đồng tình sâu sắc!

Ngón tay ở trên màn hình dừng một chút, Sở Du Nhiên vẫn là đề nghị: Wells tiên sinh rảnh rồi có thể xem mấy quyển sách nuôi dạy trẻ em, thích hợp để tìm hiểu một chút tâm tình bây giờ của Dillow bây giờ, tôi đề cử quyển sách (tâm lý học trẻ nhỏ), chữ không nhiều, thoát nhìn cũng đơn giản ^ _ ^.

Wells sau khi xem xong trầm mặc một hồi, đang muốn trả lời phát hiện đối phương đã thoát ra. Trong bóng tối con mắt màu vàng óng hơi câu lên, cảm giác giống như bị một sợi lông của con vật nhỏ cọ một chút, tâm lý ngứa ngáy. Con vật nhỏ sau khi mất trí nhớ lá gan cũng trở nên lớn, trêu chọc hần khiến hần muốn bắt lấy cào một cái.

Ngày thứ hai về tới trường học, Sở Du Nhiên lại hỏi Dillow một ít chuyện trong nhà, thế nhưng Dillow còn nhỏ, chỉ biết thời điểm mình còn ở trong trứng liền được giao cho chú nuôi dưỡng, cái khác hoàn toàn không biết. Ngược lại chú rất bận, mỗi ngày hoặc là không để ý tới bé hoặc là cùng giống cái hện hò hoặc là đi đánh nhau, hơn nữa mỗi ngày bắt nạt bé, cũng không làm chuyện đứng đắn gì.

Kỳ thực Dillow điện hạ nói không sai.

Xử lý chính vụ = không để ý tới bé! Bị bức ép kết thân = mỗi ngày đều cùng giống cái hện hò!

Thị sát bộ đội = đánh nhau!

Dùng lông chim luyện tập năng lực nhào cấn của Dillow = bắt nạt bé!

Sở Du Nhiên cảm thấy tiếp tục như thế không được, nhất định phải tìm cơ hội nói chuyện với chú của Dillow. Người đàn ông độc thân như thế, phương pháp giáo dục đứa nhỏ tồn tại vấn đề rất lớn.

Lại đến thời gian tan học, Sở Du Nhiên tự mình đưa nhóm trẻ con đến cửa đông, năm con ấu tể xếp thành hàng giống như một chuỗi thịt viên mập mạp, lớp khác đều là một hàng dài, đều cùng một vật chủng, chỉ có lớp Sở Du Nhiên chênh lệch không đồng đều, thoát nhìn như bị người ta vứt bỏ để vào trong cùng một lớp, đặc biệt so sánh với hai mươi con sư tử hổ báo lớn nhỏ lớp bên cạnh, càng lộ vẻ đáng thương.

Sở Du Nhiên đối với ánh mắt đánh giá của người bên ngoài, thờ ơ không động lòng, e rằng là do thiên tính giống cái trong xương bảo vệ đứa nhỏ tác động, cậu cảm thấy trẻ con lớp cậu là tốt nhất.

Nhìn dáng dấp bình tĩnh của Sở Du Nhiên, từ phương hướng lớp sư tử hổ báo truyền đến một tiếng khinh bỉ hừ lạnh, một âm thanh không cao không thấp giễu cợt mắng một câu: “Tiện dân.”

Ở cái trường học này, tất cả thầy giáo đều là đời sau của quý tộc, Sở Du Nhiên mặc dù là con trai Sở Hồng Vũ, nhưng người khác đều biết cậu được Sở Hồng Vũ cứu trở về từ tinh cầu rác thải. Có thể đem đứa nhỏ sinh ở nơi đó, ngoại trừ người bình dân không còn người khác. Josh lên tiếng mắng một câu tiện dân, mọi người cũng đều rõ ràng gã đang trào phúng ai.

Phụ huynh học sinh ở bên cạnh bắt mắt cau mày, Josh càng ngày càng không hiểu chuyện, bắt quá gã là chủ nhiệm của con trai bọn họ, anh trai lại làm trong quân bộ, người bình thường cũng không trêu chọc nổi gã.

Sở Du Nhiên lại không thêm để ý nở nụ cười, chậm rãi nói: “Thầy Josh sao thầy lại nói năng như vậy? Thân phận của thầy rất cao sao?” Sở Du Nhiên dễ tính cũng không có nghĩa là cậu dễ ức hiếp, không có người nào nguyện ý bị người khác khinh bỉ, trừ phi cậu là người cuồng ngược.

Josh khế cắn răng, còn muốn nói thêm gì nữa liền bị Claude kéo sang một bên, “Ăn oán cá nhân của các người tự giải quyết, đừng dọa sợ bọn nhỏ!” Ở phương diện khác mà nói, Claude là thầy giáo phi thường chịu trách nhiệm, người lớn ở trước mặt trẻ con cãi nhau quá khó coi.

Josh lườm một cái, ở trước mặt học sinh không tiếp tục gây phiền phức cho Sở Du Nhiên. Mấy người đứng xem cũng đều hiểu, bọn họ đồng tình Sở Du Nhiên, bởi vì Sở Du Nhiên tuyệt đối là bị giận chó đánh mèo. Chuyện là Josh thích một giống đực khắp mọi mặt đều rất ưu tú, nhưng đối phương lại nhất kiến chung tình với Sở Du Nhiên, thậm chí sau khi bị Sở Hồng Vũ đánh một trận, tâm vẫn như trước không hề thay đổi. Mỗi lần Josh thấy Sở Du Nhiên đều gây sự, ánh mắt nhìn Sở Du Nhiên giống như là yêu tinh câu dẫn đàn ông của gã, quá không vừa mắt.

Sở Du Nhiên nhìn về phía Claude, gửi đối phương một nụ cười cảm kích, khí chất của cậu ôn nhuận, lúc cười lên con mắt màu đen đặc biệt thâm thúy, óng ánh như mực, có thể chiếu rõ ràng thân ảnh của người

khác, thoát nhìn đặc biệt chân thành. Claude tức giận xoay mặt qua không muốn để ý tới cậu. Nhiều người như vậy hẳn cũng không tiện nói gì, chỉ có thể lườm Josh một cái, khi có người cũng không cần chọc giận Sở Du Nhiên, mỗi lần đều bị cậu ta chọc tức không phản kháng được, còn khiến người bên ngoài lưu lại ấn tượng xấu.

Sở Du Nhiên vẫn là bộ dáng ôn nhuận ấm áp giống như ánh mặt trời, mặt mày tinh xảo thêm vào nụ cười ấm áp, trong bộ đồng phục màu xanh nhạt, càng lộ vẻ thanh tân thoát tục, sự tử hống báo lớp bên cạnh cũng đều theo bản năng nhìn về bên này, Dillow bất mãn giáo viên của mình bị dìm ngó, vùng lên móng vuốt ghét bỏ: “Một đám ngu xuẩn!”

Josh lườm Dillow một cái, nhai con này đáng đáp cao ngạo làm cho gã đặc biệt không vừa mắt, giống như Sở Du Nhiên, đáng ghét như nhau!

Năm giờ vừa đến, vòng bảo hộ trường học đúng giờ mở ra, Sở Du Nhiên nhìn ra bên ngoài, khiếp sợ mở to hai mắt, đối diện cặp mắt quen thuộc màu vàng óng kia, cậu nhất thời có loại cảm giác dở khóc dở cười.

Phóng tầm mắt nhìn tới, hơn trăm phụ huynh chờ đợi con mình chẳng có ai lại ngồi ngay trước cửa trường học, bởi vì trước mắt một con liep báo cường tráng màu đen dùng tư thái bá đạo bề ngể ngồi xổm ở trước cửa, con người màu vàng óng hiện ra dư quang lạnh như băng. Da lông màu đen lại như một tấm vải vóc tốt nhất, khiến người ta liếc mắt nhìn liền muốn sờ thử nghiệm cảm giác một chút. Nhưng là, không biết tại sao, không quản tới phụ huynh hay là người hầu tới đón đứa trẻ, tất cả đều cách xa hẳn, dĩ nhiên ở xung quanh tạo thành một khu không không người.

Sau khi nhìn thấy Sở Du Nhiên, báo đen lớn đè ép lỗ tai sau đó run một cái, một mặt nghiêm túc nói: “Ta tới đón Dillow.”

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Sở Du Nhiên: “Thân ái, tư thế ngồi xổm của anh đặc biệt soái.”

Wells: “Em có thấy hay không?”

Sở Du Nhiên: “Thấy cái gì?”

Wells: “Thời điểm hình thú không có ai mặc quần, em có thấy hay không ta...”

Sở Du Nhiên: “Cút!!”

Hết chương 5.

6. Chương 6

Sở Du Nhiên nhin cười đem Dillow đưa tới, đối phương lần đầu tiên tới đón đứa nhỏ, đây là một cái khởi đầu rất tốt. Cậu thấy Dillow kháng cự dùng móng vuốt khét chú của mình, bất đắc dĩ xoa xoa đầu Dillow trấn an một chút, cười nói: “Nếu có cơ hội vẫn là ngài tận lực tự mình đưa đón, dễ dàng bồi dưỡng quan hệ thân tử. Ngài xem, Dillow tình huống có chút đặc thù, nếu có thời gian chúng ta có thể tỉ mỉ nói một chút, nói chung cũng là vì đứa nhỏ.”

Wells đón lấy cháu trai, đặt ở một bên móng vuốt của chính mình, không nhìn ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, đặc biệt thuần thực đem tiểu hắc báo nhai ở dưới vuốt, Sở Du Nhiên thấy động tác này của hẳn càng là không nói, đây là đem Dillow xem là quả cầu lông sao? Cậu biết đến rất nhiều loài mèo đều đối với quả cầu lông cảm thấy hứng thú, rất nhiều thú nhân đồng dạng bảo trì cái thiên tính này, động tác của con mèo lớn trước mặt làm cho cậu cảm giác đặc biệt vi diệu.

Wells gật gật đầu, đặc biệt chân thành nói: “Chiều nay tôi có thời gian, tôi chờ cậu.” Cùng với việc trở lại bị lão gia hỏa Bansky kia dây dưa, còn không bằng cùng quả cầu lông nhỏ ăn bữa cơm, tối thiểu quả công hầu nhỏ bộ dạng nhìn rất đẹp.

Sở Du Nhiên: “...” Quyết định này cũng quá vội vàng chút -_-||

Josh khinh thường nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, trong mắt là trần truồng khinh bỉ, “Hừ, không biết xấu hổ!” Hồ ly không biết xấu hổ phóng đảng, ngay cả phụ huynh học sinh cũng câu dẫn! Tiệt nhân!

Wells theo tiếng quay qua khuôn mặt, ánh mắt cố định hình ảnh tại trên mặt Josh, một đôi con ngươi lãnh đạm lạnh lẽo, uy thế đặc hữu của người bề trên ở trong lúc lơ đãng triển lộ ra, sắc mặt Josh lập tức trở nên trắng bệch. Trong xương chên lệch đẳng cấp làm cho gã có loại kích động muốn thần phục quỳ xuống, loại linh hồn rung động này khiến Josh nắm chắc rào chắn bên cạnh, dùng hết khí lực toàn thân mới không để cho mình quỳ xuống.

Cũng may Wells cũng không muốn làm cái gì, thật giống như hắn chỉ là đơn thuần nhìn Josh liếc mắt một cái mà thôi, quay đầu điều lên cháu trai vùng móng vuốt loạn, Wells đi tới một bên ngồi xổm xuống, đem cháu trai không thành thật để dưới đất —— ngồi đợi.

Josh lúc này mới cảm giác mình mất đi tất cả khí lực, thân thể một cái loạn choạng dựa vào trên rào chắn, xem Wells cách đó không xa ánh mắt tràn đầy sợ hãi, đây cũng không phải là giống đực báo tộc bình thường, lực lượng tinh thần của gã đã là loại ưu B, thậm chí ngay cả một cái ánh mắt đều khiến người ta không đứng dậy nổi.

Gã cúi đầu, đem nham hiểm trong mắt ẩn giấu đi, cầm lấy lan can tay khẽ run, khí lực lớn cơ hồ có thể nhìn thấy gân xanh trên cổ tay. Gã không hiểu, tại sao giống đực ưu tú đều đối với Sở Du Nhiên lắc đầu vẫy đuôi cầu lọt mắt xanh? Sở Du Nhiên ngoại trừ một gương mặt đẹp, cậu ta còn có cái gì!

Sở Du Nhiên có điều cảm thấy nhìn Josh liếc mắt một cái, hé mắt, sau đó quay đầu nhìn mèo lớn giúp chính mình hả giận liếc mắt một cái, Dillow từ trên lưng Wells leo lên, nhào tới cắn lỗ tai Wells, Wells hơi hơi méo xệch đầu liền đem cháu trai quăng xuống. Dillow lần thứ hai bắt khuất xông lên, Wells cũng không có không nhin được bộ dáng, chỉ có điều lần thứ hai méo xệch đầu đem cháu trai bỏ rơi, tức giận Dillow lại một lần nữa leo lên...Sở Du Nhiên khóe miệng hơi cong lên, nhìn ra được kỳ thực Wells cũng không phải không thương Dillow, hắn chỉ là biểu đạt quá ngốc nghếch mà thôi.

Chờ đem nhóm trẻ con đều đưa đi, Sở Du Nhiên nhìn hai chú cháu chờ ở một bên, cũng thật bất đắc dĩ, nói chờ sẽ chờ, căn bản không cho cậu cơ hội cự tuyệt.

Wells thấy Sở Du Nhiên hết bận, ngậm Dillow liền đi hướng phi hành khí. Đi mấy bước phát hiện Sở Du Nhiên không có theo tới, con mắt lóe lên, mũi vị có mấy phần trêu đùa. Sở Du Nhiên khóe miệng giật một cái, mèo lớn là đang nhìn cậu chê cười sao? Mười mấy mét a, cậu không thê nhảy lên được a?

Wells khóe mắt vẫy một cái, lần thứ hai quay lại đem Dillow nhét vào trong lồng ngực Sở Du Nhiên, Sở Du Nhiên theo bản năng tiếp được.

“Ngồi lên.” Wells ngồi xổm người xuống, để Sở Du Nhiên ngồi ở trên lưng của chính mình.

Sở Du Nhiên ôm Dillow lúng túng thính tai ứng hồng, ngồi ở trên lưng của giống đực... Loại hành vi thân mật này chỉ có vợ chồng mới có thể có đi, này có phải là không quá tốt.

Ngay tại thời điểm Sở Du Nhiên do dự, Wells ngậm cổ áo Sở Du Nhiên hướng trên lưng vung một cái, thâm than cân nặng người này thực sự là quá nhẹ.

Sở Du Nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, người đã bị quăng ở trên lưng báo đen. Theo bản năng ôm lấy cái cổ Wells, Sở Du Nhiên mới vừa há mồm, liền bị gió làm nghẹn xuống. Thang huyền phù của phi hành khí ở trên không trung, cách xa mặt đất có tới mười mét, cũng chính là cao bằng ba tầng lầu, Wells không hề dừng lại, ở trong hư không đạp hai chân, trực tiếp nhảy đến trên thang huyền phù, nện bước ưu nhã tiến vào phi hành khí.

Cảm giác được trên lưng Sở Du Nhiên không nhúc nhích, Wells quay đầu lại nhìn một chút, phát hiện người ngồi ở trên lưng mình sợ đến “Hoa dung thất sắc”, đuôi không khống chế được lắc lắc, trêu chọc nói: “Lá gan của cậu nhất định là nhỏ nhất bên trong giống cái.”

Sở Du Nhiên thở ra một hơi, cười nói: “Will tiên sinh, để quốc có biện pháp văn minh bảo vệ giống cái quy định, chưa qua đồng ý liền đem người mang đi được coi như tội bất cóc, anh như vậy chưa trải qua sự đồng

ý của tôi liền đem tôi mang tới phi hành khí, có phải là đã xúc phạm pháp luật?”

Wells quơ quơ cái cổ, hỏi ngược lại: “Cậu ngồi ở trên người ta ôm cổ của ta cùng ta đàm luận pháp luật?”

Sở Du Nhiên nhanh chóng nhảy xuống, thuận tiện ở trên cổ đối phương sờ soạng một cái, cảm thán cái cảm giác này... Thực sự là quá tuyệt vời!! *^o^*

Wells kinh ngạc trợn mắt lên, phảng phất không thể tin được thậm chí có người dám xoa hần, hơn nữa còn là xoa cái cổ, địa phương yếu đuối nhạy cảm như vậy. Theo bản năng tại chỗ bị sờ qua liếm một chút, mặt trên còn lưu lại cổ mùi vị nhàn nhạt thơm ngát trên người Sở Du Nhiên, bởi vì hai người tinh thần lực trăm phần trăm dung hợp, khiến lực lượng tinh thần của hắn không bị khổng chế hơi rung động, giống như có một viên đá pha lê màu đen không cần thận rơi vào đáy hồ bằng phẳng, cảm giác mới mẻ ở trong lòng tràn ra. Wells nhìn khuôn mặt tươi cười của Sở Du Nhiên, lỗ tai nhẹ nhàng run lên. Sở Du Nhiên ánh mắt rơi vào trên lỗ tai run run của đối phương, không rõ cảm thấy tay thật là nhột...

“Thầy giáo, buông con ra...” Dillow đánh gãy ánh mắt giao nhau của hai người, đã sắp bị ghìm khóc, thầy giáo ôm quá chặt, đau bụng.

Sở Du Nhiên tay run một cái, áy náy xoa bụng nhỏ của Dillow, vừa nảy bay cao như vậy cậu bị căng thẳng liền ôm chặt mèo nhỏ trong lồng ngực, đau lòng ôm lấy Dillow, nhanh chóng xoa xoa vuốt lông.

Wells nhìn bọn họ liếc mắt một cái, quay người trở lại phòng nghỉ ngơi biến thành hình người mặc quần áo vào, ở bên trong không gian cảm cái mặt nạ che khuất mặt của mình, thời điểm lại trở về Sở Du Nhiên đã an toạ trên ghế ngồi, Dillow đã ngủ đầu gối lên đôi chân dài thẳng tắp của cậu, Sở Du Nhiên cúi đầu nhẹ nhàng vuốt ve lông báo đen nhỏ, trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt.

Wells gạt gạt lông mày anh khí, cúi đầu nhìn xuống cháu trai ngu ngốc, luôn cảm thấy vị trí nằm úp sấp của đứa nhỏ này không đúng lắm.

Sở Du Nhiên lần thứ nhất nhìn thấy hình người của Wells, vóc người chẳng hề như trong tưởng tượng ngũ quan thô kệch khuếch đại như vậy, chỉ là so với báo tộc phổ thông càng thêm thon dài cao gầy, trên người mỗi một nơi đều giấu diếm đại lực bộc phát, mặc quân trang, khí chất trầm ổn bá đạo hiển lộ không thể nghi ngờ. Nhìn đối phương mang mặt nạ màu bạc che khuất nửa gương mặt, chỉ lộ ra cằm hẹp, Sở Du Nhiên đánh giá một chút, người này bộ dạng chắc không xấu, che khuất mặt nhất định là bởi vì nguyên nhân thân phận. Quả nhiên, thân phận Dillow không đơn giản.

Sở Du Nhiên biết mình đứng thẳng cũng chỉ có thể đến mũi đối phương, trên đùi lại có Dillow nằm úp sấp, cậu thẳng thắn ngồi bất động, khoé mắt xinh đẹp hơi nhú, trong tiếng nói giàu có từ tính ôn nhu có ý cười nhàn nhạt, “Nghe Dillow nói Will tiên sinh xấu xí, trước tôi không tin, hiện tại tôi tin.”

Wells khoé miệng giật giật, “Cậu dĩ nhiên cũng biết nói chuyện cười?”

Sở Du Nhiên kinh ngạc, “Tôi là người không biết đùa giỡn sao?”

“Bởi vì cậu thoát nhìn rất dễ bắt nạt.” Câu nói vô lễ kia của Josh khiến Wells rất khó chịu, vị hôn thê của mình lại bị một giống cái mềm yếu bắt nạt, đây là đối với tôn nghiêm giống đực của hắn khiêu khích.

Sở Du Nhiên nháy mắt mấy cái, nở nụ cười, “Đó chỉ là thoát nhìn mà thôi.”

Chớp mắt đến một cửa hàng cổ kính, gạch xanh biếc cửa ngói đỏ thắm, trước cửa hai con sư tử bằng đá thoát nhìn đặc biệt ngốc, cho dù không phải niên đại chính mình quen thuộc, ở đây nhìn thấy cảnh tượng này cũng làm cho Sở Du Nhiên hơi sững sờ. Wells nhìn thấy cái biểu tình này của cậu, hướng Crewe gạt gạt đầu.

Crewe lập tức dừng lại phi hành khí, đi định một căn phòng.

Có lẽ là nghe nói Sở Du Nhiên có thể ăn tương đối, Wells đặt trước một bàn lớn đồ ăn, mỗi dạng đồ ăn đều là nhân công nấu nướng, ở nơi này đồ ăn ngon nhất tinh hệ, cái bàn đồ ăn này chỉ có thể dùng từ xa xỉ để miêu tả.

Sở Du Nhiên hơi sững sờ, lòng nói đây thật là thổ hào a, cậu ăn bữa cơm này, có phải là muốn bỏ ra cái giá gì?

Wells cười cười, thật giống đoán được ý nghĩ của Sở Du Nhiên, khiêu gợi tiếng nói trầm thấp đôn hậu, “Mời cậu ăn cơm là cảm tạ cậu đối với Dillow chăm sóc, không cần suy nghĩ nhiều.”

Sở Du Nhiên nếu từ chối liền hiện ra giả tạo, cậu khách khí nói tạ ơn, ngón tay trắng loáng mảnh khảnh lột một com tôm, đưa tới bên mép Dillow. Dillow ngửi một cái, lè lưỡi liếm liếm, a nha ăn xong rồi.

Nhân viên phục vụ đưa lên một món ăn cuối cùng, thấy bộ dạng Sở Du Nhiên ôn ôn nhuần nhuần rất dễ nói chuyện, liền đề nghị: “Phu nhân, có muốn cho tiểu thiếu gia thêm món hải sản tươi chưng trứng hay không ạ, nơi này của chúng tôi mới ra món ăn mới, thích hợp cho đứa nhỏ ăn.” Nhân viên phục vụ là thiếu niên hồ tộc, trên đầu một đôi lông tai lông mao đặc biệt đáng yêu, lúc này xem gương mặt Sở Du Nhiên bộ dạng lấy lòng cùng ngoan ngoãn.

“Phu nhân... Tôi?” Sở Du Nhiên khoe miệng giật một cái, “Anh từ nơi nào nhìn ra chúng tôi là người một nhà?”

Nhân viên phục vụ thiếu niên hồ tộc nghi ngờ nhìn Wells một mắt lãnh túc, tuy rằng không nhiều lời, ánh mắt vẫn ở trên thân thể người đối diện, nhìn lại một chút Sở Du Nhiên tỉ mỉ dứt Dillow ăn cơm, nhất thời cười nở hoa, “Phu nhân thật biết nói đùa, không phải là ấu tể của mình ai sẽ dốc lòng chăm sóc như vậy. Tiểu thiếu gia vừa nhìn chính là ngài sinh, lớn rồi tuyệt đối soái phá thiên tế!”

Dillow hừ hừ một tiếng, bé chỉ nghe một nửa lời, chỉ nghe người khác khen bé đẹp trai, biểu tình đặc biệt ngạo kiều: Đó là dĩ nhiên, bé chính là suất như vậy, mà bé xưa nay cũng không nói.

Sở Du Nhiên: “Chuyện này...”

Wells nhếch miệng, âm thanh trầm ổn như cũ: “Vậy thì thêm một món đi.”

Sở Du Nhiên kinh ngạc đến ngây người || loại hiểu lầm này thật sự không được?

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Sở Du Nhiên: “Anh tại sao không giải thích một chút, tiểu hắc báo không phải em sinh!”

Wells: “Tuy không phải em sinh nhưng sau này cũng sẽ có rất nhiều tiểu hắc báo là em sinh.”

Sở Du Nhiên: “...”

Wells: “Ăn cơm của ta chính là người của ta.”

Sở Du Nhiên: “Có thể hối hận?”

Wells: “Có thể, hối hận thêm một lần sinh một tổ tiểu hắc báo!”

Hết chương 5.

7. Chương 7

Sau mười phút, Sở Du Nhiên đem trứng chưng mức cho Dillow một chén nhỏ, một bên thổi một bên từng miếng từng miếng ôn nhu dứt cơm cho tiểu tử. Dillow trừng hai mắt, tha thiết mong chờ nhìn trong bát, ăn xong một miếng đều liếm liếm miệng, Sở Du Nhiên bị bé chọc phát cười, dùng khăn giấy lau miệng cho báo nhỏ, sau khi dứt xong một bát sờ sờ đầu bé, “Được rồi, con đã no rồi.”

“Con cảm thấy, con còn có thể ăn thêm một bát.” Dillow tha thiết mong chờ nhìn Sở Du Nhiên.

Sở Du Nhiên duỗi ra một ngón tay, đâm đâm mũi Dillow, cười nói: “Muốn ăn lần sau thầy làm cho con ăn, có được hay không?”

Dillow liếm liếm ngón tay Sở Du Nhiên, phát hiện động tác của chính mình đặc biệt rơi giá trị bản thân, ngạo kiều hất đầu, “Không thể làm cho người khác, chỉ có thể làm cho con!” Sở Du Nhiên cười không đáp lời.

Wells vẫn nhìn hai người hồ động, trong tròng mắt màu vàng óng ánh u quang di động, đợi Sở Du Nhiên hết bận, lúc này mới lên tiếng: “Dillow rất yêu thích cậu.”

Sở Du Nhiên xoa xoa móng vuốt nhỏ của Dillow, cười nói: “Dillow rất hiền lành, tâm lý tràn đầy chính nghĩa, nó chỉ là không biết biểu đạt mà thôi, kỳ thực điểm ấy nó và anh thật giống.”

Wells khinh khê nhấp một miếng rượu, lẳng lặng nhìn người trước mặt, một đôi mắt tinh xảo thời điểm cười có thể cong thành trăng lưỡi liềm xinh đẹp, Mâu sắc hơi tối tăm của Wells, ngón tay dài nhọn theo bản năng xiết chặt chén rượu, cười nói: “Cậu hiểu rất rõ ta?”

Sở Du Nhiên lắc đầu, nghiêm mặt nói: “Không thể nói là biết rõ, chính là loại cảm giác đó, cảm giác của tôi rất nhạy bén.”

Wells cười lắc đầu một cái, cảm thấy được quả cầu lông này lớn rồi đáng yêu nhiều hơn, hơn nữa cũng quá đơn thuần. Ánh mắt không tự chủ trì hoãn, Wells đem đồ ăn tinh xảo trước mắt hướng đối diện đẩy một cái, trong thanh âm là ôn nhu không khó phát giác, “Nhanh ăn đi, một hồi sẽ nguội.”

Ngay tại lúc này, ngoài cửa sổ một tiếng lanh lảnh rắc rắc, lỗ tai của Wells hơi động, Crewe đứng ở cửa đảm nhiệm chức vụ gác cửa lúc này liền biến mất tại chỗ. Sở Du Nhiên ngẩng đầu nhìn, quyết định thành thật ăn cơm, một bàn đồ ăn lớn như thế, không ăn thì quá lãng phí.

Wells nhìn cái dáng dấp bình tĩnh này của cậu, khóe miệng gạt gạt, tâm tình không tệ.

Chỉ chốc lát sau Crewe đã trở lại, trầm giọng nói: “Đại nhân...”

“Trở về rồi xử lý.” Ý tứ của Wells hiển nhiên không muốn nói chuyện nhiều.

Crewe lúc này đem lời trong miệng nuốt xuống, đứng ở cửa lần thứ hai đảm nhiệm canh cửa.

Một bữa cơm ăn đến tâm tình không tệ, Wells đối với vấn đề của Dillow có khắc sâu biết rõ, đáp ứng sau này nhất định phối hợp công tác của Sở Du Nhiên. Điều này làm cho thời điểm dừng phi hành khí Sở Du Nhiên hướng Wells cười đặc biệt chân thành. Wells thấy biểu tình này của cậu, khóe miệng đột nhiên cong lên, thật giống như một móng vuốt chộp vào quả cầu lông vô cùng mềm mại, tâm tình bất ngờ rất tốt! Lúc này hẳn đều muốn làm một cái lồng lớn, đem Sở Du Nhiên nhốt vào, thời điểm không có chuyện gì liền dùng móng vuốt kéo hai lần, loại cảm giác đó nhất định hay lắm. Sở Du Nhiên nháy mắt một cái, không biết tại sao, vừa nãy ở phía sau lưng lạnh lạnh.

Sau khi đến nhà, Sở Du Nhiên mở cửa liền nhìn thấy mỗ đại thúc nằm ngửa ở trên ghế salông phòng khách nhà cậu, dù sao một đầu tóc đỏ này lộ liễu quá chói mắt, ngủ ở chỗ nào đều có thể bị người ta liếc mắt một cái phát hiện.

Nhìn thấy Sở Du Nhiên trở về Sở Hồng Vũ ngáp một cái, bò lên nghiêm khắc đề ra nghi vấn: “Con có phải là đi hẹn hò không? Người ở nơi nào? Làm việc gì? Tên gì? Chúng tộc gì? Tuổi tác bao nhiêu? Trong nhà còn có ai? Là quý tộc hay là bình dân? Trong nhà có gia sản nhiều hay ít? Anh em có mấy người? Cha mẹ có khoẻ mạnh hay không...”

“Dừng lại!” Sở Du Nhiên cởi áo khoác của mình đưa cho người máy đứng ở cửa, lộ ra một thân áo sơ mi trắng nhẹ nhàng khoan khoái, phía trên không thắt nút thứ nhất, lộ ra xương quai xanh sạch sẽ như ẩn như hiện, phối hợp với gương mặt xinh đẹp này, đẹp đến khiến Sở Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy nhức nhối.

Nuôi lớn ấu tể nhưng lại là nhà người khác!

Sở Du Nhiên tâm tình rất tốt tiếp nhận đồ uống trong tay người máy, đi tới đem cốc lạnh lèo để ở trên gáy Sở Hồng Vũ, “Con nói, cha ngày thường đều đang suy nghĩ gì? Con chính là đi ra ngoài ăn một bữa cơm mà thôi, đến mức đó sao?”

Sở Hồng Vũ ở trên ly nước gầy một chút, uể oải đảo ở trên ghế sa lon, một bộ dáng dấp cha rất không vui, “Con được ăn no, cha còn chưa ăn cơm.”

“Không ăn cơm? Cha ngày hôm nay không đi ra ngoài hẹn hò?” Sở Du Nhiên kinh ngạc nhìn người trước mặt, dùng biểu tình biểu đạt ý nghĩ của chính mình: Chuyện này không khoa học!

Sở Hồng Vũ bắt mãi tròng cậu, có loại tang thương bị con trai vứt bỏ, ai có thể rõ ràng tâm tình gã con trai, nuôi con lớn bị người điều đi là cảm giác gì? Ai hiểu?

Sở Du Nhiên bị cái ánh mắt tràn đầy lên án này làm cho không hiểu ra sao, đem đối phương xem là tiểu tính khí tùy hứng đùa giỡn, Sở Du Nhiên đem chén nước trống không đưa tới trong lồng ngực đối phương, “Cha hãy thành thật chờ, con đi nấu mì cho cha.”

“Không muốn cải xanh, muốn thịt!”

Sở Du Nhiên trực tiếp từ chối: “Người chờ ăn không có quyền lên tiếng, không cho kiêng ăn.”

Sở Hồng Vũ nhìn bóng lưng con trai, lắc lắc đầu, thằng nhỏ ngốc này bị người ta nhìn chăm chăm cũng không tự biết, quả nhiên thông minh là thương tổn khó lành.

Sáng ngày thứ hai, Sở Du Nhiên dậy rất sớm làm điểm tâm, đứng trong cái hộp nhỏ, dự định mang cho bọn nhỏ làm đồ ăn vặt. Từ rất sớm cậu đã nói cho Hal, sẽ tới trễ mấy phút, thời điểm đó sẽ trực tiếp đi phòng học.

Mới vừa ra cửa, Sở Du Nhiên liền nghe thấy phía sau một cái thanh âm quen thuộc ngạc nhiên gọi cậu, “Du Nhiên!”

Sở Du Nhiên thân thể cứng đờ một chút, cười khan quay đầu lại, “Elton, cậu, đã trở lại?”

Elton là bạn học của Sở Du Nhiên, từ trường học liền bắt đầu theo đuổi Sở Du Nhiên, nhưng đáng tiếc Sở Du Nhiên không có ý đó. Cũng không phải Elton đối với cậu không tốt, mà là tình cảm chuyện như vậy nhất định phải tùy duyên, cảm giác không đúng ở chung lâu ngày cũng vô dụng. Bộ dạng của Elton đặc biệt anh tuấn, ngũ quan lập thể, tóc xám mắt xám hiếm thấy, thời điểm xem có thể khiến người ta cảm thấy trong ánh mắt của y tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt nhu hòa, loại kia cả thế giới ta chỉ quan tâm đến cảm giác của người, không khỏi khiến lòng người tê dại. Thành tích của y cũng là tài năng xuất chúng, đối với Sở Du Nhiên cũng là đặc biệt săn sóc, nhưng đáng tiếc, không biết tại sao, mỗi lần Sở Du Nhiên nhìn thấy y liền cảm thấy quái chỗ nào, theo tinh thần lực nâng lên, cái cảm giác này càng thêm nhạy cảm.

Sau khi cự tuyệt mấy lần, Elton cũng không có ý muốn lui bước, thậm chí sau khi tốt nghiệp bỏ qua quân chức, chạy tới bồi tiếp Sở Du Nhiên làm thầy giáo. Sở Du Nhiên không biết như thế nào cùng đối phương tiếp xúc, cũng không muốn cho đối phương cơ hội, mỗi lần gặp gỡ chỉ có thể chạy trốn.

Elton ngạc nhiên nhìn Sở Du Nhiên, không có chút nào che giấu tâm tư của mình, “Tôi liền biết ở chỗ này sẽ gặp phải em.” Nghĩa bóng là cho nên tôi sớm chờ ở chỗ này, chỉ vì thấy muốn nhìn thấy em.

Sở Du Nhiên lúng túng cười cười, quơ quơ hộp trong tay, kiểm soát từ chối, “Tôi còn vội vã đi phòng học, chúng ta có thời gian trò chuyện tiếp đi, cậu vừa trở về nghỉ ngơi thật tốt.”

“Du Nhiên!”

“Cứ như vậy đi, tạm biệt ~ “

Sở Du Nhiên nhảy bén né tránh tay Elton đuổi lại đây, sau khi lùi về sau một bước vội vã rời đi. Elton không có dây dưa, chỉ là tại chỗ cũ nhìn bóng lưng cậu, bên trong con mắt màu xám lóe lên một cái mù mịt rồi biến mất.

Tại trong trường học này, y không thể làm ra bất kỳ hành động vô lễ đối với Sở Du Nhiên, thời điểm tâm tư của y bị hiệu trưởng biết đến, ngay sau đó y liền bị điều đi tinh cầu không người huấn luyện tân sinh, nếu như lại có thêm động tác khác, không biết Sở Hồng Vũ sẽ làm ra cái gì.

Sở Du Nhiên vội vàng chạy tới trong sân lớp của chính mình, vào cửa nhìn thấy Hal một mặt biểu tình cầu cứu.

“Làm sao vậy?” Sở Du Nhiên nhíu mày hỏi, cậu muộn mấy phút đồng hồ, sẽ không xảy ra chuyện đi.

Về mặt của Hal giống như đưa đám nói: “Dillow hiện tại tâm tình rất kích động, cũng chỉ có anh có thể trị được nó.”

Sở Du Nhiên đứng phía sau ở cửa sổ hướng bên trong xem.

Trong phòng học một con báo nhỏ màu đen ngồi xồm ở trên băng ghế nhỏ, một mặt kiêu căng dùng con mắt màu xanh trừng trước mắt bốn con ấu tể ngồi chồm hổm trên mặt đất. Thế giới thú nhân cường giả vì tôn, sức chiến đấu max Dillow đại nhân chỉ mất một chút thu phục bốn con tiểu đệ, đương nhiên, có một con sư tử lửa màu đỏ luôn nghĩ tạo phản, thế nhưng cái này cũng không ảnh hưởng Dillow đại nhân hiện tại tâm tình tức giận.

Duỗi ra móng vuốt nhỏ đầy lông, ba kỷ khét tại trên mặt sư tử con Archer, Dillow đại nhân một mặt ghét bỏ giáo dục nói: “Cho cậu lúc thường luôn nghĩ ăn!”

Sau đó Dillow lần thứ hai phất lên móng vuốt nhỏ, ba kỷ khắc tại trên mặt gấu mèo nhỏ, tiếp tục ghét bỏ, “Cho cậu, mập như vậy!”

Dillow nói xong liền hướng chuột đồng lấy ra móng vuốt, nhưng mà chuột đồng thật sự là quá nhỏ, Dillow duỗi thẳng móng vuốt đều với không tới Vic ngồi dưới đất, “Cậu tới đây!” Dillow giận dữ dùng móng vuốt vỗ bàn, “Ngồi nơi này!”

Vic mờ mịt nháy mắt một chút, hai tay nâng mặt, từ bên trong túi thức ăn bỏ ra một miếng đậu phộng, đưa cho Dillow —— hiểu kính lão đại.

Dillow tức giận lông trên đuôi đều đứng lên, dùng móng vuốt đập Vic một cái, nổi trận lôi đình, “Cho cậu, chỉ biết ăn thôi!”

Còn dư lại chó con Miller ngồi thẳng người, mắt to mắt tròn, cả người lông màu trắng, trên lỗ tai còn mang theo một cái kẹp tóc màu vàng, đây là giống cái ấu tể duy nhất của lớp. Nhìn đối phương một mặt đáng đáp ngoan ngoãn, Dillow nhấc lên móng vuốt, hừ lạnh tại trên đỉnh đầu Miller giả tạo vung một móng vuốt, “Cho cậu, chỉ biết bán xuân!”

Sở Du Nhiên im lặng nhìn Hal, “Bọn nó làm sao vậy?”

Khấp khuôn mặt thanh tú của Hal là bất đắc dĩ, “Dự định đi tới lớp sát vách.”

“Đi lớp sát vách làm gì nguyên nhân đâu?” Sở Du Nhiên một mặt mông lung.

Cảm giác được có người quan sát bọn họ, tất cả nhai con đưa ánh mắt đều nhăm ngay cửa sau —— trên người Sở Du Nhiên.

Sở Du Nhiên cười cười, đối với bọn nhỏ phất tay một cái, “Bọn nhỏ, các con đang chơi trò chơi sao?”

Nhìn thấy Sở Du Nhiên đôi mắt của bọn nhỏ nhanh chóng sáng lên, đặc biệt sư tử con Archer, vội vã xông lại ôm căng chân Sở Du Nhiên, giọng ngọt như sữa gọi: “Thầy giáo mỹ nhân...” Sở Du Nhiên khom lưng xoa xoa đầu hồng hồng của đối phương, đáp lại sư tử lửa một gương mặt tươi cười ấm áp.

Liền tại lúc này, Dillow hóa thành một vệt bóng đen nhào tới, đập đầu Archer, vèo một cái liền leo lên vai Sở Du Nhiên, hướng đầu Sở Du Nhiên liền dán một móng vuốt, “Tại vì thầy đến muộn!”

Bất đắc dĩ đem Dillow đặt lên bàn, Sở Du Nhiên ngồi xồm người xuống cùng bé nhìn thẳng, nhìn đôi mắt trong suốt vô tri, Sở Du Nhiên nghiêm túc hỏi: “Dillow, có thể mách thầy, con tại sao muốn đi đánh nhau không?”

“Bọn họ đáng đánh!” Dillow duỗi ra móng vuốt nhỏ, trên không trung huy vũ một chút, đầu ngón tay dị thường sắc bén. Dillow đại nhân đang nóng giận, con gấu Panda ngu xuẩn bị nhóm mèo kia đánh đến hai mắt đen vòng, đại nhân Dilloe bao che khuyết điểm biểu thị: Cần thiết phải đánh!

Sở Du Nhiên không nói, ai có thể giải thích cho cậu một chút đến cùng xảy ra chuyện gì không?

Hết chương 7.

8. Chương 8

“Bọn họ bắt nạt mèo mập.” Archer trực tiếp nhảy lên bàn, thân thể nhỏ nhỏ lực bật nhảy kinh người, dùng móng vuốt nhỏ chỉ vào gấu mèo Panda, tranh thủ tại trước mặt thầy giáo mỹ nhân biểu hiện ra sự thông minh cơ trí của chính mình, nhân cơ hội ở trên người Sở Du Nhiên chà xát, vừa nhìn nụ cười trên mặt cậu bất biến, sư tử con đắc ý giải thích: “Đôi mắt mèo mập đều bị đánh sưng lên.”

Sở Du Nhiên nhìn đôi mắt Panda, đen thui lù, thật không nhìn ra nơi nào không giống với bình thường.

Hal nhân cơ hội giải thích: “Sáng sớm hôm nay Panda bọn họ đến sớm, thời điểm ở trong sân chơi đùa tiểu sư tử hổ báo lớp bên cạnh thấy vóc người này của nó, chạy tới đẩy nó mấy cái. Panda, Miller còn có Vic, ba người bọn nó lúc thường không thích đùa giỡn, kết quả, không có sức đánh trả bị đẩy ngã, tình cảnh này vừa lúc bị Dillow nhìn thấy, hơn nữa trong lớp những đứa nhỏ khác không có đi giúp Panda... Kỳ thực mấy nhóc tiểu sư tử hổ báo kia cũng là cùng nó đùa giỡn, Panda đứa nhỏ này lại không nói, trừ ăn ra, những phương diện khác rất ngốc, cũng sẽ không giải thích.”

Trước mặt Sở Du Nhiên không khỏi xuất hiện hình ảnh này: Một đám động vật mèo nhỏ nhìn thấy một đám lông mao, mừng rỡ vọt lên, mỗi con đều muốn duỗi ra móng vuốt nhỏ kéo một chút, gấu mèo nhỏ lại mập như hình tròn, không chịu nổi một lớp hai mươi con tiểu sư tử hổ báo, một đám mèo con cướp một cái quả cầu lông vừa coi cảm giác...

Lắc đầu một cái đem cái ý niệm này xoá bỏ, nhìn gấu mèo ngồi xổm ở góc tường, từ bên trong vòng tay không gian mọc ra một cây trúc nhéo lá cây đưa vào miệng. Sở Du Nhiên khước miệng vẫy một cái, còn chưa từng thấy tên ngốc ba tuổi biết dùng không gian trang bị, tinh thần lực ít nhất là cấp A.

Ở cái tinh hệ này, vật chủng gấu mèo này như trước rất ít, nhưng chưa đến loại cảnh giới quốc bảo giống như ở địa cầu. Tỷ như đế quốc thủ tướng đại nhân Banksy, thú thân chính là một con gấu mèo lớn. Một mặt ngây thơ thủ tướng đại nhân không chỉ có từng là nãi ba của đương kim đệ hạ, tâm tư kín đáo, thủ đoạn giao tiếp cũng có thể nói vô địch, có thể xoay trái xoay phải, nghe đâu trình độ tâm đen cùng vành mắt ông không sai biệt lắm.

Nhìn chung toàn bộ đế tinh, tinh thần lực cao như vậy lại là vật chủng gấu mèo, ngoại trừ trực hệ của Banksy đại nhân không có người bên ngoài, chẳng lẽ là cháu trai thủ tướng đại nhân? Không có chuyện này, Sở Du Nhiên còn không có ý thức được Panda lại có lai lịch lớn như vậy.

Nhìn Dillow thở phì phò, Sở Du Nhiên sờ sờ đầu bé, ôn hòa nói: “Dillow, con có hỏi qua ý kiến của Panda hay không, chính bạn ấy đều không hề tức giận, con tại sao muốn đi đánh nhau?”

Dillow liếc Panda liếc mắt một cái, ghét bỏ nói: “Cậu ta ngốc!”

Lý do này thực sự là không chê vào đâu được, Sở Du Nhiên đều bị ghen một chút.

Dillow nhảy xuống bàn, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, chân trước còn không có bước ra, liền bị Sở Du Nhiên ôm, “Dillow, bọn họ chỉ là đang cùng Panda đùa giỡn, bản thân Panda cũng không có tính toán, không cho phép con đi hồ đồ!”

Dillow phản móng vuốt liền dán Sở Du Nhiên một cái tát —— đó là bởi vì cậu ta ngu!

Sở Du Nhiên lãnh mặt xuống, nhìn Dillow. Dillow sau khi đánh xong liền hối hận rồi, nhìn Sở Du Nhiên sắc mặt muốn đến gần hò hét bé, nhưng mà cho tới nay tính tình biệt nữ quấy phá, bé liền không chịu thua. Cuối cùng, Dillow biệt nữ liếm Sở Du Nhiên một cái, ánh mắt pháp phù: “Nếu như thầy nói này đó ăn ngon đều là cho con, con sẽ không đi.” Sở Du Nhiên nhắc lên Dillow, ngữ trọng tâm trường nói: “Có thể biết được chính mình sai lầm, đồng thời dừng cảm gánh chịu, đây mới là nam tử hán.”

Dillow hừ một tiếng, “Là bọn nó ngốc!”

Sở Du Nhiên sách một tiếng, đem một bàn món tráng miệng đều đặt ở trong lòng ngực Dillow, nghiêm túc nói: “Thầy hi vọng con chia sẻ cùng bạn học khác câu thông, được người khác tín nhiệm, thầy không hy vọng sau khi con lớn lên như trước chỉ có thể dùng vũ lực giải quyết vấn đề, Dillow, con bây giờ đem điểm tâm này chia cho các bạn trong lớp, xin lỗi các bạn, bởi vì hiểu lầm, con vừa nãy đánh bọn họ. Nói xin lỗi cũng không khó có đúng hay không? Thầy tin tưởng Dillow nhất định có thể làm được.”

Dillow bắt mẫn bữu môi, một móng vuốt đem cái đĩa vỡ bỏ, “Không được!” Thầy giáo rõ ràng thích nhất bé, tất cả thứ tốt đều cần phải cho bé, tại sao muốn chia cho người khác?

Vấn đề của Dillow rất cục tại bên trong lo lắng của Sở Du Nhiên, hiển lộ ra.

Sở Du Nhiên cười cười, “Vây cũng tốt Dillow, một khối là của con, còn dư lại Archer bọn họ chia đều.”

Dillow trở mắt nhìn Sở Du Nhiên đem món tráng miệng đều lấy đi, ghét bỏ đem móng vuốt lấy món tráng miệng ném xuống, “Con mới không cần ăn!”

Sở Du Nhiên lại giống như không nhìn thấy, tiếp tục chia món tráng miệng cho Archer bọn nhỏ, Dillow giận dữ vỡ móng vuốt, Sở Du Nhiên như trước làm như không thấy, mặc nó dần vật. Đứa nhỏ đều như vậy, nó có rất nhiều phản ứng quá kích động đều là làm cho người lớn nhìn, bạn càng lưu ý, nó càng làm mạnh hơn.

Chờ tất cả mọi người ăn không sai biệt lắm, Sở Du Nhiên nhìn sang Dillow, phát hiện con vật nhỏ đã chui vào trong hốc cây, hậm hậm cầm lấy thân cây mài móng vuốt, hiển nhiên đang tức giận —— vồ vồ vồ gãi gãi...

Cảm giác được có người lại đây, Dillow lập tức dựng thẳng lên cái cổ, làm bộ rất cao quý lãnh diễm, vì là ấu tể tốt nhất đế quốc, bé mới không cùng đồ ngốc này đó tranh sủng! Nằm đảo, hai móng vuốt ôm đầu cong lên cái mông —— ngủ!

Sở Du Nhiên ngồi xổm ở hốc cây kêu gọi bé: “Dillow, con thật sự không ra sao? Nếu không ra ngoài sẽ không còn.”

Dillow không lên tiếng.

Sở Du Nhiên cười cười, “Vây cũng tốt, đều bị Archer ăn sạch hết.”

Vừa nghe đều bị Archer ăn sạch hết, Dillow chút chút khôi phục tinh thần, trong nháy mắt từ hốc cây vọt ra ngoài, nhất định muốn đánh Archer một cái! Ném xuống cũng không cho sư tử ngu xuẩn ăn!

Hal ở một bên nhìn, lo lắng hỏi: “Như vậy đối với Dillow có thể không công bằng hay không?”

Sở Du Nhiên lắc đầu, “Không thể tạo thói quen nó, tật xấu một chốc cũng không đổi được, lần này là cho nó biết nếu như nổi nóng cái gì cũng không chiếm được, chỉ có thể ăn đồ dư lại của người khác!”

Sở Du Nhiên lời này vừa mới nói xong, quang não trên cổ tay liền lách tách hai tiếng, tên Dillown ở phía trên đột nhiên hiển thị, Sở Du Nhiên mở ra vừa nhìn, Wells phá thiên hoang lần thứ nhất chủ động nhấn tin cho cậu: “Dillow không nghe lời?”

Sở Du Nhiên do dự một chút, trả lời: Không có, rất ngoan.

Sự tình mới vừa phát sinh đối phương liền đã biết rồi, có thể ở cái trường học này xếp vào người trông coi, cũng không thể không khiến Sở Du Nhiên hoài nghi thân phận của đối phương. Theo cậu biết, nay cả công tước quý tộc đều không có gan này, dùng cái tính khí này của cha cậu, sau khi phát hiện tuyệt đối có thể đem người đánh gần chết rồi sai người đưa trở về. Mà Wells, dĩ nhiên không thèm để ý cái này. Đã có cháu thủ tướng, như vậy Dillow...

Wells nhanh chóng phản hồi: Không cần quá sủng nịch nó.

Sở Du Nhiên: Phải tiến lên dần dần, không vội vàng được.

Wells: Cục khổ rồi.

Sở Du Nhiên: Phải ^^

Đang xử lý chính vụ Wells khoe miệng dần dần câu lên, nhìn trên màn ảnh khuôn mặt tươi cười tâm tình buông lỏng không ít.

Crewe lúc này tiến vào, bị nét mặt bây giờ của Wells kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, đứng ở cửa không dám đi vào trong, phó quan Crewe nghiêm cẩn nói: “Bệ hạ, bắt được hai người kia đã trả hỏi, là người gia tộc Angus.”

Bị quấy rầy tán gẫu Wells cười lạnh một tiếng, “Gia tộc Angus? Lão Lai ông ta sống đủ rồi sao?”

“Không phải Lai đại nhân, là tam thiếu gia nhà ông ấy, Gay.” Crewe thận trọng nhìn biểu tình của Wells, nhắc nhở: “Chính là giống cái lúc trước đã từng cùng ngài ăn cơm, được Banksy đại nhân giới thiệu.”

Wells nhú mày, không nhớ ra được.

Crewe ở trong lòng vì tiểu mỹ nhân Gay mặc niệm ba giây đồng hồ, bệ hạ không muốn nhớ, lớn lên thành hình dáng ra sao hẳn đều không nhớ được.

Wells sau đó nhắc nhở: “Bảo vệ tốt Dillow bọn họ, không để bị quấy rối.”

“Dạ!”

“Về phần lão Lai...” Wells dần dần rơi vào trầm tư, không biết đang trù tính là gì.

Tác giả có lời muốn nói:

Panda: “Thầy giáo, con muốn chụp bức ảnh màu sắc rực rỡ.”

Sở Du Nhiên ^_^ “Thầy ở trên lông của con vẽ cầu vồng.”

Dillow: “Thầy, con cũng muốn chụp bức ảnh màu sắc rực rỡ!”

Sở Du Nhiên ^_^ “Bảo bối nhi, cái này... Thầy không giúp được con, quá đen.”

Hết chương 8.

9. Chương 9

Mấy ngày kế tiếp, Dillow được Sở Du Nhiên dẫn dắt rốt cục học được nói lời xin lỗi, làm ấu tể tốt nhất toàn bộ đế quốc, hai chữ xin lỗi này chính là kẻ địch, Dillow đại nhân chút chút có thể chiến nó, chính là cao to uy mãnh như vậy! (^) Sở Du Nhiên đối với học sinh của mình tiến bộ cảm thấy vui mừng, đồng thời ba ngày liên tiếp lại nằm mơ thấy ác mộng giống nhau, tinh thần có chút hoảng loạn

Sở Du Nhiên cảm thấy nhất định là hai ngày trông coi Dillow, mới có thể mơ tới loại sinh vật mèo mun lớn này. Cậu mơ thấy bị một con mèo đen lớn đuổi theo, mèo mun lớn có đôi mắt màu vàng óng, đồng tử cùng chú của Dillow không sai biệt lắm. Đối phương nhìn chòng chọc vào cậu, mặc cậu lên trời xuống đất bơi lội leo cây, không có nơi nào đối phương không đuổi kịp. Đợi đến khi truy cản được, đối phương ôm thật chặt chân của cậu, gương mặt cầu xoa xoa cầu ôm một cái, Sở Du Nhiên mỗi lần đều bị làm tỉnh lại, cảm giác mình đã bị hút hết tất cả khí lực, điểm tâm cũng bị mất khẩu vị.

Cửa lớn trường học, Sở Du Nhiên ngủ không ngon nặn nặn trán.

Đến đầu tiên, tiểu chuột đồng Vic, ôm một cái trái cây so với thân thể mình lớn hơn gấp ba đang răng rắc răng rắc gặm, Vic được ông nội hai tay nâng đưa cho Sở Du Nhiên, Vic trong nháy mắt bò vào trong lòng ngực Sở Du Nhiên, thành thật ăn đồ ăn. Ngay sau đó Panda, Archer, Miller cũng đến, Sở Du Nhiên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, không khỏi lắc đầu, Dillow mỗi lần đến thời gian đều là tại năm phút trước khi đóng cửa, khác biệt sẽ không vượt quá một phút.

Khoảng cách đóng cửa bảy phần đồng hồ, bảy chiếc phi hành khí thổ hào màu vàng dần thành hàng ngang đồng thời bay tới, độ sáng chói lọi khiến Sở Du Nhiên đều không mở mắt ra được, thầy giáo khác chờ ở cửa lớn cũng không nhìn được ngẩng đầu hướng lên trên. Không biết đây là đội hộ vệ của vị đại nhân vật nào, quả thực rất hoành tráng.

Tiểu đội thổ hào màu vàng tại trước mặt Sở Du Nhiên vững vàng dừng lại, chúng nó không có rơi xuống đất, trái lại buông xuống thang huyền phù. Một chàng trai mặc lễ phục màu trắng tóc dài từ phía trên đi ra, dung mạo diễm lệ, giơ tay nhắc chân mang theo tao nhã cùng quý khí. Trong lòng ngực của hắn ôm một con mèo nhỏ màu trắng, thoạt nhìn lá gan không nhỏ, đang mở to đôi mắt tròn trịa tò mò đi xuống nhìn

quanh, chỗ đứng của Sở Du Nhiên cũng không nổi bật, đối phương lại liếc mắt liền thấy được cậu, con mắt màu xanh hơi híp híp, khóe miệng câu lên một nụ cười gần, đứng ở trên cao nhìn xuống Sở Du Nhiên, trong mắt tràn đầy xoi mói: “Cậu là thầy giáo của em trai tôi? Bộ dạng cũng không ra sao.”

Sở Du Nhiên không phải thầy giáo ngành chiến đấu, mặc chế phục màu xanh lam, hai chân thẳng tắp, phần eo tinh tế, hơn nữa gương mặt yêu cười ôn nhu, cho dù thật đơn giản đứng ở chỗ này, cũng rất hút mắt người xem. Đối phương vừa đến đã mang theo tâm lý so sánh, nhìn Sở Du Nhiên dáng dấp này càng là bất mãn, nói chuyện mang ý châm biếm.

Sở Du Nhiên không thèm để ý cười cười, không mềm không cứng trả lời một câu: “Làm thầy giáo, bộ dạng dễ nhìn cũng vô dụng.”

Đối phương không nghĩ tới cậu có can đảm phản kích, bất mãn trừng Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, cái nhìn này không chỉ không khiến người ta cảm thấy chán ghét, trái lại mang theo một loại điệu đà, bất quá lời này lại càng kiêu ngạo khó nghe hơn, “Lá gan của cậu còn không nhỏ, một tôi tớ hầu hạ ấu tể mà thôi, lại dám cùng tôi tranh luận, cậu phải biết em trai tôi thiếu một cái lông, cậu đều đền không nổi.” Sở Du Nhiên vô phúc tiếp thu tính tình đùa giỡn của mỹ nhân này, cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay một cái, không muốn ngược cổ xem người khác, tối hôm qua cậu ngủ không ngon, hơi mệt chút.

Hal có chút nhận thức với quý tộc đế tinh, nhân cơ hội ghé vào bên tai Sở Du Nhiên nói cho cậu biết: “Cậu ta gọi là Gay, tam thiếu gia nhà đại thần tài chính, là một trong những mỹ nhân của đế tinh, nghe đâu cũng là vương hậu dự bị, cậu tuyệt đối không nên dễ dàng đắc tội cậu ta.”

Sở Du Nhiên lắc đầu, cậu đều chưa từng thấy đối phương, đắc tội ở đâu? Trầm mặc qua đi, Sở Du Nhiên đuôi mắt vẩy một cái, đột nhiên ngẩng đầu lên, thật giống như chợt tỉnh ngộ, thay đổi một gương mặt đồng tình nhìn đối phương, “Cậu có phải là muốn tìm cha tôi, ông ấy không muốn kết hôn cậu liền lấy tôi làm bia đỡ đạn? Tôi đối với cậu tao ngộ biểu thị đồng tình, cậu đi về phía nam đi hai ngàn mét, cái cây cao nhất kia trên có cái phòng nhỏ, ông ấy lúc này cần phải ở nơi đó uống rượu.”

Người chung quanh đều ngẩng đầu nhìn, cùng Sở Du Nhiên không sai biệt lắm một mặt đồng tình: Yêu trùng một người không nên yêu, người ta không cưới cậu cậu liền tìm con trai người ta gây phiền phức, giống cái xinh đẹp như vậy, nhất định có rất nhiều người cầu hôn mới đúng, cậu sao lại nghĩ không ra như vậy?

“Nói hươu nói vượn! Tôi nào có biết cha cậu là ai!” Gay tức giận mặt đỏ rần, Sở Du Nhiên phảng phất thấy được nếu như sau lưng cậu ta có đuôi nhất định sẽ động, lúc này từng cọng lông trắng đều dựng lên.

Sở Du Nhiên ồ một tiếng, cười vẫn là ôn ôn nhuận nhuận, một mặt vô hại, “Nguyên lai không phải ông ấy trêu ra khoản nợ phong lưu, vị thiếu gia này thoát nhìn cũng là đời sau của quý tộc, bên đường nhục mạ thầy giáo là cái thứ gì? Lá gan của cậu cũng là không nhỏ.”

“Cậu!” Gay lập tức bị Sở Du Nhiên ế trụ, từ nhỏ đã được cưng chiều, vẫn chưa có người nào dám cùng hắn nói như vậy, lúc này mới nhớ tới Sở Du Nhiên là con trai Sở Hồng Vũ. Hắn có thể bắt nạt Sở Du Nhiên, cũng không thể đối Sở Hồng Vũ có một phần bất kính, dù sao Sở Hồng Vũ là thầy giáo của đương kim bề hạ.

Hai người một cao một thấp, ở trên cao nhìn xuống tức đến nổ phổi, đứng trên mặt đất lại ưu nhã cười nhạt, lộ rõ cao thấp.

Sở Du Nhiên không để ý Gay sắc mặt khó coi, như trước thờ ơ, một bộ nét mặt ôn hòa, “Hiện tại đã qua ngày nhập học hơn một tháng, trong vòng một tháng này các người chỉ được nghỉ bảy ngày, thời gian còn lại trốn học, phiền phức lại một lần nữa giải quyết thủ tục nhập học, tôi không quan tâm các người là thân phận gì, đây là trường học hoàng gia, xin đừng nên miệt thị hoàng quyền.”

“Vô liêm sỉ!” Gay tức giận phát run, cảm thấy dưới chân Sở Du Nhiên chính là xương cốt, muốn giẫm cho nát bét.

Sở Du Nhiên khóe miệng phỉu quăng, không tiếp tục nhìn đối phương, sắc mặt như trước ôn nhuận, không nhìn ra cậu có một chút lưu ý. Loại người tiểu bạch ngọc ngốc nghếch như vậy, thật không biết người nhà của cậu ta tại sao lại đem cậu ta thả ra.

Gay cắn răng, phát tay khiến người chuẩn bị hạ xuống, xem Sở Du Nhiên ánh mắt lộ ra không quen.

Liên tại lúc này, một chiếc phi hành khí màu bạc trắng tấp dừng ở giữa hai người, Wells ngậm Dillow nhẹ nhảy xuống, Wells đem Dillow đưa tới, nhìn sắc mặt Sở Du Nhiên, trong giọng bình thản kèm theo một vẻ quan tâm, “Tối hôm qua ngủ không ngon?” Sở Du Nhiên tiếp nhận Dillow, cười đối Wells gật gật đầu, “Hoàn hảo, ngủ được hơi trễ mà thôi!”

Wells ngẩng đầu lên, nhìn người ở phía trên liếc mắt một cái, chân trước rơi vào trên vai Sở Du Nhiên, giống như động viên nói: “Có chuyện khó khăn nhớ tới tìm tôi, đừng khách khí.”

Sở Du Nhiên kinh ngạc hấp háy mắt, sau đó cảm giác móng vuốt của đối phương mềm mại tại bả vai cậu hơi dùng sức, cậu thậm chí có thể cảm thụ được nhiệt độ móng vuốt của đối phương. Đầu ngón tay sắc bén ở trên vai cậu gãi gãi, lực đạo bắt bít vừa đúng, vi ngứa, đâm tê. Sở Du Nhiên nhìn một chút đôi mắt của Wells, phát hiện đối phương đặc biệt nghiêm túc, không có một tia ý tứ khiêu khích, lúc này mới yên tâm gật đầu, “Có chuyện tôi nhất định sẽ không khách khí.” Kỳ thực con mèo lớn này cùng Dillow giống nhau, trong nóng ngoài lạnh, người vẫn là thật không tệ, “Vậy tôi trước tiên mang Dillow đi, buổi chiều gặp.”

Wells nhìn bóng lưng Sở Du Nhiên đi xa, khóe miệng vẩy một cái, lại ngẩng đầu liếc mắt một cái nhìn tiểu đội thổ hào trên đỉnh đầu, màu sắc trong nháy mắt trở nên băng lãnh, phù văn ám sắc trên người có chút không khống chế được dần hiện ra, uy thế bức người.

Liếc mắt một cái xem không được, quả cầu lông tính tình ôn nhu luôn bị khi dễ! Luôn có người không có mắt khiêu khích quyền uy của hắn!

Crewe hiện ở một bên chờ đợi mệnh lệnh, tâm tư lung lay, thời điểm vừa tới liếc mắt một cái có thể nhìn ra người chiếm thế thượng phong là ai, nhưng là bệ hạ đã nhận định Sở Du Nhiên bị bắt nạt, xem ra sau này đối với địa vị Sở Du Nhiên, phải một lần nữa định vị.

“Bệ hạ!” Gay ngạc nhiên hạ xuống phi hành khí, cũng không ở phía trên thang huyền phù, hai ba bước chạy đến trước người Wells, trên mặt xinh đẹp ửng đỏ một mảng, tay ôm em trai kích động vẫn luôn run rẩy, lại khiến mèo con nhỏ bị đau cũng không tự biết, còn tự mình nói: “Không nghĩ tới, ở đây gặp phải bệ hạ.”

Wells mặt lạnh nhìn hắn, trong mắt đã chất đầy thiếu kiên nhẫn, nếu như không phải xem đối phương là giống cái, hắn tuyệt đối sẽ một móng vuốt vung tới, đem người vỗ bỏ.

Gay thấy Wells không có từ chối, tiếp tục thẹn thùng nói: “Tôi là Gay Angus, bệ hạ, chúng ta đã cùng nhau ăn qua bữa tối.”

“Angus?” Wells khẽ cau mày, lúc này mới nhớ tới đối phương là ai, cháu trai bảo bối của Lai Angus. Lập tức hắn minh bạch nguyên nhân Gay xuất hiện ở nơi này, trong giọng nói kèm theo một vẻ tức giận, Wells lạnh giọng hỏi: “Lão Lai ông ta có phải là sống lâu đầu óc liền biến lẫn lộn, ngay cả ta cũng dám giám thị.” Nếu như không có nhớ lầm thời điểm hắn và Sở Du Nhiên cùng nhau ăn cơm, hai kẻ giám thị kia đến từ gia tộc Angus. Hiện tại lại xuất hiện ở đây, rõ ràng cho thấy muốn tìm Sở Du Nhiên phiền phức.

“Bệ hạ, không phải, em...” Gay vừa định lấy lý do đưa em trai đi học mượn cớ từ chối, Wells lạnh lùng nói một câu: “Cút!”

Sắc mặt Gay trở nên trắng bệch trong nháy mắt, dáng dấp luống cuống khiến người ta thương tiếc. Wells đối với hắn làm như không thấy, một thân hàn ý đi lên phi hành khí, đứng ở trên thang huyền phù thang đối Crewe nói: “Phái người đem cậu ta đưa trở về, để lão Lai lần tới đây gặp ta.”

Chín giờ tối, tắm cung hoàng gia.

Wells nhìn Sở Du Nhiên lưu lại bài tập ở nhà, lông mày cau lại.

Bài tập ở nhà đêm nay: Tắm rửa cho bảo bảo, nhất định phải đúng hạn hoàn thành nha, thầy giáo đã chuẩn bị hoa hồng nhỏ

~Dùng ngữ khí dỗ con nít tuyên bố bài tập, bên tai phảng phất là tiếng nói tinh xảo ôn nhu thấp nhu của thiếu niên, Wells lười biếng dựa vào đầu giường, áo tắm trắng như tuyết bán mở rộng, lộ ra lồng ngực

rắn chắc cùng cơ bụng khiêu gợi. Hắn nhìn trần nhà, biểu tình đặc biệt nghiêm túc, nghĩ Sở Du Nhiên hơi cong lên mặt mày, hắn cảm thấy bài tập gia đình này, tất yếu thử một chút.

Chỉ có điều... Làm sao tắm?

Ôm một gói chuối tiêu, nằm ở trên giường vừa ăn vừa xem phim Sở Du Nhiên tâm tình đang tốt, vừa nhìn Wells gợi tới tin tức, mỉm cười vỗ tay một cái tin nhắn liền hiện ra, Sở Du Nhiên lo liệu chuyện nghiệp tình thần nghiêm túc trả lời: Bài tập là dựa theo tình huống của bọn nhỏ an bài, Dillow tại bên trong quá trình trưởng thành khuyết thiếu tình thân, bài tập đêm nay tôi an bài rất đơn giản, để chú giúp bé rửa ráy, như lúc thường làm như vậy là tốt rồi, cũng không bắt buộc, đều là tự nguyện. ^__^

Wells: Hoa hồng nhỏ?

Cái giọng nói này hiển nhiên là hỏi hoa hồng nhỏ là cái gì, hắn không hiểu.

Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, phản hồi: hoa hồng nhỏ có màu đỏ, biểu hiện tốt mới có thể cho, có chứa ý tứ cổ vũ, bọn nhỏ đều biết, anh có thể cùng Dillow câu thông nhiều hơn.

Tại không gian tư nhân, đế vương Wells quyết đoán mãnh liệt bá đạo, sắc mặt nhu hòa rất nhiều, hắn trả lời: Đã hiểu.

Không biết vì sao, Sở Du Nhiên nhìn thấy hai chữ, đột nhiên tâm lý máy động, Dillow thật sự không có sao chứ...

Hết chương 9.

10. Chương 10

Sau khi Sở Du Nhiên nhìn Wells nói câu hiểu vẫn không nói nữa, hơi hơi yên tâm, tiếp tục xem phim. Một bộ phim trên internet xếp hạng cực cao, nội dung cầu huyết Mary Sure, hai nhân vật chính tương ái tương sát dinh dính nhơm nhớp, lại còn dùng hình ảnh nửa người nửa thú đi chơi dã ngoại, Sở Du Nhiên mặt không thay đổi đem một mảnh chuối tiêu cuối cùng nhét vào trong miệng, ở đáy lòng âm thầm phun tào tưởng thức kỳ quái của thú nhân, vừa định đổi một bộ phim khác, một góc quang nào tên Dillow bắt đầu lấp loé.

Sở Du Nhiên nhanh chóng mở ra, lập tức cậu liền rõ ràng Wells nói đã hiểu là có ý gì, trong video báo nhỏ bị một cái móng vuốt lớn nhấn vào bên trong nước, làm bộ đáng thương nhìn ống kính, một bộ biểu tình tức giận vì bị ngược đãi cầu cứu thầy giáo mau tới đánh chết thằng ngu này đi.

Wells: Tiếp theo làm thế nào?

Sở Du Nhiên: Sau khi rửa sạch sẽ ôm ra lau khô, thổi lông a!

Wells: Không biết!

Đặc biệt cây ngay không sợ chết đứng!

Sở Du Nhiên - __-

Wells ghét bỏ đem cháu trai trong nước vớt ra, cầm cái khăn đem báo nhỏ lau thành hình tròn, không nhìn tới tờ ánh mắt hiếu kỳ, công lấy cháu trai từ trước cửa sổ nhảy xuống.

Tôi tớ hai mặt nhìn nhau, bệ hạ buổi tối đi ra ngoài làm gì? Tại sao nhảy cửa sổ không đi cửa chính a!

Sở Du Nhiên đang lo lắng Dillow, chỉ chốc lát sau liền nghe ầm ầm vài tiếng, quay đầu xem ngoài cửa sổ, báo lớn ngậm thăm len đứng ở trên bệ cửa sổ thu hẹp, đang sâu kín nhìn cậu. Sở Du Nhiên một mặt mông lung, cũng không biết đối phương bò lên thế nào, kỹ năng leo cửa sổ này có thể so với cha bắt lương nhà cậu.

Nhìn thăm len đang giãy dụa, Sở Du Nhiên bắt đắc dĩ mở cửa sổ ra, nghiêng người né ra để cho đối phương tiến vào. Wells ngậm chấu trai tại trước cửa sổ đối với hắn hơi nhỏ chui vào, đem thăm len trong miệng giống như bóng cao su vậy ra.

Dillow từ trong thăm len mất công tốn sức vây quanh, chính là không tìm được đường ra, chỉ có thể tức giận tại trong thăm len lẫn lộn, một bên mắng: “Chán ghét xấu xí! Không ai muốn xấu xí! Một ngày nào đó con nhất định cùng chú đánh một trận!”

Wells đối với loại uy hiếp này đặc biệt miễn dịch, nằm nhoài trên ghế sa lông của Sở Du Nhiên cao quý lãnh diễm liễm liễm lông đen hơi có một chút ẩm ướt trên cổ của mình, con mắt màu vàng óng đặc biệt chăm chú nhìn Sở Du Nhiên.

Sở Du Nhiên cũng không kịp hỏi đối phương làm sao biết cậu ở nơi này, thậm chí vì ở đây nhiều phòng lại vào buổi tối, nhưng đối phương có thể tìm ra đúng phòng cậu, vội vàng từ thăm len bọc bốn, năm tầng đem Dillow lấy ra, Sở Du Nhiên vội vã ôm đi buồng tắm, dùng nước ấm đem báo nhỏ rửa sạch sẽ, dùng thăm len bao lấy ôm đến phòng khách nhẹ nhàng đem lông lau khô ráo.

Trong đôi mắt Dillow đều là nước mắt, hận không thể nhào vào trong lồng ngực Sở Du Nhiên khóc lớn một hồi, nhưng đáng tiếc bên cạnh chính là chú ngu xuẩn bé chán ghét, ngạo khí của điện hạ Dillow tuyệt đối sẽ không làm ra hành vi nằm nhoài trong lồng ngực giống cái khóc, vì vậy biểu tình càng đáng thương, miệng nhỏ nhúc nhích, hiển nhiên đang cực lực nhẫn nhịn. Sở Du Nhiên đau lòng đem báo nhỏ ôm, nhanh chóng thổi lông, xem báo đen lớn nằm trên ghế sa lông ánh mắt dờ khóc dờ cười, chỉ tắm rửa mà thôi mà cũng không làm được, thật sự là dần chết rồi.

Wells cứ nằm úp sấp như vậy xem Sở Du Nhiên cùng Dillow dần vật, hai cái móng vuốt trắng kiện đặc biệt thân sĩ đáp ở phía trước, đuôi thoải mái vung một cái, phi thường thích ý nhìn Sở Du Nhiên bởi vì bận việc không cần thận lộ ra lồng ngực.

Chờ Sở Du Nhiên vội vàng làm xong, đưa cho hắn một Dillow sạch sẽ, Wells lúc này mới lên tiếng: “Cực khổ rồi.”

Sở Du Nhiên cười lắc đầu, “Không sao.” Chỉ cần sau này không có chuyện nửa đêm leo cửa sổ là được, nói thật, thật hù dọa người.

Wells đứng lên, biểu tình hết sức nghiêm túc, “Ý của ta là để cậu thay tôi chăm sóc đứa nhỏ, cực khổ rồi.”

Sở Du Nhiên cau mày, lời này cùng lúc trước khác nhau ở chỗ nào sao? Còn không đợi cậu nghĩ ra cái nguyên do, báo đen trước mắt từ trên ghế sa lông nhảy xuống, khẽ ngẩng đầu cắn chặt cổ áo Sở Du Nhiên, hướng vị trí chính giữa kéo kéo. Hơi thở cực nóng đánh vào cổ vị trí yếu ớt này, chớp mũi lạnh lạnh có chút ướt át ở trên xương quai xanh tinh xảo của Sở Du Nhiên lướt qua, bầu không khí bỗng nhiên trở nên ấm muội, đồng tử của Sở Du Nhiên đột nhiên co lên, cả kinh trong lúc nhất thời quên mất tất cả phản ứng.

“Dem quần áo mặc tốt, cẩn thận cảm mạo.” Ngữ điệu của Wells vững vàng, xem ra không có một điểm ý tứ ve vãn, vẫn là đáng đáp trầm ổn nghiêm túc.

Sở Du Nhiên sắc mặt đỏ chót, ngây ngốc không biết nói cái gì cho phải.

Wells khẽ cười một tiếng, cũng không muốn chờ Sở Du Nhiên trả lời cái gì, sau khi nói xong điều lên Dillow đã mệt rồi, nói một tiếng: “Ngủ ngon.”

Mắt nhìn đối phương từ trước cửa sổ nhảy ra ngoài, Sở Du Nhiên phản ứng lại vỗ vỗ mặt, trong lòng râm râm, mới vừa đối phương hẳn là không suy nghĩ nhiều đi, dù sao biểu tình nghiêm túc như vậy. Đúng, nhất định không có suy nghĩ nhiều, chỉ là quan tâm bình thường mà thôi! ^_^||| lần này buổi tối Sở Du Nhiên không có mơ bị báo tử đuổi, cậu lại nằm mơ một giấc mộng đặc biệt huyền huyền, giấc mộng thấy mình biến thành một con gà vàng, bị một con mèo mun lớn ghét bỏ một cái tát đánh bay, bay đã lâu đều không rơi xuống đất...

Sáng sớm vừa mở mắt, Sở Du Nhiên liền nghe người máy có động tĩnh, có thể vào lúc này chạy tới, ngoại trừ người cha bất lương kia, cậu không nghĩ ra người khác. Sở Du Nhiên đẩy ra cửa phòng ngủ, liền nhìn thấy Sở Hồng Vũ nằm úp sấp ở trên ghế sa lon tìm đồ vật, một đầu tóc đỏ lộ liễu tóc như trước bất kham xóc xếch, nói thật, Sở Hồng Vũ đối nhân xử thế đặc biệt như một gã lưu manh, căn bản không có hành vi

của thầy giáo. Sở Du Nhiên đã từng phun tào qua, hoàng đế bệ hạ hiện nay dưới tay Sở Hồng Vũ tàn phá lớn lên, vẫn như cũ có thể đem đế quốc này thống trị phát triển không ngừng, tuyệt đối là giặc hoàng thất cường đại có chứng minh lợi hại nhất.

Sở Du Nhiên vén tay áo lên làm bữa sáng, căn bản cũng không muốn phản ứng Sở Hồng Vũ.

Hiệu trưởng đại nhân xem lông đen trong tay, mắt phượng hẹp dài dần dần nheo lại, lúc này trên rãnh lông đã mọc lên màu vàng. Lông đen phía dưới giấu màu vàng, chỉ có dòng dõi hoàng thất. Hiện nay hoàng gia nhân khẩu héo tàn, chỉ còn dư lại Wells cùng Dillow hai thằng nhãi con này. Dillow còn chưa cai sữa, dị năng còn không có thức tỉnh chờ nói chỉ là chứa đựng năng lượng. Sở Hồng Vũ khước miệng nổi lên một độ cong ác liệt, đem nó đặt ở vị trí tương đối dễ thấy trên bàn ăn, gương mặt biểu thị gia ngày hôm nay tâm tình không tốt.

Sở Du Nhiên đem đồ ăn sáng bưng lên bàn, liếc mắt liền thấy thấy tận mấy cái lông đen đặt ở trên bàn ăn màu trắng, trắng đen rõ ràng vô cùng dễ thấy, “Đây là cái gì?” Hai ngón tay trắng nõn cầm lên mấy sợi lông kia, Sở Du Nhiên sợ Sở Hồng Vũ liền muốn để ra nghi vấn cậu, xem cũng không xem liền ném vào thùng rác.

Đôi mắt xinh đẹp trừng đại thúc đối diện liếc mắt một cái, giáo dục nói: “Không nên tùy tiện cầm đồ vật, đi rửa tay, ăn cơm.”

Sở Hồng Vũ thất tâm, đã bị ném ông cũng không thể lại đi thùng rác tìm, con trai ngốc nghếch như vậy, thật không biết làm sao?!

Mắt nhìn người đối diện cơm nước xong đem miệng lau qua lại muốn nhảy cửa sổ, Sở Du Nhiên để đũa xuống sâu kín nói: “Đứa nhỏ mèo con mới đến lớp con có muốn đổi lớp hay không?”

“Con mèo nhãi con kia? Không cần phải để ý đến gia đình đám người ngu ngốc kia, dám tìm con gây phiền phức ba ba liền đi hủy bọn họ.” Sở hiệu trưởng khóc soái cuồng bá duệ.

“Người ta nói, rơi một cọng lông con đều không đền nổi, tứ công tử nhà đại thần đại chính đó, có vấn đề con xác thực không đền nổi, những đứa nhỏ khác, thân phận cũng không phải đơn giản như vậy đi.”

“Vậy con liền đem nhãi con kia cạo sạch lông, lão Lai mập mạp kia dám nói nửa cái chữ “không”, ba ba liền thay con đánh chết ông ta.” Lần thứ hai nhảy cửa sổ Sở hiệu trưởng chính là không giảng đạo lý như thế.

Sở Du Nhiên lắc đầu một cái, biết đến đối phương miệng thiếu đánh, ngược lại không nói ra được từ dễ nghe. Để người máy quản gia đem bàn ăn thu thập sạch sẽ, Sở Du Nhiên đổi đồng phục của chính mình, chuẩn bị đi cửa lớn trường học đón đứa nhỏ.

Lần này đến sớm nhất không phải là tiểu chuột đồng Vic, mà là yêu kiều đến không thể rơi một cọng lông mèo trắng nhỏ —— Jimmy.

Lần này tới đưa tiểu Jimmy không phải tam ca của bé, mà là lão quản gia gia tộc Angus. Sở Du Nhiên vừa xuất hiện, đối phương lập tức đổi một khuôn mặt tươi cười hiền hoà, đem tư thái của chính mình đặt ở thấp nhất.

Sở Du Nhiên cười cười, thật giống đã hoàn toàn quên mất không vui lúc trước, “Tiểu Jimmy, lại gặp con rồi”

Jimmy mở mắt ra tò mò đánh giá Sở Du Nhiên, thấy cậu ôn ôn nhuận nhuận đối với mình cười, thử dò xét duỗi ra móng vuốt nhỏ, rơi vào trên tay Sở Du Nhiên, trừng một đôi mắt to màu xanh, tò mò nhìn cậu. Sở Du Nhiên trở tay dùng tay sờ bụng mềm mại của bé, dùng tinh thần lực chậm rãi động viên tiểu tử thuần trắng như ngọc trước mặt, cười duỗi ra hai tay, “Thầy giáo ôm một cái có được hay không?” Không thể không nói, tên tiểu tử này thật sự rất đẹp.

Lão quản gia híp mắt lại, nhìn bộ dạng Sở Du Nhiên hơi thở phào nhẹ nhõm, ông từ sóng tinh thần của Sở Du Nhiên tinh khiết lại ôn hòa không cảm giác được một tia ác ý. Lão gia cùng phu nhân đem tam thiếu gia chọc phải họa cấm đoán, vốn là muốn cho tứ thiếu gia đổi lớp, nhưng đáng tiếc hiệu trưởng khó chơi, nói thẳng không muốn đi học thì lẩn.

Ngay sau đó bộ hạ có ý định để tiểu thiếu gia làm bạn chơi với tiểu điện hạ, từ nhỏ bồi dưỡng tình cảm. Mặc dù chỉ là thuận miệng nói, sau này sự tình không hề bảo đảm, còn đem bồi phận của tam thiếu gia mạnh mẽ giảm thấp xuống, này cũng biểu thị sẽ không cho tam thiếu gia bất cứ cơ hội nào. Để tỏ lòng bọn họ tiếp thu cái an bài này, đứa nhỏ nhất định phải đưa đến Sở Du Nhiên nơi này. Người cả nhà đều sợ Sở Du Nhiên ghi hận đứa nhỏ, tứ thiếu gia chỉ là giống cái yếu ớt.

Sở Du Nhiên cũng không biết trong đó có bao nhiêu vấn đề, đem thẻ lúc trước tạo xong từ trong không gian lấy ra, đưa cho lão quản gia, lại cười nói: “Trở về đưa cái này chuyển giao cho lão gia cùng phu nhân nhà ông, dựa theo hành trình về sau là có thể bất cứ lúc nào kiểm tra tình huống của đứa nhỏ, sau này các người cũng có thể cất giữ cho đứa nhỏ một phần kỷ niệm. Tôi có thời gian sẽ gửi bức ảnh cùng video cho bọn họ, để cho bọn họ yên tâm.”

Lão quản gia sau khi kinh ngạc trong nháy mắt kinh hãi, “Vậy thì thật là tạ ơn thầy giáo, tôi trở về sẽ giao cho phu nhân.”

Sở Du Nhiên cười gật đầu, cậu tâm nhãn nhỏ nữa cũng không thể ra tay với đứa nhỏ, huống chi cậu cũng lười tính toán.

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường

Wells: “Thân ái, tiểu tiện nhân Gay kia sau này thấy em phải gọi thăm!

Sở Du Nhiên: “Tính cách thiết lập tiêu sái mở, thay bằng nghiêm túc đi!”

Wells duỗi móng vuốt cào nát quần Sở Du Nhiên (mặt nghiêm túc): “Quần áo em tại sao lại lỏng ra? Cởi ra giúp em xem một chút, nơi nào hỏng?”

Sở Du Nhiên: “... Cút!”

————— Dillow đen sì chạy trốn mà qua —————

Hết chương 10

11. Chương 11

Lão quản gia vừa đi, Jimmy bắt đầu bất an, móng vuốt nhỏ sắc nhọn giấu ở dưới lòng nắm lấy mu bàn tay của Sở Du Nhiên, trong nháy mắt cào ra một đạo vết máu hồng hồng. Sở Du Nhiên nhú nhú mày, tinh thần lực lần thứ hai thả ra, không tiếng động an ủi. Trên bả vai Hal Vic đang đứng, trong lồng ngực ôm Miller, trên lưng công lấy Panda mập, vừa nhìn Sở Du Nhiên liền ôm một cái, hai con nghịch ngợm nhất còn chưa tới, nhất thời linh cơ hơi động, “Anh chờ em đi lấy xe đẩy!”

Sở Du Nhiên vừa mới nói câu được, cũng cảm giác mèo nhỏ trong lồng ngực tinh thần đứng lên, móng vuốt nhắm thẳng vào tiểu chuột đồng Vic, cổ họng nhỏ thanh thúy, mang theo kiểu tích tích, ý vị ngọt ngào, nghe tới đặc biệt mềm mại, nhưng mà mèo con nói là: “Cái kia, meo ~ “

Sở Du Nhiên nhìn bé chỉ chuột đồng Vic, không khỏi cười khở, thứ thiên tính này, thật sự tránh không được.

Rất nhanh, Hal liền đẩy tới một chiếc xe vận tải bảo bảo, xe không lớn, chia làm hai tầng, mỗi tầng có bốn chỗ ngồi nhỏ mềm mại, chu vi đều cài đặt một vòng bảo hộ, chuyên môn đem đám tiểu tử này chở về khu nhà nhỏ. Hal đẩy phía trên vài nhai con tâm tình đặc biệt kích động, “Em còn tưởng rằng chúng ta vĩnh viễn không dùng được cái xe đẩy này, dù sao bọn nhỏ quá ít, một xe đều ngồi thừa chỗ, bất quá chúng ta có Panda, một người thành hai người, chờ sói con đến có thể chứa đầy!”

Sở Du Nhiên vừa nhìn gấu mèo nhỏ lười biếng nằm ở hai cái chỗ ngồi, một chân mập mập còn gác lên, nhất thời cảm thấy được Hal nói đặc biệt có đạo lý, người ta có số lượng, chúng ta có thịt!

Archer so với Dillow tới hơi hơi sớm một chút, vừa nhìn thấy Jimmy, Archer hưng phấn nhảy qua đi ngửi đuôi Jimmy một cái. Jimmy nhắc móng vuốt đã bắt lấy Archer, cha mẹ nói, ai đối với cái móng của bé

cảm thấy hứng thú người đó chính là đại lưu manh, thời điểm đó tuyệt đối không được nương tay. Archer bị đánh phản xạ có điều kiện đem Jimmy đánh gục.

Dillow vừa đến, liền nhìn thấy Acher không tiết tháo

“Bắt nạt” một con “Đồng tộc” lông trắng, Dillow đại nhân chút chút liền nổi giận, chính mình nhảy lên hai tầng xe đẩy, một móng vuốt đánh về cái cổ Archer, đem Jimmy ngăn ở phía sau, hung tợn nói: “Ngu xuẩn! Ngay cả giống cái cũng dám bắt nạt!”

Jimmy vừa nhìn Dillow đáng dấp giống mình, chính là màu đen, lỗ tai chu toàn hơn, theo bản năng liền đem đối phương xem là đồng tộc. Vừa nhìn Dillow đem Archer đánh chạy, lặng lẽ đến gần.

Dillow không nhận được đẩy nó ra, “Đi ra!”

Jimmy bất an lần thứ hai đến gần, thật vất vả tìm được một bạn lớn lên giống như chính mình, mới vừa còn bảo vệ mình, bé cảm thấy ở bên người Dillow có thể tìm được cảm giác an toàn.

Bị một giống cái đồng tộc quăn lầy, Dillow đặc biệt thiếu kiên nhẫn, giống đực bé còn có thể đánh, giống cái đánh như thế nào? Không nhận được nằm úp sấp ở trên chỗ ngồi, mắt thấy Jimmy lại gần ôm lấy đuôi chính mình, Dillow không nhận được hừ một tiếng, “Quý nhất gan! Chỉ cho cậu ôm một lát!”

“Meo ~ “

“Không cho meo!”

“Meo...”

“Ngu ngốc!” “Meo...”

Dillow cảm thấy được chính mình cũng bị tức chết rồi, báo tử thì phải có bộ dạng của báo tử, meo là cái gì?! Hiển nhiên, Dillow cũng đem Jimmy xem là đồng tộc, đây thực sự là cái hiểu lầm mỹ lệ.

Wells lặng yên không tiếng động xuất hiện ở phía sau Sở Du Nhiên, lần này xuất hiện hẳn không có biến thành hình thú, mà là mang theo mặt nạ chế khuất nửa gương mặt. Nhìn cái cổ mảnh khảnh của Sở Du Nhiên, trông mắt màu vàng óng nhoè lại, nâng lên đại thủ.

Hal vừa nhìn động tác của hắn, lúc này cảm thấy chính mình phát hiện cái gì, nhanh chóng đẩy bọn nhỏ chạy đi.

Sở Du Nhiên đột nhiên cảm giác gáy lạnh lạnh, sợ đến tê một tiếng, nhanh chóng mò ra cái cổ quay đầu lại, Wells mỉm cười nhìn cậu, “Không nghĩ tới lá gan của cậu nhỏ như vậy.”

Sở Du Nhiên không nói, trên ngón tay ngưng tụ ra bông tuyết, đâm thoi cũng giạt mình, mắt cậu híp lại bất mãn trừng mắt một cái, “Anh đây là quá nhiều tình dục.”

Wells khoe miệng dĩ nhiên câu lên một cái độ cong nhợt nhạt, Sở Du Nhiên sửng sốt vài giây, ánh mắt theo bản năng rơi vào trên cằm đẹp mắt của đối phương, khoe môi căng thẳng hơi cong lên, khiêu gợi khiến người không dời nổi mắt, Sở Du Nhiên kinh ngạc, dĩ nhiên... Nở nụ cười?!

Wells vốn là thần nhiên nhìn đôi mắt Sở Du Nhiên, trong không khí nhàn nhạt mùi máu tanh lại làm cho hắn nhíu mày kiểm soát anh khí, nắm lấy tay Sở Du Nhiên kéo đến trước mắt, âm thanh đột nhiên biến hàn: “Làm sao vậy?” Bàn tay trắng nõn mềm mại bóng loáng, giống như trong tưởng tượng, mềm mại, mang theo một luồng ngọt ngào mùi thơm của sữa, đây là sáng sớm thời điểm làm điểm tâm cho bọn nhỏ lưu lại.

Sở Du Nhiên cảm giác tinh thần lực của mình đột nhiên sinh động lên, cậu ngạc nhiên nhìn người trước mặt, tâm tình đối phương dĩ nhiên có thể dẫn ra lực lượng tinh thần của cậu, điều này nói rõ cái gì?

Khẩn trương rút lui thu tay, nhưng không có rút được về, Sở Du Nhiên nhíu mày nhìn Wells, thấy đối phương trong con người nghiêm túc, cố gắng đè xuống bất an đáy lòng, không chút nào để ý cười cười, “Trẻ con mà, chuyện này rất bình thường, hai ngày nữa sẽ tốt thôi.”

Wells nhìn sắc mặt Sở Du Nhiên, hơi cúi đầu, kéo tay cậu phóng tới bên mép.

“Anh làm gì!” Sở Du Nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, lại như một con thú nhỏ bị hoảng sợ, chỉ muốn trốn tránh. Cậu nhưng là biết đến, nước bọt của rất nhiều động vật có tác dụng tiêu độc sát trùng, trước mắt người này bất kể là động tác hay là biểu tình... Chuyện này quả thực rất mập mờ, Sở Du Nhiên hoàn toàn trơn tròn mắt.

Nghĩ quá nhiều cũng có chút ngốc, giấy dựa không ra liền biến càng thêm luống cuống, trên đất cái bóng hai người dần dần rút ngắn, mãi đến tận cái tay đẹp mắt bị kéo đến bên mép, Sở Du Nhiên sắc mặt ửng đỏ, đồng tử đã co lên, kinh ngạc nhìn đối phương, trực tiếp sợ đến quên mất phản ứng.

Wells một mặt nghiêm túc, lời kéo tay nhỏ đặt ở bên mép thổi một cái, không hiểu nhìn hắn: “Cậu đang suy nghĩ gì?” “Tôi...”

“Đồ ngốc!” Wells ghét bỏ liếc mắt nhìn cậu, từ bên trong không gian lấy ra một cái bình nhỏ, đổ ra một điểm thuốc mỡ nhẹ nhàng bôi ở trên tay Sở Du Nhiên, sau đó đem chiếc lọ nhét vào lòng bàn tay Sở Du Nhiên, lạnh giọng nói: “Buổi trưa bôi thêm lần nữa là được, buổi chiều ta sẽ kiểm tra.”

Sở Du Nhiên trong đầu trống rỗng... Đây là cái tình huống gì?!

Chờ đối phương lên phi hành khí, Sở Du Nhiên che mặt đã đỏ ửng, lúc này mới ý thức được mới vừa xảy ra chuyện gì. Trong lòng khiêu động có chút không bình thường, Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình muốn điên rồi, nếu như cậu không điên, chính là mèo lớn điên rồi.

Bộ dạng một mặt nghiêm túc hẳn là không suy nghĩ nhiều đi, chỉ là đơn thuần lo lắng đứng không? Sở Du Nhiên đỡ trán, cậu nhất định là suy nghĩ nhiều, làm sao cảm giác mình bị lừa gạt đây?

Một bên thầy giáo cùng nhân viên công tác đều khiếp sợ nhìn bóng lưng Wells rời đi, không biết tối hôm nay người đàn ông này có thể bị hiệu trưởng đánh chết hay không, nói thật chúng ta không có chút nào hưng phấn anh anh anh anh

Sở Du Nhiên vỗ vỗ mặt, thở ra một hơi thật sâu để cho mình tỉnh táo lại, sau khi sắc mặt bình tĩnh mới trở về phòng học.

Hà! nhìn thánh tai màu hồng phấn của Sở Du Nhiên, trừng mắt nhìn, ngược lại là không có nói nhiều.

Sở Du Nhiên nhìn mu bàn tay của chính mình, một điểm nhỏ bé trên vết thương vì được hiệu ảnh hưởng còn hơi lạnh, mang theo một điểm mùi thơm ngát nhàn nhạt. Mới vừa xúc giác ấm áp kia trên choker thần kinh của cậu, làm cho cậu muốn quên đi cũng không được.

Trong sân, Dillow ngồi ở trên cây ngoắt ngoắt cái đuôi khiêu khích Archer, khiến sư tử con gấp gáp ở trên đất xoay quanh, rất muốn đem Dillow kéo xuống đại chiến ba trăm hiệp.

Sở Du Nhiên mặc bọn họ lừa gạt, đem Jimmy ôm, cười nói: “Con ngoan, chúng ta đi chải lông có được hay không?” Cậu muốn tìm cho mình một ít chuyện làm dờ đi một chút lực chú ý, trước mắt này con mèo trắng xinh đẹp này làm cho lòng cậu đặc biệt ngứa ngáy.

Buổi trưa, Sở Du Nhiên đem bức ảnh Jimmy ăn cơm gửi cho người nhà của bé, tiểu tử ăn cơm còn không gọn gàng, Sở Du Nhiên một bên dạy bé ăn, một bên giúp đỡ đút mấy cái. Làm giống cái thứ hai trong lớp, Jimmy dĩ nhiên không thích cùng Miller chơi đùa, mà là yêu thích cùng Dillow. Ngay cả thiên tính hút nhau chuột đồng Vic bé cũng không chút nào để ý, Sở Du Nhiên kinh ngạc, Dillow thậm chí có mị lực khiến mèo khác phục thiên tính!

Cho dù Dillow không để ý tới bé bao nhiêu, Jimmy vẫn ở chỗ cũ phía sau, thật giống như cùng “Đồng tộc” của chính mình có thể làm cho bé an tâm một ít. Thừa dịp Dillow đang ngủ, Jimmy lặng lẽ đến gần, tại khoảng cách gần Dillow nằm úp sấp ôm cái đuôi Dillow, Dillow phát hiện động tĩnh liền mở mắt ra, sau khi thấy rõ là ai một mặt ghét bỏ (^) giống cái ngu xuẩn, xem cậu sợ sệt như thế, miễn cưỡng cho cậu ôm cái đuôi của tớ.

Sở Du Nhiên ngược lại là thật cao hứng có một tiểu khả ái làm bạn, sẽ không sợ Dillow bị cô độc, không thêm để ý bị quăng như trước vẫn ở sau người nó, quan trọng nhất là còn có thể cùng nó leo cây, nhảy bàn leo cây không trở ngại chút nào.

Dillow tuy rằng ngoài miệng ghét bỏ, nhìn thấy Jimmy sợ sệt vẫn là mềm lòng để cho bé ôm đuôi, nhìn đáng dấp hai tiểu tử tụ lại cùng nhau ngủ say, Sở Du Nhiên tâm tư hơi động, mềm xuống.

Jimmy thích ứng không sai, Sở Du Nhiên gửi mấy tấm hình truyền cho người nhà Jimmy, vốn muốn đem bức ảnh Dillow cùng Jimmy truyền cho Wells bên kia một phần, suy nghĩ một chút lại có chút do dự. Sờ sờ cái trán, Sở Du Nhiên nghiêm khắc nói chính mình cả nghĩ quá rồi, không cần quá tự luyện! Rốt cục khôi phục tâm lý bình thường, Sở Du Nhiên ở chỗ ghi lại lời nói, gửi cho Wells một tấm hình, còn đặc biệt tỉ mỉ chọn câu nói: Dillow có bạn chơi, đáng yêu đi ^__^

Wells ngay sau đó phản hồi: Vẫn được.

Sở Du Nhiên nhìn hai chữ này thở phào nhẹ nhõm, xem, cỡ nào nghiêm túc nghiêm cẩn, mình tuyệt đối cả nghĩ quá rồi!

Tới gần thời điểm tan học Sở Du Nhiên vỗ vỗ tay, đối với bọn nhỏ nói: “Ngày mai các con có thể từ trong nhà mang một cái đồ chơi, có thể cùng các bạn học nhỏ trao đổi chơi đùa, nhớ chưa?”

Ngoại trừ Dillow, đứa nhỏ khác độ phối hợp vẫn rất cao, đáp ứng tiếng nói đặc biệt giòn.

Hal cười nói: “Như vậy có thể rèn luyện năng lực câu thông của bọn nhỏ, còn có thể làm cho bọn nhỏ phân tán một chút lực chú ý, không nghĩ đánh nhau.”

Sở Du Nhiên nhìn Dillow, lòng nói chỉ cần nó không gặp sự cố, thì đều không có vấn đề.

Buổi chiều thời điểm tan học Wells nhìn một chút tay Sở Du Nhiên, thấy vết thương của cậu đã ổn, cái gì cũng không hỏi, ngâm Dillow liền đi.

Sở Du Nhiên không rõ thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy được chính mình khẩn trương.

Sau khi tan học, Wells trực tiếp đem Dillow mang tới sân huấn luyện, đem một cây súng không có hạt năng lượng, ném cho Dillow, dùng móng vuốt đẩy cái móng nhỏ của cháu trai, thúc giục: “Đối bia ngắm, nổ súng!”

Dillow nhìn một chút súng dưới vuốt, bất mãn duỗi móng vuốt, “Chú có phải là ngốc, không có hạt năng lượng, súng không thể phát sáng!”

Wells đối với đầu nhỏ của cháu trai vỗ một móng vuốt một cái, hai chú cháu nhìn nhau, đều là một gương mặt ghét bỏ, “Ba tuổi ngay cả một loại dị năng đều không thức tỉnh, con thật là dần chết rồi!” Wells đem cháu trai một móng vuốt nhấn đảo, để tiểu hắc báo lộ ra cái bụng mềm mại cái bụng, móng vuốt lớn ở phía trên nắm một cái, ghét bỏ đánh giá: “Tất cả đều là thật!”

Dillow nổi giận, ôm móng vuốt của Wells liền trèo lên trên, bám vào trên mặt chú ngu xuẩn khẹt một móng vuốt, “Chú, nói bậy, con không có mập chút nào! Thầy nói con gầy lắm!”

Wells không che giấu được ý cười đầy mắt, lần thứ hai đem Dillow nhấn đảo, dùng móng vuốt lôi cái bụng mềm nhuyễn của cháu trai một chút, “Lượng mỡ dự trữ này, hiển nhiên đem dinh dưỡng toàn bộ nuôi thịt rồi!”

Dillow tức giận muốn cắn hấn, nói bé mập vân vân, quả thực không thể nhẫn nhịn!

Đùa được rồi, Wells đặc biệt bắt lương đem cháu trai vúi kéo ra ngoài, nghiêm khắc nói: “Không phát ra được đồ vật, ngày mai không cho đi trường học mất mặt, tối thiểu con phải học nhận biết được một loại dị năng!”

Dillow hừ lạnh, dị năng là cái thứ gì, làm sao có khả năng so với móng vuốt của bé? Tuyệt đối có thể dọa sợ chú ngu xuẩn leo lên cây.

Vì vậy ngày thứ hai, Sở Du Nhiên nhìn thấy Dillow khiêng một cái súng thật đến lên lớp, lúc này mặt liền đen.

Con mèo lớn kia! Muốn điên đi! __

12. Chương 12

Sở Du Nhiên mang theo oán niệm đối với Wells, mở ra khẩu súng nhìn một chút, nhìn thấy không có đạn năng lượng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Con mèo lớn kia quả thực muốn điên, cái gì cũng dám cho đứa nhỏ chơi đùa.

Dillow lắc đuôi đen thon dài hả hê, Archer nhìn thấy vậy khinh bỉ vung đầu lên, hừ lạnh: “Ngu xuẩn! Súng giả cũng dám đem ra bán xuẩn!”

Archer —

Sở Du Nhiên vừa nhìn liền biết hai đứa nhỏ lại muốn đánh nhau, vội vàng từ trong tủ lấy ra hai con gà trống lớn chạy bằng điện, lắp đặt hạt năng lượng thả ở trong sân, Archer trước tiên buông tha Dillow nhào tới, phát ra tiếng độc hữu ô ô thời điểm đi sẵn của sư tử con, đặc biệt uy phong.

Dillow tinh thần phấn chấn lên, thế nhưng không có nhào ra ngoài, quay đầu trừng Jimmy phía sau mình liếc mắt một cái, Dillow hung ác hung ác nói: “Cậu chờ, tớ bắt gà trống tới cho cậu! Không cho khóc!” Sau đó cũng hào hứng nhào tới, cắn, đập, xé làm liền một mạch, trảo không còn biết trời đất đâu.

Jimmy mờ mịt nháy mắt mấy cái, không hiểu nhìn về phía Sở Du Nhiên, “Thầy giáo, có phải Dillow nói sẽ lấy gà trống cho con không?” Sở Du Nhiên đem bé ôm, xoa xoa lông trắng của Jimmy, ôn nhu hỏi: “Jimmy, con thích cùng Dillow chơi đùa sao?”

Jimmy có chút mất mát cúi đầu: “Nhưng là Dillow không thích cùng con chơi đùa.”

Sở Du Nhiên nhìn trong sân Dillow đã sớm đem Jimmy quăng ở sau gáy một bên ôm gà trống nhỏ lông một bên lẫn lộn, khóe miệng bốc lên một cái độ cong đẹp mắt, “Jimmy, con xem Dillow đang vì con chiến đấu, có phải là rất tuyệt?”

Jimmy nhìn thân ảnh Dillow, có ước ao, càng nhiều hơn chính là oan ức, bởi vì bé cảm giác sắp không đuổi kịp Dillow, khí lực của bé nhỏ, căn bản không có khả năng giống như Dillow đi cắn xé, đi chiến đấu.

Sở Du Nhiên an ủi: “Nếu có một ngày Dillow nói với con lời không dễ nghe, con nhất định không được nghe, thời điểm cậu ấy nói chán ghét con nhất định là yêu thích con, thời điểm đuổi con đi nhất định là muốn chơi với con, con nhớ kỹ không?”

Jimmy gật gật đầu.

“Nếu như nó chọc con tức giận, trực tiếp dùng móng vuốt dọa nó đừng khách khí.”

Jimmy (o)

Sở Du Nhiên ^ _ ^

Sở Du Nhiên cảm thấy có Jimmy ở đây, tật xấu này của Dillow thật giống cũng không khó trị.

Ngay tại lúc này, đột nhiên truyền đến âm thanh hai loại kim loại đụng vào nhau, Sở Du Nhiên ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy trên móng vuốt của Dillow kim quang lóe lên, một cái vòng bảo vệ màu vàng vền vền xuất hiện ở trước móng vuốt, ánh sáng màu vàng này cũng đủ để Dillow đem gà trống quật ngã.

Mới vừa biến hoá trong nháy mắt đó chạy không thoát tinh thần lực nhạy bén của Sở Du Nhiên, đó là dị năng! Màu vàng, thuộc tính “Kim” dị năng phòng ngự! Ấu tể Ba tuổi thức tỉnh dị năng rồi?!

Sau khi phát hiện cái hiện tượng này Sở Du Nhiên ngạc nhiên chạy tới, ngồi xổm xuống gọi tiểu hắc báo: “Dillow, đến nơi này của thầy!” Một móng vuốt của Dillow cầm lấy lông gà, vút cho Jimmy đang nhìn bé, vỗ móng vuốt ngoe cổ hỏi: “Làm gì ạ?”

“Vừa nãy loại ánh sáng màu vàng kia, còn làm lại cho thầy nhìn xem.”

Dillow ngạo nghễ duỗi ra móng vuốt, một mặt xem thường, không phải là ánh sáng màu vàng, cho thầy xem! Quăng móng vuốt, không có! Vẩy lại móng vuốt, vẫn không có! Bé vẩy lại... Dillow giận, một hồi có một hồi không có, quá khinh người!

Sở Du Nhiên cười sờ sờ cái đầu nhỏ của bé, khích lệ nói: “Không sao, Jimmy con cùng cậu ấy đồng thời luyện.”

Nói xong cậu nhanh chóng gửi tin nhắn cho Wells: Dillow đã thức tỉnh dị năng thuộc tính Kim rồi, sau khi về nhà nhất định phải chú ý nhiều hơn, có thể sớm an bài cho nó một thầy giáo dạy võ, từ từ dẫn dắt nó, giai đoạn võ lòng rất trọng yếu, không nên để cho nó thương tổn người khác.

Sau khi gửi xong Sở Du Nhiên kiểm tra một lần, ân, ngữ khí giải quyết việc chung, không có chút nào ám muội, rất tốt!

Sau đó Wells liền gửi đến phản hồi: Ba tuổi mới phát giác tính một loại dị năng, đồ ngốc!

Sở Du Nhiên vẫn cảm thấy Dillow rất tuyệt: Đặt ở toàn bộ thủ đô đế quốc là thiên tài!

Wells: Vẫn được đi.

Sở Du Nhiên: “...” Giọng điệu này rõ ràng rất hả hê!

Xử lý xong công vụ đang ngồi ở cửa sổ vừa uống trà Wells hơi câu lên khóe miệng, nhìn phương hướng trường học bên ngoài cửa sổ. Vì bảo vệ bọn học sinh, khoảng cách trường học cùng hoàng cung đặc biệt gần, từ vị trí này của hắn thậm chí có thể xem tới bộ phận kiến trúc trường học. Trên tay quang não lại vang lên, Sở Du Nhiên lại gửi tới một cái tin: Đồ chơi của Dillow có chút nguy hiểm, sau này không thể cho nó sún ổng, móng vuốt nhỏ đều bài không ra cũng nhấn không được.

Wells cười cười, mi phong vẩy một cái, phản hồi: Không được!

Sở Du Nhiên bị nghẹn một chút, cảm giác trong lòng nhét nhét, vừa nãy rõ ràng rất dễ nói chuyện mà.

Wells: Làm một ấu tể giống đực, Dillow nhất định phải từ nhỏ luyện một thân huyết tính, ta sớm đã quyết định thời điểm nó sáu tuổi đem nó đưa vào quân khu huấn luyện, ai nói đều vô dụng.

Sở Du Nhiên còn chưa nghĩ ra làm sao đáp lời, Wells ngay sau đó phản hồi: Đương nhiên, cậu có ý kiến tôi sẽ nghiêm túc suy tính, bởi vì cậu là đặc biệt.

Nhận được tin tức Sở Du Nhiên đột nhiên trên mặt có chút phát sốt, người này, viết lời này là có ý gì?! Làm sao luôn có thể nghiêm trang nói ra những lời khiến người ta hiểu lầm!

Wells lập tức nói: Ở trong lòng Dillow là đặc biệt, xin lỗi, vừa nãy trượt tay.

Sở Du Nhiên -__|| anh trượt rất có kỹ xảo!

Wells ngay sau đó nói: Buổi tối phải chúc mừng cho Dillow một chút, ta chân thành gửi lời mời đến thầy giáo nó thích nhất đồng thời tham gia, có thể nể nang mặt mũi không? Đây là lần thứ nhất Dillow mời người nó thích.

Sở Du Nhiên nhìn một chút bên ngoài Dillow còn đang luyện tập, nhất thời nhẹ dạ trả lời: Được.

Hal nhìn thấy Sở Du Nhiên sắc mặt ửng đỏ, tò mò hỏi: “Thầy Sở, cùng chú của Dillow tán gẫu sao?” Sở Du Nhiên nháy mắt mấy cái, lòng nói làm sao anh biết?

Hal xấu hổ gãi đầu một cái, “Toàn trường đều biết hai người đang yêu nhau, dù sao không có truyền ra tin đồn bị hiệu trưởng đánh gãy móng vuốt, nhất định là hiệu trưởng đều đồng ý.” Bằng không anh ta thân mật với cậu như vậy, thế nhưng lại sống rất tốt.”

Sở Du Nhiên lập tức giải thích: “Không phải! Các người đều hiểu lầm!”

Hal gật đầu, một bộ ánh mắt cậu không cần giải thích chúng tôi đều hiểu.

Sở Du Nhiên: “...” Scandal này là thế nào truyền tới?!

Chạng vạng, thời gian vườn trẻ tan học.

Biến thành hình người Wells mang mặt nạ chờ ở cửa, liền tạo cho xung quanh một mảnh khu không người. Quân trang hợp thể mặc lên người, đem chiều rộng của vai eo nhỏ chiều cao chân dài hoàn mỹ vóc người của Wells triển lộ ra, hần hần là mới vừa từ quân bộ thị sát trở về, lúc này trên eo còn mang theo một thanh trường kiếm. Màu mực trên vỏ kiếm hiện ra hàn quang sâu kín, đến gần rồi liền có thể cảm giác được một luồng sát khí, kiếm từng thấy máu cùng loại đồ trang sức xa hoa kia có chút khác nhau về bản chất. Thần kinh của các thú nhân đều rất nhạy cảm, liếc mắt một cái có thể cảm giác được thanh kiếm này từng nhuộm máu vô số. Khí thế của hắn không chút nào biến mất, mái tóc màu vàng óng tối tăm, cho dù mang mặt nạ, cũng không giấu được một đôi con ngươi vàng óng giống như ánh sao, có mấy người đã âm thầm suy đoán thân phận của hắn.

Khiến mọi người trốn hắn có một lý do khác, chính là Wells đứng ở chỗ này nhằm chắn dùng ngón tay cái tay trái ngón tay nhẹ nhàng tại trên chuôi kiếm vuốt ve, mọi người liếc mắt một cái có thể nhìn thấy trên ngón tay của hắn có chiếc nhẫn cất giấu cơ giáp chuyên dụng, chỉ có bất cứ lúc nào chuẩn bị chiến đấu thú nhân giống đực mới đem cơ giáp mang ở trên người như vậy, trường kỳ như vậy đối với tinh thần lực thấp của thú nhân giống đực mà nói, rất dễ dàng bạo động dị năng. Trừ phi đối với tinh thần lực của mình đặc biệt tự tin, bằng không không ai dám làm như thế. Bất kể nói thế nào, tránh xa một chút an toàn hơn.

Wells lại như không thấy người khác tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, nhìn cửa lớn trường học mở ra, trước tiên đi tới.

Sở Du Nhiên đem Dillow ngủ trên xe đẩy ôm xuống dưới, tự tay giao đến trong tay Wells, buồn cười nói: “Quăng móng vuốt một ngày, nó mệt mỏi.”

Wells tiếp nhận Dillow, tuy rằng trên mặt không biểu tình gì, động tác vẫn là mềm nhẹ không ít, Sở Du Nhiên theo bản năng nhếch miệng, hai chú cháu này thật giống đều có một cái tật xấu, mạnh miệng.

Wells tự động đứng ở một bên, ý tứ rất rõ ràng, tôi chờ cậu.

Hal đặc biệt có nhãn lực đi đến nói, “Thầy Sở, cậu đi trước đi, nơi này có tôi.”

Sở Du Nhiên: “...” Người này ánh mắt mập mờ là đang nghĩ sai sao?

Hal mãnh liệt gật đầu, trong đôi mắt mang theo ý thúc giục, đi nhanh đi nhanh!

Sở Du Nhiên nhìn xuống khoe miệng co rúm, đối với Wells nói: “Nếu không, chúng ta đừng đi ra ngoài ăn, dễ dàng bị người hiểu lầm.” Scandal này tiếp tục truyền xuống, cậu cũng không rửa được.

Wells nghi ngờ nhìn cậu, chờ lời kế tiếp của Sở Du Nhiên.

“Nếu như không chê đến nơi ở của tôi đi, tôi làm cho hai người ăn.” Sở Du Nhiên còn muốn giải thích hai câu, lại phát hiện người đối diện trực tiếp gật đầu, đáp ứng đặc biệt sáng khoái, không chút nào cảm thấy mang theo tiểu tử đi trong nhà người ta ăn cơm có cái gì không đúng.

Sở Du Nhiên bất đắc dĩ cười cười, để Wells đi khu túc xá cửa Tây, chỉ thiếu chút nữa nhắc nhở trời còn chưa tối cầu anh không cần leo cửa sổ vân vân.

Ký túc xá của Sở Du Nhiên là trường học sắp đặt, có tới 120 mét vuông, rất giống căn hộ nhỏ. Phong cách trang trí là Sở Du Nhiên tự chọn, đều là màu sắc ấm áp. Sở Du Nhiên đem hai chú cháu này mời đến, trước tiên đem Dillow ôm đi phòng ngủ để cho bé ngủ tiếp, trở về rót một chén trà đen cho Wells.

Thứ trà này, cho dù ở quy tộc đế tinh đều rất quý giá, rất nhiều quý tộc vì nịnh bợ Sở Hồng Vũ, tặng rất nhiều đồ hảo hạng, nhưng đáng tiếc Sở Hồng Vũ không thích thứ này, tất cả đều để người đưa đến nơi ở của Sở Du Nhiên.

Người gầy gò quanh thân quanh quần một luồng khí tức lạnh nhạt, động tác ôn nhuận tao nhã, đơn giản pha trà, thật giống như hình ảnh trong bức tranh thủy mặc. Ngồi ở trên ghế sa lon Wells nhìn gò má Sở Du Nhiên, ánh mắt dời xuống, ở trên người cậu quét một vòng, ánh mắt cố định hình ảnh ở trên eo thon

của cậu, con người đang dần dần trở nên sâu thẳm, thân thể lại không tự chủ thanh tĩnh lại, cả người có vẻ hơi lười biếng.

Sở Du Nhiên đem trà pha ngon đặt ở trên bàn dài trước người Wells, cười nói: “Anh trước tiên nghỉ ngơi một lúc, tôi đi làm cơm.”

Wells gật gật đầu, từ quân bộ trở về liền trực tiếp đến trong này, hẳn quả thật có chút mệt mỏi. Nơi này tất cả đều là khí tức trên người Sở Du Nhiên, không chỉ có thể khiến thân thể hắn thả lỏng, còn có thể khiến tinh thần lực dần dần trở nên dồi dào.

Chờ Sở Du Nhiên hết bận đi ra vừa nhìn, đầu Wells dựa vào ghế sofa lưng, nhắm mắt lại, mặt nạ trên mặt cũng đã nghiêng, lộ ra một điểm đường viền trên gương mặt tuần mỹ, chỉ cần cúi người nghiêng xem, có thể thấy rõ mặt của hắn...

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Wells: “Bảo bối, em là đặc biệt.” ^ _ ^

Sở Du Nhiên: “Há, tay anh lại trượt?” → _ →

Wells: “Lần này là thật sự!” _

Sở Du Nhiên: “Xem đi lại trượt.” ^ _ ^

Wells = _ =

— Dillow đen sì lao nhanh mà qua —

Hết chương 12

13. Chương 13

Sở Du Nhiên đi tới, chỉ là tò mò nhìn Wells liếc mắt một cái, sau đó thu hồi ánh mắt. Người ta che đi gương mặt, khẳng định có lý do của chính mình, nếu như mình lại đi tìm tòi nghiên cứu việc riêng tư của người khác thì không phải hành vi của quân tử.

Lúc này! Một vệt bóng đen đột nhiên từ phía sau nhảy lại đây, vai của Sở Du Nhiên bị một chân đạp phải, híp mắt vừa nhìn, Dillow đã tỉnh ngủ dùng một loại tư thế mãnh hổ chụp mồi đánh về phía Wells nhắm mắt nghỉ ngơi, rốt cục tìm được cơ hội, trực tiếp dùng một đòn sấm sét đại nghĩa diệt thân, không quản tốc độ hay là thể tiến công, đều là bạo ngược uy mãnh!

Wells nhắm mắt lại lỗ tai khẽ động, bỗng nhiên nhấc lên chân dài, trực tiếp đem Dillow gạt ngã, báo nhỏ giống như một quả cầu lông tại chỗ cũ lăn lộn ba vòng, lần thứ hai bò lên, đánh về phía chân dài của chú mình, bắt được liền bắt đầu cắn xé.

Wells mở mắt ra, ghét bỏ nhìn Dillow liếc mắt một cái, trên đùi lam quang lóe lên, dị năng thuộc tính “nước” phát động, Dillow cắn một hơi vụn băng, tức giận phì phi miệng.

Sở Du Nhiên nhìn sững sốt một chút, nguyên lai hình thức hai chú cháu này ở chung, là như vậy...

Yên lặng quay người đi đến tủ lạnh lấy ra hoa quả sớm ướp lạnh, thời điểm bụng ra Wells đã bắt đầu dùng lông chim bảy màu “Huấn luyện” Dillow, một bên ghét bỏ Dillow nhảy thấp, một bên sửa chữa động tác của Dillow, Dillow tức giận hận không thể một móng vuốt khét tử hắc. Hai chú cháu một chút cũng không có đem Sở Du Nhiên coi như người ngoài, dĩ nhiên tiến vào hình thức cùng nhau hỗ động, hơn nữa chuyển biến tốc độ cực kỳ nhanh, hiển nhiên lúc thường bị hành hạ không ít.

Sở Du Nhiên dở khóc dở cười, cậu là thấy rõ, Dillow tính tình ngạo kiều như vậy, đều là chú nó chọc tức.

Cơm tối đều là món ăn thường ngày, hai chú cháu ngược lại là ăn sây sưa ngon lành. Wells ngồi nghiêm chỉnh, ăn cũng đặc biệt tao nhã, sắc mặt cũng là ôn hoà ít có. Dillow thích nhất trứng chưng ăn hăng hái, đuôi nhỏ lay lay, miệng bóng nhẫy. Sở Du Nhiên tiện tay cầm lên giấy ăn lau khô ráo cho bé, nâng khuôn mặt nhỏ nặn nặn, cảm thấy Dillow có thể biến thành hình người nhất định là một đứa bé đặc biệt đẹp trai, đáng yêu.

Wells nhìn bộ dáng này của cậu, khóe miệng nhẹ nhàng cong lên, âm thanh không cao thời điểm còn có vẻ hơi ôn nhu, “Đừng chỉ lo nó, nhanh chóng ăn cơm.”

Sở Du Nhiên bật cười, luôn cảm giác bên trong lời này của đối phương đặc biệt sùng nịch, thế nhưng nhìn đối phương một dáng dấp trầm ổn nghiêm cẩn kia, cậu liền cảm thấy mình cả nghĩ quá rồi.

Ăn no xong, xem thời gian, Wells nhắc lên Dillow còn không muốn đi liền chuẩn bị nhảy cửa sổ. Dillow lôi kéo tay áo Sở Du Nhiên vung móng vuốt, “Con không đi! Con muốn ở chỗ này ngủ!”

Wells nhú mày, lạnh giọng từ chối: “Không được.”

“Con không đi! Con không muốn trở về với chú!” Dillow thật chặt lôi kéo Sở Du Nhiên, nơi này tất cả đều là mùi vị thanh tân trên người thầy giáo, là cảm giác ấm áp bé chưa từng cảm thụ qua, bé không có cha mẹ, ở trên người Sở Du Nhiên liền có một phần chính mình cũng không nói được không muốn xa rời. Mất thấy Wells đã phiền, muốn cưỡng chế mang đi, Sở Du Nhiên tâm lý mềm nhũn, đau lòng ôm lấy Dillow, ôn nhu an ủi: “Không đi thì không đi, đêm nay lưu lại làm bạn với thầy.”

Tay lớn của Wells chộp vào sau cổ Dillow, vẫn không có ý tứ thả ra, hai người một người ôm cổ, một người ôm bụng, Dillow đáng thương hai cái chân sau gấp gáp đập đập, Sở Du Nhiên đành phải vỗ vỗ mu bàn tay của Wells, khuyên nhủ: “Anh quản nó quá nghiêm, phải lỏng lẻo một chút mới tốt, ngày hôm nay ở chỗ này của tôi ở một đêm, ngày mai anh trở lại đón nó.”

Wells lạnh lùng nhìn Sở Du Nhiên mấy giây, đột nhiên tại tay cậu đâm đâm một chút, Sở Du Nhiên lại như chạm vào điện, cảm giác tay phải tê tê dại dại, có chút im lặng tròng Wells liếc mắt một cái, đây tuyệt đối là ăn no rửng mỡ khó chịu đi, người này làm sao có thể một mặt dáng dấp nghiêm túc làm ra động tác khiêu khích như thế?

“Xem ra ta phải mau chóng kết hôn với em mới được.” Wells chăm chú nhìn đôi mắt của Sở Du Nhiên, thoát nhìn không giống đùa giỡn.

Sở Du Nhiên sợ hết hồn, “Anh, đùa gì thế!”

Wells nhú mày, tại cuối sợi tóc của Sở Du Nhiên sờ soạng một cái, đột nhiên nở nụ cười, “Đêm nay cảm ơn cậu, anh trai và chị dâu sau khi qua đời, đây là lần thứ nhất ta ăn cơm có mùi vị gia đình như thế.”

Sở Du Nhiên tâm lý hưng hăng run rẩy run một cái, nhìn đôi mắt mỉm cười của đối phương theo bản năng tiếp một câu: “Nếu như thích có thể thường đến.”

Nhưng mà cậu liền thấy người trước mắt không khách khí đồng ý, đáp ứng đặc biệt sáng khoái.

Sở Du Nhiên: “...” Anh như vậy tôi luôn cảm giác anh mưu đồ đã lâu.

Nhìn Wells lần thứ hai nhảy cửa sổ, đồng thời rất nhanh biến mất trong bóng đêm, Dillow đại nhân cảm thấy chính mình hạnh phúc liền muốn bay lên, không có khí vị của chú, gào gào ngao ngao quá tuyệt vời! (.)

Tiểu vương tử Dillow như con ngựa hoang nhỏ thoát dây cương, điên cuồng ở trong phòng chạy tới chạy lui. Sở Du Nhiên ngồi ở trên ghế sa lon nhìn bé từ trên ghế sa lông lên đến trên lưng ghế sofa, vèo vèo nhảy lên đèn treo trên đỉnh đầu, bởi vì quá cao không với tới, Dillow trực tiếp lẫn lộn ở trên thảm trải sàn, nhưng mà Dillow đại nhân cũng không để ý, cấp tốc bò lên chạy đến phòng ngủ, nhảy đến trên giường ngậm lấy gối suốt khí vùng một cái, đem gối văng ra ngoài.

Sở Du Nhiên mất thấy bé phát rồ, biết đến đây là bị chú quản quá nghiêm, nhịn gần chết. Vốn muốn cho bé phát tiết một chút, không nghĩ tới nửa giờ trôi qua tiểu hắc báo không hề có một chút ý tứ dừng lại, quả thực chính là cùng quân địch giả chiến đấu, ngao ô ô chạy loạn. Sở Du Nhiên bắt đắc dĩ gọi bé: “Dillow, con có mệt hay không?”

Dillow mắt đéi tai ngơ, đem một con rối màu đen xem như là chú mình liên hoàn mười tám móng vuốt đánh sảng khoái, sau đó bỏ chạy hướng về phía phòng rửa tay. Sở Du Nhiên sợ bé trượt chân, đi theo phía sau, Dillow nhảy lên chỗ tựa lưng của bồn cầu, đưa móng vuốt cào chậu cây treo móc phía trên, không nghĩ tới chân dính nước, dưới chân của tiểu hắc báo trượt đi, ba kỷ lập tức cái mông ngã vào trong bồn cầu...Sở Du Nhiên: “Phốc! Ha ha ha ha ha Dillow...”

Cái mông toàn bộ ẩm ướt Dillow: — ngứa người như phồng.

Bởi vì chuyện này đặc biệt bị thương, tiểu vương tử Dillow xấu hổ không thôi, thời điểm bị Sở Du Nhiên nhắc lên đi tắm móng vuốt đều là cứng ngắc, rửa sạch ôm vào ổ chăn, Sở Du Nhiên tắt đèn không nhìn được vừa muốn cười. Dillow cong lên cái mông, dúi đầu vào bên trong gối, tiểu vương tử ngạo kiều lợi dụng một thân lông đen thành công ẩn giấu ở trong bóng tối, cao quý lãnh diễm, không nói một câu.

Cảm giác được Sở Du Nhiên nhún cười nhìn đến run người, Dillow tức giận trực tiếp nhào tới, hai cái móng vuốt bưng miệng Sở Du Nhiên, nói chuyện vừa hung ác vừa tàn nhẫn: “Không cho nói ra ngoài!” Ấu tể đệ nhất đế quốc Dillow đại nhân tuyệt đối không thể té thảm mãnh liệt như vậy! Đây tuyệt đối là chỗ bẩn cả đời bé!

Sở Du Nhiên rốt cuộc không khống chế nổi, ôm lấy Dillow bắt đầu cười ha ha, trọng sinh lâu như vậy, lần thứ nhất cười thống khoái như vậy, Dillow thật là quá đáng yêu, đáng đáp ngạo kiều như vậy quả thực mạnh muốn chết.

Bị ôm Dillow tức giận xé góc chăn, thầy giáo ngu xuẩn dĩ nhiên học theo chú thối, vừa nhìn thấy bé xui xẻo sẽ cười trên sự đau khổ của người khác, thực sự là không chịu được, chuyện như vậy tuyệt đối không thể nói ra! Tuyệt đối không thể nói cho chú ngu xuẩn!

Sở Du Nhiên cười đủ, trong bóng tối đều không nhận rõ ngũ quan của Dillow, ho khan vài tiếng cầm lấy đuôi Dillow quơ quơ, “Con giống như than quả bàng.

“Than quả bàng là cái gì ạ? Có ăn được không! (^) “

“Than quả bàng là một loại than hình tròn, nó có thể mang đến động lực cho con người, phi thường quý giá. Con là tiểu than quả bàng, chú con là đại than quả bàng” Sở Du Nhiên ngữ khí đặc biệt nghiêm túc.

“Hừ, thầy khen con, con cũng sẽ không tha thứ cho thầy, thầy cứ cười đi, ngu xuẩn!”

“Dillow, con thật là quá đáng yêu.” Sở Du Nhiên liền không nhìn được, đem mặt vùi vào bên trong lông của Dillow lại là một trận ha ha ha, âm thanh phảng phất có thể đánh tan hết mây mù, khiến người nghe tâm tình có thể tốt lên. Vốn là có chút không yên lòng Wells đứng ở ngoài cửa sổ, nghe tiếng cười này của Sở Du Nhiên tâm tình rất tốt quơ quơ đuôi, liền nằm tại trên ban công lẳng lặng nghe, mãi cho đến khi trong phòng chỉ còn dư lại tiếng hít thở nhẹ nhàng, hắc mới đứng dậy rời đi.

Than quả bàng sao? Nguyên lai tác dụng của hắc lớn như vậy. Có thể cùng đêm đen hòa làm một thể đại báo đen theo bản năng lỗ tai run một cái, đuôi đều cuộn lên.

Vừa tới bình địa, cũng cảm giác đỉnh đầu một trận tiếng gió sắc nhọn, một đạo bóng người màu đỏ từ đỉnh đầu bay qua, sau khi quanh quẩn trên không trung một vòng rơi vào trên cây đối diện Wells.

Wells ngẩng đầu nhìn đối phương, lễ độ gật đầu, “Thầy.”

“Cậu phải gạt nó tới khi nào?” Sở Hồng Vũ bất mãn run lên cánh, lông chim màu đỏ như liệt hỏa thiêu đốt, con mắt hẹp dài hiện ra hàn quang lạnh lẽo, nhìn đáng đáp một câu nói khó mà nói sẽ xuống ngay đánh người. Ông chỉ có điều bị người ta hện ra ngoài ăn bữa cơm, trở về liền phát hiện con mèo nhãi con này dám đến nhà con trai, ông hiện tại rất hoài nghi, người hện ông cũng là do tên này an bài.

Đôi mắt Wells hơi nheo lại, tuy rằng khách khí, nhưng ngữ khí lại không từ chối, “Có cơ hội con tự nhiên sẽ nói cho cậu ấy biết tất cả, thầy yên tâm đi.”

“Lúc trước cậu rõ ràng không thích nó!”

“Ngài cũng nói, đó là lúc trước.”

“A!” Sở Hồng Vũ cười lạnh, thật sự là nhãi con giỏi thay đổi, vừa nhìn không thể giao phó chung thân, “Cậu phải đáp ứng tôi, nó yêu thích cậu hai người liền ở cùng nhau, không thích thì hai người liền từ hôn, đừng quên dĩ ngôn của Tập Nhĩ Tát!”

Wells lễ độ gật đầu, “Ngài yên tâm, con có chừng mực.”

Sáng ngày thứ hai, Sở Du Nhiên vừa rời giường liền thấy phòng khách đã bày đầy nguyên liệu nấu ăn cùng vật dụng thường ngày, người máy bảo mẫu đang phân loại chứa đựng. Cậu đi tới nhìn một chút, trên đóng gói tất cả đều không có tên người gửi, “A Nhĩ Pháp, ai đưa tới?”

Người máy lách tách vài tiếng, đem danh sách ký nhận đưa cho Sở Du Nhiên, trên danh sách đồng dạng không có bất kỳ địa chỉ nào, nơi cuối cùng lại có hai chữ Wells, kiểu chữ bá đạo, giống như bản thân hắn, lộ ra phóng đảng đỉnh thiên lập địa. Sở Du Nhiên đem danh sách đưa lại cho A Nhĩ Pháp, nhú mày thăm nghĩ tại sao mèo mun lớn sáng sớm lại đưa nhiều đồ như vậy, là bởi vì tối hôm qua ăn không ngon? Hay là lo lắng Dillow đói bụng? Trở lại phòng ngủ nhìn thấy trên giường tiểu hắc báo còn đang ngủ say, cũng không biết nằm mơ tại ăn cái gì, miệng bẹp bẹp...

Sở Du Nhiên đột nhiên có dự cảm không tốt: Cậu tối hôm qua thật giống như nói hoan nghênh thường đến, hai chú cháu này sẽ không không khách khí như thế đi...

Ngay sau đó Wells liền gửi tin nhắn cho cậu, lần này dùng chính là máy nhắn tin, Sở Du Nhiên mở ra vừa nhìn, đối phương chỉ gửi ra một câu nói: Sau này cậu nuôi ta.

Sở Du Nhiên tay run một cái, mặt đỏ rần, không muốn nghiêm túc như vậy nói loại đề tài mờ ám này a, vạn nhất tôi tưởng thật làm sao bây giờ?!

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Dillow: “Chuyện ngày hôm nay, ai cũng không cho nói ra!”

Mèo đen: “Này! Đại than quả bàng, cháu anh tiến vào trong bồn cầu!”

Mèo đen: “Này! Jimmy, lão công tương lai của cậu tiến vào trong bồn cầu!”

Mèo đen: “Này! Hiệu trưởng đại nhân, nhãi con Dillow tiến vào trong bồn cầu!”

Mèo đen: “Này! Cha mẹ trên thiên đường, con trai các vị tiến vào trong bồn cầu!”

Mèo đen: “Này! Toàn bộ con dân đế quốc, người quản lý tương lai của các người tiến vào trong bồn cầu!”

Mèo đen: “Này! Đế quốc bên cạnh, Chiến Thần tương lai làm các người nghe tiếng đã sợ mất mật tiến vào trong bồn cầu!”

Hắc miêu: “Này! Độc giả Đối diện, mèo lông đáng yêu các vị yêu thích, tiến vào trong bồn cầu!”

Bồn cầu: Dillow ám ảnh trong lòng?

Dillow đen sì thổ huyết bò qua đường ranh giới

Hết chương 13.

14. Chương 14

Bởi vì một đêm không có ngủ thấy được mùi vị của chú, tâm tình của Dillow quả thực rất thoải mái, chỉ có điều thời điểm đi nhà cầu nghĩ tới thảm trạng tối hôm qua của chính mình về mặt vẫn có chút xoắn xuýt, Sở Du Nhiên làm bộ quên mất sự tình ngày hôm qua, cho bé ăn no mang theo đi phòng học. Ngày hôm nay lại tới thêm một bạn học mới, đứa nhỏ kia vẫn luôn xin nghỉ, sói trắng nhỏ Caly rốt cục đã tới.

Đứa nhỏ kia hoàn toàn không có sợ sệt này đó, vừa nhìn thấy Dillow cùng Archer, nhất thời nổi lên tinh thần lắc lắc đuôi, lôi kéo cổ họng gọi: “Dillow! Archer! Tớ tới rồi ~()/~ “

Sở Du Nhiên sách một tiếng, có quen biết nhau sao? Ba đứa nhỏ này rốt cuộc có lai lịch gì?

Vốn là cùng Archer đối lập Dillow vừa nghe thấy âm thanh Caly, biểu tình ghét bỏ trực tiếp lên tới một độ cao khác, biểu cảm trên mặt là viết lại tới thêm một thằng ngốc nữa rồi. Tâm tư Archer hơi động, xông lên cắn chặt đuôi Dillow, ngay sau đó Caly liền nhào tới, Dillow không địch lại, trực tiếp bị đánh gục. Sở Du Nhiên vẫn là lần đầu tiên thấy Dillow chật vật như vậy. Một sói một sư tử đại chiến một tiểu hắc báo, hiển nhiên lúc trước ba đứa nhỏ đánh nhau không ít, Jimmy nhìn thấy Dillow chịu thiệt vội vã chạy tới.

Caly vừa nghe có mèo kêu, bling lập tức dựng thẳng đuôi lên, nhìn Jimmy năm giây ——(o) oa! Dễ thương quá!

Ngoại hình Jimmy khá giống mèo con lông dài, đẹp dễ tinh xảo, trên người lông trắng như ngọc, không có một cái lông tạp. Cái đuôi dài đàng đàng phi thường xoã tung, thời điểm đặc biệt dựng thẳng lên, giống như con sóc vừa mềm vừa đáng yêu. Hơn nữa con mắt của bé màu xanh giống như Dillow, màu xanh lam, đem so sánh với đôi mắt thâm thúy của Dillow, con mắt của bé trái lại càng trong suốt, mang theo sự ngây thơ không màng thế tục, sáng lên thuần túy.

Nhìn thấy ấu tể giống đực không nhận biết nhìn mình chằm chằm, Jimmy yên lặng cao ngạo hừ một tiếng, cha mẹ nói, chỉ cần giống đực nhào vào mình, không cần nghĩ ngợi liền đánh, chỉ cần con sói ngu xuẩn này dám nhào lên, bé tuyệt đối sẽ khét nó hai móng vuốt.

Tại trên cây Dillow vừa nhìn Caly không biết xấu hổ, chó ngu xuẩn theo dõi Jimmy nhỏ yếu, nhanh nhẹn đem Archer đá văng, nhào lên liền đem Caly áp đảo, Archer lần thứ hai nhào lên cắn đuôi Dillow, bị Jimmy nắm một cái. Archer không nghĩ tới Jimmy sẽ động thủ với bé, sững sờ hai giây đồng hồ, Dillow đã mang theo Jimmy leo lên cây.

Một đen một trắng hai con mèo cấp tốc chiếm cứ địa hình có lợi, Dillow bắt được cơ hội liền đuổi móng vuốt, một đứa chiến sư tử một đứa chiến sói, hoàn toàn không rơi xuống thế hạ phong.

Ấu tể đệ nhất đế quốc Dillow đại nhân đặc biệt thông minh cơ trí, chú ngu xuẩn nói, biết rõ không địch được cứ nhào vào chiến, là ngu! Chiến lược tốt nhất là lui lại nhân cơ hội tìm kiếm đột phá, cái này gọi là chiến thuật!

Nhìn trước mắt vài nhãi con loạn đấu, còn lại ba tên quỷ tham ăn tiếp tục ăn đồ ăn xem trò vui, lười hận không thể đem mình bày ra thành một chiếc bánh lớn, Sở Du Nhiên ánh mắt lóe lên hiểu rõ, thân phận Jimmy đã xác định, là con trai của đại thần tài chính, Panda tám phần mười là cháu trai của thủ tướng đại nhân, Archer cùng Caly đều là xuất thân quân nhân thế gia, đưa bọn họ đi học hộ vệ đều là quân hàm thiếu tá, Dillow cùng bọn họ quen như vậy, nói rõ thân phận của nó tuyệt đối không thấp, Sở Du Nhiên mơ hồ có loại dự cảm, mà lại cảm thấy quá khó bề tin tưởng. Nói chung hiện tại đã có thể xác định là mấy hài tử này thân phận đều không đơn giản, nghĩ như vậy, Sở Du Nhiên cảm giác thấy hơi vi diệu, cậu cảm thấy cậu đang cầm trong tay tương lai trọng yếu của đế quốc.

Nhìn bọn tiểu tử náo loạn một hồi, Sở Du Nhiên đột nhiên nở nụ cười, cậu định cho mỗi đứa nhỏ làm một bộ album trưởng thành, đem bức ảnh thú vị của bọn nhỏ đều bỏ vào, tỷ như bức ảnh sau khi Panda từ trên giường rơi xuống gặm một miếng thảm trải nền, còn có bức ảnh Archer không cẩn thận đem đuôi rơi vào trong bồn cầu dính vào phân thối, nhất định phải chờ bọn nhỏ sau khi lớn lên để cho bọn nhỏ nhìn lại, ngẫm lại thực sự là vô cùng khả ái. ^__^

Đương nhiên, bức ảnh tối hôm qua Dillow rơi vào trong bồn cầu cậu cũng tại người máy quản gia nơi đó chụp được, nhất định sẽ cẩn thận bảo tồn. ^__^

Ngày thứ nhất Caly đến, Sở Du Nhiên không cần bận tâm đến bé nhiều, thời điểm Jimmy vừa tới Sở Du Nhiên cũng ôm bé, bởi vì bé là giống cái, lại là “Đồng tộc” của chính mình, Dillow lại không có bao nhiêu mâu thuẫn. Caly lại bất đồng, sói con nhỏ đáng đẹp trai miệng cũng đặc biệt biết nói chuyện, chọc Sở Du Nhiên cười không thôi.

Chạng vạng, Dillow không vui tại trước mặt Sở Du Nhiên xoay chuyển ba vòng, phát hiện Sở Du Nhiên cũng không có chú ý đến bé, bất mãn hừ một tiếng, tức giận tìm địa phương đi ngủ.

Thầy giáo ngu ngốc, không cố gắng nói xin lỗi với bé, bé sẽ không tha thứ thầy ấy!

Con chó ngu xuẩn kia có gì đáng xem!

Đợi đến thời điểm Sở Du Nhiên phát hiện không thấy Dillow, sắp đến thời gian tan học, tìm một vòng đều không nhìn thấy tiểu than quả bàng, Sở Du Nhiên tâm lý hoảng hốt, tên tiểu tử này đi đâu vậy?

Thời điểm Dillow ở bên cạnh cậu cầu chú ý Sở Du Nhiên biết đến. Cho tới nay, Sở Du Nhiên đối với Dillow quan tâm nhiều hơn ấu tể khác, bởi vì bản thân Dillow tính cách cực đoan, không cha không mẹ, cậu đương nhiên phải quan tâm kỹ càng mấy phần. Nhưng cậu cũng biết lâu dài đối với trưởng thành của Dillow là bất lợi, cậu không thể vĩnh viễn bồi tiếp nó, đứa nhỏ chung quy phải chính mình lớn lên. Sở Du Nhiên là muốn cho tiểu tử rõ ràng, thầy giáo không phải có một mình con, con muốn đi cùng người khác câu thông, chính mình đi kết bạn, như vậy mới sẽ không cô đơn, cho nên vừa nãy cậu cố ý không thấy.

Đáng tiếc, Dillow vẫn là không tiếp thu được loại chênh lệch này, dĩ nhiên tâm tình đùa bỡn, bắt đầu trốn.

Sở Du Nhiên ở trong phòng học tìm một lần, xó xỉnh đều nhìn, không có.

Jimmy thấy Sở Du Nhiên tìm Dillow, chỉ vào cây đại thụ phía ngoài nói: “Dillow leo lên cây.”

Sở Du Nhiên thở phào nhẹ nhõm, đi tới trong viện chuyển một vòng, ngẩng đầu hướng lên trên xem, lá cây rậm rạp, cái gì cũng không nhìn thấy. Sở Du Nhiên chỉ có thể ở dưới tàng cây gọi: “Dillow, con không cần trốn, thầy giáo nhìn thấy cái đuôi của con.”

Ngồi xổm ở trên cây Dillow hừ một tiếng, không xin lỗi bé sẽ không xuống dưới!

Sở Du Nhiên nghe thấy tiếng “hừ” mới nhận biết ra Dillow ở nơi nào, đi tới đứng dưới tán cây ngược đầu, từ trong khe lá cây chỉ có thể nhìn duy nhất một đường viền đen sì. Sở Du Nhiên nhíu nhíu mày lại, tên tiểu tử này bò quá cao. Cậu mở hai tay ra, ôn hòa nói: “Dillow, mau xuống dưới, phải về nhà.” Nụ cười trên mặt Sở Du Nhiên dịu dàng động nhân, trong tròng mắt thâm thúy phản chiếu ánh tà dương, phảng phất bị cậu liếc mắt nhìn, liền có thể chính là toàn bộ thế giới ở trong lòng của cậu. Loại ảo giác này rất dễ dàng khiến người ta mê say, đối với ấu tể khuyết thiếu quan ái giống như Dillow mà nói, Sở Du Nhiên xem ánh mắt của bé cũng có hiệu quả xoa dịu rất tốt.

Có lẽ là tà dương quá mỹ dung dễ dàng vượt lên cảm xúc táo bạo, có lẽ là mới vừa bị ủy khuất tâm lý khó chịu, Dillow cúi đầu nhìn Sở Du Nhiên đứng ở phía dưới, bĩu môi, ngược đầu ngạo khí hỏi: “Con xuống thầy phải giúp con liếm lông, bằng không con sẽ không tha thứ cho thầy.” Bé lớn như vậy, còn không có người giúp bé liếm lông.

Sở Du Nhiên nuốt ngụm nước bọt, cười gượng hai tiếng, “Liếm lông a... Cái này, con xuống dưới chúng ta tiếp tục thương lượng.” Không được liền bố trí bài tập ở nhà, để Wells liếm cho nó. Kỳ thực cậu cũng đặc biệt muốn nhìn đại báo đen một mặt lãnh khốc, thời điểm nào cũng đặc biệt nghiêm túc làm sao liếm lông cho đứa nhỏ, cái hình ảnh kia nhất định rất đẹp.

Dillow bò chính là thân cây cao nhất, tiểu tử hít một hơi liền leo lên, lại để cho bé xuống dưới liền có chút khó khăn. Độ cao ba mét khiến Dillow thỉnh thoảng giương trảo thăm dò, nhìn lại Sở Du Nhiên một chút, vẫn là đáng đáp ôn nhu ưu nhã cười nhạt, cười đặc biệt đẹp dễ. Dillow nổi giận nằm nhào trên nhánh cây, đuôi ngượng ngừng cuộn lên, thẹn quá hóa giận: “Con không muốn xuống!”

Sở Du Nhiên thổi phù một tiếng bật cười, biết đến bởi vì quá cao tiểu tử xuống không được liền thật không tiện nói, “Vậy con nằm úp sấp không nên cử động, thầy đi lấy cái thang.”

Đem cái thang chuyển tới thả dưới tàng cây, Sở Du Nhiên cởi áo khoác, chỉ còn dư lại áo sơ mi trắng bên trong, xương quai xanh tinh xảo xương quai lộ ra hơn nữa, bên trong sạch sẽ lạnh lẽo ra gọi cảm dụ người. Phần eo đường nét rõ ràng đẹp đẽ, đường viền như ẩn như hiện, thoát nhìn tinh tế cũng không mảnh mai. Từng bước từng bước tiếp cận Dillow, ở phía trên tiểu tử cũng trở mắt nhìn Sở Du Nhiên, đợi đến khi thầy giáo thoát nhìn cũng chẳng có bao nhiêu khí lực, lại bất ngờ có thể mang đến cảm giác an toàn hai tay đưa

đến trước người mình, Dillow yên lặng duỗi ra móng vuốt nhỏ, ngoan ngoãn bị Sở Du Nhiên ôm vào trong ngực.

Nằm nhoài trên vai thầy giáo, khế ngửi mùi vị đặc hữu của thầy, Dillow tức giận cắn chặt quần áo Sở Du Nhiên, tâm tình đặc biệt sâu. Một ngày nào đó thầy giáo là của người khác, chú ngu xuẩn một ngày nào đó cũng sẽ có ấu tể của chính mình, đến lúc đó bé sẽ đi đâu...

Sở Du Nhiên cảm giác được con vật nhỏ trong lồng ngực tâm tình không tốt, không hiểu sờ sờ lỗ tai nhỏ của bé, cười nói: “Ôm chặt, có lời muốn nói chúng ta xuống dưới lại nói.”

Vừa mới dứt lời, Sở Du Nhiên liền cảm giác dưới chân mình đột nhiên trống không, cái thang kim loại dĩ nhiên từ một bên tách ra, chuyện đột nhiên xảy ra, Sở Du Nhiên cả người đều mất đi cân bằng, cậu theo bản năng ôm chặt Dillow, phần lưng phía sau té xuống chấm đất, hòn đá nhỏ vụn cất ra phần lưng, Sở Du Nhiên rên lên một tiếng, còn chưa kịp làm ra điều chỉnh, cái thang trong nháy mắt hướng về phía đầu cậu toàn bộ nện xuống, Dillow nóng nảy ngao một tiếng nói, trước mắt một vệt kim quang chợt lóe, một cái lồng phòng hộ nho nhỏ vền vền xuất hiện một giây đồng hồ, ngay sau đó một đạo thanh quang từ đằng xa kéo tới, cái thang bị đập bay.

Sở Du Nhiên lúc này mới đảo hút một cái khí lạnh, cau mày nhìn dưới thân đá nhỏ vụn vỡ, còn có mảnh vỡ của kính, nhất thời sắc mặt càng thêm khó coi, thứ này làm sao sẽ xuất hiện ở khu sân của ấu tể, rõ ràng cho thấy có người cố ý hành động!

Nhìn Dillow một mặt ngây ngốc trước mắt, Sở Du Nhiên cũng không đoái hoài tới cái khác, giơ tay sờ sờ mặt tiểu tử, ôn nhu hỏi: “Dillow, con có đau chỗ nào hay không? Bị hù sợ phải không? Sau này không cho bò cao như vậy biết không?” Sau khi nói xong cậu mới phát giác được trên lưng đau rát, không khỏi hút vài hơi khí lạnh.

Dillow nhìn trên móng vuốt nhỏ của mình dính vết máu, sợ đến ngốc lảng nhìn Sở Du Nhiên, gào gừ một tiếng lại nhào lên, một bên khóc một bên liếm mặt Sở Du Nhiên, hùng hài tử ngao kiêu lần thứ nhất biết được cái gì là sợ sệt, bởi vì mình tùy hứng bò cao như vậy, mới làm hại thầy giáo bị chảy máu. Chảy máu có thể chết hay không, giống như cha mẹ chưa từng thấy qua như vậy sẽ không còn được gặp lại.

Sở Du Nhiên tâm lý khó chịu, tên tiểu tử này gan lớn đòi mạng, rồi lại nhạy cảm khiến lòng người đau!

Hết chương 14

15. Chương 15

Sau khi Hal nghe đến động tĩnh liền đi ra ngoài, vừa nhìn phía sau áo màu trắng của Sở Du Nhiên vết máu loang lổ, khiến cậu ta trực tiếp ngất tại chỗ. Trong phòng học mấy đứa trẻ chạy đến vừa nhìn cũng sợ hãi, thầy giáo một người chảy máu, một người nằm bất động. Archer cùng Caly đồng thời duỗi ra móng vuốt nhấc Hal, phát hiện cậu ta không có phản ứng, hai đứa nhỏ chỉ liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều sợ hãi, “Thầy Hal chết rồi!”

Miller cùng Hal quan hệ tốt nhất trong nháy mắt liền khóc!

Bọn nhỏ có đứa ôm Hal khóc, có đứa chạy đến bên người Sở Du Nhiên lôi kéo cổ họng gọi: “Người đến a! Gào gừ ~ miêu ~ chút chút...”

Sở Du Nhiên khòe miệng giật một cái, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết hình dung tâm tình của mình bây giờ như thế nào.

Lớp sư tử hổ báo sát vách Claude cùng Josh từ trên cửa sổ nhìn thấy tất cả những thứ này, Claude nhìn mấy đứa nhỏ đều khóc nháo, suy nghĩ một chút, vẫn là muốn ra nhìn. Josh một phát bắt được hân, bắt mân nhướn mày, giễu cợt nói: “Thầy Claude, người ta có thể không chắc sẽ nợ ân tình của anh.”

Claude nhú mồm, tuy rằng không ưa Sở Du Nhiên loại giống cái gầy gò mảnh mai giống như trang giấy này, mà cũng không thể nhìn cậu ta gặp nguy hiểm chẳng quan tâm, vuốt ve tay Josh, Claude nói: “Ồ kia có vài con ấu tể đang khóc, tôi đi xem xem.”

Josh hừ lạnh một tiếng, nhìn Sở Du Nhiên đáng dấp chặt vật khố miệng cậu lên một nụ cười gằn. Đáng tiếc, nếu như ấu tể bị thương, Sở Du Nhiên sẽ có tội thất trách, cậu ta phải rút khỏi cái trường học này, hiện tại Sở Du Nhiên chính mình bị thương, cũng chỉ có thể tính gã chính mình xui xẻo. Cái người giúp gã kia, quả nhiên nói không sai.

Claude trước tiên đem Hal đánh tỉnh, để hắn chăm sóc mấy đứa trẻ kia, còn chưa kịp đến xem Sở Du Nhiên, đội hộ vệ trường học cũng đã chạy tới. Vừa nhìn Sở Du Nhiên sắc mặt trắng bệch trên lưng vết máu loang lổ, người của đội hộ vệ che chở tất cả đều căng thẳng trong lòng: Xong! Hiệu trưởng mới vừa đi Sở Du Nhiên liền xảy ra vấn đề rồi, chờ ông ấy trở về nhất định sẽ điên!

Đội trưởng Carol trực tiếp đem Sở Du Nhiên xem là người bệnh bệnh tình nguy kịch, hướng người phía sau vẫy tay, hấp tấp nói: “Nắm chặt đưa đi chữa bệnh!”

Mắt thấy hai người đến dìu Sở Du Nhiên, Dillow lập tức làm ra tư thế phòng ngự, ai tới gần liền nhe răng, kim quang trên móng vuốt nhỏ như ẩn như hiện, bị tóm lập tức tuyệt đối da tróc thịt bong. Đội hộ vệ cũng mặc kệ thân phận của bé là gì, lúc này đã có người muốn cưỡng chế đem bé mang đi, Sở Du Nhiên ôm Dillow dỗ vài câu, bảo đảm lập tức trở về, lúc này mới đem Dillow thấp thỏm lo âu lưu lại.

Sở Du Nhiên đi rồi, một người ở vị trí vừa nãy phát ra ánh sáng màu xanh nháy ra, thân hình cao lớn, da dẻ có chút đen, ngũ quan không tính là nổi bật, lại mang theo một luồng anh khí, hắn kiểm tra một chút vị trí Sở Du Nhiên rơi xuống đất, nhìn lại một chút cái thang kia, sắc mặt nhất thời khó xem —— cái thang đã bị người nào đó động chân động tay.

Người của đội hộ vệ hiển nhiên biết đến thân phận của hắn, sau khi nghiêm túc kính cẩn làm nghi lễ quân đội, cũng nhìn thấy hòn đá sắc bén trong tay đối phương, đội hộ vệ cũng ý thức được không đúng. Vì an toàn của bọn nhỏ nghĩ, bọn họ mỗi ngày đều có kiểm tra, tuyệt đối sẽ không lưu lại cục đá sắc bén như thế, huống hồ thủy tinh này đó dễ vỡ ra. Không nghĩ cũng biết, việc này là do có người cố ý sắp đặt. Song phương liếc mắt nhìn nhau, đều ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc. Bất kể là nhằm vào Sở Du Nhiên hay là đối với ấu tể nơi này, đều là phi thường ác liệt. Đế quốc đối với việc bảo vệ ấu tể cùng giống cái luôn luôn trọng yếu, nếu có người làm tổn thương bọn họ nhất định phải bị trừng phạt thích đáng.

Khu quân đội tổng bộ đế tinh.

Wells ngồi ở trên ghế, nghe thuộc hạ báo cáo sự tình liên quan tới biên cảnh hai nước mấy ngày qua. Tay trái hắn chống cằm, tay phải ngón tay không tiếng động gõ trên mặt bàn, trên gương mặt tuấn mỹ không có một tia biểu tình. Quân trang màu mực tùy ý khoác lên người, tư thái vốn lười biếng tùy ý, cả người thiên vị lộ ra cảm giác lãnh túc, hai loại khí chất tuyệt nhiên bất đồng lại hoàn mỹ dung hợp cùng nhau, đây là chính là vương giả sau khi cơm no nằm tại chỗ cao cạnh gác ranh giới của mình, cho dù bất động, vẫn lộ ra sát cơ như cũ.

Người ngồi phía dưới toàn bộ một mặt đông lạnh, báo cáo đồng thời cẩn thận nhìn biểu tình Wells, từ khi mười năm trước vợ chồng thân vương Elvis song song hi sinh, bề hạ liền đối với sự tình quan hệ giữa hai nước đặc biệt để ý, hai nước cuối cùng rồi sẽ chỉ có một nước, bất kể là báo thù, hay là vì hòa bình biên cảnh.

Báo cáo mới vừa nói một nửa, liền thấy Wells nhìn quang nào hơi nhú lên lông mày, ngón tay trở dài đập vào trên bàn dừng một chút, việc này giống như là một cái tín hiệu, tất cả mọi người cầm khẩu súng chờ đợi. Wells sau khi xem xong tin tức, đột nhiên đứng lên, khí tức lười biếng hoàn toàn không có, trên mặt biểu tình thoáng qua trở nên âm trầm, khiến toàn bộ không khí của phòng họp trở nên ngột ngạt khôn kể. Đồng hồ điện tử của các tướng lĩnh biên cảnh đều nhận ra được dị thường, không hiểu nhìn bên này, chờ đợi chỉ thị.

Wells lạnh giọng mở miệng: “Ngày hôm nay trước tiên tới đây, Mạn Đức lưu lại.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Mạn Đức phụ trách khoa tình báo, lúc này lưu anh ta lại, là có chuyện quan trọng phát sinh?

Đợi tất cả mọi người sau khi lui ra ngoài, Wells lúc này mới nói: “Điều tra chuyện ở trường học, ta muốn nhìn thấy người giết dây là ai.”

Mạn Đức vội vàng ghi xuống, xin chỉ thị: “Bệ hạ, nếu như dính đến danh môn quý tộc..”

Wells cầm lên áo khoác của mình, thời điểm rời đi lạnh giọng để lại một câu nói: “Không quản thân phận, bất luận sống hay chết, ta chỉ muốn kết quả!”

Bệnh viện trường học, phòng bệnh.

Bị giáo y thúc thúc cưỡng chế nhốt ở trên giường không thể động Sở Du Nhiên một mặt sinh không thể luyện, vết thương của cậu thoát nhìn rất đáng sợ, kỳ thực đều là bị thương ngoài da. Kỹ thuật chữa bệnh bây giờ ba ngày có thể khỏi. Đáng tiếc, giáo y thúc thúc thăm mền hiệu trưởng coi Sở Du Nhiên giống như con trai của mình, cảm thấy được vết thương nhỏ ấy có thể muốn nửa cái mạng của cậu, hơn nữa vì có thể tại trước mặt Sở Hồng Vũ biểu hiện mình, cũng sẽ đem Sở Du Nhiên bao như xác ướp, thoát nhìn càng nghiêm trọng hơn. Sở Du Nhiên bất đắc dĩ thở dài, thù hận gì a!

Giáo y thúc thúc thu thập xong cho cậu nhanh chóng đi ra ngoài gửi tin tức, hiển nhiên là đi báo cáo tình huống cho Sở Hồng Vũ, Sở Du Nhiên ngẩng đầu nhìn một chút, dự định xuống giường rót cốc nước uống, chảy mồ hôi ròng ròng miệng khô lưỡi khô, cậu hiện tại cần gấp sinh mệnh chi nguyên. Lúc này liền nghe ngoài cửa vang lên liên tiếp tiếng bước chân dồn dập, Sở Du Nhiên theo bản năng nhìn phía ngoài cửa sổ, một bóng người quen thuộc vội vã chạy tới, một mặt đáng dáp lo lắng khiến Sở Du Nhiên lúng túng tay đưa ra lại rút trở về, nằm lỳ ở trên giường giả chết.

Elton đẩy cửa ra, liếc mắt liền thấy Sở Du Nhiên đang an ổn ngủ trên giường. Sợi tóc màu đen có chút ngắn ngang, lại giống như chủ nhân ngoan ngoãn phục tùng thuận tại bên mặt, thật giống như muốn che giấu đi hai gò má có mấy phần tái nhợt kia. Y hơi tới gần, nhìn Sở Du Nhiên hơi nhíu lên lông mày, con mắt màu xám dần dần trở nên âm trầm, người trước mắt dĩ nhiên mang theo vẻ đẹp khiến người ta ganh tị, yếu đuối mà lại xa hoa lãng phí, làm cho y hô hấp đều bất ổn.

Elton ngồi ở bên giường, nhìn Sở Du Nhiên lông mi run rẩy một cái, con mắt màu xám hơi híp lại, dè dặt như tình cùng tham lam, duỗi ra tay sờ về phía bờ môi khiêu gợi của Sở Du Nhiên, nhưng đáng tiếc còn không có tới gần, người trên giường hơi nghiêng đầu, mông lung mở mắt ra, sau khi nhìn thấy y liền héch miệng lên, mặc dù đang cười, ánh mắt lại mang theo xa cách, “Elton, cậu đã đến rồi.”

Màu sắc của Elton lóe lên, quả thực đang giả bộ ngủ.

Elton cũng không vạch trần, ôn hòa hỏi: “Du Nhiên, trên lưng có đau hay không? Em làm sao không cẩn thận như vậy.”

Sở Du Nhiên lắc đầu, không chút nào để ý nói: “Vốn là cũng không phải vết thương lớn, đã hết đau.”

Elton cười nhìn cậu, mái tóc dài màu xám ưu nhã cúi xuống ở đầu vai, mang theo một luồng mùi vị thơm ngát không nói rõ được cũng không tả rõ được. Nhân nhật, không nghĩ kỹ đều nghĩ thấy không được, nhưng là thật giống không quản bao lâu cũng sẽ không biến mất. Sở Du Nhiên sau khi nghĩ thấy được cái mùi này, tinh thần lực căng thẳng dần dần thanh tĩnh lại, ngay cả thân thể đều thả lỏng, cảm thấy cả người lười biếng, trên lưng cũng không đau, thậm chí có chút mệt mỏi. Cậu nhớ tới cậu đã từng hỏi Elton, cậu ta dùng nước hoa gì thần kỳ như vậy, Elton chỉ là cười, nói đây là bí mật gia tộc.

Elton thấy Sở Du Nhiên thanh tĩnh lại, ánh mắt lóe lên, nhẹ giọng hỏi cậu: “Du Nhiên, mấy ngày nay thân thể em không thoải mái, để tôi chăm sóc em mấy ngày.”

Sở Du Nhiên giật mình một cái, đột nhiên tỉnh lại, nhanh chóng từ chối, “Không cần, thật chỉ là vết thương nhỏ, tôi không cần người chăm sóc.”

Elton ý cười sâu sắc thêm, “Hiệu trưởng các hạ mấy ngày nay vừa vặn đi tham gia thi đấu quân sự, hiện tại không chắc đã đến nơi, ông ấy không có thời gian chăm sóc em, không được tùy hứng.”

Sở Du Nhiên như trước lắc đầu, “Không cần, có người chăm sóc tôi, cậu yên tâm đi.”

“Ai?” Con mắt màu xám của Elton hơi lóe lên một cái, nhìn đôi mắt của Sở Du Nhiên tự tiểu phi tiểu hỏi: “Là thú nhân báo tộc kia sao?”

Sở Du Nhiên sững sốt một chút, vừa nãy có một giây kia, cậu dĩ nhiên coi là chuyện đương nhiên nghĩ đến đại than quả bàng sẽ chăm sóc cậu. Nghĩ tới đây Sở Du Nhiên cũng hoảng rồi, loại bản năng này căn bản không phù hợp thói quen lúc trước của cậu! Đại than quả bàng có độc!

Elton thấy cậu ngăn người không nói lời nào, coi như cậu trực tiếp thừa nhận, ngón tay rơi vào trên lưng bị thương của Sở Du Nhiên, ý cười đã không đặt trong đáy mắt.

Sở Du Nhiên cảm giác được xúc cảm trên lưng, bất mãn nhú lên lông mày, tâm lý lần thứ nhất có tâm tình chán ghét.

Ngay tại lúc này, liền nghe thấy cửa lách tách vài tiếng, ngay sau đó cửa phòng bệnh bị mở ra, Wells mang mặt nạ như trước không giấu được gương mặt sương lạnh, cầm căng thẳng nói cho mọi người tâm tình của hắn đặc biệt khó chịu. Hắn đến trực tiếp xé rách không gian ngọt ngào nơi này, làm cho tinh thần lực của người ta không khỏi chấn động.

Sở Du Nhiên lại đột nhiên cảm giác tâm lý buông lỏng, khoe miệng nhẹ nhàng cong lên, nhìn Wells trong đôi mắt mang theo nhàn nhạt mừng rỡ.

Mắt thấy trên người Sở Du Nhiên bị trói như tang thi, nhìn lại một chút bên giường ngồi một giống đực xa lạ, móng vuốt chường mắt của cậu ta lại đặt trên lưng Sở Du Nhiên, trong con ngươi của Wells hàn quang lóe lên, không nhìn biểu tình của người khác trực tiếp đi tới bên người Sở Du Nhiên, đâm trán cậu, nói một câu: “Đồ ngốc!”

Hết chương 15

16. Chương 16

Wells đi tới đứng ở bên người của Sở Du Nhiên, khom lưng đâm đâm trán của cậu, “Đồ ngốc!”

Sở Du Nhiên nhíu mày, nói còn thật không khách khí.

Wells cởi áo khoác của chính mình, quay đầu nhìn vào trên người Sở Du Nhiên, mắt lạnh nhìn Elton liếc mắt một cái, quanh thân khí tức trầm thấp ngọt ngào, mơ hồ khiến người ta thở không nổi. Sở Du Nhiên cũng vẫn tốt, tinh thần lực của cậu cao, lại cùng Wells xứng đôi, dĩ nhiên là không chịu ảnh hưởng. Ngồi ở bên người Sở Du Nhiên, Elton lại không giống như vậy, sau khi trực diện tất cả xung kích sắc mặt của y có chút tái nhợt, con ngươi màu xám so với trong ngày thường sâu hơn một ít, trên trán mơ hồ thấm ra mồ hôi lạnh. Bất quá y vẫn không có ý tứ tránh thoát, nhìn Sở Du Nhiên bị Wells chặn ngang ôm, trực tiếp nắm lấy quần áo Sở Du Nhiên, y gian nan mở miệng: “Du Nhiên, không giới thiệu một chút sao?”

Sở Du Nhiên thất tâm, giới thiệu làm sao? Bạn bè? Không tính, phụ huynh cùng thầy giáo? Thật giống cũng không đơn thuần... Không biết từ lúc nào, quan hệ này làm cho có chút không minh bạch.

Con mắt màu vàng óng của Wells rơi vào trên tay Elton, trên người uy thế cường đại phát tán ra, trực tiếp chấn động Elton rên lên một tiếng, buông vạt áo Sở Du Nhiên ra, toàn bộ thân thể đều đang run rẩy.

Wells sách một tiếng, trong mắt tràn đầy xem thường, “Đối với vợ chưa cưới của người khác ra tay, trước tiên phải ước lượng một chút sức mạnh của mình, miễn cho mặt xấu hổ.”

Nhìn Elton sắc mặt trắng bệch, Wells ý vị thâm trường bổ sung một câu: “Dùng năng lực này của cậu, trốn ở cái này trường học khuất tài.”

Elton sắc mặt từ trắng bệch dần dần biến thành đỏ lên, Wells bắt đầu đối với y tạo áp lực, y chỉ có thể vận chuyển tất cả dị năng gắng gượng chống đỡ, dè xuống kinh hãi đáy lòng, Elton cũng đang âm thầm

phỏng đoán thân phận của Wells, kiên trì không cam lòng yếu thế nói: “Vâng, Du Nhiên ở đây, tôi không yên lòng.”

Wells xì cười một tiếng, dưới cái nhìn của hắn cùng loại ngu xuẩn này lãng phí miệng lưỡi đều rơi giá trị bản thân, ôm Sở Du Nhiên cảm giác người trong ngực không phù hợp lý tưởng, Wells khẽ cười đối với người trong ngực nói: “Ăn nhiều như vậy cũng không có bao nhiêu thịt, ôm đều rộng tay.”

Sở Du Nhiên nhìn Elton xem ánh mắt của chính mình, yên lặng nghiêng đầu qua chỗ khác, đem mặt dựa vào trên lồng ngực của Wells, âm thầm đầm ấm eo Wells, diễn trò không cần quá phận, tuy rằng tôi rất cảm tạ anh có thể giúp tôi giải vây, mà cũng không thể chiếm tiện nghi của tôi.

Wells rất hưởng thụ Sở Du Nhiên thời khắc này ngoan ngoãn, đáng đáp quả cầu lông mềm mại làm cho hắn muốn nâng ở bên trong lòng bàn tay thổi một hơi, tâm tình đột nhiên tốt hơn rất nhiều.

Ra phòng bệnh, Sở Du Nhiên nhìn thấy nhóm bác sĩ vẫn luôn gây khó dễ dĩ nhiên không ai dám ngăn cản, tiếp tục nhìn binh lính sau lưng Wells, nhất thời hồ nghi nhìn đối phương, “Thật giống như thân phận của anh rất cao.”

Wells nhú mày, không chút nào để ý nói: “Vẫn được đi, cậu muốn biết sao?”

Sở Du Nhiên nhanh chóng lắc đầu, thường thường biết đến càng nhiều, bị chết càng nhanh. Wells khoe miệng nhếch lên, có chút thất vọng. Sở Du Nhiên cảm thấy một đường bị ôm như thế, thật giống như có chút không quen, cũng may đối phương thuộc tính dị năng “Gió” dẫn đến tốc độ rất nhanh, chỉ chớp lát sau liền đi tới nơi ở của Sở Du Nhiên. Sau khi về đến nhà Sở Du Nhiên rất chân thành nói cảm ơn, “Cảm ơn anh đưa tôi trở về, vừa nãy cũng là, cảm ơn anh giải vây, kỳ thực cái người kia... Cũng không tính là người xấu.”

“Người kia tâm thuật bất chính, trên người cậu ta có một loại dị năng cùng tử vong có liên quan, sau này cậu nên cách xa cậu ta một chút. Còn giải vây...” Wells đột nhiên bốc lên khoe miệng, rất ít lộ ra nụ cười. Sở Du Nhiên dĩ nhiên không nói ra được nhìn rất đẹp, cậu ngu ngốc nhìn đối phương, cảm giác một cái tay lớn ấm áp rơi vào cuối sợi tóc, trước mắt môi mỏng đẹp mắt khẽ mở, phun ra một câu làm cho cậu thời gian thật dài đều không hoàn lại được lời nói: “Em đúng là vị hôn thê của ta, vốn định chờ sau khi em yêu tôi sẽ nói cho em biết, nhưng đáng tiếc hiện tại ta không kịp đợi.”

Sở Du Nhiên: “...” Vừa nãy nhất định là rớt bể đầu óc, cậu muốn ngủ một giấc chậm rãi.

Thừa dịp thời điểm Sở Du Nhiên ngẩn người, Wells trực tiếp mở ra vài băng trói vô số vòng trên người cậu, máu đã ngừng chảy, chỉ có mấy đạo dấu vết đậm hơn, kỳ thực thương tổn đích thực không nặng. Chỉ có điều thương tổn vốn là ở trên lưng trắng nõn, hiện ra đến mức dị thường dữ tợn. Con người dần dần tối lại, Wells đắp chăn lên cho Sở Du Nhiên, trầm giọng nói: “Tôi để quân y đến xem cho em một chút.”

Sở Du Nhiên ngây ngốc nói: “Không cần đâu, tôi cảm thấy được không có gì, sáng sớm ngày mai có thể kết vậy, không cần mời quân y.”

Wells tại trên đầu cậu xoa nhẹ một cái, nói chuyện bất dung từ chối: “Bệnh nhân không có quyền lên tiếng.”

Sở Du Nhiên: “...” Bây giờ trọng điểm thật giống không phải xem thương tổn, cậu thật muốn biết cái hôn ước này là xảy ra chuyện gì? Đột nhiên xuất hiện một hôn ước, chuyện này phát triển quá nhanh, đầu óc không khỏi có chút mòng.

Quân y tới rất nhanh, dưới ánh mắt lạnh như băng nhìn kỹ của Wells, vị quân y giống cái có kinh nghiệm nơm nớp run run nhìn thương tổn không có gì ghê gớm của Sở Du Nhiên, khoe mắt quắt thẳng tới lưu lại một bình thuốc mỡ, sau đó lại như một trận gió chạy đi, đến vội vã, đi cũng vội vã.

Sắc trời đã tối lại, Wells mượn cớ đến xem Dillow bị kinh sợ, để lại thời gian cho Sở Du Nhiên dò hỏi Sở Hồng Vũ.

Kỳ thực tại thời điểm Wells nói sự tình hôn ước, Sở Du Nhiên cảm giác đầu tiên chính là Sở Hồng Vũ uống nhiều rồi bán đứng cậu. Thời điểm đem cái nghi vấn này hỏi ra, Sở Hồng Vũ lúc này liền mất hứng, “Ồ trong lòng con, cha dĩ nhiên là người như thế! Cha còn muốn quăng đám ngu xuẩn trở lại chăm sóc con, cha đây yêu con như vậy, con lại nghĩ cha là người như vậy, ta chính là cha đẻ con!”

Sở Du Nhiên gật gật đầu, một mặt chân thành, “Thật không tiện cha đẻ, cha ở trong lòng con chính là người như thế.”

Sở Hồng Vũ thất tâm, bất quá vẫn là đối với chuyện Wells hiện tại liền nhắc lên việc kết hôn của bọn họ có chút bất ngờ, “Cha dĩ nhiên nói cho con biết, nhìn chung toàn bộ đế quốc, cha cảm thấy tất cả đều không xứng với con a, con mèo nhãi con chỉ được bảy phần thôi.” Sở Du Nhiên cảm thấy được đau đầu, “Mau nói điểm chính!”

Sở Hồng Vũ tăng hắng một cái, sắc mặt nghiêm túc, “Kia cái gì, chuyện hôn sự này là cha mẹ con quyết định, lần thứ nhất gặp mặt con mèo nhãi con liền đem con đánh bay, còn ghét bỏ con xấu.”

Sở Du Nhiên ngẩn người, tâm tình đặc biệt phức tạp. Wells không có lừa cậu, trọng miêng đối phương nói vợ chưa cưới mất tích sáu năm kia... Chính là cậu đi? Không đúng, Sở Du Nhiên phản ứng lại, “Sáu năm trước con mới mười hai, Wells so với con lớn hơn mười tuổi! Anh ta luyến đồng a!”

“Có loại hôn ước đã sớm ước hẹn, sau khi con sinh ra liền cùng cậu ta trói chặt, cũng có thể lý giải vì thông gia gia tộc.”

Sở Du Nhiên: “...”

Đang sống rất tốt đột nhiên xuất hiện một hôn ước, Sở Du Nhiên có chút vô năng tiếp thu, cậu thấp thỏm hỏi: “Có thể từ hôn không?”

Sở Hồng Vũ: “... Cái khác vẫn được, cái này cha thật sự không làm được!”

“Tại sao?”

“Người quyết định hôn ước đều chết rồi, cha làm sao đi hủy? Con mèo nhãi con gia thế so với con tốt hơn, muốn lui cũng là nó lui, cha không có biện pháp nào.”

“Con có thể không công nhận không?” Nguyên lai bộ thân thể này cha mẹ thật đã chết rồi, từ trước đến nay không có, Sở Du Nhiên có chút nhàn nhạt thương cảm.

Sở Hồng Vũ thở dài, “Chờ ba ba đi kho gien lấy gien tư liệu của con, bằng không chờ lúc con kết hôn liền bị xử tội trùng hôn.”

Sở Du Nhiên: “...” Nói giống

như ba ba có thể lên lút trộm ra!

Sở Du Nhiên bĩu môi, biết đến sự tình bên trong khẳng định không đơn giản, Wells vừa nhìn liền biết không phải là quý tộc bình thường, có thể cùng hắn thông gia nói rõ bối cảnh gia đình nguyên thân cũng không bình thường, vậy nguyên thân vì sao lại bị thương bỏ mình? Tại sao sáu năm này đều không ai tìm cậu?

Chuyện này khiến tâm cậu đều trở nên phiền não, ký ức của nguyên thân cậu một chút cũng không có, thời điểm xuyên qua cậu cũng đã đoán thân phận của chính mình, dù sao xuyên không giống người bình thường. Ban đầu cậu còn lo lắng đề phòng, hiện tại ổn định lại cậu đã sắp quên chuyện của nguyên thân, lúc này lại đột nhiên xuất hiện chuyện hôn ước, Sở Du Nhiên cảm thấy, trước mắt của chính mình thật giống sương mù dày đặc.

Sở Hồng Vũ thấy cậu không nói lời nào, biểu tình trầm tĩnh, không có cuồng loạn, cũng không có phản kháng, không hiểu quơ quơ tay, lo lắng hỏi: “Con trai, con không có chuyện gì chứ? Không muốn gả cha sẽ không gả, con đừng nghĩ không ra.”

Sở Du Nhiên bật cười, nghe đến lời của đối phương tâm lý liền ảm áp, “Kỳ thực, cha cũng quen biết cha mẹ con có đúng hay không?”

“Nói hư nói vượn, cha không quen biết bọn họ làm sao sinh con?!”

Sở Du Nhiên thấy ông thật sự không muốn nói, cũng liền không hỏi lại, cậu hiện tại tốt vô cùng, hà tất vạch trần vết sẹo này đó năm xưa. Đối xử với tình cảm cậu luôn luôn là tùy duyên, đối nhân xử thế cũng là tùy ngộ, nếu như Wells có thể chân tâm đối với cậu, cậu không ngại thực hiện hôn ước, chân thật cùng hắn.

Trước khi trời tối, Wells cuối cùng đem Dillow tâm linh bị thương tổn nhận trở về, vừa nhìn thấy Sở Du Nhiên ngồi ở trên giường không biết đang suy nghĩ gì, Dillow nhảy lên giường, thận trọng tại trên tay Sở Du Nhiên liếm một chút, ngồi xổm ở trước người của Sở Du Nhiên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt tràn đầy lo lắng.

Sở Du Nhiên cười đưa tay ra, xoa xoa đầu tiểu tử, âm thanh nhu nhu, “Dillow, thầy không sao, không muốn loại vẻ mặt này, không đẹp trai.”

Dillow xoay mặt, một móng vuốt vuốt ve tay Sở Du Nhiên, biểu tình ngạo kiều lộ rõ trên mặt, vì làm ấu tể đệ nhất đế quốc, bất cứ lúc nào bé đều là đẹp trai nhất!

Sở Du Nhiên còn muốn dỗ bé, liền nghe thấy bụng tiểu tử ùng ục ùng ục kêu, cười xoa xoa bụng tiểu than quả bàng, Sở Du Nhiên hỏi: “Con muốn ăn cái gì? Thầy để A Nhĩ Pháp đi làm.”

Wells lúc này đã cởi bỏ một thân quân trang đi vào, nhìn thấy cái biểu tình này của Dillow, đi tới đem cháu trai vò thành hình cầu, bên trọng ngữ điệu dĩ nhiên mang theo trêu chọc, “Nghe nói con khóc nè?”

Dillow lườm hẩn một cái, lật người liền vung một móng vuốt, “Ngu ngốc! Con mới không có!” Chú ngu xuẩn quá đáng ghét, hiện tại lại muốn đánh chú ấy!

Wells sách một tiếng, ghét bỏ nói: “Không có tiền đồ!”

Sở Du Nhiên mắt thấy Dillow khôi phục tinh thần, đứng lên nhào hướng của chú mình, lại muốn tới một lần đại nghĩa diệt thân, nhất thời cảm thấy hai chú cháu này có thể ghét bỏ lẫn nhau, hài hòa như thế cũng là một kỳ tích.

Hết chương 15

17. Chương 17

Sau khi Sở Du Nhiên bị thương, Wells trực tiếp điều đến hai tội tử hầu hạ sinh hoạt thường ngày của cậu, đồng thời đem địa điểm công tác cá nhân đều tạm thời chuyển tới, quả thực đóng vai vị hôn phu vô cùng nhuần nhuyễn. Sở Du Nhiên ngồi ở bên cửa sổ trên ghế mây xem sách, đưa tay là có thể chạm tới chỗ để cốc trà táo cậu yêu thích nhất, mùi hoa quả nhàn nhạt tiến vào lỗ mũi, tinh khí ngưng thần. Ánh mặt trời ấm áp chiếu vào, Sở Du Nhiên cả người đều lười biếng. Quần hầu bên cạnh vừa nhìn cậu híp mắt có chút ủ rũ, không cần dặn dò trực tiếp lấy ra một cái phẩm thật mỏng, nhẹ nhàng che ở trên người cậu, lẳng lặng đứng ở một bên tiếp tục lặng im.

Sở Du Nhiên nhìn thăm trên người, cảm thấy được chính mình đã được đưa lên cấp bậc quốc bảo, kỳ thực vết thương của cậu đã dần tốt, không biết có phải là thuốc quá tốt hay không, khôi phục dĩ nhiên so với người bình thường nhanh hơn gấp đôi, kết quả này khiến Sở Du Nhiên đầy vui mừng, cậu hơi hơi điều chỉnh cái tư thế, liền thấy hai người bên cạnh vừa thấy cậu có động tác, lập tức tinh thần khẩn trương nhìn cậu, Sở Du Nhiên bất đắc dĩ kêu lên: “Wells?”

Ngồi ở trên ghế sa lon xử lý chính vụ Wells ừ một tiếng, âm cuối giương lên, khiêu gợi khiến Sở Du Nhiên lỗ tai tê rần. Loại tư thái này một bên cẩn thận nghiêm túc, một bên gợi cảm quyến rũ đặc biệt khiến người ta không chịu được.

Wells quay đầu lại, nhìn Sở Du Nhiên hỏi: “Buồn bực? Có muốn ta ôm em đi ra ngoài một chút hay không?”

Sở Du Nhiên khước miệng giật một cái, “Không, chân em rất bình thường.” Ý là em có thể chính mình đi, không cần anh ôm.

Wells trầm ổn gật gật đầu, tiếp tục làm chuyện lúc trước, “Nếu khó chịu thì nói ta, ta ôm em ra ngoài.”

Sở Du Nhiên nhanh chóng lắc đầu, cậu không có chút nào khó chịu, không có chút nào muốn bị ôm ra ngoài, thật không biết người nọ là làm sao nghiêm trang nói ra lời nói mập mờ như thế. Sở Du Nhiên có lúc cũng

cảm thấy chính mình suy nghĩ nhiều, đối phương biểu tình nghiêm túc như thế, một chút cũng không có nhìn ra phương diện kia, đúng, người ta là chính nhân quân tử, một chút cũng không có lưu manh.

Phải tin tưởng!

Tin tưởng cái quỷ a!

Sở Du Nhiên đỡ trán, cảm thấy chính mình đã điên rồi, đến cùng đang rối rắm cái gì! Người này chính là muện tao a! Rất là nghiêm túc chiếm tiện nghi của cậu! Thời thời khắc khắc đều muốn đùa giỡn!

Wells nhận ra được động tác của cậu, khóe miệng nhẹ nhàng cong lên, động tác trên tay nhanh hơn không ít, xem bộ dáng là muốn mau sớm làm xong.

Phó quan Crewe động tác nhẹ nhàng chậm chạp tiến vào, nhìn thấy Sở Du Nhiên ngồi ở bên cửa sổ, lễ độ khom người một cái, không nói gì, lẳng lặng đứng ở bên người Wells, chờ hắn xem xong báo cáo trong tay, thời điểm ngừng đầu nhìn ông mới mở miệng, “Đại nhân, sự kiện lần này kẻ tình nghi đã bắt được, đây là báo cáo thẩm tra xử lý.”

Wells sau khi xem xong, con mắt vốn là lạnh lùng nghiêm nghị tăng thêm mấy phần hàn ý, nhìn thấy người ngồi cách đó không xa trở mặt nhìn chính mình, khóe miệng Wells giật giật, đem báo cáo trong tay đưa cho Sở Du Nhiên. Sau ba phút, Sở Du Nhiên nhíu mày thở dài, “Dĩ nhiên là Josh...”

Lý do dĩ nhiên là: Dựa vào cái gì đàn ông tốt đều yêu thích cậu ta!

Sở Du Nhiên lắc lắc đầu, đối với lý do này chỉ có ba chữ lời bình: Bệnh thần kinh!

Josh chỉ là muốn giáo huấn Sở Du Nhiên một chút, mới ở bên trong lớp cách vách sau khi nhìn thấy Dillow leo cao, liền đem thang vận đỉnh ốc ra, bởi vì gã biết đến, ấu tể nhỏ như vậy chính mình sẽ xuống không được, có thể đem cái báo nhỏ tính khí không tốt kia ôm xuống dưới, chỉ có thể là chú của nó, người đàn ông có quan hệ mập mờ với Sở Du Nhiên.

Về phần đá vụn cùng mảnh kính này đó, gã chỉ nói mình tiện tay vứt chỗ ấy, chính là vì giáo huấn Sở Du Nhiên.

Nhưng mà trên kính có một loại thuốc đối với tinh thần lực có tác dụng áp chế, nếu như cắt vào Dillow ấu tể nhỏ như vậy, nhất định sẽ đối với việc hình thành hạch dị năng có tổn thương, thậm chí bị thương tới căn bản. Nhìn chung cả viện, yêu thích leo cây chỉ có Dillow, đây là nhằm vào ai không cần nói cũng biết. Josh nhất định là bị người khác lợi dụng, cái người kia là ai? Là người nào giật dây muốn động thủ với đứa nhỏ?

Sở Du Nhiên trong nháy mắt liền hiểu xấu xa bên trong, cậu nghi hoặc nhìn gò má Wells, âm thầm suy đoán dưới cái mặt nạ này cất giấu rốt cuộc là ai. Nhất định là thân phận đặc thù, Dillow cần con đường của người khác, lúc này mới bị nhìn chằm chằm đi, nhìn chung toàn bộ đế quốc, hình thú báo đen lại tóc vàng mắt vàng, gia thế hiển hách có thể thiệp quân thiệp chính trị, quyền lợi lớn có thể đem người bảo vệ phái tới trường học, cháu trai có dị năng thuộc tính “Kim”, hắn lại kiêm hai dị năng “Phong” “Thủy”, cha đối với lúc nhỏ của hắn rõ như lòng bàn tay... Sở Du Nhiên hít sâu một hơi, cảm thấy chính mình đầu óc có chút thiếu dưỡng.

Thật giống như trong lòng có cảm ứng, Wells quay đầu nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, đột nhiên đứng lên.

Sở Du Nhiên đôi mắt trừng lớn, không biết đối phương muốn làm cái gì.

Wells ngồi vào bên người Sở Du Nhiên, đột nhiên nắm tay của Sở Du Nhiên lên, mập mờ nặn nặn đầu ngón tay Sở Du Nhiên, ngữ khí mềm nhẹ, “Em đang suy đoán thân phận của ta?”

Sở Du Nhiên ngẩn người, không nghĩ tới đối phương thậm chí ngay cả cậu nghĩ chuyện gì cũng biết, cậu cũng không có lập dị, trực sáng gật gật đầu, “Quả thật có chút.”

Wells đem mặt đến gần, thanh âm trầm thấp nhẹ nhàng đụng vào trên vành tai của Sở Du Nhiên, gợi cảm động nhân, khí tức cường liệt nam tính đem Sở Du Nhiên toàn bộ bao phủ, nhiệt độ thật giống như cao

thêm mấy phần. Nhìn sắc mặt của Sở Du Nhiên ửng đỏ, khóe mắt của hắn hơi bốc lên, ngữ khí mang theo hướng dẫn: “Lấy nó xuống, em liền có thể biết đáp án.”

Sở Du Nhiên khẩn trương nuốt ngụm nước bọt, lại giống như bị đầu độc, ngón tay xoa trước mắt mặt nạ, chỉ cần nhẹ nhàng hất lên, cậu liền có thể biết người kia là ai, có thể xác minh ý nghĩ của chính mình. Nhưng là, nếu quả như thật thấy được, nếu như suy đoán của mình là đúng, số mệnh của cậu có thể liền cùng người kia quần lấy hay không, cậu sẽ bị cuốn vào bên trong vòng xoáy chính trị không có cách nào bứt ra, hơn nữa cơ hội muốn lùi lại hôn ước cũng không có. Liền tại thời điểm Sở Du Nhiên do dự, đầu ngón tay mát lạnh, mặt nạ trên mặt của Wells trực tiếp rơi trên tay cậu, Sở Du Nhiên không khỏi bối rối, cậu xác định cậu không có đụng tới!

Nhìn trước mắt gương mặt tuần tú toàn bộ thủ đô đế quốc không xa lạ gì, Sở Du Nhiên cảm thấy đầu của chính mình lại như bị Dillow dán một móng vuốt, tinh thần đặc biệt khuấy động —— quả nhiên, cậu đã đoán đúng...

Wells nhú mày nở nụ cười, dung nhan tuần mỹ qua lại khiến Sở Du Nhiên có chút hụt hơi, Sở Du Nhiên không phải nhan không, lại thật sự bị khuôn mặt này của Wells câu dẫn không dời nổi mắt, trong ngày thường không quần ở nơi nào nhìn thấy Wells, đều là đáng dấp lạnh lùng nghiêm túc, bây giờ nở nụ cười như thế, Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình tim gan run rẩy.

Wells hí hí mắt, âm thanh mang theo đầu độc, “Em lấy nó xuống, em phải phụ trách.”

“Em không!” Sở Du Nhiên đột nhiên tay run một cái, vội vàng đem mặt nạ đưa cho đối phương, cậu thật sự không biết làm sao rơi xuống!

Wells liền đem mặt nạ nhét vào trong lồng ngực của Sở Du Nhiên, nghiêm trang nói: “Em có thể cất giấu, đây là chứng kiến tình yêu của chúng ta.”

Sở Du Nhiên (° °) ái tình... Thời điểm nào có?

“Đến bây giờ mới đoán được, thầy nói em ngốc ta còn không tin, hiện tại ta tin.” Wells sờ sờ đầu Sở Du Nhiên, nói một câu lúc trước Sở Du Nhiên trêu chọc hắn nói, trêu chọc trở lại không hề có một chút do dự. Sau đó hắn thở dài, nghiêm túc áy náy nói: “Gạt em là ta không đúng, bất quá nếu như sớm biết ta là ai, em sẽ chạy trốn.”

Sở Du Nhiên: “... Em, em nghĩ lẳng lặng.”

Wells trực tiếp đem Sở Du Nhiên ôm, thả lại trên giường, một bên kéo lên rèm cửa sổ che khuất dương quang phía ngoài, một bên trầm giọng nói: “Em mệt mỏi thì ngủ một hồi, chuyện này không có đơn giản như vậy, giao cho ta là tốt rồi.”

Sở Du Nhiên: “...” Sự tình phát triển thật giống không đúng lắm, ôm tới ôm lui như thế sẽ tốt sao? Trái nghĩ phải nghĩ, cũng không nghĩ ra tiếp tục phát triển như vậy có biện pháp gì giải quyết, Sở Du Nhiên nghiêng thân thể nhắm hai mắt, nghĩ đi nghĩ lại dĩ nhiên thật sự ngủ...

Đặc biệt nhấn nhạ chịu đựng!

Một giấc ngủ hồng hồng hỏa hỏa hoảng hoảng hốt hốt, mãi cho đến cảm giác một tiểu bàn tử lông mao ngăn chặn mặt của mình, Sở Du Nhiên cảm thấy đầu sắp không thể hô hấp mới bị áp tỉnh. Mở mắt ra liền thấy đen thui lù lù không hề có một chút tia sáng. Đen a, đưa tay ra cũng không thấy được năm ngón!

Sở Du Nhiên ôm lấy kẻ cầm đầu, đem mặt đen đen ra giải cứu mặt của mình, ngoài cửa sổ tia sáng đã tới lại, Dillow đã tan học.

Tiểu tử liếm liếm móng vuốt, thoát nhìn tâm tình không tệ.

Sở Du Nhiên ngồi dậy, đem Dillow ôm vào trong lồng ngực, ảo não chính mình lại ngủ thiếp đi, chỉ có thể một bên xoa lông chửa trị chính mình một bên hỏi: “Dillow, ngày hôm nay ở trường học con làm cái gì?”

Dillow kiêu ngạo ngẩng đầu lên, lại như một con gà trống lớn đánh thắng trận, “Đánh nhau!”

Sở Du Nhiên tò mò hỏi bé, “Con và ai đánh nhau?”

“Không phải con tự mình, là con và sư tử ngu xuẩn, cùng chó ngu xuẩn, đồng thời đánh mèo con sát vách.”
() ấu tể đệ nhất đế quốc cùng hai đại tướng ngu xuẩn dưới trướng, sức chiến đấu là tốt nhất!

Sở Du Nhiên thần phục, “Các con kéo bè kéo lũ đánh nhau!”

Dillow đắc ý quơ quơ đuôi, Dillow đại nhân dũng mãnh vô địch, chiến hai mươi con mèo nhai con sát vách, đánh đấu thắng đó không gì cản nổi!

Sở Du Nhiên nhìn bộ dáng này của bé, không nhịn được nhăn nhó xoa nhẹ.

Vì muốn biết rõ chuyện đã xảy ra, Sở Du Nhiên gửi tin nhắn cho Hal. Thầy giáo Hal ngậm lấy nước mắt đem chuyện đã xảy ra thuật lại một lần, Dillow vẫn luôn không vừa mắt lớp sư tử hổ báo, tại Sở Du Nhiên xin nghỉ ngày đó rốt cuộc tìm được cơ hội, cùng hai tiểu bại hoại không có chuyện gì móng vuốt lại nhột đi động thủ, cùng tiểu sư tử hổ báo đánh một trận, kiên quyết thi hành phương châm thầy bắt nạt thầy giáo tôi, tôi liền đánh học sinh của thầy. Dùng ba địch hai mươi, anh dũng quật cường! Khiến thầy Claude tức giận đến nện tường.

Sở Du Nhiên trực tiếp đem báo nhỏ chưa có hã hê đủ bị xách tới chân tường phạt đứng, đi đầu đánh nhau, nhất định phải tỉnh lại!

Dillow đứng ở chân tường hừ lạnh một tiếng, chiến đấu anh hùng biểu thị không phục!

Sở Du Nhiên nhất thời cũng hết cách rồi, tư tưởng công việc vẫn là giao cho Wells đi, có lúc kích thích so với phương pháp chữa bệnh tổng hợp của cậu càng hữu hiệu. Đúng, hôm nay bài tập ở nhà còn không có bố trí, hôm nay bài tập ở nhà chính là liếm lông, một bên để Wells liếm lông cho Dillow, một bên từ từ giáo dục nhai con không nghe lời này.

Tiếp đến bài tập ở nhà Wells: — liếm lông...

Tác giả có lời muốn nói: ngồi đợi đại than quả bàng liếm lông cho tiểu than quả bàng, vì hai chú cháu sớm thấp nên

~~Không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Wells: “Tại sao sau khi vợ nhìn mặt của tôi trái lại muốn chạy? Kịch bản nói sẽ nhào lên ôm ôm hôn hôn đầu rồi?”

Mèo đen: “Bởi vì anh quá đen, sợ ấu tể chính mình cũng không thể chụp ra bức ảnh màu sắc rực rỡ ~~ cho nên cậu ta tự ý sửa lại kịch bản ~~ “

Sở Du Nhiên: “...”

————— không thể chụp ra bức ảnh màu sắc rực rỡ Dillow lông đen chạy trốn mà qua —————

Hết chương 17.

18. Chương 18

Đang ở quân bộ Wells nhìn thấy Sở Du Nhiên gửi tới tin tức, lại nhìn tới biểu hiện ngày hôm nay ở trường học của Dillow, con người lạnh lùng nghiêm nghị trong nháy mắt trở nên nhu hòa, hẩn dạn dò Crewe bên người: “Nơi này giao cho ông, buổi tối báo cáo tiến độ cho ta.”

Crewe nghiêm cẩn đáp ứng, nhìn theo Wells rời đi, đợi hẩn đi rồi trong mắt tâm tình phức tạp lóe lên một cái rồi biến mất, tùy tùng bệ hạ mười mấy năm, lần thứ nhất thấy thấy bệ hạ rời đi đúng giờ ăn cơm. Ngẫm lại người có thể chờ ông cùng nhau ăn cơm tối, Crewe thở phào nhẹ nhõm, e rằng hấp dẫn bệ hạ, chính là phần ôn nhu cùng thuần túy này.

Thời điểm Sở Du Nhiên nhận được tin nhắn của Wells nói đi cũng phải nói lại phải cùng nhau ăn cơm tối, trong lòng cũng nói không rõ là tư vị gì, chưa từng có người nào nói qua em phải chờ ta cùng nhau ăn cơm,

loại cảm giác bị yêu cầu này làm cho cậu đặc biệt xoắn xuýt. Nếu như đối phương chỉ là người bình thường, e rằng cậu hiện tại sẽ đồng ý đồng thời thử qua, gặp được một người vừa mắt không dễ dàng, có thể chân thật sinh sống càng không dễ dàng. Oanh oanh liệt liệt, không bằng tương cứu trong lúc hoạn nạn, Sở Du Nhiên yêu thích mỗi ngày qua bình thản.

Đáng tiếc, thân phận này... Sở Du Nhiên hoài nghi, thật sự không có người đến tìm cậu để gây sự sao?

Ngay tại thời điểm Sở Du Nhiên tâm lý thấp thỏm, quan hầu đứng phía ngoài báo cáo: “Các hạ, Linder tiên sinh cầu kiến.”

“Linder?” Sở Du Nhiên nhú mày, cha Josh, chủ nhiệm phòng giáo dục Linder. Thân là chủ nhiệm trường quân đội, học trò khắp thiên hạ, mạng lưới quan hệ của ông tại quân bộ cũng tuyệt đối không ít, lúc này không nhìn tới con trai của chính mình, vì sao lại tới tìm cậu?

Sở Du Nhiên do dự một chút, mặc thêm bộ quần áo đối thị giả nói: “Mời ông ta vào đi.” Tự nhiên đến không thể cự tuyệt ở ngoài cửa, bất kể là giả bộ bệnh hay là giả bộ ngủ, đối phương đều biết là thoái thác, như vậy trái lại càng đắc tội người ta.

Sở Du Nhiên đi đến phòng khách, Linder vừa vặn mới vừa vào cửa, hiển nhiên đối phương đã ở cửa đợi một lúc.

Sở Du Nhiên nhếch miệng, một bên pha trà một bên khách khí vấn an, “Chú Linder, ngài tìm tôi trực tiếp gửi tin tức là được rồi, hà tất tự mình đi một chuyến.”

Linder đại khái hơn sáu mươi tuổi, tóc bạc con người đen mũi ưng, ánh mắt dị thường ác liệt. Ông vừa là thầy giáo, vừa là chính khách. Ông không giống Sở Hồng Vũ, mang theo tên tuổi hiệu trưởng đi ra ngoài trên hoa ghẹo nguyệt sống phóng túng, ngoại trừ Sở Du Nhiên đứa con trai này, Sở Hồng Vũ thật giống như đối với cái gì đều không để ở trong lòng, thậm chí ngay cả sự tình trường học đều không thể nào quản, Linder là người có dã tâm, nếu như Sở Hồng Vũ không phải thầy giáo của Wells, hơn nữa giá trị vũ lực cao làm cho ông không có cách nào khiêu chiến, Linder đã sớm thay vào vị trí đó.

Lúc này, nhìn thấy Sở Du Nhiên một mặt đáng dấp ôn nhuận, thật giống như đối với chuyện lúc trước không để ý chút nào, Linder không thể không âm thầm phỏng đoán ý nghĩ của Sở Du Nhiên. Josh làm hại Sở Du Nhiên bị thương là sự thực, nếu như không phải bệ hạ làm cho quá gấp, ông cũng sẽ không đích thân tìm đến Sở Du Nhiên, người rộng lượng đến đâu có người khiến mình bị thương đều sẽ không dễ dàng tha thứ, Sở Du Nhiên nhìn như tính khí mềm, nhưng là không gặp ai bắt nạt qua cậu ta, loại tính tình này còn thật không dễ dự đoán. Nhìn Sở Du Nhiên đem trà bưng lại đây, Linder gật đầu một cái, “Phiền toái.”

“Chú Linder quá khách khí.” Sở Du Nhiên cười ngồi ở đối diện Linder, đặc biệt bình tĩnh.

Linder bắt đắc dĩ, chỉ có thể nâng chung trà lên khê ngữ một chút, tán dương: “Trà ngon!”

“Hợp khẩu vị của ngài là tốt rồi.” Sở Du Nhiên vẫn ở chỗ cũ cười.

Điều này làm cho Linder cảm giác một quyền nện ở trên cây bông, không quản ông nói cái gì, người trước mắt liền một mặt mỉm cười không tiếp trả, thở dài, Linder chỉ có thể chủ động nói ra mục đích của chính mình, “Chuyện của Josh, chú rất xin lỗi.”

Sở Du Nhiên lắc đầu, như trước cười nhạt.

Linder hít sâu một hơi, cảm thấy trong lòng hơi buồn phiền. Dạy nhiều học sinh như vậy, mỗi một học sinh ông đều có thể trị, nhưng chưa có người giống như Sở Du Nhiên. Thiếu niên ở trước mắt ôn ôn nhuận nhuận, giơ tay nhắc chân tao nhã quý khí, một mặt cười nhạt đáng dấp phẳng phất có thể hòa tan toàn bộ khí lạnh, bất quá, khí thế lại không mấy may thua cuộc. Cậu thật giống như có lĩnh vực đặc biệt của chính mình, không quản người khác là mạnh hay là yếu, ở trước mặt cậu đều không dùng được.

Linder không thể không đem ngữ khí lần thứ hai trì hoãn, kiên trì nói: “Chuyện của Josh, chú xin cháu giúp một chuyện, chú biết bây giờ nói xin lỗi cũng là chuyện vô bổ, thế nhưng Josh còn trẻ, có thể thỉnh cháu cầu xin bệ hạ hay không, chú nhất định sẽ bồi thường cháu.”

Linder nói xong chăm chú nhìn sắc mặt của Sở Du Nhiên, đương kim bệ hạ tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là thủ đoạn dị thường cứng rắn, người trong quân bộ tất cả đều không trông cậy nổi, hiện tại Josh không chỉ có

tội danh làm hại vương hậu, thậm chí còn có một tội danh tập kích hoàng tử, hai tội này không quản là giồng cái, cậu ta đều gánh không nổi.

Sở Du Nhiên luôn luôn cười, thật giống đang suy nghĩ làm sao trả lời.

Tại bên trong hai phút cậu trầm mặc này, sắc mặt Linder càng ngày càng khó coi, cái trán mơ hồ có mồ hôi thấm ra, quả thực một giây dài như cả năm. Chưa từng nghĩ đến, người trước mặt không có tính tình gì có thể làm cho ông cảm giác bất an, đem lý do nói ra có thể cứu con trai của chính mình hay không phải xem thái độ của Sở Du Nhiên, Linder cũng không có nghĩ sâu, chỉ là nhìn Sở Du Nhiên, chờ cậu trả lời.

Sở Du Nhiên khinh khê nhấp một miếng trà, thở dài, “Chú Linder, nếu như chuyện này bị thương không phải tôi, mà là Dillow, ngài nói sẽ là hậu quả gì?”

Linder sắc mặt trắng bệch, hậu quả chính là bồi thêm toàn gia bọn họ cũng không đủ chôn cùng.

“Người a, chung quy phải đối với hành động của mình chịu trách nhiệm, không thể bởi vì tuổi còn nhỏ hoặc là không hiểu chuyện liền được tha thứ, việc này đối với người bị hại là không công bình, ngài nói có đúng hay không?” Sở Du Nhiên thấy Linder trên mặt lộ ra vẻ mặt lo lắng, không nhanh không chậm nhấp ngụm trà, sau đó nhẹ nhàng đặt ở trên bàn, động tác mềm nhẹ, khoe miệng mỉm cười, khiến người nhìn không thấu cậu đến cùng muốn nói cái gì. Ngay tại lúc Linder tuyệt vọng, Sở Du Nhiên lúc này mới nói tiếp: “Bất quá, tôi cảm thấy bản tính của Josh không xấu, xem mặt mũi của ngài, tôi sẽ tha thứ cậu ta.” Linder ngăn người, trong mắt lộ ra vẻ kích động, sau đó liền bị ép xuống.

Sở Du Nhiên tinh thần lực nhạy cảm, đem tâm tình đối phương nhìn rõ ràng rành rành, xem bộ dạng đối phương thờ phào nhẹ nhõm, cậu liền mở miệng, “Tôi cảm thấy Josh là bị người ta lợi dụng, bản thân cậu ta không có ý nghĩ thương tổn Dillow, ngài có thể đi gặp cậu ta một lần, khuyên cậu một chút, đừng lại muốn che chở người giết dây, như vậy mới có thể tẩy thoát tội danh của chính mình, không liên lụy cả gia tộc của ngài.”

Sở Du Nhiên lời này rõ ràng cho thấy nói cậu đã tha thứ Josh, bất quá cũng phải để Josh nói ra hung thủ phía sau màn, không thể một người chịu tội, Linder ngạc nhiên nhìn Sở Du Nhiên, trên mặt khó nén kích động, “Chú cảm ơn con, con ngoan, con là người rộng lượng!”

Sở Du Nhiên cười cười, “Ngài chờ tôi nói hết lời, tôi đã cố hết sức bảo vệ Josh, điều kiện tiên quyết cậu ta phải nói ra người giết dây, trong ngày thường cha tôi bận, chuyện công tác liền làm phiền ngài.”

Linder sắc mặt nhất đồn, nhìn trước mắt Sở Du Nhiên nhã trí ôn hoà, nhất thời tự giấu cười cười, vẫn là coi thường ông, “Chú đáp ứng.” khẩu khí của Linder có chút cụt hứng.

Dillow cuối cùng từ trong tủ treo quần áo bò ra, vèo vèo chạy đến phòng khách, vừa nhìn thấy có khách, đứng ở cửa gật gật đầu, có lẽ phép lui về.

Linder vừa nhìn Dillow ở đây, biết đến Wells khả năng rất nhanh liền trở về, cũng không quấy rầy Sở Du Nhiên nữa, sau khi đạt thành thỏa thuận nhanh chóng cáo từ.

Sau khi đối phương đi, Sở Du Nhiên nhìn cốc trà trống không thở dài, cậu không phải thánh nhân, cứ như vậy tha thứ Josh, mà là cậu muốn lưu lại cho cha cậu một con đường, lão già khốn nạn vẫn luôn không đứng đắn, ngày nào đó trách cứ cậu nhiều lời, mè nheo chịu không được sẽ áp lực cất chức của ông ấy làm sao bây giờ? Để Linder nợ một ân tình, sau này lão già khốn nạn gây sự mới có thể có người ở sau lưng chống đỡ ông, coi như là chừa cho ông ấy một con đường đi.

Lúc này, liền nghe thấy phòng ngủ bịch một tiếng, Sở Du Nhiên nhanh chóng đứng lên, khẩn trương gọi: “Dillow! Con lại làm cái gì vậy?!”

Mới vừa chạy vào phòng ngủ, liền nhìn thấy Wells đứng ở bên cạnh cửa sổ bị vỡ kính, một mặt lạnh lùng, Dillow nằm lỳ ở trên giường ngẩng đầu nhỏ kinh ngạc nhìn chằm chằm nhìn chú của mình, sau khi nhìn thấy Sở Du Nhiên lập tức bày ra móng vuốt ghét bỏ: “Chú ngu xuẩn đem cửa sổ làm hư! Đồ ngốc!”

Wells: “...”

Sở Du Nhiên khoe miệng giật một cái, “Anh lại leo cửa sổ có đúng không?” Hỏi xong cậu cũng cảm thấy chính mình nói là phí lời, sự thực quá sáng tỏ. Bất quá càng làm cho cậu im lặng là: Hiện tại pha lê đều là

làm từ chất liệu đặc thù, búa cứng đập cũng không vỡ, lại bị mèo lớn không cẩn thận liên đá nát... Người và người chênh lệch, làm sao lại lớn như vậy?

Wells mặt lạnh, ánh mắt lóe lên ảo não, vẫn là cấp Sở Du Nhiên giải thích: “Ta thấy en có khách, không nghĩ cho em thêm phiền phức.” Cho nên lựa chọn leo cửa sổ, cho nên không cẩn thận đem cửa sổ đá hỏng, còn bị cháu trai ngu xuẩn nhìn toàn bộ quá trình đồng thời vô tình công bố thêm cười nhạo...

Sở Du Nhiên muốn cười, lại cảm thấy tâm lý ảm áp, đi tới vỗ vỗ sống lưng thẳng tắp của Wells, nhin cười khuyên nhủ: “Không có chuyện gì, hỏng còn có thể đổi, ngược lại anh có tiền.”

Wells nhú mày, nhìn Sở Du Nhiên cái khuôn mặt tươi cười này, hòa hoãn một chút khí thế trên người, một cái đem Sở Du Nhiên kéo qua ôm vào trong ngực, ghé vào lỗ tai cậu nghiêm túc nói: “Ta có thể mua cho em một toà nhà mới.”

Sở Du Nhiên cả người đều cứng đờ, nói thế nào ôm liền ôm?!

Dillow nhìn cái này, lại nhìn một chút cái kia, siêu cấp ghét bỏ hừ một tiếng, chú ngu xuẩn lớn như vậy còn cần ôm một cái an ủi, ngốc chết rồi! (^) _____

Sau khi ăn cơm, Sở Du Nhiên mắt thấy Wells mang theo Dillow tiến vào phòng ngủ của cậu, cậu không hiểu nhìn hai chú cháu trước mắt, “Hai người không đi sao?”

Wells mặt lạnh gật đầu, đem Dillow ném lên giường, bắt đầu thoát quần áo của chính mình. Vóc người thon dài gợi cảm căng mịn, tràn đầy mùi vị giống được thành thực, tại bên trong ánh mắt khiếp sợ của Sở Du Nhiên Wells cởi y phục của chính mình...

Sau đó trực tiếp biến thành một con báo đen, nhảy lên giường.

Sở Du Nhiên liền cảm giác trên mặt mình bị lửa đốt một cái, cái cổ đều nhiễm phải một vết nhạt màu hồng phấn, đây đều là lỗ nam.. Biến thú thân muốn cởi quần áo sao? Đều là sớm thoát sao? Cần thiết toàn bộ cởi sạch sao? Sở Du Nhiên hoàn toàn không biết. Bất quá cậu biết đến một điểm chính là, giường của cậu bị chiếm! Đây là cái nhịp điệu gì?!

Wells dùng móng vuốt đem cháu trai ngóng kéo qua, lạnh giọng nói: “Ngủ!” Ý tứ uy hiếp hàm xúc rất rõ ràng, hoặc là chính con ngủ, hoặc là chú đem con vỗ vụng giúp con ngủ.

Dillow mơ mơ màng màng dùng móng vuốt nhỏ cà cà đôi mắt, nhắc nhở: “Còn chưa làm bài tập.”

Sở Du Nhiên đột nhiên chà chà hai tiếng, ý vị thâm trường nhắc nhở: “Đúng, chớ quên làm bài tập!” ^__^

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiêu kích trường:

Linder __ “Không nghĩ tới cậu là người như thế! Cậu là đứa nhỏ hỏng.

Sở Du Nhiên ^__^ “Chú nói cái gì? Tôi không nghe rõ.”

Sở Hồng Vũ __ “Đứa nào dám nói con ta? Đến cùng lão tử một mình đấu!”

Sở Du Nhiên ^__^ “Chú Linder mới vừa nói con là đứa nhỏ hỏng? Ý tứ gì?”

Linder: “...”

Hết chương 18

19. Chương 19

Trải qua Dillow cùng Sở Du Nhiên hai người nhắc nhở, Wells bất mãn sách một tiếng, ghét bỏ cháu trai, “Con đã ngốc đến việc liếm lông cũng không biết liếm sao?”

“Wells!” Sở Du Nhiên bắt mãi tròng mèo lớn trên giường, cũng là bởi vì anh kích thích Dillow như thế, tiểu Dillow mới dưỡng thành loại tính tình ngạo kiều này, hiện tại mới vừa vận có chuyển biến tốt, tại sao lại kích thích đứa nhỏ như thế?

Wells cùng Sở Du Nhiên đối diện năm giây, yên lặng cụp mắt. Anh trai chết đi đã từng nói, làm một giống đực cường đại, đầu tiên phải có trách nhiệm, càng phải đem việc bảo vệ giống cái làm thiên tính khắc vào xương tủy. Ngay cả giống cái của mình đều không thể thỏa mãn, giống đực cũng không khác gì phế vật, cho nên...

“Nằm úp sấp!” Ngực khí của Wells phi thường nghiêm túc, lại như đang làm một hạng mục quân sự, ở trong ánh mắt lên án của bạn lữ, quốc vương bộ hạ chưa hề biết cái gì là thỏa hiệp —— mềm lòng!

Dillow đôi mắt bling lập tức liền sáng, lớn như vậy còn không có người liếm lông cho bé! Lập tức báo nhỏ liền nhếch lên cằm, ghét bỏ đẩy một móng vuốt của Wells, cuốn lấy đuôi khước từ: “Chú có miệng thối, con mới không cho chú liếm lông!”

Sở Du Nhiên nặn nặn trán, cảm thấy được chú cháu nhà này.. Đều rất thiếu đánh!

Hai chú cháu ở trên giường tiến hành một hồi liếm lông chính diện giao phong, sau khi Dillow điên cuồng tiến công đều bị vỗ thành bánh, báo nhỏ thành thành thật thật nằm úp sấp mặc kệ cho liếm.

Wells cau mày, nhìn Dillow cảm giác không có cách nào ngoạm ăn.

Sở Du Nhiên ý cười đến bên mép làm sao cũng áp không xuống, liền biết đối với chú cháu nhà này quá trình liếm lông là vô cùng đặc sắc, không nghĩ tới giống như diễn kịch, mở màn diễn làm thật nghiêm túc.

Wells mặt lạnh, thử thăm dò lè lưỡi, tại trên lưng của Dillow do dự một chút, vẫn là cau mày liếm một cái, đụng tới liền trốn, động tác dị thường cẩn thận, thật giống như trên người Dillow có không ít vi khuẩn.

Sở Du Nhiên bắt đắc dĩ, “... Wells!” Liếm lông không phải chuyện rất bình thường sao, sao lại ghét bỏ như thế? Tâm lý Dillow có thể dễ chịu sao?

Nhìn giống cái mình thương yêu một mặt bắt mãi tròng mắt nhìn mình, Wells hít sâu một hơi, tại trên lưng Dillow liếm một cái, Sở Du Nhiên sắc mặt mới vừa hoà hoãn lại, ý cười còn không có câu lên, liền thấy trên giường chú cháu nhà này tập thể xoay mặt.

Wells: “Phi!” Hướng trong thùng rác phun một bãi nước miếng, biểu tình ghét bỏ lộ rõ trên mặt.

Dillow: “Nôn!” Dillow sắc mặt trực tiếp chính là viết , vốn là cho là liếm lông rất thoải mái, không nghĩ tới bây giờ cảm giác chính là sống không bằng chết! ngụm nước của chú ngu xuẩn quả thực buồn nôn chết rồi, bé phát thệ, đời này không bao giờ để chú ngu xuẩn liếm mao!

Hai chú cháu nhìn nhau ghét bỏ, hai giống đực cùng nhau thật không biết có gì tốt để liếm, sau đó hai người đều quay đầu xem Sở Du Nhiên, cái bài tập này có phải là tính hoàn thành? Sở Du Nhiên: “...” Tâm tính thiện lương mệt, cảm giác không biết làm sao.

Bởi vì bị liếm lông, Dillow chủ động đi tắm ba lần, lúc này mới một ngủ rồi, đâm cái bụng đều bắt động. Wells nằm nhoài bên người Sở Du Nhiên, ngẩng đầu, con mắt màu vàng óng trắng tắp nhìn chăm chăm Sở Du Nhiên, ánh mắt lại phá lệ sáng lên.

Bởi vì đối phương là thú thân, khiến Sở Du Nhiên giảm đi không ít lúng túng, không đem đối phương coi là người, bên người ngủ một con mèo lớn cũng không phải là không thể tiếp thu, huống hồ buổi tối vừa tắt đèn đối phương có thể biến thân đại than quả bàng, đen đều không nhìn thấy. Sau khi nằm xuống Sở Du Nhiên nhắc lên sự tình Linder tìm cậu, sau khi đem ý nghĩ của chính mình nói ra, Wells dùng đầu cà cà mu bàn tay của Sở Du Nhiên, ngực khí so với trong ngày thường hòa hoãn rất nhiều, lúc này nghe tới chính là dị thường ôn nhu, “Ta biết rồi, sẽ cho ông ta một cơ hội.”

Sở Du Nhiên sờ sờ mu bàn tay mình bị cọ quá, cảm kích đối phương nghe ý kiến của cậu đồng thời cũng cảm thán, ngón này cảm giác thực sự là tốt a! Mèo lớn đệ nhất đế quốc, quả nhiên danh bất hư truyền, cậu nhất định là người thứ nhất sờ soạng người hoàng đế bộ hạ. Tay có chút không khống chế được tới gần, dường như lơ đãng cọ ở trên cổ Wells, Sở Du Nhiên nheo mắt lại, lại cọ một chút.

Wells nhìn động tác thận trọng này của cậu, đáy mắt là không hề ép được ý cười, đến gần đem đầu gối lên ngực Sở Du Nhiên, nhắm hai mắt lại. Cảm giác người bị gối lên cứng đờ vài giây, sau đó hai tay ôm lấy đầu cậu, thanh tĩnh lại, Wells lúc này mới lên tiếng hỏi: “Không có gì muốn hỏi ta sao?”

Sở Du Nhiên thỉnh thoảng nhẹ nhàng sờ cổ Wells một cái, trầm ngâm chốc lát, ừ một tiếng, “Nói một chút chuyện chúng ta lúc trước đi, sự tình hôn ước.”

Tắt đèn, trong phòng tối lại, Sở Du Nhiên nhìn thân thể đen thùi lù của Wells, cơ hồ không nhận rõ đường viền của hắn, điều này làm cho cậu càng thả lỏng một chút.

Trong bóng tối âm thanh của Wells hiện ra đến mức dị thường nhu hòa, trầm thấp gợi cảm, ngữ điệu không cao chậm rãi bày tỏ một đoạn qua lại: “Mười năm trước, đế quốc loạn trong giặc ngoài, thời điểm ta cùng anh trai và chị dâu ngoại giao với đế quốc Cripps, dưới lúc cùng đường mặt lộ anh trai vì giúp ta tránh thoát lựa chọn tự nổ hạch dị năng, nhân cơ hội đó quân nhân cách mạng tự do phát động nội loạn, ông ngoại em Tập Nhĩ Tất một nhà đốc hết toàn tộc giúp tôi thu phục chiến khu quân quyền, ở tại thời điểm hy sinh lưu lại di ngôn để ta bảo vệ cho em bình an, chờ sau khi em trưởng thành thú em là vương hậu.”

Tập Nhĩ Tất công tước còn nói, nếu như hai người không có tình cảm, vậy thì thả Sở Du Nhiên tự do, bảo vệ cậu một đời bình an an ổn là được, bởi vì khi đó công tước Tập Nhĩ Tất đã nhìn ra Wells rất không thích Sở Du Nhiên so với mình nhỏ hơn mười mấy tuổi, mà Sở Du Nhiên thấy Wells liền bị đánh bay tạo thành bóng ma trong lòng, hận không thể co lên đóng vai chim cú. Nhưng mà câu nói này, bị Wells lựa chọn quên lãng.

Sở Du Nhiên xoa cổ Wells, nhất thời không biết nên làm sao nói tiếp.

Wells lưỡi biếng cà cà lồng ngực dưới thân, cảm giác được Sở Du Nhiên sốt sắng, hắn cố nén nằm úp sấp không động, nói tiếp: “Sáu năm trước, trước khi mẫu phụ em chết uỷ thác tôi đem em vào trong cung, nhưng đáng tiếc trước khi tôi đến em cùng phụ thân cãi nhau rời nhà trốn đi, ta tới tìm em chỉ tìm được xác của một chiếc phi hành khí, em mất đi tung tích, thầy có thể nhặt được em cũng là bất ngờ.” “Tại sao em lại cùng người nhà cãi nhau?” Sở Du Nhiên theo bản năng nắm lấy trọng điểm, một phát bắt được lỗi tai Wells, tâm tình có chút kích động, khả năng này là manh mối trọng yếu khiến nguyên thân bỏ mình, sau này cậu phải sớm dự phòng một chút.

Wells bị Sở Du Nhiên trong lúc vô tình bắt được bộ vị nhạy cảm, cứng đờ không nhúc nhích.

Sở Du Nhiên nhận ra được động tác của chính mình, áy náy sờ sờ cái cổ của mèo lớn, còn cẩn thận ở tại trên lỗ tai thổi thổi, “Xin lỗi, em nắm đau anh.”

Wells hít thở sâu một hơi, hai cái bộ vị nhạy cảm đều bị chạm một cái, hắn hiện tại có chút nóng nảy, muốn đem quả cầu lông dẫn vật chính mình này nhấn tại dưới thân, từ từ chà đạp một phen. Hô hấp nhịp điệu có chút loạn, một luồng cảm xúc không nói rõ được cũng không tả rõ được ở giữa hai người lan tràn, Sở Du Nhiên cũng nhạy cảm cảm giác biến hóa của đối phương, không khỏi áy náy dằng hoàng nằm bất động, cũng không dám tiếp tục sờ loạn.

Wells chỉ có thể dúm đầu vào trong lồng ngực của Sở Du Nhiên, ngửi mùi thơm ngát chỉ có của cậu, để cho mình yên tĩnh lại, đợi đến Sở Du Nhiên đã ngủ, hắn mới dờ khóc dờ cười hỏi: “Chuyện như vậy, em hỏi ta?”

Sở Du Nhiên cũng cảm thấy, chuyện như vậy hỏi người khác xác thực không còn gì để nói, trái phải cũng không nghĩ ra được, cậu cũng lưỡi suy nghĩ, mơ mơ màng màng hỏi một câu rất muốn hỏi, “Anh tốt với em là bởi vì lúc trước ước định sao?”

Wells lần này trả lời tương đối thẳng thắn, “Không phải.”

“Hả?”

“Em tương đối ngốc.”

Sở Du Nhiên mơ mơ màng màng nghĩ, này có tính người ngốc có phúc của kẻ ngốc hay không? Không tranh không đoạt không biểu hiện còn có thể lọt vào mắt xanh của hoàng đế bệ hạ, những người khác liều mạng muốn thượng vị, cũng là bởi vì không đủ ngốc mới bị đào thải? Thật giống không quân cái kia, đều rất bị ai.

Mắt thấy Sở Du Nhiên đang ngủ, Wells ở trong lòng than một câu quả thực ngốc đến không có tim không có phổi. Dem chặn lại đây đắp kín cho Sở Du Nhiên, Sau khi Wells nằm sắp xuống, đem đầu để tại nơi cổ của Sở Du Nhiên, nhắm hai mắt lại.

Nửa đêm, Sở Du Nhiên cảm giác được bên người có hình dáng vật lỏng ấm áp ở bên người, trực tiếp xem là Dillow, không chút suy nghĩ, trực tiếp một chân ngăn chặn eo đối phương, ôm cổ của đối phương, hung hăng hôn một cái, nghĩ thầm tiểu cục lỏng ngạo kiều, cũng là đang ngủ có thể hôn mấy cái.

Hôn xong cậu mới cảm giác không đúng lắm, cái đầu... Thật lớn...

Vì vậy... Giã chết...

Trong bóng tối truyền đến một tiếng cười khê, Sở Du Nhiên cũng cảm giác khóe miệng bị liếm một cái, sau đó đỏ mặt tiếp tục giã chết.

Lúc này, nơi giam giữ phạm nhân.

Linder toàn thân áo đen nhân màn đêm đi tới nơi này, sau khi đối với thủ vệ hỏi thăm một chút, rốt cục gặp được Josh bị giam áp giải.

Josh vốn là một mặt ngạo khí, hiện nay trở nên tiêu tụy bất kham, nhưng ở trên người tương đối sạch sẽ, nhìn ra được không có ai làm khó gã. Vừa nhìn thấy cha của chính mình, Josh ngạc nhiên từ cầm lấy lan can cửa sổ, kêu lên: “Cha! Cứu con! Cha! Con không nên ở chỗ này, cha mau cứu con ra ngoài!” Nơi này gã không nhắc lên được một tia tinh thần lực, cả ngày tinh thần uể oải, mỗi ngày đều phải chịu đựng thẩm tra hỏi, đây đối với việc từ nhỏ được nuông chiều, đã chịu đủ lắm rồi!

Binh lính mở cửa lao, khỏ sở nói: “Thầy Linder, tôi chỉ có thể cho ngài năm phút, nhiều hơn nữa tôi cũng không tiện làm.”

Linder thành khẩn nói cảm ơn, đợi sau khi binh lính đóng cửa lại mới tức giận trừng Josh liếc mắt một cái, tức đến nổi phẫn nộ: “Nghịch tử! Mày đây là muốn hại chết toàn gia chúng ta sao? Mày có biết Dillow là thân phận gì không!”

Josh hận hận siết nắm đấm, móng tay bóp ở ngón tay, bấm ra hồng vết cũng không tự biết, “Nhất định là Sở Du Nhiên hãm hại con! Chính là con tiện nhân kia! Cha, cha phải làm chủ cho con, cậu ta chính là ý vào Sở Hồng Vũ mới dám muốn làm gì thì làm! Con biết cha...”

“Nghịch tử!” Linder hung hăng quăng Josh một bạt tai, xem đứa con trai này ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng.

“Cha, cha...cha đánh con... Cha dĩ nhiên đánh con...” Josh không thể tin nhìn Linder, không tin cha sùng ái gã nhất dĩ nhiên động thủ đánh gã.

Linder nhìn dáng dấp con trai chật vật, âm thầm hối hận, trách bản thân, bởi vì Josh là giống cái, ông từ nhỏ nuông chiều nó, không nghĩ tới dưỡng nó thành đứa không đầu óc ngu xuẩn, ông tức giận giáo dục nói: “Có lòng ghen tỵ không liên quan, đùa giỡn thủ đoạn cũng không có quan hệ, thế nhưng mày phải sớm biết đến, có mấy người là không thể đắc tội! Mày ngay cả thân phận của người khác cũng không biết, lại dám đùa giỡn còn dùng thủ đoạn thấp hèn! Toàn gia đều bị mày hại chết! Anh trai mày đã bị hạ điều lệnh, lập tức phải đi tới biên giới quốc cảnh canh phòng, mày có biết, vạn nhất chiến tranh bạo phát, nó là người đứng mũi chịu sào!”

Josh ngây ngốc nhìn cha của chính mình, gã chỉ là muốn giáo huấn Sở Du Nhiên một chút, vì sao lại biến thành như vậy?

“Đứa ngốc! Bị người xem là quân cờ cũng không tự biết!” Linder đem con trai nhắc lên, nhìn con mắt của gã phần nộ quát: “Mày đang bảo vệ ai? Ai cho mày thay nó nhận tội?!”

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Hai mươi năm sau.

Mèo đen: “Dillow điện hạ, có thể nêu ví dụ kể chuyện thời điểm tuổi thơ tạo cho ngài thành ám ảnh trong lòng ngài không?”

Dillow: “Bị chú liếm một cái, tính không?”

————— đối với Dillow tràn ngập đồng tình mèo đen đen sì chạy trốn mà qua —————

Hết chương 19

20. Chương 20

Bị phụ thân thô lỗ đối xử như thế, Josh bùm mắt, nước mắt từ khe hở tràn ra, trong mắt đều là mờ mịt luống cuống, “Con cũng không biết, con giống như nằm mơ, con không biết thời điểm nào đem mảnh kính vung ở nơi đó, con thậm chí ngay cả người nghĩ kể cho con người kia tưởng mạo đều không nhớ ra được! Cha, cha phải cứu con! Cha nhất định phải cứu con!”

Linder tức giận đem con trai hất sang một bên, ông làm sao nuôi thành ngu như thế! Bị người ta hạ xuống ám chỉ tinh thần cũng không tự biết! Chỉ có thể chờ đợi Sở Du Nhiên nơi đó, xem bà hạ có thể thả nó một con đường sống hay không.

Sáng sớm, Sở Du Nhiên sau khi mở mắt cảm thấy chính mình cả người đều là trạng thái mông lung, yên lặng thả ra mèo lớn trong lồng ngực cảm giác cực kỳ bồng, đem chân yên lặng thu hồi lại, mắt nhìn đáng dấp đối phương ngủ ngon, Sở Du Nhiên sững sốt năm giây, nhất thời nuốt ngụm nước bọt. Cậu là người thứ nhất đem đường kim bà hạ coi thành gối ôm, cậu tuyệt đối có thể trở thành dũng sĩ đệ nhất đế quốc.

Nhìn mèo lớn trước mắt ngủ không hề phòng bị, Sở Du Nhiên nhớ lại tối hôm qua đối phương nói câu nói kia, bởi vì em rất ngốc. Khóe miệng theo bản năng cong lên, ánh mắt của Sở Du Nhiên liền rơi vào trên lỗ tai tròn vo của đối phương, không nhịn được duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng chạm một chút, phát hiện đối phương không có phản ứng, Sở Du Nhiên không nhịn được lại dùng tay nhẹ nhàng ma sa một chút, cảm giác lỗ tai mèo tròn vo nhẹ nhàng run rẩy run một cái, Sở Du Nhiên liền cảm giác trong lòng mình bị mũi tên bắn một cái mạnh mẽ, hít thở sâu một hơi, nhanh chóng lấy tay ra, cậu sợ chính mình không nhịn được, dùng hai cái tay đi nhéo lỗ tai của hoàng đế bà hạ.

Làm như vậy quá không lễ phép, phải nhẫn!

Ngay tại thời điểm Sở Du Nhiên suy nghĩ lung tung, liền thấy mèo lớn bên người chậm rãi mở mắt ra, lộ ra một đôi mắt mang ý cười, Sở Du Nhiên bị bắt gặp, trong nháy mắt lúng túng...

Bên trong khắp phòng cũng là viết hai chữ lớn ám muội, hai người nằm ở trên một cái gối, nhìn lẫn nhau.

Sở Du Nhiên âm thầm làm kiến thiết tâm lý cho chính mình, không phải là sờ lỗ tai một chút, cậu xoa danh chính ngôn thuận! Kết hôn này nhất định là lui không được, còn không bằng ngấm lại sau này làm sao mà sống. Cảm giác của cậu bây giờ đối với mèo lớn còn không phải là yêu, nhiều lắm là thưởng thức. Mèo lớn đối với cậu cảm giác hẳn là cũng không phải yêu, nhiều nhất là yêu thích, hoặc là nói trách nhiệm.

Đúng, tình cảm của bọn họ đặc biệt đơn thuần, sau khi cùng nhau kết thân thích ứng lẫn nhau không có gì khác nhau, lỗ tai, vẫn là có thể xoa!

Wells mỉm cười nhìn người bên gối ánh mắt không ngừng mà lập loè, một đôi mắt trong suốt, mang theo hơi nước mông lung, đuôi mắt câu lên, phác hoạ ra một bộ mị thái lười biếng mới vừa tỉnh lại. Wells trực tiếp đến gần, tại trên khóe mắt ửng hồng của Sở Du Nhiên liếm một cái, con mắt màu vàng óng dần dần nhiễm phải một vệt u quang.

Đầu lưỡi mèo lớn mọc ra xước mang rô, cũng không đau đớn, lại làm cho cảm xúc càng thêm rõ ràng, Sở Du Nhiên trừng mắt nhìn, theo bản năng sờ về chỗ bị liếm qua, còn chưa kịp làm ra phản ứng, mèo lớn nằm

ở trên người mình đột nhiên biến thành hình người, miệng trực tiếp bị ngăn chặn, cái hôn nóng rực mang theo dục vọng chinh phục, thân là giống cái Sở Du Nhiên một điểm ý niệm phản kháng đều không thể đứng lên. Hai người tinh thần lực kêu gọi kết nối với nhau, dẫn tới thân thể lại như chạm vào điện, từng trận tê dại. Sở Du Nhiên trong lúc nhất thời không biết nên phản ứng ra sao, trong cổ họng vô ý thức phát ra một tiếng ngâm khê, lại đối lấy càng sâu hôn nồng nhiệt.

Sau đó, Wells ôm eo Sở Du Nhiên hơi dùng sức, để cho cậu nằm úp sấp ở trên lồng ngực của chính mình, nhìn cậu thở mạnh, ngón tay nhẹ nhàng xoa mặt Sở Du Nhiên, khước miệng cậu lên, mang theo thoả mãn.

Sở Du Nhiên bị động tác này làm cho có chút ngứa, thân thể ngây ngô, căn bản không chịu nổi trêu chọc như thế, tóm chặt lấy tay lớn trên mặt loạn động, Sở Du Nhiên khản trương nói: “Đừng nhúc nhích!”

Tiếng nói nhuộm tình dục có chút khàn khàn, nghe tới càng thêm trêu ghẹo người. Sở Du Nhiên bắt đắ dĩ che mặt, lần thứ nhất tiếp xúc đến mãnh liệt như vậy, mới vừa cậu còn nói tình cảm của bọn họ đặc biệt thuần khiết, hiện tại cảm thấy mặt của chính mình thật đau. Hơn nữa, cậu dĩ nhiên không hề có một chút ý tứ chống cự, chuyện đương nhiên tiếp nhận, thật sự là... Cực kỳ Thuần khiết!

Wells thấy cậu “Co lên”, khẽ cười một tiếng, đậm đậm trán Sở Du Nhiên, thấp giọng hỏi hân: “Thời điểm nào chúng ta cử hành hôn lễ?”

“Cái gì?” Sở Du Nhiên ngẩng đầu lên, nhìn gò má của đối phương, khổ sở nói: “Chuyện này, có thể chờ chút hay không?”

Tâm lý tuổi tác của cậu đã rất thành thực, chỉ muốn có người chân thật sinh sống, đối phương có thể biết nóng biết lạnh thông cảm lẫn nhau là được, Wells đúng là lựa chọn tốt, chân thật thận trọng không táo bạo, có thể nói hoàn mỹ. Thế nhưng, thân phận quá cao, nếu như hai người cùng nhau, danh phận vương hậu trọng trách trên vai, cậu lại không thể buông lỏng giống như bây giờ, những tháng ngày đó cậu muốn trốn tránh.

Sau khi bị cự tuyệt Wells cũng cảm thấy chính mình quá đường đột, Sở Du Nhiên là giống cái thứ nhất có thể làm cho mình động tâm, hân không nên qua loa như thế mới đúng. Hơn nữa người trong ngực mới vừa thành niên, cũng còn là thời điểm ảo tưởng lãng mạn. Hân xoa xoa tóc của Sở Du Nhiên, lại như đang vò một quả cầu lông mềm mại, vẫn là đặc biệt cẩn thận, Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình đặc biệt giống như con gà nhỏ bị người nâng ở lòng bàn tay thổi một hơi.

“Ta nhất định sẽ biểu hiện tốt một chút.” Wells nghiêm túc nói.

Sở Du Nhiên nhú lên lông mày, luôn cảm giác đối phương hiểu lầm cái gì.

Dillow sau khi rời giường chạy đến tìm bọn họ, phát hiện thầy giáo cùng chú ngu xuẩn ngủ cùng nhau, ngoắt ngoắt cái đuôi đi ra. Thầy giáo nằm nhoài trong lồng ngực của chú ngu xuẩn ngủ, chú ngu xuẩn còn không mặc quần áo, thầy giáo nhất định muốn đối với chú ngu xuẩn phụ trách, lời nói như vậy thầy giáo ngu xuẩn chính là người nhà bọn họ, ai cũng không thể cướp đoạt

(’) —————

Sau khi ăn điểm tâm xong, Wells đem cháu trai nhấc lên vỗ vỗ bụng nhỏ, ám chỉ nó mập lên không ít, thành công đem cháu trai tạc mao vô tình trấn áp, sau khi đem cháu trai đuổi chạy rốt cục tìm cơ hội ôm eo Sở Du Nhiên, đối diện ánh mắt kinh ngạc của Sở Du Nhiên, khắp khuôn mặt là nghiêm túc, “Phán quyết của Josh ta đã ký.” Wells vì Sở Du Nhiên cầu xin, xóa đi tội danh Josh ám hại ấu tể hoàng thất, đổi thành nhảm ngay vương hậu vô lễ, lưu lại tính mạng của cậu ta, đưa ra ngoài để tính, một đời không thể bước vào đế tính một bước.

Mà cái người đối với Josh hạ ám chỉ kia, cũng đưa tới cảnh giác của Wells, tuy rằng Josh không thể nói ra hân là ai, mà cũng không thể bỏ mặc không quan tâm, phải người điều tra.

Sở Du Nhiên nhanh chóng sau khi xem xong, tò mò hỏi: “Cứ như vậy xong?”

“Tiếp tục thẩm tra cũng thẩm tra không ra cái gì, còn không bằng bán cho Linder một bộ mặt.” Ý đồ của Wells không hề che giấu chút nào, “Ta làm như vậy đều là bởi vì sủng em.”

Sở Du Nhiên cảm giác được eo của chính mình bị cầm cố lại, không thể né tránh, có chút không nói nhìn người trước mặt, có thể dừng nghiêm trang nói lời buồn nôn như vậy hay không, anh đem mặt lại gần là có ý gì?

Xem Sở Du Nhiên không hề có động tác, Wells thở dài, cứng chịu giọng nói mang điểm ghét bỏ, “Là một giống cái, đầu tiên em phải học làm nũng, đồ ngốc.”

Sở Du Nhiên: “... Làm sao làm nũng?”

Wells dùng ánh mắt “ta sẽ dạy” trừng Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, trối lại sau gáy Sở Du Nhiên, đem cậu nhún lại đây, miệng vừa vắn kẻ sát ở trên mặt của chính mình, liền như vậy!

Sở Du Nhiên nhìn đôi mắt bằng phẳng của đối phương sững sốt mười mấy giây, đột nhiên thổi phồng một tiếng, nở nụ cười, Dillow biệt nữ đòi mạng, không nghĩ tới làm chú dĩ nhiên trực tiếp đòi mạng, chú cháu nhà này thật là đáng yêu.

Wells thấy cậu không chỉ không có mâu thuẫn chính mình tiếp cận, trái lại cười vui vẻ như vậy, khóe miệng cũng cong lên, nện bước thoải mái rời đi.

Đối đối phương đi đến cửa, Sở Du Nhiên đột nhiên đuổi theo, “Wells!”

Wells quay đầu lại, lẳng lặng nhìn cậu.

“Em muốn biết chuyện lúc trước của em, anh có thể giúp em điều tra không?”

Wells khóe miệng hơi cong lên, bạn lữ đối với hắn ý lại là đối với địa vị của hắn khẳng định, chiếm được thỏa mãn hoàng đế bề hạ rất tự nhiên gật đầu, chỉ cần là quả cầu lông nói, hắn đều đáp ứng.

Sở Du Nhiên cười đưa đối phương rời đi, sau đó tìm tới Dillow tức giận tiến vào trong tủ treo quần áo, muốn mang bé đi học. Vết thương trên lưng giống như thần kỳ tại ngày thứ hai đã tốt rồi, vì không cho bọn nhỏ cơ hội tiếp tục kéo bè kéo lũ đánh nhau, Sở Du Nhiên quyết định về lớp —— nhìn chằm chằm đám nhãi con này!

Khu trẻ nhỏ, lớp Tiểu Cừu.

Bọn nhỏ được Hal dùng xe đẩy về trong lớp, còn không có xuống xe tập thể liền đem cái mũi nhỏ run lên, thơm quá! (’)

Ở giữa khu nhà nhỏ, bên bàn tròn chẳng hề cao, một người trẻ tuổi tóc xám mắt xám đang đứng, tướng mạo tuấn mỹ, cười lộ lên dương quang tuấn lãng. Hal không hiểu nhìn người đến, thầy giáo trường quân đội thế nào chạy đến khu trẻ nhỏ?

Elton trong tay nhắc theo một cái hộp, mặt trên in tranh ảnh bánh ngọt đẹp mắt, màu sắc dụ người, lôi kéo người ta thêm nhỏ dãi. Hơn nữa hương vị nhàn nhạt, chẳng trách bọn nhỏ đều lộ ra một bộ dáng dập mềo nhỏ thêm ăn như thế.

Nhìn thấy Hal cùng bọn nhỏ trở về, Elton đem hộp đặt ở trên cái bàn tròn, lễ độ gật đầu, đối với Hal nói: “Phiên phức giao cho Du Nhiên, đây là điểm tâm ngọt em ấy thích nhất.”

Hal nhanh chóng nhận lấy, nhìn bóng lưng đối phương rời đi thở dài, thầy Sở có vị hôn phu rồi, làm sao người này lại nghĩ không ra như vậy.

Bọn nhỏ tiến vào phòng học đều đối với bánh ngọt sinh ra hứng thú thật lớn, mắt thấy Hal đi rót nước cho bọn họ, tiểu chuột đồng Vic đi lên trước dùng móng vuốt lay một chút, sau khi dính điểm bơ liếm liếm móng vuốt.

Vài con khác đều đang khẩn trương nhìn nó: Ăn ngon không?

Chuột nhỏ Vic tròn vo mắt tròn tròn: Ăn ngon!

Vì vậy vài con cục lông sau khi liếc mắt nhìn nhau, tập thể đưa ra móng vuốt, nhẹ nhàng cào nát đóng gói đem bánh ngọt móc ra, nhanh đi chia cắt. Thời điểm Hal trở lại đã thấy bên trong móng vuốt của mỗi đứa

nhỏ nâng một khối bánh ngọt ăn đặc biệt thơm ngon, móng vuốt của Jimmy còn đề lên một khối, xem bộ dáng là lưu lại cho Dillow, ai đuổi móng vuốt bé liền khét người đó, đem tính tình che chở đồ ăn phát huy đến mức tận cùng, dùng mảnh cũng không giống như ấu tể giống cái.

Thầy Hal hoảng sợ đứng tại chỗ, lễ vật đưa cho thầy Sở bị bọn nhỏ ăn... Ăn... Ăn... Đã từng có quý tộc đưa lễ vật cho thầy Sở bị phun thuốc kích dục, vậy phần bánh ngọt này..

Thầy Hal sợ đến ngây người như phỗng: Thầy Sở mau tới cứu mạng! Vạn nhất trong này bị hạ thuốc làm sao bây giờ?!

Tác giả có lời muốn nói: Dillow: “Ngày mai, con nhất định sẽ đem chuyện thầy giáo nằm ngoài trong lòng ngực của chú ngu xuẩn ngủ, chú ngu xuẩn còn không mặc quần áo, nói cho toàn thế giới, để toàn thế giới đều biết thầy giáo ngu xuẩn là người của nhà của chúng ta!”

Sở Du Nhiên: “... Cầu buông tha!!”

————— Mèo cha đốt nền cho mèo con nâng cây nền lao nhanh mà qua —————

Hết chương 20

21. Chương 21

Sở Du Nhiên đi đến trong lớp liền thấy thầy Hal ngây người như phỗng.

Đi vào cửa lại ngửi thấy một luồng mùi thơm ngát ngào ngạt, Sở Du Nhiên lập tức đã nghĩ ra đây là bánh ngọt trứng muối của tinh cầu Quirrell, cách nơi cậu đã từng đi học không xa, trước đây cậu đặc biệt thích ăn. Loại bánh ngọt này là chế tác toàn bộ thủ công, mỗi ngày chỉ bán ba trăm phần, người muốn ăn đều phải xếp hạng thời gian thật dài, quý tộc cũng không ngoại lệ.

“Thơm quá a, đây là người nào mang bánh ngọt tới?” Sở Du Nhiên vừa nói vừa đâm đâm phía sau lưng thầy giáo Hal, sáng sớm làm sao lại ngán người?

“Thầy Sở?!” Hal ngạc nhiên kêu một tiếng, sau đó liền bị bọn nhỏ phá tan, tất cả nhai con đều vây quanh Sở Du Nhiên, không ngừng mà ngửi mùi vị trên người cậu, trên người mang theo khí tức của giống đực cường liệt, xa lạ làm cho bọn nhỏ do dự, rốt cuộc có nên nhào tới chà xát hay không.

Dillow từ trong sân chuyển một vòng, phát hiện không có đá vụn, vật phẩm nguy hiểm nhất, sau lúc này mới đi trở về phòng học, vừa nhìn thấy mấy đứa nhỏ đều vây quanh thầy giáo “nhà bé”, Dillow nhảy lên bàn ghét bỏ nói: “Ngốc!”

Archer cùng Caly trong nháy mắt chung một chiến tuyến, nhào tới dùng móng vuốt khét Dillow.

Dillow ở trên cao nhìn xuống, đuổi móng vuốt lại ba ba hai lòng bàn tay, động tác đặc biệt nhanh, ngoài miệng đồng dạng không lưu tình: “Các cậu đám ngu xuẩn này! Thầy giáo cùng chú ngu xuẩn ngủ chung, các cậu không sợ thúi mũi!”

Sở Du Nhiên: “... Dillow!”

Dillow không phục vung mặt lên, “Con nhìn thấy, thầy và chú ngu xuẩn ngủ chung nha nha nha...”

Sở Du Nhiên nhấn giữ miệng của hùng hải tử, cũng không biết hùng hải tử bước đi không thanh âm này nhìn thấy gì, cái gì nó cũng dám nói. Những đứa nhỏ khác tất cả đều là mặt hồ đồ, cũng không biết ý tứ của Dillow là gì, Hal nhưng là một mặt đỏ chót, so với Sở Du Nhiên còn e thẹn hơn, hiển nhiên nào bỏ không ít thứ.

Sở Du Nhiên đỡ trán, thật muốn đánh Dillow tiểu hỗn đản này một cái.

“Không cho nói hươu nói vượn biết không!” Sở Du Nhiên bám vào lỗ tai nhỏ Dillow, mặt lạnh giáo dục nói.

Dillow dùng hai cái móng vuốt ôm đầu, đợi sau khi Sở Du Nhiên buông tay trong nhảy mất bay lên cây. Hừ, thầy giáo ngu xuẩn lại dám nhéo lỗ tai bé, vẫn không có giống cái dám nhéo lỗ tai của bé! Ấu tể khốc soái uy mãnh đệ nhất đế quốc là tuyệt đối sẽ không khuất phục! (^) Sở Du Nhiên thở ra một hơi, quay đầu nghe Hal nói lai lịch của bánh ngọt cùng chuyện qua trọng xảy ra mấy ngày nay. Cậu còn đánh giá thấp tâm hiếu kỳ của bọn nhỏ, vài nhãi con né tránh tầm mắt thầy giáo, nóng bỏng thảo luận quan hệ của thầy Sở cùng chú của Dillow.

Jimmy: “Dillow, thầy giáo thật sự cùng chú của cậu cùng nhau ngủ, meo?”

Dillow: “Tớ chưa bao giờ lừa cậu!”

Archer: “Ồ mới không tin!”

Dillow cảm thấy Archer cái thông minh giải thích nó cũng không nghe hiểu, thẳng thắn đem Jimmy kéo qua nằm nhòai trên người mình, vô cùng sinh động biểu đạt thầy giáo cứ như vậy nằm nhòai trên người chú, đồng thời chú ngu xuẩn còn không mặc quần áo, đặc biệt hình tượng! Vì vậy tất cả đứa nhỏ đều biết Sở Du Nhiên nằm nhòai trong lòng ngực của chú Dillow ngủ, đồng thời chú của Dillow không mặc quần áo.

Sau đó bọn họ nhìn thấy ấu tể lớp sư tử hổ báo sát vách đều đang rình coi Sở Du Nhiên, Archer không an phận lập tức chạy tới khiêu khích: Không nên nhìn! Thầy giáo mỹ nhân đã cùng chú của Dillow ôm nhau ngủ! Còn không mặc quần áo.

Đứa nhỏ lớp sư tử hổ báo trở lại nói cho ấu tể trong lớp: Thầy giáo mỹ nhân sát vách cùng chú của báo đen kia cùng nhau ngủ, không mặc quần áo!

Chờ Sở Du Nhiên cùng Hal giao lưu xong liền thấy chu vi vô số ấu tể vây quanh cậu xem, ngay cả ấu tể lớp sát vách đều chạy tới vây xem, thầy Claude đang xách từng đứa một trở về, Sở Du Nhiên không hiểu hỏi: “Bọn nhỏ, các con đều làm sao vậy?”

Tất cả ấu tể đều thẳng mũi: Oa! Chú của Dillow là cái mùi này!

Sở Du Nhiên ^__^ cậu vền vẹn ba ngày không có tới, đám tiểu tử này dĩ nhiên coi cậu thành động vật quý hiếm, vây xem.

Bất quá vẫn là đối với sự tình bọn nhỏ ăn bánh ngọt, cẩn thận giáo dục một chút, tuy rằng đế quốc có rất ít ác đồ dám mạo hiểm hình phạt treo cổ nguy hiểm dụ dỗ ấu tể mà cũng không có nghĩa là không có, từ nhỏ phải dạy ấu tể một ít ý thức phòng hoạn. Sở Du Nhiên vỗ tay một cái, cười nói: “Được rồi, mấy đứa đều đến bên người thầy đi.”

Tất cả ấu tể đều vây quanh, từng con từng con ngồi chồm hỏm, đem Sở Du Nhiên vây quanh một vòng.

Sở Du Nhiên lần lượt sờ đầu từng đứa nhỏ, “Bọn nhỏ, sau này không cho các con ăn đồ vật xa lạ, cũng không thể nhận lễ vật của người xa lạ, càng không thể cùng người xa lạ rời đi.” Sở Du Nhiên ôm lấy Dillow, từ bên trong không gian lấy ra một cái lồng, trực tiếp đem tiểu hắc báo nhét vào, dùng ngữ khí nghiêm túc hù dọa nói: “Bọn họ cho các con ăn đồ vật bên trong ẩn giấu bom, ăn vào trong bụng sẽ ầm một tiếng nổ tung!”

Mấy đứa nhỏ: (o)!

“Bọn họ sẽ đem các con lừa gạt đến một cái góc không người, sau đó cắt vào trong lòng tre đen kịt, cũng không bao giờ có thể tiếp tục nhìn thấy cha mẹ, còn có thể mỗi ngày đánh các con.” Sở Du Nhiên quơ quơ Dillow ở trong lòng mắt công tốn sức giãy dụa làm thế nào cũng không ra được.

Mấy đứa nhỏ: $\Sigma(\circ \circ |||)$

Thấy đám tiểu tử này đều lộ ra biểu tình sợ hãi, Sở Du Nhiên cười híp mắt ngồi xổm người xuống, hạ thấp giọng nói: “Đáng sợ nhất là, sẽ đem các con bán đến thị trường da lông, mỗi ngày nhéo mao, nhéo lông, còn không cho cơm ăn.”

Mấy đứa nhỏ: (°A°) !!

Sở Du Nhiên cười cười, “Còn ăn đồ vật của người xa lạ không?”

Mấy tên tiểu tử tất cả đều giương móng vuốt phát thệ cũng không dám ăn loạn đồ ăn nữa, càng sẽ không theo người xa lạ rời đi, Sở Du Nhiên lúc này mới đem Dillow một mặt tức giận thả ra, lần lượt ôm từng bé cà cà, để Hal chăm sóc bọn họ. Còn Dillow, cậu bảo đảm, người khác cho đồ vật nó đều xem thường đi liếm một cái, còn dụ dỗ? Dillow nhất định sẽ khét tử bọn họ. Xử lý xong bọn tiểu tử, Sở Du Nhiên thở ra một hơi, muốn đi nói cảm ơn Elton. Đối với Elton, Sở Du Nhiên nội tâm là cự tuyệt.

Luôn có một người, bạn không thích dùng một đời không cần phải kết hôn với bạn, nguyện ý vì bạn lãng phí thời gian quãng đời còn lại thậm chí từ bỏ cả mơ ước, ở sau lưng thâm tình chân thành nhìn bạn, cảm giác này kỳ thực cũng không hơn gì, vô lực đáp lại tình cảm dần dần sẽ biến thành một cái gánh nặng, bởi vì đặc biệt giống như làm người xấu hủy hết tất cả tiền đồ của người ta.

Do dự một hồi, Sở Du Nhiên thở dài, vẫn là nên đi đã thông Elton.

Đối phương dường như sợ cậu hối hận, chỉ có hai giây liền nghe, thấy Sở Du Nhiên chủ động liên hệ y, khắp khuôn mặt tuần mỹ đều là kinh hi, “Du Nhiên, thân thể em tốt chưa?”

“Đã ổn.” Sở Du Nhiên cười cười, đối phương nhất định là biết đến cậu ngày hôm nay sẽ trở về, cho nên mới đưa bánh ngọt tới, bị người khác hiểu rõ như vậy, cậu không có một chút nào vui vẻ, “Elton, cậu đưa bánh ngọt đến tôi nhận, sau này không cần tiếp tục phiền toái như vậy.”

Elton hé mắt, nụ cười bất biến, “Du Nhiên, em đây là đang cùng tôi phân rõ quan hệ sao?”

Sở Du Nhiên mím môi một cái, sau khi do dự qua vẫn là gật đầu, “Đúng a, cậu không cần vì tôi lưu lại trường học này, dùng tài năng của cậu ở đây thật sự nhân tài không được trọng dụng. Mà tôi đã đính hôn, cậu không cần thiết ở trên người tôi lãng phí thời gian.”

“Đính hôn?” Elton cô đơn mắt cười một tiếng, “Trước giờ không nghe em nhắc qua, hiện tại lại đột nhiên nói có hôn ước, Du Nhiên, tôi chính là biết đến, em cũng không phải dễ dàng thổ lộ tình cảm. Tôi không sợ em từ chối ta, tôi thương tâm nhất chính là em lại dám gạt tôi.”

Sở Du Nhiên thở dài, “Hôn ước là lúc trước đã sớm ước hẹn, cậu cũng biết, tôi đối chuyện lúc trước cũng chẳng có bao nhiêu ẩn tượng, có tin hay không là do cậu, tôi không cần thiết giải thích rõ ràng như thế.” Nói xong cậu liền tắt máy, có lẽ là cậu cho tới nay cự tuyệt không đủ tuyệt tình, mới để cho đối phương vẫn luôn không buông tay. Từ lần gặp gỡ ở phòng y tế kia có thể nhìn ra, Wells rất không thích Elton, không có một người đàn ông yêu thích vị hôn thê của mình bị người đàn ông khác ghi nhớ, đã có hôn ước, cậu liền muốn kiêng kỵ ý nghĩ của đối phương, còn tâm tình của Elton, cậu thật sự không quản được.

Vẫn luôn lo lắng Sở Du Nhiên gặp lại nguy hiểm Dillow nằm nhào góc tường len lén nhìn một hồi, thấy cậu cùng một giống đực khác gọi điện, báo nhỏ bắt màn bữu môi, quay đầu bước đi. Thầy giáo ngu xuẩn đã ngủ cùng chú ngu xuẩn, tại sao lại cùng giống đực khác nói chuyện? Không để ý tới bé! Giống cái không chịu trách nhiệm này, không cố gắng xin lỗi bé sẽ không tha thứ thầy hừ (^) lần này Dillow không có leo cây, mà là chui vào trong hốc cây, thầy giáo ngu xuẩn leo thang sẽ bị ngã sắp xuống, bé là thương hại thầy mới không bỏ cao như vậy, mới không phải thông cảm thầy ấy!

Sở Du Nhiên trở về liền nhìn thấy cái hốc cây bắt mắt nhất kia bên ngoài lộ ra một cái đuôi nhỏ đen kịt, cậu cho là Dillow đang ngủ, cũng không đi quản bé.

Dillow tức giận đem đuôi ôm trở về đến, không phản ứng giống cái ngu xuẩn này!

Jimmy ngửi một cái mùi vị của Dillow, leo lên chen tại bên người báo nhỏ, một ngày phải ngủ mười tám giờ mèo con biểu thị ngủ ở chỗ này rất an tâm. Dillow nhìn bé một chút nhắc lên chân sau, cuối cùng vẫn là từ bỏ đem bé đạp ra ngoài, đồng ý ngủ chung.

Lúc này, Elton đang ở phòng huấn luyện chiến đấu, nụ cười trên mặt dần dần thu lại, con mắt màu xám dần dần trở nên âm trầm, trong tay cầm card thủy tinh, phía trên hiện ra hình ảnh thiếu niên ôn nhuận ưu nhã mi mục như họa, nụ cười thanh thiển, một thân đồng phục học sinh trắng xanh đan xen, trên người khí chất thanh nhã, hờ hững thoát tục.

Khóe miệng cậu lên một nụ cười gằn, Elton đem card thủy tinh thu vào nút áo không gian, quay người quay đầu lại, lần thứ hai khôi phục dáng dấp dương quang tuần lãng.

Đến thời gian tan học, Sở Du Nhiên để bọn nhỏ nhảy lên xe đẩy nhỏ, mới vừa cùng Hal đồng thời đẩy ra cửa tiểu viện, liền thấy Linder đi tới.

Sở Du Nhiên lễ độ gật đầu, trên mặt lộ ra nụ cười hợp thể, thật giống đã quên đi hết thấy chuyện lúc trước, lặng thinh không đề cập tới việc cứu Josh, để cho đối phương tuân thủ lời hứa, chỉ là như một thiếu niên gặp được trưởng bối, khách khí vẫn an.

Linder ánh mắt phức tạp nhìn Sở Du Nhiên, lòng nói Sở Hồng Vũ cà lơ phất phơ vô căn cứ, lại lượm được một đứa con trai một lòng hướng về ông ta, không riêng gì bên ngoài tài năng xuất chúng, chủ yếu nhất là phần trầm ổn tâm tính này, còn trẻ như vậy thì có loại khí độ này, thực tại không dễ. Ông gật gật đầu, trầm giọng nói: “Chuyện của Josh, đa tạ cháu.”

Sở Du Nhiên cười lắc đầu, “Ngài khách khí, không có chuyện gì là tốt rồi.”

Hai người đối mặt, ngầm hiểu ý, Sở Du Nhiên đẩy bọn nhỏ, đem bọn nhỏ giao cho người nhà. Wells lâm thời có việc tới không được, để quan hầu đón Dillow quan hầu, vì thế Wells còn gửi tin nhắn cho Sở Du Nhiên, lý do đặc biệt đơn giản: Tình mẹ thương con, em sẽ đem nó làm hư.

Sở Du Nhiên bị cái từ “tình mẹ” này bắn trúng, một chút cũng không có khách khí cúp điện thoại của đại than quả bàng, thoát nhìn đặc biệt có tính khí!

Lần thứ nhất bị cắt đứt điện thoại quốc vương bệ hạ đầy đủ sững sốt nửa phút, lập tức liền nở nụ cười, cảm giác trong lòng bị quả cầu lông cọ một chút, ngứa một chút, rất muốn đem con vật nhỏ ôm vào trong lòng cào hai cái.

Hết chương 21

22. Chương 22

Đợi đến khi Wells hết bận, đã là hơn tám giờ tối, Dillow đã ăn cơm tối rồi, đang luyện tập dị năng khổng chế.

Tiểu tử luyện rất dụng tâm, thể tất yếu tại trên móng vuốt nạm lên một tầng vàng óng ánh, giả bộ như đang đánh chú ngu xuẩn. Nghe đến phía sau có tiếng bước chân, Dillow nhảy bèn xoay người, sau khi thấy rõ người tới là Wells gào gừ một tiếng nhào tới, trên móng vuốt bọc lại màu vàng ám mang, rõ ràng so với lúc trước màu sắc đậm hơn rất nhiều.

Khóe miệng Wells câu lên, trong nháy mắt biến thành thú thân, một móng vuốt đem Dillow đánh ra, Dillow liền rơi xuống đất, lực đạo còn chưa biết khổng chế, trực tiếp đem sàn nhà đều đánh ra một cái hố.

Đặc biệt hung tàn!

Cái này cũng là nguyên nhân Wells đem Dillow về, dùng tính tình mềm lòng của quả cầu lông, tuyệt đối không thể để cho hắn huấn luyện Dillow như thế, làm một giống đực, anh hùng ôn nhu này đó, tuyệt đối không thể làm!

Sau khi Dillow bị đánh bay hơn chín mươi tám cái cuối cùng kết thúc trận đại chiến này, Wells ngậm Dillow ném vào bồn tắm, dùng móng vuốt lay hai lần đem cháu trai đã không có khí lực đẩy ra ngoài sạch sẽ. Quốc vương bệ hạ khí khái anh hùng đầy người thời khắc nhớ kỹ vợ chưa cưới nói, mọi việc tận lực tự thân làm, chấp hành trăm phần trăm.

Sau khi đem cháu nhỏ lau sạch sẽ, Wells đem con vật nhỏ đặt lên giường, một mặt nghiêm túc hỏi: “Bài tập của con đâu? Lấy ra.”

Dillow lấy ra bản điện tử của chính mình, đem móng vuốt nhấn lên, sau khi thành công hạ xuống một cái dấu móng tay đưa cho Wells, biểu tình đặc biệt khó chịu.

Wells cũng giơ lên đầu móng tay của chính mình, so với liếm lông, cái bài tập này rõ ràng dễ dàng làm cho hắn tiếp thu hơn.

Mắt thấy biểu tình Dillow so với ngày thường không giống nhau, sau khi Wells đem bài tập truyền lên hỏi cháu trai: “Làm sao không cao hứng?”

Dillow liếm liếm móng vuốt, bất mãn nói: “Chú là đồ ngốc!”

Wells nhú mày nhìn con vật nhỏ, thằng nhóc này ngay cả lông cũng không liếm gọn gàng, ngu xuẩn như vậy lại dám ghét bỏ hắn? Buổi tối ăn mận sao?

Dillow không quản chú ngu xuẩn thấy chính mình thế nào, tiếp tục ghét bỏ oán giận: “Thầy giáo ngu xuẩn rõ ràng ngủ cùng chú, nhưng không có đối với chú phụ trách, còn lén lút cùng giống đực khác nói chuyện điện thoại, chú phải đem người kia đánh chạy, đem thầy giáo ngu xuẩn đoạt lại! Ngu ngốc!” (^) Wells lông mày cau lại, sờ sờ đầu nhỏ của cháu trai, vô ý thức lập lại một câu: “Gọi điện thoại à...”

Đem cháu trai ném vào trong ổ, chờ con vật nhỏ đã ngủ Wells từ cửa sổ nhảy xuống, lần thứ hai bỏ cửa sổ nhà Sở Du Nhiên.

Đang tắm bên trong Sở Du Nhiên nghe phía bên ngoài một tiếng vang nhỏ, hệ thống phòng vệ trong nhà cũng không có phát ra cảnh báo, cậu cũng là không để ý, tắm xong tùy ý quần lầy cái khăn tắm, một bên lau tóc vừa đi ra ngoài liền thấy Wells một thân thường phục đang ngồi ở trên ghế sa lon, một đôi mắt vàng rút đi lạnh lùng nghiêm nghị ngày thường, đang lấp lánh hữu thần nhìn cậu. Sở Du Nhiên lui về sau hai bước, lui về buồng tắm, đóng cửa, khóa lại.

Wells: “...”

Sở Du Nhiên một bên oán thầm nguyên nhân mèo lớn xuất hiện ở nơi này, một bên sấy tóc, chờ tóc khô không sai biệt lắm tâm lý cũng cảm giác râm râm, luôn cảm thấy cứ như vậy đi ra ngoài có chút nguy hiểm. Vị hôn phu buổi tối leo cửa sổ vân vân, ngấm lại vẫn khiến người ta mơ tưởng viễn vông, mang theo điểm mùi vị tình dục.

Wells đợi một hồi, thấy Sở Du Nhiên vẫn luôn không ra, đi tới gõ cửa một cái, giọng nói mang theo mấy phần ý cười, “Em muốn trốn tới khi nào?”

Sở Du Nhiên sửa lại một chút tóc, đem khăn tắm chỉnh cẩn thận, cảm thấy hiện tại hình tượng thoát nhìn rất nghiêm túc, lúc này mới mở cửa ra, ho khan một tiếng hắng giọng, “Anh làm sao lại đến lúc này?”

“Nhớ em.” Sắc mặt Wells một thói quen nghiêm túc, lại như đang trình bày một cái sự thực phi thường chính kinh, Sở Du Nhiên hơi đỏ mặt, lại không chịu được loại thái độ này của đối phương, nghiêm túc biện hộ cho lời nói như vậy, không chỉ không có một điểm táo bạo, còn đặc biệt dễ dàng làm cho người tin phục.

Wells thấy mặt của cậu đỏ, đưa tay ôm eo cậu, đem người chặn ngang ôm lấy, Sở Du Nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, sợ đến cả người đều cứng, “Anh làm gì?!”

“Ngủ, hay là nói em muốn cho ta làm chút gì?” Wells đem Sở Du Nhiên đặt lên giường, sau đó biến thành thú thân, đem đầu gác ở trong lòng ngực của Sở Du Nhiên, hắn nói chính là ý tứ mặt ngoài, ngay cả khi ngủ.

Cả nghĩ quá rồi cái cổ của Sở Du Nhiên đều xấu hổ thành màu hồng nhạt, một hơi dẫu ở trên ngực không xuống được, tên to xác bên cạnh còn đang ở trên lòng ngực của cậu tình dục chà xát, nhưng mà người ta nói, chỉ là đơn thuần ngủ mà thôi, xem ý này chỉ là muốn tìm cái vị trí thoải mái. Vị hôn phu muốn mượn lòng ngực một hồi, không thể không cho đi?

Da lông mềm mại cọ trên ngực, ngứa một chút, hơi thở vừa vặn đánh vào điểm nhạy cảm trên bộ ngực, dẫn tới Sở Du Nhiên run nhẹ lên, vội vàng đem đầu to đẩy ra, tức giận trừng mắt một cái: “Anh quá nặng, không muốn ở trên người em ngủ!”

Wells ngoẹo cổ, nhìn ngực cậu mở phân nửa, trên mặt cái cổ cùng thính tai tất cả đều nhiễm phải một tầng màu hồng nhạt, đôi mắt xinh đẹp xấu hổ tức giận, dưới cái nhìn của hắn tuyệt đối là dục vọng cực còn nghênh đón, cũng không nhịn được nữa loại trêu đùa này, mèo lớn màu đen trực tiếp nhào tới.

Sở Du Nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, bị mèo lớn trực tiếp đánh gục, sau đó cả người lật ngược, nằm nhoài trên bụng mèo lớn, mềm mại... Sở Du Nhiên kinh ngạc nhìn tư thế hai người bây giờ, nhìn lại một chút đôi mắt mỉm cười của mèo lớn dưới thân, Sở Du Nhiên cũng minh bạch, người này đang trêu mình. Thời điểm hình người còn nghiêm cẩn nghiêm túc đang hoàng trình trọng, sau khi biến thành thú thân người này người thật giống như nhiều hơn chút thiên tính của loài mèo, Sở Du Nhiên không nhận được vươn ngón tay đâm đâm mũi mèo lớn, lại giống như đâm Dillow sủng nịch, cười nói: “Anh rất xấu rồi.”

Wells cà cà trán của cậu, “Em là đang làm nũng sao?”

Sở Du Nhiên cảm thấy tâm lý ngứa một chút, hiện tại cái bộ dạng này của Wells, cùng biểu tình nhóm ấu tể cầu sờ sờ cầu chà xát giống nhau như đúc, đến cùng ai đang làm nũng? Khóe miệng ý cười vẫn luôn ầm ập, Sở Du Nhiên tâm tình rất tốt sờ về phía lỗ tai Wells, chính là so với loài mèo bình thường nhiệt độ cao chút. Sở Du Nhiên có chút bận tâm hỏi: “Nhiệt độ của anh cao như vậy? Có phải là không thoải mái hay không?” Miệng của Wells liếm khóe miệng Sở Du Nhiên một chút, thân mật nói: “Không có chuyện gì, em đừng loạn động là tốt rồi.”

Sở Du Nhiên: “...” Nói tốt chính nhân quân tử đâu?

Wells khẽ cười cà cà cằm Sở Du Nhiên, móng vuốt ở trên người cậu du tẩu, thời điểm rơi vào phần eo hơi dùng sức, hai người dính sát, lúc này mới nói: “Đừng sợ, trước khi thành hôn ta không động vào em.”

Sở Du Nhiên: “...Móng vuốt kia của anh, đang làm gì?” Cảm giác đã trượt tới móng vuốt dùng một chút, sau đó liền rơi lên, nhún nhún... Cách khấn tẩm cũng có thể cảm giác được nhiệt độ của đối phương. Sở Du Nhiên khóe miệng giật một cái, mặt anh không thay đổi làm loại động tác này thật sự không được? Mèo lớn muện tao à!

Lặng lẽ đem khăn tắm quấn lại, Sở Du Nhiên nhanh chóng bò lên, cầm áo ngủ sớm đặt lên giường đi ra ngoài mặc mới dám trở về.

Wells nhìn cái phòng này của cậu biểu tình cùng động tác giống như sói, đôi mắt hơi nheo lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Hình tượng mèo lớn hiển nhiên so với hình tượng người càng dễ tiếp thu hơn, sau khi Sở Du Nhiên trở về sờ sờ móng vuốt lớn của Wells, cảm giác so với Dillow tốt hơn nhiều lắm, móng vuốt vừa mềm vừa dày, còn đặc biệt có co giãn. Mò xong móng vuốt liền thử dò xét sờ sờ bụng, thậm chí duỗi ra một ngón tay đâm đâm, cảm thán nơi này cảm giác không giống như Dillow, Dillow nơi này tất cả đều là thịt... Sờ xuống nữa liền có chút quá phận, mặc dù không có sờ đủ, Sở Du Nhiên còn là không có thu tay lại, nắm móng vuốt của mèo lớn, đang hoàng ngủ.

Wells vẫn luôn nhắm mắt lại, cứng chiều mặc cho giống cái mình yêu thương ở trên người hắn “Làm xằng làm bậy”, mãi đến tận khi nghe đến tiếng hít thở nhẹ nhàng của Sở Du Nhiên, lúc này mới mở mắt ra, dùng móng vuốt trải qua chẩn đoán, che lên cho Sở Du Nhiên, cùng cậu dính chặt vào nhau.

Trong bóng tối Sở Du Nhiên khóe miệng ngoắc ngoắc, lúc này mới thật sự ngủ.

Sáng ngày thứ hai, thời điểm Sở Du Nhiên tỉnh giấc Wells đã không thấy đâu, vị trí bên người vẫn còn nóng. Đầu giường trên đồng hồ báo thức có ghi lại lời nói của mèo lớn, nói là trở lại đón Dillow, Sở Du Nhiên ôm gối cười cười, tâm lý như có dòng nước ấm chảy qua, đặc biệt thoải mái.

Chờ đến cửa trường học Sở Du Nhiên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, khoảng cách đóng cửa còn có năm phút đồng hồ, lại ngừng đầu liền nhìn thấy phi hành khí quen thuộc kia lái qua.

Hoàng cung cùng trường học là lân cận, vì che dấu thân phận Dillow mỗi ngày đều phải ngồi phi hành khí lượn một vòng xung quanh trường học. Hai chú cháu nhìn Sở Du Nhiên đứng ở cửa chờ đợi, đồng thời lộ tai run một cái.

Sau đó, Dillow liền bị ném xuống từ trên không.

Sở Du Nhiên (o)

Trên tứ chi của Dillow bao bọc dị năng phòng hộ màu vàng, sau khi rơi xuống mặt đất đập ra bốn cái hoa mai, Sở Du Nhiên sợ hết hồn, chạy tới ôm lấy báo nhỏ đang bực bội cắn đuôi, tức giận trừng Wells liếc mắt một cái, “Anh điên a, quá nguy hiểm!”

Wells đưa qua đầu, ở trên lồng ngực Sở Du Nhiên cọ một chút, vừa định nói một câu cũng cảm giác trên mặt đột nhiên tê rần, chỉ lo cọ vợ mình, đem cháu trai quên mất...

Không buông tha bất cứ cơ hội nào Dillow điện hạ thành công ở trên mặt chú ngu xuẩn nắm một cái, sau khi bắt xong bất khả tư nghị nhìn móng vuốt của mình, một mặt khiếp sợ: Thật sự... Bắt được ầu da!! ~ (~)

~Dillow trong nháy mắt liền điên rồi, hưng phấn bốn cái móng vuốt múa tung, giống như phong ma, móng vuốt khét tại trên mặt chú ngu xuẩn cảm giác kia quá sướng khoái, móng tay trảo qua da lông của chú ngu xuẩn quả thực không thể nói quá sướng khoái. Suy nghĩ ba năm, rốt cục thực hiện! Báo con từ nhỏ đã thành lập lý tưởng rộng lớn, vạn nhất ngày nào đó thực hiện được?

Dillow điện hạ nếu như hiện tại mặc trang phục màu đỏ có thể hóa thân thành Tôn Ngộ Không, lập tức muốn bay tới trời cao!

Sở Du Nhiên nhìn Wells một mặt đáng dấp bất đắc dĩ, cũng bị chọc phát cười, không chút suy nghĩ giờ tay liền sờ về chỗ bị Dillow nắm, một bên cười một bên an ủi: “Không có chuyện gì, không có chuyện gì, coi như hò hét nó, anh xem nó cao hứng bao nhiêu.”

Wells nhìn tay cậu một chút, nghiêng đầu đem mặt đến gần Sở Du Nhiên, bắt quá lần này rõ ràng trốn tránh Dillow.

Sở Du Nhiên không rõ ràng hẳn có ý gì.

Wells: “Vị hôn phu của em bị thương tổn, em có phải là cần biểu thị một chút?”

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Wells: “Vị hôn phu của em bị thương tổn, em có phải là cần biểu thị một chút?”

Mèo: “Không được! Nếu hôn một cái sẽ đánh miệng đầy lông!”

Wells → _ →

Miêu (^ ^)

Hết chương 22

23. Chương 23

Wells đem đầu lại gần, “Vị hôn phu của em bị thương tổn, em có phải là cần biểu thị một chút?”

Sở Du Nhiên mím môi một cái, phát hiện bên cạnh có nhiều người đều đang len lén để ý bọn họ, ngưỡng ngừng sờ sờ đầu mèo lớn, có chút lúng túng, “Chuyện này, buổi tối nói sau đi.”

Wells: “Em là đang hẹn ta sao?”

Sở Du Nhiên: “...”

Đôi mắt màu vàng óng này ở bên trong ánh nắng ban mai mang theo sắc thái ấm áp, thuần túy mà tốt đẹp, Sở Du Nhiên thừa nhận mình bị cái ánh mắt này đầu độc, cậu gật gật đầu, khẳng định: “Đúng a, em hẹn anh!” Cậu tin tưởng cho dù không hẹn, mèo lớn này cũng sẽ chạy tới, lại giống như tối hôm qua.

Chiếm được trả lời, Wells hài lòng, hẩn ngẩng đầu hướng phía trên liếc mắt nhìn, phó quan Crewe hiểu ý lập tức nâng một cái hộp lớn nhảy xuống phi hành khí, Sở Du Nhiên không hiểu nhìn Wells, đây là cái gì?

“Em thích ăn bánh ngọt, tôi phải người đem ông chủ đến tự làm đó.” Wells căn bản không biết đến ông chủ tiệm bánh đang trong giấc mộng nửa đêm bị bộ đội đặc chủng mang theo súng tác chiến tiếp đến hoàng cung là cái tâm tình gì.

Crewe hướng thủ vệ nói một tiếng, sớm đem đủ bánh ngọt cho mười mấy đứa nhỏ ăn đưa vào, Sở Du Nhiên có chút chột dạ, người này nhất định là biết đến chuyện ngày hôm qua Elton đưa bánh ngọt đi, hiện tại ngay cả ông chủ tiệm bánh cũng mang đến, bá đạo như vậy là muốn nói cho cậu biết cái gì?

Ngay tại thời điểm Sở Du Nhiên oán thầm, Wells dùng móng vuốt dăm dăm vai Sở Du Nhiên, nói nghiêm túc: “Em muốn cái gì cũng có thể nói cho tôi.”

Sở Du Nhiên gật gật đầu, cảm giác tim bị một cái móng vuốt lông mao dấn một cái, tê tê dại dại, bởi vì một khắc trước mắt mèo lớn phẳng phất đang nói: Trẫm có thể vì em chiến binh vũ trụ này! Em muốn cái gì cứ việc nói!

Trong phòng học, bọn nhỏ vây quanh cùng ăn một bữa bánh ngọt chú Dillow đưa tới, từng đứa từng đứa ăn mất dính đầy bơ, đuôi dựng thẳng. Bởi vì thực hiện giấc mộng “Nhiều năm”, tâm tình Dillow cũng cực kỳ tốt, sau khi ăn no nằm nhoài bên trong sọt trúc hình tròn liếm lông, đem mình co lại thành một vật hình cầu.

Sở Du Nhiên nhìn bánh ngọt còn dư lại, hướng Dillow vẫy vẫy tay, Dillow đem đầu đặt trên sọt trúc, chớp chớp đôi mắt, ý kia người gọi gia làm gì? Mới vừa đánh chú ngu xuẩn, ấu tể đệ nhất đế quốc cái bụng rất chống đỡ, không muốn động.

Sở Du Nhiên đem bánh ngọt cắt thành khối nhỏ, để Dillow mang theo các bạn học đi đưa cho lớp sư tử hổ báo sát vách.

Dillow giống như đại gia từ bên trong sọt trúc nhảy ra, xem mặt mũi của thầy giáo ngu xuẩn miễn cưỡng nghe lời một lần, mang theo một đám ngu xuẩn ngậm bánh ngọt mênh mông cuộn cuộn đưa cho mấy đứa nhỏ lớp sát vách.

Sở Du Nhiên đứng ở cửa nhìn bọn họ, vui mừng bọn nhỏ biến hóa. Đặc biệt Dillow, hiện tại nghiêm nhiên là tư thái người cầm đầu. Quả nhiên, đứa nhỏ hoàng tộc, từ nhỏ đã như vương giả. Thầy Claude đi tới cửa nhìn dáng dấp Sở Du Nhiên cười nhạt, biểu tình phức tạp đối với cậu gật gật đầu —— ngốc đến loại này, Bạch Liên hoa cũng thật đáng thương!

Sở Du Nhiên đồng dạng lễ độ gật gật đầu, lui trở về phòng học tìm cái góc an tĩnh ngồi, xem bài tập ở nhà của bọn nhỏ.

Hal đang thu thập bàn, đồng thời vẫn chưa yên tâm hướng lớp sát vách xem xét liếc mắt một cái, “Thầy Sở, bọn nhỏ sẽ không đánh nhau đi?”

Sở Du Nhiên khéo môi nhất câu, khí định thần nhàn nói: “Sẽ không, thầy Claude là thầy giáo chịu trách nhiệm, cho dù đánh nhau, cũng sẽ không để cho bọn nhỏ ở trong phòng học đánh.”

Hal kinh ngạc thốt lên: “Vẫn có thể sẽ đánh? Lớp chúng ta chỉ có ba đứa biết đánh nhau, bị thua thiệt làm sao bây giờ?”

Sở Du Nhiên tiếp tục cúi đầu làm việc, “Lần này chắc chắn sẽ không đánh là được rồi, sau này thì khó mà nói được.”

Trên bản điện tử móng vuốt sư tử, móng vuốt mèo con, móng vuốt gấu mèo... Mỗi một cái đều đặc biệt đáng yêu, có thể vui mừng chính là dấu móng tay chuột đồng, có lẽ là một cái móng vuốt thoát nhìn rất không đồ sộ, mặt trên dĩ nhiên nhấn tám cái, hai cái lớn, sáu cái nhỏ, phía trên viết là ảnh cả gia đình, hoàn toàn là nhịp điệu thu thập không đủ số lượng, tính toán như thể Vic thậm chí có năm người anh trai!

Sở Du Nhiên nhanh chóng tặng hoa hồng cho tất cả bọn nhỏ, còn viết lời khen tặng.

Cuối cùng mới nhìn đến bài tập Dillow, Sở Du Nhiên còn hơi kinh ngạc, tối hôm qua Wells dĩ nhiên là làm bài tập xong mới tới. Mặt trên hai cái dấu móng tay đen thui lù, một lớn một nhỏ, đúng quy đúng củ.

Không biết vì sao, Sở Du Nhiên dĩ nhiên từ trên màn ảnh nhìn ra mặt hai người ghét bỏ lẫn nhau.

Wells: —

Dillow: ()

Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, loạch xoạch phát tặng một chuỗi hoa hồng nhỏ, ngấm lại thời điểm liếm lông, nhìn lại một chút hiện tại, tiền bộ quá lớn, nhất định phải cổ vũ một chút!

Một lần nữa nhìn lại một lần bảy tám dấu móng tay này, Sở Du Nhiên lúc này lên mạng liên lạc một nhà điêu khắc, cậu quyết định đem dấu móng tay này đó làm thành tác phẩm điêu khắc, xem là lễ vật tặng cho bọn nhỏ. Chờ ngày nào đó bọn nhỏ lớn rồi lại nhìn tới cái điêu khắc này, nhất định sẽ nhớ lại khi còn bé nhận được cỡ nào sủng ái, Sở Du Nhiên tin tưởng, học sinh của chính mình nhất định đều là con ngoan hiếu thuận lễ phép!

Về phần tiền? Trực tiếp lấy từ tiền thưởng của Sở hiệu trưởng, ngược lại cậu cũng không biết mình có bao nhiêu gia sản.

Thợ điêu khắc sau khi nhận đơn nói cùng ngày có thể ra thành phẩm, chỉ có điều cần thiết cậu phải người tới lấy, bọn họ không thời gian đưa tới. Sở Du Nhiên sau khi đáp ứng liền trả tiền, sau khi làm xong liền thấy trên quang não tên Dillow nháy lên, mở ra vừa nhìn, Wells hỏi cậu: Tại sao là loại hoa này?

Sở Du Nhiên: Loại hoa này có cái gì không đúng? Đây chính là hoa hồng nhỏ.

Ngay sau đó Sở Du Nhiên nhận được tin tức, loại hoa này so với hoa mân côi biểu đạt ý tứ: Cầu giao du! Tô tình! Cầu hôn! Nói chung cầu thu thập một đôi! Thú nhân biểu đạt tình cảm của chính mình chính là trần trụi như thế, không hề nói là nội hàm, cùng với biểu lộ, thì có thể nói đây là hành vi quá nhiều tình dục. Sở Du Nhiên đỏ mặt đóng lại mặt giấy, lui ra, đem Wells kéo vào danh sách đen hai giờ.

Đang làm việc còn hồ đồ, nhất định phải kéo vào danh sách đen.

Nhân sinh lần thứ nhất biểu lộ bị kéo vào danh sách đen,

Wells: Nghiêm túc bình tĩnh không nghĩ động.

Lớp sư tử hổ báo.

Dillow nhìn nhóm "Con mèo nhỏ" trước mắt đều vây quanh chính mình ngồi một vòng, cao quý lãnh diễm đem bánh ngọt thả xuống, dùng móng vuốt đem bánh ngọt đẩy qua. Sau đó Archer bọn họ cũng thả xuống, đối với chữ số rất miễn cảm thê nhưng còn chưa biết đếm, Dillow lại dễ dàng phát hiện rõ ràng nhỏ hơn một nửa. Quay đầu nhìn lại, bên người Vic rồng tuếch, ngoài miệng nát ra vô số vụn bánh.

Dillow kinh nghi bất định chạy tới, một móng vuốt kéo cái bụng của Vic hướng lên trời, dùng chân trước nhấn nhấn bụng Vic, chỉ lo cậu ta ăn quá no.

Vic nằm ngang bất động, mặc cho giẫm.

Bên cạnh tiểu sư tử hổ báo vừa nhìn thấy Vic mập như cái quả cầu lông, đôi mắt đều sáng, lại nhìn tới Panda mập thành vòng tròn lớn, có một đứa đã bỏ qua bánh ngọt lặng lẽ đối với bọn họ đuổi ra miêu trảo.

Dillow cảnh giác dựng thẳng thẳng lỗ tai, bẹp một cái liền đối với móng vuốt tội ác dán qua, con mắt mày xanh hiện ra u quang: Nhãi con lông vàng này mày muốn làm gì?

Lớp sư tử hổ báo cũng có một nhãi con dẫn đầu, nhìn tiểu đệ của mình bị đánh một cái tát, nó cũng tỉnh táo tinh thần: "Nhãi con lông đen kia mày muốn làm gì?"

Dillow khinh bỉ hừ một tiếng, điều lên Vic, lưu loát vút cho Miller, ghét bỏ nói: "Một đám ngu xuẩn!" Bé theo bản năng đem Vic nhỏ yếu nhất ném cho lá gan nhỏ nhất lại yếu ớt, chỉ cần được bọn họ bảo vệ cần bản không cần thiết động móng vuốt, hơn nữa còn Jimmy có năng lực động móng vuốt lại ở bên người Miller, cả lớp có ba đứa nhỏ dẫn đầu chiến đấu — Dillow chính mình, Archer, Caly.

Về phần gấu mèo mập, nó có đầu óc, vừa nhìn muốn đánh nhau đã ngồi xổm ở cửa, có tiến có lui, căn bản không cần Dillow quản nó.

Trong ngày thường đấu tranh nội bộ không liên quan, sau khi ra ngoài ba nhãi con đặc biệt đoàn kết, thời điểm đã từng cướp đùi gà đánh ra cách mạng hữu nghị khiến ba đứa nhỏ cấp tốc chung một chiến tuyến, Archer còn sờ soạng cái mõng nhỏ của giống cái lớp sát vách, Caly trực tiếp nhe răng khiêu khích, quả thực chính là đợi cơ hội dùng sức đánh, không có cơ hội, cũng phải sáng tạo cơ hội đánh!

Cùng Sở Du Nhiên chào hỏi, thầy Claude trở về liền thấy cảnh tượng này, một sư tử một lang một báo quay lưng lưng ở giữa vây quanh hai giống cái + một con chuột nhỏ, ba đứa nhỏ tất cả đều hai mắt tỏa sáng muốn làm ra khí thế, trước cửa ngồi xổm một con gấu mèo mập, giống như lấy thịt chặn cửa, cũng không biết là muốn giúp đỡ hay là muốn chạy.

“Các con muốn làm gì? Không cho đánh nhau!” Thầy Claude lúc này liền rống một tiếng, giọng nói này ở trong lòng tiểu sư tử hổ báo xây dựng ảnh hưởng đã lâu, vừa nghe chỉ sợ, mấy đứa nhỏ sợ đến chạy tứ tán. Dillow hừ lạnh một tiếng, mang theo người của chính mình nghênh ngang đi ra cửa, sau khi ra ngoài thuận tiện đập Panda một cước, tính toán mập mạp này sau này có thể làm hộ vệ chặn cửa.

Sở Du Nhiên nhìn thấy bọn nhỏ đã trở lại, lần lượt từng đứa sờ sờ đầu nhỏ, khích lệ bọn họ làm rất tuyệt, cổ vũ bọn họ sau này nhất định phải nói nhiều, câu thông nhiều, không có chuyện gì có thể đi cùng nhóm tiểu sư tử hổ báo chơi đùa, nhận thức càng nhiều người càng tốt.

Thầy Hal một mặt sầu khổ, chuyện này cùng cổ vũ bọn họ đi đánh nhau khác nhau ở chỗ nào?

Đi tới cửa viện thầy Claude vốn là muốn nói cho Sở Du Nhiên trông coi ấu tể của cậu ta, đỡ phải hai cái lớp đánh nhau cậu ta chịu thiệt, kết quả từ trong sân liền nghe đến Sở Du Nhiên nói lời này. Đầu óc vang vang ong ong Claude cảm thấy cần phải để Sở Du Nhiên tiểu bạch biết đến, cũng không phải tất cả ấu tể đều là tiểu Sweetheart, tiểu hắc báo bọn họ bị đánh cậu ta liền biết hối hận viết như thế nào.

Sau khi Dillow nghe thấy tiếng bước chân lỗ tai run một cái, ở trên vỏ cây hung hăng cọ xát mài móng vuốt, vì không cho thầy giáo ngu xuẩn giận dữ, nhất định phải làm cho đối phương động thủ trước, sau đó bé liền có lý do chính đáng đánh đám mèo con kia. Chú ngu xuẩn nói, đây là chiến thuật! Ấu tể đệ nhất đế quốc Dillow đại nhân, rất là thông minh! () —————

Chạng vạng, Sở Du Nhiên đem những đứa nhỏ khác đều đưa đi, mắt thấy báo đen nhỏ trong lòng ngực không người đến nhận, khoe miệng quất thẳng tới. Mèo lớn nói hần có chuyện không thể tới, để cho cậu trước tiên đem đứa nhỏ đón về nhà. Loại tư thái đem đứa nhỏ giao cho cậu là chuyện đương nhiên, hần đặc biệt đặc biệt yên tâm khiến Sở Du Nhiên phi thường không còn gì để nói. Dillow có quan hầu đi, tại sao trước có thể tới đón, hiện tại lại không được?

Đứng ở cửa lớn, Sở Du Nhiên cùng Dillow mắt to trừng mắt nhỏ, lại như bị tra công bắt lương vứt bỏ cha con đáng thương, nhìn tất cả mọi người đều đi, chỉ còn lại hai người bọn họ đang hong gió.

Cuối cùng, Sở Du Nhiên quyết định mang Dillow cùng đi lấy dấu móng tay điêu khắc.

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Sở Du Nhiên: “Nghe đâu, rất nhiều đọc giả đều thích xem Dillow đen sì chạy trốn mà qua.”

Wells: “Chúng ta có thể sinh vài ổ ấu tể lông đen mắt vàng, để Dillow dẫn bọn nhỏ đồng thời chạy trốn!”

Sở Du Nhiên: “Theo tác giả nói chúng ta khả năng cũng sẽ sinh một tổ gà con.”

Wells: “... Hần dám?!”

————— Dillow đen sì mang theo một chuỗi đệ đệ lao nhanh mà qua —————

Hết chương 23

24. Chương 24

Dillow bị để dưới đất, vừa nghe Sở Du Nhiên nói chú ngu xuẩn không có tới, còn có thể cùng Sở Du Nhiên ra ngoài chơi, đôi mắt hưng phấn toả sáng, đuôi dựng thẳng, lỗ tai đều so với lúc thường thẳng hơn. Thiên tính đứa nhỏ quấy phá, Dillow chút chút nhăm về một đoàn cỏ dại phía cửa, vừa trảo vừa cào, thế tất một móng vuốt đem cây cỏ kia rút ra coi là chiến lợi phẩm đưa cho thầy giáo ngu xuẩn để bày tỏ tâm tình vui sướng của chính mình.

Sở Du Nhiên nhân cơ hội gửi tin nhắn cho Wells, tối thiểu cho Wells biết cậu đem Dillow mang đi, đi nơi nào. Sau khi gửi xong, đối phương đặc biệt trầm ổn trở về một câu: “Biết đến.”

Sở Du Nhiên không biết hai từ “biết đến” này có một tầng ý tứ càng sâu hay không, đóng lại máy coi tin ôm lấy Dillow vỗ vỗ cổ dại trên người, nhét vào phi hành khí.

Đang ở quân bộ mở hội Wells hướng Crewe bên người ngoắc ngoắc tay, trầm giọng nói: “Phái người bảo vệ tốt bọn họ, tận lực không nên quấy rầy.”

Phố D3 một cửa hàng thủ công điêu khắc duy nhất, cửa tiệm đứng thẳng một pho tượng cao hơn hai mét, khí thế phi phàm. Pho tượng cầm trong tay một cái đĩa lớn, thoạt nhìn rất có uy thế. Toàn thân màu lát cũng là thuần trắng, không có một tia tạp chất cùng vết cắt, chỉ dùng miếng đá tảng nghiêm chỉnh điêu khắc mà thành. Khối tượng đá này hiện lộ ra tay nghề tinh xảo của thợ điêu khắc, ông chủ cửa hàng xem ra cũng rất lưu ý pho tượng này, bởi vì lau chùi đặc biệt sạch sẽ, đến gần ngay cả nhìn cũng không thấy tro bụi.

Sở Du Nhiên ôm Dillow hạ xuống phi hành khí, nhìn trước mắt pho tượng phiên bản tượng David này, khoe miệng hơi cong lên, không biết nên đánh giá như thế nào. Tiệm này trên giới thiệu nói chủ quán là loài thú dưới nước, thú thân có thật nhiều tay, có thể đồng thời điêu khắc rất nhiều thứ. Hiện tại lại nhìn tới cái điêu khắc này, trong lòng cậu chỉ có một ý nghĩ: Lẽ nào vật chủng dưới biển thật sự có thể sinh hoạt ở lục địa?

Dillow duỗi ra móng vuốt, chỉ vào điêu khắc kinh ngạc thốt lên: “Thầy giáo! Nó không có mặc quần áo!”

Sở Du Nhiên sách một tiếng, lòng nói thực sự là không thích hợp thiếu nhi, miễn cưỡng ở trên pho tượng tìm tới một mảnh vải che vào, Sở Du Nhiên đối với học sinh của chính mình nghiêm túc nói: “Dillow, nó có mặc quần, chỉ là có chút ngắn mà thôi, con lớn rồi ngàn vạn không thể học nó, đây là hành vi lưu manh!”

Dillow nghiêm túc gật đầu, “Vậy chú ngu xuẩn cũng là lưu manh!”

Sở Du Nhiên không hiểu nhìn bé, sao lại nói như vậy?

Dillow vút cho Sở Du Nhiên ánh mắt bắt nạt ý nói trí nhớ của thầy thật không tốt, giọng trẻ con giòn giòn, “Ngày đó thầy nằm nhoài trên người chú ngu xuẩn ngủ, chú ngu xuẩn không có mặc quần áo, chúng con cùng ổ mèo con ngu xuẩn sát vách đều biết.”

Sở Du Nhiên một chút liền bị người chung quanh kinh diễm, vốn là thấy bên cạnh cậu không có giống đực, nhóm giống đực độc thân đều dồn dập dừng bước, trực tiếp coi cậu là người độc thân. Dù sao giống cái xinh đẹp như vậy, không có giống đực nào có thể khoan nhượng một mình cậu ôm em trai của mình rời nhà — một người tóc đen, một người lông đen, phán định: Anh em! Kết quả nghe đến Dillow nói câu này, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn bọn họ, đến gần quả thực ở trên người Sở Du Nhiên ngửi thấy mùi vị của giống đực, cho dù vô cùng nhạt, nhưng khí tức vẫn mạnh mẽ. Đây là một giống cái chưa kết hôn mà đã có người yêu, mọi người đều tiếc nuối không thôi.

Sở Du Nhiên khoe miệng quất thẳng tới, sắc mặt đỏ chót, xấu hổ hận không thể đem Dillow nhét vào bên trong túi, cả lớp thêm vào lớp sư tử hổ báo sát vách đều biết, ai nói ra?! Giống đực biến thành hình người không có quần áo điểm này là ai thiết định?! Còn có chung quanh một vòng người xa lạ mặt tiếc nuối rất cuộc là ý gì?!

Nắm lỗ tai Dillow, không nhìn tiểu tử phản kháng, Sở Du Nhiên đưa tiểu bại hoại này thật chặt ôm vào trong ngực, nhắc chân tiến vào cửa hàng, quyết định không nhìn người xung quanh!

Lúc này, đối diện trong một cửa hàng chuyên kinh doanh đồ mỹ nghệ, một thanh niên mặc hoa phục đang xem một viên pha lê màu tím, người này thân hình cao lớn, tóc nâu con người đen, ngũ quan vốn coi như đoan chính bị một thân lộ liễu khí chất công tử bột phá hoại, mặt mày bên trong mang theo tàn nhẫn.

Ông chủ ở một bên thận trọng cười làm lạnh, sắc mặt tái nhợt, thỉnh thoảng dùng khăn ở lòng bàn tay xoa một chút cái trán thấm ra mồ hôi.

Người kia đem đồ vật trong tay cao cao vút lên, nhìn sắc mặt trắng bệch khấn trương của ông chủ, nhếch miệng lên một cái độ cong ác liệt, mạn bất kinh tâm hỏi: “Món đồ này bao nhiêu tiền?”

“Các hạ, đây là đồ giá trị...” Ông chủ xoa một chút mồ hôi vừa định giải thích vật này giá trị, liền bị người kia không nhìn được đánh gãy, “Tôi hỏi ông bao nhiêu tiền, ông từ đâu tới phí lời nhiều như vậy?”

Ông chủ một mặt sầu khổ, “Cái này, mười, mười vạn...”

“Hả?”

“80 ngàn...”

“Ba ngàn! Đóng gói kỹ càng đưa đến phủ công tước Zarro, hiểu không?” Người kia đem quả cầu thủy tinh đặt ở trong lòng ngực ông chủ, nhắc nhở: “Nhất định phải gói đẹp đẽ, đây chính là đồ vật tặng mỹ nhân!”

Ông chủ vừa nghe ba ngàn tinh tệ, cố gắng không ngắt đi, lại nghe danh hiệu công tước Zarro, sắc mặt lúc này biến một mảnh tro nguội, công tước Zarro sủng ái nhất con trai, vẫn luôn lớn lối ương ngạnh như vậy. Hồi trước bị Sở Du Nhiên đánh gãy chân đang hoảng một trận, nghiệp chướng này chân lành liền đi ra làm mưa làm gió.

Vị tiểu thiếu gia này rất hài lòng thái độ nhận mệnh của ông chủ, mới vừa muốn rời đi, người hầu bên cửa sổ liền vội vã chạy tới, ghé vào lỗ tai gã nói: “Thiếu gia, tôi ở bên trong cửa hàng đối diện thấy được Sở Du Nhiên!”

“Sở Du Nhiên?” Luke sau khi kinh ngạc lập tức liền gọi lên nụ cười lạnh, trong giọng nói tràn đầy không có ý tốt, “Cậu ta dĩ nhiên từ bên trong mai rùa trường học chạy ra ngoài, nghe nói trận này Sở Hồng Vũ không ở để tinh a.”

“Thiếu gia ý là...”

Luke trong mắt tràn đầy tâm ý thâm tà, gã không khống chế được liếm liếm khóe miệng, nhanh chóng xuống lầu, “Cha nợ con trả, Sở Hồng Vũ đánh gãy chân của tôi, tôi liền để con trai ông ta chịu tội thay.” Sở Du Nhiên cầm đồ vật, lần lượt từng cái kiểm tra một lần, xác thực tay nghề không sai. Ông chủ vẫn luôn xin lỗi, trong cửa hàng thực sự bận rộn không ra nhân thủ, để khách hàng tự mình tới lấy đúng là bất đắc dĩ, xem Sở Du Nhiên là giống cái, lại mang theo một ấu tể rời nhà, chủ quán rất hào phóng giảm giá, đồng thời đưa cho cậu một tấm thẻ mua hàng ở cửa hiệu đồ chơi sát vách. Sở Du Nhiên không còn gì để nói, có lẽ đây mới là mục đích thực sự chủ quán để cho mình tới lấy đi, mang theo trẻ con đi mua đồ chơi, giống được có thể mua vũ khí, giống cái có thể mua quần áo...

Sở Du Nhiên ôm Dillow ra cửa, tiểu tử thoát nhìn đối ven đường hết thấy đều cảm thấy hứng thú, đặc biệt cửa hàng bán đồ chơi. Sờ sờ đầu tiểu tử, Sở Du Nhiên nhìn một chút thẻ trong tay, cười híp mắt hỏi: “Dillow, có muốn đồ chơi hay không? Chúng ta còn được giảm giá!”

Dillow cao quý lãnh diễm quay đầu, lý trí nói cho bé biết, đó là mê muội mất cả ý chí, ấu tể thành thực mới không chơi đùa thứ đó. Nhưng mà thiên tính gây ra, trong đầu đang không ngừng mời gọi: Rất muốn, rất muốn, muốn mua quả cầu lông kia!!

Vì vậy Dillow điện hạ quay đầu biểu thị: “Nếu như thầy mua tặng con quả cầu lông, con còn là miễn cưỡng nhận lấy!” →_→ Sở Du Nhiên bị dáng dấp dễ thương này của bé khiến tâm can run rẩy, cũng không đoái hoài tới việc con vật nhỏ này đối với bên ngoài nói hưu nói vượn nữa, cảm giác Dillow bây giờ muốn trời, cậu cũng đều phải mua, không phải là quả cầu lông thôi sao, mua! Mua một hòm!

Liền tại thời điểm hai người vừa tới cửa tiệm, liền bị người ngăn cản đường đi.

Nhìn thấy đối phương Sở Du Nhiên trên mặt không có một tia tâm tình dư thừa, dường như cùng rác thải rĩa đường giống nhau không có gì khác biệt. Dillow lại vênh tai lên, ánh mắt lộ ra cảnh giác, thân thể căng thẳng, trong cơ thể dị năng màu vàng trong nháy mắt được triệu tập.

Luke Zarro cười híp mắt thân thủ ngăn cản Sở Du Nhiên, nói: “Lâu rồi không gặp, không bằng đồng thời ăn bữa cơm thế nào?”

Sở Du Nhiên nhíu mày, lòng nói chân chó này thực sự là nhanh, mới bị cắt đứt không bao lâu, lá gan lớn lại đi ra tìm đường chết. Bất quá, cậu không có hứng thú cùng chó ghẻ trước mặt dây dưa.

Núp trong bóng tối một ám vệ vẫn đi theo ở bên người Sở Du Nhiên nhìn thấy ba người ngăn cản Sở Du Nhiên, bọn họ không thể bại lộ thân phận của Sở Du Nhiên, hơn nữa giống cái này, chẳng hề nhu nhược như mặt ngoài.

Mỹ nhân mảnh mai bị ngăn cản, giống đực chung quanh tất cả đều quan sát, chỉ lo Sở Du Nhiên chịu thiệt. Không nghĩ tới còn không chờ bọn họ tiến sát vào, liền phát hiện ba người vây quanh bên người mỹ nhân gần nhất đột nhiên kêu thảm một tiếng, tất cả đều ngã trên mặt đất, ngay sau đó liền phát hiện hình thú —— ba con chó!

Mỹ nhân ôm ấu tử sắc mặt không thay đổi, trực tiếp tại trên người con chó lớn nhất kia bước ra, động tác đặc biệt đẹp như tranh vẽ!

Chẳng ai nghĩ tới Sở Du Nhiên ôn ôn nhuần nhuần không nói một lời liền động thủ, chủ tớ ba người Luke hạch dị năng gần như cùng lúc đó chịu đựng tinh thần lực va chạm, thậm chí ngay cả cơ hội phản kháng đều không có, trực tiếp hôn mê.

Sở Du Nhiên nhíu nhíu mày, một bên cảm thán tinh thần lực sau khi khôi phục quả thực rất cường đại, một bên sờ sờ đầu nhỏ Dillow, nghiêm mặt nói: “Con ngoan, con phải nhớ kỹ, thời điểm gặp phải người xấu trước tiên hạ thủ vi cường, sau khi ra tay gặp nạn, thời điểm đánh lên nhất định không được nhẹ dạ, bằng không người ta bỏ lên có thể cho con một đòn trí mạng, nhớ chưa?”

Dillow gật gật đầu, đột nhiên cảm thấy thầy giáo ngu xuẩn cả người đều đang phát tán ra một loại ánh sáng, bé còn không biết nên hình dung như thế nào. (.)

Phụ trách bảo vệ Sở Du Nhiên hai cái ám vệ liếc mắt nhìn nhau, yên lặng nuốt ngụm nước bọt, nhìn Sở Du Nhiên một mặt đáng dấp vô hại này, thấp giọng nói: “Không hổ là người bề hạ xem trọng, đủ tàn nhẫn.”

Số 3 vỗ vỗ vai đồng bạn nhắc nhở: “Ba người này gần hai tháng cũng phải bảo trì hình thú, ăn thiệt thòi lớn như thế gia tộc Zarro chắc chắn sẽ không giáng hoạ, tăng cao cảnh giác!”

Chuyện nơi đây rất nhanh liền kinh động quân hộ vệ trên đường, chờ sau khi bọn họ đi tới, liền thấy Sở Du Nhiên một mặt cười nhạt ôm Dillow, đem quả cầu lông mới vừa mua cất vào nhẫn không gian. Người đang đứng chính là mỹ nhân ôn ôn nhuần nhuần, còn có ấu tử “Không hề có lực công kích”, nằm dưới đất là ba người bị hại, ai cũng đều biết là con trai của công tước Zarro, xung quanh tất cả đều là người xem náo nhiệt, người của đội hộ vệ che chở khổ sở nhìn đội trưởng của chính mình, chuyện này làm không tốt, ai cũng biết phụ nhân công tước là cạp cái, hơn nữa đặc biệt bảo vệ con.

Dẫn đội là người trung niên hơn bốn mươi tuổi, ông trước tiên phái người kiểm tra thương thế cho Luke, tiếp tục nhìn Sở Du Nhiên, nói lời vẫn khá lịch sự, “Ba người này vì sao lại biến thành như vậy?”

Sở Du Nhiên mờ mịt lắc đầu, vô tội nói: “Không biết, bọn họ ở trước mặt tôi té xỉu, tôi cũng không phải bác sĩ, tôi làm sao sẽ biết đến nguyên nhân?”

Hết chương 24.

25. Chương 25

Sau khi nghe thấy đội hộ vệ đề ra nghi vấn, Sở Du Nhiên mờ mịt lắc đầu, vô tội nói: “Không biết, bọn họ ở trước mặt tôi té xỉu, tôi cũng không phải bác sĩ, tôi làm sao biết được nguyên nhân?”

Đội trưởng nhíu mày, ngữ khí trở nên nghiêm khắc: “Thật sự không có quan hệ gì với cậu? Người nơi này có thể đều thấy được, người là cùng cậu lúc nói chuyện mới bị tấn công bằng tinh thần lực, cậu muốn ở chỗ này nói, hay là cùng tôi trở lại nói?”

Sở Du Nhiên ngẩn người, sau đó mặt mày tinh xảo dần dần tràn ra, câu ra một cái nụ cười thanh nhã, ngón tay trắng muốt nhẹ nhàng gãi cổ Dillow, cả người thoát nhìn thanh nhã xuất trần, cậu lắc lắc đầu, ánh mắt chân thành lại vô tội, cậu nói: “Nếu quả thật là tôi, tôi không thể đứng ở chỗ này chờ các người tới.”

Lúc này, Sở Du Nhiên đáng dấp vô tội vừa bắt đầu dĩ đã hoàn toàn khơi dậy hormone của giống đực xung quanh, mỹ nhân nói cái gì đều có thể làm cho người tin phục, ai sẽ nhẫn tâm làm khó dễ một giống cái mỹ mạo lại vừa thành niên? Người vây xem tất cả đều trợn mắt lên nhìn chằm chằm, chỉ sợ đội hộ vệ không tìm được hung thủ, đưa giống cái này chịu tội thay.

Ở dưới loại tình thế này, đội trưởng chỉ có thể kiên trì nói: “Chúng tôi sẽ làm khẩu cung với cậu, hi vọng cậu hãy thành thật phối hợp.”

Sở Du Nhiên cười cười, “Có thể.”

Dillow đã không nhịn được, tiểu tử lạnh lùng nhìn chằm chằm người đối diện, vừa định giẫy dụa bò lên, liền bị Sở Du Nhiên ôm chặt, đồng thời ở trên bụng bé vồ vồ, nhắc nhở tiểu gia hỏa không nên nháo, một chút nữa chúng ta có thể về nhà. Dillow rầm rì một tiếng, chỉ có thể khó chịu nằm sấp xuống, tâm lý âm thầm ghi nhớ đám người kia nhớ, đám người ngu xuẩn này, làm lỡ thời gian bé về nhà chơi đùa quả cầu lông (^) lúc này một người lính đi tới, nhìn Sở Du Nhiên đáng dấp mỉm cười hơi ửng đỏ mặt, ho khan một tiếng hắng giọng một cái, hần nghiêm túc hỏi: Họ tên?”

“Sở Du Nhiên.”

Binh lính vừa nghe cậu họ Sở, theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, lại trộm nhìn lên ngũ quan xuất sắc của Sở Du Nhiên, hạ thấp giọng hỏi: “Cậu và Sở Hồng Vũ các hạ có quan hệ sao?”

Sở Du Nhiên cười cong đôi mắt, âm thanh cực kỳ dễ nghe, “Tôi là con của ông ấy, con trai duy nhất.” ^ _ ^

Binh lính đảo hút một cái khí lạnh, nhanh đi báo cáo, Sở Hồng Vũ hiển nhiên so với công tước Zarro khó chơi hơn.

Sở Du Nhiên ôm tiểu tử, đối với đội trưởng đội hộ vệ vội vã chạy tới nói: “Hỏi xong chưa? Hỏi xong có thể làm phiền các người đưa tôi trở lại hay không?”

“Đương nhiên.” Cho dù Sở Du Nhiên không nói, bọn họ cũng không thể thả Sở Du Nhiên tự mình đi, Sở Du Nhiên nhưng là kẻ tình nghi số một, bọn họ muốn bảo đảm thân phận cậu nói là chính xác, đồng thời an toàn!

Dillow vừa nhìn không có chuyện gì, lập tức cũng có chút mệt mỏi, bé một ngày phải ngủ mười tám tiếng mới có thể thỏa mãn cần thiết trưởng thành của thân thể, móng vuốt nhỏ ôm thật chặt quả cầu lông, chỉ chốc lát sau liền chìm trong một hòm quả cầu lông mộng đẹp. Sở Du Nhiên ôm bé lên phi hành khí, nhìn tiểu tử tại trên chân mình buồn ngủ, nhếch miệng cười cười, ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, xa xa phủ công tước Zarro người khác chỉ dám lên lút theo dõi không dám tới gần, cậu bất động thanh sắc cúi đầu, gãi gãi bụng Dillow, đôi mắt đều híp lại. Quả nhiên, chờ đội hộ vệ tới vẫn là có chỗ tốt, không chỉ có thể có phi hành khí miễn phí ngồi, còn có thể đến một chuỗi hộ vệ miễn phí, bằng không trên đường này chắc là sẽ bị đám chó ghê kia dây dưa. Lúc này, đã nhận đến tin tức bên trong phủ công tước Zarro đã bao phủ một mảnh bầu không khí ngọt ngào, phu nhân công tước biết đến con trai bảo bối của mình lại một lần nữa bởi vì Sở Du Nhiên bị thương, tức giận một chưởng vỗ lên bàn, một bên công tước đại nhân sợ đến cả người run lên, hạ nhân đứng ở một bên càng là đem đầu cúi xuống thấp nhất, cũng không dám thở mạnh.

Công tước phu nhân xuất thân hổ tộc, giống hổ tộc giống như thầy Claude, vóc người không sai biệt lắm, tổng thể mà nói chính là trắng hán tử. Hơn nữa nhà mẹ đẻ là người khai quốc có công lớn, bản thân liền

cảm giác mình là bề trên, hơn nữa công tước Zarro thú thân là con chó, thoát nhìn cũng không cường tráng, bất kể ở phương diện nào đều yếu hơn phu nhân của chính mình một đầu. Lâu dần, công tước phu nhân tính tình đặc biệt táo bạo, thiên tính bảo vệ con cũng để cho ông ta nuôi con trai đến hung hăng càn quấy, không coi ai ra gì.

Mất thấy con trai lần thứ hai bị thương tổn, công tước phu nhân giận không nhịn nổi, “Lại là Sở Du Nhiên! Phái người đem cậu ta mang đến cho tôi, tôi ngược lại muốn xem xem, tiểu tiện nhân này đến cùng dùng thủ đoạn gì, dẫn tới con tôi vì cậu ta bị thương những hai lần!”

“Không được, “ Công tước Zarro cau mày, ngăn trở vợ mình hành động kích động, “Hiện tại Sở Du Nhiên bị đội hộ vệ tự mình đưa trở về, ra tay với bọn họ chính là cùng đội hộ vệ hoàng gia đối nghịch.”

Công tước phu nhân bắt mãn chồng mình hành động hèn yếu, lạnh lùng trừng mắt một cái, “Vậy ông nói làm sao bây giờ?”

Công tước Zarro cũng hết đường xoay sở, tạm thời không nghĩ ra đối sách, không quản làm sao bây giờ, có Sở Hồng Vũ ở mặt trước chống đỡ, bọn họ đều không thể đối với Sở Du Nhiên động thủ. Huống chi, bọn họ không hề có một chút chứng cứ chứng minh là Sở Du Nhiên làm, trừ phi làm kiểm tra lực lượng tinh thần của cậu, cùng tinh thần lực khiến con trai ông bị thương tổn so sánh, kiểm tra có ăn khớp hay không. Chỉ có điều, vạn nhất không thể ăn khớp, bọn họ đều phải gánh chịu Sở Hồng Vũ cái người điên này trả thù.

Lúc này thị giả đến báo, “Bẩm báo đại nhân, phu nhân, tiểu thiếu gia thương thế đã điều tra rõ, bên trong hạch dị năng chịu tổn thương, loại thương thế này, kể tiếp hai tháng thiếu gia đều chỉ có thể dùng thú thân, đồng thời...” Thị giả thận trọng liếc nhìn sắc mặt của hai người, khẩn trương nói: “Trong vòng ba tháng không thể sử dụng dị năng, nếu như muốn trị liệu, chỉ có thể mượn giống cái có thể cùng thiếu gia dung hợp tinh thần lực.”

Công tước phu nhân sắc mặt âm trầm, thật chặt nắm quả đấm của chính mình, trong mắt là không giấu được tàn nhẫn, “Tinh thần lực của Sở Du Nhiên xứng đôi cùng Luke là bao nhiêu?”

“Em dĩ nhiên sai người tra xét tinh thần lực của bọn họ?” Zarro công tước bắt đầu nhìn phu nhân của chính mình, đối phương là giống cái chưa kết hôn, nếu như bị người ta biết bọn họ lén lút tra xét tinh thần lực của Sở Du Nhiên xứng đôi cùng tinh thần lực của con trai chính mình, còn không biết sẽ có bao nhiêu người lên án.

Công tước phu nhân dường như không nghe thấy, ông trừng thị giả liếc mắt một cái, lớn tiếng hỏi: “Điều tra thì sao?” Con trai ông chỉ là kiêu căng, bản tính vẫn tốt, tự nhiên coi trọng Sở Du Nhiên, ông tra một chút thì thế nào? Điều tra cậu ta là nhìn vừa mắt cậu ta. Thị giả cả người run rẩy, đem báo cáo đã chuẩn bị xong lấy ra, “Đây là lần trước thời điểm thiếu gia bị thương liền bắt đầu điều tra, kết quả đã điều tra ra, Sở Du Nhiên cùng thiếu gia tinh thần lực xứng đôi, dĩ nhiên là hiếm thấy, trăm phần trăm dung hợp.”

“Trăm phần trăm?!” Công tước phu nhân kích động đứng lên, trăm phần trăm đại biểu cái gì? Chỉ cần Sở Du Nhiên có thể cùng con trai ông kết hợp, liền bảo đảm làm cho con trai bảo bối của ông dị năng tăng thêm một đẳng cấp, có thể bảo đảm hoàn chỉnh gien kế thừa nhà bọn họ, sinh ra ấu tử hoàn mỹ nhất.

Tinh thần lực tương dung rất cao, giống cái đối với giống đực trợ giúp càng lớn, toàn bộ đế quốc, cũng không tìm được đôi vợ chồng trăm phần trăm dung hợp, Sở Du Nhiên này, phủ công tước bọn họ muốn định rồi!

Sau khi kích động, công tước phu nhân tỉnh táo ngồi xuống, cùng chồng mình liếc mắt nhìn nhau đề nghị, “Dùng tên gia tộc đi cầu hôn, Sở Hồng Vũ từ chối cũng phải ước lượng một chút, nếu như dám dẫm đạp thương mặt mũi phủ công tước, tôi liền để cha tự mình đi tìm bệ hạ đòi cái công đạo!” Ý tứ của công tước phu nhân, hoặc là Sở Du Nhiên gả tới, hoặc là kiện lên tòa án pháp luật. Hiện tại đã không phải là vấn đề Sở Du Nhiên tổn thương Luke, mà là lực lượng tinh thần của cậu, lần này cần mượn sự kiện đem Sở Du Nhiên thú trở về, sau chỉ cần Sở Du Nhiên chịu ra tay giúp đỡ, thương tổn của Luke rất nhanh liền có thể tốt.

Công tước Zarro hơi do dự một chút, gật đầu đáp ứng, ông và Sở Hồng Vũ thân phận tương đương, đều là quan nhất đẳng, bố vợ đại nhân còn có quân công bên người, thấy thế nào ông cũng sẽ không thua, chẳng bằng thử một lần. Nghĩ tới đây công tước Zarro nghiêm túc đối phu nhân đề nghị: “Chuyện này không vội vàng được, chúng ta chậm rãi thương lượng, em tuyệt đối không nên kích động.”

Sở Du Nhiên về tới trường học, đem Dillow đặt lên giường, cầm cái thảm che lên cho tiểu tử, Dillow mơ mơ màng màng mở mắt ra nhìn một chút, nằm đảo ngủ tiếp.

Đối với tất cả sự việc sắp phát sinh, Sở Du Nhiên cũng không biết chuyện. Cậu mở ra tủ lạnh, từ bên trong lựa chọn kiếm ra mấy món ăn, biết đến người khác căn bản không tìm được chứng cứ là cậu tổn thương ba con chó ghê kia, cho nên tâm tình đặc biệt thả lỏng. Đã sớm biết, lực lượng tinh thần của cậu bởi vì được vật lúc trước quan hệ, sóng tinh thần chột cao chột thấp không có cách nào bắt giữ. Sáu năm trước tại trung tâm tinh thần lực đo lường lưu lại tư liệu là cấp C, đây chính là giống như cặn bã tồn tại. Muốn nói cậu có thể gây tổn thương cho chó ghê, ai tin?

Nhưng mà Wells lại chiếm được tất cả tin tức, bao quát phủ công tước tính kế, dù sao hấn cho người luôn luôn ở trong bóng tối bảo vệ Sở Du Nhiên, đối với cái này Wells xì cười một tiếng, trong mắt lộ ra một đạo lạnh u quang, hấn cho ra chỉ thị là: Chờ!

Chờ Sở Hồng Vũ trở về, để lão Zarro ăn chút vị đắng lại nói. Mấy quý tộc này tự cao công cao, cũng nên thu thập nhất đồn làm cho bọn họ biết đến cái gì là bản phận!

An bài công việc xong, Wells lưu lại Crewe, chính mình đi đến nơi ở Sở Du Nhiên, lần thứ hai lưu loát leo cửa sổ.

Sở Du Nhiên đem món ăn buổi tối chuẩn bị kỹ càng, trở lại phòng ngủ cởi quần áo của chính mình, chuẩn bị đổi một thân quần áo nhẹ nhàng ở nhà. Cởi quần áo còn chưa có mặc xong liền nghe thấy cửa sổ vang một tiếng nhỏ, Sở Du Nhiên nhìn sang, liền thấy rèm cửa sổ hơi rung lên, mọc ra một cái đầu mảnh thú. Lần thứ nhất bị bỏ cửa sổ phòng ngủ, vẫn là dưới tình huống mới vừa bị người theo dõi một đường, tuy rằng công tước Zarro nhát gan không đem người phái tới trường học, nhưng là không bảo đảm đối phương chó cùng rút giậu. Tâm lý cả kinh, Sở Du Nhiên tiện tay liền đem quần mới vừa cởi ra ném ra ngoài, tinh thần lực vừa định phát động, liền nghe thấy thanh âm quen thuộc của Wells từ phía sau rèm cửa sổ truyền đến: “Đừng sợ, là ta.” Sở Du Nhiên: “...”

Đỉnh đầu của Wells là quần Sở Du Nhiên, thân thể từ phía sau rèm cửa sổ xông tới, một mặt bắt đặc dĩ nhìn vị hôn thê của mình, quốc vương bệ hạ không biết nên làm sao biểu đạt tâm tình của chính mình, lớn như vậy, còn không có chặt vật như vậy.

Sở Du Nhiên lúng túng tăng hắng một cái, sắc mặt ửng hồng, nhanh chóng đi qua nhặt quần lên. Cậu hiện tại mặc áo sơ mi chữ T rộng rãi, dưới thân lại chỉ mặc quần lót, thời điểm hạ eo, đường nét phần eo lập tức liền bị lộ ra, gầy gò mà nhẵn nhụi, cái mông mần mê phác họa ra một độ cong tròn trịa, gợi cảm trên ghẹo người.

Wells đôi mắt hí hí, trực tiếp đưa ra móng vuốt.

Sở Du Nhiên sợ hết hồn, cơ hồ là thật nhanh nhảy ra, bắt mẫn trùng mèo lớn nằm lỳ ở trên giường liếc mắt một cái, “Anh làm gì?”

“Chiếm tiện nghi.” Wells mỉm cười nói.

Sở Du Nhiên: “...” Anh trực tiếp như vậy em càng không có gì để nói.

Wells đem quần áo Sở Du Nhiên ném qua, không quần Sở Du Nhiên cảm giác gì, hóa thành hình người một kiện kiện mặc quần áo, Sở Du Nhiên yên lặng dùng tay đẩy mặt ra, thính tai ửng hồng, nhưng mà vẫn có chút khắc chế không nổi con mắt của chính mình hướng bên kia, so sánh vóc người của hai người, cậu có loại muốn tiến vào trong tủ treo quần áo ẩn đi kích động, hơn nữa, trần truồng như thế, thật sự không được?

Wells mặt không thay đổi mặc quần áo vào, đi tới ôm eo Sở Du Nhiên, đem người lộn lại, giơ lên cầm Sở Du Nhiên, lẳng lặng nhìn đôi mắt màu mực này, khóe miệng lần thứ hai câu lên một nụ cười.

Khoảng cách gần như vậy nhìn một gương mặt tuần mỹ, hơn nữa trong ngày thường mặt lạnh lùng nghiêm nghị nghiêm túc đột nhiên có biểu tình ôn nhu như vậy, lại như một con mèo lớn tâm tình rất tốt đang cầu xin thân cận, lười biếng mà gợi cảm, khiến người không đành lòng từ chối. Sở Du Nhiên theo bản năng nuốt

ngụm nước bọt, bị người đàn ông cực phẩm như thế ôm vào trong ngực, thật có thể không động tâm sao? Thật có thể tương kính như tân bất động sắc tâm* sao?

Lừa gạt quỷ đầu!

Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình hiện tại tinh thần bị hoảng hốt, bị đại não đẹp trai có chút thiếu đường.

Wells tâm tư hơi động, cúi đầu hôn lên bờ môi mềm mại hồng nhạt của Sở Du Nhiên, mềm nhẹ liếm láp gặm mài, mười phần kiên trì cùng ôn nhu. Sở Du Nhiên không biết làm sao nắm lấy vai Wells, cảm nhận được đối phương quý trọng, khẩn trương nhắm hai mắt lại, tùy ý đối phương sâu sắc thêm nụ hôn này.

Đáy mắt của Wells ý cười lóe lên một cái rồi biến mất, nhẹ nhàng đem Sở Du Nhiên hướng trong ngực ôm sát, đổi một tư thái không để cậu cự tuyệt nữa, đem người vững vàng cầm cố ở trong lồng ngực của mình, thăm thiết hôn lên.

Lúc này, Dillow từ trong chăn vây quanh, cuối cùng từ dưới chăn chui ra, liếc mắt liền thấy được chú ngu xuẩn đưa lưng về phía bé, Wells cơ hồ đem Sở Du Nhiên khảm ở trong lồng ngực. Tiểu tử bất động thanh sắc nằm sấp xuống, cong lên thân thể, chân sau giẫm một cái giống như mũi tên nhào tới, mục tiêu là cổ Wells —— đánh lên! Sở Du Nhiên cũng cảm giác thân thể loáng một cái, đã bị Wells ôm rời chỗ, hai người rời môi rơi xuống đất, Wells nhìn Sở Du Nhiên tinh nhuận bờ môi cùng khoé mắt ửng đỏ, theo bản năng trối lại đầu cậu, đem người nhả ở trong ngực của chính mình ẩn đi. Tiếp tục nhìn Dillow nhào lên, một cước liền đánh bay, khiến Dillow dính cứng ngắc vào trên cửa tủ quần áo, trên móng vuốt dị năng màu vàng còn không có biến mất, tất cả bốn móng vuốt đều cắm vào trong tủ treo quần áo, khui đều khui không ra.

Sở Du Nhiên mất công tốn sức ngẩng đầu lên, nhìn bộ dáng này của Dillow, liền đem mặt vùi vào trên lồng ngực Wells, không đành lòng tiếp tục nhìn. Đánh lên kết cục chính là treo móc trên tường, Dillow thật đáng thương...

Bị quét hứng thú Wells hiển nhiên cũng hết cách với cháu trai rồi, tùy ý con vật nhỏ dính ở trên tủ quần áo, đem Sở Du Nhiên mang ra phòng ngủ, dùng ngón tay cái nhẹ nhàng xoa xoa khoé miệng Sở Du Nhiên, không nhịn được liền cúi đầu nhẹ mỗ một cái. Loại cảm giác đó, lại giống như động tác hơi lớn một chút là có thể đem Sở Du Nhiên nắm nát.

Sở Du Nhiên cười nắm lấy bàn tay bên mép, tâm lý mềm mại, cậu thừa nhận, giờ khắc này cậu động tâm, bị đối phương ôn nhu một đòn công hãm, dĩ nhiên thời khắc lưu luyến này nên có cảm giác quý trọng. Trong mắt ý cười là chân thành chưa từng có, Sở Du Nhiên cười cọt dưới mu bàn tay Wells, ôn nhu khuyên nhủ: “Được rồi, anh đi xem Dillow, đừng tiếp tục đùa nó.”

Wells nhếch miệng, sờ sờ đầu Sở Du Nhiên, thấy cậu đối với mình cười đẹp mắt như vậy, tâm tình bị cắt đứt lập tức tốt lên, trở về phòng đem cháu trai kê sát ở trong học tủ kéo xuống, nhả đảo, vò cái bụng, vò Dillow một bên phần kháng một bên gào gào kêu to...

Sở Du Nhiên bất đắc dĩ đi làm cơm, hình thức hai chú cháu này ở chung, hết thuốc chữa.

Một chiếc chiến hạm tư nhân đang nhanh chóng tại tinh tế qua lại, Sở Hồng Vũ cuộn lại chân, nhẹ nhàng lay động chén rượu trong tay, lưỡi biếng ngồi dựa vào bên cửa sổ, thích ý nhìn ngôi sao ngoài cửa sổ. Bầu trời màu đen cực kỳ giống đôi mắt nhãi con nhà ông, mặt trên khảm nạm tinh hà phá nát, đầy sao lấp lánh, lãng mạn mà thâm thúy.

Thời gian này quang não lách tách vài tiếng, Sở Hồng Vũ đem rượu trong ly uống sạch, thu hồi nhân thân lưỡi biếng mở ra vừa nhìn, sắc mặt lập tức xuất hiện thân sắc tức giận, ngay cả xem xong tâm tình đều không có, Sở hiệu trưởng trực tiếp trở về một chữ: Cút!

Thằng nhãi con nhà Zarro cái đức hạnh kia, ngay cả liếm đế giày của Du Nhiên nhà ông đều ngại khó coi, cầu hôn? A!

Công tước Zarro sau khi nhận được phản hồi sắc mặt tức giận đỏ chót, Sở Hồng Vũ này, quả thực là cho thể diện mà không cần!

Ông cố ý tìm người biết ăn nói, lưu loát viết mấy ngàn chữ, dùng ngữ khí chân thành lấy tình lay động, dùng tôn nghiêm phủ công tước đưa ra kết thân, việc này đủ cho Sở Hồng Vũ vị đế sư này mặt mũi, song mà đối phương 3 giây sau liền phản hồi nói vô lý như thế, hiển nhiên là không hề liếc mắt nhìn trực tiếp từ chối. Công tước Zarro tức giận đem quang não ném ra ngoài, đợi sau bữa cơm chiều cùng phu nhân nói lên chuyện này, như trước giận không nhịn nổi. Sở Hồng Vũ quả thực lại như một cái cao su, xé không rách, nhai không nát, thấy thế nào cũng khó chịu! Công tước phu nhân nghĩ thăm trạng của con trai, suy nghĩ thêm chồng mình ăn quả đắng, nhất thời nổi trận lôi đình, trong mắt ác độc không hề che giấu, “Tôi ngày mai sẽ đi gặp Sở Du Nhiên một chút, chính là trối, cũng phải đem nó đến đây! Nó và Luke tinh thần lực nhưng là dung hợp trăm phần trăm, không được liên cho cậu ta uống thuốc, chờ cậu ta mang thai đứa nhỏ, tôi cũng không tin cậu ta còn có thể lật tung trời đất.”

Nghe đến vợ mình to gan như vậy nói, công tước Zarro trầm giọng nói: “Chuyện này ngàn ngàn vạn không thể!” Phải biết đế quốc đối với việc bảo vệ giống cái là phi thường nghiêm khắc, loại hành vi cưỡng bách giống cái này đều là tội chết, cho dù sau khi Sở Du Nhiên có ấu tể nhận mệnh không phản kháng, Sở Hồng Vũ loại tính khí kia cũng phải náo động đến phủ công tước gà chó không yên.

Công tước phu nhân cười lạnh một tiếng, đối với lời chồng mình nói không tỏ rõ ý kiến, chỉ cần để tinh thần lực của con trai lên một đẳng cấp cao, đạt đến cấp A ưu tú, áp đảo hai nhai con vợ trước của chồng mình sinh ra, cái gì ông cũng đều làm được!

Đem thức ăn bưng lên bàn ăn Sở Du Nhiên đột nhiên rùng mình một cái, loại cảm giác kia bị người nhìn chăm chăm lại tới nữa rồi.

Điểm thay đổi nhỏ ấy chạy không thoát đôi mắt của Wells, đang dùng quả cầu lông đùa nghịch cháu trai đôi mắt Wells hí hí, quả cầu lông nhỏ tinh thần lực rất cao, đột nhiên có loại biểu tình bất an này, nhất định là sẽ phát sinh chuyện gì đó không hay.

Sau khi ăn xong cơm tối Dillow muốn lần thứ hai tá túc, kết quả bị Wells cưỡng chế mang đi, Sở Du Nhiên tắm rửa sạch sẽ mỹ mãn ngủ ở trên giường, cảm thấy đêm nay có thể ngủ an giấc, không nghĩ tới còn chưa ngủ ngoài cửa sổ con mèo lớn đã gõ cửa, bên trong ban đêm mèo lớn đen đưa tay không thấy được năm ngón, nhắm lại ánh mắt sáng lóng lánh lại là một khối đại than quả bàng, quả thực khó lòng phòng bị.

Sở Du Nhiên cũng không thể đem vị hôn phu của mình treo ở trên bệ cửa sổ không quản, bất đắc dĩ mở cửa sổ ra, dờ khóc dờ cười nói: “Anh không thể bình thường đi cửa chính sao?”

Mèo lớn chiếm nửa cái giường của cậu, âm thanh thận trọng nghiêm túc, đặc biệt có sức thuyết phục: “Ta sợ người khác nhận ra.”

Sở Du Nhiên không nói, mèo lớn thật sự thắng!

Buổi sáng thức dậy, Sở Du Nhiên phát hiện Wells đã không ở, cậu sờ sờ bên người, vẫn là nóng, bật cười lắc đầu một cái, thật giống như cậu cũng quen với loại hành vi tương tự “Vụng trộm” này, cùng quốc vương bệ hạ vụng trộm, ngấm lại vẫn rất kích thích.

Thức dậy rửa mặt xong xuôi ăn xong điểm tâm, Sở Du Nhiên thay đổi đồng phục đi đón bọn nhỏ.

Ngày hôm nay Dillow mang đến quả cầu lông bảo bối của bé, đặc biệt hào phóng đưa cho Jimmy, đồng dạng là loài mèo, Jimmy quả nhiên yêu thích không buông tay, thỉnh thoảng nhào tới vừa trảo vừa cào, Dillow hài lòng quơ quơ đuôi, quả nhiên, báo, phải có bộ dạng báo tử, loại đồ chơi quả cầu lông này mới thích hợp cho báo tử nhất! Dillow đại tâm tình rất tốt bước chân mèo ưu nhả ở trong sân thị sát một vòng, móng vuốt nhột hươg Acher cùng Caly đang khiêu khích lẫn nhau mỗi người dấn một móng vuốt, sau đó bị tập thể công kích. Dillow tốc độ cực nhanh bò lên trên tường, lắc đuôi khiêu khích hai người bò không ra đây, ghét bỏ nói: “Ngu xuẩn.”

Caly nhảy lên lưng Archer, coi đây là ván nhảy, suýt chút nữa bắt được Dillow.

Dillow đứng lên, ha ha hai tiếng, “Ngu ngốc!”

Caly ngoẹo cổ, nhìn đáng đáng muốn chú ý, làm sao đem Dillow từ trên cây tha xuống dưới là nan đề duy nhất của bọn nhỏ.

Đứa nhỏ lớp sư tử hổ báo sát vách cũng đều hiếu kỳ nhìn về phía Dillow, thậm chí có vài con nhe răng khiêu khích, động tác này rơi vào trong mắt Dillow chính là: Tiểu tử dám đến đánh nhau không? Nói chung hai cái lớp không có chuyện gì liên lạc tức khiêu khích sức sống giống đực đặc biệt dồi dào.

Vì làm ấu tể đệ nhất đế quốc, Dillow đại nhân chưa bao giờ sợ khiêu chiến!

Thế nhưng, thầy giáo ngu xuẩn nói, phải đối xử tốt với bạn bè, không thể tùy tiện đánh nhau!

Dillow nhanh chóng từ trên cây nhảy xuống, vèo vèo bò lên trên tường ở giữa hai sân, ở trên cao nhìn xuống tiểu sư tử hổ báo lớp sát vách vậy xem. Sau đó, Dillow diện hạ đặc biệt có tâm kế lấy ra một cái quả cầu lông, cảm tạ thầy giáo ngu xuẩn, mua thật nhiều thật nhiều thật là nhiều bé bây giờ còn không thể đếm rõ quả cầu lông. (~)

~Một đám tiểu sư tử hổ báo tất cả đều ngẩng đầu nhìn đồ chơi trong tay Dillow, nhìn ra chơi rất vui, muốn vồ một cái! Sở Du Nhiên nhìn thấy Dillow tại trên đầu tường chơi đùa rất tốt, cũng là không để ở trong lòng, nhắc nhở thời điểm tiểu tử xuống dưới cẩn thận một ít không sẽ té ngã, sau đó liền đi rót nước cho bọn nhỏ. Ở trong lòng cậu, Dillow là rất hiểu chuyện, tuy rằng tính tình biệt扭, nhưng không bao giờ để cho cậu bạn tâm nhiều sự tình, hơn nữa năng lực tự lập đặc biệt mạnh.

Dillow đáp ứng một tiếng, đợi Sở Du Nhiên tiến vào phòng học không chú ý tới bé nữa, khoe miệng nứt nhếch, ngậm quả cầu lông qua lại quơ quơ, mắt thấy tất cả tiểu sư tử hổ báo đều đang nhìn bé, Dillow đem quả cầu lông vẩy ra, tất cả tập thể tiểu sư tử hổ báo tầm mắt đều tập trung ở trên quả cầu lông bay ra ngoài, mắt thấy quả cầu lông vèo rơi vào giữa cửa liền vây xung quanh, nhóm tiểu sư tử hổ báo hào hứng nhào tới.

Rốt cục rốt xuống, chơi vui gào gào ngao

~~Dillow cứ như vậy được như ý đứng ở trên tường, cao quý lãnh diễm một tiếng gọi: “Ai dám đụng đến quả cầu lông của tớ!”

Sau đó, vọt thẳng đi vào nhất đồn khét!

Đại ca lớp sư tử hổ báo vừa nhìn Dillow đánh tiểu đệ của chính mình, trong nháy mắt vọt lên, hình thể so với Dillow lớn hơn một vòng, thoát nhìn đặc biệt uy mãnh.

Vốn là tại chân tường Archer cùng Caly vừa nhìn thấy có cơ hội có thể đánh, ngoắt ngoắt cái đuôi liền vọt vào chiến đoàn, hai mươi mấy con nhãi con vào đánh nhau, căn bản là không nhận rõ ai là ai. Dillow hạ móng vuốt nhanh chóng, ba ba ba khét căn bản không dừng được, kéo bè kéo lũ đánh nhau vân vân, trừ mình ra, đều là địch nhân, không quản bên người là ai, khét là được rồi! Đang cho Miller uống nước Sở Du Nhiên nghe thấy động tĩnh bên ngoài chạy đến vừa nhìn, nhất thời một đầu hắc tuyến, đồng dạng lao ra còn có thầy Claude, thầy Claude lưng hùm vai gấu uy thế hùng hực vọt vào vòng chiến, bị tiểu tử dấn móng vuốt cũng không thêm để ý, một tay nhắc lên hai tiểu sư tử hổ báo xa nhất phía ngoài, trực tiếp hướng trong sân lớp mình vút, động tác đặc biệt dũng cảm.

Sở Du Nhiên tự nhiên không có vọt vào, tinh thần lực thả ra, phút chốc đem tất cả nhãi con đều thôi miên, đi vào lựa chọn tìm kiếm, đem ba con màu sắc bắt mắt nhất từ bên trong lấy ra, bên trong một đám tiểu sư tử hổ báo màu vàng lạnh lợi, đen sì Dillow, sói con Caly, còn có lửa đỏ Archer thật sự là quá dễ tìm.

Ba con toàn bộ ôm vào trong ngực, cảm giác thịt vù vù đặc biệt chìm, Sở Du Nhiên có chút khiêng không được, mấy đứa nhỏ này nuôi quá tốt rồi, tinh tế một màn tất cả đều là thịt, đặc biệt Archer, sư tử con này rõ ràng vóc dáng dài! Bất quá làm cho cậu vui mừng là, ba tên tiểu gia hỏa trong lồng ngực này trên người ngoại trừ có chút tro bụi, cái khác cũng vẫn tốt. Cũng không biết nhóm tiểu sư tử hổ báo làm sao làm, nhiều như vậy dĩ nhiên đánh không lại ba đứa bọn họ, mỗi người trên mặt đều bị bắt một đồng lông, còn có một đứa đuôi đều bị Archer trảo trọc.

Thầy Claude mặt đen sì, học sinh của chính mình dĩ nhiên bị thua thiệt! Hai mươi con đánh ba con, dĩ nhiên còn bị thua thiệt! Không thể nhẫn nhịn!

Vẫn luôn xem cuộc chiến Jimmy chỉ lo Sở Du Nhiên giáo huấn Dillow, nằm nhoài trên cây chỉ vào nhóm tiểu sư tử hổ báo cáo trạng, “Bọn họ cướp đồ chơi của Dillow, là bọn họ động thủ đánh nhau trước!”

Vốn là muốn cho bọn nhỏ lấy lại công đạo thầy Claude lập tức bị ế trụ, hận thiết bất thành cương* trừng nhai con trong tay liếc mắt một cái, một cái tay nhấc lên bốn con nhai con chân sau xoay người rời đi, bước chân đạp lên mặt đất đều vang âm âm.

Sở Du Nhiên rút ra khoe miệng đem bọn tiểu tử đã sắp ôm không nổi ôm trở về phòng học, cảm thấy chính mình cùng thầy Claude so sánh, quả thực chính là sức chiến đấu của con gà yếu

Đem Dillow bọn họ đánh thức, Sở Du Nhiên lần lượt từng cái đâm trán giáo dục: “Nói bao nhiêu lần, không cho tùy tiện đánh nhau!”

Dillow ngửa mặt lên biểu thị không phục: Là đám ngu xuẩn kia trước tiên đoạt đồ vật của con, cũng không phải con trước tiên tìm cớ!

Archer cùng Caly cũng đều ngoắt ngoắt cái đuôi biểu thị không phục: Đây là vấn đề mặt mũi hai lớp, ấu tể xuất thân quân nhân thế gia tuyệt đối sẽ không nhìn anh em của mình bị bắt nạt, dù cho nó đặc biệt muốn ăn đòn, vậy cũng phải đánh xong ngoại địch sẽ đem nó kéo về trong ổ chính mình đánh!

Sở Du Nhiên yên lặng bưng chén nước lên uống nửa chén, các con nói được lắm như đều rất có đạo lý, thầy càng không có gì để nói.

Ba đứa nhỏ: Ba gương mặt không phản đối (^^) không có gì để nói là được rồi, chúng con chuyên trị các loại không phục!

Ba con bị giáo huấn, còn lại bốn con đều vúi cửa hướng bên trong nhìn, bọn họ cực kỳ hiếu kỳ Dillow bọn họ làm cái gì ở bên trong, nếu như thầy giáo mỹ nhân cho ba người ăn vụng thứ tốt, bọn họ là sẽ không đồng ý! Sở Du Nhiên bị nhìn đặc biệt không nói, lần lượt từng cái sờ sờ đầu ba đứa nhỏ, bất đắc dĩ nói: “Đi thôi, thầy Hal cắt gọn hoa quả, đều gột rửa móng vuốt nhỏ mới được ăn.”

Dillow đánh nhau, nhận được video Wells cơ hồ là mất thấy toàn bộ quá trình, trộm nửa giờ nhàn rồi Wells liền gửi tin nhắn cho Sở Du Nhiên: Ấu tể đánh nhau rất bình thường, bọn họ bây giờ chính là thời điểm rèn luyện năng lực nhào cản, không cần quá lưu ý.

Sở Du Nhiên nhận được tin nhắn này, cười phản hồi: Được ^__^

Bản thân đứa nhỏ liền có rất nhiều chuyện không chắc chắn, cậu làm sao có khả năng sẽ bởi vì bọn họ đánh nhau mà tức giận? Bọn họ là ấu tể, không phải bảo bảo ở thời đại kia của cậu, ấu tể đánh nhau là chuyện rất bình thường, bọn họ đang sờ soạng lần mò bên trong rèn luyện năng lực chiến đấu của chính mình, chỉ cần tam quan đứng chính, cậu sẽ không tức giận.

Trên tay quang não lần thứ hai lấp loé, Wells nói: Kỳ thực lần này tôi rất vui mừng.

Sở Du Nhiên: Nói thế nào?

Wells đem video Dillow tính kế tiểu sư tử hổ báo truyền cho Sở Du Nhiên, nghiêm trang nói: Ta tin tưởng Dillow bàn luận kỹ năng đánh nhau, tại vườn trẻ chắc chắn sẽ không thua. Đương nhiên, làm ta vui mừng không phải thằng ngu này không chịu thiệt, mà là thông minh lớn. Nói thật, ta vẫn cảm thấy Dillow ở trong trứng biệt lâu, thông minh phát dục hơi muộn, cảm thấy đặc biệt xin lỗi anh trai chị dâu đã qua đời.

Sở Du Nhiên đỡ trán, đây thật sự là chú ruột sao? Xem “Báo cáo” cháu của mình, thuận tiện còn ghét bỏ thông minh của cháu trai, Wells dĩ nhiên còn nói nghiêm túc như vậy, hai chú cháu này ghét bỏ lẫn nhau, đã vậy còn quá tự nhiên, lô hỏa thuần thanh như thế, cũng là không có người nào.

Thời điểm tan học Sở Du Nhiên như trước nhận được tin của Wells: Tôi phải chậm chút nữa mới đi đón Dillow được, em có thể đem nó mang đi nhà em, buổi tối tôi lại đi đón nó. Buổi tối muốn ăn sườn xào chua ngọt, bỏ nhiều đường, đừng thả muối.

Sở Du Nhiên: “... Được.”

Không đồng ý còn có thể thế nào, cậu cũng đã quen loại phát triển này. Không ngoài hai chú cháu ở nơi này của cậu quýt com, buổi tối Dillow bị mang đi, nửa đêm bị đầu mèo lớn áp tỉnh, sáng ngày thứ hai mở mắt ra đã không có ai, thuận tiện trên bàn bày một phần đồ ăn sáng tinh xảo hợp khẩu vị của cậu.

Đợi đến khi đem tất cả học sinh đều đưa đi, Sở Du Nhiên ôm Dillow liếc mắt nhìn nhau, “Dillow, cùng thầy giáo về nhà không?”

Dillow bày ra bày ra móng vuốt, “Được ạ.” Ngược lại trong nhà thầy giáo có ăn ngon, buổi tối chú ngu xuẩn cũng tới đón hân, tại sao không đi? Chú ngu xuẩn nói, có thể đem thầy giáo xem là mẫu phở có thể đối xử giống nhau, cho nên ăn uống chùa hoàn toàn không có áp lực trong lòng. () Sở Du Nhiên cười xoa xoa đầu tiểu tử, vừa định xoay người lại liền bị một người ăn mặc kiêu thị giả ngăn cản, đối phương khách khí nói: “Thầy Sở, phu nhân nhà ta muốn gặp mặt ngài một lần, ngài hiện tại có rảnh không?”

Sở Du Nhiên hé mắt, che khuất trong mắt nghi hoặc, như trước cười hỏi: “Phu nhân nhà ông là ai?”

Thị giả đưa lên một cái thiệp, mặt trên có khắc một chữ uy phong lẫm lẫm —— Huskies! Phía trên còn có năm chữ to màu vàng sáng quắc rực rỡ: Phở công tước Zarro!

Sở Du Nhiên ánh mắt xốt xa xốt xa nhì vào hình con Hukies ngẩng đầu ưỡn ngực, khoe mắt vẩy một cái, có chút không đề ý cười của chính mình, “Công tước phu nhân tự mình đến thăm, tôi không gặp thì không phải phép, nhưng là tôi chỗ này còn có một ấu tể, có thể oan ức phu nhân đến nơi này hay không?” Mới vừa đắc tội gia tộc Zarro, Sở Du Nhiên cũng sẽ không ngốc đến bây giờ đưa đến dưới mí mắt đối phương cầu ngược. Huống hồ vị công tước phu nhân này, không phải là người tốt có thể ở chung.

Thị giả ánh mắt lại trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, “Thầy Sở, phở công tước Zarro nhưng là tước vị nhất đẳng.”

Sở Du Nhiên sách một tiếng, xem trong tay cái card in hình con Hukies màu vàng này, cảm giác tâm tình đặc biệt vi diệu. Quý tộc lớn như vậy, làm sao lớn lên giống như Husky nghịch ngợm khả ái? Sở Du Nhiên đem card đưa trả lại cho thị giả, cười như trước ôn nhu, gầy gò vóc người như thanh trúc, tuấn tú thẳng tắp, không có một tia sợ hãi, “Rất xin lỗi, tôi là một thầy giáo, tôi phải đối với mình học sinh phụ trách.” Nghĩa bóng chính là: Không quản ông thân phận gì, ở chỗ này của tôi vô dụng.

Thị giả sắc mặt đột nhiên trở nên khó coi, lần thứ nhất thấy người không đem phở công tước Zarro để ở trong mắt!

Sở Du Nhiên như trước cười nhạt, cậu chắc chắn sẽ không để học sinh của chính mình có bất kỳ nguy hiểm nào, cậu là thầy giáo, đây là trách nhiệm của cậu.

Hộ vệ đứng ở cửa đã phát hiện tình huống ở bên này, liền tiếp nhìn sang, lúc này, một người đàn ông trung niên vóc người cường tráng tại bốn người chen chúc đi tới, một thân khí chất duyên dáng sang trọng, nếu như là mỹ nhân liền dễ nhìn, không biết làm sao lại là một đại thúc trắng hán tử, lại như một đại thúc hình thức Dương quý phi —— đại thúc có râu mép, đặc biệt rậm rạp!

Vị này chính là công tước phu nhân Zarro xuất thân hồ tộc.

“Được, được chỉ là gặp mặt bình thường mà thôi, không cần thiết làm cho nghiêm cẩn như thế,” Công tước phu nhân mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, thoát nhìn lại như bác hàng xóm, dị thường hiền lành. Sở Du Nhiên trên mặt ý cười không giảm, hơi khom lưng, lễ tiết khiến người tìm không ra một điểm tật xấu, “Xin chào phu nhân.”

Công tước phu nhân đi tới bên người Sở Du Nhiên, nhẹ nhàng giúp đỡ cậu một cái, cố ý thân cận lúc này lại có vẻ hơi giả, ông không cảm giác chút nào gật gật đầu, tán dương: “Quả nhiên là đại mỹ nhân, không trách hiệu trưởng các hạ yêu quý đứa con trai bảo bối này như vậy.”

Công tước phu nhân không có nói láo, ông quả thật bị Sở Du Nhiên kinh diễm. Vốn cho là con trai mình thích bất quá cùng giống cái lúc trước giống nhau, đều là loại yêu tinh xinh đẹp câu người, không nghĩ tới giống cái mới vừa thành niên này trên người không có khí chất hồ hững, một cái nhũ mào một nụ cười đều tao nhã động nhân, khiến người ta cảm thấy phi thường thoải mái. Không yêu không mị, chỉ là lẳng lẳng đứng ở chỗ này, có thể muôn người chú ý, lại làm cho người ta không sinh được nửa điểm khinh nhờn chi tâm. Xung quanh tất cả thật giống đều có thể vì một người mà yên tĩnh lại, dường như ngay cả gió đều thổi chậm.

Nhìn Sở Du Nhiên như vậy, công tước phu nhân càng thêm tình thế bất buộc, Luke tính cách ngoan liệt, sau khi kết hôn trong nhà có một mỹ nhân như thế, nó cũng có thể thu liễm rất nhiều. Sở Du Nhiên thoát

nhìn cũng không phải người yêu thích gây sự, nhất định có thể bao dung Luke phạm sai lầm, chậm rãi dẫn dắt nó.

Sở Du Nhiên nhìn đại thúc đối diện hai mắt nhắm lại, bất động thanh sắc ngoắc ngoắc khóe miệng, ánh mắt tối tăm, vốn là cho là “lai giả bất thiện”, bây giờ đối phương khách khí, cậu trái lại càng cảnh giác. Cậu thử dò xét hỏi: “Không biết công tước phu nhân tự mình đến tìm tôi, là có chuyện quan trọng gì?”

“Há, xác thực có chuyện rất trọng yếu, ngày hôm qua con trai của tôi không cẩn thận bị thương, có thể thỉnh cậu giúp nó trị liệu hay không.” Công tước phu nhân lông mày cau lại, mang theo một điểm khuôn mặt u sầu, trong mắt tràn đầy khẩn cầu.

Sở Du Nhiên bật cười, “Phu nhân chê cười sáng tỏ, tôi cũng không phải bác sĩ, tôi làm sao biết xem bệnh?”

“Cậu và Caly độ tinh thần lực tương dung rất cao, cậu nhất định có thể trị khỏi chỗ nó, bằng không nó hai tháng đều chỉ có thể bảo trì hình thức, tôi ngày hôm nay tự mình đến gặp cậu...”

“Phu nhân, xin lỗi, “ Sở Du Nhiên đánh gãy đối phương tổ khổ, sắc mặt đã không có như trước hiền lành như vậy, “Tôi không phải bác sĩ, thật sự không giúp được ngài. Không biết ngài ở nơi nào tra xét tinh thần lực của tôi, loại hành vi này khiến tôi thấy rất khó xử.”

Vị công tước phu nhân này dĩ nhiên một mình điều tra việc riêng tư của cậu, còn đem lực lượng tinh thần của cậu cùng con trai của chính mình xứng đôi, điều này làm cho Sở Du Nhiên cảm thấy đặc biệt buồn nôn, vừa nghĩ tới tinh thần lực của mình cùng cậu công tử bột quán quýt lấy nhau, tại trên dụng cụ hình thành một cuộn sóng tuyến, cậu liền muốn phun.

Hơn nữa đối phương đem loại hành vi vô sỉ thuận miệng nói ra, hiển nhiên đối với cậu không có một tia ý tứ tôn trọng.

Lúc người này dùng một loại tư thái rộng lượng đứng trước mặt của cậu, trong lời nói mang theo cao cao tại thượng, thật giống như cậu có thể cùng con trai ông ta có tinh thần lực xứng đôi một chút là thiên đại vinh hạnh, giống như cậu nhất định phải quỳ tạ ơn đối phương lọt mắt xanh. Sở Du Nhiên tính tình ôn nhu, mà cũng không phải không còn cách nào khác, ghét nhất là người khác đụng chạm việc riêng tư của cậu, mà vị trước mắt này, làm rất triệt để.

Bị cắt đứt lời nói công tước phu nhân trong mắt người có tâm tình bất mãn, vừa nãy đáng đáp rộng lượng ôn nhu đều là giả vờ. Hai người thân phận kém quá nhiều, dưới cái nhìn của ông, Sở Du Nhiên người này không biết là đã chủng từ đâu tới, có thể được ông lọt vào mắt xanh chính là trời cao ban ân, cần phải cảm tạ đại ân mới đúng. Mà bây giờ Sở Du Nhiên cũng không lẽ phép đánh gãy lời nói của ông, khiến ông vốn là cũng không sao kiên nhẫn có ý tức giận.

Tuỳ tùng thị giả bên trong có một người là chân chó Luke, lần này tới cũng là vì chỉ ra và xác nhận Sở Du Nhiên, người này rất biết mượn gió bẻ măng, nhìn thấy chủ nhân bất mãn, lập tức hạ thấp giọng đối với Sở Du Nhiên quát lớn một tiếng: “Không xem chính mình thân phận gì, đã cho thể diện mà không cần!”

Hết chương 25.

26. Chương 26

Nghe đến tôi tớ đối với Sở Du Nhiên vô lễ, công tước phu nhân chỉ là hé mắt, không có ngăn lại. Hiển nhiên là muốn một hồi giảng hòa, đánh một gậy cho một trái táo, rõ ràng là giáo huấn tôi tớ cách làm.

Sở Du Nhiên chỉ là nhú mày, lẳng lặng nhìn đối phương, phảng phất đang xem một màn xiếc ảo thuật, ngay cả biểu tình cũng hờ hững.

Công tước phu nhân thấy cậu không xin lỗi cũng không chịu thua, cũng giận dữ, ông cũng không nghĩ Sở Du Nhiên ôn ôn mềm mại không lời trước tiên cười dĩ nhiên cùng Sở Hồng Vũ giống nhau, cũng khó dây dưa như vậy.

Dillow tuy rằng vừa bắt đầu nghe không hiểu bọn họ đang nói cái gì, bây giờ đối với Sở Du Nhiên vô lễ, bé nhưng là nhìn ra rồi, báo nhỏ lập tức liền nâng lên đầu buồn ngủ, sâu kín nhìn chăm chăm tới nói chuyện kia, ánh mắt hung ác, cho dù chỉ là một ấu tể nhỏ nhỏ, vẫn giống như trước mang theo bạo ngược khó nén. Từ sau khi dị năng thức tỉnh, Dillow gần đây lớn lên rất nhanh, hình thể không nói, ngay cả khí thế cũng không như trước. Trong xương huyết thống cao quý làm cho bé từ lúc vừa ra đời liền cao ngạo, càng không cho phép người khác đối với mình bất kính, một người không biết huyết thống gì lại dám ở trước mặt bé vô lễ, Dillow đã nổi giận —— rất muốn một cái tát khét tử ông ta!

Thị giả bị cái ánh mắt này của bé nhìn chăm chăm trong lòng đột nhiên run lên, sau đó phản ứng lại chính mình lại bị một tiểu tử trấn trụ, lúc này liền thẹn quá hóa giận, mặt đều đỏ lên. Hắn trong ngày thường cùng Luke làm mưa làm gió quen rồi, căn bản cũng sẽ không chịu loại khí thế này. Theo bản năng điều lên tinh thần lực, muốn hù dọa thằng nhãi con này một chút, thuận tiện chấn nhiếp Sở Du Nhiên, một giống cái cùng một ấu tể, có thể có bản lĩnh gì, hắn mới không tin tổn thương thiếu gia nhà hắn là giống cái trước mặt này.

Đối với người ngoài cảm ứng nhạy bén Sở Du Nhiên mặt mày ôn nhuận đột nhiên trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, tại thời điểm đối phương muốn áp chế Dillow liền thả tinh thần lực ra, làm cái lồng phòng hộ vững vàng bảo vệ Dillow, một đôi mắt như mực, lạnh lùng nhìn chăm chăm đối phương, ngay cả không khí chung quanh thật giống như đều nóng hơn mấy phần, khí tức đột nhiên trở nên ngọt ngào lên, cổ xanh dưới chân cũng giống như bị quay nướng, toàn bộ cũng bị mất tinh thần.

Đối diện đoàn người đứng mũi chịu sào, tất cả đều một mặt hoảng sợ nhìn Sở Du Nhiên, giống cái có tinh thần lực này, đến cùng đến trình độ nào!

Sở Du Nhiên ngữ khí nhàn nhạt, âm thanh không cao, lại nghe ra cậu bây giờ phần nộ, “Công tước phu nhân, ông muốn ra oai tôi không để ý, thế nhưng ông không nên động học sinh của tôi, nó là một ấu tể, chỉ vì một cái ánh mắt lại phải chịu sự phản kích của thị giả, hành vi vừa nãy của ông ta chính là mưu sát!”

Vừa nghe Sở Du Nhiên đem cái tội danh này khấu ở trên đầu mình, công tước phu nhân sắc mặt phát lạnh, gương mặt khó coi nhìn tới tới động thủ liếc mắt một cái, sau đó liền đưa tay kéo đến bên người mình, hất tay liền cho hai cái bạt tai, mắng: “Phế vật! Đôi mắt trừng lớn như vậy, hù đến đứa nhỏ làm sao bây giờ!”

Công tước phu nhân lạnh giọng nói: “Sở Du Nhiên, chú ý ngữ khí nói chuyện của cậu, vu hại bốn phu nhân nhưng là tội nặng.” Sở Du Nhiên cười lạnh một tiếng, chưa từng có miệng lưỡi bén nhọn, “Chỉ cần không phải phế vật, đều có thể cảm ứng được tinh thần lực gợn sóng của ông ta, phu nhân không có nhận ra được sao?”

“Sở Du Nhiên, cậu làm càn!” Sở Du Nhiên chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, đây là trần truồng trở mặt, công tước phu nhân sắc mặt khó xem.

Sở Du Nhiên nở nụ cười, lần thứ hai khôi phục dáng dấp ôn nhuận ưu nhã, môi mỏng khiêu gợi khẽ mở, thiên vị không cùng ôn nhu dĩ vãng, lúc này càng phác họa ra một độ cong, ánh mắt tự tiểu phi tiểu nhìn đối diện, khí chất mâu thuẫn làm người ta sinh ra hàn ý trong lòng, “Tôi là con trai hiệu trưởng trường quân đội đệ nhất đệ quốc, ngài không biết cha tôi có tước vị gì sao? Tôi chính là con trai duy nhất của ông ấy, có thể kế thừa tước vị của ông ấy, tôi tại sao không thể uy hiếp? Phu nhân vừa đến đã muốn dùng thân phận áp tôi, tôi không tính đến, thế nhưng mưu toan thương tổn học sinh tôi dạy, tôi có quyền được kiện phu nhân.”

Công tước phu nhân sắc mặt đỏ lên, ông thừa nhận ông nhìn lầm, người này căn bản cũng không phải là giống cái mềm nhũn hèn nhát dễ dàng bắt nạt, ảnh hưởng tới tước vị, còn khiến trường học liên lụy, hiển nhiên là muốn đem sự tình làm lớn. Nếu như chuyện này giải thích không rõ ràng, tuyệt đối sẽ khiến phủ công tước mang đến ảnh hưởng bất lợi.

Sở Du Nhiên mặt không thay đổi nhìn đối phương, không lùi một phân, ai dám động một cọng lông của Dillow, cậu liền để người đó chôn cùng, không quản đối phương thân phận gì.

Dillow cảm nhận được Sở Du Nhiên tâm tình không tốt, ngẩng đầu lên tại trên cằm Sở Du Nhiên cà cà, không tiếng động an ủi, ông già trước mặt, Dillow khinh thường hừ một tiếng, cái tên mập mập này, bé nhỏ kỹ!

Elton mang theo học sinh đặc huấn trở về biết đến thời gian này đúng lúc là Sở Du Nhiên đưa bọn nhỏ về nhà, vì thế cố ý ở cửa đông trường học chuyển một vòng, quả nhiên thấy được Sở Du Nhiên đứng trước cửa. Bất quá bây giờ Sở Du Nhiên, trong ký ức của y cùng thiếu niên ôn nhuận lại như hai người khác nhau.

Elton hai mắt nham hiểm nhìn xuống phía dưới, y yêu thích Sở Du Nhiên, thích nhất nhưng là lực lượng tinh thần của cậu ta. Sở Du Nhiên là giống cái toàn bộ đế quốc một người duy nhất tinh thần lực đạt đến cấp S, hơn nữa cùng bất kỳ tinh thần lực của giống đực nào đều có thể dung hợp. Vì kế hoạch bảo thú, y phải có được Sở Du Nhiên, không quản Sở Du Nhiên là ai, y đều muốn định rồi!

Mắt thấy động tĩnh phía dưới đã khiến cho đội giáo vệ chú ý, hai người quân nhân mặc quân trang đi tới, Elton híp mắt lại, trong nháy mắt nhả xuống.

Sở Du Nhiên nhìn Elton đột nhiên xuất hiện ở trước người mình, nhú nhú mày, mới vừa muốn né tránh liền bị đối phương kéo cổ tay, trên mặt gương mặt tuấn lãng của Elton tràn đầy quan tâm “Du Nhiên, không có sao chứ?” Trong mắt y thâm tình như nước, chìm đắm Sở Du Nhiên có chút không thở nổi, muốn rời khỏi lại phát hiện Elton một mặt khẩn trương không có ý muốn buông tay.

Sở Du Nhiên nhú mày, mới vừa muốn mở miệng từ chối, liền phát hiện cổ tay buông lỏng, Elton một mặt khiếp sợ nhìn Dillow, mà Dillow trên móng vuốt dĩ nhiên mang theo vàng sáng màu vàng. Sở Du Nhiên lần thứ nhất thấy Dillow đối với một người có địch ý nặng như vậy, thậm chí ngay cả dị năng đều đã vận dụng, nếu như không phải Elton né tránh đúng lúc, tuyệt đối bị thương. Bất quá cũng thiệt thòi Dillow, Sở Du Nhiên nghiêng người né tránh Elton, một mặt lãnh đạm.

Elton đến xem như là phá vỡ bầu không khí ngột ngạt lúc trước, bất quá Sở Du Nhiên cũng không có ý tứ bỏ qua, ở trên người người đối diện quét một vòng, sau khi đem dáng dấp của bọn họ từng người ghi nhớ, Sở Du Nhiên khoe miệng vẩy một cái: “Công tước phu nhân mời trở về đi, xin đợi đơn kiện của tôi, chúng ta không gặp không về.”

“Sở Du Nhiên!” Mắt thấy Sở Du Nhiên muốn đi, công tước phu nhân giương tay một cái, đối người phía sau ra hiệu, “Ngăn cậu ta lại!” Nếu để cho Sở Du Nhiên cứ như vậy đi, chuyện lần này thì càng không nói được, đặc biệt tội danh thương tổn ấu tể không rửa sạch được. Tiểu tiện nhân này tâm tư thực sự là ác độc, dĩ nhiên khấu trừ cho ông một tội danh như thế.

Bầu không khí lần thứ hai giương cung bạt kiếm, lúc này Sở Du Nhiên tâm tư lại hơi động, thật giống như có tâm linh cảm ứng, quay người quay đầu lại, liền thấy một chiếc phi hành khí màu bạc đột nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu, khoang cửa mở ra, Wells một mặt lãnh đạm ở trên cao nhìn xuống nhìn phía dưới, sắc mặt không nhìn ra hỉ hay bi. Hắn không có đội nón lính, áo khoác quân trang cũng chỉ là tùy ý khoác lên người, ánh tà dương chiếu vào trên người hắn, ở trên sợi tóc màu vàng dát lên một tầng màu vàng ấm áp, khiến cả người hắn thoát nhìn lướt biếng tùy ý.

Rõ ràng không biểu tình gì, càng không nhìn ra hỉ nộ, Wells xuất hiện lại khiến bầu không khí trong nháy mắt sắp phát bùng.

Khuôn mặt này đối với khắp cả đế quốc con dân mà nói đều không xa lạ gì, Wells bản thân càng là trụ cột tinh thần của đế quốc, tại thế giới cường giả vi tôn này, Wells là người bảo vệ của đế quốc, đồng dạng là thần tượng tinh thần. Người ở chỗ này toàn bộ đều quên phản ứng, chẳng ai nghĩ tới Wells lại đột nhiên xuất hiện ở trường học, hơn nữa là ở cửa nhỏ chỉ phục vụ ấu tể ra vào.

Wells nhàn nhạt quét ánh mắt xuống phía dưới liếc mắt một cái, duỗi ra chân dài, dường như từ vùng trời một cước bước đi, thoải mái tùy ý. Nhưng mà, ở tại nơi giày giẫm lên, vạt áo lại vẽ ra một đạo hình cung lạnh lùng nghiêm nghị, ngay cả không khí đều giống như ong lên một tiếng, người ở chỗ này ngoại trừ Sở Du Nhiên cùng Dillow, đều cảm giác tinh thần lực như bị hung hăng đạp một chân, trong giây lát này đều có chút thất thần.

Wells giống như không có phát hiện, liếc nhìn Sở Du Nhiên phía đối diện, chấp tay sau lưng nhàn nhã đi tới.

Sở Du Nhiên nhếch miệng lên, không nhìn bầu không khí trước mắt, cười hỏi: “Anh làm sao đột nhiên chạy tới?”

Wells đi tới ôm vai Sở Du Nhiên, tỉ mỉ mà đem tóc của Sở Du Nhiên chỉnh loạn, ngữ khí như trước không nhanh không chậm, trầm ổn nghiêm túc, “Ta đói, cho nên sớm đã trở lại.”

Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, con mèo lớn này, rõ ràng là biết đến cậu gặp phải phiền toái mới chạy về, trong lòng âm áp, tâm tình tức giận bị công tước phu nhân gây ra thật giống cũng tiêu tán, Sở Du Nhiên thoải mái nói: “Vậy chúng ta đi.”

Wells nắm ở eo Sở Du Nhiên, chủ động ôm lấy Dillow, ánh chùng một chút, ghét bỏ nói: “Mập!”

Dillow (bồn #) Rốt cục phản ứng lại công tước phu nhân vừa định hành lễ, liền thấy trước mắt tình cảnh này, nhất thời bị khiếp sợ đầu óc vì một tiếng, tê cả da đầu, mồ hôi lạnh trong nháy mắt liền nhiễm ướt phía sau lưng... Trong đầu ông hiện tại chỉ còn lại một cái ý nghĩ: Xong!

Người của phủ công tước đều một mặt trắng bệch, toàn bộ đều nhìn về công tước phu nhân, dường như muốn tìm người tâm phúc, vừa nhìn thấy cái biểu tình này của công tước phu nhân, cũng đều một mặt tro ngui. Lúc này bọn họ xem công tước phu nhân ánh mắt có chút oán hận, đều là do ông ta nuông chiều con trai, cướp mỹ nhân cướp trên đầu bề hạ, còn có bảo nhỏ kia bề hạ ôm vào trong ngực, có ngốc cũng biết thân phận của nó, đối với thành viên hoàng thất bất kính, nỗ lực công kích ấu tể hoàng thất, là tội chết! Toàn bộ tội chết! Bề hạ luôn luôn quyết đoán mãnh liệt tuyệt đối sẽ không bỏ qua bọn họ!

Quả nhiên, Wells ôm Sở Du Nhiên eo xoay người trong nháy mắt, dùng một cái tay đè xuống Dillow chơi đùa, nhân nhật hướng đội hộ vệ hoàng gia sau lưng nói: “Đều bắt hết, một người cũng không cần buông tha.”

Đội hộ vệ hoàng gia vệ trực thuộc cá nhân Wells điều khiển, bọn họ cũng mặc kệ đối phương thân phận gì, cũng không quản có phải giống cái hay không, tất cả đều nghiêm ngặt chấp hành nhiệm vụ.

Người của phủ công tước Zarro run rẩy nhìn về phía công tước phu nhân, “Phu nhân, làm sao bây giờ?!”

Người tới tố làm hù dọa Dillow kia trên mặt không có chút nào hồng hào, sỉ sỉ sách sách liền muốn chạy, nghênh tiếp hắn là một người chân dài xuyên ủng da, trực tiếp một cước đá vào trên đùi, răng rắc một tiếng, âm thanh xương cốt gãy vỡ kèm theo tiếng kêu thảm thiết đâm thủng màng nhĩ, khiến công tước phu nhân trong nháy mắt hoàn hồn, ông run rẩy đỡ lấy người làm bên cạnh, miễn cưỡng đứng vững không có mất mặt, cắn răng để cho mình thoát nhìn trần định một ít: “Không nên phản kháng, thành thật phối hợp.” Không phối hợp chính là cái chết, thời điểm đội hộ vệ hoàng gia chấp pháp xưa nay sinh tử bất luận.

Wells nói là một người cũng không cần buông tha, các binh sĩ cũng không có buông tha Elton, mỗi một người trọng đội hộ vệ đều như mở ra lợi kiếm, không nói một lời, hành động mãnh liệt, ngay cả Elton đồng thời trối lại. Vệ binh trường học chạy tới chứng minh Elton trong sạch, đội hộ vệ cũng không nề mặt, trực tiếp nói cho thủ vệ trường học, để người phụ trách trường học đến bảo lãnh, nghiêm ngặt chấp hành nhiệm vụ.

Bị nhấn giữ Elton nhìn bóng lưng Wells, tròn mắt màu xám bởi vì tâm tình quá kích động dần dần biến thành màu đen, móng tay cắt sửa chỉnh tề mạnh mẽ chụp ở lòng bàn tay, lực đạo lớn như trước bấm phá lòng bàn tay, lòng bàn tay nhói đau khiến cho ý thức chế tâm tình của mình, sau đó trầm mặc bị mang đi, không chút nào phản kháng.

Sở Du Nhiên muốn quay đầu lại liếc mắt nhìn, lại bị Wells ôm eo, cơ hồ là đem cả người của cậu nhấn ở trong ngực của mình, không nói từ chối.

Sở Du Nhiên tò mò nhú nhú mày, theo bản năng hỏi: “Anh, không phải là ăn dấm chua chứ?”

“Ăn dấm chua?” Wells khước miệng nhẹ nhàng câu lên một chút độ cong, xoa xoa đầu Sở Du Nhiên, lại như đang vò một quả cầu lông yếu ớt, quý trọng lại ôn nhu, “Dấm chua là cái gì? Một hồi em làm cho ta ăn.” Sở Du Nhiên sách một tiếng, tự nhủ miệng Wells thực sự là thiếu đánh, bất quá nề tình Dillow ở đây, cậu cũng không tiện nói gì, chỉ là đem tay của Wells trên eo kéo xuống, chộp vào trong lòng bàn tay của mình, mười ngón liên kết, nụ cười nhân nhật, động tác cũng rất kiên định.

Wells nhìn cậu một chút, khước miệng lần thứ hai ngoắc ngoắc, tâm tình không tệ.

Dillow nhìn hai bên, phát hiện hai người lớn không nói chuyện, lúc này mới duỗi ra móng vuốt, thổi thổi kim quang nhàn nhạt trên móng vuốt nhỏ, đặc ý mở miệng: “Con vừa nãy bảo vệ thầy giáo ngu xuẩn.”

Wells lần này dĩ nhiên không có trào phúng, mà là ít có tán dương: “Rất tuyệt!”

“Dựa theo ước định, chú phải dạy con một chiêu ầm ầm kia!” Chính là đem quả cầu màu vàng tụ tập tại lòng bàn tay, ném đi ầm ầm!

Wells gật đầu, đáp ứng đặc biệt sảng khoái, “Dạy!”

Sở Du Nhiên hồ nghi hỏi: “Hai người trong âm thầm có phải làm ước định gì không?”

Wells lắc đầu một cái, Dillow gật gật đầu.

Hai chú cháu liếc mắt nhìn nhau, bị cháu trai ngu xuẩn bán đứng Wells bất đắc dĩ gật gật đầu, Dillow phản ứng lại cơ trí lắc đầu một cái.

Sau đó hai người đều ngạc nhiên với thông minh keak của đối phương, nhìn nhau hai mặt ghét bỏ, trên mặt cũng là viết một chữ lớn: Ngốc!

Sở Du Nhiên: “Phốc!”

Sau khi đến nhà, Sở Du Nhiên đem đồ ăn buổi tối muốn ăn từ trong tủ lạnh lấy ra, để người máy quản gia đi xử lý sạch sẽ, cậu ngồi ở trên ghế sa lon xoa bụng cho Dillow, hỏi Wells mới vừa thay đổi một thân quân trang: “Vị công tước phu nhân kia, anh định xử lý như thế nào?”

Wells nhú mày, “Xử lý như thế nào? Đương nhiên là giải quyết việc chung, tập kích ấu tể hoàng thất, nỗ lực bắt cóc vương hậu, tùy tiện một cái tội danh, đều có thể trị tội của ông ta.”

Sở Du Nhiên kinh ngạc thốt lên: “Anh muốn công bố thân phận của em?”

Wells nhú mày nhìn hắn, “Em không muốn?”

Sở Du Nhiên nghiêm túc tỉnh táo nói: “Không có chút nào muốn, người khác tìm em phiền phức làm sao bây giờ? Giống cái đề tinh nhất định sẽ coi em thành kẻ địch, nằm mộng cũng muốn tìm em phiền phức, em mới không nghĩ sớm như vậy liên bại lộ ở trong mắt mọi người.”

Muốn ở trước mặt toàn bộ đế quốc biểu lộ lại bị vợ chưa cưới cự tuyệt, quốc vương bệ hạ —————

Phủ công tước Zarro buổi tối mới nhận được tin tức, sau khi biết đến đầu đuôi câu chuyện Zarro công tước cả người đều bị hút hết khí lực, tê liệt ngồi trên ghế hết đường xoay xở. Tra được Sở Du Nhiên cùng một giống đực báo tộc có ám muội, lại không nghĩ rằng cái người kia chính là đương kim bệ hạ. Rất tốt, đây là muốn đem toàn bộ phủ công tước đều bồi thêm!

Luke biết mẫu phụ mình đi gặp Sở Du Nhiên, sau khi được tới tử phục vụ ăn uống no đủ ngoắt ngoắt cái đuôi chạy đến tìm mẫu phụ mình, phát hiện chỉ có phụ thân một người ngồi ở phòng khách, cũng không chú ý sắc mặt công tước Zarro, cả lơ phát phơ hỏi: “Cha, Sở Du Nhiên đáp ứng việc kết hôn sao?” Vừa nghe con trai chính mình không hỏi ông mẫu phụ tại sao không về, tâm tâm niệm niệm vẫn là Sở Du Nhiên, công tước Zarro tức giận sắc mặt trắng bệch, tâm lý ghen ra một luồng tà hỏa, vì là phu nhân không ở cũng không ai áp chế, đột nhiên đứng lên nhắc chân liền đạp tới, “Mày thằng nghiệt tử này, chỉ biết gây rắc rối!”

Công tước Zarro lúc còn trẻ cũng là quân nhân, cũng không phải trong tưởng tượng yếu như vậy, hiện tại cũng là tức giận, một cước đem Luke đạp ra ngoài xa hai mét. Nhìn con trai nằm trên mặt đất hai cái móng vuốt ôm đầu hoảng sợ nhìn mình, công tước Zarro hận thiết bất thành, cầm lên cốc trà liền đạp tới, Luke sợ đến cong đuôi run rẩy, chỉ có thể nằm trên mặt đất thấp giọng nha nha kêu to.

Công tước Zarro tức giận sắc mặt từ trắng chuyển hồng, khóe miệng co rúm, ngực bởi vì tâm tình quá khích động trở nên đập trùng bất định. Thằng nghiệt tử không tiền đồ cướp mỹ nhân cướp trên đầu bệ hạ, thậm chí khuyến khích mẫu phụ chính mình thay nó ra mặt, ông thực sự là nuôi đứa con trai tốt!

Cũng lạ, thời điểm lúc đó nghiệt tử này bị thương ông nên nghĩ đến, Sở Du Nhiên một giống cái, làm sao có khả năng tổn thương được bọn họ, tuyệt đối là bệ hạ trong bóng tối phái người bảo vệ, lúc trước để lại một mạng cho Luke, đã là cho ông mặt mũi.

Dem chuyện đơn giản nghĩ tới hơi có chút phức tạp, công tước Zarro sắc mặt âm trầm bất định, nhất thời không nghĩ ra bước kế tiếp nên làm như thế nào.

Lúc này, một người trẻ tuổi tướng mạo giống như công tước Zarro từ cửa đi tới, nhìn tình cảnh bên trong, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, cúi người xuống, lễ độ nói: “Cha, Tam đệ lại không nghe lời? Nó còn nhỏ, ngài không nên vì nó giận dữ chọc tức thân thể sẽ không tốt.”

Nằm trên mặt đất Luke lén lút ngẩng đầu nhìn một chút anh trai cùng cha khác mẹ, khinh bỉ lườm một cái, động tác này vừa lúc bị công tước Zarro nhìn thấy, tức giận liền muốn động thủ.

Hoắc Khắc nhanh chóng che ở trước người Luke, nóng nảy nói: “Cha, Luke vốn là có thương tích, ngài lại đánh mẩu phụ tử về sẽ đau lòng.”

Không nói lời này hoàn hảo, vừa nhắc tới phụ nhân của chính mình, Zarro công tước càng là giận dữ, nếu như không phải vợ mình cưng chiều đứa nhỏ này, thì sự việc có lẽ không đến mức này! Chén trà trong tay tức giận đập ra ngoài, Hoắc Khắc thật giống như che chở em trai, vừa vặn cốc trà lệch đi đầu bị đập phá một cái rần chắc, một đạo vết máu đỏ tươi lúc này theo gò má lưu lại, thoát nhìn đặc biệt nghiêm trọng. Hoắc Khắc nhú nhú mày, bưng cái trán còn khuyen đệ đệ, “Tam đệ, nhanh chóng xin lỗi cha!”

Luke bưng đầu xì cười một tiếng, thảm mắng đại ca: Không biết tránh thoát đồ ngốc!

Ngộ thương con lớn nhất, công tước Zarro sắc mặt nhất đồn, ánh mắt lóe lên ảo não, từ sau khi có Luke ông cũng rất ít để ý đến hai đứa bé vợ trước sinh ra, bây giờ nhìn lại con lớn nhất của chính là vẫn là con ngoan hiểu chuyện hiếu thuận, lại nhìn Luke lúc này nhìn có chút hả hê, công tước Zarro sắc mặt tức giận, lạnh giọng nói: “Đưa thằng nghiệt tử này nhốt lại, không có mệnh lệnh của tôi ai cũng không cho thả nó ra, dám hồ đồ liền đánh gãy chân chó của nó!” Nói tới chỗ này ông hòa hoãn một chút ngữ khí, “Tìm người xem thương tổn cho đại thiếu gia.”

Hoắc Khắc dùng khăn xoa xoa trán, không thêm để ý cười cười, “Không có chuyện gì, chỉ là phá một chút da, mẩu phụ làm sao còn chưa có trở lại?”

Công tước Zarro thở dài, “Còn không phải do thằng nghiệt tử kia!”

Quản gia thay công tước Zarro đem nguyên nhân nói rõ ràng, Hoắc Khắc lẳng lặng nghe xong, trong mắt lãnh ý lóe lên một cái rồi biến mất, lại ngẩng đầu như trước một mặt đáng dấp lo lắng, “Không quản Tam đệ là bị Sở Du Nhiên thương tổn, hay là người của bệ hạ thương tổn, chúng ta cũng phải đem chuyện này bỏ qua, không thể nhắc lại, chắc chắn cha cũng nghĩ như vậy.”

Công tước Zarro gật gật đầu, có chút bất ngờ con lớn nhất dĩ nhiên cùng mình nghĩ giống nhau, tâm tình hơi hơi tốt hơn một chút, giọng nói cũng hòa hoãn không ít, “Chỉ mong bệ hạ không vì một giống cái làm khó dễ chúng ta, dù sao cũng phải cân nhắc ông ngoại con bên kia.”

Hoắc Khắc biết đến, người gọi là ông ngoại này, không phải của ông ngoại ruột của gã, mà là ông ngoại Luke —— trung tướng Cách Luân. Đôi mắt hí hí, ẩn giấu mù mịt dưới đáy mắt, Hoắc Khắc trấn an nói: “Đương kim bệ hạ là người trọng tình nghĩa, hẳn là sẽ không quá mức tính toán.”

Sau khi cáo lui trở lại căn phòng của mình, Hoắc Khắc gửi cho người trước đó liên lạc: một triệu tinh tệ mua mạng chó của Luke!

Mẫu phụ gã xuất thân bình dân, qua đời sớm, ông ngoại không có thể lực mạnh mẽ chống đỡ gã chống lại Luke, gã chỉ có thể dựa vào chính mình, bọn họ đối với gã bất nhân trước, đừng trách gã bất nghĩa.

Sáng sớm, Sở Du Nhiên mở mắt ra, vừa nhìn bên người đại than quả bàng đang nằm úp sấp, trên người hằn là tiểu than quả bàng, cậu nhất thời có loại cảm giác nằm mộng. Cậu cảm thấy, thế giới này đã bị động vật loài mèo chiếm lĩnh.

Wells nghe thấy nhịp điệu hô hấp của Sở Du Nhiên thay đổi, lỗ tai run một cái, ngẩng đầu lên.

Ở trên người hần Dillow không nằm úp sấp, trong nháy mắt liền lăn xuống, Wells duỗi đuôi ra, đem cháu trai quần lầy, cẩn thận kéo tới cuối giường để tiểu tử ngủ tiếp, trong mắt nhưng có chút ghét bỏ, Dillow đã rất lớn, sau này tuyệt không thể để cho nó và quả cầu lông ngủ chung.

Sở Du Nhiên nắm lấy lỗ tai Wells, nặn nặn, cười nói: “Điểm tâm muốn ăn cái gì? Em đi làm.”

Wells dùng miệng cà cà cắn Sở Du Nhiên, ôn nhu nói: “Tiếp tục ngủ một hồi, ta phái người đưa đến.”

“Như vậy anh sẽ đem em nuôi lười.”

“Không sao, cho dù em mập không nhúc nhích nổi, ta cũng sẽ không ghét bỏ em.” Wells nghĩ quả cầu lông mập mập cũng là dị thường khả ái, có chút hối hận lúc trước tại sao không đem quả cầu lông lưu lại, đường đến bây giờ có lẽ sẽ thành người mập mập giống như quả cầu lông có thể lăn trên đất.

Sở Du Nhiên có chút không nói được, mập không nhúc nhích nổi? Bất đắc dĩ nặn nặn lỗ tai Wells, Sở Du Nhiên tò mò hỏi: “Em đến cùng là chủng tộc gì?”

Wells trầm tư một chút, “Quả cầu lông?”

Sở Du Nhiên: “... Quả cầu lông là cái quỷ gì?”

Nghe có người nói chuyện, Dillow nhắm mắt lại ngồi xuống, thẳng mũi ngửi một cái, sau đó ừng ực ừng ực lăn xuống giường, lão đảo liền đi ra ngoài, Sở Du Nhiên cùng Wells liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy được đứa nhỏ này đang mộng du, lúc này liền nghe thấy âm thanh ào ào đi tiểu, sau đó liền nghe thấy bịch một tiếng, Sở Du Nhiên nhanh chóng bò lên vừa nhìn, Dillow nhắm mắt lại đánh vào trên đùi người máy, lộn mèo, nằm úp sấp ở trên thảm trải sàn ôm đuôi ngủ tiếp.

Wells ghét bỏ thở ra một hơi, “Ngốc chết rồi!”

Sở Du Nhiên thổi phù một tiếng bật cười, “Anh không nên dùng ánh mắt người lớn nhìn nó, Dillow rõ ràng rất thông minh.”

Nhìn khuôn mặt tươi cười này của Sở Du Nhiên, Wells bỗng nhiên biến thành hình người, trực tiếp đem người nhấc đảo, bá đạo hôn lên.

Tác giả có lời muốn nói:

————— tiểu kịch trường —————

Wells: “Cho dù em mập không nhúc nhích nổi, tôi cũng sẽ không ghét bỏ em.”

Sở Du Nhiên: “Cho dù anh đen buổi tối đều nhìn không ra, em cũng sẽ không ghét bỏ anh.”

Miêu: “Dillow vừa đen lại mập, trên bụng tất cả đều là thịt, khác biệt đều chiếm toàn bộ đọc giả không hề ghét bỏ bé, đều là mẹ ruột nha!”

————— Dillow đen sì tại trên eo quần lầy một cái khăn lông lao nhanh mà qua —————

Hết chương 26

27. Chương 27

Nhìn khuôn mặt tươi cười này của Sở Du Nhiên, Wells bỗng nhiên biến thành hình người, trực tiếp đem người nhấc đảo, bá đạo hôn lên.

Sở Du Nhiên nâng mặt Wells lên, trực tiếp đáp lại đối phương, lòng sốt sáng cơ hồ tim nhảy ra khỏi ngực, vừa hôn qua đi, thính tai đều xấu hổ thành một màu hồng nhạt. Màu sắc Wells dần sâu đậm, hô hấp cũng

trở nên hơi bất ổn, lần thứ hai cúi đầu, nhẹ nhàng cắn chặt hầu kết Sở Du Nhiên, cảm giác người dưới thân nhẹ nhàng run rẩy, lại giống như động viên, ôn nhu ở phía trên liếm một chút, không nghĩ tới đối lấy một tiếng ngậm khê của Sở Du Nhiên. Thành công ở trên thân thể tìm được một bộ vị nhạy cảm, Wells lần thứ hai ôm sát người trong ngực, mới vừa muốn tiếp tục, liền nghe thấy âm thanh lạnh lạnh của Dillow tại cửa truyền đến: “Không cho bắt nạt thầy giáo!”

Bị cắt đứt Wells nhắm mắt lại, mơ hồ đề xuống tâm lý nóng nảy, phát thệ lần sau nhất định phải đem Dillow nhốt lại.

Sở Du Nhiên đỏ mặt đẩy Wells ra, kéo qua chăn che đầu, nếu như không phải Dillow ở đây, cậu thật khó mà nói tiếp đó sẽ phát sinh cái gì. Thật giống như với người trước mắt này, cậu căn bản cũng không có sức đề kháng.

Tinh thần lực có thể tiếp nhận đối phương, hay là bản tâm của cậu không lơ tở chối? Sở Du Nhiên đột nhiên có chút hồ đồ.

Đợi Wells đứng dậy mặc quần áo, Sở Du Nhiên ở trong ổ chăn trốn một hồi, đợi đến khi sắc đỏ trên mặt rút đi, lúc này mới rời giường.

Cứu vớt thầy giáo tránh khỏi ma trảo của chú ngu xuẩn Dillow điện hạ đã tự mình súc miệng rửa mặt xong xuôi, ngồi ở bên cạnh bàn ăn thích ý ngoắt ngoắt cái đuôi chờ đợi ăn cơm. Sáng sớm bé đã phải bảo vệ giống cái nhỏ yếu, chiến đấu anh hùng bỉ ổi quá cực khổ () quan hầu đã đem đồ ăn sáng tinh xảo bưng lên bàn ăn, lẳng lặng chờ đợi ở một bên, không nói một lời. Dillow sờ sờ bụng, nhắm mắt lại cùng đợi. Vì làm ấu tể ưu tú nhất đế quốc, tuyệt đối không vì trưởng bối không ở đây mà tới ăn vụng! Nhẫn nại, cũng là một loại tu hành! — Dillow nhắm cái bụng nhắm hai mắt, sau khi cực lực nhẫn nại mười phút, Sở Du Nhiên bọm họ mới ngồi xuống.

Sau khi thấy chú mình cùng thầy giáo động thủ bắt đầu ăn, Dillow lúc này mới duỗi móng vuốt sờ soạng một cái chân thử cách mình gần nhất, mở miệng lớn gầm!

Tiểu tử đối với thịt đặc biệt cảm thấy hứng thú, bởi vì chính là thời kỳ máu chốt nuôi dưỡng thân thể, Dillow có bác sĩ dinh dưỡng chuyên môn của chính mình, bữa sáng đều là trải qua tỉ mỉ phối hợp, vừa thỏa mãn khẩu vị tiểu tử, lại thỏa mãn nhu cầu sinh trưởng của bé.

Sở Du Nhiên vui mừng sờ sờ đầu tiểu tử, đối với biểu hiện kiên trì chờ đợi của bé đặc biệt vui mừng, Dillow thật sự là con ngoan có giáo dưỡng, tuy rằng Wells rất hay đùa nó, nhưng giáo dục vẫn là rất đáng tin.

Ba người cứ như vậy ngồi cùng một chỗ, nghiêm nhiên là một nhà ba người, vừa coi cảm giác hạnh phúc lũy thừa tràn đầy!

Bởi vì nhớ con trai, Sở hiệu trưởng đi cả ngày lẫn đêm chạy về lần thứ hai thành thực leo cửa sổ, mới vừa ngồi ở trên bệ cửa sổ liền thấy bên trong tình cảnh này. Sở hiệu trưởng lúc này mặt liền kéo xuống, cảm giác kéo so với đuôi lửa đỏ của chính mình còn dài hơn.”Khụ khụ!” Ho khan hai tiếng, Sở hiệu trưởng cường thế tỏ rõ sự tồn tại của chính mình.

Sau khi nhìn thấy ông Sở Du Nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, “Cha nhanh như vậy đã trở lại?”

Nghe như vậy là chê ông trở về sớm vướng bận rồi! Sở hiệu trưởng hừ một tiếng, một bộ biểu tình tức giận phụ thân đối với con rất thất vọng, con không còn là tiểu Sweetheart của ba ba nữa.

Sở Du Nhiên tăng hắng một cái, cũng cảm thấy chính mình nói sai, nhanh chóng tự mình kéo cái ghế, lại đi tới kéo người, “Sớm như vậy cha nhất định còn chưa có ăn cơm đi, nhanh lên một chút ngồi xuống ăn đồ ăn, con đi lấy đường cho cha, cho thêm hai muỗng.”

Sở Hồng Vũ không thể nào tình nguyện sau khi ngồi xuống ha ha hai tiếng, “Ăn một muỗng là đủ rồi, đường ăn nhiều đối với thân thể không tốt.”

Sở Du Nhiên bất đắc dĩ, lớn như vậy còn rất thù dai.

Wells đem một phần tráng miệng trước mắt mình đẩy lên trước người Sở Hồng Vũ, trầm giọng nói: “Biết đến thầy trở về, sớm để nhà bếp làm bánh Sweetheart thầy thích ăn nhất.”

Sở Hồng Vũ đôi mắt híp híp, tiếp tục nhìn hấn, “Cậu thật giống như đang nịnh bợ tôi?”

Wells sắc mặt không thay đổi, trực tiếp che đầy tất cả ngôn ngữ công kích cùng ánh mắt địch ý, tiếp tục ăn cơm.

Dillow đem chân thỏ mình gặm còn lại nửa cái đẩy qua, lưu luyến nói: “Xem mặt mũi của ông, không muốn thầy giáo giận dữ.” Tuy rằng không biết tại sao đại ma vương lại tức giận, nói chung bé có thể cảm giác được, thầy giáo rất quan tâm đại ma vương. Vì thầy giáo, Dillow đại nhân bỏ qua thịt thích ăn, hi sinh cực lớn!

Sở Hồng Vũ chà chà vài tiếng, nhìn Dillow tiểu dáng dấp này, trong mắt toát ra thần sắc hoài niệm, nhìn lại một chút Wells bên người, ông nhú mày nói: “Cậu khi còn bé cùng nó giống nhau như đúc.”

Sở Du Nhiên giống nhau như đúc?

Dillow (o) giống nhau như đúc!

Wells lãnh xuống mặt, nghiêm túc nói: “Các người cố gắng ăn cơm, không phải nghĩ nhiều!”

Sở Du Nhiên ^^ “Đúng, ăn cơm! Đều ăn cơm!”

Wells nhìn Sở Du Nhiên cười híp mắt, ánh mắt rơi xuống bờ môi của cậu, màu sắc hơi lóe lên, sau đó liền cúi đầu ăn cơm, không nói tiếng nào.

Sở Du Nhiên sững sốt một chút, cũng cúi đầu không tiếp tục lên tiếng, luôn cảm giác cái ánh mắt kia của mèo lớn có chút nguy hiểm...

Sở Hồng Vũ thấy học sinh của chính mình không tranh luận, lúc này mới ngồi đằng hoàng ăn cơm, vừa ăn vừa hỏi Sở Du Nhiên: “Cha mới vừa đi hai tháng, sao lại nhiều người tìm con gây phiền phức như vậy? Chuyện nhà Linder kia, cha không đuổi tới còn chưa tính, lần này, cha nhất định sẽ giúp con hả giận!”

Sở Du Nhiên một bên vung đường cho ông vừa nói: “Wells đã bắt được công tước phu nhân, bây giờ còn đang giam giữ trong ngục, tối hôm qua hai người họ đã gặp mặt, nghe đâu công tước Zarro chuẩn bị đem một phần mười gia tài nộp lên trên quốc khố để bày tỏ tâm ý, nhờ vào đó bảo toàn tính mạng của phu nhân cùng gia tộc của mình, sau này gia tộc Zarro ở đế tinh sản nghiệp sẽ co lại một nửa. Con vốn là dự định khởi tố công tước phu nhân thương tổn ấu tể, nhờ vào đó giết gà dọa khỉ, bất quá thái độ này của đối phương, con thực sự không thể truy cứu tiếp nữa. Làm quá mức sẽ dao động quan hệ của quý tộc và hoàng thất vốn dĩ đã sống nhờ vào nhau ràng buộc lẫn nhau, cũng sẽ tổn hại danh tiếng của Wells, cái được không đủ bù đắp cái mất.” Cho dù biết đến thân phận Wells, Sở Du Nhiên vẫn là thói quen gọi hấn Wells, không quan hệ thân phận, cậu để ý chỉ là người này mà thôi.

Sở Hồng Vũ kinh ngạc, “Là cậu ta nói cho con biết, hay là con chính mình phân tích? Con trai ngốc con ăn sai đồ?”

Sở Du Nhiên mặt đỏ lên, “Phía trước là Wells nói, mặt sau là con chính mình phân tích, cha có thể đừng coi con là bệnh thần kinh được không?”

Wells mỉm cười sờ sờ đầu Sở Du Nhiên, khắp khuôn mặt là tâm ý khen ngợi, hấn cũng không nghĩ tới, quả cầu lông của hấn đã vậy còn quá thông minh.

Sau khi nhìn thấy hai người hồ động Sở Hiệu Trưởng suýt chút nữa bị lên lẹo ở mắt, hừ lạnh một tiếng, cả người khó chịu!

Wells biết thầy giáo của mình có tính khí gì, tâm tình rất tốt bốc lên khoe miệng, “Kỳ thực cũng không phải không có cách nào.”

Sở Du Nhiên ngược mắt, đột nhiên cảm thấy cái biểu tình này của Wells, có chút hồng...

“Một canh giờ trước, con thay thầy hướng công tước Zarro đưa ra quyết đấu, đây là đại biểu cá nhân của thầy, chẳng hề liên quan đến quan hệ hoàng thất cùng quý tộc.” Nói xong hấn có chút tiếc nuối nhìn Sở Du Nhiên, “Kỳ thực con nghĩ tự mình đi.”

Sở Du Nhiên tê đảo hút một cái khí lạnh, cảm giác mình hô hấp đều có chút khó khăn, “Tuyệt đối không nên! Anh là muốn điên sao?”

Wells sụp mắt, sau khi hai lần biểu lộ đều bị cự tuyệt, lần thứ ba hẩn nhiệt tình thông báo, vị hôn thê của hẩn lại nói hẩn điên rồi... Lẽ nào giống cái không phải yêu thích giống đực sẽ vì mình chiến đấu sao?

Sở Hồng Vũ nhưng là mỉm cười nhìn học sinh của chính mình, trên mặt viết kếp: Ta rất vui!

Ở cái tinh hệ này, giống đực chi gian quyết đấu là sự tình rất thần thánh, so với võ sĩ đạo càng cao hơn, nó đại biểu tôn nghiêm của giống đực cùng vinh dự của gia tộc.

Đế quốc có văn minh quy định: Một bên đưa ra khiêu chiến nhất định phải có lý do chính đáng, sau khi đối phương tự nguyện tiếp thu khiêu chiến mới có thể tại địa điểm đặc biệt bắt đầu chiến đấu, toàn bộ hành trình trong suốt hóa, vì thỏa mãn nhu cầu người quyết đấu, có thể đối ngoại giải trí phát sóng trực tiếp, nhưng là không thể thương tới tính mạng đối phương.

Sở Hồng Vũ dị năng cùng tinh thần lực đều là cấp S, có thể trở thành hiệu trưởng đệ nhất trường quân đội, đầu tiên phải có vũ lực cường đại. Hơn nữa thú thân của ông vẫn được xưng là phượng điêu con trai bất tử của Thần Điếu, trên người có vết thương cũng có thể rất nhanh tự động khôi phục. Ngoại trừ Wells tự mình ra tay, toàn bộ để tinh đều tìm không ra một người có thể chống lại.

Công tước Zarro nghênh chiến: Nếu bị đánh gần chết, gia tộc mất hết mặt mũi, thành trò cười của đế quốc!

Không nghênh chiến: Sẽ trở thành loại người nhát gan, gia tộc mất hết thể diện, bị đế quốc sỉ nhục!

Không quản chiến hay không chiến, đều là tuyệt lộ!

Sở Du Nhiên lập tức lên mạng, vừa nhìn thấy lý do Wells thay Sở Hồng Vũ thân thỉnh quyết đấu dĩ nhiên là: Vợ ông cùng con trai ông bắt nạt con trai của tôi, tôi muốn báo thù! Lý do này phi thường vô căn cứ, rất phù hợp phong cách Sở Hồng Vũ, thế nhưng lời nói này cũng phi thường không chính thức. Nhưng là, bộ ngành công chức dĩ nhiên thông qua! Sở Du Nhiên im lặng nhìn Wells, “Nếu như anh tự mình đi, anh muốn dùng lý do gì?”

Wells khẽ cười một tiếng, chăm chú nhìn đôi mắt Sở Du Nhiên, một câu nói: “Bạn lữ của ta bị oan ức, lý do này còn không đầy đủ sao?”

Sở Du Nhiên hơi đỏ mặt, cúi đầu không dám nhìn cặp mắt mỉm cười của Wells, luống cuống tay chân lần thứ hai xem trên internet, nhưng mà phản ứng của con dân đế quốc càng làm cho cậu không thể nào tiếp thu được.

Ngắn ngủi một canh giờ trên internet đã xào thành một mảnh, hết thấy giống đực đế quốc hormone đều tăng mạnh, dồn dập tiếp sức cho Sở Hồng Vũ: Thật đàn ông! Hán tử tinh khiết! Hiệu trưởng đại nhân uy vũ hùng tráng! Công tước Zarro phải ứng chiến, là đàn ông không thể kinh sợ!

Tất cả giống cái đều cũng đều dồn dập chuẩn bị kỹ càng vây xem tư thế oai hùng suất khí của Sở Hồng Vũ đại nhân: Dám bắt nạt con trai tôi, đánh ông ta!

Nhìn đột nhiên đụng tới nhiều mẹ kế như vậy, Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình trong lòng có chút ngộp.

Nhìn lại một chút Wells sau khi nói xong lời tâm tình sắc mặt bình tĩnh, ưu nhã chùi miệng, sắc mặt của Sở Du Nhiên phức tạp, đại than quả bàng tâm so với cậu còn đen hơn cả lông mao.

Wells thấy Sở Du Nhiên chỉ lo nhìn mình chằm chằm không ăn cơm nhú mày hỏi: “Muốn ta đút cho em ăn?”

Sở Du Nhiên tăng hắng một cái, nhanh chóng ăn cơm, có người già có đứa nhỏ, thời điểm ve vãn cũng phải chú ý một chút!

Liền tại lúc này, phó quan Crewe đi tới, sau khi hành lễ báo cáo: “Bệ hạ, công tước Zarro cầu kiến.”

Wells sách một tiếng, không chút nào để ý hỏi: “Tự mình một người?”

“Đúng, vì chuyện của công tước phu nhân.” Crewe đưa cho Wells một phần báo cáo, “Cùng thuộc hạ tra điều tra được giống nhau, công tước Zarro nguyên ý giao ra mười phần trăm sản nghiệp làm như chi phí quân sự, trực tiếp nộp lên quốc khố, đồng thời sự tình của phu nhân hưởng thầy Sở xin lỗi.”

Zarro công tước vẫn không tính là gốc, không có nói sự tình Luke, lại không dám nói sự tình của Dillow, đem tất cả mọi chuyện đều ôm đồm ở trên người phu nhân, xem là hai giống cái quan hệ mâu thuẫn, lúc này chân thành bảo đảm tước vị.

Wells tỉ mỉ đem cá chấm nước tương Sở Du Nhiên cùng Dillow thích ăn, gấp lên đặt ở đĩa nhỏ trước người của người yêu cùng cháu trai, hai người ăn một miếng, hắn gấp một miếng, ánh mắt chuyên chú nhìn hai người bởi vì thỏa mãn mà bốc lên khoe miệng, khoe miệng hắn cũng cùng câu lên, song mà ngữ điệu lại lộ ra khinh bỉ đối Crewe nói: “Để cho ông ta đem người linh trở về đi, trở lại cẩn thận giáo dục, ngay cả giống cái cùng con trai của mình đều không quản được, không xứng đáng làm đàn ông!”

Crewe nhìn động tác này của hắn, cúi đầu nhin xuống khoe miệng co rúm, “Thuộc hạ biết đến, đối với xử phạt, ngài còn có dặn dò gì không?”

Wells nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, có chút bất đắc dĩ, nếu như Sở Du Nhiên thừa nhận thân phận vương hậu, hắn là có thể phế truất tước vị của công tước Zarro, nhưng đáng tiếc, quả cầu lông của hắn sợ bị người khác gây phiền phức, không muốn thừa nhận thân phận vị hôn phu của hắn. Lắc lắc đầu, Wells trầm giọng nói: “Trước tiên như vậy đi, dù sao cũng có đại công, thế nào cũng phải chừa cho ông ta chút mặt mũi, đúng rồi, để bộ ngành liên quan đem thư quyết đấu đưa tới cho ông ta.” Sở Du Nhiên → __ → mèo hồng!

Biết đến phu nhân được thả ra, công tước Zarro cảm kích cơ hồ chảy nước mắt, vội vã đi đón phu nhân của chính mình, không nghĩ mới vừa đi một nửa, liền bị người ngăn cản đường đi.

Công tước Zarro nhận đồ vật của đối phương đưa tới, vừa nhìn, một hơi không nuốt trôi, tức giận hai mắt một phen liền hôn mê bất tỉnh.

Sở Hồng Vũ, ông điên rồi!

Người làm luống cuống tay chân đem đại nhân của mình đưa về nhà cấp cứu, thời điểm về đến nhà công tước phu nhân cũng vừa hay đến trước cửa.

Chỉ là bị giam một đêm, công tước phu nhân cả người đều tiêu tụy không ít, sắc mặt vàng tối, không có chút hồng hào. Đôi mắt treo lên vành mắt đen nồng đậm, trên nhãn cầu cũng tràn đầy tơ máu. Đêm đó ông lo lắng đề phòng không nói, người giam giữ giống như muốn đem ông quên mất, ngay cả ngụm nước đều không đưa cho, ngoại trừ ban đầu để cho ông cùng chồng mình gặp mặt, phía sau trực tiếp là trạng thái chân không, chu vi một chút động tĩnh cũng không có, ngoại trừ nhịp tim đập cùng hô hấp của chính mình, công tước phu nhân không tìm được một tia vết tích của người sống. Cái cảm giác này lại như bị toàn bộ thế giới vứt bỏ, đêm đó, ông cảm thấy giống như đã trải qua một thế kỷ.

Hiện nay nhìn thấy chồng mình dáng dấp này, ông còn cảm thấy có chút không chân thực, “Đây là thế nào? Lúc này mới thời gian một đêm làm sao sẽ biến thành dáng dấp như vậy?”

Người làm một mặt khổ bức, cũng không thể nói đại nhân nhà chúng ta là bị sợ hãi đến ngất đi, run run rẩy rẩy đem thư quyết đấu trong tay đưa cho công tước phu nhân, người làm đứng ở một bên chờ đợi chỉ thị, ánh mắt nhìn hai phu nhân này cũng có chút đồng tình, chộc phải Sở Hồng Vũ cái người cuồng ma giá trị vũ lực có thể nổ tung cả đế tinh này, hiện tại không quản có tiếp nhận hay không, đều không tốt.

Được người làm đỡ công tước Zarro sâu sắc thở dài một hơi, nhìn phu nhân liếc mắt một cái, gật gật đầu, “Trở về là tốt rồi, chuyện này còn có thể tiếp tục thương nghị.”

Nằm ở trên giường hai người đều cảm giác đầu óc có chút mê muội, công tước phu nhân trầm ngâm chốc lát, “Ông có muốn để Hoắc Khắc thay ông hay không? Ông liền nói ông bị bệnh.”

Công tước Zarro lúc này liền bác bỏ, “Hiện tại nếu như tôi thật sự bị bệnh, người khác cũng sẽ nói tôi giả bộ bệnh.”

Tình thế bây giờ công tước phu nhân đã không dám nói phụ thân của mình có quân công, tại thời điểm bắt ông bệ hạ căn bản là không có niệm tình cũ, ông biết đến, có thể sớm như vậy đem ông thả ra, vẫn là xem ở mặt mũi chi phí quân sự này đó. Nếu như ông dám có manh động, Sở Du Nhiên lập tức có thể khởi tố ông tổn hại ấu tử, bởi vì mấy người làm kia đều không được thả ra, chứng cứ còn đang ở trong tay người khác.

Hiện nay toàn gia đều rơi vào hiểm cảnh, vừa nghĩ tới con trai gây nên hoàn cảnh bây giờ, công tước phu nhân xệ mặt xuống, “Luke đâu? Làm sao không thấy nó?”

Tôi tớ cúi đầu, “Sáng sớm gõ phòng tam thiếu gia, phát hiện bên trong không có động tĩnh, hẳn là còn đang ngủ.”

Luke không có chuyện đứng đắn để làm, một ngày chỉ biết ăn với ngủ, ngủ dậy muộn như vậy cũng là chuyện đương nhiên.”Đem nó gọi dậy cho! Cả ngày trừ ăn ra chính là ngủ, nó còn có thể làm cái gì?!”

Tôi tớ ở trong lòng yên lặng bỏ thêm một câu rắc rối, nhanh chóng thả canh sâm trong tay xuống chạy đi gọi Luke.

Không lâu lắm, toàn bộ phủ công tước đều loạn cả lên, liền nghe phía ngoài âm thanh vừa loạn vừa gấp, ngay sau đó là tiếng khóc kêu, công tước phu nhân một chén canh còn chưa uống hết, cau mày sau khi để bát xuống bất mãn nhìn phía ngoài liếc mắt một cái, “Chuyện gì xảy ra?”

Mới đi ra ngoài tôi tớ kia khóc lóc chạy về, sắc mặt trắng bệch nói: “Đại nhân phu nhân không xong! Tam thiếu gia, tam thiếu gia không có hô hấp!”

!!!

Phủ công tước, rối loạn...

Bị nuôi có chút quá liều Sở Du Nhiên mang theo Dillow đi trường học đứng ở cửa lớn đón bọn nhỏ, Dillow đã lớn hơn, tiểu tử chính mình cũng biết đến Sở Du Nhiên ôm bé có chút mất công tốn sức, có thể tự mình đi liền tự mình đi, Sở Du Nhiên xoa bụng đi theo phía sau Dillow, chậm rãi đi đến cửa trường học. Dillow nhìn cậu xoa bụng, ánh mắt lóe lên tâm tình nghi ngờ.

Thời điểm Sở Du Nhiên đến thầy Hal đang đẩy xe đẩy chờ đợi, bây giờ bọn nhỏ đã không cần ôm dụ dỗ hoặc là cần tinh thần lực động viên mới có thể cùng giáo viên đi, từng con từng con sau khi đến trực tiếp hướng trên xe nhảy, động tác dị thường nhanh nhẹn.

Jimmy nhìn thấy Dillow, vui vẻ nhào lên chà xát, Dillow lôi kéo mặt, ghét bỏ đem Jimmy đẩy ra, Jimmy đã nhớ lời thầy giáo nói, Dillow tên ngu ngốc này nhất định đang nói mát, cho nên hai cái móng vuốt ôm lấy Dillow, liếm một cái.

Dillow ngốc vù vù sưng sốt hai giây, mím môi cụp lỗ tai, hừ một tiếng, cũng không có đẩy Jimmy ra, chỉ là ngoài miệng ghét bỏ: “Giống cái dím người!”

Jimmy nhìn Dillow có chút buồn bực, không hiểu hỏi hần: “Dillow, tại sao cậu lại lớn nhiều như vậy?”

Dillow cũng buồn bực, dùng móng vuốt nhấn nhấn Jimmy đầu, “Cậu làm sao chỉ ăn không dài vóc?”

Hal nhân cơ hội ghé vào bên người Sở Du Nhiên, buồn cười nói: “Hai thằng nhóc này còn đem đối phương coi là đồng tộc đây, cái hình thể này của Dillow, một tháng dài mười cân đều bình thường, Jimmy... Khả năng đến khi biến thành hình người cũng là hơn mười cân.”

Sở Du Nhiên cười cười, “Không có chuyện gì, cho dù biết không phải là đồng tộc, Dillow cũng sẽ không chán ghét Jimmy.”

Đợi đến khi đều đón đủ bọn nhỏ, hai người đem xe đẩy chở bọn nhỏ đẩy trở về phòng học, bọn nhỏ sau khi xuống xe liền vây quanh Sở Du Nhiên, mỗi một người đều dùng một loại ánh mắt đánh giá nhìn cậu. Miller luôn luôn không thể nào thích nói chuyện đột nhiên duỗi ra móng vuốt, chỉ vào cổ tay Sở Du Nhiên, kinh ngạc thốt lên: “Có sợi lông! Màu đen!”

Sở Du Nhiên theo bản năng nhìn một chút cổ áo của chính mình, còn thật tìm ra một cái sợi lông màu đen, gốc rễ đã bốc ra màu vàng kim nhàn nhạt, đây là Wells không cẩn thận lưu lại. Sở Du Nhiên vội vàng đem lông này giấu vào trong túi, chỉ lo người khác nhận ra thân phận Wells. Cậu còn không biết, tin tức Wells xuất hiện ở cửa lớn trường học đã lan truyền nhanh chóng, lời đồn đãi bệ hạ đang đeo đuổi một vị thầy giáo mỹ nhân, còn người đó là ai, chỉ cần có mắt đều hiểu.

Chính mình còn không rõ Sở Du Nhiên ngồi xổm người xuống sờ sờ đầu nhỏ Miller, tán dương: “Miller sức quan sát quá nhạy cảm, dĩ nhiên phát hiện lông của Dillow.”

Miller lắc đầu, giọng nói sang sảng phi thường cố chấp sửa chữa lời nói dối của Sở Du Nhiên: “Không phải, mùi vị không đúng, không phải lông Dillow!”

Sở Du Nhiên lúng túng tăng hắng một cái, “Đó nhất định là... Không biết lông của ai!”

Dillow mằm nhoài trên nhánh cây: “Là lông của chú ngu xuẩn! Sáng sớm con thấy...”

“Dillow!” Sở Du Nhiên trờng Dillow đang nằm nhoài trên nhánh cây, con vật nhỏ này hiện tại leo cây có thể so với trước đây có thứ tự hơn nhiều, rất có một loại tính cách một lời không hợp liền muốn lên trời xuống đất không người nào có thể cản nổi. Tiểu tử muốn nói cái gì, cậu cũng không kịp che miệng.

Dillow bị gọi lại, bắt đắc dĩ vuốt móng vuốt, bất kể là giống cái tuổi tác bao lớn, vẫn là sĩ diện như thế, không phải là bị chú ngu xuẩn đánh gục cần một cái sao, bé không nói là được rồi, chừa cho thầy mặt mũi.

Sở Du Nhiên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục nhìn Miller trong đôi mắt lóe lên tia sáng tìm tòi nghiên cứu, nhất thời có chút đau đầu. Miller lúc thường nhìn âm thầm, lá gan cũng không lớn, không nghĩ tới sức quan sát kinh người như vậy. Chỉ là một sợi lông đen nhỏ, cùng màu sắc của quần áo cũng không có chênh lệch quá nhiều, tên tiểu tử này dĩ nhiên liếc mắt liền thấy được.

Quả tốt, trong lớp còn cất giấu một thám tử nhỏ!

Buổi sáng bọn nhỏ chơi đùa một hồi, đến buổi trưa bọn tiểu tử đều mệt mỏi, mỗi một người đều chạy đến các địa phương yêu thích ngủ, khí trời có chút lạnh, lông bọn tiểu tử cũng bắt đầu dần dần biến dày, cảm giác càng dày hơn. Sở Du Nhiên nhìn một chút, Dillow cùng Jimmy ôm nhau ngủ trông gốc cây, lại như một trận âm dương không thể nào đối xứng, không nhận được đầm ấm bụng thịt vù vù của Dillow, nhìn Dillow phiền dùng hai cái móng vuốt ôm đầu, Sở Du Nhiên cười lại đầm ấm Jimmy.

Jimmy lười biếng mở mắt ra, một mặt hồ đồ nhìn Sở Du Nhiên, “Thầy giáo, có việc gì thế?”

Sở Du Nhiên kéo móng vuốt nhỏ của bé qua hôn một cái, cười nói: “Không có chuyện gì, ngủ đi.”

Dillow rầm rì một tiếng, lười biếng nói: “Thầy ấy chính là ngứa tay mà thôi.”

Sở Du Nhiên bắt mẫn xoa nhẹ Dillow một cái, “Biết con biết nhiều rồi!” Cầm một cái chăn che lên cho hai thằng nhóc. Liền đem Caly co quắp ở trên thảm trải sàn ôm lấy, đem đuôi ẩm ướt của bé lau khô ráo, sau đó đem tiểu tử đặt ở trên giường nhỏ.

Về phần Acher cái mông ở trên giường, đầu lại để trên đất ngủ bất tỉnh nhân sự, Sở Du Nhiên nhìn một chút cái này hình thể của nó, còn dùng sức đem tiểu tử đẩy tới giường, thẳng thắn cầm cái thảm che bụng tiểu tử, tiếp tục lớn hơn một chút, cậu liền ôm không được...

Chờ đem tất cả mọi chuyện đều hết bận, Sở Du Nhiên lúc này mới có thời gian lần thứ hai lên mạng, ngồi ở trên ghế nằm trong sân, kiểm tra công tước Zarro có tiếp thu Sở Hồng Vũ khiêu chiến hay không.

Gió hơi lạnh chậm rãi thổi qua, lá cây bình an trên cành khẽ lay động, Sở Du Nhiên thần thanh khí sảng ngồi dưới tàng cây, nhìn trên internet loạn thành một đoàn.

Con dân đế quốc tất cả đều ngóng trông, hiệu trưởng đệ nhất đế quốc cùng công tước nhất đẳng quyết đấu, bệ hạ đang cơ mười năm, đều không có náo nhiệt lớn như vậy! Tất cả đều đang tiếp sức cho công tước Zarro, trận khiêu chiến này nhất định phải tiếp thu! Ngay cả cái rầm cũng không dám thả ông cảm thấy mình có giồng chim cú không?

Lúc này phủ công tước có chuyện tin tức vẫn chưa thả ra, công tước Zarro tự nhiên vô tâm xem tin tức, bất quá con dân đế quốc đều không nhàn rỗi, thậm chí ngay cả Sở Hồng Vũ đều đang ám xoa xoa các loại.

Nhìn này đó bình luận, Sở Du Nhiên nghĩ đến sáng sớm cái biểu tình kia của Wells, khóe miệng theo bản năng cong lên, lòng nói, con mèo hồng này!

Hết chương 27

28. Chương 28

Buổi chiều bọn nhỏ ngủ được rồi, sau khi dậy chuyện thứ nhất đó là hoạt động gân cốt, mài móng vuốt mài móng vuốt, lý sự lý sự, sói tru sói tru, đợi đến hoạt động được rồi thêm đồ ăn vặt lấp đầy bụng, liền thấy ba quỷ nghịch ngợm bám tường nhìn hướng lớp sư tử hổ báo sát vách.

Sở Du Nhiên liền đứng ở cửa nhìn bọn nhỏ, nhìn xem bọn nhỏ định làm gì. Xen vào chuyện lần trước sau khi Dillow hướng dẫn lớp sư tử hổ báo tham gia đánh nhau tập thể, Sở Du Nhiên cảm thấy tiền kỳ áp chế hiệu quả đã đạt được, tối thiểu bọn nhỏ đã biết, chủ động bốc lên chiến đấu là không tốt, bây giờ tam quan cơ bản đã dựng nên, nếu như quá phận áp chế thiên tính ấu tể sẽ làm cho bọn nhỏ trở nên úy thủ úy cước. Wells nói rất đúng, ấu tể không thể không đánh nhau, cậu không thể ngăn bọn nhỏ dùng phương pháp của chính mình tìm tòi nhận thức với cái thế giới này.

Cho nên, Sở Du Nhiên quyết định yên lặng xem biến đổi, quan sát bọn họ.

Ba tên tiểu gia hỏa vây quanh cùng nhau đối diện vài lần, Sở Du Nhiên nhú nhú mày, liền nhìn thấy Archer tại giữa cửa đi tiểu...

Nước tiểu liền trôi đến lớp sát vách...

Sở Du Nhiên: “...”

Sát vách lớp tiểu sư tử hổ báo ngửi thấy được mùi vị, đều trừng hai mắt nhìn bọn họ, nước tiểu là phương pháp nguyên thủy nhất làm ký hiệu chiếm địa bàn, ba người nhóm Dillow dùng phương pháp không thể nghĩ này ý nói: Kẻ vô dụng! Gia coi trọng địa bàn của các người! Có gan đi ra chiến, không có gan thì cút đi.

Nhóm tiểu sư tử hổ báo nhin không được!

Dillow thấy đối phương trừng bọn họ, cao quý rầm rì một tiếng, nhảy lên đầu tường, chiếm cứ địa hình có lợi ở trên cao nhìn xuống bọn họ. Archer hướng giống cái lớp tiểu sư tử hổ báo nhe răng trợn mắt làm ngoáo ộp, Caly liền hướng trong sân người ta đá một cước đất, đặc biệt muốn ăn đòn!

Sau đó, Sở Du Nhiên liền thấy đám tiểu sư tử hổ báo kia khắc chế không nổi vọt lên!

Ba đứa nhỏ vừa nhìn thấy có cơ hội có thể đánh, đôi mắt đều sáng, Dillow từ trên tường nhảy xuống đập ngã một đứa, ngay sau đó tiểu sư tử hổ báo kia liền bị Archer cắn chặt đuôi ném ra. Dillow cùng ấu tể đánh nhau đặc biệt có chừng mực, không cần dị năng, chỉ rèn luyện tốc độ phản ứng của bốn chân, cho dù như vậy bé cũng so với ấu tể khác khí lực lớn, động tác lại nhanh nhẹn, móng vuốt nhỏ bẹp bẹp khét căn bản không dùng được.

Đánh có tới hai phút, mắt thấy thầy Claude muốn xông ra, Miller vẫn luôn lén lút giấu ở phía sau cây quan sát thúy sanh sanh gọi: “Đừng đánh, thầy giáo đến!”

Dillow nghe thấy âm thanh này, một cước đem tiểu sư tử hổ báo bên người đạp ra, cấp tốc mang theo các anh em rút đi.

Sở Du Nhiên lui về phía sau một bước, giấu ở sau cửa yên tĩnh xem, Hal thấy trên mặt cậu biểu tình cười nhạt, không biết vì sao, cả người run lên.

Thầy Claude mặt tối sầm lại đem tiểu tể từ lớp mình gọi trở lại, hạ thấp giọng mắng: “Các con đám ngu ngốc này! Nhiều người như vậy đánh không lại ba đứa bọn họ! Mắc cỡ chết người!” Nhóm tiểu sư tử hổ báo

biểu thị không phục, quyết định lần sau chủ động xuất kích, nhất định phải đem lông đen, lông đỏ, lông trắng, thối tể đều đánh một trận!

Bên này Sở Du Nhiên nhìn ba tiểu bại hoại hoạt động một chút tinh thần phấn chấn, chạy tới muốn sờ mò chà xát, kết quả bởi vì trước sau vấn đề chính là bọn họ tự mình muốn đánh nhau, liền thẳng thắn ngồi ở trong sân nhìn mấy đứa nhỏ nháo. Panda vụng về chạy đến, ngồi xổm ở bên chân Sở Du Nhiên phờn nằng gặm gậy trúc, thuận tiện nhìn bọn họ đánh nhau.

Sở Du Nhiên xoa xoa đầu tiểu tử, lần thứ hai lên mạng kiểm tra tình huống, buổi trưa con dân đế quốc tất cả đều đang đợi công tước Zarro phản hồi, không nghĩ tới cho tới bây giờ internet tất cả đều là bài bình luận, trận này trải qua 7 canh giờ trò khôi hài liền im bật, bởi vì phủ công tước đột nhiên phát ra tin tức: Tam thiếu gia Luke chết rồi!

Sở Du Nhiên cùng mọi người giống nhau, đều buồn bực: Chết như thế nào?!

Sau khi tan học Sở Du Nhiên thấy Wells còn đưa ra cái nghi vấn này, Luke chết quá kỳ quặc, cho dù công tước Zarro sợ chiến, cũng không thể sợ đến mức nói dối vô căn cứ. Vì để thỏa mãn “Tâm bất quái” ít có của người yêu, quốc vương bệ hạ vô cùng sủng ái giống cái của chính mình lập tức phái người đi thăm dò nguyên nhân.

Sau một tiếng, thời điểm nguyên nhân được đặt trước mặt Sở Du Nhiên, Sở Du Nhiên xì cười một tiếng, ngón tay thon dài nắm chén nước bởi vì quá mức dùng sức ngay cả khớp xương cũng đã trở nên trắng, ánh mắt của cậu mịt mờ khôn kể, trên mặt tinh xảo lần thứ nhất lộ ra biểu tình phần hận như vậy, “Thuê người giết hại anh em của chính mình, lại giá họa cho cha đẻ? Hoắc Khắc người này, thật là đồ đáng chết!”

Luôn luôn ôn ôn nhuận nhuận Sở Du Nhiên đột nhiên lộ ra loại vẻ mặt này, Wells vốn là đứng ở cửa sổ vừa nhìn tinh hà bên ngoài ánh mắt lóe lên, đề xuống tâm lý ngạc nhiên đi tới cúi đầu nhấn giữ vai Sở Du Nhiên, phát hiện cậu tức giận cả người đều đang run rẩy, nhanh chóng ngồi xổm người xuống nâng mặt Sở Du Nhiên lên, nghi hoặc nhìn cậu.

Nhìn người đàn ông đứng ở đỉnh điểm của đế quốc ngồi xổm ở trước người của chính mình, Sở Du Nhiên lẳng lẳng nhìn ánh mắt của đối phương, trong tròng mắt màu vàng óng ánh, đau lòng cùng vẻ lo lắng giống như một cái búa tạ, mạnh mẽ đánh vào khối băng trong lòng cậu, lập tức tan ra vỡ thành tro bụi!

Sở Du Nhiên đem chén nước thả xuống, đưa tay sờ sờ gương mặt tuần tú của Wells, đột nhiên cảm thấy chính mình có chút lập dị, cũng không nhận được nữa, tới gần ôm chặt lấy cổ của đối phương, đem đầu chôn ở trong cổ đối phương, xin lỗi nói: “Xin lỗi, em quá xúc động.” Chuyện này cùng chuyện cậu đã từng trải quá mức tương tự, làm cho cậu có chút không dễ chịu.

Wells nhẹ nhàng xoa đầu Sở Du Nhiên, ôn nhu hỏi cậu: “Em nghĩ đến chuyện lúc trước?”

Sở Du Nhiên sững sốt một chút, sau đó mới hiểu được Wells nói nhớ tới lúc trước là có ý gì, cậu cũng biết, nguyên chủ tại trước kia trong nhà cũng không tốt. Lúc bị đuổi giết, lực lượng tinh thần của cậu cơ hồ bị phá hủy, có thể có cơ hội làm vậy với nguyên chủ, chỉ có cái gọi là người nhà. Sống hai đời, đều bị người nhà thứ này làm hại thảm như vậy. Sở Du Nhiên chỉ là muốn cười, huyết thống tình thân mỏng như tờ giấy, đâm một cái liền phá.

Cảm giác được một cái tay lớn ấm áp nhẹ nhàng vỗ lưng của mình, dường như an ủi có thể xoa tan bất an của cậu, Sở Du Nhiên nở nụ cười, vành mắt có chút ửng hồng, cậu ôm chặt lấy Wells, thấp giọng nói: “May là, em gặp được mọi người.”

Sở Hồng Vũ tại thời điểm cậu bắt lực nhất cho cậu một cái nhà, vẫn luôn che chở cậu lớn lên, đau ở bên trong tâm khảm. Wells thực hiện chức trách bạn hữu, đem cậu nâng ở bên trong lòng bàn tay. Dillow bọn họ là tiểu Sweetheart chữa trị, mỗi một người đều ấm áp như vậy.

Wells hé mắt, đứng dậy đem Sở Du Nhiên ôm, sau khi ngồi xuống đem thân thể gầy yếu trong lòng ngực ôm sát, đề xuống sát ý trong mắt, xem ra năm xưa nợ cũ này đó, vẫn nên tra rõ một lần.

Sau khi trầm mặc mấy phút, Sở Du Nhiên hòa hoãn một chút tâm tình, cảm thấy chính mình cũng là có chút buồn cười, chuyện của đời trước, tại sao còn muốn tính toán? Chỉ cần những người cậu thương yêu vẫn còn, cậu liền nắm giữ toàn thể giới.

Wells thấy cậu không nổi giận, lúc này mới cà cà lơ tai Sở Du Nhiên, trầm giọng nói: “Tôi phải người đem phần tài liệu này đưa cho công tước Zarro, sự tình quý phủ của bọn họ để chính bọn họ xử lý, không cho phép em suy nghĩ nhiều.”

Sở Du Nhiên gật đầu, “Không muốn.”

“Ta dẫn em đi xem sao.”

“Hả?”

“Đứng ở mái nhà hoàng cung, có thể nhìn thấy dải ngân hà đẹp nhất thế giới!”

Vì vậy, Sở Du Nhiên bị đưa vào gian phòng ngủ lớn nhất của hoàng cung, một đêm không về.

Sáng ngày thứ hai, Sở Du Nhiên nhìn trên trần nhà hoa văn phức tạp, cảm thấy trước mắt thối qua một hàng chữ: Tôi là ai? Tôi ở đâu? Tôi vì sao lại ở đây? Vì sao lại phát triển trở thành như vậy...

Wells hình người nghiêng người, một tay chống đầu, trong mắt mỉm cười nhìn Sở Du Nhiên dằng dặc ngốc nghếch này.

Quanh năm ngủ một mình Sở Du Nhiên máy móc xoay mặt qua, nhìn chằm chằm gương mặt đẹp trai bên người, lông mày anh tuấn, đôi mắt thâm thúy, sống mũi cao, cằm hoàn mỹ. Xuống chút nữa, áo ngủ bán rộng mở, lồng ngực gợi cảm căng mịn, Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình có chút mê muội, sáng sớm cứ như vậy sắc dục thật sự không được?

Wells dăm dăm chớp mũi Sở Du Nhiên, trêu chọc hỏi: “Xem choáng váng?”

Sở Du Nhiên gật đầu, nghiêm mặt nói: “Anh dụ dỗ em!”

Wells cười vuốt ve mặt Sở Du Nhiên, nghiêm túc đề nghị: “Chúng ta cử hành hôn lễ đi, sau này có thể để cho em xem mỗi ngày.”

Sở Du Nhiên nhú nhú mày lại, nếu như Wells là người bình thường, cậu khả năng sẽ không do dự, cả một quốc gia trọng trách quá nặng, cậu không gánh vác được.

Không có được đáp án mình muốn, Wells thở dài, đem người trong ngực ôm sát, ôn hòa nói: “Qua mấy ngày ta phải tới khu tác chiến, cho em thời gian suy nghĩ thật kỹ, ta sẽ không miễn cưỡng em.” Sở Du Nhiên nắm lấy tay lớn đã sờ tới vai mình, đột nhiên cảm thấy phía sau lưng lạnh lạnh, người trước mắt gấp gấp làm lễ cười như vậy, thật sự không có ý gì khác sao? Dù sao nói xong rồi không kết hôn không động vào cậu, nghĩ đến đối phương tới hôm qua cực kỳ gắng sức kiểm chế bộ dáng của mình, Sở Du Nhiên trên mặt tỉnh táo không rõ nhiệm phải một tầng đồ ỉm, nói chuyện có chút hụt hơi, “Em, em sẽ suy nghĩ thật kỹ.”

Wells đem Sở Du Nhiên mang về, đồng thời từng lưu lại qua đêm, đó cũng không phải bí mật, tuy rằng tất cả mọi người đối với chuyện này cảm thấy không đề cập tới, thế nhưng mọi người cũng đều hiểu, vị này chính là vương hậu tương lại khiến bệ hạ mỗi ngày buổi tối đều phải nhảy cửa sổ. Thấy hành vi cử chỉ của cậu ta ôn hòa, nụ cười ấm lòng người, đối xử với người dưới không hề có ý tứ xem thường, tất cả mọi người đồn dập thở ra một hơi, thầm than không hổ là người bệ hạ xem trọng, xem ra được gọi là đệ nhất mỹ nhân đế quốc không chỉ là bên ngoài mà thôi.

Đặc biệt nhìn thấy Dillow luôn luôn không thích cùng người khác thân cận dĩ nhiên yêu thích dính lấy Sở Du Nhiên, thậm chí thời điểm chủ động chăm sóc Sở Du Nhiên, mọi người càng là kinh ngạc, lần thứ nhất thấy tiểu điện hạ yêu thích một người như thế, ấu tể cảm giác rất nhạy cảm, nếu như không phải thật tâm đối xử tốt với nó, tiểu điện hạ chắc chắn sẽ không có biểu hiện như vậy.

Mà Sở Du Nhiên đối xử Wells, cũng không phải giống cái tuổi trẻ sùng bái, ái mộ chờ đem thân phận mình đề xuống thấp nhất, cậu biểu hiện đặc biệt hào phóng, cảm thấy Wells nơi nào làm không tốt, cậu còn có thể phi thường bình tĩnh đề xuất ra, thậm chí khiến Wells ăn đồ ăn hán không thích, không cho kiêng ăn.

Vì vậy hình tượng của Sở Du Nhiên ở trong lòng mọi người cất cao một đoạn dài: Người có thể trị trụ bệ hạ tuyệt đối là chiến thần tinh hệ!

Đệ nhất mỹ nhân đế quốc * chiến thần đế quốc * vương hậu Sở Du Nhiên (.) login!

Miễn cưỡng ăn chút gì, Sở Du Nhiên nhìn đồng hồ, nghiêm túc đưa ra phải đi!

“Thời gian còn sớm, không cần phải gấp.” Wells thoát nhìn cũng không có ý tứ để cậu đi, hẳn đêm qua phải người mang tới chế phục của Sở Du Nhiên, cần bản không cần thiết trở lại sớm như vậy.

Sở Du Nhiên có chút nóng nảy, “Em muốn bọn nhỏ trước khi đi liên tới trường học, không cần cùng đi với anh.” Bị người khác nhìn thấy cậu ở trên phi hành khí của Wells xuống dưới, đây không phải là nói cho người khác biết cậu tối hôm qua ở cùng ai?

Wells thất lạc sách một tiếng, đi tới bên người Sở Du Nhiên, nhìn cậu nhú lên lông mày, trong mắt có một chút thần sắc bị thương, “Thân ái, em như vậy là không nghĩ phụ trách sao?”

“A?” Sở Du Nhiên không rõ, hai người trong sạch ngủ một giấc, cậu tối hôm qua cái gì cũng không làm, phụ trách cái gì chứ?

“Ngủ giường của tôi, ăn cơm của tôi, còn muốn ghét bỏ tôi.” Wells đâm trán Sở Du Nhiên, lại như con mèo lớn đưa móng vuốt âu yếm đâm đồ chơi của chính mình, chọc chọc, động tác mềm nhẹ, không hề có ý tứ dừng lại. Sở Du Nhiên bị câu nói này dọa ra cả người nổi da gà, nắm lấy móng vuốt lớn trên gáy, mỉm cười nói: “Đừng nghịch, anh biết em không phải ý đó.” Thấy Wells vẫn là ánh mắt ấy nhìn cậu, Sở Du Nhiên nghiêm túc suy nghĩ một chút, bất đắc dĩ nói: “Thật giống, quả thật có chút tra...”

Wells nhú nhú mày, ý cười còn không có câu lên, liền nghe Sở Du Nhiên chuyển đề tài, thái độ kiên quyết nói: “Bất quá, em còn là muốn đi sớm.”

Người khác bởi vì thân phận của cậu gào khóc muốn quần lấy, Sở Du Nhiên nhưng là tránh không kịp, hận không thể có thể đem cậu đẩy bao xa liền đẩy bao xa, Wells bất đắc dĩ đem Dillow xách lên phi hành khí, không muốn làm khó Sở Du Nhiên, sắc mặt nhưng có chút không quá tốt.

Một đường không lời, Sở Du Nhiên đột nhiên cảm thấy chính mình thật giống như có chút quá phận, chút tình cảm này là vì cậu không muốn gây phiền toái mới muốn ẩn đi không công bố ra bên ngoài, rõ ràng có hôn ước bên người, cậu lại làm cho thân phận này chôn trong lòng đất.

Lúc chờ phi hành khí, Sở Du Nhiên nhìn gò má Wells, rốt cục mềm lòng, đưa tay nâng lên gương mặt tuần tú này, bá đạo xoay lại đây, hôn (3) đột nhiên tới nhiệt tình như thế khiến Wells sững sốt một chút, trong con người rốt cục nhiễm phải ý cười, Wells nhếch miệng, sờ tóc của bạn lữ, hỏi cậu: “Làm sao vậy? Có phải là lại suy nghĩ lung tung cái gì?”

Sở Du Nhiên cười đến híp cả mắt, nhắc nhở: “Buổi tối nhớ tới tìm em.” Nói xong nhanh đi đuổi Dillow đã chạy xa.

Wells nhìn ánh mắt khiếp sợ của thị vệ trước cửa, sờ sờ chỗ bị hôn qua, đáy mắt chợt lóe một tia được ý cười.

Sở Du Nhiên mang theo Dillow đẩy ra một chiếc xe nhỏ, thời điểm trở lại Wells đã đi, nhìn tiểu Dillow hai ba lần bay lên xe đẩy nhỏ, chiếm cứ địa vị cao nhất, Sở Du Nhiên cười sờ sờ cái đầu nhỏ của bé. Dillow quay đầu lại dùng móng vuốt đem tay cậu đẩy ra, ngửa mặt lên nhìn chằm chằm đôi mắt Sở Du Nhiên.

Sở Du Nhiên bị nhìn chằm chằm có chút buồn bực, “Làm sao vậy Dillow? Trên người thầy lại có lông?”

“Thầy giáo, thầy muốn cùng chú có ấu tể của chính mình sao?” Dillow ngoẹo cổ hỏi Sở Du Nhiên, bé nhưng là nghe quan hầu nói, thầy giáo ngu xuẩn sẽ cùng chú ngu xuẩn kết hôn. Ở trong ý thức của bé, sau khi kết hôn sẽ có ấu tể của chính mình, thầy giáo ngu xuẩn cùng chú ngu xuẩn sẽ không yêu mình nữa.

Sở Du Nhiên hắc tuyến, “Không biết.” Bọn họ chỉ là trong sạch ôm nhau ngủ một giấc, vừa không có làm cái chuyện gì quá đáng, trừ phi hôn môi có thể mang thai, bằng không cậu thật sự không làm ra ấu tể. Nhìn cái biểu tình này của Dillow, Sở Du Nhiên cũng biết bé đại khái đang suy nghĩ gì, đau lòng ôm lấy tiểu tử nhay cảm trước mặt, Sở Du Nhiên bảo đảm nói: “Dillow vĩnh viễn là người chúng ta yêu nhất, nếu có một ngày có người nói cho con thầy giáo cùng chú có ấu tể của chính mình mà không yêu con, con nhớ tới nhất định phải mách thầy, có được hay không?”

Dillow hừ hừ, nằm nhàoai trong lòng ngực của Sở Du Nhiên ngược lại là không có giẫy dụa, “Các người có ấu tể cũng không có quan hệ, thầy và chú đều ngu xuẩn, ấu tể khẳng định càng ngu!” Nói tới chỗ này Dillow

đột nhiên cảm thấy tâm mệt mỏi hơn, bé không chỉ phải chăm sóc hai đại ngu xuẩn, còn phải chăm sóc kỹ lưỡng nhiều tiểu ngu xuẩn, toàn gia chỉ có bé thông minh nhất, người khác đều là ngu xuẩn cảm giác quả thực lạnh lẽo vô cùng.

“Ngu xuẩn...” Sở Du Nhiên không nói, tên tiểu tử này ngạo kiều còn chưa tính, làm sao còn độc miệng như vậy? Tiếp tục như thế lớn lên thật sự có thể tìm được vợ sao? Đem tiểu tử nhân đạo, Sở Du Nhiên ý xấu xoa nhẹ mấy cái, mãi đến tận khi đem Dillow vào cong lên cái mông giả chết, lúc này mới buông bé ra.

Hai người náo loạn một trận, Sở Du Nhiên nghiêm túc nói: “Nếu như chúng ta có ấu tể, Dillow chính là anh trai, bọn họ đều phải nghe lời con nói, con phải bảo vệ tốt bọn họ, có được hay không?” Như Dillow đứa nhỏ nhạy cảm như vậy, nói nhiều hơn nữa bảo đảm cũng không bằng cho bé một phần trách nhiệm.

Quả nhiên, đồng tử Dillow đều co lại thành một cái khe, sau đó nhìn một chút bụng của Sở Du Nhiên, nhanh chóng gạt đầu. Bé nhưng là nghe nói, hai người ngủ cùng nhau sẽ có bảo bảo, thầy giáo ngu xuẩn thường xuyên ngủ cùng chú ngu xuẩn... Thầy giáo dĩ nhiên nói có ấu tể... Dillow điện hạ trước mắt thối qua một chuỗi ấu tể hình dạng quả cầu lông, từng con từng con đều cùng bé đều là màu sắc đồng nhất, đuối tại phía sau gọi bé ca ca... Dillow điện hạ đột nhiên cảm thấy đầu óc có chút vướng, tâm tình lại kích động bling-bling, cả người cơ hồ đều phải bay lên, hô hấp đều có chút ngắn, bọn đệ đệ...

Liên tại thời điểm đang ảo tưởng, tâm lý Dillow đột nhiên có một loại dự cảm xấu, thật giống như có người nào đó ở một bên nhòm ngó, hơn nữa còn không có ý tốt, nguy hiểm cảnh báo! Bất đắc dĩ đem quả cầu lông đệ đệ đều ngăn ở phía sau không nghĩ nữa, Dillow trong nháy mắt tiến vào trạng thái chiến đấu.

Sở Du Nhiên vốn là đang nhìn Dillow một mặt cười ngớ ngẩn nằm đảo, đang buồn bực đứa nhỏ này lại nghĩ tới điều gì mới biến thành đáng về ấy, liền phát hiện Dillow hạnh phúc nằm đảo đột nhiên đứng lên, dựng thẳng lỗ tai cảnh giác nhìn phía sau một thân cây, đưa cái cổ làm ra tư thế công kích.

Sở Du Nhiên nhanh chóng nhìn sang, lại phát hiện không có thứ gì, thậm chí ngay cả tinh thần lực đều không có cảm giác được nơi đó có người, một bên thủ vệ cũng không có phát hiện vân vân.

“Dillow, làm sao vậy?”

Dillow nháy mắt một cái, cũng rất nghi hoặc chính mình có phải là cảm giác sai rồi, mới vừa chỉ là trong nháy mắt cảm giác được nguy hiểm mà thôi, điều này làm cho tiểu tử có chút kinh ngạc.

Hết chương 28

29. Chương 29

Sở Du Nhiên nhìn biểu hiện của Dillow, nhíu lên lông mày, Dillow luôn luôn cảnh giác, cũng là xem thường đứa nhỏ nói dối, nhất định là phát hiện cái gì mới để cho nó có loại biểu hiện này. Nghĩ vậy Sở Du Nhiên gửi cho Sở Hồng Vũ một tin nhắn, để cho ông phái người tra một chút thời gian này có xuất hiện kẻ khả nghi nào không.

Bởi vì nhà công tước Zarro gặp đột biến, lập tức mất đi hai đứa con trai, chỉ còn lại một giống cái khúm núm nhất gan sợ phiền phức, công tước Zarro trực tiếp cự tuyệt Sở Hồng Vũ khiêu chiến, lúc này tâm tình hiệu trưởng đang rất u buồn.

Vốn là tâm tình khó chịu, hơn nữa con trai một đêm không về, điểm tâm chỉ có thể tự mình giải quyết, tâm tình của hiệu trưởng càng thêm khó chịu, sau khi nhìn thấy tin nhắn con trai gửi hiệu trưởng đại nhân lập tức phái người đi thăm dò, nhất định là tiểu tiện nhân không biết xấu hổ coi trọng con trai xinh đẹp như hoa của ông, ám xoa xoa trốn đi nhìn trộm! Nhất định phải đem tiểu tử mập kia lấy ra đánh một trận, để con trai cảm động ôm cánh tay của ông kêu khóc nói ba ba so với nhãi con mèo lợi hại hơn!

Đáng tiếc, sau khi tra xét video phát hiện không có thứ gì.

Sở hiệu trưởng tiếp tục hậm hực...

Sở Du Nhiên sau khi nhận được kết quả lại hỏi Dillow một lần, tiểu tử cũng nói không rõ ràng, chính là loại cảm giác đó, cái khác cũng không nói lên được, Sở Du Nhiên chỉ có thể lưu lại một phần cảnh giác, thả Dillow đi chơi.

Sau đó, Dillow liền đi sát vách khiêu khích...

Sở Du Nhiên (“)

Lúc này, Elton mở cửa phòng, nhìn bên ngoài trống trơn, sau khi dừng lại hai giây lần thứ hai đóng cửa lại.

Trong phòng, một con hồ ly màu xám tro dần dần hiển hiện ra hình thể, hắc nằm trên đất, dùng tư thế quỳ xuống, ngũ khí đồng dạng thành kính, “Điện hạ, tiểu hắc báo kia thật giống nhận ra được thuộc hạ ẩn thân, thỉnh điện hạ trách phạt.”

Elton lẳng lặng nhìn hồ ly dưới chân liếc mắt một cái, đôi mắt híp híp, ngũ diệu giường lên mang theo vài phần lãnh ý: “Tiểu hắc báo? Ấu tể hoàng thất kia đã thức tỉnh dị năng rồi, dùng thiên phú của nó, sớm muộn sẽ trở thành kẻ địch vương tay chân của đế quốc, tìm cơ hội trừ nó là được rồi.”

“Thuộc hạ nhớ rồi.”

“Sở Du Nhiên thế nào?”

“Lòng cảnh giác của cậu ta phi thường mạnh, không hề giống giống cái bình thường, hơn nữa tinh thần lực quá cao, một điểm gió thổi cỏ lay sẽ bị cậu ta phát hiện, cho dù Wells không ở đó, thuộc hạ cũng là không tiện tới gần.” Hồ ly khách quan đánh giá, vẫn là tiết lộ nhiệm vụ theo dõi khó thực hiện.

Elton xoa mảnh card thủy tình trong tay, mặt trên Sở Du Nhiên như trước cười đến ôn nhu tận tảo, đáng dấp vô hại khiến người ta muốn chăm sóc, nụ cười ôn nhu tận tảo, vẫn là lúc thường đáng dấp thẳng thắn vô hại, “Sau khi Wells đi chúng ta sẽ ra tay, sau đó chúng ta nên trở về nước.”

“Rõ.”

Sở Du Nhiên nơi này, còn đang xem Dillow bọn họ khiêu khích lớp sư tử hổ báo. Lần này Dillow hướng trong sân lớp người ta ném một cục đất, Panda vẫn luôn quan sát bọn họ đánh nhau mấy ngày nay cũng tương đối nghịch ngợm, đứng ở sau cửa cũng nhặt lên một cục đất học bộ dạng Dillow ném tới, gấu mèo mập lần thứ nhất khiêu khích, không có gì đúng mực, cục đất ném qua vừa vặn vịn nện ở trên cửa kính lớp người ta.

Nhìn chính mình gây rắc rối, trong ngày thường gấu mèo mập lười hận không thể bày ra thành một quả cầu thịt nhanh chóng chạy đi, ừng ực ừng ực chạy về trốn phía sau cây mong chờ.

Lớp tiểu sư tử hổ báo chạy đến xem thấy ba con phạm nhân chuyên nghiệp ngồi trước cửa, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp nhào tới, khai chiến!

Chỉ để ý phóng hỏa không quản dập lửa gấu mèo mập trốn kỹ, mắt thấy bọn họ đánh nhau, giống như một bảo bảo ngoan ngoãn ngồi dưới tàng cây dựa lưng vào thân cây, từ bên trong vòng tay không gian lấy ra một cái gậy trúc găm, thật giống như đập phá cửa sổ kính lớp người ta không liên quan gì đến bé.

Sở Du Nhiên khoe miệng giật một cái, tên tiểu tử này là thiên nhiên hắc đi!

Lần này khiêu khích có chút nghiêm trọng, có thể nhóm tiểu sư tử hổ báo bị chọc giận, cũng có thể bị thầy Claude mắng đám tiểu sư tử hổ báo học được động não, dĩ nhiên học được sử dụng chiến thuật. Trước tiên mấy đứa nhỏ mập mập nhào lên nhanh nhẹn đem Dillow áp đảo, còn dư lại đem Archer cùng Caly tách ra hai con chiến đoàn bắt đầu vây đánh, ba con tiểu tử lần thứ nhất bị làm cho mặt mày xám xịt, lông trên đuôi Caly cũng không biết bị ai găm tọc một đoạn.

Chiến bại!

Dillow bị tức quá chừng, đám tứ chi phát triển ngu xuẩn này lại dám dùng một thân thịt mỡ kia áp bé, không thể nhẫn nhịn!

Archer tức giận giậm chân, ngoại trừ Dillow, sư tử lửa cơ hồ cũng đánh đầu thắng đó phát thệ nhất định phải đem đám hỗn tạp này vỡ thành cặn bã!

Sói con đuôi bị trọc đối với giá trị suất khí giảm mạnh mà nói cũng là hoàn toàn không thể nhẫn nhịn, tức giận gào gừ gào gừ hô hoán lên.

Sở Du Nhiên nhìn bọn họ chịu thiệt, khoe miệng chống lên, chịu thiệt là được rồi, không có người đánh đầu thắng đó, sức mạnh của một người mạnh hơn, cũng không sánh được người ta một đám. Người xem thường người khác, sẽ bị người khác đè lại, người không biết tôn trọng đối thủ một ngày nào đó sẽ bị chính kiêu ngạo của mình đánh bại. Sở Du Nhiên cũng không có nói với bọn nhỏ cái này, chỉ là cầm nước và thức ăn cho bọn nhỏ, bổ sung năng lực cho mấy tiểu tử.

Cậu muốn thả mặc bọn nhỏ tự do trưởng thành, chỉ cần không có nguy hiểm thì mặc cho chính bọn nhỏ thăm dò. Hiển nhiên phương diện này thầy Claude làm tốt hơn cậu, bởi vì thầy Claude không muốn đứa nhỏ nhà mình chịu thiệt điều kiện tiên quyết chưa bao giờ đi ra can thiệp đánh nhau →__→ Xem! Lần này lớp bọn họ thắng hẳn liền không có hiện thân đi ra đòi thuyết pháp.

Xem bọn nhỏ chật vật đến mức như vậy, Sở Du Nhiên chụp tấm hình, lần lượt từng đứa gửi cho phụ huynh của bọn nhỏ: Cùng lớp tiểu sư tử hổ báo sát vách đánh nhau đánh thua, tất cả đều không vui ^__^ Mẫu phụ Acher: Không có chuyện gì, trở về thôi cho nó ăn nhiều cơm một chút lại có sức lực rồi!

Mẫu phụ Caly: Ai nha nha, đuôi đều trọc, đây là ấu tể nhà ai? Xấu chết rồi!

Chú Dillow: Ngốc!

Sở Du Nhiên nhịn không được bật cười, thế giới này gia trưởng đều đặc biệt đáng yêu, nếu như chuyện này phát sinh ở vườn trẻ đời trước, tuyệt đối là sự kiện lớn, khiếu oan, trách cứ, gây sự, đòi thuyết pháp vân vân, dù sao một người trong nhà chỉ có một bảo bảo, chịu một chút thương tổn nhỏ lại như đang đào thịt toàn gia đình.

Mà ở thế giới này, chuyện ấu tể đánh nhau bị bắt nạt quá bình thường, cha mẹ chỉ cảm thấy đứa nhỏ của chính mình dốt nát, về đến nhà từ từ giáo dục, lần sau đánh lại là được.

Về phần mèo lớn cái chữ ngu xuẩn này, Sở Du Nhiên lựa chọn không nhìn, Dillow có một chú ngu xuẩn, Wells có cháu trai ngu xuẩn, cậu đã quen.

Tại thời điểm ba đứa nhỏ tâm linh bị thương tổn tức giận xoay quanh vòng, Panda lần thứ hai vúi đầu hướng bên kia nhìn, ngay cả Miller đều có chút ngạc nhiên, đập vỡ kính chuyện như vậy thậm chí có khoái cảm kỳ lạ, thật giống như khi nghe đến âm thanh rơi vỡ kia khiến người ta tinh thần hưng phấn. Vốn là yêu thích quan sát Miller cũng tham gia vào đội ngũ Panda, hai con đều đang nhìn đối diện.

Chuột đồng Vic như trước không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ gặm bánh bích quy.

Về phần Jimmy, đã sớm chạy đi an ủi Dillow bị thương.

Vì làm ấu tể đệ nhất đế quốc, Dillow điện hạ chắc chắn sẽ không bị một đám người ô hợp đánh đổ, vì vậy sau khi nhìn thấy Jimmy liền đứng lên biểu thị chính mình cũng không phải ấu tể yếu đuối cần có giống cái an ủi! Không phải chỉ là thua thôi sao, ở trước mặt chú ngu xuẩn đã thua rất nhiều lần!!

Dillow đại nhân chưa bao giờ sợ thua!

Thua, đánh lại là được rồi!

Mấy ngày kế tiếp, Dillow dĩ nhiên “Không ngại học hỏi kẻ dưới” cùng chú ngu xuẩn thỉnh giáo, làm sao dùng sức lực của một người chiến binh đám nhóc số lượng nhiều kia, còn nghiêm túc học tập kỹ năng chưởng khống.

Sở Du Nhiên rút cuộc hiểu rõ cái gì gọi là bắt nạt mèo, mèo không lên tiếng, Dillow tuyệt đối là người làm nên đại sự, mấy ngày nay dĩ nhiên không sợ tiểu sư tử hổ báo khiêu khích, khắc chế bản tính không có xông lên, đây là muốn tích góp sức lực, chờ chắc chắn đánh được lúc trở về mới động thủ.

Rốt cục, dạy cháu trai mấy ngày Wells muốn đi chiến khu thị sát, trước khi đi một ngày quyết định để Dillow chuyển đi Sở Du Nhiên nơi đó, nếu như để Dillow ở một mình trong hoàng cung to lớn, Dillow khẳng định không thích ứng.

Thời điểm Dillow dọn nhà vừa vặn là ngày nghỉ, mấy đứa nhỏ đều nghỉ, Caly gửi tin nhắn cho Dillow, nói Archer tại gia đình nó làm khách, hỏi Dillow có muốn tới nhà nó chơi hay không. Bởi vì chuyện lần trước bị đánh bại, ba đứa nhỏ dĩ nhiên thành lập tình hữu nghị kỳ quái

Dillow lỗ tai run một cái, rầm rì một tiếng, cao quý lãnh diễm nói: “Tớ không rảnh, tớ phải chuyển đến trong nhà thầy giáo ở, đang thu dọn đồ đạc.” Nói xong cầm lên một quả cầu lông vút vào xe đồ chơi, chứng minh mình thật sự rất bận. Vừa nghe Dillow muốn ở nhà thầy giáo mỹ nhân, Archer cùng Caly không bình tĩnh, tại sao cậu có thể vào chúng tớ lại không thể được?!

Dillow khinh bỉ nói: “Bởi vì chú ngu xuẩn muốn cùng thầy giáo ngu xuẩn kết hôn, thầy giáo ngu xuẩn lập tức sẽ sinh cho tớ một tổ đệ đệ ngu xuẩn! Tất cả đều là lông đen!” () Archer + Caly (o)!

Mẫu phụ Archer cùng Caly đồng dạng khiếp sợ, hai vị phu nhân lập tức liên hệ phu quân của mình, hai vị tư lệnh nắm giữ quân đội của đế tinh, đồng thời là bạn học của hoàng đế đệ hạ, “Thân ái! Đệ hạ muốn kết hôn rồi! Tin tức chính xác trăm phần trăm, Dillow điện hạ chính mồm nói, nghe đâu ngay cả ấu tể đều có, anh nói chúng ta phải chuẩn bị cái gì!!”

Đáp: Còn có thể chuẩn bị cái gì? Đều mang bầu rồi em nói chuẩn bị cái gì?

Trải qua Archer cùng Caly nháo trò, trong lớp tất cả đứa nhỏ đều biết trong bụng thầy giáo có bảo bảo, là con của chú Dillow, Dillow sắp làm ca ca, màu sắc đều giống như Dillow – loại quả cầu lông đặc biệt đặc biệt đen ~ rất đáng yêu

“Bị” mang thai Sở Du Nhiên đơn độc dọn dẹp ra một tủ nhỏ, đơn độc thả đồ dùng hàng ngày của Dillow, hoàn toàn không biết Dillow tạo ra sự tình long trọng thế nào cho cậu.

Wells ngồi ở bên cửa sổ uống trà lắng lắng nhìn Sở Du Nhiên dần vật, cậu giơ tay nhắc chân đều không nói ra được nhìn rất đẹp, đặc biệt thời điểm khom lưng cái mông khả ái cong lên thành một cái độ cong dụ người, hẳn biết muốn biết sờ cái mông nhỏ kia là cảm giác gì.

Sở Du Nhiên thần kinh vốn là không thô, bị loại ánh mắt nóng bỏng này nhìn chằm chằm, nhất thời xấu hổ cái gì đều không làm tiếp được, bất đắc dĩ nghiêng đầu qua chỗ khác trừng người bên cửa sổ liếc mắt một cái, để cho hắn thu liễm một chút.

Wells thay đổi cái tư thế thoải mái, nâng cằm, tiếp tục xem Sở Du Nhiên, tiểu bạn lữ của hắn hai chân thẳng tắp tinh tế, da dễ nhận nhụy bóng loáng, sờ lên giống như là chạm vào sợi bông, khiến người yêu thích không buông tay.

Sở Du Nhiên một đầu hắc tuyến quay đầu, “Uy, Hắc Tư!”

Lần đầu tiên nghe Sở Du Nhiên gọi danh tự này của hắn, Wells nhú mày, tầm mắt rơi xuống chân trần của Sở Du Nhiên, sau khi nhìn chằm chằm một lần, mới vưng vàng rơi vào trên mặt Sở Du Nhiên, thấy cậu sắc mặt phấn hồng, một mặt vô tội hỏi: “Làm sao vậy?”

Sở Du Nhiên: “... Anh nói làm sao vậy?”

Wells nghiêm mặt, biểu thị chính mình cũng không biết làm sao vậy.

Sở Du Nhiên: “...” Muốn đánh người, làm sao bây giờ?

Thấy cậu không nói lời nào, Wells lần thứ hai đề nghị: “Chờ ta trở về em nên suy nghĩ kỹ, chúng ta kết hôn đi.”

Sở Du Nhiên khóe miệng giật một cái, đừng tưởng rằng cậu không biết đại than quả bàng trong đầu đang suy nghĩ gì!

Wells đứng dậy, đi tới phía sau Sở Du Nhiên ôm eo cậu, giống như con mèo tại bên tai Sở Du Nhiên cà cà, cọ thẳng khiến Sở Du Nhiên dùng hai cái tay cố định đầu to bên tai lại, híp mắt bất mãn trừng, “Không cho nháo!”

Wells nhẹ nhàng tại trên tay Sở Du Nhiên hôn một cái, bên trong con mắt màu vàng óng tràn đầy tâm tình không thôi, hần hạ thấp giọng ôn nhu lưu luyến gọi một tiếng: “Quả cầu lông.”

Lỗ tai trắng nõn của Sở Du Nhiên trong nháy mắt liền bị nhiễm đỏ, đại não bị tiếng nói ôn nhu trực tiếp chấn động, mãi đến tận khi bị nhấn đến trên tường sâu sắc hôn, đều không có phát lên nửa điểm ý nghĩ giây dụa.

Đại than quả bàng có độc!

Tuyệt đối có độc!

Tác giả có lời muốn nói:

Dillow: “Theo tác giả mèo nói, đập cửa kính người ta đặc biệt có khoái cảm, ba kỷ, đổ lạp, loảng xoảng!”

Sở Du Nhiên: “Con ngoan đừng nghịch, tác giả mèo khi còn bé cùng một đám hùng hài tử thi đấu đập cửa kính người ta, người khác đều dùng hòn đá nhỏ vút chơi, nàng lại lượm cục gạch đập phá, buổi tối mẹ nàng biết được liền túm phía sau cổ áo nàng đưa đến đền tiền kính cho người ta, con tuyệt đối không nên học nàng!”

Mèo lớn: “... Không có tuổi ấu thơ đen tối này không phải tuổi ấu thơ của tôi! Các người đều ngu xuẩn!!!”

———— đại than quả bàng trên người thò một chuỗi tiểu than quả bàng nghiêm túc đi ngang qua ————

Hết chương 29

30. Chương 30

Bị đại than quả bàng trên chọc mơ mơ màng màng, Sở Du Nhiên quên mất phản kháng mãi đến tận khi bị hôn thở không được mới bị thả ra, bầu không khí ẩm muối đến hô hấp cũng giống như là trên chọc lẫn nhau, Sở Du Nhiên đỏ mặt xem ngoài cửa sổ, yên lặng chờ tường không để cho đối phương nhìn ra chân mình bị mềm nhũn, liền nói sang chuyện khác, “Quả cầu lông đến cùng là cái quỷ gì?!”

Wells trong mắt mỉm cười nhìn cậu, đưa tay đem cậu kéo đến trên ghế salông ngồi xong, thấy dáng dấp cậu thở phào nhẹ nhõm, cười thầm lên quang não tìm ra một bức ảnh con gà nhỏ màu vàng, đặc biệt nghiêm túc nói: “Đại khái gần giống như nó, bất quá em là màu trắng, trắng như tuyết không chút tỳ vết nào, giống như người tuyết vậy.”

Sở Du Nhiên kinh ngạc đến ngây người, đột nhiên nhớ tới giấc mộng chính mình lúc trước nằm mơ kia, dù sao cha cũng đã nói, lần thứ nhất gặp mặt mèo lớn liền ghét bỏ đem cậu đánh bay.

Giấc mộng kia quá mức chân thật, luôn cảm thấy có chút ký ức giống như bị một lớp màng mỏng che kín, chỉ cần cố gắng một chút có thể nhớ tới. Cậu có chút thấp thỏm, những ký ức này rốt cuộc là nguyên chủ, hay là bản thân cậu từng trải qua bởi vì một số nguyên nhân mà quên mất? Mơ mịt như vậy làm cho cậu không biết nên phán đoán như thế nào, nghĩ tới đây Sở Du Nhiên hơi chút sốt sắng hỏi: “Chúng ta lần thứ nhất gặp mặt, anh có phải là đem em đánh bay? Nói bộ dạng của em quá xấu?”

Wells sắc mặt không thay đổi nói: “Quên mất.”

Sở Du Nhiên nghiêng mắt ngắm hần, “Thật sự?”

Wells lần thứ hai trả lời: “Thật sự!”

Sở Du Nhiên bĩu môi, rõ ràng không tin.

Thời điểm Wells nghiêm mặt, ai cũng nhìn không ra hần đang suy nghĩ gì, nhìn dáng dấp không nhận tội này của đối phương, Sở Du Nhiên nở nụ cười, xoay người nắm hai bên quai hàm của Wells uy hiếp nói: “Ngày nào đó chờ em nhớ được, em liền tính sổ với anh.”

Trả lời cậu lại là một cái hôn nóng bỏng, lần thứ nhất bị một giống cái nhỏ yếu uy hiếp, tôn nghiêm giống đực bị khiêu khích quốc vương bệ hạ thể tất đoạt lại sự thống trị của chính mình, để cho giống cái ngoan ngoãn nằm ở dưới người của mình, thở gấp nhìn mình, sùng bái nhìn mình, trong mắt chỉ có thể có chính mình.

Sở Du Nhiên bị nhấn ở trên ghế sa lon, không né tránh, sau khi bị hôn xong chỉ có thể mím môi nhìn người ở trên người mình, cậu hiện tại đặc biệt muốn cười, mỗi lần đốt lửa, Wells đều sẽ vì lời thề trước khi cưới không động vào cậu, cưỡng ép khắc chế chính mình, hà tất phải nhẫn nhịn như thế, không khó chịu sao?

Ánh mắt Wells thâm thúy nhìn cậu, thở dài, nói ra lời nói hai người đều có thể rõ ràng, “Ta hối hận rồi.”

Sở Du Nhiên nhin không được xì xì liền bật cười, ôm cổ Wells, âm thanh không cao, lại mang theo trêu chọc, “Ai cho anh nhịn?”

Ánh mắt Wells sáng lên, ngạc nhiên nhìn Sở Du Nhiên, là một giống đực cường đại, ở trong ý thức của hắn trước hết phải bảo vệ giống cái của chính mình, tự nhiên yêu thương, chỉ muốn muốn đem cậu nằm ở bên trong tâm khảm, không thể để cho cậu chịu một chút ủy khuất, cho nên càng sẽ không xuất hiện hành vi chính mình làm khó dễ bạn lữ. Cho tới nay hắn đều cảm thấy Sở Du Nhiên không muốn, giống cái mới vừa thành niên da mặt quá mỏng, hơi hơi hôn một cái có thể làm cho cậu mặt đỏ nửa ngày, không nghĩ tới thậm chí có dũng khí đối với hắn nói lời này. Wells nhất thời cảm thấy chính mình quá mất chức, để cho giống cái hướng mình cầu hoan, nhất định là mình ẩn nhẫn không có cách nào thỏa mãn cậu, giống cái của chính mình đều đã nói như vậy, hắn không động nữa liền không phải là đàn ông. Nghĩ tới đây Wells trực tiếp đem Sở Du Nhiên bế lên, nhanh chân đi hướng phòng ngủ.

“Này!” Sở Du Nhiên sợ hết hồn, cậu chỉ là thuận miệng nói, đây là ban ngày a, phát triển này cũng quá nhanh rồi!

Mãi đến tận khi bị ném tới trên giường, Sở Du Nhiên nhìn đôi mắt Wells cơ hồ bị thiêu cháy, khẩn trương nuốt ngụm nước bọt, Wells một chút cũng không có ý tứ nói đùa, hắn là nghiêm túc. Sở Du Nhiên há miệng, vẫn không thể nào nói ra lời cự tuyệt, cậu không phản đối hành vi làm tình trước khi cưới, hắn chỉ chán ghét không có tình yêu, hai người bọn họ không phải giai đoạn yêu cuồng nhiệt?

Sở Du Nhiên không nói qua luyện ái, không hề có kinh nghiệm, cảm giác hiện tại cự tuyệt lại giống như khốn đốn, Sở Du Nhiên còn đang do dự không quyết, Wells nhưng là không cho cậu nghĩ nhiều như vậy, cái nhìn về tình yêu của thú nhân giống đực rất đơn giản, đơn giản đến thô bạo, bọn họ “Coi trọng” bao hàm hai hàm nghĩa: Xem đôi mắt cảm thấy yêu thích → thượng người đó!

Đón lấy một cái hôn triền miên, khiến cả phòng nhiệt độ cũng bắt đầu ấm lên, Wells ôm eo Sở Du Nhiên, tuần hoàn bản năng gỡ bỏ quần áo Sở Du Nhiên, bá đạo hôn lên... Liền tại lúc này! Đột nhiên nghe tới cửa leng keng hai tiếng, giọng nói nhỏ lạnh lạnh của Dillow vang lên ở phòng khách: “Người đâu? Đi đâu vậy?”

Wells: “...”

Sở Du Nhiên: “...”

Hoàn toàn không biết mình phá hỏng chuyện tốt của chú mình, Dillow điện hạ chỉ huy quan hầu đem đồ vật của bé thả ở phòng khách, thuận theo khí vị tìm tới phòng ngủ, phát hiện chú ngu xuẩn một mặt sương lạnh nhìn bé, ánh mắt kia hận không thể một hơi đem bé nuốt xuống. Dillow bị sợ hãi đến ngẩn người, sau đó lông liền nổ tung, dùng một đôi mắt mèo lớn cực lớn trừng trở lại! So với đôi mắt? Con lớn hơn chứ!

Đẩy ngã, thất bại!

Thời điểm ngày thứ hai Wells rời đi để tinh khắp gương mặt tất cả đều là âm hàn, sĩ quan hộ tống đều ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, từng người từng người chiến ý dâng trào, nhìn đáng đáp có thể bất cứ lúc nào tập trung vào chiến đấu, không tiếc da ngựa bọc thân!

Sau khi Wells đi, trạng thái của Dillow nghiêm nhiên là lão hổ không ở nhà, mèo nhỏ làm đại vương. Báo nhỏ nằm nhòai trên bệ cửa sổ lẳng lẳng liếm móng vuốt, vừa có gió thổi cỏ lay vừa có thể cảnh giác run run lỗ tai, tư thế thỏa thỏa bảo vệ giang sơn của chính mình.

Dillow điện hạ phi thường cảnh giác, bọn đệ đệ ngu xuẩn ở trong bụng thầy giáo, làm ca ca, bé phải là người bảo vệ! (~)

Sở Du Nhiên thấy bé vẫn luôn liếc trộm bụng của mình, cũng không làm sao lưu ý, bởi vì đứa nhỏ luôn có đồ vật bản thân cảm giác hứng thú, lòng nói không chắc là Dillow cảm thấy hứng thú với khuy áo của mình.

Nhưng là không nghĩ tới, sau khi đến phòng học, tất cả đứa nhỏ đều đang ngắm bụng của cậu, Sở Du Nhiên bị nhìn cả người nổi da gà, nắm lấy Caly biết ăn nói nhất, Sở Du Nhiên hỏi bé: “Con tại sao nhìn bụng thầy?” Caly duỗi ra móng vuốt lên lút sờ sờ eo Sở Du Nhiên, sau khi bị Dillow nhìn thấy nhe răng đe dọa một chút, nhanh chóng thu móng vuốt về cười hì hì hỏi: “Thầy giáo, thầy sinh bảo bảo nhất định rất đáng yêu!”

Tuy rằng không biết tại sao tiểu tử sẽ nói cái này, thế nhưng ngẫm lại giá trị nhan sắc của cậu và Wells, Sở Du Nhiên đặc biệt tự tin gật đầu, bất quá vẫn là rất thành thực nói: “Khả năng tính khí không quá tốt.” Xem cái tính khí của Dillow liền biết, loài mèo khả năng đều ngạo kiều, đặc biệt khi còn bé.” Nghe đầu khi thầy còn bé là màu trắng, bảo bảo sau này cũng có thể là hoa văn trắng đen.” Sở Du Nhiên còn có chút vấn đề lo lắng màu lông.

Caly đối mặt câu nói sau kia lựa chọn không nghe, trực tiếp nghe câu phía trước, bảo bảo của thầy giáo, cũng có thể giống thầy a, vừa phiêu lượng vừa ôn nhu, lại còn là lông trắng! Quả cầu lông trắng thật đáng yêu! Sói con trực tiếp đưa móng vuốt phát thệ, “Con sau này nhất định nghe Dillow nói, như vậy cậu ấy mới có thể đem đệ đệ gả cho con!”

Sở Du Nhiên: “...” Không biết thằng nhóc này vì sao lại nói thế, chẳng lẽ không đúng nịnh bợ cậu sao? Nịnh bợ Dillow là có ý gì, nói nữa, tại sao vô duyên vô cớ nói vấn đề này, còn có, con sớm như vậy liền ghi nhớ con trai của thầy thật sự không được?

Nằm nhòai trên cây tư thế bất cứ lúc nào cũng có thể bảo vệ Sở Du Nhiên, Dillow ghét bỏ hừ một tiếng, nhìn Caly ánh mắt đặc biệt xoi mói, bé mới không đem đệ đệ gả cho thằng ngu này, bé muốn giữ lại chính mình chơi! Không quản nhiều hay ít, đều giữ lại chính mình chơi! Ai cũng không cho!

Hết thấy đứa nhỏ đều xem Caly, ý kia: (o) oa! Nguyên lai cậu có tâm cơ!

Ngay cả thầy Hal đều hiếu kỳ xem bụng Sở Du Nhiên, tuy rằng không quá tin tưởng vì Sở Du Nhiên không có phản ứng trong bụng có ấu tể, nhưng là bọn nhỏ biểu hiện thật sự chân thực làm sao bây giờ?

Lại một lần nữa Sở Du Nhiên “bị mang thai”

Wells đi rồi ngày thứ nhất, Sở Du Nhiên giống như bình thường.

Wells đi rồi ngày thứ hai, Sở Du Nhiên cảm thấy bên người thật giống có chút yên tĩnh.

Wells đi rồi ngày thứ ba, Sở Du Nhiên cảm thấy trong nhà thật giống không có người.

Wells đi rồi ngày thứ tư, Sở Du Nhiên lúc không có chuyện gì làm liền gửi cho đối phương một tin ngắn, xác định đối phương hiện tại an toàn mới có thể đi ngủ.

Wells đi rồi ngày thứ năm, Sở Du Nhiên nửa đêm ngủ không được, lên đứng ở bên cửa sổ nhìn một chút bầu trời sao, lúc này mới nằm xuống.

Wells đi rồi ngày thứ sáu, thời điểm Sở Du Nhiên làm cơm đều có chút tâm thần không yên.

Dillow vẫn luôn yêu thích đem chú ngu xuẩn đánh đuổi, cũng thỉnh thoảng nhìn về hướng cửa lớn, đặc biệt thời điểm tan học, nhìn thấy không có ai đến đón chính mình, tuy rằng trên mặt không nhìn ra cái gì, trong đôi mắt vẫn là lộ ra thất vọng.

Sở Du Nhiên lúc này mới ý thức được, Wells đi lần này, lại như một nhà ba người đột nhiên thiếu đi người tâm phúc, còn lại cậu và Dillow tâm lý đều trống không. Dillow cũng ngoại trừ ngủ ngay cả khi không ngủ, đều không thích cùng ấu tể khác đánh nhau.

Sở Du Nhiên sờ sờ Dillow giấu ở trong hốc cây, cùng bé thương lượng, “Dillow, ngày nghỉ, con có có muốn mời bạn tới nhà chơi hay không?” Theo cậu biết, Dillow lớn như vậy, chưa bao giờ mời bạn bè đến nhà, tiểu

tử đang tiếp thu bảo vệ đồng thời cũng bị đứa nhỏ cùng lứa ngăn cách, mắt thấy Dillow rầu rĩ không vui, Sở Du Nhiên cũng muốn làm cho bé cảm thụ một chút lạc thú của đứa trẻ bình thường.

Dillow ngoẹo cổ, không hiểu nhìn Sở Du Nhiên, đối với lời mời khách chuyện này phi thường xa lạ.

Sở Du Nhiên mỉm cười nhìn bé, ngồi xổm người xuống cùng bé nhìn thẳng, dùng giọng thương lượng nói: “Chúng ta có thể sớm chuẩn bị đồ ăn cùng đồ chơi, thầy giáo sẽ làm cho các con nhiều đồ ăn ngon, con cảm thấy được thế nào?”

Lỗ tai Dillow run lên, có chút cảm thấy hứng thú.

Sở Du Nhiên xoa bóp lỗ tai của bé, nói tiếp: “Nếu như con cảm thấy được có thể, con liền đi mời bọn họ, hỏi bọn họ có muốn tới nhà chúng ta chơi đùa hay không, nếu như bọn họ đồng ý, sau khi tan học chúng ta trở về làm chuẩn bị.”

Dillow từ trong hốc cây chui ra, ngửa mặt lên suy nghĩ một chút, nhìn thấy Acher đang ở một bên cây to cọ lưng, vèo một cái liền nhảy xuống, ba kỷ dán Acher một móng vuốt, “Ngu xuẩn, ngày mai muốn tới nhà của tớ chơi đùa không?”

Sở Du Nhiên đỡ trán, lời mời này phương thức quả nhiên rất Dillow.

Archer hiển nhiên cũng bị khét thành thói quen, chỉ là gãi gãi đầu, không hiểu hỏi: “Cậu không phải ở nhà thầy giáo sao?”

Sở Du Nhiên sợ Dillow suy nghĩ nhiều, nhanh chóng thay tiểu tử giải thích: “Hiện tại Dillow ở trong nhà thầy, nhà thầy tự nhiên là nhà Dillow.”

“Muốn đi muốn đi!” Archer đưa móng vuốt báo danh, “Con muốn đi nhà thầy giáo mỹ nhân!”

Đang ở chân tường đào hầm Caly nghe thấy được tiếng hô của Archer, hào hứng chạy tới, “Con cũng muốn đi ~ ~”

Dillow rầm rì một tiếng, không có chút nào muốn mời Caly, bởi vì đứa ngu xuẩn này ghi nhớ đệ đệ sắp ra đời của bé, báo tử lông đen làm sao có thể cùng sói lông trắng cùng nhau? Màu sắc không đúng!

Bất quá nhìn Sở Du Nhiên cười gật đầu, bé cũng là không nói cái gì nữa, xoay người đi tìm Jimmy, đồng dạng là lông trắng, ở trong mắt Dillow xem Jimmy so với Caly vừa mắt hơn nhiều.

Tối thiểu cậu ta không ghi nhớ đệ đệ của mình!

Đúng, thằng nhỏ ngốc này còn không biết Jimmy lo nghĩ là nó →__→

Sở Du Nhiên đi theo Dillow cách đó không xa, nhìn Dillow dùng phương thức của mình mời tiểu đồng bọn cả lớp, vẫn rất vui mừng, Dillow đã học được phương thức cùng bạn học trao đổi, mà không phải thời điểm vừa bắt đầu chỉ có thể dùng vũ lực giải quyết.

Sau khi tan học Sở Du Nhiên liền bắt đầu bắt tay trang trí trong nhà, tuy rằng cái nhà này rất nhỏ, cũng không có hậu viện quý tộc, thiết bị giải trí cùng công viên xinh đẹp này đó, thế nhưng, cậu có thể bố trí rất đẹp, hơn nữa còn có đồ ăn ngon bọn nhỏ thích. Dillow mặc dù coi như hơi không kiên nhẫn, nhưng vẫn là nghe Sở Du Nhiên nói, bé ngoan hồ trợ cầm đồ vật.

Sở Du Nhiên chỉ vào một đồng bóng bay đủ màu, hô: “Dillow, giúp thầy lấy quả bóng màu tím tới.”

Dillow ngồi chồm hồm trên mặt đất, dùng móng vuốt lay một chút, vô tội nhìn Sở Du Nhiên, hồng vàng xanh biếc trắng đen bé hiểu, màu tím là cái màu gì?

Sở Du Nhiên đợi một hồi không có động tĩnh, quay đầu lại giục: “Dillow?”

Dillow dùng móng vuốt cầm tất cả bóng bay, “Màu tím là cái nào ạ?”

Sở Du Nhiên cố định đồ vật trong tay lại, vừa định dạy cho Dillow nhận thức cái gì là màu tím, không nghĩ tới báo nhỏ mắt thấy bóng bay sau khi được thổi lên thành một đồng hình cầu, kích động hai mắt sáng lên, liều mạng nhào tới, cắn, trảo, đập, cào ~ toàn bộ phòng khách bùm bùm tất cả đều là âm thanh bóng bay bị đâm thủng.

Sở Du Nhiên đỡ trán, âm thầm hỏi hận cậu tại sao muốn mua thứ này!

Buổi tối trước khi ngủ, Sở Du Nhiên chụp tấm ảnh Dillow chìm bên trong vô số bóng bay, gửi cho Wells, vui mừng nói: Dillow mời bạn bè ngày mai tới nhà làm khách, ngày hôm nay bọn em đồng thời bố trí ổ nhỏ, Dillow biểu hiện đặc biệt tốt, giống như bảo bảo, dĩ nhiên biết chăm sóc em.

Về phần đem tất cả bóng bay toàn bộ cào nát, Sở Du Nhiên mang tính lựa chọn quên lãng, nhai con, nghịch ngợm rất tốt, nghịch ngợm trưởng thành rắn chắc hơn.

Đợi rất lâu, Wells cũng chưa trả lời. Sở Du Nhiên nằm nhoài trên bệ cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ vũ trụ mênh mông, trong mắt lộ ra lo lắng. Wells đã đi qua Không Gian Khiêu Dục đến khu tác chiến, nơi đó không gian bất ổn, trùng thú qua lại, hai nước ma sát không ngừng, khắp nơi hung hiểm.

Liên tại thời điểm Sở Du Nhiên trầm tư, người máy A Nhĩ Pháp chạy tới, lách tách hai tiếng, Sở Du Nhiên mở ra màn hình vừa nhìn, phó quan Crewe đang mang theo một cái hộp lớn đứng ở cửa, lẳng lặng đợi.

Sở Du Nhiên ấn mở cửa, chỉ chốc lát sau Crewe liền tới, đem hộp đưa cho Sở Du Nhiên, lễ độ nói: “Bệ hạ mới vừa xuyên qua hắc động, tín hiệu rất không ổn định, không có cách nào phản hồi cho ngài. Bệ hạ dùng mật văn quân bộ gửi tin tức cho thuộc hạ, để thuộc hạ chuyển cáo vương hậu không cần lo lắng, nhắc nhở ngài nghỉ sớm một chút, thuận tiện đưa tới một phần đường quả tiểu điện hạ thích nhất.”

Sở Du Nhiên kinh ngạc nhìn chiếc hộp này, trong lúc nhất thời cảm động không biết nói cái gì cho phải, đồ ngốc này, dĩ nhiên sợ cậu lo lắng ngay cả mật văn quân bộ đều đã vận dụng, cũng không sợ làm lộ quân tình sao?

Sở Du Nhiên nói cảm ơn, tiễn phó quan Crewe đi, đem đường quả đặt ở bên người Dillow, hi vọng tiểu tử sáng sớm ngày mai nhìn thấy lễ vật của chú nó chuẩn bị có thể hài lòng một ít.

Bất ngờ, một đêm này cậu dĩ nhiên ngủ được rất chân thật.

Đi tới nhà thầy giáo mỹ nhân, tất cả bọn nhỏ đều dùng một loại trạng thái hưng phấn dị thường được Dillow mang theo tham quan, báo nhỏ bày ra móng vuốt dùng một loại ngữ khí không đáng kể chút nào đối với tiểu đồng bọn đặc ý nói: “Đây đều là tớ và thầy giáo tự mình làm, thế nào?” Jimmy cổ động chà xát báo nhỏ, “Dillow mạnh nhất, meo ~”

Dillow () đó là đương nhiên!

Sở Du Nhiên lưu bọn nhỏ lại chính mình chơi đùa, để cho bọn họ tại dưới tình huống không có người lớn tự mình câu thông, cậu đi lấy đồ ăn đã chuẩn bị xong. Cảm giác được phía sau tất tất tác tác có chút động tĩnh, Sở Du Nhiên quay đầu lại, liền nhìn thấy Panda cùng Vic đứng ở cửa, tò mò theo dõi cậu.

Sở Du Nhiên đem Vic nâng ở lòng bàn tay, hỏi bọn nhỏ: “Các con làm sao không đi chơi?”

Vic là chuột thuộc về lưỡi biếng đến ngay cả lời cũng không muốn nói, Panda là đem trọng tâm ở dinh dưỡng cùng cân nặng, gấu mèo ngôn ngữ phát dục muộn, hai bé con này phối hợp cùng nhau, Sở Du Nhiên còn thật không làm rõ được bọn nhỏ muốn làm cái gì.

Vic duỗi ra móng vuốt nhỏ chỉ chỉ bàn, Sở Du Nhiên vội vàng đem bé thả xuống, liền thấy tiểu tử hé miệng, lộ ra hai cái răng cửa bên trong, sau đó bạch quang lóe lên, trên bàn bày đầy hoa quả mới mẻ, còn có quả kiwi quý hiếm thậm chí là để tinh cũng không thường gặp, giá cả đắt đỏ còn không dễ bảo tồn. Vic có thể nằm nhoài người trong lòng bàn tay nho nhỏ tí hơn như vậy, dĩ nhiên dẫn theo mấy chục cân hoa quả này mỗi quả đều sáng rõ, lại như giống như mới vừa hái.

Sở Du Nhiên ngạc nhiên đẩy ra miệng Vic, tiểu chuột đồng có hai cái túi thức ăn nhỏ nhỏ, thoạt nhìn cũng không lớn, nói như vậy, tên tiểu tử này năng lực chứa đựng thần kỳ, trời sinh có dị năng không gian!

Miệng Vic bị đẩy ra, chớp chớp mắt chuột giống như đậu đen, không hiểu thầy giáo đang nhìn cái gì.

“Vic, cha con, có phải là quân nhân?” Sở Du Nhiên thả ra Vic, từ internet tìm ra bức ảnh tổng tham mưu trưởng quan bộ hậu cần để tinh, hỏi Vic, “Là ông ấy sao?”

Vic lại lấy ra một cái hạch đào hình dáng quả khô, răng rắc cắn một cái, đầu tiên là gật gật đầu, lại lắc đầu, “Mẫu phụ không cho nói.”

Sở Du Nhiên bật cười đậm đậm đầu tiểu tử, “Thằng nhỏ ngốc, xác thực không thể nói, lần sau có người xa lạ hỏi con, con liền trực tiếp lắc đầu, nói không quen biết ông ấy, nhớ kỹ sao?”

Vic gật gật đầu, đặc biệt nghe lời.

“Panda cũng có đồ vật đưa cho thầy giáo?” Nhìn gấu mèo mập cũng ở không gian vòng tay, Sở Du Nhiên dở khóc dở cười, đám này tiểu tử thật làm làm khó cậu, cậu nên làm sao đáp lễ?

Chỉ thấy Panda nghiêm túc một chút gãi đầu, từ bên trong vòng tay lấy ra một cái hộp, Sở Du Nhiên đi tới nhìn, bên trong dĩ nhiên là vài con chuột đồ chơi nhỏ, thoạt nhìn không ít, còn có vài con đã bị cắn trực lông, vừa nhìn chính là bị loài mèo chơi qua. Sở Du Nhiên nghi ngờ cầm lên nhìn một chút: Đây là cái gì?

Dillow hào hứng nhảy lên lại đây, nhìn chung quanh một chút, phát hiện không có người bé muốn tìm, trong mắt loé ra cảm xúc thất vọng, sau đó bé nhảy lên bàn, gửi con chuột trong tay Sở Du Nhiên một cái, kính ngạc thốt lên: “Tại sao có thể có mùi vị của chú ngu xuẩn?”

Sở Du Nhiên khiếp sợ: Đây là đồ chơi Wells khi còn bé chơi qua?!

Tác giả có lời muốn nói:

Tiểu Bạch lang Caly: “Thầy trong bụng bảo bảo có thể là màu trắng! Cùng tớ vừa vặn thu thập một đôi!”

Hỏa sư tử Archer: “Cũng có thể là đen, cùng Dillow đen giống nhau.”

Gấu mèo Panda: “Có thể là trắng đen, giống như tớ.”

Con mèo nhỏ Jimmy: “Tính khí khả năng như Dillow, bảo bảo còn có thể cào người.”

Chó con Miller: “Theo tác giả mèo bịa chuyện, cũng có thể không phải bốn cái chân, mọc ra cánh, còn có thể bay.”

Chuột đồng Vic: “Mập? Cũng có thể ăn?”

Nhiều nhãi con xem eo Dillow... Trầm mặc... Trăm miệng một lời: “Mập!”

Bị cường đại dự vọng chiếm hữu chi phổi mà bùng nổ Dillow điện hạ: “Không quản là dạng gì đều là của tớ! Các cậu đều ca khúc khải hoàn!!”

— Dillow điện hạ đưa móng vuốt nhắm thẳng vào bảo tọa chỉ vương đệ khổng: Cái vị trí này! Bản điện hạ muốn định rồi!! —

Hết chương 30

31. Chương 31

Sở Du Nhiên nhanh chóng cầm vài con chuột đồ chơi kia đều bọc lại, giấu vào bên trong không gian của mình, tâm tình vui vẻ lại giống như thu hoạch toàn bộ thế giới! Không nghĩ tới Wells khi còn bé cũng là ấu tể rất nghịch ngợm. Cậu quyết định, chờ Wells trở về nhất định phải cho hắn nhìn những chiến lợi phẩm này, gương mặt tuấn tú kia biểu tình nhất định thú vị cực kỳ!

Dựa vào những thứ đồ này, Sở Du Nhiên cũng xác định thân phận của Panda, có thể lấy ra đồ vật khi còn bé của Wells, ngoại trừ thủ tướng đại nhân Banksy không có người bên ngoài.

Bất quá, bé vì sao đưa cho cậu?

Lúc này trong phủ thủ tướng, Banksy đại nhân cau mày đi dạo trong rừng trúc, thủ tướng phu nhân nhìn bộ dạng chồng mình sầu mi khổ kiếm, bất đắc dĩ nói: “Tôi nói thân ái, ông không thể yên tĩnh một hồi sao? Di chuyển nhiều khiến tôi chóng mặt.”

Banksy đại nhân dừng lại bước chân, bất đắc dĩ thở dài, cùng vợ mình tả oán nói: “Bệ hạ quá không ra gì rồi! Ấu tể đều đã có còn không nhanh chóng cử hành hôn lễ, chuyện như vậy vốn là đủ thái quá, vương hậu có thai bệ hạ lại dám rời đi để tinh xa như vậy, thật sự là không thể tha thứ! Phải biết, thời điểm ấu tể còn không thành hình phải thường xuyên cảm nhận được khí vị của phụ thân, như vậy mới có cảm giác an toàn! Tôi đã gửi báo cáo cho bệ hạ, bệ hạ làm sao còn chưa có trở lại?”

Thủ tướng phu nhân dở khóc dở cười, “Ông không phải đem đồ chơi khi bệ hạ còn bé để Panda đưa đi, còn để Vic cầm theo đồ ăn dưỡng thai, không cần lo lắng, ấu tể hoàng thất đều trải qua dần vật này, tiểu Dillow bên trong trứng bảy năm trời, không phải vẫn sinh long hoạt hổ như thường sao?”

Banksy đại nhân dùng bàn tay dày đặc ba kỷ vũ bàn một cái, “Hết thấy đều phải coi ấu tể hoàng thất làm trọng! Đây là luật sắt của đế quốc! Bệ hạ không về nữa tôi liền giả bộ bệnh nguy trở về thú thần, tôi tin lão bệ hạ cùng thân vương điện hạ cũng sẽ ủng hộ tôi!”

Thủ tướng phu nhân yên lặng uống trà, không còn gì để nói.

Sở Du Nhiên “bị mang thai” vẫn như trước chẳng hề biết chuyện, chờ thời điểm cậu biết đến muốn đem tiểu than quả bàng bắt lại treo lên đánh đã trễ rồi, khi đó toàn bộ thủ đô đế quốc đều biết cậu mang thai.

Hơn nữa trước mắt Archer cùng Caly đưa một đồng đồ vật cũng làm cho cậu không nói được, tất cả đều là đồ vật dành cho trẻ con, đây rốt cuộc là cái quỷ gì?!

Người khác đưa lễ vật, chính là một phần tâm ý, Sở Du Nhiên lại không giải thích nổi, cũng chỉ có thể nhận toàn bộ, đến khi bọn nhỏ muốn về nhà, Sở Du Nhiên cuối cùng nhớ ra phải đáp lễ cho bọn nhỏ – phần dấu móng tay làm thành điêu khắc kia. Sau khi vật kỷ niệm được mang về bị phủ công tước Zarro nháo trò, cậu bỏ vào bên trong không gian đều đem chuyện này quên mất.

Bọn nhỏ ôm dấu móng tay của chính mình được đón đi, từng đứa từng đứa hài lòng, Dillow thoát nhìn cũng thật cao hứng, Sở Du Nhiên thấy bé vui vẻ, chụp cho bé không ít ảnh, đến buổi tối gửi từng cái cho Wells: Dillow rất vui vẻ, cảm giác rất thỏa mãn. Lần này Wells ngay sau đó liền phản hồi: Rất tốt!

Sở Du Nhiên không nghĩ tới đối phương sẽ có thời gian, nắm lấy cơ hội nhanh chóng hỏi: Anh bây giờ thế nào? Nhất định phải chú ý an toàn.

Wells: Ta rất khỏe, chờ ta trở lại.

Sở Du Nhiên đánh chữ “Được”, nhưng lại cảm thấy quá lập dị, không nhận được xóa, xóa xong lại cảm thấy trực tiếp gián đoạn đề tài có chút đông cứng, thời điểm đang xoắn xuýt Wells hỏi cậu: Suy nghĩ kỹ chưa?

Sở Du Nhiên bị nghẹn một chút, nói là cho cậu thời gian suy tính, thế nhưng đáng đáp gấp gấp này của đối phương rất giống như bức hôn.

Nghĩ đối phương hiện tại nhất định là vẻ mặt nghiêm túc, lại giống như trao đổi quân quốc đại sự, Sở Du Nhiên không nhận được cười, phản hồi: Chờ anh trở về sẽ nói cho anh biết.

Wells ngay sau đó trả lời: Nhớ em, muốn nhìn em.

Sở Du Nhiên đột nhiên đỏ mặt, người này cũng thật là, luôn có thể nghiêm trang trêu chọc cậu. Ngắc đầu nhìn một chút tinh không phía ngoài, Sở Du Nhiên xoay lưng, chụp bức ảnh cho chính mình, lấy bối cảnh phía sau bóng đêm xinh đẹp, gửi qua cho Wells, sau khi làm xong nằm nhoài trên bệ cửa sổ nhìn bên ngoài, thỉnh tai đỏ chót.

Nằm ở bên trong tàu vũ trụ, Wells nhìn bức ảnh trên quang não, trên gương mặt tinh xảo của Sở Du Nhiên hơi hiện ra hồng nhạt, con ngươi đen bóng ba quang liễm diễm, tâm phách câu người. Khóe miệng hân hời câu lên, ngón tay trở nhỏ dài rơi vào trên đuôi mắt của Sở Du Nhiên, nhẹ nhàng ma sa một chút, ánh mắt si ngốc nhìn Sở Du Nhiên, thần sắc là ôn nhu người ngoài chưa từng thấy.

Sở Du Nhiên thấy Wells không trả lời, nghĩ thầm đối phương nhất định là đang bận, sau khi đem quang não để xuống đi tắm rửa sạch sẽ, trở lại ôm Dillow, thời điểm nhắm mắt lại khóe miệng vẫn câu lên.

Dillow bởi vì ban ngày chơi đùa mệt mỏi, ngủ rất sớm, đến nửa đêm đi nhà cầu, đột nhiên nghe thấy ngoài cửa sổ trên ban công kêu một tiếng tích, báo nhỏ lỗ tai thông minh, trong nháy mắt liền dựng lên lỗ tai. Da lông màu đen làm cho bé thành công ẩn giấu ở trong bóng tối, con người thâm thúy trong đêm đen lóe lạnh như u quang, báo nhỏ không một tiếng động bước chân, lặng lẽ trốn ở trong bóng tối, bất động.

Thời khắc này Dillow thoát nhìn căn bản không giống như ấu tể ba tuổi, trái lại càng giống thợ săn, kiên nhẫn quan sát con mồi xông vào lãnh địa mình.

Liền tại lúc này, một vệt bóng đen nhẹ nhàng nhảy lên ban công, nhạy bén tránh thoát cảnh báo ngoài cửa sổ, một đôi mắt trong đêm đen hiện ra có chút tái nhợt, chăm chú dán mắt vào địa phương Dillow ẩn thân, đáy mắt chợt lóe lên xem thường. Ở dưới ánh mắt nhìn kỹ của Dillow, hắc gỗ cửa kính một cái, hoàn toàn không thấy Dillow tồn tại.

Dillow cả người! Dám xem thường bé? Rất tốt!

Vốn là ngủ chưa say Sở Du Nhiên nghe thấy động tĩnh, cậu mở mắt ra sờ Dillow bên người, phát hiện báo nhỏ biến mất. Sở Du Nhiên lo lắng chân trần liền chạy ra, vì vậy tại cửa phòng ngủ, cậu đối mặt với một đôi mắt nhợt màu. Sở Du Nhiên đầu óc vù một tiếng, có chút mê muội đỡ lấy tường.

Lúc này Dillow bị xem thường bên trong móng vuốt ngưng tụ một quả cầu ánh sáng màu vàng óng, hướng cửa sổ liền ném tới, “Oành” một tiếng, cửa sổ kính bị đập ra một vết rách, đồng thời còi báo động vang lên trong đêm khuya, Sở Du Nhiên bị đánh thức, quay quay đầu huyền liền ảnh biến mất, cũng không kịp nghĩ nhiều vội vã chạy đến bên cửa sổ vừa nhìn, sinh vật kỳ quái kia đã không thấy.

Ngay sau đó người che chở của đội hộ vệ nghe tiếng chạy tới, Sở Du Nhiên nặn nặn trán, để cho bọn họ tra vấn chế một chút, còn dư lại chờ ngày mai tiếp tục xử lý. Sau đó cậu ngã ở trên giường, cảm giác thân thể đặc biệt mệt mỏi. Dillow lo lắng ở bên người Sở Du Nhiên cà cà, lại được Sở Du Nhiên sờ sờ sống lưng, ôn nhu ôm vào trong lòng, cười an ủi một câu: “Không có chuyện gì, thầy chỉ là có chút mệt mỏi mà thôi, ngủ đi, ngày mai sẽ tốt.”

Dillow tại bên người Sở Du Nhiên nằm úp sấp, tri kỷ dựa vào cậu đặc biệt gần, như vậy mới có thể tại thời điểm Sở Du Nhiên có động tác bé có thể nhanh nhất tỉnh lại.

Trường học khu ký túc xá, một con hồ ly màu xám từ trước cửa sổ bò vào bên trong phòng, ngã trên mặt đất phút chốc phốc phun ra một cục máu tụ huyết.

Phòng ký túc xá này không có mở đèn, trong bóng tối có thể nhìn đến ở trên ghế salon một người đang ngồi, vóc người cao to, cuộn lại chân, quanh thân khí tràng ôn nhuận. Nhìn trên đất dấp dấp hồ ly chết vật, y cười khê một tiếng, ngữ điệu ôn hòa, lại làm cho hồ ly nằm trên mặt đất cả người không ngừng run rẩy. “Rika, bản lãnh này của cậu có phải là thất bại?” Elton mở đèn, đem ánh đèn điều thành tối tăm, hai mắt mỉm cười nhìn hồ ly dưới chân.

“Thuộc hạ cũng không nghĩ tới liền bị báo nhỏ kia phát hiện, còn có cái ám vệ, thật lợi hại, thuộc hạ giao thủ với hắc, ngược lại là không có bại lộ hành tung.” Hồ ly nóng nảy giải thích, lại bị Elton không nhận được đánh gãy, y chỉ quan tâm một chuyện, “Sở Du Nhiên thế nào?”

Nằm trên mặt đất hồ ly rất muốn biến thành hình người, kết quả bởi vì bị thương quá nặng, có lòng không đủ lực, chỉ có thể bảo trì thú thân nằm trên mặt đất, hữu khí vô lực nói: “Lực lượng tinh thần của cậu ta quá cao, thuộc hạ thất bại.”

Elton hơi nheo lại trông mắt màu xám, y nhìn ra Rika bị phản phệ vô cùng nghiêm trọng. Tinh thần lực của giống cái đối với hạch dị năng của giống đực là một thanh kiếm hai lưỡi, vừa có thể bảo vệ, cũng có thể là một đòn trí mạng. Đặc biệt thời điểm hai người kết hợp, nếu như giống cái muốn phản kháng, sẽ trực tiếp xung kích hạch dị năng của giống đực, thậm chí khiến hạch dị năng của giống đực phá nát, trực tiếp chết. Sở Du Nhiên cùng loại rác rưởi Josh kia không giống nhau, lực lượng tinh thần của cậu quá cao, ngay

cả tinh thần ám chỉ đều có thể miễn dịch. Cũng là bởi vì cổ tinh thần lực cường đại này, y vẫn luôn thêm nhỏ dãi Sở Du Nhiên, rồi lại không dám đối với Sở Du Nhiên dùng thủ đoạn cường ngạnh.

Nhìn người quỳ dưới chân, Elton dẫu thất vọng trong mắt, sắc mặt bình tĩnh nói: “Chỉ có thể chấp hành kế hoạch thứ hai, Sở Hồng Vũ nơi đó nhất định phải nghĩ biện pháp ngăn cản.”

Rika hư nhược gật gật đầu, “Thuộc hạ nhớ rồi!”

“Đi trị thương đi.”

“Tạ điện hạ.”

Ở trong lúc Sở Du Nhiên ngủ mê, liền như vậy không tiếng động mở ra một tấm màn âm mưu, người lên kế hoạch tất cả những thứ này, chính là người quen của Sở Du Nhiên – bạn học cũ Elton. Bị âm mưu bao phủ Sở Du Nhiên, không có chút nào biết chuyện. Bởi vì Sở Du Nhiên bị tinh thần ám chỉ dưới ảnh hưởng phản ứng khác đều không có, chỉ là đêm đó ngủ đặc biệt chìm.

Sáng ngày thứ hai như thường lệ rời giường, Sở Du Nhiên cùng Dillow liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy tối hôm qua giống như nằm mơ, cậu cũng hướng người che chở của đội hộ vệ hỏi thăm một chút, lấy được kết quả lại là không hề tiến triển, bọn họ cũng không có phát hiện người khả nghi xâm lấn, nếu như là người nội bộ, còn cần thời gian sắp xếp kiểm tra.

Sở Hồng Vũ tự mình chạy tới, kiểm tra một hồi vết tích phía ngoài, sắc mặt lạnh lùng.

Sở Du Nhiên lo lắng nói: “Đội hộ vệ không có phát hiện bất kỳ vết tích của người ngoài nào, bọn họ hẳn là cho Dillow nửa đêm chơi điên rồi, không cần thận trọng đến mức báo động, thái độ rất tiêu cực.”

Sở Hồng Vũ sờ sờ chỗ Dillow đánh ra quả cầu dị năng, sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

Sở Du Nhiên càng ngày càng lo lắng, “Ba ba có phải là nhìn ra gì đó?”

Sau đó, liền thấy Sở Hồng Vũ nắm chân sau của Dillow nhắc lên, thở dài nói: “Hạt giống tốt, so với chú nó khi còn bé thông minh hơn nhiều.”

Bị xách ngược Dillow quay đầu liền khét mặt Sở Hồng Vũ, tức giận lông đều dựng, chưa từng có người nào dám đối xử với bé như thế, ngay cả chú ngu xuẩn đều không dám xách bé lên! Ấu tể đệ nhất đế quốc chắc chắn sẽ không nuốt xuống cơn giận này, muốn khét bay đại ma vương!

Mất thấy một lớn một nhỏ cùng nhau nháo, Sở Du Nhiên đỡ trán, “Cha rốt cục nhìn ra cái gì? Cha đi đi, không phải còn muốn đi mở hội nghị sao, vạn năm đến muộn đi nhanh lên!”

Sở Hồng Vũ cười đem Dillow vút trên ghế salông, nhìn dáng dấp tiểu tử thở hổn hển tâm tình không phải rất tốt, ông vỗ tay một cái, giải thích: “Con mèo nhãi con luôn luôn ở bên cạnh con để lại người bảo vệ, cha hỏi qua mấy người đó, tối hôm qua mấy người đó không có phát hiện dị thường, con trai ngu xuẩn, có phải tối hôm qua là do con nằm mơ không?”

Sở Du Nhiên nhú mày, mộng du? Làm sao có khả năng! Cậu không thể nào cùng Dillow đồng thời mộng du!

Sở Du Nhiên vẫn không có phản bác, Dillow đã nhảy căng lên, nhãi con tức giận vỗ móng vuốt, “Hắn ta trêu con! Hắn ta lại dám trêu con!”

Sở Du Nhiên sờ cằm, ý là cha xem, chứng cứ có sức thuyết phục cỡ nào, Dillow tên tiểu tử này thù dai lắm, lần sau nhìn cặp mắt kia tuyệt đối liếc mắt một cái có thể nhận ra.

Sở Hồng Vũ nhú nhú mày lại, trầm tư một chút nói: “Con mang theo Dillow đi trường học, cha đi một lát sẽ trở lại.”

Sở Du Nhiên chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

Hết chương 31.

32. Chương 32

Sở Du Nhiên cũng không nghĩ tới Sở Hồng Vũ nói đi một lát sẽ trở lại chính là ý tứ trên mặt chữ, ông chính là đi một chuyến tới nhà chủ nhiệm Linder, chỉ chốc lát sau sẽ trở lại.

Khi đó chủ nhiệm Linder còn đang ăn điểm tâm, nhìn thấy Sở Hồng Vũ dĩ nhiên bò vào cửa sổ nhà ông, mặt nghiêm túc lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, phải biết Sở Hồng Vũ chỉ có thể bò cửa sổ nhà giống cái, lần này lại bò vào cửa nhà ông là có ý gì?

Sở Hồng Vũ không khách khí ngồi xuống, nghiêm túc nói: “Thương lượng với ông một chuyện.”

Linder vừa nhìn Sở Hồng Vũ ít có nghiêm túc, chỉ có thể để đưa xuống ngồi nghiêm chỉnh, khôi phục dáng dấp nghiêm cẩn lãnh túc ngày xưa, ngữ khí có chút lãnh, “Chuyện gì có thể khiến ông vào lúc này tới tìm tôi? Không tiếc leo cửa sổ?”

“Thay tôi đi mở hội nghị.” Sở Hồng Vũ không khách khí nói.

Linder cười lạnh một tiếng, “Hiệu trưởng các hạ, hội nghị đều là hiệu trưởng tham gia, tôi chỉ là chủ nhiệm mà thôi, cấp bậc không đủ.”

Sở Hồng Vũ sách một tiếng, nhướn mày cười nói: “Ông thiếu nợ con trai của tôi ân tình rất lớn, ông có đi hay không? Ông không đi sẽ là người vong ân phụ nghĩa, không biết lễ nghĩa liêm sỉ, không biết tri ân báo đáp, uống làm thầy giáo!”

Tú tài gặp quân binh, thường thường cái gì đều giảng không rõ, người bình thường gặp phải Sở Hồng Vũ càng là như vậy, bởi vì Sở Hồng Vũ da mặt đủ dày, giá trị vũ lực phá thiên!

Linder tức giận sắc mặt đỏ lên, những người hội nghị kia toàn bộ đều là người không dễ ứng phó, Sở Hồng Vũ nổi danh kiệt ngạo, tính cách quái đản, giá trị vũ lực lại cao, còn mang theo tên tuổi đế sư, người bên ngoài còn có thể cho ông ta mấy phần bộ mặt, chính mình đi tính là gì, đi chỗ đó bị khinh bỉ sao?

Thấy Linder không đáp ứng, Sở Hồng Vũ sách một tiếng, một cái tát vỗ vào trên bàn, dị năng thuộc tính “Lửa” vận chuyển, tại trên bàn chất liệu kim loại của người ta đánh ra một cái ấn đại thủ, uy hiếp này đặc biệt có lực rung động: “Ông có đi hay không, không đi tôi liền đánh ông.”

Linder: “...”

Ngay cả cơm cũng không ăn xong, chủ nhiệm Linder liền bị Sở Hồng Vũ nhét vào phi hành khí chuyên dụng của hiệu trưởng, thể thân Sở Hồng Vũ đi tham gia hội nghị. Sở hiệu trưởng cười như đại ma vương, nhất định muốn đem người không biết xấu hổ dám nhìn trộm con trai ông bắt tới —— đánh một trận!

Buổi sáng, Sở Du Nhiên gửi tin nhắn cho Wells, đối phương không có trả lời, Sở Du Nhiên tâm lý thấp thỏm bất an, luôn cảm thấy sẽ phát sinh chuyện gì. Cậu duy nhất không thể xác định, chính là Wells cách cậu quá xa.

Buổi trưa bọn nhỏ đều đang nghỉ ngơi, Sở Du Nhiên lần thứ hai gửi tin nhắn cho Wells, đối phương vẫn không có đáp lại.

Sở Du Nhiên thở dài, không khỏi có chút nôn nóng từ trước đến nay không hề có.

Đến chạng vạng, loại tâm tình này càng thêm mãnh liệt, Sở Du Nhiên có thể khẳng định, nhất định là có việc sẽ phát sinh, hoặc là đã xảy ra chuyện gì cậu không biết, lực lượng tinh thần của cậu luôn luôn nhạy cảm, loại cảm xúc nôn nóng này càng là chưa từng có. Bất đắc dĩ, Sở Du Nhiên liên lạc phó quan Crewe, hỏi ông Wells ngày đó có tin tức truyền tới hay không. Crewe an ủi: “Bệ hạ khả năng đang tiến vào Không Gian Khiêu Dục, một ngày không có tin tức cũng bình thường, ngài không cần lo lắng.” Nhìn vẻ lo lắng này của

Sở Du Nhiên, Crewe nhẹ giọng an ủi, thật cao hứng có thể có giống cái không để ý thân phận bệ hạ, chỉ là đơn thuần lo lắng nguy cá nhân của ngài.

Sở Du Nhiên chỉ có thể coi như thôi.

Lo lắng đề phòng qua một ngày, đến sau khi tan học, quả nhiên xảy ra vấn đề rồi!

Sở Du Nhiên vừa định mang Dillow về ký túc xá, liền thấy một đạo thân ảnh lửa đỏ vội vàng tháo chạy trên không trung, bịch một tiếng, phượng hoàng cả người dài ba thước kéo cái đuôi dài đằng đằng đột nhiên xuất hiện, phượng điểu cùng Phượng Hoàng năm xưa có năm phần tương tự, lại ít đi hoa mỹ ung dung của phượng hoàng, nhiều hơn mấy phần sát khí. Cánh dài màu đỏ như lợi kiếm song song chấp vá mà thành, liếc mắt là đã nhìn ra lực công kích mạnh mẽ, trên móng vuốt che lấp vảy màu đen, dưới trời chiều lóe u quang lạnh như băng, như lưỡi hái của tử thần, khiến lòng người thấy sợ hãi. Ông vừa xuất hiện, toàn bộ khí áp vùng trời trường học đều bị đè xuống thấp nhất, tất cả mọi người có chút thở không nổi.

Sau khi một âm thanh chấn động tâm linh kêu to, phượng điểu thân trong nháy mắt được một tầng ngọn lửa màu đỏ vây quanh, thân hình nhẹ nhàng loáng một cái, chớp mắt liền bay ra phía ngoài trường, cái đuôi sau kéo hỏa diễm thậm chí so với tà dương còn đỏ tươi hơn.

Sau khi thấy cảnh này, Sở Du Nhiên nóng nảy gọi điện thoại cho trợ lý của hiệu trưởng, đối phương vừa nghe máy, cậu liền hỏi: “Chú Ellen, cha con làm sao vậy? Là phát sinh chuyện nguy hiểm gì sao?” Vì làm phượng điểu chỉ còn lại duy nhất của đế quốc, thân hình hoa lệ cũng hù người Sở Hồng Vũ lúc thường đều đem mình thu nhỏ đến cao nửa mét, rất ít lộ ra lực công kích như thế, Sở Du Nhiên biết chắc chắn đối phương có chuyện quan trọng, sau một ngày lo lắng trong nháy mắt liền khẩn trương.

Ellen thoát nhìn rất bận rộn, trực tiếp trả lời: “Chủ nhiệm Linder thay thế hiệu trưởng đi họp gấp tập kích, đội hộ vệ trường học toàn quân bị diệt, hiệu trưởng chỉ là đi trợ giúp mà thôi, con không cần lo lắng cũng không nên chạy loạn!” Nói xong cũng tắt máy.

Sở Du Nhiên lo lắng đề phòng trở lại ký túc xá, sau khi cho Dillow ăn no đem bé dỗ ngủ, cậu liền lên đứng ở bên cửa sổ, một bên lo lắng Sở Hồng Vũ, một bên lo lắng Wells, luôn cảm thấy bầu trời sao cũng khó nhìn, nghĩ thầm nếu như lúc này Wells ở đây, hẳn là sẽ leo cửa sổ. Có hẳn ở đế tinh vẫn là khiến mọi người cảm giác an toàn nhiều hơn, chỉ mới đi không bao lâu, dĩ nhiên đã xảy ra vấn đề rồi.

Liền tại lúc này, một cái bóng người quen thuộc lặng yên xuất hiện ở bên ngoài trên ban công, một đôi mắt màu xám mỉm cười, lẳng lặng nhìn Sở Du Nhiên, dương quang tuần lãng đáng dấp so với ngày thường không khác nhau chút nào, Sở Du Nhiên kinh ngạc nhìn người trước mặt, kinh ngạc thốt lên: “Elton!”

Elton gạt gạt đuôi lông mày, trêu chọc hỏi cậu: “Rất kinh ngạc?”

Sở Du Nhiên gật gật đầu, “Cậu thấy thế nào cũng không phải người sẽ leo cửa sổ.” Tuy rằng nói lời này rất không hề chắc chắn, bởi vì ai cũng không nghĩ ra quốc vương bệ hạ cũng yêu thích leo cửa sổ. Elton cười cười, tại ngoài cửa sổ hỏi: “Tôi có thể vào không?”

Sở Du Nhiên khổ sở nhìn y, “Hơn nửa đêm không hay lắm...”

“Em thế nào cũng phải cho tôi chỗ để ngồi, không thể để cho tôi ngã xuống đi.” Elton cầm lấy lan can, trên mặt có chút chật vật, mà vẫn không giấu được chân thành trong mắt, “Kỳ thực, tôi chính là sợ em lo lắng hiệu trưởng, mới tới xem một chút.”

Sở Du Nhiên thở dài, mở cửa sổ ra, sợ đối phương xúc động chẳng may rơi xuống lại gây thêm phiền phức cho trường học, cậu ngữ trọng tâm trường nói: “Elton, kỳ thực cậu không cần như vậy, cậu ưu tú như vậy, hà tất ở chỗ này của tôi lãng phí thời gian.”

Elton ngạc nhiên nhảy vào, cúi đầu cười cười, âm thanh có chút trầm thấp: “Đúng a, lúc trước tôi xác thực không nên lãng phí nhiều thời giờ như vậy.”

Sở Du Nhiên sau khi nghe câu nói này đồng tử trong nháy mắt co lên, một loại cảm giác nguy hiểm nhanh chóng tập kích, lúc này liền thấy Elton ngẩng đầu lên, đồng tử đã biến thành màu đen, nhận ra được không tốt Sở Du Nhiên theo bản năng triệu tập lên tinh thần lực. Elton xì cười một tiếng, bỗng nhiên ra tay một cái bóp lấy cổ của Sở Du Nhiên, sau khi đánh gãy hành động của Sở Du Nhiên chặt chẽ đem người cầm cố vào trong ngực, một cái vòng tay ức chế tinh thần lực còn trực tiếp chụp vào trên cổ tay của Sở Du Nhiên, ánh mắt lại trở nên âm lãnh vô tình.

Sở Du Nhiên tâm lý lạnh lẽo, hiện tại cũng rõ ràng, cái nguy hiểm dự cảm kia, không phải Wells, cũng không phải Sở Hồng Vũ, mà là Elton...

Giống cái có tinh thần lực cao đến đâu, bị người khác chế trụ như vậy cũng hoàn toàn không có sức đề kháng, Sở Du Nhiên chỉ có thể mặt lạnh nhìn đối phương, cẩn thận chắc môi, không dám phát ra một điểm âm thanh. Dillow còn đang ngủ trong phòng, không quản Elton muốn làm cái gì, đều không thể để cho y phát hiện Dillow, Dillow vẫn còn con nít, thân phận hoàng tử so với cậu càng thêm nguy hiểm.

Elton cười khê vài tiếng, ngữ khí lạnh lẽo âm trầm hỏi cậu: “Bảo bối nhi, em thật đúng là nhẫn tâm a, ngay cả bạn học cũ của em cũng phải phế bỏ sao?” Thấy Sở Du Nhiên không nói lời nào, Elton nhìn một chút phương hướng phòng ngủ, thấy Sở Du Nhiên sắc mặt bình thản, y nở nụ cười, âm thanh hơi cao hơn, “Con báo nhỏ kia đối với em trọng yếu như vậy?”

Sở Du Nhiên sắc mặt rốt cục thay đổi, lo lắng nhìn phương hướng phòng ngủ, quả nhiên, nghe đến người xa lạ nói chuyện Dillow đã bị thức tỉnh, trong nháy mắt từ phòng ngủ chạy ra, vừa nhìn thấy Sở Du Nhiên bị một giống đực xa lạ ôm vào trong lòng không thể động đậy, Dillow quyết tâm gào gừ một tiếng.

Nhìn thấy Dillow, Elton trong mắt sát khí hiện ra, cái tiếng gầm rống tức giận này ngầm có ý tấn công bằng tinh thần, con báo nhỏ nếu là trưởng thành, tuyệt đối sẽ trở thành kẻ địch khó giải quyết nhất của đế quốc Crppis! Nếu y mang Sở Du Nhiên đi trước, con báo nhỏ này nhất định muốn giết y!

Ngậm lấy dị năng tử vong đánh úp về phía Dillow chỉ có ba tuổi, ngay cả đóa hoa trên bệ cửa sổ đều trong nháy mắt cũng bị héo tàn. Dillow thật giống bị tinh thần lực mạnh mẽ đè ép, chỉ có thể nằm trên mặt đất gian nan ngẩng đầu lên, cẩn thận chắc răng, bởi vì dùng sức quá mạnh cắn bể khoe miệng, lưu lại vết máu nhiễm ứat lông đen. Thân là con cháu hoàng thất, bé từ nhỏ chính là một thân ngông nghênh, tuyệt không cúi đầu, bé không biết tử vong là cái gì, bé chỉ biết là cúi đầu chính là hành vi hèn nhất. Hắc ám ẩn tàng khiến Dillow chật vật, lại không hề ép được con mắt óng ánh của bé, còn có bất khuất trong mắt!

Tinh thần lực của Sở Du Nhiên đã hoàn toàn bị khóa lại, sức mạnh của cậu so với giống đực quá nhỏ, giây dựa hoàn toàn không dùng được, cuống họng bị chế trụ, cậu thậm chí ngay cả cơ hội gọi ra tiếng đều không có, chỉ có thể kinh hoàng nhìn phương hướng Dillow viền mắt sắp nứt, trong lòng đau tan nát cõi lòng.

Trên cổ tay vòng áp chế tinh thần lực năng lượng chịu tinh thần lực của Sở Du Nhiên cường thế phản công, toàn bộ đều đang chấn động, phảng phất một giây sau có thể bị chấn động vỡ nát, vang lên ong ong. Không khí chung quanh dần dần trở nên nóng lên, Elton ngắt lấy cổ tay bị nóng của Sở Du Nhiên run rẩy một cái, y khiếp sợ nhìn Sở Du Nhiên, không nghĩ tới một giống cái, chỉ dùng tinh thần lực có thể giống như dị năng đối với bên ngoài có ảnh hưởng lớn như vậy.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Elton lóe lên một vệt tàn nhẫn, tình thế bắt buộc y nhìn Sở Du Nhiên, chỉ cần có thể có được lực lượng tinh thần của cậu ta, thương tổn mười năm nay của y có thể khỏi! Phát hiện Dillow đối với sóng tin thần của Sở Du Nhiên đã vậy còn quá lớn, Elton lập tức thay đổi tâm tư, kỳ quái có thể thu hồi, bỗng nhiên rơi xuống bên người Dillow, đem Dillow tóm lấy. Y một mặt tươi cười hỏi Sở Du Nhiên: “Nếu như tôi tại trước mặt em dẫn vật nó, tinh thần lực của em có thể càng ngày càng bất ổn hay không?”

Sở Du Nhiên phần hận nhìn chằm chằm Elton, hận không thể ngàn đao băm thây người trước mắt này, nhưng mà cậu càng như vậy, Elton càng là mừng rỡ, “Quả nhiên, nhãi con này hữu dụng!”

Sở Du Nhiên trong mắt là tuyệt vọng sâu sắc!

“Em ngoan ngoãn đi theo tôi, tôi không giết nó, nghe lời, biết không?” Elton quơ quơ Dillow trong tay, bàn tay chộp vào trên cổ Dillow, chỉ cần nhẹ nhàng dùng sức, có thể nặn gãy cuống họng của Dillow.

Đồng dạng bị bóp cổ Sở Du Nhiên chỉ có thể hấp háy mắt, biểu thị chính mình sẽ phối hợp.

Sở Du Nhiên mới vừa ra trường học, liền nghe đến khu tức xá một đạo âm thanh chấn động tâm linh đột nhiên vang lên, sắc nhọn phảng phất có thể đâm thủng màng nhĩ, đây ngập phần nộ cùng điên cuồng, toàn bộ vùng trời trường học đều biến thành màu đỏ. Kiểm quang lửa đỏ trực tiếp nổ ra tinh không, chiếu kiểm này làm cho tất cả còi báo động trong trường học đều vang lên, phát khởi cấp bậc tấn công địch nhân cao nhất.

Sở Du Nhiên tâm lý vui vẻ, Sở Hồng Vũ đã trở lại! Chỉ cần có thể cứu Dillow là tốt rồi, chỉ cần cứu được Dillow, hết thấy đều có khả năng chuyển biến tốt!

Elton trong mắt tràn đầy tức giận, đối với một thuộc hạ bên người mắng: “Một đám rác rưởi! Mấy trăm người thậm chí ngay cả một Sở Hồng Vũ đều không ngăn được!” Elton tự biết không địch lại Sở Hồng Vũ, tuyệt không ham chiến, đem Dillow đưa cho thuộc hạ mình, giọng căm hận nói: “Tách ra đi, dẫn nó đi!”

Lần này có kế hoạch hành động, Elton không biết đã nghĩ bao lâu, thời điểm Sở Du Nhiên bị mang ra trường học đã biết, cậu tuyệt đối trốn không thoát. Chỉ hy vọng Sở Hồng Vũ có thể cứu Dillow ra, huyết thống hoàng thất héo tàn, đã trải qua không vậy vùng nổi.

Elton cũng không làm khó dễ Sở Du Nhiên, nhưng vẫn đem cậu mang theo bên người, ôn nhu chờ đợi. Nhìn Sở Du Nhiên một mặt lạnh nhạt, Elton cảm giác hứng thú hỏi: “Em vẫn còn bình tĩnh như thế, không sợ tôi giết em sao?”

Sở Du Nhiên không thềm để ý nói: “Cậu phải bỏ công phu lớn như vậy mới đem tôi mang đi, nhất định là có mưu đồ, muốn tôi làm cái gì, nói đi.”Biện pháp duy nhất tự cứu bây giờ của cậu, chính là kéo dài thời gian.

Hết chương 32.

33. Chương 33

Elton nghe Sở Du Nhiên nói xong liền nở nụ cười, vẫn là dáng dấp dương quang sáng sủa trong ngày thường, ánh mắt ôn nhu như nước, “Tại sao không phải đem em đi chạy trốn.”

Sở Du Nhiên quay đầu nhìn bên ngoài cửa sổ, tự nhiên đối phương không nói thật, cậu cần gì phải lãng phí miệng lưỡi? Chạy trốn? Ẩn giấu ở dưới gương mặt ôn nhu này là ác ma ngay cả đứa nhỏ như Dillow cũng không buông tha, chuẩn bị lâu như vậy, rõ ràng cho thấy có âm mưu! Nếu như dùng cậu uy hiếp Wells... Không, nếu như uy hiếp Wells mà nói, Dillow có giá trị lớn hơn, cậu còn đang đoán không ra mục đích bắt cóc của Elton.

Thấy Sở Du Nhiên không muốn nói chuyện cùng mình, Elton cũng không thềm để ý, sai người đem cậu mang vào phòng nghỉ ngơi, ôn nhu để cho cậu nghỉ ngơi thật tốt, ngoại trừ không mở ra vòng tay áp chế tinh thần lực trên tay cậu, đối với cậu cùng với bình thường không khác nhau là mấy. Sở Du Nhiên đứng ở bên cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ bầu trời dần dần trở nên sáng, sắc mặt càng ngày càng chìm.

Elton, đến cùng đang suy nghĩ gì?

Chiếm hạm phòng thực nghiệm.

Mười mấy trụ trong suốt đứng ở chính giữa, xếp thành một loạt, mỗi một trụ trong đó đều chứa đựng chất lỏng màu xanh lam ngâm một cái thân thể, bọn họ tại đây sâu bên trong nước thuốc màu xanh lam chìm chìm nổi nổi, nếu như không phải phía ngoài cơ khí còn đang vận chuyển bình thường, thoạt nhìn cùng tử thi không khác.

Elton đứng ở nơi này trước những thân thể này, lông mày hơi nhíu lên, đối với người ở bên cạnh nói: “Ta vẫn còn có chút không ổn, thật sự yêu cậu ta, làm sao bây giờ?”

Trợ thủ của y chính là hồ ly lông xám Rika, hiện tại đã khôi phục hình người, bất quá sắc mặt thoạt nhìn vẫn còn có chút tái nhợt, gãi cung kính cúi đầu, biết đến chủ nhân nói này đó cũng không có dò hỏi ý tứ của gã, cho nên chỉ là nghiêm túc nghe.

“Mười năm, đi đến Tariweya đã mười mấy năm, ta thậm chí quên tướng mạo phụ hoàng cùng mẫu hậu. Trong ký ức sâu sắc nhất, chính là bốn năm cầu xin Sở Du Nhiên nhưng cuối cùng chẳng nhận lại được gì, khiến ta đã sắp quên mục đích theo đuổi cậu ta.” Elton tự giấu cười cười, nhắm mắt lại, đem tất cả tâm

tình đều ẩn giấu ở dưới gương mặt ôn nhu tươi cười này, “Ngày mai đem cậu ta mang tới, chấp hành kế hoạch!”

“Rõ.”

Sở Du Nhiên bị mang tới phòng thực nghiệm, nằm ở trên bục thí nghiệm giống như cá nằm trên thớt đợi làm thịt, không hề có năng lực chống cự. Hoàn cảnh chung quanh đã làm cho cậu rõ ràng chính mình đang ở nơi nào, mỗi một cái máy, đều là bùa đòi mạng của cậu. Từ sau khi đi vào thế giới này, Sở Du Nhiên chưa từng cách tử vong gần như vậy, cho tới nay, cậu cho là cậu có thể hờ hững đối mặt với sinh tử, nhưng là bây giờ, cậu không cam tâm! Còn có người đang chờ cậu trở lại, cậu làm sao có thể chết ở chỗ này?

Ánh mắt Elton phức tạp nhìn Sở Du Nhiên, ngữ khí ôn nhu có thương cảm không nói ra được, “Mười năm trước, tôi chạy trốn tới đế quốc Tariweya, che dấu thân phận, tham sống sợ chết, chỉ vì có thể trở lại giết người đàn ông đang ngồi trên ngai vị hoàng đế kia, báo thù rửa hận. Bốn năm trước, tôi biết em, biết được em là giống cái duy nhất tinh thần lực đạt đến cấp S, có thể cùng bất kỳ tinh thần lực của giống đực hòa vào nhau, tôi canh giữ ở bên cạnh em kiên trì chờ em khôi phục, chỉ cần em chân tâm nguyện ý cùng tôi kết hợp, hạch dị năng bị thương của tôi có thể khôi phục. Hiện tại, tinh thần lực của em đã đột phá cấp S, nhưng đáng tiếc, lại yêu trúng người khác.” “Cho nên cậu trước khi về nước muốn đem tinh thần lực của tôi rút đi, cùng cậu cưỡng chế hòa vào nhau? Thực sự là một biện pháp tốt!” Sở Du Nhiên rốt cục xì cười ra tiếng, không nghĩ tới lại là hoàng tử địch quốc, cứ nhiên ở bên cạnh mình ẩn tàng lâu như vậy, lo nghĩ nhưng là lực lượng tinh thần của cậu. Ông trời công bằng, người của hoàng thất xác thực so với người khác nắm giữ càng nhiều thiên phú hơn, nhưng cũng có một cái khuyết điểm trí mạng, đẳng cấp dị năng của bọn họ quá cao, mà trị liệu lại chỉ có thể dùng tinh thần lực cùng đẳng cấp. Có giống cái tinh thần lực cao như vậy quá ít, cho nên cậu từ lúc vừa ra đời liền bị hoàng thất tuyển chọn, làm vợ chưa cưới của Wells. Mà Elton lưu vong hẳn là vết thương cũ năm xưa, cộng thêm chữa trị không tốt.

Elton nghe thấy Sở Du Nhiên một lời liền nói ra mục đích của y, ánh mắt lóe lên một đạo hàn mang, con người màu xám bỗng nhiên sâu hơn, y đến gần hung hăng nắm cầm Sở Du Nhiên, móng tay bóp ở trên mặt Sở Du Nhiên, thành công tại trên khuôn mặt trắng nõn bấm ra một đạo vết máu, “Em quả thật thông minh, nhưng đáng tiếc... Nếu như không phải sợ phản phệ quá nghiêm trọng, dù cho phải chiếm đoạt em, tôi cũng không nỡ cho em biến thành một kẻ tàn phế.”

Sở Du Nhiên trong mắt lại tràn đầy ghét bỏ, không để ý đau đớn trên mặt lãnh đạm như cũ nói: “Vậy tôi biến thành phế nhân cũng tốt.”

Elton nhìn cậu vài giây, thấy Sở Du Nhiên như trước không hề sợ hãi nhìn mình, con mắt màu mực giống như trước sáng lên xuất trần, y đột nhiên nở nụ cười, cảm thán nói câu: “Đây mới là Sở Du Nhiên.”

Y buông cầm Sở Du Nhiên ra, nhẹ nhàng sờ sờ đầu ngón tay màu tím trên mặt cậu, ngược lại cầm tay Sở Du Nhiên kéo lên bên mép, thành kính ẩn xuống dưới một cái hôn, lại như thường ngày, nhìn Sở Du Nhiên đôi mắt thâm tình nói: “Tôi biết yêu một người rất dễ quên, hận một người lại cần rất nhiều tinh lực. Nếu như em chết tại đây bên trong thí nghiệm này, nhất định phải nhớ tới hận tôi.”

Sở Du Nhiên lạnh lùng nhìn đối phương, cuối cùng xì cười một tiếng, từ chối cùng Elton đối thoại.

Elton buông xuống con người, thu lại cảm xúc đáy mắt, đem tay Sở Du Nhiên đưa cho nhân viên nghiên cứu khoa học, lạnh giọng nói: “Bắt đầu đi, tận lực bảo vệ tính mạng của cậu ta.”

Nhân viên nghiên cứu khoa học cầm lấy tay của Sở Du Nhiên, tại trên mu bàn tay cậu tiêm vào một liều thuốc, nhìn dung nhan tuyệt mỹ của Sở Du Nhiên sau khi hơi giây giữa vài giây dần dần trở nên bình tĩnh lại. Elton nhắm mắt lại ngẩng đầu lên, khoe miệng cười lên, ẩn giấu tâm tình của mình.

Rika từ một bên nhẹ giọng nhắc nhở: “Chủ nhân, thời gian của chúng ta không nhiều lắm, thời điểm rời đi kế hoạch đã bị bại lộ, căn bản là không có nhiều thời gian đào tẩu, hiện tại Sở Hồng Vũ đã sai người phong tỏa đế tinh chung quanh mấy cái tinh cầu, bị tìm tới cũng là vấn đề thời gian.” Ai cũng không nghĩ tới người có thể điều động quân bảo vệ của đế tinh dĩ nhiên là Sở Hồng Vũ, đem điều lệnh giao vào trong tay một người vô can cứ như thế, nếu như không phải Sở Du Nhiên bị bắt cóc, Sở Hồng Vũ bị ép giống như điên đi tìm con trai, ai cũng sẽ không ngờ tới Wells lại hành động như vậy. Thời gian của bọn họ, thật sự

không nhiều lắm. Elton mở mắt ra, đáy mắt đã là một mảnh thanh minh, đầu ngón tay giấu ở trong tay áo nhưng bởi vì không khống chế được lực đạo đã trở nên trắng rã, theo thói quen treo lên gương mặt ôn nhu tươi cười, Elton nhìn gương mặt Sở Du Nhiên, ánh mắt không chút nào gợn sóng.

Rika thấy vậy thật sự không tiếp tục ngăn trở, nhấn nút lệnh bắt đầu, khẩn trương nhìn Sở Du Nhiên, chỉ cần chiếm được lực lượng tinh thần của cậu ta, chủ nhân có thể khôi phục như lúc ban đầu, có thể trở lại báo thù! Có thể lại lên ngôi vị hoàng đế!

Elton nhìn chòng chọc vào Sở Du Nhiên, phảng phất đang làm nghi thức cáo biệt, dùng người yêu đổi lấy đã tâm cùng nhân sinh giá trị của y. Tại một khắc làm ra quyết định kia, y đã không có đường lui.

Mọi người ở đây thời điểm phảng phất nhìn thấy hy vọng, đột nhiên! Tất cả máy móc dĩ nhiên toàn bộ phát ra cảnh báo!

Mọi người kinh ngạc nhìn về phía Sở Du Nhiên, lại chỉ thấy cậu đã mê man lông mày cau lại, không hề có phản ứng khác!

Trong phòng thí nghiệm một người đàn ông mặc áo màu trắng nghi ngờ ừ một tiếng, đi tới kiểm tra một hồi, trên mặt khó nén vẻ kinh ngạc, “Điện hạ, lực lượng tinh thần của cậu ta rất không ổn định, vẫn luôn chọt cao chọt thấp, máy móc không có cách nào bắt được tần suất.”

“Cái gì?!” Elton đi về hướng máy móc thao tác, thấy rõ ràng tinh thần lực của Sở Du Nhiên nhiều lần gợn sóng không có chút nào quy luật có thể nói nhảy loạn, y hé mắt, con ngươi màu xám lần thứ hai dần dần biến sâu đậm, mang theo một luồng tàn nhẫn, sau khi do dự y khẽ cắn răng, cuối cùng nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, lớn tiếng nói: “Sinh tử bất luận, bất chấp hậu quả!”

Nhân viên nghiên cứu khoa học trên trán mồ hôi lạnh liên tục, cuối cùng cắn răng một cái, lấy ra một kim tiêm màu đỏ chứa đựng một loại thuốc cấm.

Sau khi tiêm vào cho Sở Du Nhiên, phát hiện Sở Du Nhiên thống khổ cả người co giật, Elton cũng không thêm nhìn tới, chú ý nhìn bên trong tần suất hiển thị tinh thần lực dữ liệu đột nhiên gia tăng gấp đôi, y lạnh giọng đối với người ở bên cạnh nói: “Chỉ cho bọn họ một ngày, không hoàn thành nhiệm vụ, tất cả đều chôn cùng cậu ta!”

Rika không để ý sắc mặt tái nhợt của nhân viên nghiên cứu khoa học gật đầu một cái, “Thuộc hạ nhớ rồi.”

Lúc này Sở Du Nhiên cũng không biết tình huống ở bên ngoài, cậu vốn là đã mất đi tri giác, lại đột nhiên cảm giác một nguồn sức mạnh va về phía thần kinh não, trong não ký ức hỗn loạn, thống khổ cả người run rẩy, ngay sau đó một ít ký ức xa lạ bắt đầu ở trong óc thức tỉnh, Sở Du Nhiên không nhận rõ cái nào là của mình, cái nào là nguyên chủ, toàn bộ đều là cảm động...

Loạn! Trong đầu loạn thành hỗn loạn, ngay cả tuyến thời gian đều là tan vỡ!

Vốn là chuyện của kiếp trước, lại đột nhiên chen lẫn cảnh tượng bây giờ, rõ ràng là chuyện mới vừa phát sinh, lại nhớ lại thời điểm vừa trọng sinh tới tình cầu này, Sở Du Nhiên chỉ cảm thấy đầu muốn nổ tung. Lúc này đột nhiên một hình ảnh lóe lên, cậu dĩ nhiên biến thành một quả cầu lông màu trắng! Không, có chân, có lẽ là ăn quá nhiều cho nên quá mập, chân của cậu cơ hồ giấu ở dưới cái bụng không nhìn thấy, lúc này một người đàn ông tướng mạo tương tự như cậu đi tới ngồi xổm ở trước người của cậu, đưa tay ra ôm lấy cậu, khí chất thanh lãnh trong nháy mắt tan ra, ôn hòa nói: “Bảo bảo, ngày hôm nay mẫu phụ muốn dẫn con đi gặp vị hôn phu của con, con có vui hay không?” Lúc đó cậu liền nghĩ thâm, cậu tuyệt không thể cùng hoàng thất dính líu quan hệ, cho nên thời điểm gặp mèo lớn lại như đột nhiên biến thành người khác, chiến chiến nguy nguy co lên, làm bộ dạng rất sợ hãi, kinh sợ lại như chim cút bị kinh hãi...

Sở Du Nhiên đột nhiên liền hiểu, nguyên lai cậu chính là chủ nhân thân thể này, nguyên lai cũng từng có một người ôn nhu như thế đem cậu ôm vào trong ngực, nguyên lai lần gặp gỡ ban đầu của cậu và Wells không vui, tất cả đều là vì cậu không muốn gả...

Ngay sau đó vô số hình ảnh dồn dập hỗn loạn toàn bộ kéo tới, gia biến, ức hiếp, cãi vã, truy sát, mất trí nhớ...

Sau một ngày.

Elton một đôi mắt nham hiểm vô tình nhìn mấy nhân viên nghiên cứu khoa học, giọng nói mang vẻ nồng đậm sát khí, “Một đám rác rưởi! Một ngày, ngay cả sóng tinh thần đều bắt giữ không được, giữ lại các người có ích gì?!”

Y đem tất cả đặt cược ở nơi này, nếu như hạch dị năng không thể chữa trị, y nói chuyện báo thù làm gì? Còn không bằng trốn ở trường học cả đời uất ức làm một thầy giáo.

Rika thấy y thực sự tức giận, do dự một chút, vừa định khuyên một câu, lúc này một người trẻ tuổi khách khí chạy vào, đứng ở cửa nóng nảy nói: “Điện hạ! Wells sớm đã trở lại, hiện đã ra khỏi tình không, thẳng đến hướng chúng ta.”

“Đừng hoảng hốt!” Rika mở miệng nói: “Phi hành của chúng ta là phi hành dân dụng chuyên vận chuyển hành khách, chạy bình thường, toàn bộ nhân viên chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.”

“Không, chuẩn bị rút đi!” Elton nhìn Sở Du Nhiên đã tiến vào trạng thái chết giả, lạnh giọng nói: “Phá hủy lực lượng tinh thần của cậu ta, ngăn chân Wells, kéo dài thời gian cho chúng ta!”

Đầu tiên là tiểu hắc báo, sau là Sở Hồng Vũ, hiện tại lại là Wells sớm trở về, Rika đều cảm thấy Sở Du Nhiên mệnh quá tốt, tất cả may mắn đều vây quanh cậu ta, miễn cưỡng phá hủy tất cả mưu kế của điện hạ! Đợi sau khi Elton rời đi, Rika quay đầu lại mất lạnh nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, đôi mắt đầy sát khí nhìn sang nhân viên nghiên cứu khoa học ra hiệu – giết cậu ta!

Giống cái này vận quá tốt làm cho gã bất an, tuyệt đối không thể để cho Sở Du Nhiên sống tiếp!

Nhân viên nghiên cứu khoa học vừa nhìn người có sức chiến đấu chủ yếu đều chạy, liếc mắt nhìn nhau, đều ở trong mắt đối phương nhìn thấu dao động, lúc này không chạy còn đợi khi nào? Về phần giống cái này, ngược lại không chết cũng sẽ biến thành bệnh thần kinh, loại thuốc kia đã khiến tinh thần cậu ta hỗn loạn, bọn họ cũng coi như là biến tướng hoàn thành nhiệm vụ. Căn bản là không quan tâm tới Sở Du Nhiên, bọn họ chỉ biết nhanh chân bỏ chạy.

Ai cũng không nhìn thấy, Sở Du Nhiên vốn là sẽ trở thành ngu ngốc lạng yên mở mắt ra, hết thấy dụng cụ trên người cậu chậm rãi từ đèn đỏ biến thành đèn xanh, tinh thần lực gọn sóng biển trầm ổn, rõ ràng, có quy luật...Sau khi khôi phục ký ức, tinh thần lực của Sở Du Nhiên dĩ nhiên không tưởng tượng nổi trở nên ổn định lại.

Sở Du Nhiên hít sâu một hơi, cảm thấy mạng này của chính mình thật sự là quá tốt, quỷ môn quan đi qua một lần, dĩ nhiên nhân họa đắc phúc, ai có thể nghĩ tới loại thuốc kích thích tinh thần lực bị cấm kia thành công kích thích cậu nhớ tới chuyện lúc trước, ai có thể nghĩ đến lực lượng tinh thần của cậu vẫn luôn không ổn định, là bởi vì ký ức thiếu hụt?

Bên ngoài thỉnh thoảng đi ngang qua tiếng bước chân vội vàng, hẳn là đã nhận được tin tức phải rút lui, Sở Du Nhiên nhấc lên tay run rẩy che lại con mắt của chính mình, cười không ra tiếng – còn có rất nhiều chuyện chờ cậu đi làm, may là, còn sống!

Đứng dậy nhỏ liên tiếp dụng cụ kiểm tra ở trên người mình, Sở Du Nhiên sờ sờ vòng áp chế tinh thần lực đeo lên tay lúc trước, nhìn chung quanh một chút, vẫn không có tìm được dụng cụ gỡ nó xuống. Không thể giải trừ, không thể lấy ra vũ khí trong không gian giới chỉ, nơi này cũng không có đồ vật phòng thân, Sở Du Nhiên nhìn một vòng, chỉ ở trên bàn nhìn thấy một cái dao giải phẫu. Nhấn nhin cảm giác mê muội cùng buồn nôn, Sở Du Nhiên đỡ bàn đi tới, mới vừa đem cây dao kia nắm ở lòng bàn tay dưới chân lại đột nhiên truyền đến chấn động, chiếm hạm toàn bộ đều lay động, đèn treo trên đỉnh đầu đồng thời phát ra âm thanh bùm bùm tia lửa. Sở Du Nhiên lão đạo nghiêng ngã lùi về sau vài bước, vừa định mở ra một cái tủ trốn vào, liền nghe thấy cửa sổ loảng xoảng vang một tiếng, bóng đen nho nhỏ vèo vèo đánh tới, trực tiếp vỗ ở trên mặt, vốn là chóng mặt Sở Du Nhiên suýt chút nữa bị trực tiếp vỗ ngất đi.

Cái cảm giác quen thuộc này, cái bụng nhỏ thịt vù vù này, Sở Du Nhiên mừng rỡ còn chưa kịp nở nụ cười, trong nháy mắt liền nổi giận, “Dillow! Sao con lại tới đây?!”

Dillow ôm thật chặt đầu Sở Du Nhiên, bởi vì kích động con mắt dĩ nhiên nổi lên một tầng màu vàng nhàn nhạt, bé thấy trên cằm của Sở Du Nhiên có vết thương, ôm lấy mặt Sở Du Nhiên bá đạo liếm hai cái. Đầu lưỡi có xước mang rõ cạo Sở Du Nhiên hơi đau, Sở Du Nhiên muốn tránh, Dillow lại dùng móng vuốt nhấn

cậu, bắt mãi lại liếm hai cái, lúc này mới lên tiếng nói: “Chú cũng tới, chỉ có hai người chúng ta, người của quân bộ quá ngu ngốc, không đuổi kịp chúng ta!”

Sở Du Nhiên cảm động đồng thời cũng không nhịn được nhéo lỗ tai Dillow, “Hai người điên rồi sao? Đã vậy còn quá không để ý đến thân phận!”

Hết chương 33

34. Chương 34

Sở Du Nhiên biết Wells dĩ nhiên đích thân đến, liền ôm Dillow vào trong lồng ngực, trong tâm lý có một khối đá lớn rốt cục rơi xuống. Mặc dù đối với việc hai chú cháu tự đặt mình vào hoàn cảnh nguy hiểm rất bất mãn, nhưng là bây giờ lại làm cho Sở Du Nhiên cảm động không biết làm sao biểu đạt tâm tình của chính mình, hung hăng ở trên bụng của Dillow cọ một cái, Sở Du Nhiên tỉnh táo lại, lập tức liền phải tìm chỗ an toàn ẩn thân, chờ đợi Wells đến tìm bọn họ, bởi vì cậu biết, lúc này đi ra ngoài chính là trời buộc Wells.

Không nghĩ tới! Lúc này cửa phòng lại từ bên ngoài bị đẩy ra, Rika đi rồi quay lại một mặt sương lạnh nhìn Sở Du Nhiên, sau khi kinh ngạc trong mắt sát cơ nhanh chóng hiện ra, giống cái này, dĩ nhiên lông tóc không hề tổn hại!

Phút chốc nhìn thấy Rika, Dillow trong nháy mắt từ bên trong không gian trong nháy mắt liền lấy ra một cái trang bị phòng hộ, Sở Du Nhiên còn không thấy rõ là vật gì, trước mắt kim quang lóe lên, một cái lồng hình cầu màu vàng trong suốt đã rơi xuống trên người bọn họ, toàn bộ đem bọn họ bao khóa trong đó.

Dillow một mặt địch ý nhìn Rika đối diện, liếc mắt một cái liền nhận ra đối phương, buổi tối ngày hôm ấy con hồ ly trắng bé kia, chính là người này!

Kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, nhưng là Dillow cũng không có trực tiếp nhào tới, trải qua sự kiện Sở Du Nhiên bị trói, tiểu tử trở nên trầm ổn hơn. Lúc này, tiểu báo con vững vàng ngồi xổm dưới đất, khinh bỉ nhìn Rika đối diện bởi vì hạch dị năng bị hao tổn chỉ có thể miễn cưỡng duy trì hình người, dùng một loại thái độ bề ngễ thiên hạ, tiếng nói non nớt lại lạnh lùng hỏi: “Người là muốn đi tìm cái chết sao?”

Rika mâu sắc lóe lên, cảm giác ấu tể chỉ nho nhỏ trước mặt này khí thế thậm chí có xu thế mơ hồ ngăn chặn gã, điều này làm cho gã căng thẳng trong lòng, biết đến dù chỉ cho nhãi con này thời gian mười năm, tuyệt đối sẽ có thành tựu kinh người. Không do dự, Rika rút dao ra, quyết định mau chóng phá tan cái lồng bảo hộ này, giết chết bọn họ!

Dillow chỉ là mắt lạnh nhìn động tác Rika, đem Sở Du Nhiên ngăn ở phía sau, nhìn sóng năng lượng trùng kích đánh ở trước mắt vòng bảo vệ, đôi mắt cũng không chớp. Sở Du Nhiên nhìn bóng lưng Dillow, cảm động viên mắt toả nhiệt, đây chỉ là đứa nhỏ, đã vậy còn quá có quyết đoán! Cậu phảng phất thấy được một cái lưỡi dao sắc bén bảo vệ tương lai của đế quốc chậm rãi ra khỏi vỏ!

Chiếm hạm lần thứ hai đụng đầu, tinh thần lực bị áp chế Sở Du Nhiên lão đảo một cái bị té lăn trên đất, đầu dựa vào vòng bảo vệ màu vàng, đột nhiên cảm giác cổ dị năng này có thể làm cho lực lượng tinh thần của cậu thanh tỉnh lại, thậm chí có chút phục tùng bình tĩnh, không tiếp tục nóng nảy. Sau khi nhìn thấy Rika nổ súng lồng phòng hộ lại không hề tổn thương chút nào, cậu cũng biết bọn họ tạm thời là an toàn, ý thức được điểm này, Sở Du Nhiên trước mắt liền bắt đầu biến thành màu đen, tinh thần lực không chống đỡ nổi, cậu dĩ nhiên sắp rơi vào mê man. Hung hăng tại trên đùi của chính mình bấm một cái, Sở Du Nhiên cường bách chính mình tỉnh lại, Dillow vẫn còn là con nít, nếu như cậu ngắt đi, Dillow sẽ bất an.

Dillow lúc này lại dùng đuôi quét cậu một chút, đặc biệt tri kỷ nói: “Thầy mệt rồi thì ngủ đi, con sẽ bảo vệ thầy.” “Cái lồng bảo hộ này phải.” Sở Du Nhiên cảm giác được một loại cảm giác quen thuộc.

Dillow duỗi ra móng vuốt hoa mai, chuyển lá thành năm cái cánh hoa, tự tin nói: “Đây là lồng phòng hộ của chú, con cũng có một cái.” Nói xong từ bên trong không gian lấy ra một chuỗi, có tới mười mấy cái, Dillow điện hạ liền dùng loại tư thái bá đạo bề ngạnh này một chết kẻ địch.

Sở Du Nhiên: “...” Cho nên con biểu hiện trấn định như vậy, là bởi vì tin tưởng Wells? Cái gì là lưới dao sắc bén bảo vệ đế quốc, bây giờ vẫn chỉ là hùng hài tử không biết đếm mà thôi! Sở Du Nhiên yên lặng thu hồi cảm động, im lặng nghĩ, trở lại nên cẩn thận giáo dục, đường đường là hoàng tử, ngay cả mình có mấy cái đầu ngón tay đều đếm không hết, mất mặt hay không?

Liền tại lúc này, tâm lý run sợ một hồi, dường như có cảm ứng giống nhau, Sở Du Nhiên mở to hai mắt, liền thấy một đạo hàn quang chợt lóe, sau đó một bóng người quen thuộc rơi vào trước người của cậu, trên mặt tuần mỹ vô song không chút nào gợn sóng, trực tiếp một cái băng tiễn đâm vào ngực Rika, khiến toàn bộ thân thể gã đông thành một cái tượng băng, sau đó chiếm hạm từ trung gian nứt toác, hiển nhiên đạo hàn quang kia, là Wells dùng kiếm chém chiếm hạm thành hai nửa, trực tiếp phá hủy phòng thí nghiệm này, Rika nhìn Wells, trên mặt còn mang theo vẻ mặt kinh ngạc, trong chớp mắt gã liền biến thành một đồng vụn nhỏ bột phấn, ngay cả một tia vết máu đều không có để lại.

Đối diện nửa cái chiếm hạm, hùng hực liệt hỏa bắt đầu thiêu đốt, một chiếc chiếm hạm nhỏ dự bị từ dưới đáy chiếm hạm lớn thoát ly, trong chốc lát, phía đối diện nửa cái chiếm hạm một tiếng vang ầm ầm, ánh lửa ngút trời, tiểu chiếm hạm cũng bị sức mạnh rung ra thật xa. Wells giơ tay, một đạo tường băng dày đặc chặn lại hỏa diễm cùng xung kích, dường như căn bản không để ở trong lòng.

Sở Du Nhiên si ngốc nhìn bóng lưng phản chiếu ánh lửa này, nhìn sợi tóc màu vàng óng của hắn tung bay, quanh thân khí tràng lãnh sát tuyệt diệu ngạo, phẳng phát khoát tay thì có uy thế hủy thiên diệt địa.

Sở Du Nhiên trên mặt tái nhợt không khỏi nghiễm nhiên phải một vết hồng nhạt, cậu thỏa mãn nghĩ, có một người như thế, có thể vì cậu bất chấp nguy hiểm không để ý đến thân phận, cậu còn có cái gì bất an? Còn có cái gì không thể giao phó? Cả đời này, có thể tìm được người yêu mình như vậy không dễ, may là bọn họ có thể gặp nhau lần nữa, may là cậu có thể mất đi ký ức, may là có thể yêu nhau, may là, sau này có thể tương thủ.

Đợi Wells quay đầu lại, Sở Du Nhiên thấy con mắt màu vàng óng của đối phương tràn đầy đau lòng cùng tưởng niệm, cậu nỗ lực ngoắc ngoắc khóe miệng, muốn nói cái gì lại như nghẹn ở cổ họng, cái gì đều không nói ra được, chỉ là vô lực hướng đối phương đưa tay ra, đặc biệt ủy khuất nhìn đối phương, phối hợp với vết tích xanh tím trên mặt kia, thoát nhìn lại như bị hành hạ rất lớn, đáng dấp yếu ớt khiến sắc mặt Well phát lạnh, nhiệt độ xung quanh đột nhiên hạ thấp, dưới chân quanh quần sương trắng.

Sở Du Nhiên bị cái hàn khí này chấn động, hơi hơi tinh thần chút, ngay sau đó thân thể liền rơi vào cái ôm vững vàng, Sở Du Nhiên cảm giác mình bị đối phương vô tình vào trong lồng ngực, ghìm cậu đều không thở nổi. Phát hiện Sở Du Nhiên bình yên vô sự, Wells không nói một lời nắm lên cổ tay cậu, hai đầu ngón tay nắm vòng tay khắc chế tinh thần lực, răng rắc một tiếng, theo âm thanh mà đứt. Tinh thần lực của Sở Du Nhiên rốt cục bắt đầu vận chuyển, cảm giác muốn mê man giảm bớt, rồi lại chợt dạ nuốt ngụm nước bọt, vừa nãy giả bộ đáng thương tuyệt đối là làm điều thừa, mèo lớn hiển nhiên đang nổi nóng. Như vậy làm sao đỡ?!

Dưới chân chiếm hạm hiển nhiên đã phế bỏ, trên chiếm hạm nhỏ Elton đồng dạng phát hiện Wells, trên mặt biểu tình ôn nhuận từ lâu không có, còn dư lại tất cả đều là điên cuồng cùng nham hiểm.

“Wells! Rất tốt!” Elton chỉ vào đối diện, hướng thuộc hạ hạ lệnh: “Nổ tung hắn cho ta!”

Vừa dứt lời, Wells dường như có cảm ứng, ngược mắt nhìn đối diện liếc mắt một cái, đem Sở Du Nhiên ôm lấy, Dillow rất có kinh nghiệm nhảy lên bả vai của hắn, nắm chặt. Trước mắt một cái lồng phòng hộ đột nhiên xuất hiện, màu sắc ám kim ẩn chứa sức mạnh mạnh mẽ, sau khi bao hàm ba người, Wells rốt cục mở miệng nói một câu: “Đều nhắm mắt lại.”

Sở Du Nhiên nhanh chóng nhắm lại, đặc biệt nghe lời.

Wells sắc mặt trầm xuống, dị năng màu vàng bắt đầu huy động, lại như một cái tia chớp màu vàng óng, thẳng thắn bắn về phía đối diện, tại lúc mọi người sợ hãi, Wells tránh thoát đạn lượng tử tập kích, nặng nề đá một cước trên chiếm hạm dự bị, lạnh lùng hướng phòng chỉ huy liếc mắt nhìn.

Xuyên thấu qua màn hình, người ở bên trong ở trong ánh mắt của Wells không nhìn thấy một tia tâm tình người sống, phẳng phất bọn họ chỉ là một đám con mồi chờ đợi giết chóc, cái nhận thức làm cho bọn họ tất cả đều run, người ở bên cạnh Elton sắc mặt trắng bệch nói: “Điện hạ, chúng ta rút lui đi, cho dù chỉ có một mình hẳn chúng ta cũng không phải là đối thủ, không đi nữa chờ phía sau quân đội đuổi theo thì sẽ không đi được!”

“Phế vật! Nhiều người như vậy giết không được một người mang theo đứa nhỏ?!” Elton hận đến viền mắt sắp nứt, trong mắt đều là tơ máu, biểu tình của y dữ tợn trào qua trợ thủ, phần hận văng ra ngoài, giơng giọng hỏi: “Rika đâu? Rika ở nơi nào?!”

“Điện hạ, Rika các hạ tại đối diện, cũng đã...”

“Phế vật!” Elton một quyền nện tại trên đồng hồ đo lường, mảnh kính nhỏ vụn rơi ở trên tay, trong nháy mắt nhuộm đầy vết máu, Rika theo y nhiều năm, dị năng cũng thuộc loại xuất chúng, nhiều lần cùng y vào sinh ra tử, là một người trung thành sẵn sàng chết vì y, Elton tức giận run rẩy thân thể, cắn chặt hàm răng, thậm chí một câu phế vật, hiện tại y ngược lại là hi vọng Rika chết rồi, chỉ có người chết mới sẽ không phản bội y!

“Rút đi! Gia tăng lửa đạn bỏ qua hẳn!” Elton rốt cục làm ra quyết định, tuy rằng rất không muốn thừa nhận bọn họ bại bởi Wells, nhưng sự thực bày ở trước mắt, y chỉ có thể đem sỉ nhục này nuốt xuống.

Wells một mặt sương lạnh đem cơ giáp màu xanh nhạt thả ra, đem Sở Du Nhiên cùng Dillow nhét vào, dặn dò Dillow: “Bảo vệ thầy giáo!”

Dillow nhanh chóng ừ một tiếng, báo nhỏ nhảy lên bàn điều khiển, dùng móng vuốt nhấn mấy cái nút, xung quanh cơ giáp trong nháy mắt dâng lên một lồng phòng hộ.

Sở Du Nhiên: “...” Các người đều là ngư bài, cậu không trêu chọc nổi. Mắt thấy Wells muốn đi, Sở Du Nhiên kéo hẳn lại, nóng nảy hỏi: “Anh làm gì?”

Wells cười lạnh một tiếng, “Tìm Elton!”

“Này!” Sở Du Nhiên bị Wells bỏ qua, mắt nhìn đối phương cả người bao vây lấy dị năng, cứ như vậy nhảy xuống, sắc mặt xoát lập tức liền bị dọa trắng, này không phải là bị kích thích quá nặng, thần kinh không bình thường đi, thân thể máu thịt cùng chiếm hạm cứng đối cứng, điên rồi! Dillow ngẩng đầu nhìn phía dưới, nhìn theo hình ảnh Wells tràn đầy ngóng trông, nhìn thấy Sở Du Nhiên lo lắng, tiểu tử ghé vào bên tai, giống như tiểu đại nhân an ủi Sở Du Nhiên: “Đừng sợ, con sẽ bảo vệ thầy.”

Sở Du Nhiên miệng đánh, “Ngoại trừ biết mở vòng bảo hộ, con còn có thể điều khiển cái khác sao?”

Dillow nháy mắt mấy cái, kinh thường nói: “Sau này con sẽ học.” —— ý là không biết.

Ấu tể đệ nhất đệ quốc đã đi trước các ấu tể khác, tiếp xúc cơ giáp với khoảng cách gần quan sát chiến đấu đã là sự tình người khác nghĩ cũng không dám nghĩ tới, Dillow đại nhân chính là tự tin như vậy! Nói xong Dillow liền nhấn một cái nút, xung quanh cơ giáp bay lên một vòng ánh lửa, khiến người khác không thể tới gần, Dillow quay đầu xem Sở Du Nhiên, ánh mắt hả hê, mau nhìn Dillow điện hạ dũng mãnh! Bội phục đi, giống cái!

Sở Du Nhiên đôi mắt đều không nháy nhìn xuống phía dưới, ánh mắt đuổi theo bóng lưng Wells, nhìn Wells đem toàn bộ chiếm hạm đông thành một cái băng mun nhọt, trong hai mắt đều là ánh sáng sùng bái, quá mạnh mẽ! Đây quả thực là Xayda! Không trách đế quốc nhiều người như vậy đều coi Wells là trụ cột tinh thần, đây tuyệt đối là vị Thần, chỉ cần hẳn không ngà, đế quốc bất bại!

Dillow bất mãn nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, rầm rì một tiếng, thở phì phò không tiếp tục nói nữa.

Rất xin lỗi chính là Sở Du Nhiên không thấy...

Không lâu lắm, Wells một mặt sương lạnh từ bên trong chiếm hạm đã đông thành băng mun nhọt đi ra, trong tay mang theo Elton đã hôn mê, ngược mắt xem phía trước. Một chiếc chiếm hạm tới tiếp ứng hiển lộ ra, ngay sau đó xung quanh liền xuất hiện ba chiếc, Dillow dùng móng vuốt nhỏ nhấn nút lệnh, cơ giáp cuối cùng từ trôi nổi dần dần hạ xuống, rơi vào bên trên boong tàu. Wells trên không trung dừng lại một

chút, sau mấy lần nhảy xuống rơi vào trên boong tàu, đem Elton trong tay tứ chi đã bẻ gãy ném ra xa ba mét, lạnh giọng nói: “Muốn sống, đừng để cậu ta chết.”

Sở Du Nhiên vừa ra tới, liền nghe được câu này, ánh mắt theo bản năng rơi vào trên người Elton, lúc này cũng cảm giác trên người lạnh lẽo, ngược mắt, Wells đang theo dõi cậu, ánh mắt không nhìn ra hỉ bi, nhưng là Sở Du Nhiên vẫn là cảm giác được ra, mèo lớn đang rất tức giận.

Sở Du Nhiên đem ánh mắt cố định tại trên người Wells, bảo đảm ngay cả dư quang cũng không hướng trên người Elton, hai người nhìn nhau mười mấy giây, Sở Du Nhiên thở dài, chủ động đi tới, ôm lấy vai dày rộng của Wells, thấp giọng nói: “Em nhớ anh.”

Vốn đang bởi vì chuyện Sở Du Nhiên không nghe lời mình để tin Elton, vừa là giận dữ vừa là đau lòng, sau khi Wells nghe được câu nói này trong lòng lại như bị nắm một cái, thân thể dần dần thanh tĩnh lại, nhìn Sở Du Nhiên một mặt ngoan ngoãn nằm nhào trong ngực của chính mình, điều chỉnh lại hô hấp ôm eo Sở Du Nhiên, không để ý sắc mặt người bên ngoài trực tiếp đem người bế lên, lạnh giọng rầy một câu: “Đều là tôi tạo thói quen cho em!”

Sở Du Nhiên im lặng đem mặt chôn ở trong lồng ngực Wells, vào lúc này lựa chọn sáng suốt không tranh luận, tại trước mặt nhiều người như vậy tuyệt đối phải cho quốc vương bệ hạ lưu lại mặt mũi. Kỳ thực cậu cũng rõ ràng, có thể không phải là bị tạo thói quen, lá gan so với lúc trước lớn hơn, mà là ở dưới sự bảo vệ của Sở Hồng Vũ cùng Wells, cuộc sống của cậu an dật quá quen rồi, đều quên mất lúc trước mỗi ngày trải qua như thế nào.

Wells đem Sở Du Nhiên ôm vào chiếm hạm, để quân y kiểm tra thân thể cho cậu, Sở Du Nhiên nghe lời phối hợp, cẩn thận nhìn sắc mặt Wells, miệng phải quăng, đại than quả bàng giận dữ kỳ thực rất đáng sợ...

Quân y kiểm tra xong nói thân thể cậu không quá đáng lo, chính là tinh thần lực khôi phục khả năng còn cần mấy ngày, tránh không được đau đầu. Nói tới chỗ này quân y trong lòng cũng thật phức tạp, đều nói quốc vương bệ hạ hàng đêm đều ngủ cùng Sở Du Nhiên, nhưng là cho tới bây giờ hai người này dĩ nhiên còn không có trối chặt tinh thần lực, này cũng thật là tinh khiết, cũng không biết tin tức này đó nói vương hậu có thai là thể nào truyền tới.

Wells nhìn Sở Du Nhiên, nhú mày, “Cần thiết chừng mấy ngày?”

Quân y gật gật đầu, không biết thể nào, âm thanh nhỏ đi rất nhiều, “Tinh thần lực của giống cái chưa bị trối chặt, chỉ có thể dựa vào giấc ngủ bổ sung tinh thần lực.”

Wells xem ánh mắt Sở Du Nhiên hơi tối sầm lại.

Vốn là có chút buồn ngủ Sở Du Nhiên đột nhiên cảm thấy giật mình một cái, lập tức trợn mắt lên.

Không ổn!

Tác giả có lời muốn nói:

Dillow (khét một móng vuốt): “Nói! Cô có phải là động vào quả cầu lông của ta không! Rõ ràng có mười cái, làm sao thiếu một cái? Mau giao ra đây!”

Mèo đen (phản khét trở lại): “Rõ ràng là là con không biết đếm! Chỉ có thể nhận thức mười cái! Mỗi lần nhìn đều cảm thấy được số lượng không đúng!”

Dillow (tái khét): “Nói hừ nói vượn, ấu tể đế quốc đệ nhất làm sao không biết đếm?!”

Mèo lớn (phản khét): “Con hỏi cô? Con hỏi độc giả, mẹ, dì, cô, chị của con! Các nàng không có dạy con à!”

———— Dillow tức giận rít gào mà qua ————

Hết chương 34

35. Chương 35

Bị ánh mắt của Wells nhìn chăm chăm, vốn là có chút buồn ngủ Sở Du Nhiên đột nhiên cảm thấy giật mình một cái, lập tức trợn mắt lên, làm bộ dạng chính mình không có chút nào khốn, nhưng đáng tiếc, trong đôi mắt đã không còn thần thái. Ở trong hoàn cảnh an toàn thần kinh căng thẳng liền thả lỏng, không buồn ngủ mới là lạ.

Wells cúi đầu nhìn cẩn thận từng li từng tí Sở Du Nhiên, sắc mặt tái nhợt đáng đặc biệt khiến người ta thương tiếc, cuối cùng hần nhẹ nhàng đưa tay ra, sờ sờ đầu Sở Du Nhiên, âm thanh dịu xuống, “Ngủ đi, ta trông coi em.”

Sở Du Nhiên nháy mắt một cái, cứ như vậy trôi qua?

Biểu tình mừng rỡ còn không có biểu đạt ra, liền nghe Wells mở miệng lần nữa, giọng trầm thấp vẫn là hoa lệ gọi cảm, treu gọi tâm hồn người, nói chuyện ngữ khí cũng là cùng với bình thường không khác, lời nói ra lại khiến Sở Du Nhiên cả người căng thẳng, “Em hiện tại cái bộ dáng này, ta làm sao nhẫn tâm ngoạm ăn? Đương nhiên là dưỡng lành, trở lại chậm rãi gặm.”

Sở Du Nhiên: “...”

Dưỡng lành chậm rãi gặm...

Trong đầu vẫn luôn bị câu nói này xoay quanh, vẫn luôn xoay đến hôn mê ngủ thiếp đi, Sở Du Nhiên vẫn cảm thấy, ánh mắt của Wells nhìn cậu rất đáng sợ...

Sở Du Nhiên bị bắt cóc, mặc dù chỉ là ngăn ngừa một ngày một đêm, cũng làm cho sự tình truyền khắp toàn bộ đế tinh. Tại tâm bất quá của người dân, tạo thành phiên bản như vậy: Thân thể của mỹ nhân đệ nhất đế tinh được đưa ra ánh sáng chính là vương hậu mất tích sáu năm trước!

Theo tin tức đáng tin chứng thực, vương hậu vốn là có thai, bị bắt cóc lần này thai nhi bên trong không may bị sảy, không thể không khiến mọi người suy đoán cậu gây trở ngại lợi ích của người nào đó, người muốn ra tay với cậu, nghiền ngẫm cực kì kinh khủng!

Sảy thai?! Hoàng tộc vốn là nhân khẩu héo tàn, ấu tể đều cực kỳ trân quý, người nào dám đối với ấu tể xuất thủ quả thực phát điên, nhất định phải xử nặng! Rắn đe!

Vương hậu quá đáng thương! Một giống cái mới vừa thành niên, sảy thai khả năng đối với thân thể của cậu tạo thành di chứng nghiêm trọng, là ai độc ác như vậy cam lòng đối với tiểu mỹ nhân điềm đạm đáng yêu ra tay! Quá ác độc!

Nghe nói vương hậu làm người ôn nhu rộng lượng, tiểu điện hạ cùng vương hậu tình cảm cực kỳ tốt, thời điểm vương hậu bị tra ra sảy thai, báo nhỏ gào khóc kia chính là Dillow điện hạ!

...

Sau khi tỉnh ngủ Sở Du Nhiên nhìn trên Internet, không khỏi khiếp sợ, đề tài bên trong vương hậu tương lai của đế quốc ôn nhu như nước, lòng dạ rộng lớn, chính khách sau khi bắt cóc bị ép hại sảy thai, người đó chính là cậu?

Kinh ngạc đến ngây người!

Thật sự rất cầu huyệt!

Lại nói sảy thai là cái quỷ gì? Cậu căn bản cũng không có mang thai! Một người đàn ông tùy tiện bị dán an ổn trên đầu tin đồn sảy thai, thật sự không được? Người ta cần nhắc qua cảm thụ của cậu hay không? Bất quá Dillow khóc... Thực sự khiến lòng người đau, đứa nhỏ này làm sao có thể khóc thành như vậy?

Trong hình tiểu hắc báo một mặt tuyệt vọng lôi kéo ống quần cậu, cắn thật chắc khóe miệng, trên gương mặt đều là nước mắt. Con mắt màu xanh tròn trịa nước mắt lưng tròng, lại như hải dương thâm thúy, gánh chịu đều là bi thương, khiến người ta liếc mắt nhìn đều cảm thấy đau lòng.

Wells cố ý trước mặt mọi người đem cậu ôm lên chiếm hạm, đồng thời để dân chúng nhìn thấy, liền nói rõ đã công bố thân phận của cậu, không nghĩ tới ngay cả thân phận của Dillow cũng công bố, chỉ tiếc, lần đầu tiên Dillow diện hạ xuất hiện trước mắt dân chúng lại là bộ dạng —— khóc!

Sở Du Nhiên càng thêm đau lòng Dillow, lòng nói đứa nhỏ này lớn rồi nhìn lại lịch sử đen của chính mình nhất định phải giặt đến hết bàn.

Hầu hạ Sở Du Nhiên chính là giống cái thông minh của lang tộc, gọi Lindsay. Nhìn thấy Sở Du Nhiên biểu tình nghi ngờ, Lindsay ngoan ngoãn cùng cậu giải thích, “Dillow diện hạ cho là đệ đệ không còn, lúc này mới thương tâm khắc chế không nổi.”

“Đệ đệ?” Sở Du Nhiên dở khóc dở cười, cậu căn bản cũng không có a, đứa nhỏ này có phải là hiểu lầm cái gì.”Dillow bây giờ đang ở đâu?”

“Sáng sớm bệ hạ đã đem tiểu điện hạ đưa đi trường học, thời điểm tiểu điện hạ đi còn tới thăm ngài.”

“Wells đâu?”

Nghe đến Sở Du Nhiên gọi thẳng tên Wells, Lindsay kinh ngạc nháy mắt mấy cái, cười hì hì nói: “Bệ hạ luôn luôn ở đây trông coi ngài, mới vừa bị thủ tướng đại nhân gọi đi, ngài có muốn phái người đi thông báo bệ hạ hay không?”

Sở Du Nhiên cười lắc đầu một cái, “Không cần, không cần làm lỡ bệ hạ xử lý công vụ, “Chỉ là tinh thần lực của cậu không đủ dẫn đến mê man, lại không bị thương tích gì. Hiện tại dưỡng thương, ngủ hai ngày cũng là không sao. Nhìn khuôn mặt nhỏ tuổi này của Lindsay, đặc biệt lúc cười rõ lên sẽ lộ ra đôi răng nanh nhỏ, Sở Du Nhiên tò mò hỏi: “Tôi xem cậu rất quen mắt, cậu và phó quan Crewre có liên hệ máu mủ?”

“Đúng, tại hạ là đệ đệ của phó quan Crewre, bệ hạ để tại hạ sau này ở bên cạnh ngài, thiếp thân chăm sóc.”

Sở Du Nhiên cười đưa tay ra, “Sau này xin chăm sóc nhiều.”

Lindsay khiếp sợ nhìn Sở Du Nhiên duỗi ra tay, thấp thỏm dẫu tay ở phía sau, nhanh chóng quỳ một chân trên đất, “Lindsay không dám!”

Tuy rằng bộ dạng Lindsay thoát nhìn cũng chỉ mới vừa thành niên, bất quá Wells tự nhiên có thể đem Lindsay thả ở bên cạnh cậu, độ trung thành cùng tỉ mỉ nhất định là không cần suy nghĩ nhiều, một đứa nhỏ như vậy, Sở Du Nhiên cũng không muốn coi cậu ta là hạ nhân. “Được rồi, sau này không phạm sai lầm không nên tùy tiện quỳ, “Sở Du Nhiên nhanh chóng đỡ cậu ta lên, “Giúp ta lấy bộ quần áo, ta đi ra ngoài một chút.”

Tuy rằng Sở Du Nhiên không sai người ta nói cho Wells cậu đã tỉnh rồi, Wells vẫn nhận được tin tức, vội vã quảng Banksy đại nhân, vừa trở về liền nhìn thấy Sở Du Nhiên cầm cái kéo ở bên trong hậu hoa viên cắt hoa, mặc trên người quần áo ở nhà rộng rãi, sắc mặt nhu hòa, khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt, khí tràng điềm tĩnh vượt lên, an nhiên tự tại không hề có gì nôn nóng. Wells lặng yên không tiếng động tới gần, đứng ở phía sau Sở Du Nhiên, lẳng lẳng nhìn cậu.

Sở Du Nhiên đã cảm giác được hắt tới đây, thấy hắt đứng ở phía sau mình không đi tới, bất đắc dĩ cười quay đầu lại, mở hai tay ra trêu chọc nhìn mèo lớn trước mắt, “Anh trốn ở phía sau em muốn làm cái gì? Không tới chà xát?” Lời này vừa mới nói xong, liền cảm giác cả người mình đều bị nhấn tiến vào trong lồng ngực thâm hậu, ôm người cậu lại dễ dàng như đang ôm một bảo bảo, nỗ lực khắc chế lực đạo của mình, khẩn trương khiến cả người đều là cứng ngắc.

Sở Du Nhiên cười đem đầu để tại trên bả vai của Wells, dùng tới tất cả khí lực, ôm chặt lấy người đàn ông coi chính mình như trân bảo này, tình cảm của giống đực thật kỳ quái, dĩ nhiên yêu thuần túy như vậy, không giải thích được, đem đầu chôn vào trong lồng ngực của đối phương, kéo đều kéo không ra.

Kết thúc đáng kể, sau khi ôm một cái, Sở Du Nhiên ôm hoa chính mình mới vừa cắt trở lại hành lang, để Lindsay lấy về cắm ở trong bình hoa, nhìn Wells một bên mặt lạnh còn đang sốt sắng nhìn cậu, chủ động kéo tay của đối phương ngồi xuống, ôn hòa hỏi hắt: “Anh còn sốt sắng cái gì, em đã không sao.”

Wells tinh tế quan sát Sở Du Nhiên một lần, thấy cậu thật sự không thành vấn đề, lúc này mới bất mãn nhú lên lông mày, “Em dĩ nhiên ngủ ba ngày, đồ ngốc!”

Sở Du Nhiên buồn cười nhìn người trước mặt, hào phóng thừa nhận: “Dĩ nhiên, em vốn là dốt nát, nhà chúng ta chỉ cần anh lợi hại là tốt rồi.”

Wells khước miệng vẫy một cái, rốt cục thanh tĩnh lại, không thể nghi ngờ bị Sở Du Nhiên lấy lòng.

Sở Du Nhiên nhìn cái biểu tình này của đối phương, cười híp mắt quả nhiên động vật loài mèo cũng phải cần vuốt lông, cậu đến xoa nó, còn phải xoa đúng chỗ mới được. Mắt thấy Wells cao hứng, Sở Du Nhiên cũng thanh tĩnh lại, lưỡi biếng nằm nhòai trên thảm cỏ, kéo qua tay lớn của Wells, ngứa tay nặn nặn. Thời điểm không phải thú thân không có cảm giác móng vuốt thịt vù vù, ngón tay hình người thon dài mạnh mẽ, khớp xương rõ ràng, nắm chặt liền có thể cảm giác được chân thật. Một bên cầm lấy tay Wells, Sở Du Nhiên hỏi một câu tò mò lời nói: “Elton thế nào? Còn sống không?”

Wells bên người khí tràng đột nhiên biến âm trầm, hắc làm sao có khả năng liền để cậu ta chết dễ dàng như vậy?!

Sở Du Nhiên vừa nhìn Wells trở mặt nhanh chóng an ủi, chỉ lo hắc ghen hiểu lầm, “Em không quan tâm cậu ta, kỳ thực em rất cẩn thận, thật sự.”

“Còn sống, không cho phép em gặp cậu ta, giao cho ta là tốt rồi!” Wells kéo qua Sở Du Nhiên, đem người nhấn tại trên đùi của chính mình, ôm như vậy mới có thể làm cho hắc an tâm.

Sở Du Nhiên bị dáng dấp bá đạo của hắc chọc phát cười, tiếp tục an ủi người nào đó một mặt sương lạnh, “Được, em nghe lời anh, tuyệt đối không gặp cậu ta. Elton ở đây ẩn tàng mười năm, tâm tư thâm trầm, kế hoạch chặt chẽ, ai có thể biết cậu ta là hoàng tộc đế quốc Cripps đế quốc đâu?” Nói tới chỗ này Sở Du Nhiên đột nhiên nhớ tới, cậu thật giống như một lần đều chưa từng thấy thú thân của Elton, không trách đối phương giấu kín như thế, hoàng tộc đế quốc Cripps là chồn đen, còn không chỉ có một cái đuôi, thú thân vừa hiện ra vừa nhìn đuôi có thể bại lộ thân phận của cậu ta.

Sở Du Nhiên vốn là sợ đối phương còn lưu có hậu chiêu gì, sẽ đối với Wells bất lợi, không thấy sau lưng cậu Wells sắc mặt biểu tình càng ngày càng âm trầm, thời điểm chờ cậu cảm giác được dựa lưng vào nhiệt độ tử lạnh không hiểu quay đầu lại liếc mắt nhìn, liền phát hiện Wells sau lưng bị đông cứng thượng một tầng hàn băng, một lời không hợp liền phát uy!

Sở Du Nhiên bất đắc dĩ, làm sao trước không phát hiện người đàn ông này tâm nhãn nhỏ như vậy?

Wells nắm cầm Sở Du Nhiên, tại vị trí vết thương lúc trước trên mặt cậu nhẹ nhàng nắn bóp, ánh mắt lóe lên thần sắc đau lòng, ngữ khí cũng rất bá đạo: “Không cho nghĩ cậu ta!”

Sở Du Nhiên nháy mắt mấy cái, nhất thời nổi lên tâm tư đùa cợt, cậu chốc chốc đâm lồng ngực Wells, cười híp mắt hỏi: “Anh ăn dấm chua lớn như vậy? Còn đang tức giận?”

Sự thực chứng minh, đùa giống đực là chuyện rất nguy hiểm, hướng chỉ là một người lòng tự trọng cực cường, có dục vọng cường đại thống trị, còn là giống đực muôn tạo nghiêm trọng. Bởi vì hắc sẽ đem người đùa cợt trực tiếp xem là khiêu khích, đồng thời mừng rỡ trấn áp!

Sở Du Nhiên lúc này liền bị nhấn ở trên thảm cỏ, đầu óc choáng váng, không nhận rõ đông tây nam bắc, sau đó ở trong ánh mắt kinh ngạc của người hầu bị Wells ôm trở về phòng ngủ, cường thế áp ngã ở trên giường.

Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình cả người tóc gáy đều đứng lên, không nghĩ tới đơn giản một trò đùa cũng có thể phát triển đến lên giường...

Wells thấy dáng dấp khẩn trương này của cậu, ngữ khí bình tĩnh như nước: “Em trở nên không ngoan, làm sao bây giờ?”

Sở Du Nhiên trầm mặc một hồi, đột nhiên nở nụ cười, tâm tình khẩn trương dần dần tản đi, chăm chú nhìn đôi mắt Wells, ôn nhu nói: “Anh nói làm sao bây giờ, liền làm sao bây giờ.”

Wells bị cái thái độ ngoan ngoãn này thuận mao, cúi đầu liếm liếm môi đã bị hắc hôn đến sưng tấy, lần thứ hai đến gần, động tác ôn nhu rất nhiều, mút gặm liếm cắn, tràn đầy khát cầu dục vọng.

Hết chương 35

36. Chương 36

Sở Du Nhiên không có phản kháng, chủ động ôm lấy cổ Wells, một bộ tư thái muốn gì cứ lấy trực tiếp gọi lên dục hỏa của Wells, lần thứ hai hôn môi trở nên tràn đầy dục vọng chiếm hữu, thời điểm tình nồng, Wells đột nhiên gỡ bỏ quần áo của Sở Du Nhiên, nằm nhoài trên xương quai xanh của cậu hung hăng hôn một cái, ở phía trên lưu lại một dấu hôn sâu sắc, lúc này mới nằm nhoài trên người Sở Du Nhiên nhẹ nhàng thở hổn hển, đê xuống nóng nảy của chính mình.

Sở Du Nhiên không hiểu mở mắt ra, nhìn Wells đột nhiên thu tay lại.

Wells đầm đầm bụng mềm oặt của cậu, âm thanh khàn khàn, “Trước tiên cho em ăn no, buổi tối tiếp tục trừng trị em!”

Sở Du Nhiên: “...” Đây là nhịp điệu trước hết để cho cậu khôi phục lại trạng thái tốt nhất, sau đó sẽ tiếp tục ăn?

Ôm lấy Wells mặc quân trang, Sở Du Nhiên ngược lại là không có bao nhiêu cảm giác mâu thuẫn, cậu biết thời điểm mình muốn cái gì, không muốn cái gì, biết mình cần phải bắt được cái gì, dường như đối với cái uy hiếp không chút nào để ý, Sở Du Nhiên chà xát mặt Wells, đối với cái cảm giác trơn tuột này không hài lòng lắm, cảm giác lông mao mềm vô cùng đâu? Cậu tóm lấy phù hiệu trên vai Wells, ngữ khí chậm rãi, tại Wells nghe tới tự động chuyển biến thành làm nũng: “Buổi tối nghe lời anh, bây giờ anh nghe em, mau biến thân, em muốn ôm một chút.”

Nhân thân không được hoan nghênh bằng thú thân, Wells bệ hạ cảm thấy được tâm tình của chính mình hiện tại đặc biệt so với lông đen. Nhưng là, người ở bên cạnh lại dùng đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chăm vào hắn, mang đầy ước ao, nếu như hắn không thể thỏa mãn, quả cầu lông khả ái thật giống có thể khóc lên trong nháy mắt, quốc vương bệ hạ khoe miệng giật giật, cuối cùng chưa có nói ra lời cự tuyệt, vì giống cái của mình lần thứ hai thỏa hiệp —— mềm lòng!

Cảm giác lông mao mềm mại đã trở lại, Sở Du Nhiên vui vẻ nhéo nhéo lỗ tai, tiếp tục áp áp cái cổ, lại xoa xoa cái mặt, sau đó không nhìn được dùng mặt chà chà, không khỏi ở trong lòng thỏa mãn cảm thán: Quốc vương bệ hạ màu lông này thật tốt, bóng loáng không dính nước, cảm giác của ngón tay, quả thực rất tốt!

Cứng chịu nhìn giống cái ôm cổ mình chiếm tiện nghi của mình, Wells tâm tình khá hơn nhiều, không nỡ để Sở Du Nhiên tỉnh lại chỉ có một người, do đó tự cho mình nghỉ một buổi trưa, bồi tiếp Sở Du Nhiên ăn cơm trưa, buổi chiều liền biến thành thú thân nằm tại trong vườn hoa trên sân cỏ dày đặc, phơi nắng híp mắt, mặc cho Sở Du Nhiên ở trên người hắn “Sổ sàng”.

Quốc vương bệ hạ mở ra kỷ nguyên mới sùng nịch giống cái của chính mình, tất cả tôi tớ thị vệ đều trợn to con mắt nhìn một màn bất khả tư nghị này, quốc vương bệ hạ biến thành thú thân để một giống cái ở trên người ngài làm xằng làm bậy! Hơn nữa dĩ nhiên là biểu tình rất hưởng thụ!

Vì vậy, mọi người khiếp sợ đem Sở Du Nhiên từ dừng sĩ đệ nhất đế tinh có thể trị được bệ hạ đế quốc, tăng lên thành thú thần.

Cũng không biết ai truyền đi bát quái, mấy ngày sau đầy đế tinh đều biết: Vương hậu là thú thần tái thế, đặc biệt đặc biệt cao lớn! Lúc này, Sở Du Nhiên đã đem đầu cùng lưng của Wells, đang mím môi vui mừng, Wells bất thành linh mở mắt ra, hỏi cậu: “Suy nghĩ kỹ chưa?”

“A?” Sở Du Nhiên trong lúc nhất thời không phản ứng lại, nhìn thấy ánh mắt bất mãn của Wells, cậu lúc này mới nhớ tới đối phương nói là gì, nhận mệnh gật gật đầu, Sở Du Nhiên cười nói: “Anh xem rồi an bài đi, ngược lại em cũng không chạy được, hiện tại em không quản đến chỗ nào người khác đều biết quan hệ của em và anh.”

Wells lỗ tai run một cái, sau đó trầm ổn gật gật đầu, “Vậy chúng ta ngày mai sẽ cử hành hôn lễ.”

Sở Du Nhiên nắm lấy đuôi Wells, phản ứng lại kích động hỏi: “... Cái gì thời điểm nào?!”

“Ngày mai.” Wells lãnh tức lập lại.

“Không được! Quá nhanh rồi, không phải nên chuẩn bị hai, ba tháng vân vân sao? Không phải cần thiết trước tiên chọn ngày đính hôn sao? Tối thiểu phải ba tháng!” Sở Du Nhiên hoàn toàn không theo kịp nhịp điệu của thú nhân, đây là quá gấp gáp!

Wells liếm liếm tay của Sở Du Nhiên đang nắm lấy đuôi của chính mình, giảm bớt cảm giác căng thẳng của cậu, ngữ điệu trầm ổn, thật giống chuyện này dưới cái nhìn của hắn căn bản không có gì phải để ý, “Chúng ta đã đính hôn, căn bản không cần phức tạp như thế, nửa tháng là đủ rồi.”

“Một tháng, tối thiểu cũng phải một tháng, không thể thiếu.” Sở Du Nhiên một bộ dáng đáp anh nói cái gì nữa em cũng sẽ không lui bước.

Wells nghiêm túc gật đầu, đáp ứng đặc biệt nhanh, “Được, vậy thì một tháng.”

Sở Du Nhiên -_-|| vẫn cảm giác mình bị lừa rồi...

Bất quá ngẫm lại cũng không sao, sớm muộn đều sẽ có một ngày như thế, nhưng là thân thể của chính mình... Nghĩ tới đây, Sở Du Nhiên rút mấy đóa hoa, một bên đem chúng nó quấn thành một vòng, vừa sửa sang lại dòng suy nghĩ, “Kỳ thực, em đã nhớ lại chuyện lúc trước, anh nói chúng ta kết hôn, gia tộc Lehman sẽ là phản ứng gì?”

Gia tộc Lehman, chính là gia tộc nguyên lai của cậu.

Tinh cầu Royal nằm rất xa đế tinh, là đế quốc ít có văn tự tên mà không phải danh hiệu mã số. Nơi đó khí hậu lạnh giá, cả năm bình quân nhiệt độ đều dưới 0, âm mười mấy độ.

Sở Du Nhiên khi còn bé như cái quả cầu lông, cũng không hoàn toàn là mập, càng nhiều hơn cũng là lông, cậu cần thiết chống lạnh.

Cha Sở Du Nhiên, chính là người quản lý tinh cầu kia, công tước Lehmann.

Mẫu phụ của Sở Du Nhiên, xuất thân là quân nhân sau khi xuất ngũ quy ẩn, trưởng tử Hải Tư của công tước Tập Nhĩ Tát.

Hai người gia tộc thông gia, vốn cũng không có nhiều tình cảm, tính cách Hải Tư hồ hững, cao quý lãnh tình, cho dù đối xử với chồng mình đồng dạng không có bao nhiêu nụ cười. Sở Du Nhiên ấn tượng nhiều nhất chính là mẫu phụ là cùng phụ thân ly thân, mỗi ngày đều ngồi ở cửa sổ vừa nhìn bầu trời sao ngoài cửa sổ tâm sự. Còn nhớ đối phương đã từng muốn trồng một gốc cây ngô đồng, nhưng bởi vì hoàn cảnh kia, đến khi chết vẫn không thực hiện được. Bất quá ở bên trong ký ức của Sở Du Nhiên có thể nhớ lại, chính mình khi còn bé vẫn là được rất nhiều người thương, khi còn bé cậu lại như một quả cầu màu trắng như tuyết, tại tinh cầu Royal, màu sắc giống như tuyết là sự tồn tại thánh khiết, lại như người phương Tây sùng bái Thượng Đế cùng thiên sứ, thú nhân đồng dạng sùng bái thú thần người bảo vệ bọn họ, đều nói hoàng tộc là thú thần che chở bộ tộc, mà từ nhỏ Sở Du Nhiên toàn thân trắng như tuyết, lại bởi vì tinh thần lực đạt đến cấp S hiếm thấy sau khi cùng Wells định ra hôn ước, địa vị có thể thấy được cao lên không ít.

Nhưng mà bất ngờ phát sinh sau khi Sở Du Nhiên sáu tuổi, sáu tuổi là niên kỷ đại đa số ấu tể có thể biến thành hình người, Sở Du Nhiên dĩ nhiên là con người tóc đen mắt đen hiếm thấy. Tại tinh cầu Royal tóc đen con người đen là tượng trưng cho sự không rõ ràng, hơn nữa bản thể Tập Nhĩ Tát là hạc trắng cùng bản thể là công tước Lehmann là bạch hổ, làm sao cũng không thể sinh ra đứa nhỏ tóc đen con người đen, hơn nữa Sở Du Nhiên trong sáu năm đều là đáng đáp con chim nhỏ thịt vù vù, không giống hạc lại càng không như hổ.

Dân chúng bát quái là vũ khí có sức sát thương lớn nhất, bọn họ đem ác ý suy đoán một đứa nhỏ sáu tuổi, địa vị của Sở Du Nhiên xuống dốc không phanh. Tuy rằng khi đó đã có người có tư duy trưởng thành Sở Du Nhiên cũng không để ý, mẫu phụ của cậu thật giống như cũng không thêm để ý, tại thời điểm người khác nói Sở Du Nhiên không phải con ruột của công tước Lehman, ông chỉ là cười ôm lấy con trai, ôn nhu chỉ dành cho một mình cậu. Nhưng mà sắc mặt của công tước Lehmann đối với cha con bọn họ nhưng là càng ngày càng không tốt.

Vốn là Sở Du Nhiên dưới sự bảo vệ của Hải Tư trải qua hoàn hảo, nhưng đáng tiếc thời điểm công tước Táp Nhĩ tất bởi vì trợ giúp Wells đăng lên hoàng vị hy sinh tính mạng, ngay sau đó Hải Tư bị bệnh. Trong hai năm chăm sóc Hải Tư, tinh thần lực của Sở Du Nhiên giảm xuống một lần, sau khi Hải Tư qua đời, công tước Lehmann đương nhiên mang theo tình nhân của chính mình cùng một đứa con giống cái tuổi tác xấp xỉ Sở Du Nhiên đưa về nhà, ý đồ thay thế vị trí vương hậu của Sở Du Nhiên. Sở Du Nhiên căn bản không phải rời nhà trốn đi, mà là sau khi khám phá quỷ kế ám sát của phụ thân chạy ra ngoài tình cầu Royal

Sở Du Nhiên đem sự tình mình nhớ tới toàn bộ nói cho Wells, sau đó nắm lấy đuôi Wells, đem vòng hoa đeo vào. Ngửi khí của cậu có chút hồ hững, giảng giải giai đoạn không vui này, giống như là đang nói đến cổ sự của người khác.

Wells lẳng lẳng sau khi nghe xong, ánh mắt dần sâu đậm, “Cùng kết quả ta tra được không sai biệt lắm, vốn là muốn chờ sau khi em thức dậy sẽ trừng trị bọn họ, nếu như bọn họ dám đến cũng tốt.”

Sở Du Nhiên dừng lại động tác trên tay, “Anh chừng nào thì tra được?”

Wells ngẩng đầu lên, trầm tư một chút nói: “Thời điểm lần thứ nhất em cầu ta.”

Sở Du Nhiên: “...” Tại sao lại là cầu, cậu lúc đó chỉ là hỏi có thể hay không, căn bản cũng không có cầu.

Wells thích ý cào lỗ tai, vừa vặn lộ ra đuôi giấu ở trên đuôi Sở Du Nhiên, còn có vòng hoa trên đuôi. Xung quanh tôi tớ đi ngang qua sợ đến con người cơ hồ rút ra ngoài, nhìn lại một chút Sở Du Nhiên trên mặt nụ cười âm áp, nhất thời thần phục: Vương hậu tuyệt đối là thú thần tái thế! Ai dám nói không phải để cho hắn đeo vòng hoa lên đuôi bệ hạ, còn sống coi như hắn thắng! Wells nếu có nếu như cảm thấy được hưởng xung quanh liếc mắt nhìn, phát hiện tất cả đều là mặt khiếp sợ, hắn sách một tiếng, tâm tình rất tốt không phản ứng bọn họ, lười biếng nằm nhồi trong lồng ngực của Sở Du Nhiên cọ một chút, “Kỳ thực ta còn có tin tức em không biết, muốn nghe sao?”

Sở Du Nhiên ừm một tiếng, phát hiện đối phương không có động tĩnh, rút ra khoe miệng nâng lên mặt mèo đối phương, tại trên lỗ mũi ít lông hờn một cái, thỏa mãn lòng tự trọng của mèo lớn làm bộ dạng thật tò mò nói: “Em muốn biết, cầu anh nói cho em.”

Mèo lớn hài lòng lỗ tai run một cái, lúc này mới nói: “Mẫu phụ em gả cho công tước Lehmann là bị bức hôn bất đắc dĩ.”

“A?” Sở Du Nhiên đầu óc mơ hồ, ý tứ gì?

“Theo ta được biết, ông ngoại em có nhược điểm rơi vào trong tay Lehmann, mẫu phụ em mới không thể không gả, mà trước khi ông ấy lấy chồng, đã mang thai em.”

Sở Du Nhiên Σ(° °)

“Cho nên, em cùng gia tộc Lehmann căn bản là không có gì quan hệ.”

Sở Du Nhiên chấn kinh một lúc lâu, sau đó thanh tĩnh lại, “Ồ.”

Wells còn đang chờ cậu nói cái gì, kết quả Sở Du Nhiên sau khi nghe xong liền không có nói tiếp, tiếp tục đùa bỡn ở trên người hắn “Chiếm tiện nghi”. Wells nâng mặt lên, không hiểu nhìn cậu, không muốn nói chút gì sao?

Sở Du Nhiên thở dài, rầu rĩ nói: “Em chỉ là có chút hiếu kỳ, em đến cùng là chủng tộc gì? Mẫu phụ em là bạch hạc, nhưng còn em... Ngược lại em và ông ấy không hề giống, em nhất định là theo cha ruột.”

Wells nhú mày, “Em đang xoắn xuýt cái này?”

Sở Du Nhiên gật gật đầu, “Nợ cũ năm xưa này đó, em không muốn bởi vì hiếu kỳ của mình vì mẫu phụ chết rồi lại đi vạch trần vết sẹo tìm hiểu ngọn ngành, chuyện này đối với em không có chút ý nghĩa nào. Bởi vì có thời gian, em thích xem anh hí hóp mắt tằm nắng, thích nhìn đám nhỏ Dillow chơi nháo, em chỉ biết mình là con trai Sở Hồng Vũ, những chuyện khác, em mới không cần thiết để ở trong lòng.”

Muốn nói cậu hào hiệp, chẳng bằng nói cậu tâm nhỏ, có thể làm cho Sở Du Nhiên để ở trong lòng quá ít. Hiện tại cậu hạnh phúc như thế, nợ cũ năm xưa tính là gì? Nếu như gia tộc Lehmann đến gây phiền phức,

cậu cũng chắc chắn sẽ không giảng hoà, thực sự không được liên tục tiếp đóng cửa thả đại tiểu than quả bàng, sức chiến đấu tuyệt đối max!

Wells yên lặng đem đầu đặt ở trên đùi bạn lữ, không dè ép được tiếng cười trầm thấp, cũng chịu phun tào một câu: “Con vật nhỏ không có tim không có phổi.”

Sở Du Nhiên bắt mẫn nhéo lỗ tai mèo lớn, trừng hẳn, “Nói chuyện cẩn thận!”

Phát hiện bạn lữ từ sau khi tỉnh lại liền trở nên “Kiêu căng” rất nhiều, Wells cảm thấy nhất định là quả cầu lông bị ủy khuất đang cùng hẳn làm nũng, vì vậy yên lặng nhin để bạn lữ thực hiện hành vi vô lễ nhéo lỗ tai hẳn. Quốc vương bệ hạ trẻ tuổi còn không biết, có chút tật xấu nếu không ngăn lại, khẳng định chính là cả đời. Cảm giác ở đây trước mắt nhiều tới bị nhéo lỗ tai vẫn tổn hại bộ mặt của hẳn, quốc vương bệ hạ trầm giọng nói: “Nhiều người ở đây, mau buông ra.” Sở Du Nhiên: “Phốc!” Đây là ý tứ lúc không có người có thể nhéo sao?

Chiếm được cam kết lúc không có người có thể nhéo lỗ tai, Sở Du Nhiên liền xoa lông mèo vui vẻ cùng Wells hàn huyên một buổi trưa. Mới vừa khôi phục ký ức, đại não còn đang chải chuốt có chút theo không kịp nhịp điệu, thời điểm đến giờ đón Dillow, Sở Du Nhiên có chút mệt mỏi mệt mỏi. Wells đem cậu đuổi về phòng ngủ của mình, mới vừa muốn rời đi liền bị Sở Du Nhiên ôm cổ, giải quyết chính sự, Sở Du Nhiên bắt đầu lôi chuyện cũ, “Anh làm sao có thể tự mình đi tiếp em? Còn mang theo Dillow, còn không mang theo bộ đội, một người chiến một chiếm hạm rất uy phong? Anh là muốn điên a!”

Wells nhin xuống cậu m bắt kính này nói, xoa xoa đầu Sở Du Nhiên, giải thích: “Em là giống cái của ta, nào có đạo lý để cho người khác đi cứu, bảo vệ em là chức trách của ta.”

Sở Du Nhiên bắt mẫn hừ một tiếng, “Vạn nhất anh gặp nguy hiểm, toàn bộ thủ đô để quốc sẽ gặp nguy hiểm, bảo vệ con dân để quốc cũng là chức trách của anh.”

Wells nhú mày, uy hiếp nói: “Em có ngủ hay không?”

Sở Du Nhiên hé mắt, “Khi còn bé anh chê em xấu, đem em đánh bay...” Rõ ràng là chính mình không muốn gả sợ hãi rụt rè khiến Wells ghét bỏ cậu đem cậu đánh bại, bây giờ lại bị Sở Du Nhiên lấy ra bị cắn ngược lại một cái.

Wells quả thực sắc mặt nhất đốn, quốc vương bệ hạ quyết định chỉ giữ trầm mặc. Dự đoán được sai lầm này liền bị Sở Du Nhiên xem là nhược điểm bắt bẻ hẳn cả đời, Wells dĩ nhiên không tìm được một điểm lý do phản bác, đến cuối cùng chỉ có thể để Lindsay chăm sóc thật tốt Sở Du Nhiên, chính mình mượn cớ đi đón Dillow, ở trong mắt Sở Du Nhiên xem hành động này chính là chạy trốn chết!

“Ngu ngốc!” Sở Du Nhiên cười nói thầm một tiếng, ngã vào trên giường lớn khùng khiếp của Wells, cảm giác nơi này đâu đâu cũng có mùi vị Wells, đặc biệt có cảm giác an toàn. Gửi cho Sở Hồng Vũ tin nhắn, nói cho đối phương biết chính mình đã không sao, sau đó còn không đợi đối phương trả lời, liền trầm trầm ngủ thiếp đi.

Không lâu lắm, cùng Wells đồng thời trở về ngoại trừ Dillow, còn có Sở Hồng Vũ một mặt khăn trương.

Nhìn con trai nằm ở trên giường của giống đực không hề phòng bị, Sở hiệu trưởng nhú nhú mày, xoi mói nhìn Wells liếc mắt một cái.

Wells đem Dillow thả xuống, nhìn nhai con lạng lẽ cọ đến bên người Sở Du Nhiên, trên mặt lộ ra ít có ôn hòa, “Con đã sai người ai bài lễ kết hôn, lễ cưới rất nhanh sẽ được tổ chức.”

Sở Hồng Vũ lúc này mới hòa hoãn một chút sắc mặt, nuôi lớn tiểu áo bông kết quả lại bị người ngoài cướp đi mất, vì làm cha, khó tránh khỏi tâm lý không cân bằng. Cũng may cũng không tính ở ngoài, Wells là đệ tử duy nhất của ông. Nếu như là người khác, Sở Hồng Vũ còn thật không nỡ.

Phụ thân tâm lý khổ, thế nhưng phụ thân nói ra cũng không ai đáng thương, còn không bằng không nói!

Sợ âm ỉ Sở Du Nhiên nghỉ ngơi, Wells chỉ trở Dillow, để cho bé động tác nhẹ một chút, cùng Sở Hồng Vũ đi ra phòng ngủ, đối người ở bên cạnh nói: “Em ấy đã nhớ lại chuyện lúc trước, bao quát nguyên nhân em ấy mất trí nhớ.” Sở Hồng Vũ trở nên trầm mặc, ánh mắt hoa đào hẹp dài lóe lên một đạo cay đắng khôn kể, ông tự giễu cười cười, “Sớm muộn cũng sẽ có ngày đó, nhớ tới cũng không liên quan.”

Wells lẳng lẳng nhìn Sở Hồng Vũ, khóe miệng nhẹ nhàng cong lên, hơi có chút trêu chọc ý tứ, “Em ấy nói, phụ thân chỉ có một, chỉ có thể là thầy.”

Sở Hồng Vũ ngẩn người, lúng túng nháy mắt một cái, không khỏi nhìn về phía phương hướng phòng ngủ, mặt già đỏ ửng, “Tính ra con vật nhỏ này có lương tâm!”

Wells sách một tiếng, đặc biệt khinh bỉ cho đối phương một cái mắt lạnh, “Nếu như em ấy biết đến thầy là...”

“Câm miệng!” Sở Hồng Vũ trong nháy mắt trở mặt, “Chuyện này phải giấu kín ở trong bụng, cả đời đều không cho nói ra! Thời điểm nó đoán ra, cậu cũng phải giấu đi!”

Wells nhú lên lông mày, ghét bỏ nhìn giáo viên của chính mình, thật giống không nghĩ tới đại thúc đối diện đã vậy còn quá ấu trĩ, hần hoi ngược lại: “Em ấy vẫn luôn hiểu kỳ chính mình là giống tộc gì, thầy muốn cho em ấy cả đời ngơ ngơ ngác ngác sao?”

Sở Hồng Vũ sờ sờ cằm, “Nguyên hình a, cậu nói cho nó biết là con gà nhỏ là được? Ngược lại cùng đồ chơi kia cũng không kém là bao, chính là hình thể lớn nhỏ sai biệt mà thôi.”

“Con gà nhỏ vẫn luôn lớn đến sáu tuổi?” Wells đều cảm thấy được buồn cười, “Chờ con của chúng ta xuất thế, nếu có ấu tể bộ tộc các người, em ấy nhìn thấy con trai mình là gà, em ấy sẽ nghĩ như thế nào? Nếu như là ấu tể giống đực, “Wells đột nhiên khẽ cười một tiếng, ý vị thâm trường miêu tả: “Em ấy nhìn con trai chính mình từ quả cầu lông màu trắng hoặc là màu vàng dần dần mọc ra móng vuốt sắc nhọn giống như lợi kiếm có cả cánh, cả người màu sắc dần dần biến thành màu đỏ hoặc là màu đen, hơn nữa gương lên cánh sẽ phun lửa, em ấy sẽ có tâm tình gì?”

Sở Hồng Vũ: “...”

Giờ cơm tối, Dillow điện hạ nhận được nhiệm vụ đánh thức thầy giáo dậy ăn cơm, rốt cục có thể danh chánh ngôn thuận bò lên giường, dùng hai cái móng vuốt nhúc nhích điểm che mũi Sở Du Nhiên, thành công khiến Sở Du Nhiên tỉnh giấc.

Thấy cậu mở mắt ra, Dillow đến gần liếm liếm mặt của cậu, tiếng trầm gọi: “Thầy giáo...”

Dillow điện hạ không bảo vệ tốt thầy giáo cùng đệ đệ, hiện tại đặc biệt u buồn _(: ”)_

Sở Du Nhiên cười đem tiểu than quả bàng bắt tới, nhấn vào trong ngực xoa nhẹ mấy cái, kinh ngạc tê một tiếng, “Sao lại gầy như vậy? Trước đây bụng nơi này có một ít thịt.”

Tâm tình vốn là rất mất mát Dillow trong nháy mắt mân mê miệng, rầm rì một tiếng, biểu thị con không muốn nói chuyện với thầy, thầy quả thực nói hưu nói vượn, thầy làm cho con quá thương tâm.

Wells đẩy cửa tiến vào, liền nhìn thấy hai người ôm nhau ở trên giường lăn, lúc này gương mặt tối sầm, đi tới nhắc Dillow lên, bắt mãn trừng cháu trai: Lớn như vậy còn không nhéo, kỳ cục!

Dillow bắt mãn giờ giờ móng vuốt, lần thứ hai đột phá động vật loài mèo bị xách trụ sau gáy sẽ biến thân thành bé ngoan, hận không thể khét chú ngu xuẩn một mặt, con vật nhỏ một bên trảo một bên nhượng: “Buông con ra!” “Con chắc chắn chứ? Được rồi, buông con ra.” Wells quay người, đem cháu trai xách tới cửa sổ nơi đó, ôm lấy khóe miệng đem cánh tay duỗi ra, buông tay ra, mắt thấy Dillow huyền không một cái vươn mình, nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất, Wells hài lòng, đem cửa sổ đóng lại, xoay người lại xem Sở Du Nhiên, trong con người mang ý cười: “Dạy ăn một chút gì đi.”

Sở Du Nhiên đứng dậy mặc vào áo khoác, bắt đầu dĩ nói: “Dillow vẫn còn con nít, anh không nên đùa nó.”

Wells sách một tiếng, mạn bất kinh tâm nói: “Không dạy, sau này ít cho nó ở trong ngực em cọ.”

Sở Du Nhiên nhú nhú mày, đi tới nâng lên mặt Wells kéo kéo, nhón chân lên ở trên trán hôn một cái, “Chỉ có anh được cọ thôi đúng không?”

Wells trầm mặt, nghiêm túc gật đầu, thính tai lại bị Sở Du Nhiên trêu chọc chọc dần dần biến thành hồng nhạt, Sở Du Nhiên nỗ lực áp bỏ khóe miệng cười xấu xa, cảm thấy được nếu như lúc này Wells là thú thân,

nhất định sẽ xấu hổ cuốn đuôi lên. Wells hé mắt, bất mãn giơ lên cằm của Sở Du Nhiên, vừa định tỏ rõ một chút địa vị giống đực của mình, liền nghe sau đầu vèo một tiếng, Wells lãnh xuống mặt, ôm eo Sở Du Nhiên, hình dáng lóe lên đã đến cửa, mang theo người yêu đi ăn cơm.

Dillow đánh lén toàn bộ thân thể đều bị đập ngã ở trên giường, sau đó thật nhanh bò lên đuổi tới, càng đánh càng hăng!

Nhưng mà vừa nhìn thấy ăn, báo nhỏ đang hoảng, đánh nhau thần mã, ăn no nói sau đi

~Đáng tiếc, động vật loài mèo ăn no liền mệt rồi vẫn không thể nào cùng chú ngu xuẩn tái chiến một hồi, thân thể nằm lỳ ở trên giường, đem đầu gối lên trên đùi Sở Du Nhiên, tiểu tử buồn ngủ.

Sở Du Nhiên xoa lưng bé, thấy bé ngủ say, lúc này mới để quan hầu đem bé ôm đi.

Thiếu một cái kỳ đà cản mũi, Sở Du Nhiên lại nhìn Wells đã tắm xong mặc áo ngủ ngồi ở bên cạnh cậu, trong nháy mắt liền cảm thấy lúng túng, hơi đỏ mặt, ánh mắt chỉ có thể dịch ra một điểm, Sở Du Nhiên biệt nữ nhìn sàn nhà nói chuyện, “Thân thể em đã tối, ngày mai sẽ chuyển về nhà ở nhé, hiện tại ở cùng một chỗ... Khụ, cha nơi đó, em cũng không yên lòng.”

Wells cúi đầu nhìn biểu tình của Sở Du Nhiên, đột nhiên nhếch miệng đến gần, hôn một cái lên trán của Sở Du Nhiên, khiến Sở Du Nhiên sợ hết hồn. Cậu nói kia đợi dưỡng lành sẽ từ từ gặm đặc biệt có tính uy hiếp, hiện tại liền chạy đến trong đầu Sở Du Nhiên —— dưỡng lành rồi gặm! Cho ăn no yên tâm gặm!

“Anh đừng nháo, “ Sở Du Nhiên khẩn trương muốn tránh, ánh mắt lại bị người trước mắt đôi mắt màu vàng óng ôm lấy, Wells trong đôi mắt mang theo ý cười nhàn nhạt, ánh đèn tối tăm, che đầy dáng dấp lãnh túc trong ngày thường, gương mặt tuấn tú mang theo một tia cười yếu ớt, trong chớp nhoáng này khiến Sở Du Nhiên trong lòng hoảng hốt, cả khoang ngực lại như đang toả ra một luồng pháo hoa lóe sáng, chấn động đến mức trán lòng trời lở đất không nói, xem người trước mắt đều cảm thấy được đẹp đến làm cho cậu không thu lại được ánh mắt.

Ngủ gật nhìn vài giây, Sở Du Nhiên yên lặng quay đầu, có chút không nhận được nghĩ muốn che mặt: Đại than quả bàng có độc! Tuyệt đối có độc!

Trong đầu cậu còn không quên thời khắc đối phương nói câu kia “từ từ gặm”, hiện tại ánh mắt lại không bị khổng chế hướng trên người của người ta ngắm, Sở Du Nhiên cũng cảm thấy được chính mình có bệnh, thật sự có bệnh!

Wells bị cái dáng dấp mâu thuẫn này của cậu chọc cười, ngón tay trở ôm lấy cằm Sở Du Nhiên, đem gương mặt nhỏ ửng hồng quay trở về, Wells mang theo nụ cười đến gần, nhẹ nhàng tại trên môi Sở Du Nhiên ấn xuống một cái hôn khẽ, nhìn Sở Du Nhiên khoé mắt đỏ bừng, cũng không nhận được nữa nhào tới, đem người áp đảo.

Sở Du Nhiên bị áp rên lên một tiếng, bất mãn đẩy vai Wells, “Anh lớn như vậy lực nhào tới, coi em là con mồi sao?”

Wells cà cà chớp mũi của cậu, thâm tình hôn lên, cảm giác người dưới thân dần dần thanh tỉnh lại, hai mắt mờ mờ nhìn mình, đã quên được khước từ, cậu cúi đầu, tại bên tai Sở Du Nhiên nhẹ giọng nói: “Đúng, đêm nay em chính là con mồi của tôi, từ nơi nào ăn, làm sao ăn, đều phải nghe tôi.”

Sở Du Nhiên hít thở sâu một hơi, không rõ liền khẩn trương lên.

Wells an ủi hần: “Đừng sợ, nếu như không thoải mái, em bất cứ lúc nào cũng có thể kêu ngừng.”

Sở Du Nhiên: “Đừng.”

Wells: “...”

“Đùa anh.”

Trầm mặc đến không khí đều phải ngưng tụ...

Sở Du Nhiên theo bản năng mở to hai mắt, muốn nhìn một chút Wells là biểu tình gì, kết quả trên móng liền bị lực đạo không nhẹ không nặng bóp một cái, Sở Du Nhiên còn chưa kịp làm ra phản ứng, ngay sau

đeo bị ôm thật chặt, một cái hôn sâu ý tứ mang theo từng phạt hàm xúc, Wells dùng phương thức thú nhân đối với người yêu trực tiếp nhất, nguyên thủy nhất biểu đạt tình cảm của chính mình, mỗi một tế bào đều đang kêu gọi giữ lấy mạnh mẽ cướp đoạt. Kỳ quái là, Sở Du Nhiên dĩ nhiên như kỳ tích dần dần thanh tĩnh lại, thậm chí còn cảm thấy được có loại cảm giác tim rất cực rơi xuống, không có chống cự nữa, Sở Du Nhiên không tiếng động dung túng bạn lữ của mình, phối hợp khẽ nâng cổ lên, tiếp thu đối phương cường thế hôn... Cùng càng sâu giữ lấy...

Mờ tối, Wells nhìn dưới người dưới thân đuôi mắt ửng hồng, bên trong cặp mắt đào hoa tinh xảo hòa hợp một tầng sương mù, si ngốc nhìn mình, đến gần liếm liếm đôi mắt Sở Du Nhiên, con mắt màu vàng óng bởi vì hưng phấn trở nên càng phát sáng.

Áo tắm trên người của Sở Du Nhiên vì hôn môi bị Wells từng điểm từng điểm xé ra, mười phần kiên trì hưởng thụ bữa tiệc lớn. Mang theo tay lớn ở trên làn da mềm mại xoa nhẹ, khiến thân thể ngây ngô của Sở Du Nhiên từng trận run rẩy, ngón tay thon dài cuối cùng dừng lại tại vị trí chính mình đã sớm nghĩ, Wells dừng lại, kiên nhẫn vuốt ve, nắn bóp, mãi đến tận nghe đến người dưới thân giữa răng môi tràn ra tiếng rên rỉ câu người, theo bản năng duỗi ra đầu lưỡi liếm đôi môi bị chính mình hôn đến hơi sưng đỏ, Wells rốt cuộc khắc chế không nổi, hung ác nhào tới...

Hết chương 36

37. Chương 37

Ngày thứ hai, Sở Du Nhiên khi tỉnh ngủ vẫn là tầm mắt tối tăm, cảm giác được trên eo quần một cánh tay mạnh mẽ, bên tai còn có tiếng hít thở thanh thản, Sở Du Nhiên mở mắt nhìn trần nhà trầm mặc có tới nửa phút, lúc này mới đem chuyện tối ngày hôm qua nhớ lại hơn nửa.

Nhớ tới còn không bằng không nhớ...

Sở Du Nhiên đỏ mặt trở mình, cảm giác thân thể đau đớn mệt mỏi, cổ họng khô khàn, eo mỏi vô lực, đem gối để một bên cầm qua ôm vào trong ngực dựa vào lần thứ hai nhắm hai mắt lại, một chút cũng không muốn nhúc nhích.

Nhưng mà người phía sau ngay sau đó liền dán lên lưng cậu, nghiêng thân, đem cả người cậu đều ôm vào trong lòng, Sở Du Nhiên không rõ cảm thấy giống như hai con tôm hùm lớn dính chặt vào nhau, ngoắc ngoắc khoe miệng, Sở Du Nhiên bất đắc dĩ tiếp nhận cái tư thế tràn ngập tình dục này, cũng cảm giác có đồ vật rất không thành thật đè ở trên cái mông của cậu, Sở Du Nhiên lúng túng thân thể cứng đờ, sau đó cúi đầu vào bên trong gối, cưỡng bách chính mình ngủ!

Wells mở mắt ra, nhìn thấy động tác này của Sở Du Nhiên, bất đắc dĩ đem gối từ trên mặt người yêu kéo xuống, buồn cười hỏi cậu: “Em không sợ ngộp chết?”

Sở Du Nhiên giả chết...

Wells không làm gì được cậu, ngồi xuống nhìn đồng hồ, cúi đầu tại trên trán Sở Du Nhiên hôn một cái, biết đến cậu còn chưa ngủ, tâm tình rất tốt gọi cậu: “Quả cầu lông?”

Sở Du Nhiên mở mắt ra, bất mãn nhìn đối phương, tiếng nói khàn khàn: “Quả cầu lông là cái quỷ gì?”

“Gả cho ta.” Wells tự mình bá đạo.

Sở Du Nhiên dở khóc dở cười, “Trước không phải nói xong rồi sao, tại sao lại hỏi?”

Wells chiếm được hài lòng trả lời, cười sờ sờ tóc của cậu, sau khi đem sợi tóc trên trán xốc xéch thuận ở bên tai, cúi đầu tại khoe miệng cậu hôn một cái, đứng dậy rót cho Sở Du Nhiên chén nước ấm, sau khi cho cậu uống vào ôn nhu sờ sờ khoe mắt của cậu, ánh mắt óng ánh, “Đôi mắt đều khóc đỏ.”

Sở Du Nhiên tức giận đỏ về trên giường, nhắm mắt lại, không muốn nói đề tài như thế này.

Wells cũng không tiếp tục, đứng lên mặc quần áo vào, ôn nhu nói: “Em ngủ thêm một hồi, ta có việc đi ra ngoài một chuyến, lập tức trở về.”

Sở Du Nhiên gật gật đầu, thấy đối phương vẫn luôn dựa vào chính mình đặc biệt gần, buồn cười chủ động đến gần, ở ngoài miệng Wells đựng nhẹ, giống như chim mổ, mổ xong liền nhắm mắt lại ngủ tiếp. Cậu đã trực tiếp đem người đàn ông trước mắt xem là mèo lớn muợn tao, chỉ muốn hấn chủ động dán lên nũng nịu.

Wells không biết Sở Du Nhiên nghĩ hấn như thế nào, ngược lại là rất hài lòng thái độ của tiểu bạn lữ, hấn khẽ cười một tiếng, xoa xoa đầu Sở Du Nhiên, lúc này mới đứng dậy đi ra phòng ngủ.

Bên ngoài tia sáng làm cho hấn nheo mắt lại, để đồng tử thích ứng tia sáng biến hóa. Hiện tại đã là hơn bảy giờ, Wells vì để cho Sở Du Nhiên ngủ nhiều một hồi, mới cố ý để ánh sáng phòng ngủ thấp như vậy. Bên ngoài ánh sáng sáng ngời chiếu và con người màu vàng óng của hấn, lưu quang chợt lóe, phảng phất giống như đang thiêu đốt, sáng lên đến thiêu người. Tuy từng Wells nhiều năm Crewe liếc mắt một cái có thể nhìn ra tâm tình của Wells không tệ, sau khi hỏi qua chào buổi sáng, nghiêm cẩn nói: “Bệ hạ, nhân viên đăng ký lễ cưới đã chuẩn bị kỹ càng, bất cứ lúc nào cũng có thể lại đây.”

Wells gật đầu một cái, “Chờ vương hậu tỉnh ngủ lại nói.”

“Vâng, “ Crewe đối thị quan đứng ở một bên phát phát tay, đối phương lập tức đi an bài, sau đó Crewe thấp giọng nói: “Elton vẫn luôn từ chối phối hợp.”

Ánh mắt Wells đột nhiên trở nên thâm thúy, “Trông coi nơi này, không được cho vương hậu biết, phái người đi đón Dillow, vương hậu hỏi thì nói ta có chuyện quan trọng.” Nói xong hấn tiếp nhận áo khoác trong tay người hầu, sau khi đơn giản phủ thêm, đi ra ngoài trước.

Lindsay nhận được ánh mắt của Crewe, lập tức đi tới cửa phòng ngủ, bình tĩnh đứng ở một bên, chờ đợi Sở Du Nhiên vẫn còn ngủ say bên trong, không cho bất luận người nào quấy rối.

Trong trại tạm giam tội phạm cấp S.

Elton một thân chạt vật sắc mặt trắng bệch ngồi ở phòng tra tấn, một mắt nhìn người hỏi cung y, cuối cùng khóe miệng bốc lên một cái độ cong giễu cợt, vô lực nói: “Tôi cái gì cũng sẽ không nói, các người không dám để cho tôi chết, đúng không?!”

Phụ trách hỏi cung chính là người đàn ông trung niên mang trên mặt vết đao, mặt mũi lãnh khốc nghiêm túc, sau khi tiếp nhận kết quả kết tra, ông nhíu lên lông mày, hạch dị năng của Elton gần như đã bị phá hủy, chỉ cần hơi hơi kích thích một chút, lập tức sẽ chết. Ông trầm mặt xuống, lãnh túc nói: “Tìm người trị cho cậu ta, đừng để cậu ta chết!”

Elton giễu cợt xì cười một tiếng, “Có thể cứu ta, chỉ có Sở Du Nhiên, nếu như cậu ta còn sống, phiền phức mượn dùng một chút.” Những năm này y đều không gặp được một giống cái tinh thần lực đột phá cấp S, nếu như có thể trị, y đã sớm trị. Y cũng không có tốt số như Wells, vừa sinh ra đã có người giúp hấn xem xét giống cái có tinh thần lực cùng hấn xứng đôi, bất kể lúc nào đều có thể động viên hấn bạo động hạch dị năng, thậm chí sau khi Sở Du Nhiên sinh ra liền đặt trước trở thành vương hậu.

Bình lính bên người Elton chính là ám vệ đã từng phụ trách bảo vệ Sở Du Nhiên, Sở Du Nhiên đêm đó có chuyện, đúng lúc là người danh hiệu số 3 kia bảo vệ, bởi vì làm việc bất lợi, số 3 đã bị Wells nghiêm trị, trong lòng hấn tự nhiên đối Elton có tức giận muốn giận chó đánh mèo, nghe đến Elton bất kính nói, hấn xoay người lại nhắc chân, trực tiếp đạp ở trên mặt Elton, trên mặt đều là sát khí, “Tôi cảnh cáo anh miệng sạch sẽ một chút! Nếu không trước tiên tôi sẽ giẫm nát cái miệng này.”

Elton không chút nào để ý cười vài tiếng, “Các người không dám để cho ta chết, bệ hạ các người có thể không nỡ hiện tại liền để tôi chết, các người nói có đúng hay không?”

Elton nhìn Wells đã đứng ở trước cửa, trong mắt tràn đầy khiêu khích.

Wells sắc mặt trầm tĩnh, hai mắt không hề lay động, thậm chí ngay cả hỉ nộ cũng không thấy. Hấn đi tới, bình lính hỏi cung tự động đứng ở một bên, khí áp phút chốc trầm thấp ngột ngạt, toàn bộ phòng thẩm vấn đều lắng xuống, ngay cả hô hấp của mọi người đều theo bản năng thả nhẹ. Elton cảm nhận được hạch

dị năng thật giống như bị một loại đại lực đang đè ép, sắp sửa vỡ nát lại vừa giống như có thứ gì đang bảo vệ, khiến ý thức của hắn trái phải lồi kéo lên, toàn bộ đầu cơ hồ đều giống như nổ tung, đồng tử đau đớn đột nhiên co lên, y muốn kêu ra tiếng giảm bớt nỗi thống khổ của chính mình, lại bị Wells đột nhiên ra tay, nắm cuống họng, động tác này cùng động tác y bóp cổ Sở Du Nhiên giống nhau như đúc, thậm chí may mắn không kém.

Wells bình tĩnh mở miệng, âm thanh không cao, lại ngấm có ý sát cơ, “Ấn núp mười mấy năm, thế nào cũng phải lưu lại cho mình một con đường có thể đào tẩu đi, có thể giúp mày trở lại Cripps người đó là ai?”

Elton nhếch miệng, cảm giác nghẹn thở so với vết thương trên người càng thêm khó chịu, ánh mắt của y đã u ám, nhìn đáng sợ sinh mệnh dĩ nhiên đi tới điểm kết thúc, cho dù Wells không bóp chết y, cũng sống không được bao lâu.

Nhìn bộ dáng này của Elton, Wells nghĩ tới mười năm trước, vốn là hai nước ký kết khế ước hòa bình, anh trai và chị dâu lại bị đế quốc Cripps phục kích, song song chết, nếu như khi đó không có công tước Tạt Nhĩ Tát hỗ trợ, hẳn cũng sẽ chết vào trong tay cách mạng quân. Mấy năm qua hẳn vẫn luôn chuẩn bị, cách mạng quân đã bị hắn diệt trừ, kẻ phản bội cũng đã tắm máu, còn dư lại chỉ là máu tươi kẻ thù để tế linh hồn anh trai chị dâu đã chết.

Mười năm mài một kiếm, Wells không sợ chờ, chỉ cần chờ có giá trị, nhưng mà người này, yếu đến làm cho hắn sinh không nổi một điểm chiến ý.

Wells ghét bỏ đem người nắm trong tay, chỉ dùng suy đoán có thể minh bạch xấu xa trong đó. Elton làm người thừa kế, lúc này lại một thân vết thương xuất hiện ở đây, mà kẻ thừa vương vị ngược lại anh trai cậu ta, nhìn như vậy, sau khi anh trai và chị dâu có chuyện không bao lâu, vợ chồng quốc vương Cripps lần lượt mất, cũng không phải trùng hợp.

Elton ngã xuống miệng phun ra một cái tụ huyết, người hỏi cung y mặc dù không có lấy mạng của y, nhưng là nội thương đã rất nặng, căn bản là không chịu được Wells kích thích như thế. Y che ngực, sau khi hít vài hơi liền nở nụ cười, ngực lại vẫn đau đớn như cũ, âm thanh a a chói tai không nói, còn mang theo sâu sắc oán độc. Hiện nay y kéo dài hơi tàn, muốn chết cũng không thể, chuyện này đối với y mà nói còn không bằng trực tiếp chết sáng khoái. Nhưng là liền chết như vậy y liền không cam lòng, y hận quá nhiều, hận nhất nhưng là vận mệnh bất công!”Đồng dạng đều là xuất thân hoàng tử, mày chỉ có điều, so với tao tốt số hơn mà thôi!”

Nhìn ánh mắt của Elton xem chính mình, Wells khinh thường ngoắc ngoắc khóe miệng, “Chỉ có người yếu, mới có thể oán trời trách đất, nhìn mày bộ dáng này, tao hối hận lúc trước tại sao lưu lại tính mạng của mày, quá yếu.”

“Sở Du Nhiên còn sống, đúng không? “ Elton co rúc ở trên đất, sắc mặt dữ tợn lần thứ hai cười ha hả, hẳn có thể cảm nhận được khí tức của Sở Du Nhiên, tại trên người người đàn ông trước mặt này, khí tức nồng đến mức cũng không thể che giấu mức độ, y hao hết tâm cơ cũng không chiếm được cậu ta, lại bị người này dễ như ăn cháo cướp đi, Elton cười đủ, hỏi: “Mày là hướng tao biểu diễn thắng lợi của mày sao?”Wells hé mắt, Sở Du Nhiên vốn là của hắn, hắn căn bản không cần phải biểu diễn cái gì, dưới cái nhìn của hắn, tiếp cùng người này phí lời chính là lãng phí thời gian, hắn giương giọng kêu lên: “Crewe.”

Crewe đi nhanh lên lại đây, “Bệ hạ.”

“Mang Dillow tiến vào.”

Bị người từ trong chăn đẩy ra ngoài Dillow còn có chút buồn ngủ, mơ mơ màng màng xoa xoa mắt, có chút ngạc nhiên thăm dò đầu, không rõ để cho bé tới chỗ như thế làm cái gì.

Wells nhìn Dillow, trầm giọng nói: “Dillow, nhìn người trước mắt, nhận ra không?”

Dillow vừa nhìn Elton lập tức liền tác mao, đôi mắt trợn thật lớn, không có chút nào buồn ngủ, “Người xấu bắt đi thầy giáo! Con muốn đánh chết nó!”

Wells nhắc chân đá đá cái mông nhỏ của Dillow, lạnh giọng nói: “Cha mẹ con chết ở dưới kế hoạch của cả nhà bọn họ, thầy giáo con yêu nhất cũng thiếu chút nữa mất mạng ở trong tay của cậu ta, Dillow, chú muốn con tự mình báo thù, làm được sao?”

Xung quanh một đám quân nhân bao gồm cả Crewe mặt đều lộ vẻ không đành lòng, tiểu điện hạ còn là một ấu tể. Tuy nói vì rèn luyện huyết tính ấu tể, để quốc có rất nhiều phụ thân sẽ ở thời kỳ đứa nhỏ còn là ấu tể liền để nó thấy máu, bất quá đều là động vật nhỏ không có linh trí hoặc là trùng thú, sau khi bị phụ thân đánh thành tàn phế để ấu tể đi lên giết chết, cũng không có ấu tể nhỏ như vậy liền muốn giết người.

Dillow sắc mặt cũng chìm xuống, Sở Du Nhiên bị bắt đi tình cảnh còn rõ ràng ngay trước mắt, tại trước mặt người này, bé không hề có một chút năng lực phản kháng nào. Bé là đứa nhỏ hiểu được ân oán, càng là báo tử có thù tất báo, khóa lòng cường giả sớm đã bị nhen lửa, nhưng chưa bao giờ có giống như hiện tại cực nóng như thế.

Dillow ngẩng đầu nhìn Wells, trong ánh mắt không hề e ngại, bé chỉ là có chút không xác định chính mình có thể làm hay không, dù sao lúc đó bị người này chộp vào trong tay chạm vào ranh giới sinh tử, đối với ấu tể mà nói vẫn có bóng tối.

Wells khom lưng xoa đầu cháu trai, ánh mắt ôn hòa, bạo ngược ngữ khí làm cho người tin phục, “Muốn làm cái gì liền đi làm, dù cho con muốn lật đổ đế quốc này, đem chú đuổi xuống hoàng tọa, chỉ cần có bản lĩnh này, chú cho phép con dẫn vật, nếu như tiếp tục sợ hãi rụt rè như thế, thì sớm bỏ cuộc đi, “ Wells hừ một tiếng, ý trào phúng rất rõ ràng.

Dillow trong nháy mắt liền nổi giận, trên người, từng sợi từng sợi lông đều nổi, sức chiến đấu dâng trào: “Đế quốc này là của con! Bọn đệ đệ đều là của con! Chú đi bồi tiếp thầy giáo ngu xuẩn trồng hoa trồng rau chờ con đường lão đi!!”

Phó quan Crewe biểu tình xưa nay đều là rất nghiêm túc khóe miệng đều co rút, bệ hạ quả nhiên rất lớn mật, cổ vũ tiểu điện hạ tạo phản.

Elton tức giận trừng chú cháu nhà này, để một ấu tể kết thúc sinh mệnh của y, xem y là đá mài dao mài giữa ấu tể, giống như người giết súc vật, Elton phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt xanh tím, hận tới cực điểm chỉ có thể cắn răng hô: “Uy, Wells! Có bản lĩnh mày liền tự tay giết tao!” Bên trong móng vuốt của Dillow đã tụ tập một quả cầu dị năng màu vàng, vì bảo đảm thật sự có hiệu quả, bé tại bên trong thời gian ngắn nhất đem tất cả năng lượng toàn bộ điều động, không chút do dự hướng Elton nằm trên đất, báo nhỏ hung tợn dựng thẳng đuôi, “Đi chết đi khốn nạn! Có ta là đủ rồi!”

Một tiếng vang ầm ầm, toàn bộ phòng thẩm vấn đều bị đập ra một cái hầm màu đen, Dillow thở mạnh, dùng sức hướng trong hầm nhìn, chết chưa? Người đâu?

Wells khóe miệng bốc lên, đem Dillow từ trên mặt đất nhặt lên, tâm tình không tệ ôm cháu trai, thấy mục đích đạt tới, ném cho sĩ quan mặt theo một cái nhãn không gian, giọng nói nhẹ nhàng nói: “Đưa cái này giao cho bác sĩ Raman, tra ra người tiếp ứng là ai, giết chết không cần luận tội.”

Vừa nhắc tới bác sĩ Raman, tất cả mọi người biến sắc mặt, ai cũng biết bác sĩ Raman là bác sĩ chuyên dụng của hoàng gia, y thuật tinh xảo, chỉ nhìn Dillow từ trong trứng nở bảy năm còn có thể ấp ra, liền biết y thuật của anh ta. Có thể làm cho mọi người trở mặt nhưng là anh ta không chỉ là bác sĩ, còn là một người điên nghiên cứu khoa học, gần đây thích nhất nghiên cứu chính là đem sọ não phạm nhân cạy ra, đem đầu óc tách ra ngoài, cho phạm nhân thay thân thể tiếp tục dẫn vật, không có anh ta cho phép phạm nhân muốn chết đều không chết được. Toàn bộ bộ ngành hỏi cung đối với bác sĩ Raman nghe đến đã biến sắc.

Chiếc nhãn này, chính là thân thể Elton còn chưa ngỏm củ tỏi? Sắc mặt Crewe lúc này mới hoà hoãn lại, may là, bệ hạ không để cho tiểu điện hạ xem thi thể, hẳn còn tưởng rằng Wells trở nên như Sở Hồng Vũ không chắc chắn như thế, bởi vì Wells khi còn bé, liền bị Sở Hồng Vũ buộc giết một hải tặc tinh tế, tình cảnh đó Crewe còn nhớ.

Không rõ nguyên nhân Dillow còn tưởng rằng chính mình đem người nổ không còn nữa, cũng không nghĩ nữa trước sự tình bị áp chế, nhìn móng vuốt kinh ngạc thốt lên: “Con thật là lợi hại!”

Ra phòng thẩm vấn, Wells đâm đâm Dillow còn đang hưng phấn, cảnh cáo hấn: “Không cho mách thầy giáo, đây là bí mật giữa chúng ta, hiểu không?”

Dillow ngẩng đầu, hồ nghi nhìn chú của mình, “Chú sợ thầy?”

Wells mặt lạnh, đối với cái chữ sợ này rất bất mãn.

“A!” Dillow vuốt móng vuốt, “Chú sợ vợ mình vân vân, con sẽ không nói cho người khác biết, dù sao chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài.”

Wells trầm mặt đem cháu trai nhét vào gian phòng nhỏ trước đã dùng qua, đối với thầy giáo vỡ lòng trước kia mời qua rất bất mãn, phí lời học quá nhiều, số còn không thể đếm hết được, lệch khoa quá nghiêm trọng!

Sở Du Nhiên căn bản không biết đến hai chú cháu này đi chỗ nào đi dạo một vòng, vẫn luôn ngủ thẳng đái bụng rồi mới lười biếng ngồi xuống, nhìn đồng hồ đeo tay một cái, dĩ nhiên đã tới chín giờ.

Thân thể cũng không có quá nhiều không khỏe, thân thể giống cái so với trong tưởng tượng còn dễ dàng hầu hạ, chỉ bất quá sau đó Wells ý do vị tấn có chút không khống chế được, khiến Sở Du Nhiên cảm thấy có chút hơi mệt.

Nặng nề hông của mình, Sở Du Nhiên mới vừa ngồi xuống, tinh thần lực sinh động liền đem cậu kinh sợ, không cần ý thức cậu điều khiển, tinh thần lực chính mình có thể vận chuyển, tốc độ nhanh kinh người... Hơn nữa tại không gian ý thức cậu chứa đựng tinh thần lực, thật giống nhiều hơn một đoàn đồ vật bảy màu, Sở Du Nhiên khiếp sợ sờ sờ gáy của chính mình, lập tức ý thức được đoàn bảy màu kia là cùng tinh thần lực của Wells lần đầu tiên kết hợp sinh ra cộng hưởng thể. Chỉ cần có nó ở đây, có thể thời khắc ôn nhuận hạch dị năng của Wells, cho dù hạch dị năng của đối phương bị hao tổn, cậu không quản ở nơi nào đều có thể cho trị thương. Đây chính là lý do giống đực sẽ điên cuồng theo đuổi một giống cái thích hợp tinh thần lực của bản thân, luyện ái không trọng yếu, mệnh mới là trọng yếu nhất!

Bất quá tại sao dị năng của Wells là bảy màu? Không phải đen?

Lindsay nghe thấy động tĩnh bên trong, gõ cửa một cái, Sở Du Nhiên để cho cậu tiến vào, Lindsay nhanh chóng hầu hạ mặc quần áo rửa mặt.

Sở Du Nhiên tiếp nhận quần áo, một bên mặc một bên hỏi: “Wells đâu?” Sau khi phát hiện biến hóa như thế, cậu lập tức liền muốn nói cho Wells, vật này hình thành quá nhanh, chỉ là ngủ một giấc mà thôi, liền không hề có điềm báo trước biến thành dáng dấp như vậy! Thật thần kỳ a!

Mới vừa nói xong, Sở Du Nhiên liền giống như có cảm ứng nhìn về phía cửa, quả nhiên, Wells một thân thường phục ung dung đi tới. Thần sắc không giống trong ngày thường lạnh lùng nghiêm túc như vậy, ánh mắt nhìn cậu nhu hòa mà chăm chú. Nhớ tới sự tình tối hôm qua, Sở Du Nhiên sắc mặt có chút lúng túng, thấy đối phương nhìn mình chằm chằm như vậy, Sở Du Nhiên nhìn một chút quần áo của chính mình, xác định không có chỗ nào không thích hợp, lúc này mới đỏ mặt hỏi: “Anh nhìn em như vậy làm cái gì?”

Khóe miệng Wells nhẹ nhàng bốc lên, đi tới nâng lên mặt của Sở Du Nhiên, nói nghiêm túc: “Nhìn rất đẹp.”

Sở Du Nhiên mặt càng đỏ hơn, theo bản năng xem quang, sau khi đưa mắt nhìn xung quanh không có một bóng người, ngay cả Lindsay cũng không biết thời điểm nào chạy, thực sự là đặc biệt có nhãn lực.

Wells đem gương mặt nhỏ của cậu nâng ở lòng bàn tay cố định lại, trêu chọc hỏi: “Sợ bị người ta nhìn?”

Sở Du Nhiên bĩu môi, “Ngày hôm nay anh thật giống như rất rảnh rỗi.”

“Em ở đây, mỗi một ngày tôi đều rất rảnh rỗi.” Wells cúi đầu tại trong miệng cậu nhẹ nhàng cắn một chút, nghiêm trang nói lời tâm tình. Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, “Vậy em chẳng phải là tội nhân thiên cổ, bệ hạ từ khi có tiểu yêu tinh lam nhan họa thủy, từ đây không bao giờ lâm triều.”

Bất mãn người yêu của chính mình hình dung chính mình như vậy, Wells hơi nhúu mày, tại trên mặt Sở Du Nhiên nặn nặn, dạy dỗ: “Không cho nói bậy, em rất tốt.”

Sở Du Nhiên nháy mắt một cái, cười nói: “Dĩ nhiên, em vừa không có lời kéo anh không cho đi.”

Nói tới chỗ này Wells mới nghe được, Sở Du Nhiên là nói đùa hẩn, buồn cười đem người ôm vào trong lòng xoa nhẹ một cái, lại như đang vò một quả cầu lông mập mập, hẩn trầm giọng nói: “Đi ăn cơm đi, một hồi trước khi ghi danh, buổi chiều công bố tin tức kết hôn ra bên ngoài.”

“Nhanh như vậy?” Sở Du Nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, “Chúng ta vẫn không có nói qua kết hôn về sau làm sao sinh hoạt, cái ghi danh này?”

Lời này tại Wells xem ra chính là Sở Du Nhiên đối với tương lai của bọn họ rất mê man, vì động viên trái tim nhỏ của người yêu, Wells ôn hòa nói: “Sau khi kết hôn em muốn làm cái gì cũng có thể, có thể làm giáo viên, ở cùng bọn nhỏ, sau khi kết hôn cùng lúc trước cũng chẳng có khác nhau bao nhiêu.”

Sở Du Nhiên kinh ngạc, còn có thể như vậy? Không phải phải sẽ có các bữa tiệc, tổ chức các loại vũ hội, cùng đủ loại quý tộc mỗi ngày dây dưa sao? Nhìn thấy Sở Du Nhiên suy nghĩ, Wells khẽ mỉm cười, hắn bạo ngược nói: “Chỉ có giống đực vô dụng, mới có thể để cho giống cái của mình vì mình độ sức bên trong một đám ngớ ngẩn, mà ta, chỉ muốn cho em làm chuyện mình thích tình.”

Quốc vương bệ hạ khẩu khí bá đạo bề ngễ, ánh mắt lại có chút mong đợi nhìn giống cái của mình, chờ đợi quả cầu lông nhào tới ôm hắn, hai mắt sùng bái nhìn hắn, cảm động khóc lên.

Nhưng là, quả cầu lông bây giờ nét mặt bây giờ có chút ngốc...

Sở Du Nhiên cũng nhìn người trước mặt, cho tới nay vẫn đề lo lắng nhất dĩ nhiên đều là cậu lo sợ không đâu, mèo lớn nhà cậu nói một câu, toàn bộ bạo ngược giải quyết? Nghĩ tới đây Sở Du Nhiên đột nhiên bật cười, không có ở bên trong mong đợi của Wells nhào tới, mà là vỗ vỗ lồng ngực Wells, trêu chọc nói: “Anh không nói sớm, anh sớm nói em liền sớm gả cho!”

Wells có chút tiếc nuối, đồng thời cũng có chút hối hận, tại sao trước không còn sớm biểu hiện một mặt bá đạo của mình, nguyên lai giống cái đều yêu thích loại chuyện này, quả cầu lông cũng không ngoại lệ. Nghĩ tới đây hắn chỉ có thể bất đắc dĩ nói: “Hiện tại cũng không chậm.”

Sở Du Nhiên bị manh tim gan run lên, mèo lớn bây giờ là hình người thời điểm không có thú thân muốn sờ sờ ôm một cái chà xát cọ, bất quá bộ dạng nhân thân vẫn rất bất ngờ có thể kích thích tiếng lòng, bởi vì đối phương chỉ để ý lời nói của cậu, cậu nói cái gì đều tin tưởng. Loại cảm giác này, rất ấm áp!

Sau khi ăn sáng muộn, hai người trung niên mặc đồng phục nghiêm cẩn bị Lindsay mang vào, bọn họ một là nhân viên công tác chuyên môn phụ trách đăng ký kết hôn cho hoàng gia, một người phụ trách ghi chép sự kiện lưu trữ.

Sở Du Nhiên mới vừa nói với Wells tinh thần lực biến hóa cùng vàng sáng bảy màu kia xinh đẹp dường nào, thần kỳ cỡ nào, lập tức lại bị gọi đi đăng ký. Nhìn thấy đưa tới trước mắt mình một xếp tư liệu, cậu vô tội nhìn Wells, “Em nên làm như thế nào?”

Wells khoé miệng ngoác ngoác, trước tiên cầm lấy một cây bút, một bên ký lên tên của chính mình vừa nói: “Ký tên của em là được rồi.”

Sở Du Nhiên: “... Tên nào?”

Hệ thống bên trong ghi chép nguyên lai tên của cậu, nguyên lai cậu cũng không phải họ Sở.

Wells dùng bút ở đỉnh đầu Sở Du Nhiên cương chịu gõ một cái, nhìn đôi mắt xinh đẹp của bạn nữ đối với mình hoàn toàn ỷ lại, sắc mặt của hắn là ôn hòa người bên ngoài chưa từng thấy, thời điểm âm thanh khiêu gọi lộ ra thả lỏng mới lộ ra ngữ điệu lưỡi biếng, nhìn đôi mắt Sở Du Nhiên chậm rãi nói: “Đương nhiên là bây giờ, người tôi yêu, là em sau khi mất trí nhớ.”

Sở Du Nhiên mặt lập tức bị thiêu đỏ, cúi đầu ký tên, cũng không dám nhìn người chung quanh là ánh mắt gì.

Nhiều đồ vật như vậy muốn từng cái từng cái nhìn một chút khẳng định không phù hợp thực tế, những thứ này đều là lễ nghi hoàng tộc cùng trách nhiệm và nghĩa vụ sau khi hai phu thê kết hôn, Wells đã nói, sau khi kết hôn cậu chỉ cần làm chuyện mình thích là tốt rồi, hiệp ước này đó sau này có thể từ từ xem, tâm lý nhớ kỹ đại khái là được. Cho nên Sở Du Nhiên hạ bút như bay, vèo vèo vèo nhanh chóng ký tên.

Wells bật cười, lại như mèo lớn thấy được đồ chơi thú vị, vẫn là cũng không nhịn được muốn duỗi duỗi móng vuốt đùa một chút, hắn vừa viết vừa nói: “Sợ viết chậm ta hối hận?”

Sở Du Nhiên ngẩng đầu bất mãn trừng đôi phương liếc mắt một cái, này còn có người ở đây!

Ghi chép xuống một màn này nhân viên công tác điều khiển camera tay luôn luôn run run, cảm thấy được hôm nay là ngày bên trong nghề nghiệp của chính mình có tính khiêu chiến nhất, luôn luôn lãnh tức quốc

vương bệ hạ dĩ nhiên trước mặt mọi người ve vãn bạn lữ, trực tiếp tan vỡ tam quan của hắn. Phải biết, đoạn video ký tên đang phát sóng trực tiếp để toàn bộ con dân đế quốc xem, không nghiêm túc như thế, thật sự không được?

Sở Du Nhiên hoàn toàn không biết mình giờ khắc này đã bị toàn bộ người đế quốc vây xem, nhìn phụ thể song song đồng thời ký “Giấy bán thân”, đợi sau khi Wells ký xong rất muốn trêu chọc một câu: Anh bây giờ hối hận vẫn còn kịp? Kết quả nhìn thấy Wells xem ánh mắt của cậu, nhất thời tất cả lời nói đều nuốt xuống, đổ mặt nhanh chóng viết tên của chính mình.

Sau khi ký xong, tiếp tục nhìn trên quang não của chính mình chứng thực thân phận, Sở Du Nhiên liền phát hiện phía sau nhiều hơn một đôi trái tim màu hồng dựa vào nhau, lòng nói đây chính là đã chứng minh kết hôn? Sống hai đời rốt cục kết hôn, Sở Du Nhiên vui vẻ quơ quơ quang não, có chút kích động đối Wells nói: “Mau cho em nhìn xem, có phải là cũng có một đôi trái tim màu hồng?”

Wells cứng chịu nhìn Sở Du Nhiên khuôn mặt tươi cười vui vẻ, nhận thức lâu như vậy, thật giống chưa từng thấy cậu cười vui vẻ như vậy quá, kích động, căng thẳng, hơn nữa hưng phấn, khuôn mặt nhỏ đều biến đỏ, gương mặt xinh đẹp này trực tiếp cười xuất hiện một cái khe, xinh đẹp kinh người, ấm áp có thể đem tâm hắn hòa tan. Mặc cho Sở Du Nhiên vúi cổ tay hắn xem tư liệu thân phận của hắn, Wells đối với nhân viên công tác gật gật đầu, trầm giọng nói: “Cực khổ rồi.”

Nhân viên công tác biết đến ý tứ này là có thể thu camera, phía sau cũng không cần quay. Ống kính cuối cùng, chính là Sở Du Nhiên kích động sắc mặt đỏ chót, vúi cổ tay Wells xem trái tim màu hồng, Wells cúi đầu nhìn người yêu của chính mình, khóe miệng nhẹ nhàng ôm lấy, trong tròng mắt màu vàng óng ánh có thần sắc cưng chiều, dĩ nhiên ấm áp.

Xác định thân phận của Wells trong tài liệu cũng có một đôi trái tim khả ái, Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình rốt cục có sự tình làm, chỉ lo thời điểm đó chính mình sẽ sai lầm, sẽ khiến Wells mất mặt.

Cậu ngược lại là quá thanh tĩnh, bên ngoài lại đều sôi sùng sục.

Con dân: Vương hậu của chúng ta đơn thuần giống như một đoá bạch liên hóa nở rộ, ai thấy đều muốn tỉ mỉ che chở, đặc biệt đẹp như tranh vẽ.

Hết chương 37.

38. Chương 38

Hình tượng đối ngoại của Wells vẫn là mặt lạnh như sương, khí thế trầm ổn mà lạnh lẽo, khiến người ta liếc mắt một cái xem ra chính là sâu không lường được, không dễ tiếp cận. Hắn là tượng trưng tinh thần của toàn bộ đế quốc, lại giống như một vị Thần tối cao, hết thảy con dân đế quốc chỉ cần thấy hắn ở đây, phảng phất không có gì là không qua được. Độc thân hơn ba mươi năm hoàng đế bệ hạ đồng dạng đối với giống cái không coi ra gì, thậm chí ngay cả tên của giống cái đều không nhớ được, nhưng mà, hắn lại đối với Sở Du Nhiên vừa nói vừa cười, thậm chí cố ý trêu chọc ve vãn, ngữ điệu cưng chiều này, ánh mắt ẩn tình này, đều có thể khiến người ta chết chìm ở bên trong.

Mà Sở Du Nhiên cũng khiến mọi người khiếp sợ, lúc trước cậu mặc dù có danh xưng đệ nhất mỹ nhân đế tinh, thể nhưng Sở Hồng Vũ bảo vệ cậu quá tốt, không thích ra ngoài lại ở trong trường học kim nén, ngược lại lo ăn chăm sóc, cậu lại không thích tham gia vũ hội giữa quý tộc thậm chí đem thiệp mời trực tiếp ném vào thùng rác, ai dám làm khó cậu đều phải suy nghĩ một chút tính khí quý kiến thân sâu kia của Sở Hồng Vũ. Cho nên, Sở Du Nhiên ở trong quý tộc đế tinh là tồn tại rất thần bí, chớ nói chi là người bình dân khác.

Giống cái mới vừa thành niên, bề ngoài đáng đáp thoát nhìn cũng chỉ mười tám mười chín tuổi, một đôi mắt đào hoa tinh xảo không yêu không mị, ngược lại người ở cái tuổi này không có trầm ổn cùng thông suốt, cậu lại thật giống như có thể nhìn thấu thể tục, bên trong bình tĩnh phảng phất mang theo một luồng tiên khí. Khí chất trên người đồng dạng trầm tĩnh nhã trí, hờ hững như nước, ôn nhu thật giống như có thể bao

dung tất cả, vừa vặn hòa tan lạnh lẽo trên người Wells. Mọi người thán phục, Sở Du Nhiên cùng Wells ngồi cùng một chỗ, dĩ nhiên không bị khí thế của Wells áp chế, hai người trái lại kêu gọi kết nối với nhau, tương ánh thành huy, càng xem càng vừa mắt.

Hơn nữa khuôn mặt cậu vui vẻ tươi cười, đồng dạng dẫn ra vô số tiếng lòng, nụ cười thuần túy như vậy, giống như chiếm được bảo vật thuần khiết, không trộn một điểm tạp chất.

Vì vậy, Sở Du Nhiên trong nháy mắt có vô số người hâm mộ, hơn nữa cũng không biết ai thả tin tức ra bên ngoài, vương hậu là thú thần tái thế, cùng bề hạ một đôi trời sinh, đây chính là do thiên định nhân duyên loại này nói chuyện, vốn là dân chúng không tin, hiện tại vừa nhìn thấy Sở Du Nhiên nở nụ cười ấm áp cùng biểu tình cưng chiều của Wells, mọi người dĩ nhiên cảm thấy: Chuyện này không chắc không phải lời nói vô căn cứ a, nhìn, rất xứng đôi!

Vương hậu của chúng ta chính là tiểu bạch liên đơn thuần như vậy, đặc biệt đặc biệt cần thiết che chở!

Internet một mảnh ủng hộ, thậm chí còn đem sự tình hai ngày trước Sở Du Nhiên bị bắt cóc khơi dậy, lần thứ hai nhắc lên một trận dậy sóng, có chút còn không có phản ứng lại mọi người còn dồn dập ghi lại lời nói: Không còn ấu tể không liên quan, hai người còn trẻ, còn có thể tiếp tục sinh! Bề hạ tuổi trẻ lực tráng, một năm ôm ba không thành vấn đề!

Ấu tể đại biểu tân sinh cùng hi vọng, hoàng tộc hiện nay chỉ còn lại Wells cùng Dillow, mà Wells lại so với người bình thường lập gia đình muộn chừng mười năm, cho nên con dân đế quốc so với hắn còn gấp hơn: Mau sinh mau sinh! Nhưng mà, người bị giục còn đang bận không có thời gian không xem.

Chạng vạng, Sở Du Nhiên cùng Wells cùng đi trường học, đi ra chừng mấy ngày mặc dù đã coi tin tức, nhưng vẫn là không yên tâm để Sở hiệu trưởng một mình ở trường học. Đối phương là người điển hình phóng đảng bất kham yêu tự do, làm việc toàn bằng yêu thích, cũng không biết chăm sóc chính mình, có lúc uống rượu không nghĩ tới sức khoẻ bản thân, Sở Du Nhiên nhìn nhiều lần đều muốn ném đi bình rượu của Sở Hồng Vũ. Tuy rằng ông không đứng đắn luôn yêu thích đi ra bên ngoài trêu chọc, thế nhưng Sở Du Nhiên biết đến, ông chưa từng đối với bọn họ làm gì, chẳng qua là ăn cơm uống chút rượu nói chuyện phiếm mà thôi, sau khi trở về có lúc còn có thể một người tiếp tục uống vài chén.

Sở Du Nhiên luôn cảm thấy bề ngoài của Sở Hồng Vũ bất kham, chắc phải ẩn giấu một đoạn thương tâm không muốn người ta biết. Nhìn số tuổi này của ông vẫn luôn chưa kết hôn liền biết, không có mấy giống được nguyện ý độc thân cả đời, dĩ năng cao như vậy, nhưng không có trời chật bất kỳ giống cái nào, cho nên Sở Du Nhiên không thích Sở Hồng Vũ cùng người khác động thủ, bởi vì sợ đối phương không khống chế được dĩ năng nổi khùng, cậu không muốn mất đi người phụ thân này.

Wells đi đón Dillow, Sở Du Nhiên từ phía tây khu túc xá về tới trường học, tới cửa đứng dịp thấy một thúc thúc đang ôm một sủng vật hình cầu mập mạp, trong ngày thường đối với cậu tốt vô cùng, Sở Du Nhiên đến gần vừa định hỏi thăm một chút, liền nhìn thấy đối phương nhìn cậu khiếp sợ mở to hai mắt, bỗng nhiên khom lưng hành lễ, eo đều cong đến chín mươi độ, đặc biệt thành kính!

Sở Du Nhiên bị sợ hết hồn, nhanh chóng né tránh, “Ngài đây là làm gì?”

Lúc này vừa vặn thầy Claude tan tầm trở về, hắn cũng không kết hôn, vẫn luôn ở ký túc xá, nhìn thấy cái biểu tình này của Sở Du Nhiên khóe miệng quất thẳng tới, tiểu bạch quá làm sao có ngốc như vậy, người như thế ngồi ở vị trí vương hậu thật sự sẽ không bị giết chết sao? Nghĩ tới đây, thầy Claude thương hại dường như nhìn Sở Du Nhiên, từ một bên nhắc nhở: “Có thời gian lên internet nhìn một chút, sau này thân phận không giống nhau, chính mình cẩn thận một chút.”

Nói xong lần thứ hai đồng tình nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, lắc lắc đầu— Tiểu Bạch hoa này có thể bình an đến bây giờ cũng thực sự là không dễ dàng.

Sở Du Nhiên nhanh chóng lên mạng, nhìn thấy tin tức đã chiếm hết tất cả các trang mạng, nhất thời cảm thấy được hô hấp đều có chút khó khăn, tại sao ký giấy hôn thú đều phải phát sóng trực tiếp? Càng không thể lý giải là tại sao không ai sớm nói cho cậu biết? Sở Du Nhiên mỉm cười nắm lấy vạt áo của mình, đem nó tưởng tượng thành lỗ tai của mèo lớn, dùng sức nặn ba vòng mới hận hận thả ra, chuyện lớn như vậy cũng không cùng cậu thương lượng, đại than quả bàng hơi quá đáng!

Đợi đến thời điểm Sở Du Nhiên đi đến phòng làm việc của hiệu trưởng, trên mặt bị tức ra tới đỏ ửng còn không có xuống.

Trường này có một gian phòng cao nhất, phòng làm việc của hiệu trưởng liền thiết lập có cách điệu như thế, cao a, cao người khác đều chỉ có thể ngồi thang mây, toàn bộ để tinh ngoại trừ hoàng cung chỉ có nơi này cao nhất. Sở Du Nhiên rất ít tới nơi này tìm Sở Hồng Vũ, nguyên nhân lớn nhất chính là: Cậu sợ độ cao! Tuy rằng thời điểm Sở hiệu trưởng biết con trai mình sợ độ cao ánh mắt đặc biệt vi diệu, cũng đặc biệt ghét bỏ, nhưng là không có biện pháp nào, bệnh này không trị hết. Bình quân hơn 200 mét vuông phòng làm việc bị Sở Hồng Vũ sửa thành phong cách của chính mình – Hết sức kỳ lạ!

Chiếm cứ cả phòng nhiều nhất đồ vật, giá sách chưa từng bị Sở hiệu trưởng động qua, còn tử rượu vẫn luôn bị Sở hiệu trưởng chuyển động qua lại. Xung quanh dựa vào tường trồng đầy hoa hoa thảo thảo không biết tên, tới gần bệ cửa sổ để một cái bàn dài màu nâu, phía trên ngoại trừ một con dấu thì rỗng tuếch, bên cạnh một cái ghế nằm, Sở Hồng Vũ còn đang lười biếng hưởng thụ tà dương hôm nay.

Sở Du Nhiên đẩy cửa ra, nhìn thấy Sở Hồng Vũ nằm ở trên ghế còn đang lắc lư, nhếch miệng lên, đi tới phát người máy một cái chỉ thị, để nó đem đồ vật trên đất thu thập sạch sẽ.

Sở Hồng Vũ lười biếng mở mắt ra, ghét bỏ hừ hừ, “Một cỗ ý vị của mèo!”

Sở Du Nhiên sắc mặt càng , tất cả giống đực đều được xếp vào ra đa khí vị, trên người cậu có mùi vị của Wells, giấu đều không giấu được. Có loại cảm giác đi ra ngoài ăn trái cấm bị phụ thân phát hiện, Sở Du Nhiên lúng túng đâm đâm phía sau lưng Sở Hồng Vũ, thấp giọng hỏi hẩn: “Hai ngày nay cha ăn cơm thế nào?”

Sở Hồng Vũ hừ hừ, “Không ăn.”

Sở Du Nhiên tiếp tục đâm, “Ngày chùng mấy ngày cha đều không ăn cơm?”

“Con là đứa không có lương tâm, cha chỉ lo lo lắng cho con bị cầu điều đi, làm gì có có tâm tình ăn cơm, đúng, năm ngày rồi cha không ăn cơm rồi!” Sở Hồng Vũ mở mắt ra, ngẩng đầu lên, nhìn Sở Du Nhiên đỏ mặt, còn muốn nói vài câu, liền thấy Sở Du Nhiên ánh mắt áy náy nhìn hẩn, cặp mắt đào hoa tinh xảo, cực kỳ giống chính mình, mà cảm xúc trong mắt, cực kỳ giống người kia.

Sở Hồng Vũ nhắm mắt lại, không dám nhìn ánh mắt Sở Du Nhiên nữa.

Sở Du Nhiên sau khi cảm giác được Sở Hồng Vũ cảm xúc biến hóa không hiểu nháy mắt mấy cái, ánh mắt lóe lên một tia nghi hoặc. Sở Hồng Vũ không có cho cậu cơ hội tiếp tục suy nghĩ sâu sắc, vỗ bàn một cái, hiệu trưởng đại nhân vung tay lên: “Đi! Về nhà ăn cơm! Ba ba muốn ăn thịt!”

Sở Du Nhiên: “...” Vừa nãy nhất định là ảo giác của cậu! Người này vẫn là bá đạo như thế!

Công bố mình đã đói bụng năm ngày Sở hiệu trưởng muốn ăn thịt, làm tiểu áo bông, Sở Du Nhiên tự mình liên hệ nhà bếp, muốn một khối thịt lớn mới mẻ, quyết định buổi tối hầm một nồi. Đương nhiên, cậu không có quên đại tiểu than quả bàng của chính mình, gửi tin nhắn kêu đến đồng thời ăn.

Sở Hồng Vũ xem Wells vẫn là bộ dạng rất xoi mói, nhìn mũi lại xem mắt, thấy thế nào làm sao cũng không vừa mắt. Quả thực liền giống như đến kỳ kinh nguyệt, tâm tình thay đổi thất thường, đặc biệt có vẻ thần kinh.

Wells bình tĩnh không nhìn, ngược lại hẩn đã quen, nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, nhìn tiểu bạn lữ, thuận tiện dứt cho cháu trai mấy miếng, thoạt nhìn vô cùng thích ý.

Đợi Sở Hồng Vũ ăn uống no đủ, nhìn người đối diện vẫn luôn không biết xấu hổ xem con trai chính mình, Sở hiệu trưởng nhíu nhíu mày, “Ra đi luyện một chút?” Wells ánh mắt lóe lên một nụ cười, nghiêm túc ngữ điệu thật giống đang trình bày một sự thật, “Thầy không đánh lại được con.”

Sở Du Nhiên bất mãn tại dưới đáy bàn đá Wells một chút: Ông ấy đã rất không bình thường anh làm sao còn kích thích ông ấy?

Quả nhiên, Sở Hồng Vũ cười lạnh hai tiếng, “Thời điểm tôi dạy cho cậu, cậu còn đang bú sữa đây!”

Wells hé mắt, hiển nhiên đối với cái từ bú sữa này có chút bất mãn, bên trong con mắt màu vàng óng bay lên chiến ý, thoạt nhìn càng ngày càng sáng, thật giống đối với quang minh chánh đại đánh thầy giáo + cha vợ chuyện như vậy cũng sinh ra hứng thú, hần đứng lên, duỗi ra một cái ngón tay, nghiêm túc nói: “Bồi thầy một canh giờ.”

Sau đó hai người liền vèo vèo nhảy xuống cửa sổ, tìm địa phương đi đánh nhau.

Sở Du Nhiên chạy đến bên cửa sổ nhìn một chút, hai người đã không thấy...

Dillow nhảy lên bệ cửa sổ, sau khi ngóng nhìn một cái vuốt móng vuốt, ghét bỏ nói: “Ấu trĩ!”

Sở Du Nhiên đem bé ôm đến trên ghế salông, cảm thán một chút tiểu tử càng ngày càng nặng, ngược lại xoa xoa cái bụng, Sở Du Nhiên hỏi: “Dillow, ngày hôm nay ở trường học làm cái gì?”

“Đánh nhau, ăn, ngủ.” Dillow lưu loát trở mình, bảo hộ được cái bụng thịt vù vù của chính mình.

Sở Du Nhiên cúi đầu nhìn né, “Đánh nhau? Cùng ai?”

“Cùng mấy con mèo sát vắcj ~” Dillow giương lên đầu nhỏ, vẻ mặt đó, chỉ có thể dùng một cái từ để hình dung: Vương chi miệt thị!

Sở Du Nhiên đột nhiên vì thầy Hal lau vệt mồ hôi, nghĩ thầm thân thể cậu đã tốt, ngày mai vẫn là lên lớp đi, bằng không để một mình thầy Hal chăm sóc đám nhãi con này, thầy Hal không chắc sẽ khóc.

Sau một tiếng, Wells từ trước cửa sổ bò vào, một mặt nghiêm túc nói: “Không cẩn thận, thắng.”

Sở Du Nhiên khoe miệng giật một cái, “Cho nên người tìm anh phiền toái không có mặt mũi trở về.”

Wells gật đầu, nghiêm túc nói: “Đúng thế.”

Sở Du Nhiên: “... Anh giỏi quá.”

Chiến đấu thắng lợi quốc vương bị hạ rốt cục không có người ngăn cản đường hoàng đem vương hậu của mình mang về tẩm cung, đưa cháu trai ngu xuẩn đã mệt mỏi rời ném cho quan hầu, được như nguyện đem vương hậu của mình ngâm lên giường, nhưng đáng tiếc, tại thời điểm hần muốn nhào lên, vương hậu điện hạ mắt long lanh: “Biến thành thú thân cho em ôm một chút!”

Wells: “...”

“Đêm nay anh liền biến thành thú thân ngủ, trước sáng sớm ngày mai không cho biến trở về đến.”

Wells bất mãn nâng lên mặt Sở Du Nhiên, lên án nói: “Thân ái, ngày hôm nay cũng coi như là tân hôn của chúng ta.”

Sở Du Nhiên bĩu môi, “Anh không có nói cho em chuyện phát sóng trực tiếp, em hiện tại rất không cao hứng.”

Wells sững sốt một chút, nhất thời không biết nên làm sao dở, hần có thói quen đem tất cả mọi chuyện đều không chế trong bàn tay mình, còn thật không nghĩ nhiều như thế. Thử dò xét cúi đầu, nhìn giống cái mình âu yếm đồng dạng lên án nhìn mình, Wells bất đắc dĩ, biến thành thú thân nằm tại bên người Sở Du Nhiên cà cà, mặc cho xoa. Sở Du Nhiên vui vẻ, ôm mèo lớn cảm giác rất tốt, mạnh mẽ hôn một cái, “Ngủ ngon, thân ái.”

Khai trai ngày thứ hai liền bị đoạn thịt quốc vương bị hạ muốn tìm bất mãn vùi ở trong lòng bạn lữ, hai người dịu dàng thăm thiết ôm nhau ngủ một đêm. Nhưng mà sáng sớm mở mắt ra, Sở Du Nhiên liền đưa ra ý kiến muốn đi trường học, Wells trực tiếp biến thành người đem người hành hạ hần một đêm đánh gục, hung ác hôn lên.

Sở Du Nhiên nắm lấy vai Wells, bị động chịu đựng nụ hôn này, không biết nói chuyện làm sao lại đột nhiên liền phát tình, tính dục của thú nhân đều là dồi dào như vậy sao? Tình huống này là thế nào?!

Cũng may Wells chỉ là trước tiên đòi điểm lợi tức, cũng không tiếp tục đi xuống, Sở Du Nhiên thở phào nhẹ nhõm, tức giận trừng người trên người mình liếc mắt một cái, không cẩn thận lại bị gương mặt tuần tú góc cạnh rõ ràng này qua lại đến thất thần. Mới vừa tỉnh ngủ, mèo lớn trong ngày thường lạnh lùng nghiêm

ngộ nghiêm túc còn có chút lười biếng, bên trong con mắt màu vàng óng phảng phất vụn nhỏ ánh sao, tràn đầy, đều là bộ dáng của mình. Sở Du Nhiên thỏa mãn bốc lên khoe miệng, sờ về phía hai má Wells, cảm thán: “Nếu như Dillow có thể biến thành người, có thể đẹp trai giống anh không?”

“Không biết.” Quốc vương bệ hạ phi thường lãnh khốc đánh gãy ảo tưởng của bạn lữ, lý do phi thường đầy đủ, “Nó ngu xuẩn như vậy, trưởng thành tuyệt đối không dễ nhìn.”

Sở Du Nhiên: “...” Đây thật sự là chú ruột sao?

Trường học khu trẻ nhỏ, lớp Tiểu Cửu.

Sở Du Nhiên về tới trường học, bọn nhỏ hưng phấn vây quanh cậu, từng đứa từng đứa đôi mắt chăm chú theo dõi cậu, còn thẳng thắn hít cái mũi nhỏ. Hơn nữa xoay quanh đặc biệt có quy luật, một vòng một vòng lại một vòng, Sở Du Nhiên nhất thời cảm thấy được đám nhóc này đang đánh thái cực tổ chức bát quái trận, cậu muốn đầu hàng rồi lại bị vây giữa đám đại yêu quái này.

Mấy ngày không gặp.

Cậu ngồi xổm người xuống, vừa định đưa tay ôm đã thấy Miller chuyển tới trước mắt cậu, tiểu tử kinh ngạc thốt lên một tiếng, lùi về sau ba bước xa, những đứa nhỏ khác vừa nhìn tiểu đồng bọn động tác nhất kinh nhất sợ, lập tức noi theo, dồn dập lùi về sau, hìn dáng sợ hãi: (o)!

Sở Du Nhiên nhìn bát quái trận khuếch trương lớn hơn một vòng, nhất thời có một loại dự cảm xấu. Quả nhiên, Miller sức quan sát max đuổi ra móng vuốt chỉ vào miệng Sở Du Nhiên: “Mùi vị giống đực! Đặc biệt nồng nặc!”

Sở Du Nhiên đỡ trán, thật là muốn đem tên tiểu tử này nhốt vào trong lồng tre làm sao bây giờ?

Hal hiển nhiên đã nào bỏ cái gì, mắt to vụt sáng nhìn miệng Sở Du Nhiên, sắc mặt so với Sở Du Nhiên còn hồng hơn. Chuyện không phù hợp với thiếu nhi, Hal liền đem nhóm trẻ con đều đánh đuổi, chỉ có Dillow lười biếng nằm nhài trên nhánh cây, ghét bỏ liếm liếm móng vuốt, phàn nàn: “Ngu!”

Hả?

Archer cùng Caly đồng thời ngửa đầu, hai mặt cùng chung một mối thù, ý kia: Cậu có phải là muốn đánh nhau? Dillow sách một tiếng, cùng nhịp điệu Wells ghét bỏ bé giống nhau, báo nhỏ đứng ở trên cây, ở trên cao nhìn xuống, nói chuyện đến ngay cả Sở Du Nhiên cũng muốn đánh bé: “Đánh hai người các cậu ngu xuẩn căn bản không tốn sức.”

Mắt thấy ba đứa nhỏ lại lao vào đánh nhau, Sở Du Nhiên cũng không cảm thấy kinh ngạc, để Jimmy nhìn bọn họ, chỉ cần không bị thương, liền mặc bọn họ dẫn vật. Ở trong sân chuyển một vòng, phát hiện dưới tàng cây dĩ nhiên đặt vài cái vòng lăn, Sở Du Nhiên tò mò đi tới gảy mấy lần, hỏi Hal, “Đây là ai sắp đặt?”

Hal nhanh chóng giải thích: “Là mẫu phụ Vic đưa tới, ngài ấy nói Vic liền lười biếng lại mập, cần thiết rèn luyện.”

Sở Du Nhiên vừa nhìn Vic tròn vo, tiếp tục nhìn Panda càng thêm tròn vo, nhú mào, hai đứa nhỏ này xác thực nên vận động nhiều.

Ở trong mắt Sở Du Nhiên xem ra, Dillow nếu biến thành hình người nhất định là tiểu vương tử tuần mỹ mặt lạnh, Archer tuyệt đối là tiểu tử tóc đỏ rắn chắc, Caly là tiểu ấu nam dương quang tuần mỹ. Còn Miller lén lút trốn ở một bên, không biết đang quan sát gì, nhất định là đứa bé mắt to ngây thơ. Jimmy nằm nhài trên nhánh cây ưu nhã lắc đuôi của chính mình, sẽ là công tử nhỏ tuổi tao nhã, giấu lại Tam ca của bé tuy rằng đầu óc không tốt, nhưng mặt vẫn là xinh đẹp, Jimmy rõ ràng cho thấy là con ngoan hữu dũng hữu mưu có nội hàm, sau này tuyệt đối là đại mỹ nhân.

Như thế vừa nhìn, chỉ có Vic cùng Panda, lười hặn không thể đem mình bày ra thành một tấm bánh, thật không nhìn ra đáng đáp về sau ra sao, vì bọn nhỏ suy nghĩ, Sở Du Nhiên ngoan nhân tâm, “Panda bồi Vic đồng thời, giảm béo!”

Đang gặm gậy trúc Panda không khỏi bối rối ... Ăn ngon đột nhiên muốn giảm béo là có ý gì? Vốn là không thể nào nói gấu mèo mập đột nhiên kích động, mạnh mẽ bỏ ra một câu, “Thầy giáo! Thầy thật ngốc, con

không mập!”

Sở Du Nhiên nhìn cái vóc người này của bé, rất nghiêm túc cấp sửa chữa, “Bảo bối nhi, con như vậy chính là mập, như...” Sở Du Nhiên tìm một vòng, cũng sờ là không có ở trong lớp tìm ra một người gầy, vì vậy chỉ tay vào thầy Hal, “Như thầy Hal như vậy mới gầy, nhớ chưa?”

Thầy Hal cẩn thận sờ sờ bụng của mình, mặt liền đỏ.

Panda phản kháng không có hiệu lực, cả người đều ủ rũ ủ rũ, Vic nhưng là tinh thần nhếch đầu lên, sau khi móng vuốt chấm đất đứng thẳng, hai mắt sáng lấp lánh nhìn bằng hữu của chính mình, thậm chí có kèm? hạnh phúc tới quá nhanh lại như một trận gió to, a vù vù thổi!

Vì Sở Du Nhiên nhần tâm, thành lập tổ hai người giảm béo!

Vì để cho gấu mèo mập có thể chính mình động, Sở Du Nhiên suy nghĩ một chút, quyết định đề nghị làm một cái thang trượt. Tại tinh cầu này, căn bản cũng không có thang trượt, nhóm ấu tể giải trí ngoại trừ leo cây chính là nhào cấn đồ chơi, như Dillow bọn họ loại đứa nhỏ hiếu động này còn nói được, Panda như vậy, cậu đừng muốn cho chính nó tự động.

Trường học sau khi nhận được đề nghị của Sở Du Nhiên không chút suy nghĩ liền phê chuẩn, thân phận của Sở Du Nhiên ở đây, cậu ta muốn cái gì cũng phải cho, hơn nữa rất nhanh liền làm theo yêu cầu. Hai ngày sau, lớp Tiểu Cửu dựa vào vị trí tường cái đặt một pháo đài nho nhỏ đầy màu sắc, tất cả đứa nhỏ đều vây quanh cái pháo đài này hai mặt nhìn nhau, không biết đây là cái thứ gì. Sở Du Nhiên đem Panda ôm đi, đặt ở trên miệng thang trượt, tiểu tử nhìn chung quanh một chút, còn chưa hiểu đây là muốn làm gì, có thứ tự chuẩn liền tuột xuống.

Tiểu bàn tử sợ ngây người!

Thú vị!

Vừa nhìn thấy vật này là chơi như vậy, tất cả đứa nhỏ đều xông lên trên, Dillow, Archer cùng Caly trong nháy mắt đem nơi này xem là địa bàn mới, ba đứa nhỏ leo lên liền đánh nhau, Sở Du Nhiên một đầu hắc tuyến, thời điểm bọn họ ba đứa không có chơi đùa. Thầy Hal gấp gấp ở phía dưới nhảy nhót, vẫn luôn nhắc tới: “Không nên đánh nhau, không sẽ té xuống, mau xuống dưới mau xuống dưới!”

Sở Du Nhiên lập tức sai người ở phía dưới phơ một tầng thảm dày đặc, giống đực cướp địa bàn hình như là thiên tính, tự nhiên ngăn lại không được, chỉ có thể bảo vệ. Cái thang trượt này vật liệu chế tác đều là kim loại, xung quanh cậu cố ý sai người bọc một tầng phòng hộ một bên, vật này đặc biệt trải qua dẫn vật. Hơn nữa, Sở Du Nhiên cố ý đặt kích cỡ lớn, lại sợ bọn nhỏ quá mập, không cẩn thận kẹp lại xuống không được!

Bởi vì mình là người thứ nhất chơi, Panda luôn luôn lưỡi biếng dĩ nhiên lần thứ nhất có ý thức cạnh tranh, sau khi vụng về leo lên, đặt móng đem Caly chen tách, chậm rãi xê dịch về miệng thang trượt. Sở Du Nhiên ngạc nhiên nhìn Panda, giống đực nên có cạnh tranh ý thức, Panda vẫn luôn không tranh không đoạt bộ dạng chậm rãi, hiện tại vì là ấu tể giống đực rất cực cũng phải có tính tranh đoạt.

Có lẽ là bị Panda lần thứ nhất quăng cái móng cướp đồ vật chấn động đến, ba đứa nhỏ cũng dừng đánh, tất cả đều vây xem gấu mèo mập, Sở Du Nhiên đẩy Jimmy cùng Miller một cái, “Hai người các con, thỉnh thoảng cũng phải rèn luyện một chút năng lực leo lên, đều đi chơi đi.”

Lớp của Sở Du Nhiên bọn nhỏ đang ở giai đoạn tò mò tìm tòi, lớp cách vách tiểu sư tử hổ báo đã tò mò hướng bên này mong chờ, thầy Hal nhìn Sở Du Nhiên đáng đáp cười nhạt, lo lắng hỏi: “Thầy Sở như vậy sẽ không khiến hai lớp đánh nhau nữa phải không?”

Sở Du Nhiên cười nheo mắt lại, đáng đáp như trước ôn nhuận ưu nhã, trên mặt tinh xảo bởi vì cái nụ cười này tản ra ánh sáng ấm áp lòng người, dường như có thể đem tất cả xung quanh đều bao phủ khí tràng ấm áp, liếc mắt nhìn cũng làm người ta cảm thấy được năm tháng yên tĩnh, không đành lòng quấy rối. Trong giọng nói của cậu đồng dạng mang theo ý cười, ngữ điệu cũng là chậm rãi, cậu nói: “Nếu như thầy Claude không quản được các con của anh ta, chạy tới khiêu khích vân vân, Dillow bọn họ nhất định phải học được bảo vệ. Thầy Hal, những kiến thức bọn nhỏ phải học chỉ vừa mới bắt đầu, nửa cuối năm học, còn phải học thực hành nha.”

Thầy Hal: Tuy rằng không phải hiểu lắm, nhưng khi nhìn thầy Sở nói bộ dáng rất sâu xa.

Sở Du Nhiên ^__^

“Khai giảng đến bây giờ, tôi vẫn luôn áp chế thiên tính của bọn nhỏ, để cho bọn nhỏ bé ngoan tại địa bàn của chính mình dần vật, là vì làm cho bọn nhỏ bỏ tật xấu của chính mình đồng thời học quy củ, không quy củ không thành quy tắc, mặt khác, chúng ta muốn cho bọn nhỏ ngoan ngoãn, cho rằng thủ tục, để cho bọn nhỏ học được tuân thủ, như vậy bọn nhỏ lớn rồi mới có thể có nhân sinh quan chính xác của chính mình, điểm ấy bọn nhỏ học rất tốt, thầy xem, bọn nhỏ biết đến xâm chiếm đồ của người khác là không đúng.” Sở Du Nhiên cười vỗ vỗ vai Hal, cảm khái nói: “Tôi sau này không thể vẫn luôn ở đây, nếu như ngày nào đó có việc tới không được, thầy Hal phải cực khổ rồi.”

Thầy Hal cảm động vỗ vỗ bộ ngực gầy yếu của chính mình, “Anh yên tâm! Em bảo đảm học tập cho giỏi, mau chóng từ trở thủ chuyển tới thầy giáo chính thức!” Tuy rằng vẫn là không hiểu chuyện này cùng lớp sư tử hổ báo khiêu khích có quan hệ gì.

Sở Du Nhiên cười híp mắt khen: “Thực sự là thỏ con hiền lành.” Hi vọng đem bọn nhỏ lớp sư tử hổ báo dẫn lại đây, hai cái lớp khai chiến sau này chỉ ham muốn hòa bình, thỏ nhỏ còn có thể bình tĩnh như thế.

Thầy Hal ngưỡng ngừng nở nụ cười, bị khen đặc biệt thật không tiện.

Buổi chiều thời điểm tan học, bảo bảo khác được thầy Hal đưa đi, vì Sở Du Nhiên cùng Dillow đã bại lộ thân phận suy nghĩ, hai người không thể lại xuất hiện tại cửa lớn đưa đứa nhỏ, như vậy vừa vặn dễ dàng cho Wells, đồng thời dóm bạn lữ cùng cháu trai, cũng không làm lỡ.

Sau khi lên phi hành khí, Dillow còn đang hưng phấn cái thang trượt kia, Wells tâm tình rất tốt nhu nhu cái bụng cháu trai, “Trở về cho con cái thang lớn.”

Dillow không thể nào tin tưởng nhìn chú của mình, ánh mắt viết đầy không tín nhiệm →__→ chú sẽ tốt bụng như vậy? Chú có thể đối với con tốt như vậy? Chú mau nói chú có phải là có âm mưu gì? Con có thể nói cho chú, con Dillow đại nhân không sợ âm mưu, không sợ khiêu chiến, đối với cái gì đều không có lo sợ! Chú đừng muốn tính kế con!

Sở Du Nhiên nhìn Dillow cái biểu tình không tín nhiệm này, suy nghĩ thêm Wells trong ngày thường rất hay đùa Dillow, nhất thời cảm thấy chính mình là đứng ở bên phe của Dillow, bởi vì ngay cả cậu đều cảm thấy được đây chỉ là thủ đoạn Wells đùa Dillow, không chắc đứa nhỏ mới vừa cao hứng ngao ~ chú cho con cái thang trượt lớn, Wells sẽ mặt không thay đổi nói cho nó biết: Đùa con mà thôi, đồ ngốc.

Nhìn bạn lữ của mình cùng nhãi con mình nuôi lớn đều không tín nhiệm mình, Wells hơi nhú mày, nhìn bên ngoài cửa sổ, không nói một lời.

Sở Du Nhiên nháy mắt mấy cái, đâm đâm Dillow, nháy mắt với tiểu tử, con như vậy chú rất thương tâm, nhanh đi hò hét.

Dillow liếm liếm móng vuốt, rầm rì một tiếng, dùng móng vuốt nhấn nhấn phía sau lưng Wells, ngao khí nói: “Kỳ thực, con cũng không cần, bắt quá... Nếu như chú tặng con, con cũng sẽ rất cao hứng (^) “

Wells quay đầu, khẽ cười một cái, “Rất vui vẻ?”

Sở Du Nhiên trong nháy mắt tại trên eo Wells nhéo một cái, thuận tiện tròng mắt một cái, cậu tin tưởng, nếu như không ai ngăn cản mèo lớn hồng này, hẳn tuyệt đối sẽ nói lời Dillow không thích nghe, trước khi về đến nhà tuyệt đối liền muốn tiến hành một hồi chú cháu đại chiến. Wells người này, không quản hấn cười hoặc không cười, rất ít người có thể đoán ra hẳn muốn làm cái gì, nhưng là bằng cảm giác Sở Du Nhiên liếc mắt một cái có thể nhìn ra, nhờ có tinh thần lực trời phú, khiến quốc vương bề hạ mệnh tao đều thành trong suốt hóa.

Trên eo bị nhéo một cái, không đau, trái lại có chút ngứa, Wells bị cắt đứt dòng suy nghĩ, bỏ qua ý nghĩ cháu trai đã kích, quay đầu cương chịu nhìn Sở Du Nhiên, “Làm nũng?”

Sở Du Nhiên đem Dillow ôm, cười khét trên mặt đối phương, “Đúng, làm nũng.”

Tác giả có lời muốn nói:

Người một nhà ưu tang:

Đại than quả bàng bệ hạ: “Vợ ta vẫn là vạch trần ta bề ngoài lạnh khốc, nhưng lại vĩnh viễn chọc tâm ta, chọc tâm ta, làm sao bây giờ?”

Tiểu than quả bàng điện hạ: “Thế giới này ngoại trừ ta, đều ngu xuẩn không thể nhìn được? Còn có ai động một hòm quả cầu lông của ta, thiếu một cái thì đánh người đó.”

Chiến Thần vương hậu Sở Du Nhiên: “Trong nhà có hai người ở phương diện khác rất không thuần thực ngu ngốc, còn đều coi ta là bệnh thần kinh, này có thể trách chính?”

— Dillow đen sì lao nhanh mà tới —

Hết chương 38

39. Chương 39

Sau buổi cơm tối, Lindsay cầm theo một bộ lễ phục đi tới cửa, gõ cửa một cái.

Đang chải lông cho Dillow, Sở Du Nhiên vừa ngẩng đầu, nhìn thấy quần áo trong tay Lindsay, cười hỏi: “Cho ta?”

“Đúng, đây là bộ lễ phục thứ nhất, ngài trước tiên thử một chút xem có vừa người không.” Lindsay đem khay thả xuống, lấy lên lễ phục màu trắng mặt cắt tinh xảo cầm ở trong tay, cười xem Sở Du Nhiên, “Ngài mặc vào nhất định rất dễ nhìn.”

Sở Du Nhiên thả Dillow ra, tiếp nhận lễ phục liếc mắt nhìn, “Đây là, quần áo mặc trong ngày cưới?”

Lindsay cười ra một đôi răng nanh nhỏ, “Đúng, bệ hạ đặt trước mười bộ, mặc cho ngài chọn lựa, bệ hạ ánh mắt thật tốt, mỗi một bộ đều rất thích hợp với ngài.”

Sở Du Nhiên cười nhận lấy, hào phóng nói: “Vậy ta mặc thử một chút?”

Đem bộ lễ phục chẳng hề phức tạp, lại vô cùng khéo léo tinh xảo mặc lên người, Sở Du Nhiên kéo kéo vải vóc trên eo, kinh ngạc hỏi: “Sao lại vừa như vậy? Không có ai đo kích cỡ cho ta mà?”

Bộ lễ phục màu lót thuần trắng, rất giống quý tộc Châu Âu thế kỷ mười bảy, so với lễ phục quý tộc cung đình càng thêm tinh mỹ, cũng đơn giản hơn. Trừ đi trang sức rườm rà biểu lộ ra thân phận, chỉ ở cửa tay áo cùng trên vạt áo thêu lên hoa văn màu vàng, trang trọng tao nhã. Cái màu sắc này, tại Sở Du Nhiên xem ra, cực kỳ giống màu sắc ánh mắt của Wells, phi thường hài lòng. Sau khi mặc trên người, khiến thân hình hoàn mỹ của Sở Du Nhiên không giữ lại chút nào triển lộ ra, đặc biệt phần eo cùng chân, tinh tế thẳng tắp, khiến gợi không gì tả nổi. Lindsay kinh diễm nhìn mười mấy giây, bị Dillow bắt mắt dán một móng vuốt, mới phản ứng được, ngượng ngùng giải thích: “Đây là bệ hạ thuận miệng nói, không nghĩ tới đã vậy còn quá vừa vặn!”

Lần này trái lại khiến Sở Du Nhiên cảm thấy ngượng ngùng, Wells căn bản cũng không có lấy có thước đo vóc người cậu, một người làm sao có thể dùng mắt thường nhìn chuẩn như vậy? Sở Du Nhiên sắc mặt có chút hồng, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết nên nói gì.

Vẫn là tâm tư Dillow đơn thuần, tiểu tử đôi mắt sáng lấp lánh vây quanh Sở Du Nhiên xoay chuyển vài vòng, dùng móng vuốt vồ vồ cẳng chân Sở Du Nhiên, không chút nào bảo lưu tán dương: “Thật đẹp mắt, giống như muốn kết hôn ngay vậy.”

Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, ngồi xổm người xuống ôm lấy Dillow, dùng cái trán chà chà trán tiểu tử, nói nghiêm túc: “Dillow, nếu như thầy giáo cùng chú con kết hôn, con vẫn thích thầy sao?” Cậu vẫn còn có chút lo lắng, trước tiên muốn hỏi một chút ý nghĩ của đứa nhỏ, nếu như Dillow không thể tiếp thu cậu từ thân phận thầy giáo đến thân phận người nhà, cậu còn cần cùng đứa nhỏ này từ từ câu thông một chút.

Không nghĩ tới, Dillow sau khi nghe lời này dùng một loại ánh mắt thầy có phải là ngốc nhìn Sở Du Nhiên, dùng nhục điểm tại trên gáy Sở Du Nhiên nhấn một chút, báo nhỏ đặc biệt tiểu đại nhân nói: “Yêu thầy yêu thầy, chờ con lớn lên cũng sẽ yêu thầy, giống cái, thực sự là sinh vật phiền toái.” (^)

“Dillow, “ Sở Du Nhiên cà cà cái bụng mềm mại của báo nhỏ, cười híp mắt hỏi bé: “Nếu như chú con kết hôn với người khác, con có tiếp thu không?” Trong ánh mắt Dillow nháy mắt bắt đầu ác liệt, móng vuốt nhỏ duỗi ra, bốn cái móng vuốt sắc nhọn dị thường sắc bén, “Chú ấy dám?”

Sở Du Nhiên vui mừng cà cà tiểu tử, còn chưa kịp khen vài câu, liền nghe tiểu hắc báo nói tiếp: “Chú đã đem thầy giáo làm lớn bụng, làm sao có thể không chịu trách nhiệm?!”

Sở Du Nhiên: “... Sai chủ đề rồi!”

Wells còn chưa vào cửa, liền nghe thấy cháu trai ở sau lưng nói xấu hắc, nhú mày lại, Wells một mặt ghét bỏ đập cửa đi vào, ánh mắt trực tiếp rơi vào tay Sở Du Nhiên đang nhéo lỗ tai Dillow.

“Nhìn rất đẹp.” Wells lựa chọn quên đi cháu trai vô lễ, đối với bạn lữ nghiêm túc khen.

Sở Du Nhiên khoe miệng mới vừa cong lên, Wells tiếp tục khen: “Quả nhiên rất vừa vặn.”

Sở Du Nhiên đi tới, lại một lần nữa đem Dillow vỗ trên mặt Wells, mắt thấy Dillow một thân lông đen che lại gương mặt tuần tú của Wells, Sở Du Nhiên nghiêm mặt, nghĩ đến nguyên nhân đối phương biết đến rõ ràng vóc người nhỏ bé của cậu như thế, cậu một điểm đều không cười nổi.

Dillow mất công tốn sức bò đến sau cổ Wells, cái mông ngồi ở trên bả vai Wells, hai cái móng vuốt ôm đầu chú mình một mặt bắt đắc dĩ thở dài, khẩu khí đặc biệt lo nước thương dân: “Giống cái, quả nhiên là sinh vật không thể nói lý.”

Wells phá thiên hoang cảm thấy cháu trai thông minh, tán đồng gật đầu một cái. Nói dễ nghe còn sẽ tức giận, quả cầu lông tính khí càng ngày càng tệ, đều là hắc tạo thói quen.

Sau đó, quốc vương bệ hạ cùng Dillow điện hạ, cứ như vậy bị giống cái duy nhất trong nhà không thể nói lý —— đuổi ra ngoài!

Sở Du Nhiên nhìn hai người bọn họ đi ra ngoài còn liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt là tràn đầy oán thầm đối với cậu, tâm lý đặc biệt muốn nhéo lỗ tai bọn họ, một lớn một nhỏ này chính là nguyên nhân khiến tính khí của cậu không tốt, mỗi ngày đều muốn đánh bọn họ.

Hôn nhân hoàng thất, cơ hồ hết thảy đều là trong suốt hóa, theo lễ cưới chuẩn bị, chuyện này nghiêm nhiên thành đối tượng đàm luận trà dư tửu hậu của con dân đế quốc, tư liệu của Sở Du Nhiên cũng dần dần bị tìm ra. Mệnh định hôn ước, trải qua bị thương mất trí nhớ, còn có thể lần thứ hai yêu cùng một người, đây tuyệt đối là thú thần an bài! Không, có thể trị quốc vương bệ hạ vương hậu điện hạ chính là thú thần tái thế, đặc biệt cao, lớn!

Dưới sự thúc đẩy của Wells, thân phận của Sở Du Nhiên nước lên thì thuyền lên, trừ một chút quý tộc quan sát thái độ, bình dân bách tính không chút nào ảnh hưởng đến lợi ích lại gào gào ủng hộ. Ngược lại theo như đồn đãi cổ sự ái tình xúc động lòng người, vương hậu điện hạ nghiêng nước nghiêng thành xinh đẹp như hoa, quốc vương bệ hạ sủng đến tận trời, Dillow điện hạ đồng dạng yêu mến cậu ấy, người ta nguyện ý chúng ta tại sao muốn phản đối? Ủng hộ là được rồi!

Sở Du Nhiên không có chuyện gì rất yêu thích xem tin tức, tại thời điểm nhìn thấy người khác nói cậu là thú thần tái thế loại lời nói vô căn cứ này, Sở Du Nhiên ít có phun tào một câu: “Đều nói phụ thân tôi là thú thần, tôi hiện tại lại thành thú thần tái thế, có phải là bối phận không đúng không?” Sau khi nghe đến Sở Du Nhiên nói Wells cùng Dillow đều nghiêm túc gật đầu, rất có loại cảm giác nhà chúng ta người là lão đại, người nói cái gì chính là cái đó, Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, trào qua Dillow xoa nhẹ một cái, tức giận nói: “Cũng là bởi vì hai người như vậy, bọn họ mới nói như thế.”

Dillow từ dưới ma trảo của Sở Du Nhiên bò ra ngoài, dùng đuôi quét cậu một chút, cao quý lãnh diễm nói: “Giống đực, phải có nguyên tắc của giống đực, đây là cương chiêu, không muốn thị sủng càng kiêu!”

Sở Du Nhiên cười đem tiểu tử kéo trở về, nhún ở trên đùi vò, “Là thị sủng mà kiêu, từ đầu không học rõ ràng con vẫn luôn như thế, từ này là ai dạy con?”

“Khụ!” Wells đứng lên, sắc mặt nghiêm túc đánh gãy hai người chơi nháo, hẩn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, trầm giọng nói: “Hai người cần phải đi.”

Sở Du Nhiên dùng ánh mắt tự tiểu phi tiêu quan sát Wells một lần, thấy đối phương trầm ổn như cũ, trên mặt không chút nào nhìn ra kẽ hở, miệng phải quăng. Wells tiếp nhận áo khoác trong tay Lindsay, tự tay khoác lên trên người Sở Du Nhiên, sắc mặt không thay đổi nói: “Bên ngoài có chút lạnh, mặc vào.”

Ngữ khí của hẩn chẳng hề ôn nhu, ở trước mặt người khác là một thói quen lạnh lẽo cứng rắn cường thế, Sở Du Nhiên nhưng là nở nụ cười, nghe lời mặc áo khoác vào, mặc cho đối phương buộc nút cho cậu. Vẫn là áo khoác dài màu trắng, thật giống như Wells đối với màu sắc trước đó của quả cầu lông đặc biệt chấp nhất, quần áo của Sở Du Nhiên là nhạt màu, cũng may vừa vặn phù hợp phẩm vị của Sở Du Nhiên, cậu cũng là mặc cho Wells an bài. Cái áo choàng dài bị Sở Du Nhiên điều động phi thường hoàn mỹ, sau khi thắt nút càng lộ ra vóc người hoàn hảo, khí chất thanh nhã xuất trần, Wells đôi mắt hơi híp híp, rốt cục hài lòng gọi lên một điểm khoe miệng.

Sở Du Nhiên không hiểu ngắc đầu nhìn hẩn, “Anh cười cái gì?”

“Ta muốn nhượng tất cả mọi người biết đến, em là hoàn mỹ nhất.” Người bình thường đối với bạn nữ xinh đẹp đều là hận không thể đem người giấu đi, sợ bị người khác ghi nhớ. Mà Wells vừa vặn ngược lại, lại muốn đem ưu điểm toàn bộ biểu diễn ra ngoài, hào phóng làm cho tất cả mọi người đều biết, cậu hoàn mỹ như vậy, nhưng cậu ấy là của ta, quốc vương bề hạ bá đạo cùng tự tin trước sau như một.

Sở Du Nhiên nghe lời này có chút chịu không được, thính tai đỏ lên liếc mắt Wells một cái, gọi Dillow sau đó vội vã rời đi.

Đem Sở Du Nhiên đưa tới trường học, Wells nhìn bóng lưng hai người một trước một sau cười đẩy xe đẩy, ánh mắt lóe lên tâm tình thỏa mãn, sau đó, sắc mặt ôn nhu của hẩn vừa thu lại, xoay người một cái khí thế lập tức thay đổi, lần thứ hai khôi phục dáng dấp lãnh túc, cũng không quay đầu lại hỏi Crewe sau lưng, ngữ khí có chút lạnh: “Bọn họ muốn tới để tinh?”

Crewe gật gật đầu, “Đúng, người nhà vương hậu công bố đã tìm kiếm ngài ấy rất lâu, ở trong video đăng ký thủ tục nhìn thấy ngài ấy liền muốn đến để tinh tìm con trai.”

Ngón tay Wells nhẹ nhàng ma sa một chút nút áo không gian chứa đựng cơ giáp, ngữ điệu bằng phẳng lại ngầm có ý sát cơ, “Nhận thân a? Chuyện này trước tiên gạt vương hậu, chờ bọn họ đến nói sau đi.” Crewe nhìn sắc mặt Wells, cúi đầu đáp một tiếng, đã biết kết cục của người tới chắc chắn sẽ không tốt.

Sở Du Nhiên cũng không biết “Người nhà” muốn tới để tinh tìm cậu, gần đó năm trôi qua, cậu thậm chí đều quên phụ thân trong ký ức kia dáng dấp ra sao, còn có tình nhân và con riêng ông ta, cậu càng là nhớ không rõ. Nếu như cậu biết đến, khả năng cậu cũng sẽ không để ở trong lòng, dùng tâm tình của Sở Du Nhiên, trên đường gặp đối phương cậu không chắc đều sẽ cố ý hỏi ngược một câu: Các người là ai a?

Hiện tại vấn đề làm cho cậu quan tâm là Vic giảm béo!

Panda đã thích thang trượt, tiểu tử vụng về leo lên, sau đó sẽ giống như một quả cầu ục ục lăn xuống, cho dù là lăn, nó cũng là hoạt động, nhưng là Vic đây... Sở Du Nhiên cùng Hal đều ngồi xổm dưới tầng cây, nhìn Vic nằm ở trên vòng lăn ăn đồ ăn khoe miệng quất thẳng tới, đứa nhỏ này đã lười biếng đến hết có thuốc chữa, nằm ở trên vòng lăn lộ ra bụng tròn tròn, bộ vị riêng tư hoàn toàn trần trụi, hoàn toàn không có một chút tâm xấu hổ.

Đứa nhỏ này đã lười biếng đến không để ý tất cả sự vật bên ngoài, chỉ quan tâm đến mỗi việc ăn uống.

Sở Du Nhiên nặn nặn miệng Vic, bên trong một túi thức ăn thực tại không lớn, nhưng là cậu cũng biết, tên tiểu tử này tự mang không gian dị năng, trong này chắc chắn chứa đựng đồ ăn, muốn tịch thu đồ ăn vặt của nó cũng không biết vị trí. Sở Du Nhiên đâm đâm cái bụng Vic, thương lượng: “Vic, chúng ta không ăn, có được hay không?”

Vic lắc đầu một cái, từ chối.

Sở Du Nhiên đem nó phiên lại đây, chuyển ròng rọc chạy, dựa theo kinh nghiệm kiếp trước nuôi chuột đồng đến xem, tiểu tử nên bị ép buộc chạy vài bước, không nghĩ tới Vic như trước nằm úp sấp bằng phẳng bất động, đợi đến thời điểm vòng lẩn đem bé lẩn tới phía trên tiểu tử tùy ý chính mình rơi tự do, ba kỷ lập tức rớt xuống, nằm ngang ăn tiếp.

Thầy Hal che mặt, buồn không được, “Thầy Sở, này có thể trách ai?”

Sở Du Nhiên cũng sầu, cậu cũng không biết trách ai.

Dillow vừa nhìn thấy Sở Du Nhiên ngồi xổm dưới tàng cây cau mày, chạy tới quan tâm hỏi: “Làm sao vậy?”

Sau khi Dillow vừa đi qua, phía sau cũng thêm một đoàn, mấy tiểu tử nghịch ngợm gây sự đều chạy tới vây xem, “Làm sao vậy ạ?”

Sở Du Nhiên sờ sờ bụng Dillow, nói nghiêm túc: “Bọn nhỏ, thầy giao cho các con một nhiệm vụ quang vinh mà gian khổ!”

Dillow liếc mắt nhìn cậu, ý kia có thể có nhiệm vụ gì? Còn có thể quang vinh mà gian khổ?

Miller vừa nghe quang vinh nhanh chóng lắc đầu, hoảng sợ nói: “Con không muốn quang vinh, con không muốn chết.”

Sở Du Nhiên dở khóc dở cười đem Miller kéo qua xoa nhẹ một cái, “Các con có thể làm cho Vic vận động không? Nếu như có thể để Vic cùng với các con chơi đùa, buổi chiều thầy giáo làm cho các con đồ ăn ngon.”

Bọn nhỏ vừa nghe có ăn, trong nháy mắt tinh thần chấn hưng, từng đứa từng đứa vây quanh Vic, đều muốn đuổi móng vuốt kéo một chút. Sở Du Nhiên để Hal nhìn bọn nhỏ, chính mình đi cùng người nhà Vic liên hệ, muốn giảm béo, đầu tiên phải đem đồ ăn vặt của Vic cắt đứt. Hiện tại đồ ăn đã thành tinh thần để Vic dựa vào, không nói lời nào không chơi đùa không sống động, chỉ lo ăn. Hiển nhiên cái vấn đề này người nhà Vic cũng phát hiện, chỉ có điều ở nhà giảm béo hiệu quả cũng không tốt, cho nên mới đem vòng lẩn đưa tới trường học.

Sở Du Nhiên cảm thấy nhất định phải dời đi thói quen thích ăn của Vic, cũng không thể đợi đến khi lớn rồi trong tay lúc nào cũng cầm lấy một cái hạt dưa, đi đến chỗ nào ăn được thì sẽ ăn.

Cùng mẫu phụ Vic nghiêm túc thảo luận đem đồ ăn vặt của Vic giấu đi, Sở Du Nhiên đưa ra kế sách dùng đồ ăn dụ dỗ Vic, hi vọng người nhà phối hợp.

Mẫu phụ Vic vừa nghe Sở Du Nhiên nói xong, trực tiếp vỗ tay tán thành: “Được a được a được a! Trở về liền thu hồi đồ ăn của nó, đem đứa nhỏ giao cho ngài chúng ta đều đặc biệt yên tâm a!”

Sở Du Nhiên đều hơi kinh ngạc, đơn giản như vậy sẽ đồng ý?

Cậu còn không biết, sau khi thân phận của cậu và Dillow được hấp thụ ánh sáng, cậu ở trong lòng người nhà của mấy đứa nhỏ là địa vị gì. Vốn là bị thái độ làm việc của cậu thuyết phục, đem đứa nhỏ giao cho cậu đều dị thường yên tâm. Hiện nay cậu mang theo danh hiệu vương hậu, học sinh của cậu sau này không quản thành tựu làm sao cũng đã so với người khác cao hơn một đầu.

Thời điểm lúc đầu vào học, mấy đứa nhỏ này đều được Wells tỉ mỉ chọn lựa, làm bạn học của Dillow, mấy đứa nhỏ này từ mọi phương diện đều là tài năng xuất chúng. Đầu tiên tinh thần lực, toàn bộ không có thấp hơn cấp A, Vic âm thầm như vậy nhưng lại là tinh thần lực cấp S, từ nhỏ lại có không gian dị năng. Ý tứ của Welladã rất rõ ràng, bọn nhỏ sau khi lớn lên, đều sẽ trở thành phụ tá đắc lực của Dillow, từ nhỏ đã bắt đầu bồi dưỡng thành viên nòng cốt.

Bây giờ bị vương hậu tự mình dạy dỗ, cha mẹ đứa nhỏ tự nhiên càng thêm yên tâm, không quản làm cái gì, phối hợp là được rồi.

Mấy đứa trẻ vây quanh Vic một vòng, cũng không thể nghĩ ra kế sách để Vic vận động đây, đến buổi tối Sở Du Nhiên còn đem chuyện này xem là chuyện cười nói cho Wells nghe, “Tiểu Vic quá lười, em dạy học sinh nhiều năm như vậy, chưa từng gặp qua đứa nhỏ lười như thế.”

Wells lười biếng ngồi dựa vào đầu giường, hí mắt xem một bản báo cáo cuối cùng. Áo ngủ vàng nhạt nửa mở, lộ ra lồng ngực màu mật ong bên trong, mỗi một miếng cơ nhục cũng không khoa trương, nhưng là hoa

vẫn rõ ràng, theo hô hấp có tiết tấu phập phồng, hẳn hiện tại đem bản tính của chính mình lộ rõ, lại như một lập báo thoả mãn, gợi cảm lại lộ ra nguy hiểm trí mạng.

Sau khi nghe Sở Du Nhiên nói, đôi mắt hắn trợn to, bên trong con mắt màu vàng óng phảng phất chợt lóe một vết sáng.

Sở Du Nhiên mới vừa thổi khô tóc, đang dùng tay kéo kéo sợi tóc, thấy đối phương nhìn chính mình như vậy còn bị sợ hết hồn, ánh mắt này là muốn nhào lên cắn người sao? Bị cái ánh mắt nguy hiểm này theo dõi cậu cả người căng thẳng, Wells cho cậu áp lực quá lớn, hơi hơi lộ ra một điểm ngọt ngào cảm giác cũng không dễ chịu, càng khó nói tán gẫu. Sở Du Nhiên bất mãn trừng Wells liếc mắt một cái, “Biến thành thú thân, trước khi ngủ không cho biến trở về!”

Wells sách một tiếng, lưỡi biếng đem quang não trong tay thả xuống, vẫn duy trì tư thế dựa vào đầu giường, dù bận vẫn ung dung nhú mày, “Bảo bối nhi, bộ dạng em bây giờ rất bá đạo.” Sở Du Nhiên miệng vừa kéo, “Anh hiện tại cái bộ dáng này càng bá đạo.” Đặc biệt bá đạo, tà mị cuồng quyền!

Wells đột nhiên nở nụ cười, đứng dậy xuống giường, đôi mắt nhìn chăm chăm vào Sở Du Nhiên, lại như đang xem con mồi của mình. Sở Du Nhiên hí mắt nhìn đối phương, khóe miệng không nhịn được cong lên, đợi sau khi Wells đến gần, dùng một đầu ngón tay đâm đâm cơ ngực đối phương, chính mình nhân cơ hội lùi về sau một bước, bảo trì khoảng cách an toàn, “Anh muốn làm gì? Ăn thịt người à?”

Wells đột nhiên kéo tay Sở Du Nhiên muốn rút về, kéo đến bên mép cắn nhẹ, Sở Du Nhiên cảm giác trên tay tê tê, đâm đau, bị cái động tác mập mờ làm cho trong nháy mắt đỏ mặt. Ánh mắt của Wells như trước nhìn cậu đều không rời khỏi, thấy ánh mắt Sở Du né tránh thật không tiện nhìn hắn, cười duỗi tay nắm chặt cằm Sở Du Nhiên, cưỡng bách đường như cầm lên mặt của cậu, cùng mình bốn mắt nhìn nhau, nhìn đôi mắt màu đen này bởi vì ngưng ngưng mà dần dần nhiễm phải một tầng hơi nước, phảng phất có thể đem mình toàn bộ hút vào, Wells rốt cục không nhịn được cúi đầu, ở trên đôi mắt của Sở Du Nhiên nhẹ nhàng hạ xuống một cái hôn, “Ta thật sự muốn ăn em, làm sao bây giờ?”

Sở Du Nhiên đỏ mặt chỉ chỉ ngoài cửa sổ, “Bầu trời đêm, chính là thời điểm tốt yêu tinh tập kích nhân loại, nhanh đi ăn, ăn no trở về ngủ... A...” Nụ hôn bá đạo rơi xuống, cấp thiết cơ hồ muốn đem cả người cậu đều nuốt vào, phần eo Sở Du Nhiên bị chặt chẽ cầm cố lại, trên ót bị một bàn tay lớn thủ sẵn, chỉ có thể hoàn toàn tiếp thu nhiệt tình của đối phương. Wells đêm nay cường thế bất đồng dĩ vãng, áp eo Sở Du Nhiên nghiêng về sau, hai tay không thể không nắm thật chắc cổ áo của Wells, động tác này lại dẫn tới Wells có chút bất mãn, hơi khẽ nâng đầu lên, thả ra đôi môi bị mút óng ánh, khiến Sở Du Nhiên hơi khó thở, Wells đem tay Sở Du Nhiên cầm lấy vạt áo của chính mình kéo xuống, đặt ở trên cổ của mình, ra hiệu Sở Du Nhiên ôm sát chính mình, lần thứ hai cúi đầu hôn lên.

Xung quanh yên tĩnh đến nghe được cả tiếng kim rơi, thời điểm cả phòng chỉ còn dư lại thanh âm môi răng tương giao mập mờ mút vào, Sở Du Nhiên bị hôn hai mắt mơ hồ, chỉ có thể theo bản năng ôm chặt người ở bên cạnh, mãi đến tận khi bị ôm đè xuống giường, lần thứ hai bị ép buộc ngẩng đầu lên, tùy ý Wells bá đạo ở trên người cậu hôn sâu khinh găm nuốt, lưu lại từng vết từng vết tích tình dục. Mãi đến tận khi thanh tỉnh lại, lại có chút đâm đau, trên thân thể mới vừa hơi hơi sinh ra một điểm mâu thuẫn, lại bị đối phương kéo vào lửa nóng bên trong tình dục, cả người đều dính đầy khí tức đối phương.

Chờ thời điểm cậu đã một ý thức mơ hồ, bị Wells ôm đi tắm, còn mơ mơ màng màng nghe thấy đối phương hỏi cậu có muốn lại tới một lần nữa hay không?

Sở Du Nhiên trực tiếp trở về hai chữ: “Anh lẩn.”

Sau đó Wells thật giống nói câu gì, cậu đã nhớ không rõ.

Ngày thứ hai tỉnh lại Sở Du Nhiên vẫn là mơ mơ màng màng, còn không có mở mắt cũng cảm giác một đạo tầm mắt lửa nóng nóng hừng hực nhìn mình chăm chăm, dưới tình huống này muốn tiếp tục ngủ đều không thể. Sở Du Nhiên đôi mắt giật giật, lập tức cảm giác được có cái móng vuốt lớn đặc biệt ý xấu đâm lông mi của mình. Sở Du Nhiên nắm lấy bàn tay loạn, không có mở mắt, tiếng nói trong ngày thường sáng sủa ôn nhuận lúc này lại có chút khàn khàn, nghe tới càng thêm gợi cảm câu người, “Đừng nghịch, biến thành thú thân cho em ôm một cái.”

Tối hôm qua ăn no nê quốc vương bệ hạ tâm tình rất tốt, vui vẻ tiếp nhận loại yêu cầu vô lễ này của giống cái, biến thành thú thân cà cà mặt bạn lữ, ngay sau đó liền bị hai cái cánh tay ôm cổ, tiểu bạn lữ vẫn luôn nhắm mắt lại mở đôi mắt mỉm cười, vươn mình muốn đem hân đặt ở dưới thân.

Wells bỏ mặc động tác này của Sở Du Nhiên, biết giống cái của mình gốc đến không thể đem hân đẩy ngã, chính mình nằm ngửa ở dưới còn đem Sở Du Nhiên ôm tới, để cho cậu ngã vào trên bụng của mình, thấy cậu theo hô hấp của mình chập trùng lên xuống, tâm tình rất tốt dùng móng vuốt lay một chút đầu bạn lữ, lại như đang bắt một cái quả cầu lông.

Sở Du Nhiên thỏa mãn tại cổ của Wells cà cà, ôm sát mèo lớn bên người, đầy đủ cọ năm phút đồng hồ mới mở mắt ra.

Wells dùng móng vuốt vò vò mái tóc bị vò đến rối như tơ vò của bạn lữ, thở dài nói: “Tối hôm qua em chủ động như vậy thì tốt.”

Sở Du Nhiên hai tay thật nhanh nắm lấy lỗ tai của quốc vương bệ hạ, chà xát lại nhéo một cái, đây chính là trừng phạt sáng sớm đã đối với cậu trêu chọc.

Vì cứu lỗ tai của chính mình, Wells nghiêm túc nói sang chuyện khác, “Ngày hôm nay có muốn nghỉ ngơi một ngày hay không?”

“Không cần, em cảm thấy thân thể hoàn hảo, “ Sở Du Nhiên sờ sờ hông của mình, cảm giác mình thực sự là thể chất thần kỳ, tối hôm qua cậu đều làm xong tâm tư chuẩn bị ngày hôm nay nằm ở trên giường giả chết, không nghĩ tới sáng sớm tỉnh rồi ngoại trừ eo có chút mỏi, không có tật xấu lớn gì. Nghĩ tới đây Sở Du Nhiên càng đối với nguyên thân của mình cảm thấy hứng thú, sau khi đem Hải Tư làm lớn bụng, người đàn ông vẫn luôn không lộ diện kia rốt cuộc là ai! Thật muốn tóm lấy ông ta lột sạch lông mao treo ở trước mộ Hải Tư!

Bất quá, Sở Du Nhiên cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, không chắc bây giờ đối phương xuất hiện ở trước mặt cậu, cậu còn có thể đem người đuổi ra ngoài, không tiếp thu đối phương. Cậu có cha, tuy rằng vô căn cứ, thế nhưng không tra.

Lúc này, còn đang ngủ ngon Sở Hồng Vũ bỗng nhiên từ trong giấc mộng bị thức tỉnh, ông nằm mơ thấy một giấc mộng rất đáng sợ, mơ thấy con trai ngu xuẩn sinh một tổ tiểu phượng điều đen thui lù + trắng toát, bọn nhỏ toàn bộ đều có răng nanh lợi trảo, cánh một phiến, cất bay đá chạy, nhẹ nhàng vừa gọi liền mang theo tấn công bằng tinh thần, há mồm ra vù vù phun lửa. Sau đó con trai ngu xuẩn đối với ông chỉ tay, cao giọng hô to: Các con, ông ấy chính là ông ngoại không chịu trách nhiệm của các con! Sau đó tất cả nhãi con đều chạy tới mổ ông...

Cái giấc mộng này thật là đáng sợ, sau khi Sở Hồng Vũ tỉnh lại một trán mồ hôi lạnh, có loại kích động muốn nhận tội với con trai, nói cho nó biết chân tướng năm đó thỉnh cầu tha thứ.

Sở Du Nhiên đối với cha để nằm mộng thật sự không biết, cậu hiện tại đang giận dữ, rửa mặt xong Sở Du Nhiên phát hiện trên cổ mình một vòng dấu vết bị mèo gặm, như vậy thì làm sao ra khỏi nhà? Làm sao đi trường học? Nói thầy giáo tốt đâu? Bọn nhỏ hỏi cậu cậu làm sao trả lời?

Đối với việc này, Wells lạnh lùng đối mặt, hai mắt không hề tâm tình nhìn Sở Du Nhiên, mặc cho người yêu trừng mắt nhìn hân, hân lựa chọn bất động.

Sở Du Nhiên bất mãn bĩu môi, chỉ vào cổ mình nhìn kẻ cầm đầu, “Sau này không cho gặm cái cổ!”

Wells vươn ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve cổ người yêu, trong mắt là không che giấu được thỏa mãn cùng ý cười, chính là không nói lời nào.

Sở Du Nhiên bị làm cho một điểm tính khí đều không có, chỉ có thể từ bên trong tủ quần áo lấy ra một cái áo sơ mi cổ chữ T, đem cổ áo dựng lên vừa vặn có thể bao cái cổ, nhưng là sơ mi chữ T không thể che kín, Sở Du Nhiên kéo kéo cổ tay, phát hiện ngăn trở phía trước cái cổ chỉ có thể đem vải vóc dư thừa cố định ở phía sau cổ, còn cổ định nút buộc...

Sở Du Nhiên nhìn chung quanh một chút, nhìn trúng huy chương trên vai Wells. Huy chương đại biểu quân hàm cấp bậc cao nhất để quốc cứ như vậy bị Sở Du Nhiên dính ở gáy, tác dụng cố định, sau đó mặc vào chế

phục trường học, soi soi gương, hài lòng gật gật đầu, rất tốt, cái gì đều không nhìn thấy.

Wells buồn cười nhìn cậu dần vật, nhìn thấy đồ vật đại biểu quyền thế của chính mình cứ như vậy bị xem là khuy áo sử dụng, bật cười đậm đậm trán Sở Du Nhiên, cũng không có ngăn cản.

Sở Du Nhiên cũng không biết vật sau gáy cậu là giá trị gì, nếu như biết đến cậu khẳng định không dám đeo, cậu sợ đè gãy cái cổ.

Rốt cục có thể thoải mái đi tới trường học, Dillow, Acher, Caly ba đứa nhỏ như trước cùng lớp sư tử hổ báo sát vách đánh nhau khí thế hùng hực, dưới sự dung túng của hai thầy giáo. bọn tiểu tử thậm chí đã bắt đầu tiến hành đánh giằng co. Tiểu sư tử hổ báo cũng yêu thích đến Dillow bên này chơi thang trượt một chút, sau đó chính là hai cái lớp khai chiến, làm người bảo vệ, Dillow dẫn dắt các tiểu đồng bọn đưa móng vuốt đánh lại, thậm chí ngay cả Panda đều sẽ tham chiến. Tiểu tử thoát nhìn hàm hậu, ra tay đặc biệt tàn nhẫn, tâm còn đen, có một lần Panda chuyên môn vỗ tiểu sư tử đình đình, khiến Sở Du Nhiên dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, chỉ lo đem nhóm trẻ nhỏ vỗ hự, liền để Panda phạt đứng mười phút.

Nhưng mà Vic vẫn lười như trước! Đứa nhỏ này lười đem mình bày ra thành một cái quả cầu thịt, hơi động cũng không muốn động, Sở Du Nhiên yên lặng từ trong túi tiền móc ra một cái hạt dưa...

Bởi vì không có đồ ăn vặt, Vic toàn bộ đều hiện ra rất nôn nóng, mẫu phụ Vic thật độc, một cái đậu phộng đậu đều không lưu lại cho Vic, cho nên tiểu tử chỉ có thể trông ngóng nhìn hạt dưa trong tay Sở Du Nhiên, bộ dạng cực kì tham ăn, Sở Du Nhiên nói chỉ cần chạy Vic một vòng sẽ đổi được một cái hạt dưa.

Sở Du Nhiên trong túi xếp vào một gói hạt dưa, kết thúc mỗi ngày còn không có xuống một nửa, bất quá đây đối với Vic thường ngày nằm ngang bất động mà nói đã là tiến bộ rất lớn.

Rốt cục sắp đến thời gian tan học, Sở Du Nhiên tìm địa phương viết báo cáo cho gia trưởng, Dillow ở trên cao nhìn xuống đứng ở trên cây, cúi xuống nhìn Vic, thấy thầy giáo cũng không ở đây, nhảy xuống đột nhiên đuổi ra móng vuốt dán Vic một cái tát, con mắt màu xanh hiện ra hàn quang xanh thăm thẳm, nghe răng uy hiếp nói: “Tiếp tục mập như vậy liền ăn cậu! Lại giống như cậu ăn hạt dưa cắn khai sọ não của cậu, xé nát bụng cậu!” Chú Ngu xuẩn nói hấn khi còn bé chính là hù dọa phụ thân Vic như thế, đặc biệt hữu hiệu!

Vic (° °)

Dillow hù dọa xong Vic, ngồi xổm ở trên bệ cửa sổ liếm lông. Phía dưới Vic sợ đến lông đều dựng lên, xem Dillow ánh mắt tràn đầy sợ hãi... Ăn đi... Ăn đi... Ăn đi...

Vic: Thật là đáng sợ, muốn ăn đi!!!

Hết chương 39

40. Chương 40

Vic bị Dillow dọa sợ hãi, chiến chiến nguy nguy hướng bên ngoài ngó nghiêng, phát hiện Dillow đang nằm nhòai trên bệ cửa sổ liếm móng vuốt, lông đen bóng loáng không dính nước, run rẩy hướng bên trong nhìn, có thể nhìn thấy một cái miệng đầy hàm răng. Vic đã tận mắt nhìn Dillow đem một cái xương đùi cắn nát, uống cốt tủy bên trong... Chuột con yên lặng đem đầu nhỏ rút trở về, mắt chuột đen láy bốn phương tám hướng nhìn một chút, cuối cùng quyết định ở trên vòng lăn gặm một cái động, bé muốn đào một cái hầm trên đất, ăn đi giả chết.

Vic hai ba lần đem vòng lăn cắn ra một cái động, luồn đầu vào thăm dò, cảm thấy chính mình có thể chui vào. Chuột con thò đầu dò xét xuống... Mắt công tốn sức xuyên, xuyên, xuyên... Vic quên một cái sự tình vô cùng nghiêm trọng, bé mập như quả bóng, eo so với đầu đường kính căn hầm còn lớn hơn, hơn nữa mắt công tốn sức xuyên, chuột con có bị kịch!

Kẹp lại...

Vic rất gấp gáp nha, không lên được, không xuống được, thân thể mập mập thành cầu, thể ở cái nơi này thật khó chịu. Nằm nhoài trên bệ cửa sổ Dillow nghe thấy động tĩnh tò mò nhìn sang, liền thấy tiểu chuột đồng đầu cùng chân trước ở phía dưới, cái mông cùng đuôi lớn ở phía trên, toàn bộ ngược, bốn cái móng vuốt qua lại lóng ngóng kéo, cái mông còn run lên, Dillow nhìn sang, tò mò hỏi: “Chơi vui sao?”

Vic: “Chít chít chít chít đừng ăn tớ cứu mạng cứu mạng chít chít chít chít...”

Sở Du Nhiên nghe thấy Vic gọi thăm như vậy, cơ hồ là từ trên ghế đứng lên, nhanh chân liền chạy ra ngoài, đi ra vừa nhìn cái thăm trạng này của Vic, nhất thời dở khóc dở cười, đứa nhỏ này mới vừa rồi còn lười không nghĩ động, này là muốn làm gì?

Đem cái bánh xe kia đẩy ra hai nửa, Sở Du Nhiên đem Vic bị dọa sợ ôm lấy, buồn cười hỏi bé: “Vic, con không sao chứ? Vic? Vic?”

Tiểu chuột đồng nằm ngang bất động, tại sao gọi cũng không lên tiếng, Sở Du Nhiên nhất thời sợ hãi, “Vic?!”

Dillow ở một bên lắc đầu một cái, ghét bỏ nói: “Không có chuyện gì, nó giả chết đây, chú ngu xuẩn nói, phụ thân nó khi còn bé cũng bị dọa như vậy.”

Vic vừa nghe kỹ năng giả chết của chính mình bị vạch trần, trong nháy mắt trở mình, ôm đầu ngón tay Sở Du Nhiên không buông tay.

Sở Du Nhiên: “...”

“Dillow muốn ăn con.” Vic sợ đến hận không thể giấu ở trong khe ngón tay của Sở Du Nhiên.

Sở Du Nhiên im lặng xem Dillow, “Con làm cái gì vậy?”

Dillow thích một tiếng, “Con mới không ăn nó, trên người đều là lông, rút đều rút không sạch sẽ.” Nhìn thấy Sở Du Nhiên trừng chính mình, Dillow rầm rì một tiếng, không nhận được nói: “Được rồi, được rồi con đi xin lỗi cậu ấy, cũng không phải con cố ý muốn làm như vậy, theo chú ngu xuẩn nói phụ thân Vic chính là bị dọa tốt đẹp như thế.” Dillow cứ bình tĩnh như vậy bán đứng chú mình.

Sở Du Nhiên: “...” Chuyện này cũng phải xem tính cách được không? Vic sợ chết như vậy làm sao lại ngoan ngoãn nghe lời giảm béo được, chỉ có thể chạy trốn thôi! Wells dĩ nhiên đưa ra chủ ý này cho đứa nhỏ, thực sự là quá rảnh rồi! Vì vậy, ở dưới lời bình báo cáo của Dillow, Sở Du Nhiên vẽ một quả trứng vịt, biểu thị sau khi trở về sẽ câu thông với Wells!

Wells sau khi nhận được tin tức kinh ngạc: Đây là có tiểu tâm tình? Giống cái, quả nhiên là cần thiết đồ. Nghĩ tới đây Wells nhìn đồng hồ, quyết định sớm một chút đi đón tiểu bạn lữ, cẩn thận dụ dỗ một chút.

“Có tiểu tâm tình” Sở Du Nhiên cứ như vậy đến thời gian tan học.

Đem nhóm trẻ con đưa lên xe, thầy Hal đẩy bọn nhỏ, khổ sở nhìn Sở Du Nhiên, gương mặt muốn nói lại thôi. Nhìn Sở Du Nhiên khuôn mặt vô hại tươi cười này, Hal rốt cục lấy hết dũng khí, lưu lại một câu khiến Sở Du Nhiên đầu óc mơ hồ: “Không quản người khác làm sao chứ bởi anh, em tin tưởng anh vô tội!” Thầy Hal bị chính mình cảm động lệ nóng doanh trong, rốt cục nói ra lời muốn nói, làm như một con thỏ trắng tính, thực sự là đặc biệt khó chịu.

Sở Du Nhiên: (o) cái gì?

Thầy Hal gật gật đầu, lần thứ hai biểu đạt tâm tình của chính mình, cũng không có giải thích cái gì, đẩy bọn nhỏ liền chạy. Sở Du Nhiên nhìn dưới chân cậu ta phảng phất cài đặt phong hỏa cất bước nhanh chóng, thời gian trong chớp mắt liền không thấy đâu — thăm than: Không hổ là thỏ!

Thầy Claude dẫn dắt một đám tiểu sư tử hổ báo đi qua, nhìn đáng đáp “không có tim không có phổi” của Sở Du Nhiên, cuối cùng không nhận được dừng bước, nhắc nhở cậu một câu: “Mau lên mạng nhìn, tự mình giải quyết không được nhanh chóng tìm người hỗ trợ, cậu... Thêm chút tâm đi.” Thân phận của Sở Du Nhiên thay đổi, thể nhưng thái độ xử sự làm người không thay đổi, hơn nữa trường học giống như che dấu thân phận, cũng không có cho cậu đãi ngộ đặc biệt, mấy thầy giáo cùng cậu quen thuộc vẫn đối với cậu như trước.

Sở Du Nhiên nhanh chóng lên internet, không hiểu chuyện gì xảy ra.

Thầy Claude thấy dáng dấp hồ đồ này của cậu, sâu sắc thở dài, xem ánh mắt Sở Du Nhiên đầy sự đồng tình: Vóc người gầy giống như phách tre, tâm hồn gầy giống như trang giấy, loại tiểu bạch này lên làm vương hậu, không tỏ rõ cũng bị người hại chết? Đáng thương!

Chờ sau khi lớp sư tử hổ báo rời đi, Sở Du Nhiên cũng nhìn thấy bọn họ nói là có ý gì, trên internet cũng không biết là từ nơi nào truyền ra tin tức, nói tinh thần lực của cậu là phế nhân cấp C, người như thế, ngay cả ấu tể hoàng thất đều không gánh nổi. Bởi vì hoàng thất gien quá mạnh, loại thể chất cùng tinh thần lực này của cậu, căn bản là không có cách nào mang thai đứa nhỏ, hồi trước sẩy thai chính là chứng cứ! Hơn nữa cậu căn bản cũng không phải là con trai ruột công tước Lehmann, chỉ là thay thế mà thôi!

Sở Du Nhiên phản ứng đầu tiên chính là: Sẩy thai?! Ai sẩy thai? Cậu một người đàn ông mang thai lúc nào?

Thứ hai phản ứng chính là: người thả ra tin tức làm sao biết đến lực lượng tinh thần của cậu là cấp C?

Phản ứng thứ ba: Nhá nhá, còn biết cậu không phải ruột thịt, chuyện này cậu cũng là mới vừa biết đến mà thôi.

Wells vừa đến đã nhìn thấy Sở Du Nhiên ngu ngốc đứng bất động xem quang cảnh, Dillow còn nằm nhôai trên bệ cửa sổ ngủ, hai người đều không có chú ý tới hắn, càng không có ý tứ về nhà. Mâu sắc chìm chìm, Wells trước tiên đem cháu trai ngu xuẩn nằm mơ nhắc lên, lại ôm eo Sở Du Nhiên, hai người đều cường thế mang đi. Hiện tại tự nhiên mọi người đều biết thân phận của bọn họ, cũng không cần phải ngồi phi hành khí vây quanh trường học, một nhà ba người trực tiếp tản bộ trở lại. Trên đường Sở Du Nhiên còn đang suy nghĩ người thả ra tin tức là ai, Wells ôm vai Sở Du Nhiên, ngón tay nhẹ nhàng dùng sức, nỗ lực đem tâm tư tiểu bạn lữ hướng trên người mình, hắn trầm giọng nói: “Không cần để ý, có ta ở đây, ai cũng không có thể làm khó dễ em.”

Sở Du Nhiên dừng bước chân, buồn rầu nhìn Wells, “Em hiện tại rất khó xử.”

Wells đỡ vai Sở Du Nhiên dừng bước một chút, bản năng đứng tại chỗ, đợi chờ giống cái của mình hướng hắn tỏ khổ, hướng hắn làm nũng, hướng hắn nhờ vả.

Sở Du Nhiên quơ quơ chân, mỉm cười nói: “Nhà chúng ta quá lớn, em đi cũng thấy mỏi.” Kỳ thực cũng không phải đặc biệt mệt, chỉ là muốn cho quốc vương bệ hạ biến thân làm thú cười. Bất quá nói trắng ra thật giống có chút quá phận, Sở Du Nhiên nói đặc biệt uyển chuyển.

Wells lẳng lặng nhìn Sở Du Nhiên, dưới trời chiều nụ cười ấm áp này càng là đầu độc lòng người, thời khắc này hắn cảm thấy được Sở Du Nhiên nói cái gì hắn đều đáp ứng, vì vậy quốc vương bệ hạ khoe miệng nhẹ nhàng vẫy một cái, đem cháu trai còn đang ngủ kẹp ở dưới nách, chỉ vào bờ vai của chính mình nghiêm túc hỏi: “Em muốn ngồi nơi này sao?”

Sở Du Nhiên dở khóc dở cười nhanh chóng lắc đầu, hơi có chút thất vọng nói: “Em kỳ thực còn có thể chính mình đi.”

Wells nhú mày, “Nếu không ta công em?”

Sở Du Nhiên: “...” Kỳ thực em càng muốn để anh chở em.

Wells dẩu ý cười ẩn sâu trong mắt, nhìn Sở Du Nhiên cái dáng dấp này hơi có chút lúng túng rồi lại không thể không ngại trang chính mình không thêm để ý, tâm lý lại như bị lông mao của con vật nhỏ cọ một chút.

Sở Du Nhiên quay đầu nhìn phong cảnh ven đường, bây giờ thiên khí đã nguội, để tinh tuy rằng chỉ có hai mùa tương tự xuân thu biến hoá, bất quá thời điểm cuối mùa thu vẫn là rất lạnh. Ven đường một mảnh vọng xuân hoa ở cái thời tiết lạnh giá này trút lá cây, trái lại hoa hồng bảy màu lại nở ra, phóng tầm mắt nhìn đẹp không sao tả xiết. Sở Du Nhiên vẫn luôn hiếu kỳ tại sao một loại hoa có thể có nhiều màu sắc như vậy, không có việc gì đi tới ngồi xổm người xuống quan sát một chút, mỗi một cánh hoa số lượng đều không giống nhau, mà là bất kể có bao nhiêu cánh hoa, trên mỗi cái hoa màu sắc đều không giống nhau.

Sở Du Nhiên mới vừa đưa tay hái được một đóa, cũng cảm giác trên cổ bị lông mao cọ một chút, cái cảm giác quen thuộc làm cho cậu kinh ngạc quay đầu lại, Wells đã biến thành thú thân dùng một loại ngữ khí sung nịch nói: “Tối, mang em trở lại.”

Nếu không dẫn cậu đi, cậu sẽ ngồi xổm ở ven đường khóc lóc, giống cái mảnh mai như thế cái, quốc vương bệ hạ đau lòng không thôi.

Sở Du Nhiên cười híp mắt leo lên, ôm lấy Dillow đã tỉnh ngủ hai mắt như trước có chút mê man, hỏi Wells đang bước ưu nhả nên bước không nhanh không chậm về vương cung, “Sắp tới chính là ngày kiến quốc, Dillow của chúng ta lại thêm một tuổi.” Ngày Kiến quốc giống như ngày ăn tết, đế quốc Tariweya đem ngày kiến quốc ấn định vào đầu mùa xuân, thời điểm kết thúc một năm. Wells ừ một tiếng, “Thông minh không tăng, không có gì dùng.”

Dillow chút chút mở mắt ra, cảm giác chú ngu xuẩn đang mắng bé.

Sở Du Nhiên sờ sờ sau cổ tiểu tử, để cho bé đằng hoàng ngủ tiếp, hơi có chút lo lắng nói: “Kiến quốc là ngày cử hành hôn lễ, đến ngày đó sẽ có vấn đề gì hay không?”

“Em đây là chứng sợ hãi trước khi cưới,” Wells một lời vạch trần chỗ mấu chốt nghi vấn của Sở Du Nhiên, bá đạo nói: “Ta ở đây, ai dám gây sự?”

Sở Du Nhiên bị dấng dấp bá đạo này phát cười, không nhịn được nghĩ muốn phản bác, “Em xem internet cũng đã có người thả ra tin tức gây bất lợi, còn nói không ai dám gây sự.”

“Chờ buổi tối dư luận sẽ chuyển biến, đừng sợ.” Wells an ủi một tiếng, dần dần tăng nhanh tốc độ, Dillow sắp ngủ trong nháy mắt liền bị hoảng tỉnh rồi, bất mãn nắm lưng chú ngu xuẩn, nằm úp sắp đi lên cắn một cái: “Phi! Lông đen!”

Sở Du Nhiên nhéo tiểu tử một cái, “Con cũng đen!”

Dillow không phục chỉ vào tóc Sở Du Nhiên: “Thầy cũng đen! Toàn gia chúng ta đều đen! Sau này có đệ đệ, chúng ta một tổ đen!”

Sở Du Nhiên: “...” Tâm tình đặc biệt vi diệu, không thể dùng lời nói diễn tả được vi diệu.

Wells nói đến tối dư luận có thể xoay chuyển, sau khi Sở Du Nhiên ăn cơm no mang theo Dillow tản bộ, một bên tản bộ một bên lên internet xem tin tức, cái tìm tức bất quá kia đã bị xào rất nóng, thời điểm chàng vạng cậu xem rất nhiều người đều là đang quan sát thái độ, dù sao sự tình hoàng gia bách tính bình dân nhất gan không dám nghị luận, mà bây giờ, dư luận trực tiếp nghiêng về một phía: Đánh rắm! Vương hậu rõ ràng là thú thần tái thế, Chiến Thần đế quốc! nói ngài là vô dụng, người mới là đầu óc vô dụng!

Đây là âm mưu, lần trước bởi vì bất cóc làm hại vương hậu sảy thai ấu tử, hiện tại lễ cưới sắp tới lại có người chạy đến vu hại, đây tuyệt đối là âm mưu! Nhất định phải bắt lấy hần nghiêm trị!

Có lẽ là đế quốc Cripps sát vách phái gian tế tới giờ trò, nhất định phải bắt được hần, nghiêm trị!

Sở Du Nhiên mí mắt quắt thẳng tới, rốt cuộc là ai truyền ra tin tức cậu mang thai, nếu như bị cậu biết đến, cậu nhất định nhéo lông hần!

Dillow điện hạ nhìn bộ dạng Sở Du Nhiên ít có tức đến nổ phổi, bình tĩnh liếm lông móng vuốt ả sâu, giống cái a, không quản đến tuổi nào đều là ấu trĩ, ai, đều là bé tạo thói quen.

Lúc này, khoảng cách đế tinh chỉ có hai ngày lộ trình, khách sạn Mozza.

Một thiếu niên mười bảy mười tám tuổi thiếu niên sau khi lên internet nhìn mấy lần, rốt cục ức chế không được tính khí táo bạo, hung hăng quăng ngã quang não trong tay. Một đôi mắt hạnh nhân trong mắt lúc này cũng là tràn ngập oan ức cùng phẫn hận, miệng nhỏ hoa anh đào hồng, bởi vì bất mãn hơi chu, phổi hợp một gương mặt trẻ con trắng nõn, thực tại làm người ta thương yêu.

Gian phòng này còn một người đàn ông đang ngồi thoát nhìn cũng chỉ hơn ba mươi tuổi, một đầu tóc đỏ lẳng lơ diêm dúa, mắt phượng hẹp dài, tướng mạo tuấn mỹ đa tình, nhìn thiếu niên nổi nóng người đàn đứng lên, cười đi tới cứng chiu sờ sờ đầu thiếu niên, âm thanh khàn khàn gọi cảm, “Làm sao vậy bảo bối, phát ra tính khí lớn như vậy.” “Mẫu phụ! Ngài không có chút nào lo lắng, người xem đế tinh tiện dân này đó đều đang nói cái gì, tại sao đều thay Landseer nói chuyện? Cậu ta vì sao lại sống sót? Dựa vào cái gì có thể sống sót!” Coiller chưa từng che giấu ác độc trong mắt, cùng dấng dấp của cậu ta tạo thành cường

liệt tương phản, cảnh này khiến mẫu phụ cậu ta hơi nhú lên lông mày, trầm xuống âm thanh dạy dỗ: “Con trai, hiện tại con phải nhớ kỹ, nó là ca ca của con, sau này không quản thời điểm nào gặp phải, con đều phải làm bộ rất tôn kính nó, hiểu không?”

“Con không hiểu!” Coiller bất mãn trừng mắt to đã có hơi nước, “Con mới là người thừa kế của gia tộc Lehmann, con mới là con trai ruột của phụ thân. Landseer còn không biết là ai chiếm lấy vị trí của con lâu như vậy, cậu ta đáng chết! Người gia tộc Lehmann có thể cùng hoàng thất thông gia cũng không phải là người ngoại lai dã chủng!”

“Coiller!” Monty lớn tiếng quát lời của con trai, “Cha nói với con một lần cuối cùng, chúng ta khổ cực tìm Landseer sáu năm, toàn gia chúng ta đều yêu cậu ta, chỉ tiếc Sở Du Nhiên không phải Landseer, Landseer mất tích trong sự cố kia, hài cốt không còn, gien cũng không có, Sở Du Nhiên không phải Landseer, bởi vì Landseer là con trai của phụ thân con, Sở Du Nhiên không phải, hiểu không?”

Nhìn thấy con trai trầm mặc, Monty lúc này mới hòa hoãn ngữ khí, “Cha không quản con bây giờ ở trên mạng dân vật cái gì, những thứ đồ này cũng không đau không ngứa, kịp lúc thu nó. Cha muốn con làm một đứa con trai ngoan ngoãn, nhiệm vụ của con chính là thay thế được địa vị của Sở Du Nhiên, đại biểu gia tộc Lehmann và hoàng thất thông gia, còn dư lại giao cho mẫu phụ là tốt rồi.”

Đợi Sở Du Nhiên ngủ, Wells vốn đã ngủ lặng lẽ mở mắt ra, đứng dậy đắp kín chăn cho Sở Du Nhiên, thỏa mãn sờ soạng một chút người yêu hai má đỏ ửng, Wells xuống giường, không tiếng động đi ra ngoài, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Đã ở bên ngoài chờ đợi Crewe hạ thấp giọng, “Bệ hạ, đã tra được nơi ở tình nhân cùng tiểu thiếu gia của công tước Lehmann.”

Wells ánh mắt lóe lên một đạo u quang lạnh như băng, lập tức khước miệng hẩn nhẹ nhàng câu lên, trò hay cũng không có bị tin tức này phá hoại tâm tình tốt của mình, hẩn lơ đãng nói: “Để cho bọn họ tới để tình trên đường tạo một chút chuyện ngoài ý muốn, phải làm giống hệt như sáu năm trước.”

“Tính mạng của bọn họ thì sao?”

“Không cần để lại, ảnh hưởng tâm tình.” Wells nói xong đã không nghĩ xen vào nữa, trở lại ôm quả cầu lông ngủ mới là vấn đề hẩn phải quan tâm.

Ở trong giấc mộng của Sở Du Nhiên, ở ngoài vũ trụ cách xa để tình trải qua một hồi khẩn trương truy sát, một hồi mèo đuổi chuột du hí qua đi, hai người mang theo âm mưu dồn dập bị đuổi giết. Wells dùng sự thực giải thích một cái đạo lý, tất cả âm mưu ở trước mặt quyền thế tuyệt đối đều là giấy chiết con mèo nhỏ, sau này hẩn sẽ bảo vệ cẩn thận bảo bối của hẩn, không thềm để ý bất kỳ giá nào.

Sở Du Nhiên sáng sớm bị Dillow đánh thức, không hề phát giác ăn xong điểm tâm, mang theo Dillow đi trường học, trước khi đi bị mèo lớn kéo, đặc biệt ngưỡng ngừng bịt đôi mắt Dillow, cho Wells một cái hôn môi, tất cả như thường. Lễ cưới gần tới, mỗi ngày Sở Du Nhiên cũng bắt đầu trở nên bận rộn, ban ngày phải đi trường học lên lớp, buổi tối trở về liền bắt đầu xem quy trình lễ cưới, còn có các loại lễ phục cần thiết cậu mặc thử.

Dillow không có ai quản, lần thứ hai đạt được thành tựu, thời điểm tiểu tử leo cây thức tỉnh dị năng thuộc tính “Gió”, Wells không rảnh quản bé, vì vậy đem cháu trai đưa đến Sở Hồng Vũ nơi đó...

Sở Du Nhiên lo lắng hỏi: “Dillow tại chỗ của cha nơi đó, thật sự không có chuyện gì sao?”

Wells gật đầu, “Không rèn luyện một thân dị năng cũng vô dụng, yên tâm, cha rất biết cách giáo dục ấu tử.” Thời điểm dạy hẩn đã luyện ra rất nhiều kinh nghiệm, dạy Dillow tuyệt đối không thành vấn đề.

Sở Du Nhiên thấy hẩn gọi phụ thân gọi thuận miệng như thế, khước miệng giật một cái, chấp nhận...

Vì vậy, Dillow tặc mao vì bị Sở Hồng Vũ tự tiểu phi tiểu trừng ánh mắt: () đây là đối với trưởng thành của bản điện hạ thử thách sao? Bản điện hạ nhận!

Nửa tháng sau, đại hôn!

Ngày này đúng lúc là ngày kiến quốc, cùng quốc khánh cả nước, ngay cả vườn trẻ bọn nhỏ đều nghỉ, tất cả nhãi con đều ngồi xổm ở trước tivi xem video phát sóng trực tiếp chờ xem thầy giáo mỹ nhân ra trận.

Thảm đỏ thật dài đem toàn bộ đề tinh đều nhuộm thành lửa đỏ sắc mặt vui mừng, Sở Du Nhiên được Sở Hồng Vũ nắm tay, đi qua 1,001 bước thảm đỏ, điều này đại biểu một đời một kiếp.

Sở Du Nhiên lòng bàn tay hiện ra nguội lạnh, khẩn trương tràn đầy mồ hôi, làm cậu kỳ quái là Sở Hồng Vũ bên người, đồng dạng cũng là bộ dạng một tay đầy mồ hôi. Len lén nhìn người ở bên cạnh liếc mắt một cái, Sở Hồng Vũ sau khi nhận ra được đối với cậu cười cười, trong nụ cười tràn đầy trấn an, thần sắc trong mắt khiến Sở Du Nhiên an tâm, chuyện này cũng lệnh Sở Du Nhiên hơi kinh ngạc, Sở Hồng Vũ dĩ nhiên có thể lộ ra thần sắc từ ái.

Nặng nề tay lạnh như băng của con trai, Sở Hồng Vũ thấp giọng chậm rãi mở miệng: “Sau này phải nhớ, trước khi yêu người khác, phải học được yêu chính mình, cả đời này, chỉ gắn ngủi một trăm năm mấy chục năm, cha không thể cùng con cả đời, tại thời điểm không còn cha ở bên con, con nhất định phải tự chiếu cố mình tốt.”

Sở Du Nhiên không nhịn được viên mắt đau xót, vụn vụn không nghĩ tới Sở Hồng Vũ sẽ nói ra một đoạn lời nói như vậy, cậu lẩm bẩm kêu: “Cha...” Lúc này Sở Du Nhiên còn không nghĩ tới, Sở Hồng Vũ nói những câu nói này, còn có một ý tứ sâu xa hơn.

“Đương nhiên, “ Sở Hồng Vũ chuyển đề tài, bá đạo nói: “Nếu như cha còn sống, không thể để cho người khác khi dễ con, cho dù kẻ thù có là toàn bộ đế quốc Tariweya.”

Sở Hồng Vũ nói, ngẩng đầu nhìn về phía đài cao trước mắt.

Đây là một đoạn lộ trình cuối cùng, là một cái đài cao tượng trưng cho hoàng quyền, có tới mấy chục mét, Wells đã cỡi một thân quân trang cùng Sở Du Nhiên mặc lễ phục đang cúi đầu nhìn bọn họ, sau khi nhận được ánh mắt của Sở Hồng Vũ, ánh mắt của hắn hơi thu lại, không chút nào né tránh nhìn thẳng đôi mắt Sở Hồng Vũ, tựa như nói, chắc chắn sẽ không cho ông cơ hội này.

Sở Du Nhiên cũng ngẩng đầu lên, nhìn Wells trên đài lẳng lặng chờ đợi, đối phương dung nhan tuấn mỹ không còn là băng lãnh nghiêm túc, mà là thân thiết nhìn bạn hữu của mình dưới đài, trong mắt thậm chí có đau lòng cùng không đành lòng.

Sở Du Nhiên khoe miệng câu lên, sắc mặt ửng đỏ, cậu tin tưởng người này, sẽ không để cho cậu thất vọng.

Sở Hồng Vũ nhìn biểu tình của con trai, tâm lý không rõ đau đớn, nói nhiều như vậy, con trai ngốc cũng không có nghe vào! Nếu như ông thật sự rời đi, đứa nhỏ này thật có thể tự chiếu cố mình tốt sao? Xung quanh tất cả đều là đôi mắt, Sở Hồng Vũ chỉ có thể đem tất cả ý nghĩ đều nén ở trong lòng, tiếp tục cuộc hôn lễ này.

Wells nhìn bạn hữu dưới đài không chút do dự hướng mình từng bước từng bước đi tới, trên dung nhan tuyệt mỹ treo đầy là nụ cười thoải mái, trong mắt là thỏa mãn nhiệm vụ. Bên trong cặp con người đen nhánh kia lại như một cái hắc động không đáy, hấp dẫn tâm hồn của hắn, làm cho hắn tự nguyện bước vào, chết chìm ở bên trong.

Wells tâm tư hơi động, hướng phía trước bước ra một bước.

Sau khi Banksy đại nhân nhìn ra ý đồ của hắn nhanh chóng đề thấp âm thanh khuyên nhủ: “Bệ hạ không thể, đây chính là đang phát sóng trực tiếp cho toàn bộ đế quốc, ngày kiến quốc không có chuyện bệ hạ tự hạ thấp thân phận đi đón người, đây chính là đại biểu tôn nghiêm hoàng gia.”

Wells hừ lạnh một tiếng, không để ý phản đối bước dài xuống, lạnh giọng để cho Banksy một câu nói: “Sớm biết mệt như vậy, ta liền hủy đi nó!”

Wells tự mình từ bên trên đài đi xuống, Sở Du Nhiên cũng rất kinh ngạc, bị bệ hạ “Sủng ái” như thế, còn không biết bị toàn bộ con dân đế quốc nói thế nào, sau này cậu thật sự sẽ không bị xem là tiểu yêu tinh mê hoặc vua của một nước, bị người lên tiếng phê phán chứ?

Con dân xem phát sóng trực tiếp xác thực kinh ngạc, toàn bộ công dân trên internet đã sôi trào một mảnh, mới vừa đang thảo luận tại sao Sở Hồng Vũ tự mình đưa Sở Du Nhiên, mà không phải phụ thân trên danh nghĩa của cậu công tước Lehmann, hiện tại vừa nhìn Wells dĩ nhiên từ bên trên đài xuống tới, ai còn để ý phụ thân cậu là ai, bình luận tất cả đều nổ tung, nhưng mà càng làm bọn họ khiếp sợ hơn là, sau khi Wells xuống dưới từ trong tay Sở Hồng Vũ tiếp nhận người, trực tiếp đem Sở Du Nhiên bế lên, bước dài đi lên.

Từ trong tay cha vợ + thầy giáo cướp người, bệ hạ uy vũ! Là anh hùng điển hình ạ!

Hết chương 40.

41. Chương 41

Sở Du Nhiên đã không biết đem mặt đặt ở nơi nào, cậu không có yếu đến mức mấy chục mét bậc thang này đều không bò lên nổi! Ôm đi là muốn làm loạn sao? Sau này còn có thể gặp người sao?

Wells một mặt nghiêm túc cứ như vậy ôm Sở Du Nhiên leo lên đài cao, tư thái bá đạo bất dung người bên ngoài nghi vấn. Sở Du Nhiên đỏ mặt, cơ hồ muốn tìm một cái lỗ để chui vào, cậu càng như vậy, người ở xung quanh càng nhìn chăm chăm vào cậu, mỗi một cái ánh mắt đều không nỡ bỏ qua.

Ở dưới trạng thái này, dung nhan tinh xảo của Sở Du Nhiên cơ hồ là hoàn mỹ hiện ra ở trong tầm mắt của mọi người, cặp mắt đào hoa xinh đẹp, nhu tình nhìn Wells trước mắt, đáng dấp tựa phần nộ tựa xấu hổ khiến giống đực xem phát sóng trực tiếp nắm giữ không được, nhìn bệ hạ tự mình đi xuống đài cao lý do cũng rất đầy đủ, giống cái mảnh mai tinh xảo như thế, ai cũng không nỡ để cậu leo cao như vậy!

Vì vậy, hành vi không nhìn quy củ của Wells lại có giải thích hoàn mỹ, đây thực sự là sự tình hỉ văn nhạc kiến.

Nghi thức phức tạp làm xong, Sở Du Nhiên đã mệt đến hư thoát, kế tiếp là cả nước cuồng hoan, các nơi tổ chức nghi thức chúc mừng, Sở Du Nhiên đi đứng tê dại, đợi đến không có camera vây quanh thời điểm được Wells đỡ miệng lớn thở hỗn hển mấy cái, mệt chết cậu.

Wells đau lòng sờ sờ đầu Sở Du Nhiên, nhanh chóng mang Sở Du Nhiên đi về nghỉ.

Đến phòng ngủ sớm bố trí kỹ càng, Sở Du Nhiên vén lên màn trực tiếp nằm lỳ ở trên giường —— giả chết.

Wells buồn cười đậm đậm eo, ôn cậu nhu hỏi cậu: “Mệt rồi?”

Sở Du Nhiên ừ một tiếng, “Mệt, người a, cả đời thật sự chỉ có thể kết hôn hôn một lần, bằng không thật yếu mệnh.”

Wells nghiêng người ngã xuống, mỉm cười nhìn cậu, trong giọng nói có tứ uy hiếp, “Em còn muốn kết mấy lần?”

Sở Du Nhiên cười cười, “Chỉ một lần này thôi, vậy là đủ rồi.”

Wells đem cậu kéo lên, giúp cậu cởi lễ phục phức tạp trên người ra, sau khi giải trừ trói buộc Sở Du Nhiên đột nhiên cảm thấy chính mình sống lại.

Wells để Lindsay chăm sóc cậu, trầm giọng nói: “Ta đi ra ngoài an bài một chút, em trước tiên nghỉ ngơi một lúc.”

Sở Du Nhiên phát tay một cái, “Đi đi đi đi.”

Wells bắt mắt cái thái độ bị xua đuổi này, lãnh mặt xuống ôm Sở Du Nhiên bá đạo hôn một cái, lúc này mới rời khỏi.

Sở Du Nhiên thay quần áo khác, hỏi Lindsay: “Dillow đâu?”

Lindsay cười trả lời: “Điện hạ sáng sớm đã bị bệ hạ đưa đến quý phủ của thủ tướng đại nhân, nghe đâu Archer thiếu gia cùng Caly thiếu gia đều ở nơi đó, thủ tướng phu nhân tự mình chăm nom, còn có Cát Mỗ tiên sinh, ngài không cần lo lắng.”

Sở Du Nhiên gật gật đầu, thủ tướng phu nhân xác thực so với phụ thân cậu trông nom đứa nhỏ khiến người ta yên lòng một ít, huống hồ quan hầu chăm sóc Dillow cũng cùng đi.

Tắm nước nóng, rút đi một thân uể oải, Sở Du Nhiên nằm lỳ ở trên giường lên internet nhìn video chính mình kết hôn, vì muốn lưu làm kỷ niệm, chính cậu còn làm một phần bản sao. Trên mạng đối với lễ cưới ngày hôm nay bình luận đặc biệt nhiều, Sở Du Nhiên thấy không có người chửi mình là tiểu yêu tinh thông đồng bệ hạ, tâm lý an ủi một ít. Tại thời điểm thấy có người cắt nối biên tập ra một đoạn video cảnh hoa rơi trong lễ cưới của bọn họ, Sở Du Nhiên động tâm tải về video đó. Thời điểm đó Wells tự mình hạ xuống đài cao đón cậu cái ánh mắt kia tràn ngập yêu thương, Sở Du Nhiên không nhận được vui vẻ. Lúc đó chỉ lo xấu hổ, căn bản là không có thấy rõ thần sắc của Wells nhìn cậu, bây giờ nhìn lại thực sự là đặc biệt ngọt.

Sở Du Nhiên chỉ lo bảo tồn, lưu giữ, lưu giữ... Căn bản cũng không nhớ tới che giấu thân phận của mình, ID vẫn là tài khoản lúc trước dùng, chính là thân phận chứng thực của cậu: Sở Du Nhiên.

Ngoại trừ bộ tộc phương diện Sở Hồng Vũ, toàn bộ đế quốc không có dòng họ khác, chớ nói chi là dám gọi Sở Du Nhiên.

Mọi người tò mò mở ra ID của cậu vừa nhìn, tư liệu dĩ thường rõ ràng —— Sở Du Nhiên, đã kết hôn! Còn có bức ảnh...

Cái lời điểm khen kia, khiến dân trên mạng ý thức đều đánh bay: Thật sự! Chân nhân?!

Vương hậu cũng thích xem bát quái? Vương hậu như thế lại là lần đầu tiên thấy a! Vương hậu điện hạ ngài trực tiếp khoe ân ái như vật thật sự không được? Đây là đối với hôn lễ của mình thoả mãn cỡ nào, dám hào phóng trực tiếp đối với hoàng đế bệ hạ biểu hiện điểm khen?

Dưới đây cũng có người bình luận: Phía trên đừng suy nghĩ, vương hậu điện hạ của chúng ta xinh đẹp như hoa, tâm tư đơn thuần, lại như bạch liên hoa nở rộ, mới không có nhiều ý nghĩ như vậy! Chỉ là yêu thích, cho nên mới điểm khen!

Sở Du Nhiên hài lòng download xong, hoàn toàn không biết mình tạo lên sóng gió lớn đến mức nào, lúc này vừa vận đợi đến Wells trở về, nhìn thấy cậu dáng dấp cười nhật này, cũng biết là cậu chưa nghỉ ngơi. Cởi lễ phục phức tạp trên người, Wells không hề che giấu chút nào lửa nóng trong mắt, trực tiếp kéo Sở Du Nhiên, trầm giọng nói: “Đi tắm.”

Sở Du Nhiên ôm gối từ chối, “Em đã tắm qua một lần.”

Wells đem gối từ trong lòng ngực của cậu kéo xuống ném xuống, đem người trực tiếp khiêng lên, bá đạo ngữ khí bất dung từ chối: “Vậy thì tắm thêm lần nữa.”

Sở Du Nhiên giãy dụa: “Chúng ta còn chưa có ăn cơm!”

Lần thứ hai từ chối: “Vậy thì tắm xong đồng thời ăn!”

...

Lúc này, một người đàn ông nhìn video Sở Du Nhiên kết hôn, nhìn thấy Sở Hồng Vũ tự tay đem Sở Du Nhiên giao cho Wells trong nháy mắt đó, tay run rẩy bóp nát quang não trên tay. Ngũ quan của lão ta đường nét phi thường ngạnh, mày rậm mắt to, không giận tự uy. Vóc người cũng là cường tráng cao lớn, một thân hoa phục vẫn không giấu được bàng khoáng yêu viên. Lão ta đứng lên, hỏi quản gia bên người: “Vẫn không có tin tức của thiếu gia sao?”

Vị này chính là phụ thân trên danh nghĩa của Sở Du Nhiên —— công tước Lehmann.

Quản gia cúi đầu, thoát nhìn cũng là vẻ mặt buồn thiu, “Bẩm đại nhân, không có.” Thiếu gia rời nhà trốn đi, phu nhân đuổi theo, rốt cục ở ngoài đế tinh tìm được thiếu gia. Đáng tiếc, hiện tại hai người song song mất tích, không có tin tức.

Ngay tại lúc này, một vị tôi tớ vội vã đi tới, sắc mặt tái nhợt, lúc nói chuyện đôi môi đều đang run rẩy, “Đại nhân, một người của đội hộ vệ hoàng gia đến đây, nói là mời ngài đến để tĩnh làm khách.” “Để tĩnh?” Sắc mặt công tước Lehmann trong nháy mắt lạnh xuống, vào lúc này để cho lão đi để tĩnh, rốt cuộc là ý gì?

“Đại nhân, có cần chuẩn bị cái gì hay không?” Quân gia mới vừa nói xong câu đó, ngoài cửa đột nhiên xuất hiện một bóng tối cự đại, mọi người nhìn qua, một chiếc chiến hạm màu đen của quân bộ đột nhiên từ vùng trời hiển lộ ra thân hình, thân thể to lớn che khuất dương quang, đi xuống nhảy vào trong bóng tối cự đại. Thân chiến hạm đã từng tắm quá huyết, hiện ra u quang lạnh như băng, khí áp trầm thấp, dường như muốn trực tiếp hạ xuống ép nát phủ công tước. Thấy cảnh này, sắc mặt quân gia cũng trở nên khó coi, “lại giả bất thiện”!

Công tước Lehmann trầm mặt xuống, đôi quân gia liếc mắt ra hiệu, “Sau khi ta đi, nơi này liền giao cho ông, nhớ tới quét dọn sạch sẽ.”

Quân gia hiểu rõ gật gật đầu, “Đại nhân yên tâm, thuộc hạ nhớ rồi.”

Công tước Lehmann phát tay một cái, để quân gia đi xuống chuẩn bị đồ vật cho lão. Đợi sau khi người hầu rời đi, lão từ bên trong nút áo không gian ra lấy một cái hộp đựng tro cốt màu thuần trắng, trên cái hộp in một cái gia huy bạch hổ, công tước Lehmann tỉ mỉ chà xát một chút, mặt trên vốn là sạch sẽ, lúc này lướt qua, trái lại càng giống như là thân mật xoa xoa.

Trong không gian không ai thấy này, lão lẩm bẩm nói: “Hải Tư, con của chúng ta không có chết, nó đã kết hôn rồi, em có cao hứng hay không?”

Theo dự liệu, không có ai trả lời vấn đề của lão, lão biết đến, cho dù Hải Tư sống sót, cũng sẽ không cho lão bất kỳ sắc mặt tốt nào. Công tước Lehmann lạnh giọng cười cười, trong mắt một mảnh bi phẫn, cái thằng tạp chủng này, dĩ nhiên còn sống sót!

Ông lúc trước là bất kể thủ đoạn cường ép cưới Hải Tư, tuy nhiên không tính đến trong bụng Hải Tư đã có con người khác. Đáng tiếc, sau khi kết hôn Hải Tư chưa từng đối với ông nở nụ cười, mặc dù ông làm ra bộ dạng chân tâm thương yêu thằng tạp chủng kia, như trước vẫn không đối lấy một nụ cười của Hải Tư.

Hiện nay, con trai ruột mất tích hoàn cảnh giống như sáu năm trước lão phái người truy sát thằng tạp chủng kia, sống không thấy người, chết không thấy xác, ngay cả giống cái vẫn đối với lão nhu tình như nước, yên lặng vì lão sinh ra đứa nhỏ cũng đi theo mất tích, lão có thể cảm thụ được, luồng tinh thần lực cùng lão trói chặt với nhau đã dần dần biến mất, chuyện này chỉ có thể nói rõ đối phương đã gặp phải bất trắc. Hiện nay bệ hạ lại để cho lão tự mình đi để tĩnh, vẫn là đội hộ vệ hoàng gia tự mình đến tiếp, nếu như là trước khi cưới còn nói được, nhưng là sau khi kết hôn, công tước Lehmann đem tro tàn thu lại, ánh mắt trở nên âm ngoan...

Công tước Lehmann vừa đi, quân gia phủ công tước lập tức liền bị người khổng chế lại, đồng dạng bị nhét vào chiến hạm, bí ẩn giam giữ, đồng thời phủ công tước bị người khác tiếp quản, hết thấy đều lặng yên không một tiếng động.

Song mà hết thấy này, công tước Lehmann cũng không biết chuyện...

Chuyện này đúng là Wells tự tay an bài, nợ cũ năm xưa này đó, cũng nên tính. Sở Hồng Vũ tâm lý có một cái kết, nếu như không chế tạo cơ hội mở ra cho ông, ông sẽ tự mình lên lút chạy đi giải quyết. Mà cho đến lúc này, đối phương còn có thể trở về hay không không thể xác định. Nếu như không còn Sở Hồng Vũ, quả cầu lông nhà hắn nhất định sẽ thương tâm, Wells chắc chắn sẽ không để xảy ra chuyện như vậy.———

Bởi vì ngày kiến quốc, bọn nhỏ đều được nghỉ, Sở Du Nhiên không còn đi trường học mượn cố, hơn nữa hai người tân hôn, Wells rốt cuộc tìm được lý do ăn no nê, đem người từ trong ra ngoài ăn toàn bộ, mãi cho đến khi trời sáng mới bỏ qua. Sở Du Nhiên đã mệt đến ngay cả khí lực mắng cũng không nói được, cậu cảm giác mình đã biến thành một con cá mắm bị phế bỏ, không quản bị mèo làm sao lay, ngay cả động cũng không nghĩ động...

Cha mẹ Wells mất sớm, Sở Du Nhiên cũng không cần dậy sớm bái kiến, vừa cảm giác đầy đủ ngủ thẳng bốn giờ chiều, sau khi tỉnh lại đầu óc của cậu đều là trạng thái chân không. Sững sốt hai phút đồng hồ, Sở Du Nhiên mới hoàn hồn, giật giật tứ chi, mới phát hiện eo mỗi vô lực, bộ vị phía sau khó có thể mở miệng đều

là tề đại... Thân thể cậu sức khôi phục kinh người, bây giờ lại dằng dấp như vậy, có thể tưởng tượng được tối hôm qua điên cuồng cùng phóng túng.

Sở Du Nhiên nặn nặn trán của chính mình, xuyên thấu qua khe hở rèm cửa nhìn thấy mèo lớn đứng trong hành lang, cảm thán: Loại sinh vật mèo này, quả nhiên không thể tạo thói quen!

Wells đứng ở cửa sổ vừa nhìn Dillow cùng các tiểu đồng bọn chơi đùa đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ quay đầu lại, liếc mắt một cái liền bắt lấy đôi mắt đen láy của Sở Du Nhiên, đôi mắt trong ngày thường tràn đầy mỉm cười lúc này lại chăm chú theo dõi hắn, trong mắt vô hỉ vô bi, Wells đột nhiên cảm giác được một tia không ổn...

Nhìn thấy tiểu bạn lữ xem ánh mắt của chính mình có chút nguy hiểm, tâm lý có chút giả tạo quốc vương bệ hạ lập tức trở về nhà.

Sở Du Nhiên nhìn người trước mắt một mặt nghiêm túc, bất mãn hé mắt.

Wells cúi người xuống, đem chân mềm trên người tiểu bạn lữ kéo xuống, cúi đầu cà cà trán của Sở Du Nhiên, “Thân ái, em, có đói bụng hay không?”

Sở Du Nhiên mắt lạnh nhìn hắn, không hề bị lay động.

Wells nghiêm mặt, dưới cái ánh mắt này của Sở Du Nhiên xoắn xuýt nửa phút, cuối cùng biến thành thú thân nhảy lên giường, đem đầu đè ở trên ngực Sở Du Nhiên, nhận mệnh nhắm hai mắt lại, khẩu khí như trước dấu không được bá đạo uy nghiêm của bản thân, “Chỉ một lần này!”

Sở Du Nhiên nhú nhú mày, nhìn hai lỗ tai run run của mèo lớn trên người mình, không khách khí đuổi ra hai tay toàn bộ tóm chặt, khoe miệng theo bản năng cong lên, nói chuyện hung ác: “Sau này không cho như vậy! Nhớ chưa?”

Wells bất đắc dĩ mở mắt ra, nhú mày nhìn quả cầu lông bị hắn sừng coi trời bằng vung, cảm thấy cho con vật nhỏ này một đôi cánh cậu liền có thể bay lên trời.

Liền tại thời khắc quốc vương bệ hạ bị giống cái của chính mình nhéo lỗ tai giáo huấn, Dillow điện hạ nằm ở bên ngoài trên cửa sổ, từ khe cửa hướng bên trong mong chờ, nhìn thấy chủ ngu xuẩn cũng bị thầy giáo nhéo lỗ tai, một bên toét miệng ghét bỏ, một bên theo bản năng đuổi móng vuốt gãi gãi lỗ tai chính mình, khó giải thích được cảm thấy.. Cũng rất đau...

Caly cùng Archer đuổi theo một quả bóng cao su chạy tới, gọi bé: “Dillow! Cậu đang làm gì thế?”

Dillow nhanh chóng nhảy xuống, đem tiểu đồng bọn đều đánh đuổi. Báo nhỏ cho là, loại hành vi bị nhéo lỗ tai là hung ác, hai chú cháu bọn họ biết đến là được rồi, làm hai giống đực sau cùng của hoàng thất, nhất định phải giữ gìn tôn nghiêm của hoàng thất, chuyện này nhất định không thể bị người ngoài biết! Sở Du Nhiên buông tay ra, nhìn bên ngoài bóng đen chợt lóe lên, nghi ngờ hỏi: “Vừa nãy có phải là Dillow không?”

Lỗ tai Wells run một cái, không chút nào để ý nói: “Chắc vậy.”

Sở Du Nhiên chậm rãi xoay người, cảm giác xương khớp cả người đều rắc rạo vang lên, sau khi thả lỏng thân thể, đẩy ra đầu to của mèo lớn ngồi dậy, “Em nhớ Dillow, em muốn đi xem nó.”

Quốc vương bệ hạ bị nhéo lỗ tai xong, liền bị ném đi: “...” Có một ý nghĩ muốn đem cháu trai đưa đi!

Trên sân cỏ, Dillow, Caly, Archer ba đứa nhỏ đang tranh đoạt một quả bóng cao su, quy tắc của bọn nhỏ chỉ có một, ai cướp được chính là của người đó, có quyền đá, thậm chí ngay cả hàm răng đều dùng tới, chỉ cần đoạt tới coi như thắng. Ba đứa nhỏ đấu khí thể ngất trời, ở trên sân cỏ đánh nhau kéo đều kéo không ra, bên cạnh Panda mập mập liền ngồi ở một bên nhìn, căn bản không tham dự.

Sở Du Nhiên buồn cười nhìn bọn họ tranh đấu, thở dài nói: “Cùng ba người bọn họ so ra, Panda lại như tiểu thân sĩ.”

Đã biến thành hình người Wells chỉ chỉ Jimmy ở một bên nằm úp sấp lẳng lặng nhìn bọn họ náo động, “Đứa nhỏ kia mới phải thân sĩ, tên tiểu tử này hồng lăm.”

“Ngoại trừ Vic cùng Miller, bọn họ làm sao đều chạy tới?”

“Archer cùng Caly thường xuyên đến tìm Dillow cùng nhau chơi đùa, Panda cũng là bị hai người bọn họ tha tới.” Nói tới chỗ này Wells ghét bỏ nhú nhú mày lại, “Jimmy là bị Dillow gọi tới.” Wells đối với hành vi của cháu trai, nhỏ như vậy đã biết chăm sóc giống cái phi thường ghét bỏ, thằng nhãi con không tiền đồ này, nhất định phải cẩn thận giáo dục!

Sở Du Nhiên im lặng đem tay lớn trên eo kéo xuống, lòng nói liền nó giống anh vậy, làm sao lại ghét bỏ nó? Dillow chỉ là đem Jimmy coi là đồng tộc chăm sóc mà thôi, chính là một giống cái báo tộc nhỏ yếu chưa trưởng thành.

Dillow cùng Archer đang chiến đấu, căn bản không nhìn xung quanh có cái gì, đưa móng vuốt khét, Caly cũng không biết bị cái gì hấp dẫn, đang cong lên cái mông bào hằm, cũng không chú ý động tĩnh sau lưng, mắt thấy Dillow cùng Archer vừa đánh vừa lẩn qua, lập tức đem Caly đụng phải ngã lão đảo, Caly không đào nữa, lập tức gia nhập cuộc chiến, bọn tiểu tử đã quên đi bóng cao su rồi, trực tiếp lao vào đánh nhau, trừ mình ra, hai con khác đều là địch nhân!

Mắt thấy lần thứ hai đánh khó phân thắng bại, Panda chậm rãi đi tới, đem cái bóng cao su kia ôm trở về, đầu ở trong ngực ôm chặt, sau đó nằm đảo, nhắm mắt lại ngủ...

Sở Du Nhiên: “...”

Wells khẽ cười một tiếng, mắt thấy Dillow bọn họ đánh xong đi bãi cỏ tìm bóng cao su, lần thứ hai ôm eo Sở Du Nhiên, đề nghị: “Chúng ta đi du lịch tinh tế đi.”

Sở Du Nhiên trở nên trầm mặc, tuần trăng mặt vân vân, ai cũng nghĩ, nhưng là thân phận Wells, chú định bọn họ không thể khoái trá vì mình mà sống.

Nghĩ tới đây Sở Du Nhiên giơ tay ôm cổ người sau lưng, đem thân thể lùi ra sau, ngữ khí ôn hòa, “Không cần, chúng ta ở đây nghỉ ngơi mấy ngày tốt vô cùng, bọn nhỏ đều còn nhỏ. Qua mấy ngày đi học nếu như em không đi, bọn họ sẽ rất không thích ứng.” Wells tại bên tai Sở Du Nhiên cà cà, “Có thể để cho trường học an bài thêm thầy giáo cho bọn nhỏ.”

Sở Du Nhiên ôn nhu cười cười, “Chờ một chút đi, năm nay bọn nhỏ đã bốn tuổi đi, còn có hai năm có thể biến thành hình người, đến lúc đó nhiệm vụ của em liền hoàn thành, em sẽ nghỉ ngơi một năm, từ từ cùng anh.”

Wells ôm eo Sở Du Nhiên thật chặt, ngửi mùi vị thanh tân trên người cậu, trầm giọng nói cẩn thận, đến lúc đó chưa chắc cậu đã có thời gian trống, từ từ cùng hắn.

Bởi vì ba đứa nhỏ ban ngày không đánh đủ, đến buổi tối người nhà Archer cùng Caly chưa có đi đón, hai đứa bé trực tiếp liền bị gọi nuôi. Sở Du Nhiên nhìn Archer cùng Caly ở lại quyết cơm sắc mặt thản nhiên, hết sức tò mò cha của hai đứa nhỏ là ai?

Wells bắt đầu dĩ nói: “Acher là con trai của tướng quân tả khu, Caly là con trai của tướng quân hữu khu, hai người bọn họ lúc trước là bạn học của ta.”

Sở Du Nhiên vừa nhìn liền biết ba người bọn họ tình cảm hẳn là không sai, bằng không cha của bọn họ cũng sẽ không để con trai ở đây quyết cơm, chuyện này cũng giải thích nguyên nhân lúc trước ba đứa nhỏ vừa thấy mặt đã đánh nhau, bởi vì đánh đã thành thói quen. Sở Du Nhiên cho bọn nhỏ mỗi người mức một phần canh, nhìn bọn nhỏ uống vào, chính mình suy nghĩ một chút, Archer cùng Caly là con trai chiến tướng, Panda là cháu trai của thủ tướng đại nhân, Vic là con trai của tổng tham mưu trưởng quan quân bộ hậu cần, Jimmy là con trai của đại thần tài chính, vậy Miller âm thầm, là con của ai?

Sau khi Sở Du Nhiên đem cái vấn đề này hỏi ra, Wells thuận tay cầm lên giấy ăn lau lau khoé miệng, “Con trai của tổng khoa tình báo Mander.”

Sở Du Nhiên khoé miệng giật một cái, rất tốt, bọn họ mấy đứa nhỏ này nếu như thừa kế nghiệp cha, có thể tạo thành một đế quốc quân sự khổng lồ. Nhìn như vậy, việc này cũng đều là Wells tỉ mỉ chọn lựa người trợ giúp cho Dillow, lúc trước làm sao lại nhét vào trong lớp cậu, Sở Du Nhiên đến bây giờ còn không biết, lúc trước Sở Hồng Vũ đã dùng tâm lý mâu thuẫn cỡ nào đem cậu đề cử cho Wells.

Đề cử, con mèo nhãi con liền biết con trai bảo bối của mình là vợ chưa cưới mất tích mấy năm của hắn, rất có thể sẽ coi trọng mỹ mạo của con trai, sắc hơi động lòng, đem con trai không thông minh bao nhiêu của ông cướp đi!

Không đề cử, con trai bảo bối của mình vốn là vị hôn phu của người ưu tú nhất toàn đế quốc, chẳng lẽ không thừa nhận thân phận trái lại để giống cái yêu diễm đề tiện đem đại miêu nhãi con cướp đi? Nói thế nào cũng là học sinh của mình, tự xem lớn lên, đem so sánh với người khác, đại miêu nhãi con vẫn là so với người khác đáng tin hơn.

Sở hiệu trưởng xoắn xuýt nhá, đoạn thời gian xoắn xuýt đó đều ăn không ngon, cuối cùng vẫn là cảnh cáo Wells, cho cậu nhìn con trai bảo bối của ta là ai, con trai của ta yêu thích cậu hai người liền kết hôn, không thích cậu, cậu cũng không cần ghi nhớ con trai của ta, làm phụ thân, đặc biệt bao che khuyết điểm cũng đặc biệt không giảng đạo lý.

Đáng tiếc, con trai bảo bối của Sở hiệu trưởng vẫn là bị đoạt đi rồi.

Lúc này, Sở hiệu trưởng ngồi một mình ở trong phòng cao nhất của trường học, trước người một tấm bàn nhỏ, một bình rượu xanh, mắt phượng sắc bén híp lại, nhìn xa xa tinh không, trên mặt là cô đơn người bên ngoài chưa từng thấy. Con trai duy nhất lo lắng đã trưởng thành, ông đang nghĩ, ông có phải là cũng nên đi làm chuyện của mình? Đem rượu trong ly uống một hơi cạn sạch, Sở Hồng Vũ nhẹ giọng rừ rừ nói: “Hải Tư, những năm này, anh thật sự rất mệt mỏi.”

Đêm đó, vốn là đã ngủ say Sở Du Nhiên đột nhiên từ trong mộng thức tỉnh, chảy mồ hôi ròng ròng ngồi xuống. Wells ngồi dậy theo, nhìn sắc mặt tái nhợt này của cậu đau lòng xoa xoa mồ hôi trên đầu cậu, trong bóng đêm Wells hạ thấp âm thanh, nghe tới so với lúc thường ôn nhu rất nhiều, “Làm sao vậy? Thấy ác mộng?”

Sở Du Nhiên sâu sắc thở hổn hển mấy cái, nặng nề nằm xuống lại, cổ họng có chút khàn khàn, “Đúng, mơ tới mẫu phụ.”

Wells xuống giường mở đèn, rót chén nước bưng trở về, sau khi để Sở Du Nhiên uống đem cậu ôm vào trong lòng, hỏi: “Có phải là ban ngày suy nghĩ lung tung?”

Sở Du Nhiên đem mặt dựa vào ngực Wells, trên mặt khuôn mặt u sầu chưa tán, “Em rất ít khi nhớ đến chuyện lúc trước, từ trước cũng không có mơ quá, chớ nói chi là mơ tới biển lửa đầy trời.”

Ngón tay Wells nhẹ nhàng rơi vào trên trán Sở Du Nhiên, nhẹ nhàng nắn bóp, cảm giác được ngón tay ấm áp truyền tới cảm giác yên ổn, Sở Du Nhiên gối đầu vào lồng ngực Wells, nghe tiếng tim đập của hắn chậm chậm mà lại có nhịp điệu, dần dần thanh tĩnh lại, nhắm hai mắt lại.

Wells như có điều suy nghĩ trầm mặc một hồi, cảm giác được người trong ngực hô hấp bằng phẳng, đã ngủ rồi, đưa tay từ bên cạnh bàn cầm quang não, gửi đi một tin nhắn: Phái người nhìn chăm chăm Sở hiệu trưởng, thủ tiêu tư cách ra khỏi đế tinh của ông ấy..

Cũng may chỉ là một giấc mộng, Sở Du Nhiên qua nửa đêm ngủ rất ngon, ngày thứ hai bị Dillow bọn họ nháo trò, tính tình xấu tất cả đều không còn, buổi chiều sai người làm bánh hoa tuyết, Sở Du Nhiên cố ý dặn dò nhà bếp, muốn một phần nhiều đường, buổi chiều cậu phải về chuyển trường học, kiểm tra một lần sinh hoạt hàng ngày của Sở Hồng Vũ, thuận tiện mang cho ông chút đồ ăn vặt. Ba ngày không gặp Sở hiệu trưởng, Sở Du Nhiên tâm lý liền không vững vàng.

Đối phương coi cậu là con trai ngốc, cậu cũng đem đối phương coi thành người cha chưa trưởng thành, lo lắng lẫn nhau.

Sau khi Wells nghe nói, đề nghị: “Đem Dillow cũng mang theo đi, để cho nó sau này mỗi ngày đều qua, học tập dỉ năng nửa ngày.”

Dillow điện hạ không vui, đại ma vương đặc biệt yêu thích nhéo chân sau của bé, bé mới không muốn đi!

Wells nhìn thấy cái thái độ tiêu cực này của cháu trai, khóe miệng vẩy một cái, nhu nhu đầu cháu trai, ôn hòa nói: “Chú để Archer cùng Caly cùng con.”

Nghĩ đến Archer cùng Caly cũng sẽ giống như chính mình bị nhéo chân sau xách ngược lên, Dillow điện hạ thẳng băng, rầm rì một tiếng ngạo nghễ nói: “Cho chú cái mặt mũi, đi thì đi.” (^) ———

Sở hiệu trưởng tiếp nhận bánh hoa tuyết bỏ thêm đường trong tay con trai, nhướn mày ghét bỏ nhìn ba con tiểu bàn tử phía sau con trai ruột, khàn khàn tang thương tiếng nói ung dung thông thả hỏi: “Chuyện gì xảy ra vậy?”

“Wells nói để ba ba dạy bọn nhỏ học dị năng, anh ấy quá bận rộn, không có thời gian.” Sở Du Nhiên đem tiểu tử đứng ở cửa lôi vào, đẩy cái mônng đẩy lên bên chân Sở Hồng Vũ, “Ngược lại cha cũng không có chính sự, ít đi ra ngoài uống rượu trêu chọc, chăm đứa nhỏ cũng tốt vô cùng.

Sở Hồng Vũ ha ha cười lạnh hai tiếng, ôm bánh hoa tuyết ngồi ở trên bàn, mở ra ném thử một miếng, hài lòng hé mắt, nhìn Dillow dáng dấp này, thổi phù một tiếng bật cười, “Đại miêu nhãi con khi còn bé nhìn thấy cha cũng dáng dấp kia, một bộ tư thế lão tử có thể túm trời cao, con vật nhỏ này cha có thể lưu lại chơi đùa, còn lại hai đứa con mang đi đi, cha chơi đùa không được.”

Sở Du Nhiên đi tới, đem món tráng miệng trong tay đối phương đều lấy đi, cười híp mắt nhìn chằm chằm Sở Hồng Vũ, “Cha xác định một đứa đủ chơi đùa?” Hai người đều là cặp mắt đào hoa, lúc cười lên thoát nhìn đặc biệt tương tự, đặc biệt vào lúc này, thời điểm Sở Du Nhiên trong mắt lộ ra uy hiếp, dĩ nhiên cùng Sở Hồng Vũ giống nhau như đúc.

Caly thận trọng, nhìn cái này, nhìn lại một chút cái kia, đột nhiên vui vẻ nhảy nhót lên: “Con mắt của hai người thật giống nhau, bảo bảo của thầy giáo cũng phải có đôi mắt xinh đẹp như vậy! Long trắng nữa!”

Trẻ con nói không có tim không có phổi, chỉ lo muốn một giống cái long trắng giữ lại sau đó lấy làm vợ, Sở Du Nhiên nghe nhưng có tâm, chính cậu nhìn một chút Sở Hồng Vũ, chà chà hai tiếng, cười nói: “Nếu Caly không nói, con cũng không để ý, còn thật thật giống.”

Sở Hồng Vũ lườm một cái, tức giận nói: “Phí lời, con chính là cha sinh, làm sao có thể không giống? Được, được đều lưu lại đi, tinh thần lực đều là cấp S đến bây giờ nhưng không có thức tỉnh dị năng, chỉ lo một thân dài thật béo.” Sở Hồng Vũ nhắc lên Acher cách mình gần nhất, ở trên bụng sư tử con đâm đâm, biểu tình ghét bỏ lộ rõ trên mặt.

Sở Du Nhiên thấy ông không có chuyện gì, lúc này mới yên tâm rời đi, trước khi đi nói: “Con ngày mai lại trở về nhìn cha, cha muốn ăn cái gì, con đưa cho cha.”

Sở Hồng Vũ hơi không kiên nhẫn, “Con bây giờ có nhà, thân phận cũng không giống nhau, không cố gắng ở trong cung hưởng thụ, chạy tới chỗ này của cha làm cái gì?”

Sở Du Nhiên mặc cho Lindsay phủ thêm áo gió, mặt mày tinh xảo nhiệm phải một tầng ý cười nhàn nhạt, cậu bốn cọt hỏi: “Mẫu phụ đã qua đời, nếu như lại bỏ mặc phụ thân, con hướng chỗ nào khóc đây?”

Sở Hồng Vũ bị câu nói này làm cho sững sốt, ánh mắt phức tạp nhìn khuôn mặt tươi cười của Sở Du Nhiên, trong mắt chưa xót, trong lòng ngũ vị tạp trần. Giờ khắc này ông cũng không biết con trai ngu xuẩn biết đến cái gì, đề xuống tâm lý táo bạo, Sở Hồng Vũ khoát tay áo một cái, không nhịn được đuổi Sở Du Nhiên đi.

Một lát sau, Sở Hồng Vũ đứng ở bên cửa sổ, nhìn bóng lưng Sở Du Nhiên rời đi, nặn nặn sống mũi chưa xót, trong mắt tràn đầy giấy dựa cùng do dự..

Hết chương 41

42. Chương 42

Sau khi lễ cưới tổ chức, bọn nhỏ cũng cùng Sở Du Nhiên được nghỉ hai mươi ngày, Archer cùng Caly cứ như vậy bồi tiếp Dillow bị Sở Hồng Vũ ngược nửa tháng, Sở Du Nhiên có mấy lần không yên lòng đi liếc mắt

nhìn, thời điểm nhìn thấy mấy lần sư tử con cùng sói con bị buộc ở trên cây, Sở Du Nhiên sờ sờ mũi, yên lặng quay đầu rồi đi →_→ không thể nuông chiều quá, đúng không?

Vì vậy tại đây hơn nửa tháng, Sở Hồng Vũ bị ba nhãi con ngăn cản bước chân dĩ nhiên cũng không thể đi chỗ nào, chuyên tâm đùa đứa nhỏ, vẫn cứ đem Archer tức giận phun hỏa, dị năng của tiểu tử thức tỉnh rồi!

Mới vừa bốn tuổi ấu tể liền thức tỉnh dị năng! Dem so sánh Dillow ghen hoàng thất ghen mà nói, Archer cũng là thiên tài!

Sở Du Nhiên còn chưa kịp cao hứng, Caly cũng không cam lạc hậu thức tỉnh dị năng hệ phong, một đạo phong quang qua, ở trên cây cao khoét một miếng lớn. Hai đứa nhỏ còn chưa biết khống chế dị năng phi thường hưng phấn, hoàn toàn là không khống chế được quạt gió, châm lửa, khắp nơi Sở Hồng Vũ không nhìn được đem bọn nhỏ ném cho Sở Du Nhiên, vỗ vỗ tay liền không quản.

Sở Du Nhiên bắt đắc dĩ, chỉ có thể đem bọn nhỏ đều đưa về nhà, đợi thời điểm bọn nhỏ khống chế được dị năng sẽ cho đi học.

Vì vậy đến khai giảng ngày, hai con tiểu tử không chút nào ngoài suy đoán xin nghỉ.

Sáng sớm, thời điểm Sở Du Nhiên nhìn thấy đơn xin nghỉ còn có chút cảm thán, “Trong lớp ít đi hai quỷ nghịch ngợm, nhất định sẽ rất quanh quẽ.”

Dillow cao quý ưu nhã ngồi ở trước bàn ăn, ánh mắt liếc nhìn trứng chim cách mình gần nhất, ngạo khí nói: “Có con là đủ rồi, bọn họ không cần thiết.”

Sở Du Nhiên nhéo một cái đuôi của báo nhỏ, cười híp mắt hỏi bé: “Con có thể một người đánh bại hai mươi người sát vách không?”

Dillow rầm rì một tiếng, “Vậy thì thế nào? Một đám ngu ngốc mà thôi!” Nói xong đầu lưỡi liếm liếm khoe miệng, chờ đợi ăn cơm.

Cũng không biết có phải là ảo giác hay không, Sở Du Nhiên luôn cảm thấy tên tiểu tử này hai ngày nay thành thực rất nhiều, cũng càng bá đạo tự tin. Càng như vậy, Sở Du Nhiên càng muốn đùa bé, đem báo nhỏ nhốt tại trên ghế vò một trận, vò xong nâng lên khuôn mặt nhỏ hung hăng hôn miệng một cái, trên gáy một cái, một bên quai hàm một cái!

Dillow đuôi đều cuộn lại, không thể trấn định được nữa, xấu hổ đều nói lắp: “Thầy, thầy thận trọng! Giống cái không nên làm thế, như vậy không phải giống cái tốt!”

Sở Du Nhiên nheo mắt lại, hơi lạnh hỏi bé: “Không phải giống cái tốt? Dạng gì mới phải giống cái tốt? Giống như Jimmy?”

Dillow rầm rì một tiếng, bò lên rung rung lông của chính mình, ghét bỏ nói: “Không cần ghen loạn, giống cái con yêu nhất là thầy.”

“Ngoại trừ thầy chính là Jimmy đi?” Sở Du Nhiên không tha thứ, Dillow nổi giận, một móng vuốt vồ trên bàn, giương giọng gọi: “Chú ngu xuẩn! Mau tới quần quần giống cái của chú!”

Wells mới vừa bước vào ngưỡng cửa phòng ăn, nhìn thấy cháu trai đáng ghét táo bạo này, ghét bỏ nhíu nhíu mày lại, không chút lưu tình đả kích: “Ngu!” “Con mới không ngu!” Dillow giận dữ vỗ bàn, nói chung gặp phải người khác khiêu khích hoàn hảo, chỉ cần bị Wells đâm một cái, tuyệt đối tạc mao, “Chú ngu xuẩn đừng nói con ngu xuẩn, chú mới ngu!”

Wells sau khi ngồi xuống đẩy quá một bát vỏ đầu xanh nhíu mày hỏi Dillow: “Con không ngu? Nói cho chú trong này có bao nhiêu?”

Sở Du Nhiên không nhìn được muốn cười, chén hạt đậu này ngay cả đầu bếp cũng không biết sẽ có bao nhiêu, làm gì có người nào sẽ ở trước lúc luộc sẽ đếm một chút, Dillow làm sao có khả năng sẽ biết đến? Mèo lóm rất xấu rồi. Quả nhiên, sắc mặt Dillow nhất đồn, đưa tay ra giơ móng vuốt muốn nói mười cái, khoa tay một chút chỉ sau phát hiện một cái này tuyệt đối trảo không xong, Dillow điện hạ không chịu thua hừ một tiếng, “Chú cũng không biết có bao nhiêu.”

Wells bình tĩnh nói: “Có ba trăm cái.”

Dillow kinh ngạc trợn mắt lên, không thể tin được chú ngu xuẩn dĩ nhiên biết đến.

Wells cười nhạt, “Không tin con đếm xem.”

Dillow: “...” Ấu tể đệ nhất đế quốc chẳng mấy chốc sẽ biết đếm! Ấu tể đệ nhất đế quốc đặc biệt không có gì lo sợ! Ấu tể đệ nhất đế quốc nhưng là phải trở thành Chiến Thần đã! Tuyệt đối, sẽ học được đếm số?

Bởi vì không có cách nào phản bác dẫn đến bụng đầy tức giận, Dillow cúi đầu ăn nửa bát hạt đậu, còn lại nửa bát vẫn là đếm không hết, tức giận không ăn. Sở Du Nhiên sợ Dillow phồng bụng, sau khi ăn xong cho bé ăn một chút đồ ăn tiêu cơm, lúc này mới chuẩn bị đi trường học. Wells tiếp nhận áo khoác trong tay Lindsay, tự mình phủ thêm cho Sở Du Nhiên, ôn nhu nói: “Ta đưa hai người đi.”

Sở Du Nhiên cao hứng gật gật đầu, “Làm sao đi? Phi hành khí vẫn là chưa tới đi?”

Wells sắc mặt âm áp, một đôi mắt tràn đầy tính xâm lược từ trên đi xuống đem Sở Du Nhiên quét mắt toàn bộ, sau đó mập mờ hỏi: “Yêu thích ngồi trên người ta như thế?”

Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình sáng sớm hôm nay đặc biệt nhiều ảo giác, bằng không hoàng đế bệ hạ không thể sáng sớm liền bắt đầu ve vãn như thế, chữ “ngồi” này nói nặng như vậy, chỉ lo người khác nghe không ra có ý gì? Vỗ vỗ mặt hoàng đế bệ hạ, Sở Du Nhiên thở dài nói: “Dây.”

Wells nhếch miệng, đem Dillow nhắc lên, ôm Sở Du Nhiên, nhẹ nhàng nắn nắn eo cậu, sắc mặt không thay đổi bảo đảm nói: “Buổi tối cho em ngồi trên người ta, hiện tại phải ngồi phi hành khí.”

Sở Du Nhiên hơi đỏ mặt, nhìn Dillow một mặt hồ đồ, đem tiểu tử kéo qua yên lặng ở trên bụng xoa nhẹ một cái, từ chối cùng muện tao nói chuyện. Wells trong mắt mang theo ý cười, mang theo cháu trai ôm người yêu, thỏa thỏa nhân sinh người thắng cuộc.

Như thường ngày, Wells đem tiểu bạn lứa cùng cháu trai đưa đến cửa trường học, nhìn bọn họ đi vào, lần này hài lòng rời đi.

Tuy rằng Sở Du Nhiên không cần đi cửa lớn đón đưa nhỏ, trường học cũng đã nói, người tiến vào cái trường học này bắt luận thân phận, giống nhau bình đẳng chờ đợi, nhưng là thân phận của cậu chung quy vẫn là bất đồng. Bất kể là ai, gặp mặt đều sẽ nhìn Sở Du Nhiên cúi đầu, tuy rằng ngoài miệng gọi là thầy Sở, thái độ lại đặc biệt thành kính. Sở Du Nhiên ở trong lòng yên lặng thở dài, biết đến ngày đó vẫn phải tới.

Rời đi trường học nhiều ngày như vậy, Dillow trở về chuyện thứ nhất chính là tại “Lãnh địa của mình” dò xét một vòng, phát hiện không có vết tích người ngoại lai, cũng không có đồ vật nguy hiểm, lúc này mới vui vẻ chạy về bên người Sở Du Nhiên, thấy bộ dạng cậu lông mày cau lại, Dillow dùng đuôi quạt Sở Du Nhiên một chút, ngẩng đầu không hiểu hỏi cậu: “Thầy lại làm sao?” Giống cái, quả nhiên là sinh vật mảnh mai, không có chuyện gì liền một mặt sầu bi.

Sở Du Nhiên khom lưng đem Dillow nhấc đảo, ý xấu muốn vò toàn thân tiểu tử, cười nói: “Thầy chính là sầu con tại sao còn không biến thành hình người, thầy muốn vò bụng nhỏ trơn tuột của con.”

Dillow nằm ngang bất động, bị Sở Du Nhiên vò cả người da đều lông ra, lưỡi biếng nằm trên thảm dày đặc, toàn bộ thân thể đều phô ra.

Liền tại lúc này, xa xa truyền đến âm thanh bánh xe, còn có tiếng đứa nhỏ đùa giỡn tiếng huyền oán, lỗ tai Dillow run một cái, từ trong trạng thái lưỡi biếng thức tỉnh, một móng vuốt đẩy ra Sở Du Nhiên, trong nháy mắt bay lên cây, mặt cao quý lãnh diễm.

Sở Du Nhiên chà chà vài tiếng, cho tiểu tử lưu mặt mũi, trở về nhà làm công tác chuẩn bị.

Khoảng chừng qua hơn một phút đồng hồ, trong lớp những đứa nhỏ khác đều tới, nhìn thấy Dillow nghiêm mặt ngồi xổm ở trên cây, đều nhảy nhót chào hỏi, Dillow cao lãnh gật đầu ừ một tiếng, ghét bỏ nói: “Các cậu tới muộn.”

Jimmy leo lên ngồi xổm ở bên người Dillow, cảm giác mấy ngày nay không gặp, Dillow lại lớn hơn một vòng, có chút mất mát ngồi tại chỗ, cũng không nói gì. Dillow hơi kinh ngạc, bất mãn trừng Jimmy liếc mắt một cái, “Cậu ở nơi đó làm gì?” Tại sao không tới cùng nhau chà xát? Là một báo tử, phải trực tiếp biểu lộ, rõ ràng thích cùng bé chơi, mỗi lần cũng phải để cho bé nói trước, giống cái yếu ớt này!

Đứng cửa sổ thấy cảnh này Sở Du Nhiên dùng một cái tay đỡ trán, cậu hiện tại đều có chút hối hận rồi, lúc trước để Jimmy quần lấy Dillow đến cùng có đúng hay không, hiện tại Dillow rõ ràng đã quen Jimmy ở bên người, thậm chí đã mơ hồ sinh ra dự vọng chiếm hữu, lại giống như Jimmy cùng bé là chuyện đương nhiên, tiếp tục như vậy có phải là không quá tốt?

Cảm giác bên cạnh có một đôi mắt to nhìn mình, Sở Du Nhiên hoàn hồn quay đầu, nở nụ cười, “Thầy Hal, chào buổi sáng.”

“Chào buổi sáng, ngài...” Thầy Hal đều sắp khóc, trong mắt to lớn tràn đầy cảm động, không nghĩ tới thầy Sở làm vương hậu lại trở lại làm thầy giáo, đây là cố sự cảm động cỡ nào. Sở Du Nhiên vỗ vỗ vai Hal, tuy rằng không hiểu đứa nhỏ mười tám này vì sao lại có vẻ mặt như thế, nhưng là an ủi vẫn phải có.

Ngoài cửa sổ Dillow đã cùng tiểu sư tử hổ báo sát vách đối mặt, một người đối mặt hai mươi con, không chút nào mất bình tĩnh, như trước cao quý lãnh diễm, ngạo khí lẫm lẫm, còn dư lại vài con nhãi con đều vội vã chạy vào tìm Sở Du Nhiên, lần thứ hai vây thành một thái cực bát quái trận, vây quanh Sở Du Nhiên người người người.

Đặc biệt Miller, xem Sở Du Nhiên ánh mắt rất là xoắn xuýt.

Đã biết thân phận tiểu tử rồi, hơn nữa lần trước bị tìm được một cọng lông, Sở Du Nhiên đối với đôi mắt thần kỳ của Miller đặc biệt hiếu kỳ, trước khi cậu tới nhưng là đã kiểm tra, bảo đảm trên người không có thứ gì. Nắm lấy con gấu nhỏ trước mặt, Sở Du Nhiên như trước nhấn ngã xoa cái bụng, một bên xoa một bên cười híp mắt hỏi bé: “Con vừa tìm được cái gì?” Miller chớp mắt chớp mắt mắt to, hơi nghi hoặc một chút, “Thầy giáo trên cái móng có mùi vị giống được... A...Mùi vị rất nặng...”

Sở Du Nhiên rút ra tay che miệng tiểu tử, đem câu nói phía sau của bé chặn lại, từ bên trong không gian móc ra bánh quy đã sớm chuẩn bị, trực tiếp nhét trong miệng Miller, đỏ mặt đem Miller kín đáo đưa cho Hal, để cho cậu ta ôm đi một bên

Sắc mặt Hal cũng là hồng hồng, hiển nhiên đã nào bỏ tin tức rất không thích hợp thiếu nhi, xem Sở Du Nhiên ánh mắt vụt sáng, cố ý giả ra cậu không cần lung tung, bộ dạng tôi cái gì đều nghe không hiểu. Nhưng mà cậu ta mắt to, tâm tư lại đơn thuần, tâm lý căn bản giấu được chuyện, Sở Du Nhiên liếc mắt là đã nhìn ra con thỏ này đang suy nghĩ gì, khóe miệng không nhịn được lần thứ hai giật giật, Sở Du Nhiên đắm ngực có chút không thở nổi thậm chí miệng mình nộ, tại sao muốn hỏi đứa nhỏ vấn đề thế này, trẻ con rõ ràng đơn thuần như một tờ giấy trắng, cũng sẽ không nói dối, hỏi nó cái gì nó liền nói cái đấy.

Trên móng có mùi vị giống được... Con chó nhỏ này mũi cũng là tuyệt!

Không biết có phải sau khi cùng Wells tinh thần lực trối chết hay không thần kinh của cậu ngày càng trở nên càng nhạy cảm, Sở Du Nhiên ngày đó đều cảm thấy cả người không dễ chịu, luôn cảm thấy người khác xem ánh mắt của cậu là lạ... Sở Du Nhiên còn không biết, Miller là giống cái khả năng có ngũ quan thông minh khác hẳn với thường nhân có thể nghĩ thấy được, nhưng là tất cả sinh vật giống được cũng không cần cố ý lại gần, có thể ở trên người cậu nghĩ thấy được khí vị nồng đậm, loại mùi này lại như một loại chứng minh, giống cái này đã bị trối chết, còn là giống cái cùng bạn lũ không ngày không đêm dính vào nhau.

Người có thể cùng Sở Du Nhiên dính vào nhau không cần nghĩ cũng biết là ai, như vậy trong lòng mọi người khó tránh khỏi sẽ suy đoán, lần trước bị Dillow làm ra sự kiện mang thai, lần này thật sự ở cùng một chỗ, ấu tể hoàng thất còn có thể xa sao? Tất cả mọi người quan tâm xem bụng của Sở Du Nhiên!

Hoàng thất nhân khẩu héo tàn, cần gấp bổ sung, sinh mười tám cái mới có thể không lãng phí ghen tốt đẹp này, bệ hạ uy vũ, nhanh chóng sinh!

Mãi cho đến chạng vạng tan học, Sở Du Nhiên vẫn cảm thấy là lạ, nhìn thấy đại báo đen không hề ngăn trở chạy đến phòng học đón bọn họ, Sở Du Nhiên đi tới học bộ dạng Miller, đi đến bên người Wells thẳng thẳng mũi, ngoại trừ mùi thơm ngát ở ngoài cảm giác quen thuộc có thể mang đến cho cậu yên ổn, Sở Du Nhiên không có nghĩ được cái gọi là khí vị giống được rốt cuộc là cái gì. Nhìn đôi mắt xinh đẹp của đối phương, rất vui mừng sau khi Wells biến thành hình người không phải là đôi mắt mèo.

Wells mặt lạnh ngồi dưới đất, mặc cho Sở Du Nhiên ở trên người hắn “Kiểm tra” một lần, nghiêm trang bảo đảm: “Ta không để cho bất kỳ giống cái tới gần, tuyệt đối không có để lại mùi vị, em yên tâm.” Wells

giống như một thanh thiếu niên nhanh nhẹn bảo đảm với vợ mình không dám quá trốn sau tân hôn, phối hợp gương mặt nghiêm cẩn này, còn kém gương móng vuốt phát thệ.

Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, thẳng tắp thân thể tại trên đầu Wells sờ soạng một cái, rất hài lòng nói: “Không sai, tiếp tục bảo trì.” Wells trong mắt trong nháy mắt nhiễm phải một vệt ý cười, cương chịu cọ lòng bàn tay Sở Du Nhiên, điều lên Dillow vùng ra phía trước đi, giục tiểu tử chính mình chạy, đối Sở Du Nhiên lại giờ đầu lên, “Tối, chúng ta về nhà.”

Sở Du Nhiên vùng vùng tay, “Không cần, em không có mảnh mai như vậy.” E rằng tại trong ý thức của Wells, giống cái cũng phải cần nâng ở lòng bàn tay chậm rãi che chở, hơi nhỏ sẽ bị gió thổi nứt. Sở Du Nhiên liếc mắt nhìn Dillow đã ở phía trước một bên chơi đùa một bên chạy, trong nháy mắt vì đời kế tiếp của mình bắt đầu lo lắng. Kỳ thực ở phương diện này, chú cháu nhà này tuyệt đối là thân. Nhà bọn họ sau này nếu có ấu tử giống cái, đứa nhỏ khẳng định không ai thêm lấy, không nói Wells, chỉ cần Dillow đã là một cái chướng ngại rất lớn. Hai người bọn họ một là Vương mẫu nương nương chia cách ngư lang chức nữ, một là cây cầu ô thước chia cách tình yêu, ai cũng may mắn không kém.

Đi tới nửa đường lần thứ hai bò lên trên lưng Wells, Dillow vẫn là không biết mệt, ở phía trước chạy trốn, nhìn dáng dấp so với Sở Du Nhiên thể lực tốt hơn nhiều. Một nhà ba người giống như hướng phía trước, trở lại hoa viên, Dillow trực tiếp lần tiến vào thăm cỏ, Sở Du Nhiên để Lindsay đem kéo ra, dự định cắt vài bông hoa cắm trong bình hoa, lúc này liền thấy Crewe sắc mặt khó coi đi tới, ghé vào bên tai Wells, thấp giọng nói một câu.

Sở Du Nhiên không thêm để ý cười cười, gọi Lindsay dự định rời đi, đại sự quốc gia gì đó, cậu vốn cũng không yêu thích tham dự, càng lười đi nghe.

Mới vừa nhắc chân, Wells lại đột nhiên đưa tay, một cái nắm ở eo Sở Du Nhiên, ở trong ánh mắt mờ mịt của cậu, nghiêm túc nói: “Công tước Lehmann đã đến để tỉnh, bây giờ đi xem phụ thân em, không nên để cho ông ấy hồ đồ.”

“A?” Sở Du Nhiên không hiểu nháy mắt mấy cái, “Ông ấy tuy rằng lúc thường vô căn cứ, mà cũng sẽ không trực tiếp đi đánh một công tước nhất đẳng, ông ấy lại không ngốc, còn không biết như vậy phạm pháp sao?” Nói tới chỗ này Sở Du Nhiên tâm lý có chút bồn chồn, “Cái biểu tình này của anh là có ý gì? Chuyện lúc trước của em, anh sẽ không nói cho ông ấy đi...” Sở Du Nhiên theo bản năng nắm lấy tay lớn ở trên eo chính mình, tâm lý đột nhiên bay lên dự cảm thất thường, nếu như biết lúc trước cậu bị ủy khuất, tính khí này của Sở Hồng Vũ tuyệt đối không quản đối phương thân phận gì, nhất định phải đem công tước Lehmann đánh một trận.

Cậu khẩn trương nhìn chằm chằm đôi mắt Wells, muốn từ bên trong nhìn ra tin tức khiến mình an tâm. Đáng tiếc người đàn ông trước mắt quá trầm ổn, dù là ai cũng rất ít dựa vào nét mặt của hắn nhìn ra tâm tình gì. Sở Du Nhiên bực mình đập Wells một quyền, tâm tình có chút nôn nóng, “Anh có nói hay không?”

Nhìn thấy hoàng đế bị hạ bị đánh, phó quan Crewe cả người run lên, lùi về sau ba bước, đôi mắt thẳng tắp xem mũi chân —— không nhìn.

Wells bắt đầu dĩ sờ sờ đầu Sở Du Nhiên, dùng chỉ định nhẹ nhàng vuốt vuốt mi tâm nhú lên của Sở Du Nhiên, ngón tay dời xuống, rơi vào cặp mắt đào hoa tinh xảo của cậu, nhắc nhở: “Đôi mắt này của em, cùng phụ thân giống nhau đến bảy phần, em vẫn luôn không phát hiện sao?”

Sấm sét giữa trời quang!

Sở Du Nhiên đột nhiên trợn mắt lên khiếp sợ nhìn Wells, Wells không thể nghi ngờ đang nói cho cậu biết: Người Hải Tư đã từng yêu chính là Sở Hồng Vũ! Mà Sở Du Nhiên, chính là con trai ruột Sở Hồng Vũ! Sở Du Nhiên dở khóc dở cười, “Chuyện này, thực sự là, quá cầu huyết.”

Sau khi ký ức thức tỉnh, bởi vì hiểu kỳ thú thân của chính mình rốt cuộc là loài gì, Sở Du Nhiên cũng ảo tưởng qua vô số lần cha ruột của mình rốt cuộc là ai, tưởng tượng rất nhiều đều bị cậu từng cái lật đổ, đến cuối cùng cậu thiên hướng cho rằng cha ruột của cậu đã chết. Hải Tư người kiêu ngạo thanh lãnh như vậy, người có thể yêu thương tuyệt đối là đại anh hùng đỉnh thiên lập, nếu như còn sống, làm sao có khả năng để Hải Tư sống khổ như vậy?

Hải Tư chưa kết hôn đã mang thai, bị ép gả cho người khác liền ra sức bảo vệ đứa bé này, vì người kia thủ thân như ngọc không tiếc một mình ở trong sông băng lạnh giá, không để ý nhân ngôn bảo vệ đứa con duy nhất của mình. Bất luận giống đực nào, cũng không thể thay ông nuôi con, nhưng là công tước Lehmann không thể không làm, tất cả những thứ này đều là Hải Tư liều mạng chiếm được.

Đáng tiếc đến cuối cùng, Hải Tư hậm hực mà kết thúc.

Chuyện này không nói được ai đúng ai sai, Hải Tử đáng thương, người bị ông bỏ cũng đáng thương, từ Sở Hồng Vũ cho tới bây giờ đều không có cưới vợ liền nhìn ra được, ông cũng không phải người vô tình, tinh thần lực không có giống cái động viên, dị năng giống đực nổi khùng chỉ có một con đường chết, mà Sở Hồng Vũ, là đang lấy mệnh đánh cuộc.

Nếu như thật sự muốn phân ra cái đúng sai, người sai nhất định là công tước Lehmann dùng thủ đoạn hèn hạ ép cưới Hải Tư. Nhưng mà đáng trách cũng đáng thương, bởi vì đến cuối cùng lão ta cái gì cũng đều không có được.

Thế hệ trước ân ái dây dưa, bên trong khẳng định có rất nhiều hiểu lầm, bằng không dùng tính tình Sở Hồng Vũ, nếu như là chân ái, cho dù Hải Tư lấy chồng ông cũng dám đem người đoạt lại, có thể cho tới bây giờ nhưng vẫn là cái bi kịch.

Sở Du Nhiên không dám nghĩ, hiện nay biết đến công tước Lehmann đi đến để tinh, phụ thân cậu sẽ làm ra cái gì. Nếu quả thật giết một nhất phẩm công tước, Wells cũng không giữ được ông ấy. Sở Du Nhiên đột nhiên nghĩ đến ngày kết hôn, Sở Hồng Vũ nói lời đó với cậu, “Nếu như cha biến mất, con nhất định phải học được yêu chính mình...”

Sở Du Nhiên đột nhiên rõ ràng Sở Hồng Vũ tại sao ngoại trừ uống rượu chính là chạy loạn, e rằng trừ mình đứa con trai này ra, ông sớm không có lo lắng, vẫn luôn dùng phương pháp này gây mê nội tâm của chính mình. E rằng thật lâu trước kia ông đã muốn đi làm chuyện chính mình muốn làm, nếu không có ràng buộc, tay chân ông không bị gò bó, vậy bây giờ sẽ thế nào?

Sở Du Nhiên tưởng thôi trầm mặt xuống, “Em đi tìm ông ấy, tuyệt đối không cho ông ấy xằng bậy.”

Ngay tại lúc này, trên máy tín hiệu của phó quản Crewe phát ra một luồng sáng màu đỏ, sau khi ông xem xong khuôn mặt nghiêm nghị nói: “Bệ hạ, vương hậu diện hạ, hiệu trưởng các hạ đã ra khỏi trường học.”

Sở Du Nhiên mím môi một cái, giận dữ nói: “Cũng thật là người nóng tính!”

Wells ôm eo Sở Du Nhiên, an ủi dường như vỗ vỗ cậu, đối Crewe nói: “Nói cho quân thủ vệ, không cho cùng ông ấy động thủ.”

Quân thủ vệ nói là bảo vệ công tước Lehmann, chẳng bằng nói là tạm giam, trước lúc bọn họ còn chưa tới để tinh vẫn ẩn núp hành tung, sau khi đi đến để tinh mới hướng Wells đệ trình bản báo cáo. Dọc theo con đường này công tước Lehmann luôn luôn nghĩ, có thể vợ con mình làm cái gì chọc giận tới Wells hay không, dẫn đến đối phương đối đãi với ông như vậy. Lão là quan nhất đẳng, là người quản lý tinh cầu, cho dù không nhìn lão hiện tại là phụ thân vương hậu, cũng không phải bị loại đãi ngộ này.

Lão sẽ không cho là quốc vương bệ hạ sẽ vì Sở Du Nhiên chủ động đối phó hai giống cái, con trai ông kiêu căng tự mãn, những năm này nó luôn đợi thể thân tạp chủng kia đại biểu gia tộc cùng hoàng thất thông gia, lần này rời nhà trốn đi chạy tới để tinh, hiển nhiên là muốn làm chuyện đó.

Lão tra được Sở Du Nhiên mất trí nhớ, không nhớ ra được chuyện lúc trước, dù cho nhớ tới, lão cũng sẽ không hoài nghi Sở Du Nhiên. Bởi vì lúc đó Sở Du Nhiên chỉ có mười mấy tuổi, thời điểm cùng lão cúi kính lại như ấu tể vô tri, người lão an bài đều là người tâm phúc, lão tự tin nguy tạo trăng trêu sát kia, dùng tuổi của Sở Du Nhiên tuyệt đối không nhớ được.

Công tước Lehmann đang hoài nghi hai phương diện, một là con trai ông làm cái gì dẫn tới Wells phản cảm, một cái khác, chính là Sở Hồng Vũ đối với ông trả thù.

Hải Tư và Sở Hồng Vũ cùng nhau lớn lên, sau khi nhận thức tình cảm đối với Sở Hồng Vũ, đến chết đều không thả xuống được, chuyện này giống như cắm vào tâm lý công tước Lehmann một cái gai không rút ra.

Nhớ tới liền đau nghệt thở, hận ý bốc lên. Công tước Lehmann mạnh mẽ áp chế lại cảm xúc táo bạo của chính mình, ở dưới sự chỉ dẫn của binh lính đi xuống chiếm hạm, chạy tới nơi ở sớm an bài tốt.

Mới vừa hạ chiếm hạm, cũng cảm giác được một luồng sát ý cuốn lấy gió nóng bao trùm tới!

Công tước Lehmann cảnh giác quay người, liền thấy cách đó không xa, Sở Hồng Vũ sắc mặt bình tĩnh không lay động trong tay nắm một cái trường kiếm màu đỏ, bởi vì không kìm chế được nỗi lòng đồng tử đã bắt đầu ứng hồng đang vững vàng khóa chặt ở trên người, đất dưới chân thật giống như bị quay nướng, chớp mắt trở nên khô ráo, rạn nứt, ngay cả không khí thật giống đều bị luồng nhiệt lưu này ảnh hưởng hình thành một luồng gió vụn vụn, bị khí thể Sở Hồng Vũ ép một chút, mang theo sát khí hướng phương hướng của công tước Lehmann bao phủ tới.

Bị đối phương cái sát khí ép người đe dọa này, công tước Lehmann mới vừa dè xuống sát ý lại thẳng lên, cắn răng giọng căm hận nói: “Sở Hồng Vũ!”

Hết chương 42

43. Chương 43

Sở Hồng Vũ hé mắt, mắt phượng hẹp dài sát ý phun trào, người trước mắt chính là hung thủ tạo thành bị kịch cho cả nhà bọn họ khiến ba người tách ra hai mươi năm, làm hại Hải Tử sâu sắc mà chết, nếu như không phải Lehmann uy hiếp Tạp Nhĩ Tát công tước, Hải Tử làm sao sẽ nói dối lừa ông như vậy, dùng tính tình cao ngạo của Hải Tử, đến trước khi chết cũng không thể cùng ông giải thích một câu. Mà bảy năm trước, người này lại đối với con trai của bọn họ ra tay, trước khi Sở Du Nhiên bị đuổi giết tinh thần lực cơ hồ bị phá hủy, mối thù này, có thể nào không báo?

Vừa nhìn Sở Hồng Vũ bộ dáng này, công tước Lehmann giấu cợt cười cợt, “Làm sao? Muốn ở chỗ này động thủ?”

Đế quốc luật pháp điều thứ nhất: Ở đế tinh sử dụng tranh đấu vào mục đích cá nhân, giống như khiêu khích vào hoàng quyền, phải xử nặng!

Dùng đẳng cấp dị năng của Sở Hồng Vũ, chỉ cần sử dụng dị năng tuyệt đối có thể đem xung quanh quấy nhiễu long trời lở đất.

Sở Hồng Vũ nhưng là nở nụ cười gần, không thêm để ý chút nào hỏi: “Vậy thì như thế nào?” Ông từ lâu đã đem sinh tử không để ý, những năm này sống một mình toàn bộ là vì nuôi con, hiện nay con trai rất tốt, ông liền có cái gì không bỏ xuống được đâu?

Binh lính chung quanh đã nhận được mệnh lệnh không thể cùng Sở Hồng Vũ động thủ, muốn đem sự tình làm lớn, không muốn kết thúc, trưởng quan binh lính đi tới, khổ sở nói: “Hiệu trưởng các hạ, mời ngài bình tĩnh một chút.”

Sở Hồng Vũ lòng bàn tay đã nắm ở trên chuôi kiếm, lạnh lùng đối vệ binh quát một câu: “Cút!”

Binh lính chung quanh đều vào trận địa sẵn sàng đón quân địch, đều biết Sở Hồng Vũ sẽ không nghe lời khuyên, chỉ có thể tiếp tục kéo dài thời gian.

Bầu không khí giương cung bạt kiếm, Sở Hồng Vũ một người dùng khí thể toàn bộ dè lại một cái chiếm hạm, nhìn đáng đáp một lời không hợp liền rút kiếm, sinh tử bất luận.

Sở Du Nhiên xa xa liền thấy tình cảnh hai người đối lập, cũng không biết thế nào, một luồng tà hỏa xông thẳng trán, cậu hiện tại có một loại kích động muốn xông lên ngắt lấy cái cổ của Sở Hồng Vũ, con sâu đáng thương ở đối diện kia có cái gì đáng giá để cha tự mình đi trả thù, mèo lớn tùy tiện dùng cái có thể giết chết lão ta có được hay không? Để cho đối phương gánh chịu quả báo, cha làm gì phải tự mình ra tay? Mỗi ngày trôi qua đều bị quá khứ làm cho ảnh hưởng, có phải là ngục không?!

Sở Du Nhiên đánh cửa sổ phi hành khí, trên không trung tức giận hướng về phía Sở Hồng Vũ hô một tiếng nói: “Cha không trở về nhà ăn cơm chạy đến đây làm gì?!”

Wells vững vàng ôm chặt Sở Du Nhiên, chỉ lo cậu xông tới nhảy xuống, Wells cũng hơi kinh ngạc, Sở Du Nhiên tính khí đã vậy còn quá táo bạo. Đêm Sở Du Nhiên kéo ra phía sau, chỉ lo cậu bị khí thể của hai người ảnh hưởng, Wells thấy cậu tức giận sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, đau lòng liền đem người ôm vào trong ngực, nhìn về phía Sở Hồng Vũ: “Ồ để tình động thủ là tội danh gì, cha nên rõ ràng, con để cho ông ta đến để tình chính là giải quyết chuyện lúc trước, cha bình tĩnh chút.” Sở Hồng Vũ cũng bị thái độ của Sở Du Nhiên làm cho bối rối, Sở Du Nhiên lúc thường đều nghe lời ông, dù dỗ ông, tính khí ôn nhu, nói chuyện cũng không lớn, bây giờ lại lộ ra biểu tình tức giận như vậy, còn dám hướng ông la to?

Sát khí trên người vừa chậm, không muốn tại trước mặt con trai chính mình giết người, Sở Hồng Vũ sắc mặt thay đổi, bất mãn trừng Wells liếc mắt một cái, “Cho nó ăn ít muối đi! Tính khí nó mạn như vậy!” Nói xong quay người liền muốn đi, ông sợ khắc chế không nổi, hiện tại liền làm thịt Lehmann. Chỉ cần Lehmann không đi, ông có rất nhiều cơ hội. Vốn muốn tới tinh cầu Royal tìm ông ta, không nghĩ tới tên súc sinh này tự mình đưa tới cửa, Sở Hồng Vũ nắm thật chắc nắm đấm, ông chắc chắn sẽ không cứ như vậy giăng hoà.

Phi hành khí sau khi rơi xuống đất, Sở Du Nhiên vội vàng từ bên trong chạy xuống, nhìn tình cảnh trước mắt, bất mãn trừng Sở Hồng Vũ: Cha cứ làm đi! Sớm muộn cha cũng hối hận!

Công tước Lehmann vừa nhìn thấy Wells, cũng thu chiến ý trên người, đảo mắt nhìn thấy Sở Du Nhiên, Lehmann khiếp sợ sững sờ ở tại chỗ, nhìn ngũ quan đẹp đẽ của Sở Du Nhiên khoe miệng giạt giạt, “Hải Tụ...”

Vừa nghe đến Lehmann gọi ra danh tự này, vốn là đã bước ra một bước Sở Hồng Vũ đột nhiên quay người, thân thể cực nhanh mà quay về, Sở Du Nhiên chỉ cảm thấy một luồng gió nóng từ bên người thổi qua, sau đó liền nhìn thấy phụ thân trên danh nghĩa của cậu, bị cha để mới vừa nhận ra đập ra ngoài xa mười mấy mét, trực tiếp ở trên đất đập cái hằm, toàn bộ thân thể công tước Lehmann đều bị rơi vào trong lòng đất, trên đất rạn nứt mười mấy mét.

Binh lính chung quanh mỗi một người đều nhìn Wells, không biết có cần tiến lên hay không.

Hai vị bố vợ đánh nhau, bệ hạ có ý gì?

Sở Du Nhiên cũng khẩn trương cầm lấy cổ áo Wells, “Động thủ rồi? Làm sao bây giờ? Hội nghị có thể tìm ông ấy để gây sự hay không?”

Wells thở dài, năng lực của Sở Hồng Vũ vì Sở Du Nhiên nhịn đến bây giờ, đã là cực hạn.

Sở Hồng Vũ giễu cợt nhìn Lehmann, trên mặt biểu tình dù là ai cũng có thể nhìn ra được ông đang cực lực nhẫn nhịn, khắc chế không nổi sát khí muốn giết người trước mắt.

Sở Du Nhiên vội vàng đem tinh thần lực thả ra ngoài, dần dần tiếp cận Sở Hồng Vũ, ôn nhu bao vây lấy hạch dị năng đã xao động của đối phương, từ từ an ủi, đợi đến Sở Hồng Vũ sắc mặt bình tĩnh, cậu mới bị Wells thả ra, đi tới kêu lên: “Phụ thân.”

Công tước Lehmann ho khan vài tiếng, nhìn mặt Sở Du Nhiên, trong mắt lại có mấy phần thống khổ cùng si mê, “Landseer!”

Sở Du Nhiên phảng phất không có nghe thấy công tước Lehmann nói, thậm chí ngay cả liếc mắt cũng không hề nhìn ông ta, lôi kéo thất lừng Sở Hồng Vũ, như một đứa con mê man, lại kêu một tiếng: “Phụ thân.”

Sở Hồng Vũ cả người run lên một cái, khí thể chậm rãi tản đi, sắc mặt cứng ngắc.

Công tước Lehmann đồng tử co rút lại, cười lạnh một tiếng, tức giận nói: “Nghiệt tử, con dĩ nhiên gọi ông ta phụ thân? Ta mới phải cha của con!” Sở Hồng Vũ sắc mặt lạnh lẽo, lão ta lại dám mắng con trai ông, muốn chết!

Sở Du Nhiên vừa nhìn sắc mặt Sở Hồng Vũ mới vừa hoà hoãn lại thay đổi, ôm chặt lấy cánh tay Sở Hồng Vũ, “Phụ thân, con gan hơi nhỏ, cha đừng làm con sợ!”

Bị Sở Du Nhiên nháo trò như thế, Sở Hồng Vũ đã tỉnh táo lại, thu kiếm nhưng không cắm vào vỏ, đứng lên đem Sở Du Nhiên ngăn ở phía sau, ngữ khí bình thản lại sát khí bức người: “Lần sau mệnh của mày sẽ không tốt như vậy.”

Dị năng vô dụng, Sở Hồng Vũ chỉ bằng sức mạnh của thân thể phát tiết một chút, dùng thể chất của công tước Lehmann, cũng là không chút nào ảnh hưởng.

Sở Du Nhiên thấy Sở Hồng Vũ thu kiếm, tâm lý buông lỏng, ôm cánh tay Sở Hồng Vũ không buông.

Sau khi đi ra ngoài mười mấy bước, Sở Hồng Vũ thiếu kiên nhẫn, “Con đứa nhỏ này, làm cái gì vậy? Lôi kéo cha làm gì?”

Sở Du Nhiên chính là không buông tay, “Con buông cha ra, cha chạy mất làm sao bây giờ?”

Công tước Lehmann nhìn bóng lưng hai người rời đi, móc ra khăn lau lau vết máu khoé miệng, đáy mắt một mảnh lạnh.

Xa xa, Wells liếc mắt nhìn ông ta, màu sắc sâu thẳm, đối phương từ sau câu nói mắng Sở Du Nhiên kia, hẳn liền trực tiếp cho đội phương tội tử hình.

Wells cũng không có ý tứ nói lời nào, Lehmann cũng không thể có bất kỳ ý kiến gì, dù sao đây là đang bên ngoài, Wells nói mình là một người qua đường Giáp, người khác cũng đều đến tròn tròn mắt nói mờ: Đây là một người qua đường Giáp.

Cuối cùng đem Sở Hồng Vũ mang về, Sở Du Nhiên trực tiếp đem ông kéo vào trong cung, không cho đi. Sở Hồng Vũ không cần được cậu, ngồi ở bên cửa sổ không nói lời nào. Ông không muốn thừa nhận thân phận của chính mình, Sở Du Nhiên cũng toàn bộ coi như không biết, không ép ông.”Sau khi ăn xong cơm tối, cha liền ở lại nơi này, ngày mai lại trở về.” Sở Du Nhiên tự mình bưng một bình rượu đổ Sở Hồng Vũ một điểm tính khí cũng không có, chỉ có thể phối hợp.

Chờ mọi người sau khi ngồi xuống, Dillow cũng không biết từ nơi nào chạy một vòng nhảy lên ghế tựa, móng vuốt tâm lý cầm lấy một khoả đường quả, giống như hiến vật quý đưa cho Sở Du Nhiên, “Cho thầy ăn.”

Sở Du Nhiên hé miệng, Dillow nhanh chóng nhét vào trong miệng cậu, cười híp mắt nhìn cậu, “Ăn ngon không?”

Sở Du Nhiên vốn là không có khẩu vị gì, kết quả sau khi được Dillow cho ăn đường quả, mùi vị kỳ lạ kích thích đầu lưỡi, cậu dĩ nhiên cảm thấy được có chút đối bụng. Cậu gật gật đầu, “Ai cho con?”

“Lindsay cho, phu nhân Taylor sắp làm phụ mẫu, trong nhà có rất nhiều loại quả này.” Dillow lại từ bên trong không gian lấy ra một khối, cho Sở Du Nhiên ăn, Dillow điện hạ cho là, loại đường quả này có sức mạnh thần kỳ, ăn nó có thể sinh ra thật nhiều đệ đệ.

Sở Du Nhiên khoé miệng giật một cái, “Nói như vậy, đây là phụ thân Taylor ăn?” Đồ vật của người mang thai hướng trong miệng cậu nhét là có ý gì? Tiểu thân quả bàng đang suy nghĩ gì vậy?

Lindsay đang chuẩn bị hầu hạ Sở Du Nhiên ăn cơm, vừa nhìn Dillow đem đường quả cho Sở Du Nhiên ăn, nghi ngờ nháy mắt một cái, cảm thấy vị giác của Sở Du Nhiên cũng rất quái dị. Loại đường quả này là chị dâu hẳn thích ăn, hẳn ăn ở trong miệng đều muốn phun, mùi vị đặc biệt quái. Lấy ra vốn là dụ dỗ Dillow điện hạ chơi đùa, không nghĩ tới Sở Du Nhiên còn một bộ dạng hương vị không sai.

Khẩu vị tốt, Sở Du Nhiên như trước ăn thật nhiều đồ vật.

Lo lắng Sở Hồng Vũ nửa đêm chạy, Sở Du Nhiên còn đi vào bếp tự mình nấu canh an thần, tự mình bưng một bát lớn cho Sở Hồng Vũ uống hết, để cho ông buổi tối không nên chạy loạn, an tâm ngủ. Dillow hiểu kỳ, cũng cùng uống một chút, ăn no nằm úp sấp ở trên thảm trải sàn, ôm bàn chân ngủ say, chỉ chốc lát sau liền nghe thấy tiếng ngáy khò khè.

Wells khom lưng đem tiểu tử nhắc lên, gọi cháu trai hoàn toàn không có ý tứ mở mắt, ghét bỏ lắc lắc đầu: “Thật ngu!” Nói xong ném cho quan hầu của Dillow, người sau nhanh chóng ôm đi, bắt quả nhìn đáng đáng ôm có chút mất công tốn sức, Dillow càng ngày càng nặng, đoán chừng phải nặng hơn mười cân.

Báo tử năm mươi cân, hình thể cân xứng, cân xứng có thật!

Ăn cơm tối Sở Du Nhiên cũng có chút mệt rã rời, để Wells nhất định phải coi chừng Sở Hồng Vũ không thể để cho ông gây rắc rối, trở lại tắm rửa liền ngủ.

Thời điểm Wells tìm Sở Hồng Vũ, đối phương ngay cả đèn đều không mở, an vị tại bệ cửa sổ nhìn bầu trời đêm. Từ hoàng cung xem sao, vừa sáng vừa thuần túy, dường như đưa tay là có thể đem chúng nó hái xuống. Lúc trước Wells cũng biết, Sở Hồng Vũ thích ngồi ở bệ cửa sổ xem sao, mỗi một lần, trên người đều bao phủ một luồng tuyệt vọng cùng ưu thương.

Wells không có mở đèn, đi tới ngồi ở trên ghế, thầy trò hai người đều không nói gì, Sở Hồng Vũ ngắm sao, Wells cũng cùng ngắm sao, bầu không khí lúng túng, liền thật giống như ai cũng không thèm để ý.

Vẫn luôn ngồi gần một canh giờ, Wells đứng lên, trước khi đi nói: “Con sẽ đem chuyện này xử lý tốt, cho cha có cơ hội báo thù, làm việc trước tiên phải nghỉ một chút, cha còn có con trai chờ cha.”

Ngồi ở trên bệ cửa sổ Sở Hồng Vũ sắc mặt hơi biến, khóe miệng run nhúc nhích một chút, cuối cùng vẫn là không nói gì.

Thời điểm Wells trở lại, Sở Du Nhiên đã đang ngủ, cậu rất muốn chờ, cũng muốn đi cùng Sở Hồng Vũ nói một chút, nhưng là thân thể không rõ rất mệt mỏi, buồn ngủ ôm gối của Wells nằm xuống liền không bò dậy nổi. Sau khi Wells nằm xuống đem gối từ trong lòng ngực của cậu lôi ra, Sở Du Nhiên tự giác thiếp lại đây, ôm lấy eo Wells, mơ mơ màng màng lẩm bẩm một câu: “Hết hạn?”

Wells đáp một tiếng, ngón tay cái nhẹ nhàng xoa xoa hai mặt Sở Du Nhiên, nhìn sắc mặt cậu có chút không quá tốt, còn có chút uể oải, nghĩ sự tình của Sở Hồng Vũ làm cho cậu phân tâm, cũng không có suy nghĩ nhiều, đem người ôm chặt lấy, nghe qua Sở Du Nhiên hô hấp vững vàng, không khỏi khẽ cười một tiếng, đến gần hôn một cái trên trán của tiểu bạn lữ

Hết chương 43.

44. Chương 44

Ngày thứ hai vừa mở mắt, Sở Du Nhiên lười biếng ôm lấy người ở bên cạnh, “Tối hôm qua phụ thân như thế nào, có đi ra ngoài hay không?”

Wells an ủi hắn: “Không có, ông ấy rất bình tĩnh, em yên tâm.”

“Vậy thì tốt.” Nằm lưng Wells một cái, Sở Du Nhiên có chút bất mãn cái cảm giác này, thúc giục: “Anh lại biến thành thú thân để em ôm một chút.”

Wells chỉ có thể thỏa mãn bạn lữ sáng sớm “Làm nũng” cùng “Thỉnh cầu”, biến thành mèo lớn mặc cho mò.

Hai người từ trên giường phiến phiến nhiều nhiều, vẫn luôn chậm rãi mười mấy phút, Sở Du Nhiên mới từ trên giường bò lên, dự định ăn no mang theo Dillow đi học.

Sau một đêm, Sở Hồng Vũ sắc mặt đã khôi phục bình thường, sau khi ăn xong bình tĩnh đối Sở Du Nhiên nói: “Cha cũng phải đi về.”

Sở Du Nhiên mới vừa muốn cự tuyệt, Wells liền lên tiếng, “Trở về đi, chúng ta đã nói chuyện xong.”

Sở Du Nhiên thấy Wells bộ dạng một mặt bình tĩnh, nhếch miệng cười cười, “Vậy cũng tốt, nghe lời anh.”

Sở hiệu trưởng tâm thất không thay đổi nhìn con trai của mình, hừ một tiếng, chính mình nói thẳng nhỏ này ngốc không tin, miêu nhãi con nói nó đều tin! Điều này làm cho ông làm sao yên tâm?

Sau khi Sở Du Nhiên đi, Crewe đem thiếp của công tước công tước Lehman trình lên, Wells cười lạnh một tiếng, “Vẫn kiên trì như vậy, để cho ông ta vào đi.”

Lúc công tước Lehmann tiến vào, Wells đang phê một phần báo cáo quân bộ trình lên, khuôn mặt lãnh túc, thoạt nhìn rất bận. Sau khi nghe thấy động tĩnh hẳn không ngẩng đầu, hiển nhiên hiện tại không muốn phản ứng.

Công tước Lehmann dè xuống khó chịu đầy lòng, chưa từng thấy người nào đối xử với bố vợ như vậy! Hiện nay, toàn bộ đế quốc cũng đều biết, Landseer là con trai ông, mà Sở Hồng Vũ bắt quá là dương phụ thôi! Bất quá công tước Lehmann là người rất có thể giữ được bình tĩnh, Wells không nói lời nào, ông liền ngồi ở chỗ này.

Bầu không khí càng ngày càng nghiêm nghị, đầy đủ ngồi nửa giờ, công tước Lehmann phát hiện Wells vẫn không có ý tứ nói chuyện với ông, rốt cục không nhịn được đứng lên, thử dò xét hỏi: “Bệ hạ, nếu như ngài bận rộn, tại hạ trước tiên đi xe Landseer?”

“Ai?” Wells nâng mặt lên, mạn bất kinh tâm hỏi.

“Vương hậu.” Công tước Lehmann cẩn thận đánh giá biểu tình của Wells, nhưng đáng tiếc, ngoại trừ một gương mặt tuần tú nghiêm túc thận trọng, cái gì ông cũng không thấy. Lần trước thời điểm gặp Wells, đối phương còn là một thiếu niên mười mấy tuổi, không nghĩ tới bây giờ vẻn vẹn một cái ánh mắt có thể cho người ta áp lực lớn như vậy. Công tước Lehmann sắc mặt có chút không quá tốt, Wells rõ ràng cho thấy muốn gây phiền phức.

Wells nhìn biểu tình của đối phương, bất mãn hừ một tiếng, khiến bên trong lòng người phát lạnh, “Landseer? Đã từng là con trai ông?”

“Không phải đã từng, hiện tại nó cũng là con trai tại hạ.” Công tước Lehmann mới vừa nói xong, Wells liền đem một phần tư liệu trong tay đã sớm chuẩn bị ném qua, công tước Lehmann theo bản năng giơ tay chặn, nhưng vẫn là không có nhanh hơn tay Wells, ba kỷ một tiếng, trực tiếp vỗ vào trên mặt công tước Lehmann. Công tước Lehmann theo bản năng tối sầm mặt lại, cắn răng đem đồ vật rơi trên mặt đất nhặt lên. “Bệ hạ đây là ý gì?” Công tước Lehmann bị tức giận sắc mặt đỏ lên, đây rõ ràng là nhục nhã!

“Vương hậu vốn không phải là con trai của ông, ông nhận thân làm cái gì?” Wells mặt lạnh hỏi.

“Bệ hạ!” Công tước Lehmann sắc mặt trầm xuống, “Ngài đây là ý gì?”

“Bảy năm trước sự tình vương hậu bị tập kích ta nghe đến rất nhiều tin đồn không tốt, cho người đến để tình tiếp thu điều tra.” Wells ngữ điệu nhàn nhạt, nghe không ra hỉ nộ, công tước Lehmann nhưng là bị kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

“Bệ hạ! Cùng hoàng thất thông gia chính là gia tộc Lehmann! Landseer chỉ có thể họ Lehmann, mà tôi, tôi là phụ thân nó! Làm phụ thân làm sao sẽ thương tổn con trai mình, ngài nhất định là hiểu lầm cái gì.”

Sát hại hoàng thất, tội chết!

Công tước Lehmann không gánh vác được!

Bất quá, bên trong lời này của lão còn có ý tứ ám chỉ, ám chỉ Wells, cùng hoàng thất quyết định hôn ước chính là gia tộc Lehmann, nếu như không thừa nhận quan hệ của lão và Sở Du Nhiên, vậy hoàng thất nhất định sẽ bị nói treo đầu dê bán thịt chó, xảo trá bêu danh. Nói tới chỗ này, Lehmann cũng rõ ràng, chuyện lúc trước Wells đã tra được, hoặc sống hoặc chết, chỉ có thể trọn một cái.

Wells hé mắt, đầy mắt sát ý lóe lên một cái rồi biến mất, “Tình cầu Royal ta đã phái người tiếp quản, ông phải phối hợp điều tra.”

Lehmann nghe nói như thế mới ý thức tới Wells có ý gì, trực tiếp giam lỏng lão? Điều tra?!

Binh lính ngoài cửa mặt lạnh tiến vào, ở đây, phản kháng chính là cái chết, công tước Lehmann trong lòng lạnh cả người, lão không nghĩ tới Wells ngay cả một câu cãi lại cơ hội đều không cho, liếc nhìn lời khai trong báo cáo cung cấp, Lehmann sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, ông rõ ràng đã sai người xử lý sạch sẽ, tại sao còn có người còn sống?

Sở Du Nhiên buổi trưa nhìn bọn nhỏ đều ngủ, rảnh rỗi không có chuyện làm leo lên quang nào nhìn một chút tin tức, xung đột ngày hôm qua đã tạo thành một tin tức lớn: Hai người đàn ông cướp con trai!

Hơn nữa chuyện này cứ nhiên ở để tình khiến dư luận dậy sóng! Cuộc sống giàu có tốt đẹp ở để tình khiến dân cư rảnh rỗi không có chuyện gì làm, đều đang suy đoán sự tình chuyện này, tại sao công tước Lehmann hiện tại mới đến? Trước kia mấy năm làm cái gì? Tại sao Sở hiệu trưởng lại động thủ đánh người? Dù sao cũng là cha đẻ vương hậu mà? Đến cuối cùng vương hậu dĩ nhiên là lôi kéo Sở hiệu trưởng rời đi, công tước Lehmann thế nào vương hậu dĩ nhiên nhìn cũng không nhìn. Theo người đứng xem nói, vương hậu chưa cùng cha ruột của mình nói câu nào, trước xảy ra chuyện gì mới tạo ra cục diện như thế?

...

Nói chung mỗi người nói một kiểu, bất quá không ngừng, bất quá hiển nhiên đều là đang suy đoán.

Cái tin tức trước kia nói cậu vốn cũng không phải là con ruột của công tước Lehmann, tình thần lực là cấp C liền bị người ta đào ra, thân phận Sở Du Nhiên bất đồng dĩ vãng, người bên ngoài không dám nói hươu nói vượn, thế nhưng hiển nhiên đều đang ngồi đợi người biết chuyện giải thích một câu, đều thật tò mò thật không phải là ruột thịt sao? Vậy sự tình hôn ước tính thế nào? Không phải nói cùng gia tộc Lehmann thông gia sao? Sở Du Nhiên đang xem tin tức, cảm thấy chuyện này không giải thích một chút xác thực không quá tốt.

Lúc này, lại bị người trên mạng tìm ra một tấm hình, là bức ảnh người một nhà của công tước Lehmann, lâu chủ nhắm thẳng vào thiếu niên bên cạnh công tước —— đây mới là con trai ruột của công tước Lehmann!

Người viết ra cái tin tức lớn này rõ ràng rất biết võ bầu không khí độc giả, nội dung viết ra cũng có vài câu nhập cảm: Các người xem, vương hậu của chúng ta cùng đứa nhỏ này bộ dạng không hề giống! Công tước Lehmann mới là dưỡng phụ của vương hậu, trước kia vẫn luôn ngược đãi vương hậu, ngược đãi khiến vương hậu mất trí nhớ hơn sáu năm mất tích cũng không đi tìm, vì cái gì sau khi kết hôn với bệ hạ, ông ta mới đi tìm? Rõ ràng là làm thân, hiệu trưởng đại nhân đánh ông ta cũng đúng, ông ta đáng bị như vậy!

Cái tin tức này cũng giải thích tại sao Sở Hồng Vũ đánh người, tại sao Sở Du Nhiên liếc mắt một cái đều không nhìn công tước Lehmann, sau khi xem xong Sở Du Nhiên trầm ngâm một chút, cảm thấy người này nói rất có lý, vì vậy ở phía dưới điểm lời khen.

Trầm mặc...

Sau đó quần chúng vây xem đều vui mừng, vương hậu điện hạ ngài thân dân như thế thật sự không được? Dĩ nhiên tự mình chạy đến điểm khen!

Sở Du Nhiên điểm xong sau mới phát hiện không đúng, thân phận của cậu bây giờ không giống nhau, có thể bị người tìm ra hay không? Lần trước điểm khen, Sở Du Nhiên liền bị Wells lôi đi, căn bản chưa kịp xem bình luận phía dưới, thời điểm cậu đang muốn thủ tiêu bình luận này, bình luận phía dưới liền nổ: Vương hậu điện hạ đừng đi! Cầu chụp ảnh chung!!

Sở Du Nhiên: “...”

“Trên lầu bình tĩnh, vương hậu điện hạ lá gan khẳng định đặc biệt nhỏ, anh như vậy sẽ đem điện hạ dọa chạy, vương hậu điện hạ ngài xem tôi, chúng ta là người ủng hộ ngài, không phải sợ, chúng ta đều là yêu ngài, chúng ta sẽ bảo vệ ngài!”

Cách màn hình, cũng có thể cảm giác được đối diện con dân đem Sở Du Nhiên xem là một đóa bạch liên hoa chấp chờn trong gió, không cần thận có thể yếu ớt vỡ nát, nói chuyện lời nói ôn thanh nhỏ nhẹ. Sở Du Nhiên cảm thấy chính mình lúng túng, điể. khen bị người khác tìm ra chuyện như vậy đảo không đáng kể, chính là cái ngữ khí này, làm cho cậu cả người run lên.

Do dự một chút, Sở Du Nhiên liền điểm khen cho đối phương, luôn cảm thấy liền trực tiếp lui ra như vậy, sẽ có tổn hại đối với “bộ mặt Hoàng Gia” giống như Dillow điện hạ nói.

Nhìn thấy Sở Du Nhiên điểm khen liên tục, phía dưới đều sôi trào, tất cả đều ghi lại lời nói, Sở Du Nhiên rảnh rỗi đến không có chuyện gì, liền điểm một loạt khen, sau khi hàn huyền vài câu Sở Du Nhiên nói: Bọn nhỏ tỉnh rồi, ta muốn đến xem bọn nhỏ, rảnh rỗi trò chuyện tiếp ^__^

Sau khi Sở Du Nhiên đi, internet đều sôi trào, đột nhiên cảm thấy người trong hoàng gia cũng không cao ngạo như vậy, vương hậu điện hạ đơn thuần ôn nhu như vậy đã vậy còn quá thân dân, còn có thể cùng bình dân bách tính tán gẫu, quá tuyệt

~~Sở Du Nhiên sau khi rút ra liền nhìn thấy Panda từ phòng ngủ chậm chậm thông thả đi ra, Sở Du Nhiên không nói gì, muốn nhìn một chút tiểu tử này lúc thường lười không muốn làm cái gì. Vị trí này của cậu rất bí mật, bởi vì khí trời còn có chút lạnh, cậu tìm một chỗ tránh gió, vị trí này vừa vặn Panda không nhìn thấy.

Vì phối hợp bọn nhỏ chơi đùa, trường học ở trong sân an một cái giá đỡ, giá đỡ phía dưới mang theo một loạt bóng cao su, gió vừa thổi, dây thừng loáng một cái bóng cao su cũng cùng lay động. Panda ùng ục ùng ục chạy đến dưới gốc cây, đem khí cụ trên cổ tay lấy xuống, treo móc ở trên sợi dây, nhìn chung quanh một chút không có ai, lại ùng ục ùng ục chạy về.

Mất thấy tất cả những thứ này Sở Du Nhiên kéo cằm mỉm cười nhìn tiểu bại hoại này, vì để cho Panda vận động, mẫu phụ Panda cố ý chuẩn bị dụng cụ, để tiểu tử mỗi ngày ít nhất đi hai ngàn bước, cái bước số này đối với đứa nhỏ phổ thông mà nói, căn bản cũng không đủ chơi đùa, nhưng đáng tiếc, đối với Panda mà nói liền thành nhiệm vụ không thể hoàn thành. Panda đem thiết bị đếm số treo móc ở trên sợi dây, chờ gió vừa thổi, dây thừng có tiết tấu quơ quơ, con số trên khí cụ liền động... Không thể không nói, nhai con này thật thông minh!

Sở Du Nhiên đi tới đem khí cụ lấy xuống để dưới đất, một buổi trưa đều không đề cập tới chuyện này, đợi đến tan học thời điểm nhìn Panda gãi đầu một cái, không hiểu từ trên mặt đất nhặt lên vòng đeo cổ tay, chuẩn bị về nhà.

Sở Du Nhiên yên lặng thấp nển cho học sinh của chính mình, hi vọng Panda trở lại sẽ không bị đánh đòn.

Sau khi tan học, Archer cùng Caly còn tưởng nhớ Sở Du Nhiên, mỗi đứa đều rất nhớ Sở Du Nhiên, hai thằng nhóc đều là đứa nhỏ thông minh, dị năng chủng không đã học được không sai biệt lắm, không quá mấy ngày có thể đi học. Sở Du Nhiên cho mỗi đứa một bông tiểu hoa hồng, biểu dương một chút, sư tử con cùng sói con đều ngoắt ngoắt cái đuôi vui vẻ ~ theo mẫu phụ Caly nói Caly quá hoạt bát rất cao hứng, buổi tối ăn hơn một bát cơm.

Sở Du Nhiên vui mừng nhấn giữ Dillow néo mạnh một trận, hiện tại Dillow càng lúc càng lớn, đặc biệt sau khi hai dị năng thức tỉnh, vì bảo đảm thân thể chịu nổi những năng lượng này, càng dài càng kết thực. Hiện tại Sở Du Nhiên rất ít ôm bé, chỉ là nhấn giữ vò.

Dillow điện hạ một mặt sinh không thể luyện.

Lúc ăn cơm tối Wells chưa có trở về, Sở Du Nhiên sau khi nghe ngóng mới biết, Wells dĩ nhiên phái người bắt giữ công tước Lehmann, đem sự tình năm đó cậu bị đuổi giết bày ra, rõ ràng có ý tứ muốn tính sổ, hội nghị một đám lão gia hỏa cũng không thành thật, Wells bận có lúc buổi tối đều không thể trở về ăn cơm.

Sở Du Nhiên yên lặng ăn hai bát cơm, hai bát canh, còn đem thịt chưng thích nhất ăn hết.

Dillow sợ hết hồn, một mặt biểu tình run rẩy nhìn Sở Du Nhiên, “Thầy giáo,... Bụng thầy có khỏe không?” Vốn là nên gọi thăm thăm, Sở Du Nhiên luôn cảm thấy danh xưng này không êm tai, như trước kiên trì để Dillow gọi thầy giáo, cho nên báo nhỏ cũng không đổi giọng, Sở Du Nhiên còn trêu chọc nói như vậy bớt đi phí đổi giọng.

Sở Du Nhiên lau miệng, vỗ vỗ bụng no tám phần, cũng cảm thấy chính mình hai ngày nay ăn hơi nhiều. Bất quá cảm giác ăn được ngủ được, cái tật xấu khác đều không có, thấy Wells khoảng thời gian này bận, Sở Du Nhiên cũng không muốn thêm phiền phức, đem điểm nghi ngờ đè xuống trong lòng, gấp một cái liền đi ngủ.

Trừ ăn ra chính là ngủ, cái khác không có theo đuổi!

Hết chương 44

45. Chương 45

Sau khi sự tình công tước Lehmann tại nửa tháng bị xét duyệt xuống dưới, chuyện Sở Du Nhiên là con nuôi của công tước cũng bị vạch trần ra, uỷ thác vương hậu điện hạ là đoá bạch liên hoa phúc, con dân đế quốc ngược lại là không có bao nhiêu dị nghị, nhưng mà hội nghị mấy lão già bên kia lại có chút ý kiến.

Lúc trước Sở Du Nhiên cùng Wells kết hôn, hội nghị dùng gien của Sở Du Nhiên so sánh với gien lúc trước trong kho dữ liệu, bởi vì xác định là bản thân Sở Du Nhiên, mới không có nói lời dư thừa.

Hiện nay phát hiện Sở Du Nhiên dĩ nhiên là con trai nuôi của gia tộc Lehmann, vậy chuyện hôn sự này, gia tộc Lehmann ở chính giữa tính là gì? Không chỉ có như vậy, Wells còn đem công tước Lehmann trực tiếp giam giữ, dùng tội danh có ý đồ thương tổn thành viên hoàng thất phán quyết lưu vong, các lão gia hội nghị liền phê phán: Bệ hạ quá thâm tính! Vì một giống cái, dĩ nhiên không nhìn đại cục như thế, không để ý đến thân phận! Lễ cưới ngày đó tự mình xuống bậc thang đã rất thái quá, không nghĩ tới bây giờ càng là thái quá!

Sở Du Nhiên này, thật sự không phải lam nhan họa thủy?

Bởi vì một câu lam nhan họa thủy, Wells hoàn toàn nổi giận, trực tiếp nhốt mấy lão già mồm to vào trại giam, cùng ngày liền lôi ra đến bốn chết một nửa. Hội nghị mới vừa muốn phản kháng, Wells liền đem tội danh của mấy người kia bày ra, lúc trước Sở Du Nhiên bị bắt cóc, bọn họ mấy người không thể không kể công, giúp đỡ hoàng tử địch quốc, ám hại thành viên hoàng thất, hội nghị cao tầng hiện tại cũng có loại sâu mọt này, hẳn đã cân nhắc tính khả thi trừ bỏ người trong hội nghị.

Không quản tại thời đại nào, bối cảnh gì, thủ đoạn sát máu mãi mãi cũng có thể tạo được tác dụng.

Wellstức giận sắc mặt lạnh lùng, đi tới đứng ở phía sau Wells, nắm huyết thái dương của hắn, nhẹ nhàng nắn bóp. Tinh thần lực nhẹ nhàng bao vây lấy hạch dị năng của hắn, nhu nhu an ủi, cũng làm cho sắc mặt Wells hòa hoãn không ít.

Sở Du Nhiên nhân cơ hội đề nghị: “Kỳ thực có thể chậm rãi đem hội nghị rút lui, những người hội nghị kiến nghị kia, có thể sớm bồi dưỡng một chút.”

Wells ừ một tiếng, ngữ khí hòa hoãn, “Ta đã sắp xếp người đi làm, hội nghị tồn tại vốn là truyền đạt dân ý, nhưng lại khư khư cố chấp bọn họ bây giờ căn bản là không làm được đến mức này, một đám rác rưởi mà thôi.”

“Người trợ giúp Elton, thật sự là hội nghị sao?” Sở Du Nhiên tò mò hỏi, đứng ở phía sau Wells không thấy mặt mèo lớn của cậu, Sở Du Nhiên tự mình suy nghĩ một chút, sách một tiếng, xem ra lúc trước đem phụ thân cậu dẫn đi, chính là hội nghị hỗ trợ.

Mới vừa nghĩ tới đây, cũng cảm giác được hai cái tay đồng thời bị nắm, Sở Du Nhiên không hiểu cúi đầu xem, còn chưa kịp nói chuyện, liền bị Wells từ phía sau kéo qua, ôm eo nhấn tại trên đùi, hung ác hôn lên, miệng bị gặm đến đau, Sở Du Nhiên giờ mới hiểu được người này bị cái gì kích thích. Tâm lý đối với đám chua lè này, thực sự hết cách rồi, Sở Du Nhiên chỉ có thể ôm vai Wells, chủ động thiếp qua, sau khi một cái hôn thật dài qua đi, hô hấp hai người có chút gấp gáp, Wells đem công văn đẩy một cái, trực tiếp đem Sở Du Nhiên áp ở trên bàn làm việc. Sự tình sốt ruột vân vân, ngày mai lại nghĩ!

Dần vật được rồi, Sở Du Nhiên hơi mệt chút, bị Wells dùng áo khoác bao bọc, dựa vào trên bả vai Wells buồn ngủ. Wells đầm đầm hai má hồng nhuận của cậu, tâm tình rất tốt cười nói: “Một lần liền một thành như vậy, hai ngày nay thật giống càng lưỡi biếng.”

Sở Du Nhiên ngáp một cái, thích ý ở bả vai Wells cà cà, “Em cũng cảm thấy em gần đây quá lười, còn mập, anh xem trên eo đều có thịt, đều là anh sủng, không có cách nào.”

Wells thích nghe cái gì, Sở Du Nhiên liền nói cái ấy, một câu đơn giản lời nói trực tiếp đem lông mèo lớn thuận gọn gàng ngăn nắp, sờ sờ eo tiểu bạn lữ so với lúc trước thịt hơn, mèo lớn bệ hạ hài lòng, trước quá gây, hiện tại có thịt mò ra mới thoải mái.

Sau khi trở về Sở Du Nhiên kiên trì tinh thần tắm rửa sạch sẽ, ngã xuống liền ngủ, ý thức bên trong cậu cũng cảm thấy trạng thái của chính mình không đúng lắm, từ khi nào thì bắt đầu quên mất, bắt quá gần

đây hơn nửa tháng này, càng ngày càng rõ ràng. Mở mắt ra nhìn một chút người ở bên cạnh, Wells tuy rằng một mặt cười nhạo nhìn cậu, nhưng là gần đây sự tình của đối phương ngày càng nhiều, Sở Du Nhiên lời vừa ra đến khóe miệng liền nuốt xuống, nhắm mắt lại ngủ. Ngày mai đi gặp bác sĩ đi, xem xong rồi sẽ nói cho hẳn biết.

Một đêm ngủ ngon, cho nên ngày thứ hai suýt chút nữa dậy trễ, Sở Du Nhiên liền ở trong ánh mắt của mọi người ăn một bữa sáng thật lớn, cậu vốn là khẩu vị tốt, hiện tại ăn lại càng nhiều, sau khi ăn xong Sở Du Nhiên mang theo Dillow đi trường học, đem Dillow đưa vào phòng học liền đi thẳng đến phòng y tế.

Tâm lý mơ hồ có một chút ý nghĩ, nhỏ nhắn cân nhắc tỉ mỉ lại cân nhắc không rõ, Sở Du Nhiên cũng không biết mình hiện tại đang suy nghĩ gì.

Giáo y thúc thúc vẫn là giống cái thèm nhỏ dãi Sở hiệu trưởng kia, tuy nói bộ dạng giống nhau, còn có chút lễ mễ, bất quá y thuật chân tâm, hơn nữa thấy Sở Du Nhiên rất nhiệt tình, nhiệt tình lại giống như nhìn thấy khuê nữ, hoàn toàn không đem Sở Du Nhiên coi là vương hậu, vẫn là đem cậu coi là con trai bảo bối của Sở hiệu trưởng. Ý kia, nhìn tôi sẵn sóc cậu, tôi không phải là vì thân phận của cậu mới tốt với cậu, tôi là trước sau như một tốt với cậu.

Sở Du Nhiên run lên trên người nổi da gà, sau khi đánh gãy đối phương nhiệt tình, có chút ngượng ngùng nói: “Gần đây thân thể của cháu không thoải mái cho lắm.”

Giáo y thúc thúc nhìn một chút sắc mặt của Sở Du Nhiên, lại nhìn một chút eo cậu, hiểu rõ chà chà vài tiếng, hỏi: “Nơi nào không thoải mái?”

Sở Du Nhiên sắc mặt có chút , “Ăn được nhiều, ngủ được nhiều, tính là bệnh không? Ký sinh trùng vẫn vẫn.”

Bác sĩ bị chọc cười, cười nói một câu khiến Sở Du Nhiên tưởng gặp trở ngại, “Cậu có phải là mang bầu?”

Sở Du Nhiên xấu hổ một tay đỡ trán, tuy rằng cậu cũng có hoài nghi phương diện này, nhưng là bị người ta cứ như vậy nói ra, cậu vẫn còn có chút không thoải mái. Dù sao đời trước cậu cũng là đàn ông, căn bản cũng không có năng lực hoài thai, đời này là giống cái, có năng lực hoài thai, thế nhưng về mặt ngoại hình còn là một đàn ông, mang thai vẫn vẫn, nói ra thật sự đặc biệt lúng túng. Sở Du Nhiên lúng túng, giáo y thúc thúc lại không hề xấu hổ, dùng tư thái người từng trải kéo qua Sở Du Nhiên, lấy một cái máy siêu âm từ trên bụng cậu quét qua, Sở Du Nhiên lúng túng tay không biết thả ở chỗ nào, sau khi lách tách vài tiếng, giáo y thúc thúc tại chỗ liền ôi một tiếng, trực tiếp nhảy lên, một mặt kích động nhìn Sở Du Nhiên, khăn trải miệng run rẩy.

Sở Du Nhiên giật mình, thế nào cảm giác chính mình cả người cũng không tốt, bệnh nan y...?

Bác sĩ kích động xong chính là mừng như điên, cũng không phản ứng Sở Du Nhiên, trước tiên vội vàng gửi tin nhắn cho Sở Hồng Vũ, Sở Du Nhiên bất đắc dĩ kéo đối phương, “Ngài trước tiên suy nghĩ cho cháu một chút, tìm phụ thân của cháu làm cái gì?”

“Ba cái sóng sinh mệnh! Ba cái! Cậu biết, có ba cái! Thật là đáng sợ! Không phải, là quá vui mừng, ghen hoàng thất chính là đáng sợ...” Sở Du Nhiên đã không nghe được bác sĩ thao thao bất tuyệt, cậu đầy đầu đều là ba cái... Ba cái... Ba cái...

Ba cái là cái quỷ gì a a a a ()

Sở Du Nhiên lần thứ nhất cảm thấy chính mình rất táo bạo, chính mình muốn điên, chính mình muốn trời cao! Loại căng thẳng này, kích động, lúng túng, ngượng ngùng, hạnh phúc... Nói chung thật nhiều thật nhiều cảm xúc trộn lẫn vào nhau, cậu đã không biết nên làm sao biểu đạt tâm tình của chính mình.

Giáo y thúc thúc nhiều lần gọi điện cho Sở Hồng Vũ phát hiện không có người nghe, liền chưa từ bỏ ý định gọi thêm một lần, thời điểm phát hiện vẫn là không có người nghe, lùi lại mà nhắn tin cho Sở hiệu trưởng: Chúc mừng hiệu trưởng các hạ, ông sắp làm ông ngoại, ba đứa nhỏ! Đế quốc bao nhiêu năm không ra tam bào thai, Du Nhiên của chúng ta quá tuyệt vời! (cuối cùng thêm một cái mặt hoa si)

Thật sự là không có chút nào thận trọng!

Ngược lại không biết Sở Hồng Vũ thời điểm nào có thể nhận được tin nhắn, giáo y thúc thủ cảm thấy chính mình có thể cho Sở hiệu trưởng lưu lại ấn tượng hoàn mỹ nhất đã rất thỏa mãn, chờ tin tức phát xong mới phát hiện Sở Du Nhiên đã đi. Ấu tể hoàng thất là được ông chẩn đoán, giáo y thúc thúc cả người đều hạnh phúc nổi bong bóng, ông thậm chí có may mắn có thể chẩn đoán được một cái tam bào thai, đời này thực sự là không tiếc rồi!

Không được, nhất định phải đuổi tới nói cho cậu ta biết cần phải chú ý cái gì!

Sở Du Nhiên cũng không thể nói được chính mình là biểu tình nên khóc hay nên cười, một đường đầu óc choáng váng trở lại tiểu viện, nhìn một đám ấu tể tâm tình đặc biệt không thể hình dung. Archer cùng Caly ngày hôm nay là ngày thứ nhất đến, đang cùng Dillow đại chiến ba trăm hiệp đấu, ba tên tiểu gia hỏa đánh nhau không biết trời đầu đất đầu, con cháu hoàng thất, căn đuôi, trảo chân, khét không còn biết trời đầu đất đầu.

Ba người bọn họ hình thể là trong lớp lớn nhất, đánh nhau đến nổi xung quanh lá cây bay vèo vèo, tiểu sư tử hổ báo sát vách từ trên ba người bọn họ cảm nhận được áp lực, cũng không tới khiêu khích, chỉ là vây xem. Mà bọn nhỏ lớp Tiểu Cửu, đã sớm ngồi chồm hổm trên mặt đất gặm quả dưa hấu vây xem. Sở Du Nhiên nhìn ba người bọn họ, lại nghĩ tới giáo y thúc thúc nói có ba đứa, theo bản năng sờ sờ bụng coi như bằng phẳng của chính mình... Nếu như ba đứa cũng giống như bọn họ, mỗi ngày làm sao mà qua nổi?

Ba đứa nhỏ nhìn thấy Sở Du Nhiên đi tới chuyển một vòng, tạm thời đình chiến, Archer cùng Caly tuy nói ngày nghỉ sẽ đi trong cung tìm Dillow đánh nhau, nhưng là vẫn không đi, nhìn thấy Sở Du Nhiên đặc biệt thân mật, còn muốn giống như trước nhào lên muốn chà xát. Sở Du Nhiên vừa nhìn Archer cái hình thể vô cùng mập này, theo bản năng uốn một cái thân, nghiêng người né ra —— trước tiên che chở bụng!

Archer mất thấy thầy giáo tránh ra, liền ngoẹo cổ không rõ, lại nghe đại thúc thường thường kiểm tra thân thể cho bọn họ lại giống như bị chọc vào một đao hô to một tiếng: “Đừng đụng bụng của cậu ấy!!!”

Sở Du Nhiên bị sợ hết hồn, theo bản năng liền che bụng...

Thầy Hal + mới vừa đánh giá xong ba đứa nhỏ + khán giả ăn dưa + nhóm tiểu sư tử hổ báo sát vách: —— cái gì?

Bác sĩ xông lại, đâm đâm trán Archer, giáo dục nói: “Trong bụng thầy giáo có bảo bảo, sau này các con phải chú ý một chút.”

Sở Du Nhiên: “...” Tuy rằng chuyện này cậu cũng không có ý định gạt, nhưng bị người khác nói ra vẫn cảm thấy rất lúng túng làm sao bây giờ?

Trong sân lặng im khoảng chừng nửa phút, sau đó chính là âm thanh khí lạnh, Sở Du Nhiên ngoắc ngoắc khóe miệng, vừa định nói các người phải thận trọng, đừng có la to vãn vãn, sau đó liền nghe thấy Jimmy hô to: “Không xong! Dillow ngất đi rồi!”

Dillow diện hạ mơ màng rồi, cảm giác bốn móng vuốt của mình đập ở trên cây bông, bên người gió a, thổi a thổi, thổi đến mức lông mao móng vuốt đều mềm, cả người vô lực co quắp trên mặt đất, hai mắt phóng không, trước mắt đều là quả cầu lông đen sì... Bọn đệ đệ... Tất cả đều là đệ đệ a...

Sở Du Nhiên cúi đầu xuống, liền thấy Dillow lại như một con mèo gặm phải bạc hà, toàn bộ một hiện trường giống như chơi ma túy, trạng thái nhanh nhẹn muốn ngất đi. Sở Du Nhiên đi tới, sờ sờ đầu Dillow, rút ra khóe miệng hỏi: “Dillow, con vẫn tốt chứ?”

Xung quanh đều là tiếng chúc mừng, Sở Du Nhiên cười cười nhận, một bên lúng túng, một bên hạnh phúc, cái tư vị này, khỏi nói rất vui vẻ. Dựa theo ý tứ giáo y thúc thúc, là muốn cho cậu trở lại tỉ mỉ kiểm tra một chút, bị Sở Du Nhiên uyển chuyển cự tuyệt. Đùa giỡn, chính cậu ở đây dằn vặt lung tung, chờ mèo lớn nhà cậu biết đến còn không đến tạc mao —— tại sao em mang theo con trai của ta đi kiểm tra sức khỏe, ta lại không biết? Tại sao ta không phải là người thứ nhất biết đến?

Mèo lớn ngoài miệng không nói, trên mặt lạnh lùng, tâm lý tuyệt đối là nghĩ như vậy.

Sở Du Nhiên cảm thấy, mình đã nhìn thấu bản chất muộn tao của mèo lớn.

Giáo y thúc thúc cũng không miễn cưỡng cậu, đưa cậu vài bản tư liệu, trở lại hạnh phúc tiếp: Ta là người thứ nhất biết đến hoàng thất tăng cường thành viên mới, so với bệ hạ, biết đến sớm hơn!

Sở Du Nhiên đem tư liệu thu cẩn thận, mới nhìn thấy Dillow từ trên mặt đất lao đảo đứng lên, xem ánh mắt của cậu sáng lên tinh thần, xem bụng của cậu ánh mắt càng là si mê. Sở Du Nhiên có chút run rẩy... Luôn cảm giác tiểu Dillow đệ không chấy hừng hực!

Bọn nhỏ đều chạy tới, vây quanh Sở Du Nhiên, ánh mắt đều nhìn chăm chăm bụng Sở Du Nhiên, nhưng là ai cũng không dám đi lên sờ một chút. Nguyên nhân chính là báo nhỏ đứng ở trước Sở Du Nhiên đặc biệt cảnh giác nhìn bọn họ, móng vuốt cũng đã nhắc lên: Các cậu dám đến tới liền đánh các cậu, lần trước tới không bảo vệ tốt thầy giáo mới khiến đệ đệ mất đi, lần này tuyệt đối sẽ không!

Sở Du Nhiên tiếp tục nhìn xung quanh, rất tốt, ngay cả nhóm tiểu sư tử hổ báo đều đang vây xem cậu, thầy Claude đứng ở giữa sân nơi cửa nhỏ, cũng đang nhìn bụng cậu...

Sở Du Nhiên có loại kích động muốn ói huyết, mơ hồ có chút nôn nóng, chuyện như vậy có cái gì có thể vây xem? Vốn là rất lúng túng có được hay không? Các người nhìn cái gì vậy?!

Chỉ lo nóng nảy, Sở Du Nhiên vốn là dự định nói cho Wells, trong lúc nhất thời dĩ nhiên quên mất...

Chính mình làm phụ thân so với người khác biết muộn quốc vương bệ hạ: “...”

Hết chương 45

46. Chương 46

Công văn của công tước Lehmann đã được phê chuẩn, nể tình lão phụ dưỡng Sở Du Nhiên mười mấy năm, Wells “Rộng lượng” lưu lại tính mạng của lão, để cho lão đi tỉnh cầu hoang vu trồng trọt, một đời không thể bước ra cái tỉnh cầu kia. Cái hình phạt này đối với công tước Lehmann mà nói, so với để lão chết càng khó chịu hơn, đường đường nhất phẩm công tước, bây giờ bị cất chức vị đi trồng rau? Sỉ có thể giết còn không thể nhục!

Lehmann leo lên chiến hạm bị đưa ra để tỉnh, trong mắt tràn đầy điên cuồng cùng mù mịt, nếu lão muốn báo thù! Đến bây giờ, người lão hận nhất không phải Wells, lão hận là Sở Hồng Vũ! Còn có tạp chủng lão thổ huyết nuôi mười mấy năm! Trên cổ tay mang vòng áp chế dị năng thủ, công tước Lehmann siết chặt quả đấm, đáy mắt chợt lóe tràn đầy hàn ý khát máu!

Công tước Lehmann còn không biết, tại phía sau bọn họ, một chiếc phi hành khí không nhanh không chậm một đường cùng ra ngoài để tỉnh, Sở Hồng Vũ sắc mặt bình tĩnh, cứ như vậy đứng ở bên cửa sổ lẳng lặng nhìn, phảng phất đã bỏ xuống tất cả...

Đến một tầng thiên thạch, sĩ quan phụ trách hộ tống đi lên phía trước, ném cho công tước Lehmann một cái chìa khoá mở ra vòng khắc chế, sau đó liền đem ông mang đến bên cửa sổ, ngay cả phi hành khí đều không cho, trực tiếp liền đem ông nhét vào đi ra ngoài.

Nhiệm vụ của bọn họ hoàn thành, còn đối phương sống chết ra sao, bọn họ mới không quản.

Công tước Lehmann mở ra vòng trên tay, vận chuyển thời gian dài bị áp chế dẫn đến dị năng có chút trục trặc, lúc này mới không để cho mình suất thành thịt bằm. Sau đó không khí chung quanh đột nhiên trở nên nóng rực lên, sắc mặt tiếng, lợi kiếm ra khỏi vỏ, Sở Hồng Vũ hai mắt lạnh lùng nghiêm nghị nhìn Lehmann, phảng phất đang xem một kẻ đã chết.

Chuyện cũ năm xưa, ngày hôm nay liền làm cái kết thúc đi, sống và chết, đã sớm không trọng yếu.

Còn đang làm việc công Wells nặn nặn trán, từ sáng sớm bắt đầu hấn cũng có chút tâm thần không yên, luôn cảm thấy có chuyện gì dường như muốn phát sinh, nhìn đồng hồ, tính toán vào lúc này công tước Lehmann đã ra khỏi đế tinh, hấn quay đầu hỏi Crewe sau lưng, “Sở hiệu trưởng có phải là đuổi tới?”

Crewe gật gật đầu, một mặt thâm trầm, “Hiệu trưởng các hạ vẫn luôn theo ở phía sau.”

Wells không cần nhìn liền biết giáo viên của hấn sau khi báo xong thù hận nhất định là một mặt sinh không thể luyến, muốn lột xác đẳng tiên, rời nhà trốn đi. Hai người lúc trước thương thảo tốt, Wells cho Sở Hồng Vũ cơ hội báo thù, thế nhưng ông phải hảo hảo sống sót, không thể bỏ Sở Du Nhiên đi chạy loạn. Thế nhưng hiển nhiên, quốc vương bệ hạ đối với tính tình giáo viên của chính mình vô cùng biết rõ, căn bản không tin tưởng Sở Hồng Vũ có thể nghe lời của hấn.

“Thủ tiêu thân phận chứng thực của ông ấy, để cho ông ấy ngay cả không gian vận chuyển đều không lên nổi, muốn đi để chính ông ấy bay.” Ngay cả giáo viên của chính mình Wells cũng đồng dạng không nường tay, Crewe đứng lúc im lặng, nghĩ cũng biết Sở hiệu trưởng muốn đi đâu, cố hương của Hải Tư đại nhân tại biên cảnh hai nước, nơi này là đế tinh, tự bay qua... Chưa từng nghe nói có ai làm được! Sau một canh giờ.

Sở Hồng Vũ trong lồng ngực ôm một chiếc hộp màu trắng, muốn nói sắc mặt bình tĩnh, còn không bằng nói là lòng như tro nguội. Bị học sinh của chính mình + con rể hăm hạ, tài khoản đóng băng, thân phận khóa chặt, ngoại trừ về đế tinh tìm Wells tính sổ, chỗ nào ông cũng không đi được. Nhưng là trở về đế tinh, ông gặp được Sở Du Nhiên, còn có thể đi sao? Sở Hồng Vũ đứng ở vùng trời đế tinh, nhìn phương hướng trường học, ánh mắt tối tăm không rõ.

Cuối cùng, ông vẫn không có rời đi, đem dụng cụ nhiều tín hiệu trên người đóng lại, gửi cho Wells một tin nhắn, đây là miêu nhãi con biến tướng giam cầm, khi sự diệt tở.

Wells nhìn đối phương ôm cái bình lại như ôm toàn thể giới của chính mình, nhìn gia huy bạch hổ in phía trên con người liền lóe lên, đã đoán được bên trong chứa cái gì, dù sao lúc trước Sở Du Nhiên đã từng đề cập với hấn chuyện này, hấn ghét bỏ nói: “Cha muốn ôm cái kia bình tới khi nào? Du Nhiên đã sớm đem hài cốt mẫu phụ dời đi, cái bình đó là đồ giả!” Dùng thông minh của quả cầu lông nhà hấn, làm sao có khả năng trước khi đi không đem thân nhân duy nhất của cậu mang đi, còn để lại cho Lehmann đem tro cốt ôm vào trong ngực, tiếp tục buồn nôn?

Sở Hồng Vũ khiếp sợ nhìn Wells, nhìn lại một chút cái bình trong lồng ngực, ngón tay đều đang run rẩy, “Giả?”

Wells gật gật đầu, bắt đắ dĩ nói: “Du Nhiên đã đem mẫu phụ an táng ở một địa phương bí mật, chỉ có một mình cậu ấy biết.”

Sở Hồng Vũ vành mắt ửng hồng đem bình bỏ vào nút áo không gian, do dự không quyết định, muốn tìm con trai xác nhận một chút, lại không dám nói ra khỏi miệng. Nhìn giáo viên của chính mình vẫn luôn dè dặt thậm chí có một mặt yếu ớt như vậy, Wells thở dài, sắc mặt hòa hoãn: “Trở về đi, hội nghị bên kia cha không cần phải để ý đến, coi như không có thứ gì phát sinh.”

Lời này vừa mới nói xong, liền phát hiện Sở Hồng Vũ vốn đang một mặt tro tàn trên mặt đột nhiên lộ ra thần sắc mừng rỡ, trên máy truyền tin nháy đing đing đing liên tiếp, đem tin tức lúc trước bị chặn lại tất cả đều hiển thị, Sở Hồng Vũ ánh mắt đột nhiên sáng lên, nắm chặt máy phát tin, đảo trở lại liên tiếp nhìn ba lần, ngẩng đầu thẳng tắp trừng Wells, hỏa khí lập tức liền tới, “Con trai của ta mang thai con tại sao không nói cho ta?!”

“Mang thai?” Wells còn hơi nghi hoặc một chút.

Sở Hồng Vũ trực tiếp liền nổi giận, mái tóc màu đỏ dựng lên, “Bác sĩ sáng sớm liền tra ra được, con đừng nói cho ta con không biết!” Khi còn bé ông làm sao không đánh chết miêu nhãi con không có lòng trách nhiệm này, sắp làm phụ thân dĩ nhiên không biết! Không biết!!

Thân hình Wells phảng phất giống như núi lớn sừng sững không ngã đột nhiên lung lay một chút, khiếp sợ trợn mắt lên, phảng phất không nghĩ tin tưởng lời của đối phương, khắc chế tâm tình kích động của chính mình, Wells không dám trực tiếp hỏi Sở Du Nhiên, mà là hỏi ám vệ phụ trách bảo vệ, ám vệ cũng rất kinh ngạc, chuyện như vậy lẽ nào vương hậu điện hạ không nói cho bệ hạ đầu tiên sao? Làm sao lại hỏi hấn?

Ấm vệ lập tức đem tin tức Sở Du Nhiên sáng sớm vừa đến đã chạy đi phòng y tế, đồng thời đem đầu đuôi kết quả kiểm tra nói cho Wells. Quốc vương bệ hạ sau khi nghe xong trầm mặc, sau đó đột nhiên cười ha ha, biểu tình trên mặt ngay cả Crewe vẫn đi theo theo hẳn đều có chút sợ sệt, quốc vương bệ hạ không biết hỉ nộ, giờ khắc này cười như kẻ ngu si.

Crewe yên lặng lùi về sau một bước, nhanh chóng nói câu chúc mừng, sau đó nhìn sắc mặt Wells thay Sở Du Nhiên giải thích một câu: “Vương hậu điện hạ hẳn là chờ ngài trở về chính môm nói cho ngài tin tức tốt này.” Crewe biết đến, người khác đã biết tin tức rồi, làm phụ thân của đứa nhỏ dĩ nhiên là ở trong miệng người khác biết được, hiện tại thừa dịp cao hứng hoàn hảo, một hồi cao hứng không được, lần đầu làm phụ thân tâm lý sẽ thất lạc.

Không nghĩ tới quốc vương bệ hạ hít thở sâu một hơi, sửa lại một chút quần áo của chính mình, sau khi đè xuống vẻ mặt kích động, trong mắt vẫn là hưng phấn óng ánh, hẳn dùng một loại ngữ khí người căn bản không hiểu, đối với Crewe nói: “Em ấy nhất định đang then thừng, hơn nữa tâm tình rất sốt sắng, cho nên mới thật không tiện nói cho ta tin tức này, giống cái yếu ớt đều như vậy.”

Crewe: “...”

Wells nói xong vỗ vỗ vai Crewe, “Sau này giao cho ông.”

Từ lúc sinh ra tới nay lần thứ nhất chịu đựng loại quang vinh khác biệt này, phó quan Crewe vẫn luôn làm việc trầm ổn, lúc này trên mặt không có biểu tình gì chân lại đang run rẩy, nhìn Wells nhanh chân đi ra ngoài, tâm tình phức tạp xoa xoa vai của chính mình bị vô cơ hồ nứt xương—— thật đau!

Thời điểm bệ hạ vỗ ông tay đều là run.

Sở Du Nhiên bên này, chuyện tiểu than quả bàng đã đem toàn thế giới đều xem là quân địch đã đủ làm cho cậu tâm mệt mỏi, không nghĩ tới gần tới buổi trưa đại than quả bàng liền chạy tới, thời điểm Wells nhìn thấy cậu tay chân cũng không biết thả ở chỗ nào, trước đây ôm cậu cũng rất khắc chế chính mình, chỉ lo không cẩn thận đem cậu ôm hỏng, hiện tại quả thực lên một đẳng cấp cao, tay nắm cậu lại như đang nắm kẹo bông, cảm giác nhẹ nhàng giống như sờ một cái có thể biến hình.

Sở Du Nhiên tâm mệt đem Wells lôi đi, tìm chỗ không ai biết, nâng lên mặt Wells, nghiêm túc khuyên nhủ: “Bình tĩnh thân ái! Anh là quốc vương bệ hạ! Là người đàn ông có thể chinh phục ngôi sao biển rộng! Nhìn em, bình tĩnh một chút!”

Wells nhẹ nhàng ôm eo Sở Du Nhiên, đem người cẩn thận ôm vào trong lồng ngực, tay lớn dờ xuống, thử dò xét ở trên bụng Sở Du Nhiên sờ soạng một chút, động tác này khiến Sở Du Nhiên kinh sợ một đầu hắc tuyến, cậu cảm giác mình đặc biệt muốn biến thân thành rồng phun lửa, đến một tiếng ác long rít gào, động tác như thế là có ý gì? Trong bệnh viện đại tẩu chờ đợi sinh mới bị lão công sờ như vậy có được hay không! Sớm biết như vậy cậu liền đem chuyện này gạt, ai cũng không biết đến.

“Ta để bác sĩ cho kiểm tra lại cho em một chút, tạm thời không nên tới trường học.” Wells cúi đầu nhìn người yêu khuôn mặt nhỏ, đau lòng nói: “Đều gây.”

“Đánh rắm!” Một mặt phát tởm Sở Du Nhiên trực tiếp tức bạo thô tục, tức giận đẩy Wells ra, “Anh sáng sớm còn nói em ăn nhiều như vậy sớm muộn cũng mập thành Dillow!”

“Thân ái em nhất định là nghe lầm, không nên tức giận.” Quốc vương bệ hạ có kỹ năng giả chết thần kỳ, chỉ cần là người yêu không muốn nghe, sắc mặt hẳn sẽ trầm ổn, tuyệt đối không thừa nhận.

Sở Du Nhiên hết cách rồi, đợi đến buổi trưa bọn nhỏ đi ngủ, cậu hồi cung kiểm tra thân thể một chút, tam bào thai, hai giống đực, một giống cái, đã được hai tháng, lại quá hai mươi ngày là có thể lấy ra bỏ vào hòm sinh con. Bác sĩ rất không nói, đây là cha mẹ không có tim không có phổi cỡ nào, đứa nhỏ lớn như vậy cũng không biết? Ấu tể đối với thân thể giống cái gánh vác cũng rất lớn, cơ thể mẹ tuyệt đối sẽ có phản ứng nghiêm trọng, chứ nói chi là ấu tể hoàng thất yêu cầu dinh dưỡng càng nhiều.

Làm sao đến bây giờ Sở Du Nhiên mới có phản ứng, khi có ba ấu tể điều kiện tiên quyết, cậu ăn được ngủ được còn có thể dài thật? Đây là thể chất thần kỳ cỡ nào!

Sau khi bác sĩ hoàn toàn kiểm tra xong, đem kết quả giao cho Wells, hai con báo tộc, một đực một cái, còn có một giống đực phương điệu, ba đứa hài tử tuy rằng nhỏ nhỏ, tinh thần lực toàn bộ đều là cấp S.

Wells gật gật đầu, sắc mặt không thay đổi nói: “Trong dự liệu.” Ý kia: Trăm chính là tào giỏi như thế! Con trai của trăm chính là khóc soái cuồng bá duệ như thế!

Sở Du Nhiên không muốn nhìn mặt Wells, sau khi xem xong kết quả kiểm tra im lặng im lặng tính toán thời gian một chút, vẫn cảm thấy đặc biệt cầu huyết, tuyệt đối là cùng Wells lần qua mấy lần liền có, còn là ở trước khi cử hành hôn lễ!

Rất tốt! Cậu không những trúng vé số, mà còn may mắn đến mức trúng tận ba cái.

Hết chương 46.

47. Chương 47

Sau khi bác sĩ kiểm tra xong, Sở Du Nhiên liền ngủ một hồi, sau đó không nhìn Wells phản đối trực tiếp trở về trường học, cái tật xấu gì cậu đều không có, ở nhà chờ sinh con nhất định cậu sẽ điên.

Người bảo vệ Sở Du Nhiên từ chỗ tối bị điều đến chỗ sáng, còn gia tăng vài người, Sở Du Nhiên đếm đếm, ân, sáu người! Còn có một người lớn lên rất dễ nhìn mặt như con nít, thầy Hal vừa nhìn thấy đối phương mặt liền đỏ... Mấy người này không có chuyện gì liên ở trên cây ngồi xổm, mỗi một người đều đặc biệt cảnh giác, về mặt đó, chính là chỉ con muỗi bọn họ cũng có thể tóm lại bóp chết.

Sở Du Nhiên đã không biết làm sao phun tào, buổi chiều bắt đầu dạy bọn nhỏ học đếm số, móng vuốt đều không thể tách rời để bọn nhỏ học đếm là chuyện phi thường khó khăn, chọc cho cậu không nhịn được cười, ý cười vẫn luôn không giảm. Sở Du Nhiên hết cách rồi, quyết định tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, chỉ làm mấy tấm ảnh không đồng dạng như vậy, Dillow có sổ con mèo đen nhỏ, Caly sổ sói trắng nhỏ, Archer có sổ đuôi gà, Panda có sổ gậy trúc, Jimmy có sổ Dillow, Vic có sổ hạt dưa, còn Miller, đứa nhỏ này đã có thể từ một đếm tới một trăm, quả thực là thiên tài!

Ngồi ở một bên có thể nghe thấy bọn nhỏ đếm:

Dillow: Một cái đệ đệ, hai cái đệ đệ, ba cái đệ đệ...

Caly: Một cái bảo bảo, hai cái bảo bảo, ba cái bảo bảo...

Archer: Một cái đuôi gà, một cái đuôi gà, một cái đuôi gà...

Jimmy: Một cái Dillow, hai cái Dillow...

Vic: Một cái hạt dưa, hai cái hạt dưa, lại đến một cái hạt dưa...

Sau đó Archer cùng Vic bị xách đi ra ngoài tự luyện!

Mà quốc vương bệ hạ bị bạn lữ bỏ rơi, liền ở trước mắt của chính mình thả một cái màn ảnh, luôn luôn quan sát vương hậu điện hạ đang làm gì, trước mắt còn chiếu không ít hình ảnh phụ chỉ nam mang thai, quốc vương bệ hạ vì giống cái của mình, cũng là rất liều mạng.

Hoàng thất có thai, vương hậu điện hạ lập tức mang bầu ba đứa nhỏ, tin tức lan truyền nhanh chóng, một buổi chiều con dân để tinh đều biết đến hoàng thất sẽ có thêm ấu tử , ba cái! Ba cái! Ba cái!

Wells cũng không keo kiệt chia sẻ niềm vui của mình, chính thức công bố ra bên ngoài chính mình sắp làm phụ thân.

“Cho dù có bảo bảo, ta yêu nhất cũng là em.” Buổi tối hôm đó, quốc vương bệ hạ dưới sự “áp bức” của người yêu biến thành mèo lớn, giờ móng vuốt phát thệ.

Sở Du Nhiên ngẩn người, sau đó khước miệng đều co rút, “Anh... anh sau này không nên nhìn mấy đồ vật ngổn ngang, dễ dàng bệnh thần kinh

Wells nhú mày, nghiêm túc giải thích: “Ta không có xem đồ ngổn ngang, là sách phi thường có quyền uy, tác giả là đại vĩ nhân đã từng sanh mười mấy con ấu tử.”

Vĩ nhân!?

Người sinh nhiều đứa nhỏ như vậy thì có thể trở thành vĩ nhân? Đây rốt cuộc là lô-gic cái quái gì!

Thú nhân này có bệnh, một loại bệnh tên là ấu tử không khống chế!

Sở Du Nhiên ôm cổ Wells, ngữ trọng tâm trường nói: “Thân ái, mau ngủ đi, đừng xem những thứ này có được hay không, sách này đó cũng ít xem, nhìn em là được, hiểu không? Còn có a, phụ thân thật kỳ quái, em gửi cho ông ấy tin nhắn ông ấy dĩ nhiên đặc biệt bình tĩnh.” Nói xong cậu gấp một cái, buồn ngủ vùi ở bên người Wells, chỉ chốc lát sau liền ngủ. Mà lúc này Sở hiệu trưởng: Thấp thỏm bên trong...

Vốn là sinh không thể luyện, chỉ có một con trai làm cho ông lo lắng, hiện tại con trai lại có ấu tử, chuyện này trực tiếp ràng buộc bước chân của ông. Buồn rầu một hơi chạy về, cũng không dám đi gặp con trai. Ông muốn hỏi con trai đem mẫu phụ giấu chỗ nào rồi, ông không dám nói, ông sợ Sở Du Nhiên sẽ hiểu lầm, sẽ hỏi ông tại sao nhiều năm như vậy không đi tìm bọn họ. Con trai vốn là thông minh không cao, lại nghe người ta nói nhiều chuyện vớ vẩn, Wells cũng nói Sở Du Nhiên tâm tình rất không ổn định, bây giờ giống như bệnh thần kinh? Có thể nghe hiểu được lời giải thích của ông sao?

Sở hiệu trưởng cũng lo lắng, ba con ấu tử này bên trong có một đứa là của Phương tộc hay không? Nếu có, con trai sẽ nghĩ như thế nào?

Sở hiệu trưởng ngồi ở cao cao mái nhà thổi gió, liền phiền muộn một đêm như vậy.

Cổ ý chưa nói cho Sở hiệu trưởng quả thực có giống đực tiểu phương điểu, Sở Du Nhiên, một đêm này liên tục hắt xì hơi vài cái, luôn cảm thấy có người sau lưng mắng cậu.

Sáng ngày thứ hai, người một nhà lúc ăn cơm Sở Du Nhiên còn nhắc lên chuyện của Sở Hồng Vũ, “Ngày hôm qua cũng không biết cha đang làm gì, hơn nửa đêm mới trả lời, em buổi trưa đi xem cha một chút.”

Wells gật gật đầu, “Buổi trưa ta đi đón em.”

“Em đi trường học luôn, anh đi đón em làm cái gì?” Sở Du Nhiên lần thứ hai gấp lên cái bánh pudding, đã ăn sáu cái. Wells lập tức hướng đĩa nhỏ trước người cậu thêm một quả trứng chiên, Dillow thêm một miếng thịt rán, hai chú cháu mặt đối mặt: mặt ghét bỏ lẫn nhau →__→ Dillow giống như muốn gây sự, tiểu tử bĩu môi, dùng một loại ngữ điệu ghét bỏ chậm rãi nói: “Con có ba đệ đệ, chú không có.”

Wells dùng một loại ánh mắt xem thường cháu trai ngu xuẩn, người bình thường cũng sẽ không để ý tới khiêu khích này của đứa nhỏ, Wells cũng sẽ không để ý tới người khác khiêu khích, nhưng đáng tiếc, khiêu khích hấn chính là cháu trai ngu xuẩn của hắn. Sở Du Nhiên chỉ lo ăn không ngăn cản, liền thấy Wells đem thịt rán trong đĩa nhỏ của Sở Du Nhiên gấp ra, sắc mặt không thay đổi, trầm ổn như trước, “Ăn ít, ăn nhiều dễ dàng biến dốt nát.”

Sở Du Nhiên dở khóc dở cười, lại nhìn Dillow, tức giận lông trên đuôi đều nổi, chú ngu xuẩn cái thông minh này dĩ nhiên ghét bỏ bé dốt nát? Bé không ghét bỏ hắn kéo xuống thông minh của bọn đệ đệ cũng đã là thú thân ban ân rồi!

Mắt thấy hai chú cháu sáng sớm liền muốn nháo một lần đại nghĩa diệt thân, Sở Du Nhiên đi lên kéo lại Dillow, xoa cái cổ vuốt lông: “Dillow của chúng ta sắp làm ca ca, sau này sẽ là anh lớn, sẽ càng ngày càng tuyệt.”

Dillow được xoa lông, rầm rì một tiếng, ngược lại cũng không tiếp tục cùng Wells tranh luận, Wells khước miệng vẫy một cái, đưa run lên, một mảnh cải xanh non trực tiếp khét tại trên mặt báo nhỏ, khẽ cười nói: “Ngu!” Câu nói đầu tiên bị vuốt lông, không phải ngu xuẩn là cái gì?

Dillow __ “Chú muốn đánh nhau? Chú có phải là muốn muốn đánh nhau?!”

Sở Du Nhiên: “...” Tâm tính thiện lương mệt, say này có thêm ba đứa nhỏ sẽ thế nào? Tính tính này thật sự không di truyền sao? Sở Du Nhiên liền tại một bụng oán thầm ở giữa ăn no một bữa cơm, sau đó đi trường học.

Dillow rốt cục chính thức thăng cấp làm ca ca, tiểu tử hiện tại cảm giác bước đi đều so với lúc thường khí thế hơn, xem ai cũng đều là mặt vương chi miệt thị —— Dillow diện hạ được làm ca ca, các người có được không?

Lời vừa ra khỏi miệng liền được tổ hợp “Quạt gió thổi lửa” công kích “Đệ đệ chúng ta là tam bào thai, các người có được không?” Từ Dillow, biến thành chúng ta! Caly cùng Archer cũng coi là huynh đệ của chính mình, đặc biệt không khách khí.

Đối phương trực tiếp cầm miệng, này không được!

Mấy năm qua đều không có ấu tể tam bào thai sinh ra, suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra ví dụ, người khiêu khích nhìn hình thể của ba người bọn họ một chút, bỏ qua. Ba đứa nhỏ chỉ hình thể đã so với tiểu sư tử hổ báo sát vách lớn hơn rồi, đi đến chỗ nào đều đặc biệt uy phong. Bởi vì so với người cùng lứa trưởng thành nhanh, đặc biệt tất cả dị năng đều thức tỉnh, ba người bọn họ cũng có chút phiêu. Ghét bỏ rầm rì một tiếng, tất cả đều là mặt vương chi miệt thị.

Sở Du Nhiên hé mắt, cảm thấy được tiếp tục như vậy không được, cần phải tìm người đem bọn nhỏ thu thập nhất đốn, đem kiêu ngạo trấn áp xuống.

Buổi trưa, Wells quả nhiên trước thời gian đã tới rồi, tự mình mang theo bữa trưa, còn đón Sở Du Nhiên cùng đi phòng hiệu trưởng ăn cơm. Trên đường Sở Du Nhiên còn nhắc lên sự tình chen ép học sinh của mình, Wells nghe xong biểu tình đặc biệt phức tạp, bàn tay rơi vào trên đầu Sở Du Nhiên, dùng ngữ khí không biết là khen hay là cảm khái nói: “Hai người quả nhiên là cha con ruột!”

Sở Du Nhiên cảm giác câu nói này lượng thông tin cực lớn, nhất thời hứng thú, “Anh khi còn bé có phải là cũng bị chen ép như vậy?”

Wells mặt lạnh, sờ sờ bụng Sở Du Nhiên, “Ở trước mặt con chưa cho ta chút mặt mũi.”

Sở Du Nhiên: “Phốc!”

Sở Du Nhiên chen ép học sinh của chính mình là vì làm cho bọn họ dễ dàng trưởng thành, Sở hiệu trưởng chen ép học sinh của chính mình là vì không có chuyện gì tìm việc làm, dẫn vật Wells cảm thấy thú vị. Ấu tể hoàng thất thân thể cường tráng, trải qua hành hạ mới tốt! Chỉ có điều tại thời điểm Wells mười tuổi, Sở Hồng Vũ đi hoàn thành nhiệm vụ, lúc trở về liền thay đổi. Sau đó Wells mới biết, giống đực hoa tâm này bị người ta bỏ, chịu đựng thương tổn.

Sở Du Nhiên cũng không biết người ở bên cạnh tâm tư bay xa như vậy, cậu suy nghĩ một chút trạng thái bây giờ của Dillow, mặt mày mỉm cười, “Nghe đâu dị năng thức tỉnh sớm ấu tể so với ấu tể bình thường thời gian biến thành hình sớm hơn, anh nói Dillow bọn họ thời điểm nào có thể biến thành tiểu chính thái?”

“Tiểu chính thái?” Quốc vương bệ hạ đối với cái từ này có chút xa lạ.

“Chính là bé trai đặc biệt khả ái.”

“Tiểu chính thái từ trái nghĩa là cái gì?”

“Xấu oa nhi chẳng?.”

“Dốt nát.”

...

Hai người vừa nói vừa cười đi đến phòng làm việc của hiệu trưởng, Sở Du Nhiên được Wells cầm tay mang trên mặt ý cười thỏa mãn, trên mặt biểu tình, ai thấy đều có thể nhìn ra cậu rất hạnh phúc. Sở Hồng Vũ nhìn thấy con trai đáng ghét này, không biết thế nào, trận khẩu khí kia giấu ở trong lòng kia, dần dần cảm giác không dễ dàng chặn lại.

Sở Du Nhiên đem thức ăn dọn xong, nhìn dáng dấp Sở Hồng Vũ một mặt thâm trầm, Sở Du Nhiên cảm thấy đặc biệt kinh ngạc, đưa cho Sở Hồng Vũ một đôi đũa, nói nghiêm túc: “Cha, hai ngày nay cha ăn sai cái gì rồi? Cha không thích hợp biểu tình chính kinh như thế, thật sự!”

Sở Hồng Vũ nắm đũa tay run run, nhìn con trai ngốc của mình tâm đặc biệt tâm, ánh mắt rơi vào trên bụng của Sở Du Nhiên, Sở Hồng Vũ đặc biệt chính kinh thở dài, “Thông minh của bọn nhỏ, không giống con mới tốt.”

Sở Du Nhiên ha ha hai tiếng, cúi đầu chuyên tâm gặm xương sườn, đối với sự tình mình là bệnh thần kinh đã không nghĩ tiếp tục biện giải cái gì. Nhìn con mình một người lại ăn cơm của hai người, Sở Hồng Vũ có chút đau dạ dày, hoàn toàn không nhìn ra con trai chính mình thân thể nhỏ bé này hưởng nơi nào xếp vào nhiều đồ ăn như vậy. Sở Du Nhiên đem bát canh hướng bên người Wells đẩy một cái, “Quá nóng, nguội một chút.”

Wells sắc mặt không thay đổi vận chuyển dị năng hệ “băng”, đem canh làm nguội vừa vặn, đưa tới, nhìn Sở Du Nhiên uống cạn chén canh cuối cùng này, lau miệng, thỏa mãn nheo mắt lại tưởng một rã rời, hần cũng cùng nhếch miệng, tâm tình rất tốt sờ sờ bụng của Sở Du Nhiên.

Rất hiển nhiên, quốc vương đệ hạ không phải lần đầu tiên bị sai khiến, hơn nữa rất tình nguyện bị sai khiến.

Sở hiệu trưởng khách sáo khinh bỉ nhìn học sinh của chính mình: Thê nô!

Sở hiệu trưởng tiếp tục khinh bỉ con trai của chính mình: Sâu lưỡi!

Mắt thấy Sở Du Nhiên ăn no lại muốn ngủ, Sở Hồng Vũ có chút nhịn không nổi, ở trong mắt Wells mang theo một phần ý cười của rốt cục mở miệng, “Con trai ngốc, hỏi con chút chuyện.”

Sở Du Nhiên nhú mày, hỏi cậu sự tình tại sao lại gọi con trai ngốc?

Sở Hồng Vũ căn bản là không có nhìn thấy cái ánh mắt bất mãn này của Sở Du Nhiên, hoặc là nói, ông căn bản là không có dám xem. Tự mình từ trên kệ rượu cầm một bình rượu, Sở hiệu trưởng từ trên bàn cầm một cái cốc, rót cho mình một ly, giấu bình rượu phía dưới ngón tay nhưng bởi vì quá mức dùng sức có chút trở nên trắng, “Con trai, con là người sắp làm cha mẹ, tâm tình thế nào?”

“Hả?” Sở Du Nhiên ngay sau đó liền bị chọc cười, “Rất tốt a, so với trước đây có thể ăn, so với trước đây có thể ngủ, sinh hoạt không thể tốt đẹp hơn.” Sở Du Nhiên trả lời đặc biệt thành thực, không có chút nào suy nghĩ nhiều, cũng không kéo dài đề tài, nói ra trải nghiệm chính mình làm mẫu phụ, thực sự là đáp lại Sở hiệu trưởng câu nói kia —— quá ngu xuẩn!

Sở hiệu trưởng tay run, lần này không phải khấn trương, mà là tức giận, con trai ngu xuẩn đầu óc chậm chạp này!

Wells đột nhiên đưa tay, ở trên đầu Sở Du Nhiên nắm một cái, bởi vì hần vừa nhìn thấy dưới đáy mắt của quả cầu lông cười xấu xa, hần liền không nhịn được ngứa tay —— con vật nhỏ nghịch ngợm này.

Tác giả có lời muốn nói:

Dillow: “Một cái đệ đệ, hai cái đệ đệ, ba cái đệ đệ, một cái đệ đệ nữa, hai cái đệ đệ, ba cái đệ đệ, một cái đệ đệ nữa...”

Sở Du Nhiên: “... Dillow cũng đi ra tự luyện đi!”

————— đen sì Dillow mang theo một chuỗi đệ đệ chạy trốn mà qua —————

Hết chương 47.

48. Chương 48

Sở Hồng Vũ bị Sở Du Nhiên trêu chọc, bên cạnh còn có một thê nô cảm thấy quả cầu lông của chính mình làm cái gì cũng được. Hơn nữa hai người đối với chuyện như vậy, thực sự là đặc biệt nóng lòng.

Sở Du Nhiên cũng tích góp tâm tư, cha giả ngu con liền giả ngu, con là con ruột của cha, cha không tiếp thu con, con không bắt buộc cha, nhưng là cha đã nghe được tin tức còn là không nhận thức con, rất tốt, kìm nén đi! Từ bên trong nút áo không gian lấy ra cái thảm, Sở Du Nhiên đắp lên cho chính mình, nằm nhoài trên đùi Wells liền muốn ngủ. Vị trí này vừa vặn, thoải mái lại có cảm giác an toàn, cho dù ngủ không được, nhắm mắt dưỡng thần cũng là tốt đẹp.

Sở Hồng Vũ cảm thấy chính mình đau mắt, mắt thấy sắp tới ba nhãi con sẽ bị chuyển tiến vào hòm ấp, vạn nhất thật sự có Phượng tộc... Sở hiệu trưởng lại bắt đầu xoắn xuýt, rốt cuộc muốn hay không muốn hiện tại liền thừa nhận đây? Nếu như bây giờ thừa nhận con trai quá kích động đối với ba đứa nhỏ trong bụng không tốt làm sao bây giờ?

Sở Du Nhiên cứ như vậy tại bên trong cha để của chính mình xoắn xuýt nghỉ ngơi một hồi, tính toán bọn nhỏ cũng nên tỉnh rồi, cậu cũng phải trở về lớp học. Ân, thuận tiện nhờ cháu trai của thầy Hal giáo dục lại ba đứa nhỏ.

Cháu trai của thầy Hal năm nay học lớp ba, bé sớm đã biến thành hình người, hơn nữa động thủ cũng có chừng mực, biết đến chính là hù dọa mấy tiểu đệ đệ. Tiểu tử cháu trai thầy Hal, nói cách khác, bé là một con thỏ! Ba con mãnh thú bị một con thỏ đánh một trận, hình ảnh không thể tốt đẹp hơn, thầy Hal vẫn luôn ngồi xổm ở sau cửa che mặt không dám nhìn, cháu trai đánh hoàng tử, sau đó còn có thể khoái trá chơi đùa? Ba đứa nhỏ kia sẽ không thù dai sao?

Ngược lại Sở Du Nhiên không biết bọn nhỏ có thù dai không, nói chung sau này chừng mấy ngày, Sở Du Nhiên đều nhìn thấy trên cây ngồi xổm một đứa, chân tường ngồi xổm một đứa, hai tiểu chỉ đều đang biểu diễn chính mình hậm hực, vương chi miệt thị vân vân, thật giống như hết thảy đều bị Vic ăn. Còn Caly, tên tiểu tử này vẫn là đứa bé dương quan ảm áp, cười đặc biệt rộng rãi, thật giống bị một con thỏ đánh đối với bé mà nói không có ảnh hưởng gì.

Cường giả, từ nhỏ đã có lòng cầu tiến, Sở Du Nhiên nhìn ra, dùng tư chất Caly, tiểu tử cũng là tâm cao khí ngạo, nhìn sói trắng con ngậm xương cốt chạy tới chạy lui, Sở Du Nhiên cười đối với nó ngoắc ngoắc tay, “Caly, đến thầy giáo nơi này.”

Tiểu Caly ngậm xương cốt vèo vèo chạy tới, trên người lông trắng bị dương quang chiếu sáng, trắng noãn như tuyết, bóng loáng không dính nước. Trên đầu một đồng chip bông, theo động tác chạy nhẹ nhàng vung lên một cái hình cung đẹp mắt, suất khí chói mắt. Tiểu tử chạy tới giờ đầu lên, đem xương cốt thu vào vòng không gian đeo trên cổ, cười hì hì nói: “Thầy giáo, thầy có phải là nhớ con?”

Sở Du Nhiên cười gật đầu, vừa định ngồi xổm xuống xem tiểu tử, liền thấy Caly vội vàng đem ghế bên cạnh kéo qua, dùng móng vuốt đẩy qua, “Ngồi nơi này.”

Nhìn cái hành động ảm áp này của sói trắng con, Sở Du Nhiên tâm đều sắp hóa, ôm lấy cái cổ Caly cọ mấy lần, từ bên trong nút áo không gian lấy ra cái lược chuyên dụng cho Caly, tiểu Caly ngoan ngoãn đem đầu đặt ở trên đùi Sở Du Nhiên, chờ chải lông.”Caly, con tại sao mỗi ngày đều vui vẻ như vậy?” Sở Du Nhiên thật tò mò, tâm thái này của tiểu tử, thực sự rất tốt, Dillow đã trưởng thành rất sớm, không nghĩ tới tiểu Caly dĩ nhiên so với Dillow còn kháng đả kích hơn.

Caly ngửi một cái bụng của Sở Du Nhiên, rất muốn sớm nhớ kỹ giống cái trong bụng thầy giáo là mùi vị gì, toàn bộ thủ đồ để quốc biết đến, trong bụng thầy giáo có một giống cái đặc biệt trân quý, nhưng đáng tiếc, sói trắng nhỏ ngoại trừ mùi vị của thầy giáo, cái gì cũng không ngửi thấy được. Caly cũng không nhụt chí, nhắm mắt lại hưởng thụ nhạc mẫu tương lai (tự phong) chải lông, lưỡi biếng nói: “Mẫu phụ nói, không có con đường nào không đi được, nhất định sẽ có biện pháp để đi qua.”

Nhắc tới mẫu phụ Caly, Sở Du Nhiên vẫn là rất quen thuộc, người này cho cậu ấn tượng chính là lăm lăm liệ liệ, không có tâm cơ gì, nói thẳng ruột, hoạt bát hiểu động còn thú vị, chuyện thích làm nhất chính là kể chuyện cười cho con trai, tiểu Caly luôn bị giật mình mỗi khi mẫu phụ cười lên.

Đặc biệt đặc biệt bất lương!

“Mẫu phụ Caly thật tốt, Caly của chúng ta thật sự quá hạnh phúc.” Có thể đem Caly giáo dục tốt như vậy, vị mẫu phụ này cũng là người rất tuyệt vời.

Khí trời dần dần ấm lên, bọn nhỏ đã bắt đầu rụng lông, Caly cũng không ngoại lệ, Sở Du Nhiên nói xong, đem cái lược chải lông cất vào trong một cái túi, đưa cho Caly, bởi vì mẫu phụ Caly nói, lông bị rụng tận lực giữ lại, sau này làm cho Caly cái đệm, tặng cho con dâu ấm cái mông.

Thằng thần giăng ý tứ chính là đem con trai đặt ở dưới cái mông của vợ nó, nghe đâu như vậy Caly sau khi lớn lên sẽ thương vợ mình. Thuyết pháp này nghe nói là tập tính lang tộc, Sở Du Nhiên cũng là không thể hiểu được.

Caly thành thói quen thu cần thận, cái rầm vui vẻ chạy đi chơi đùa.

Tại chân tường ngồi xổm Archer cùng Dillow ngồi xổm ở trên cây liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều bất mãn đứng lên, xem ánh mắt Caly đặc biệt bất mãn: Tiểu chó săn đã nung nấu tâm cơ rồi!

Dillow từ trên cây nhảy xuống, đã sớm xem Caly không vừa mắt, con sói này ghi nhớ đệ đệ của bé, nhất định không có chuyện gì liền muốn khét cậu ta! Dillow cùng Caly đảo mắt liên đánh nhau, một đen một trắng tốc độ cực nhanh, móng vuốt nhỏ chạm vào nhau, cũng đều dùng địa hình ẩn giấu thân thể, Archer vốn là muốn đánh Caly, bất quá nhìn thấy Dillow cũng muốn đánh, nhất thời do dự không quyết định, nhưng rồi cũng không nghĩ nhiều, xông lên bất kể là ai, đánh là được rồi.

Ba đứa nhỏ lao vào đánh nhau, tập thể đầy huyết phục sinh!

Jimmy nhìn bọn họ lại như xem ba đứa thần kinh!

Miller cầm cái bánh nhìn ba đứa nhỏ đánh nhau, dùng móng vuốt trên sách vở lôi ra rất nhiều đồ vật hình thù kỳ quái, ngoại trừ chính nó, người khác xem không hiểu.

Còn lại hai đứa nhỏ, thỉnh thoảng cũng hoạt động một chút.

Ngược lại cũng không biết Caly về nhà cùng mẫu phụ bé nói cái gì, mấy ngày kế tiếp Sở Du Nhiên nhận được tin tức mẫu phụ Caly, cùng loại người thẳng thắn này giao thiệp, Sở Du Nhiên vẫn là rất tình nguyện, dù sao phụ thân Caly vẫn là bạn thân Wells. Mắt thấy thời điểm nhìn thời gian tiểu tử bị lấy ra tiến vào hòm ấp, Sở Du Nhiên lười biếng nằm ở trên giường, cùng mẫu phụ Caly —— Sevilla tán gẫu, trò chuyện đều là vấn đề của trẻ con. Sevilla là đại mỹ nhân, xem Caly liền biết, tuyệt đối là gen di truyền mẫu phụ.

Là một người nhan khổng, Sevilla phi thường nghiêm túc nói cho Sở Du Nhiên, thời điểm đứa nhỏ ra đời người thứ nhất nhìn thấy nhất định phải là người có giá trị nhan sắc cao nhất, bởi vì tướng mạo đứa nhỏ sẽ theo khí chất người kia, xem Caly nhà chúng ta liền biết, lúc Caly sinh ra nhìn chính là cậu nó, cậu nó lớn lên nhìn rất đẹp!

Wells hết bận ngồi ở bên người Sở Du Nhiên, đem người hướng bên cạnh mình lôi kéo, cúi đầu xem Sở Du Nhiên, sau khi nhìn màn ảnh trước mặt thấy là Sevilla màu sắc chìm xuống, “Sevilla không có ý tốt.”

Sở Du Nhiên không nói, “Bệ hạ, sau lưng nói xấu người ta không tốt đâu, hướng hồ đối phương cũng là bạn thân vợ mình.

Wells xoa bụng Sở Du Nhiên, mang trên mặt ý cười nhàn nhạt, thử thăm dò phát ra tinh thần lực, từ từ xoa xoa ba con vật nhỏ đã có ý thức. Wells mỗi ngày đều dùng phương thức này cùng bọn nhỏ cầu thông tình cảm, không chỉ là hần, ngay cả Dillow không có chuyện gì đều chạy tới dùng tinh thần lực cùng bọn đệ đệ chào hỏi, loại huyết thống liên kết tinh thần lực này, nghe đâu đối với bọn nhỏ hữu ích.

Sở Du Nhiên nằm ngang nhận thức xoa, tiếp tục cùng Sevilla tán gẫu, điều này làm cho Wells sắc mặt có chút không tốt, hoảng để bệ hạ liếc mắt liền thấy bộ mặt thật của, Sevilla, giống cái ngu xuẩn này, đã vậy còn quá sớm ghi nhớ con trai nghiêng nước nghiêng thành, tao nhả xuất trần, ôn nhu khả ái của hần! Nếu như ngày nào đó thu thập đế quốc Cripps, hần nhất định đem đầu bạn thân sói ngu xuẩn chặt trước tiên.

Chính tại thời điểm quốc vương bệ hạ đối với bạn thân ngay cả giống cái của mình đều không quản được mà bất mãn, một tinh thần lực nhỏ yếu, lại giống như một cái lông chim nhỏ nhỏ, khẽ vượt qua tinh thần

lực của hắn, khí lực đặc biệt nhỏ, nhỏ đến cơ hồ không đáng kể, cho dù như vậy, vẫn là bị Wells nhận ra được.

Nhìn thấy bộ dạng Sở Du Nhiên như trước không cảm giác chút nào, Wells cả người đều ngây ngẩn, con trai đang đối với hắn làm nũng? Lén lút công lấy mẫu phụ đối với hắn làm nũng?

Sở Du Nhiên đâm đâm người bên cạnh cứng ngắc, “Anh làm sao vậy?”

“Không có chuyện gì.” Âm thầm đem chuyện này xem là bí mật nhỏ giữa hai cha con, Wells trên mặt liền khôi phục vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt chuyên chú nhìn bụng Sở Du Nhiên, động tác trên tay bất biến, dùng tinh thần lực chốc chốc đi đâm luồng tinh thần lực kia.

Một cái tân sinh cơ thể sống khiến Wells lần đầu làm cha sinh ra hứng thú nồng hậu, trực tiếp nhận định tiểu bảo bối yêu nũng nịu như thế nhất định là giống cái kia, bởi vì giống như mẫu phụ hắn nói, hồi ông ấy còn trong bụng ông ấy cũng rất hay làm thế.

Sở Du Nhiên nhìn Wells cái vẻ mặt nghiêm túc này, im lặng yên lặng quay đầu tiếp tục cùng Sevilla tán gẫu, hai ngày nay tinh thần lực của bọn nhỏ trở nên mạnh mẽ, ngay cả Wells cũng cảm thấy. Cái người muộn tao này, dĩ nhiên trang làm như không có thứ gì phát sinh, hai cha con ở bên trong bụng của cậu chơi đùa du hí, cậu làm sao có khả năng không biết?

Nhưng mà sáng ngày thứ hai, sau khi Wells tỉnh ngủ đầu tiên là ôm Sở Du Nhiên hôn một cái, sau đó liền sờ sờ bụng Sở Du Nhiên, dùng tinh thần lực liền đâm đâm ba tên tiểu gia hỏa bên trong, sáng sớm cũng phải chào hỏi.

Sở Du Nhiên: “...” Rất muốn viết sách “Con trai nhà ta” có phụ thân thần kinh

Ý niệm này còn không có hạ xuống, Dillow chà xát cọ chạy vào, một bên chạy một bên gọi: “Chào buổi sáng chú! Chào buổi sáng thầy!” Tiếng giọng nói giòn giòn vừa nghe liền sức sống bắn ra bốn phía!

Mặc dù đang nói chuyện, thế nhưng Dillow đôi mắt hoàn toàn không có xem người ở bên cạnh, bé nhìn bụng Sở Du Nhiên, sau khi nhảy lên giường Dillow ở “trên người” bọn đệ đệ cả cà, ngữ điệu hạ thấp xuống, ôn nhu nói: “Bọn đệ đệ, chào buổi sáng ~ “

Sở Du Nhiên: “...” Viết thêm một quyển, cháu trai bệnh thần kinh.

Đến trường học, Sở Du Nhiên nhìn thấy bọn học sinh biểu hiện, còn muốn tiếp tục viết một quyển: Học sinh xuất sắc.

Chờ cậu muốn đi uống nước, thầy Hal xông lại, “Buông xuống để tôi làm!” Sở Du Nhiên rút ra khoe miệng dời cái ghế đi ra ngoài chải lông cho bọn nhỏ, vừa lúc đi ngang qua bị thầy Claude phát hiện, thầy Claude còn tưởng rằng cậu muốn leo cây, giơ tay một tiếng rống to: “Buông ghế ra để tôi làm.”

Sở Du Nhiên: “...” Đồng sự bệnh thần kinh.

Cuộc sống ngày qua ngày, cho dù bị xem là búp bê sứ đối xử, thân thể Sở Du Nhiên vẫn là xuất hiện dị thường. Tại sau giờ ngủ lúc nghỉ ngơi, Sở Du Nhiên không hề có điềm báo trước, đột nhiên té xỉu...

Hết chương 48.

49. Chương 49

Sở Du Nhiên đột nhiên té xỉu, người phụ trách bảo vệ lúc này liền phát hiện dị thường, đem Sở Du Nhiên đưa vào phòng y tế, đồng thời báo cho Wells.

Sở Du Nhiên lúc tỉnh lại liền đối diện một đôi mắt lo lắng của Wells, Sở Hồng Vũ đứng bên cạnh sắc mặt không thể nào đẹp mắt, còn có giáo y thúc thúc mặt mũi ửng đỏ, cậu thở ra một hơi, “Em làm sao lại té xỉu?”

Wells sờ sờ hai má có chút gầy gò của Sở Du Nhiên, sắc mặt ôn hòa đối cậu nói: “Đứa nhỏ phải nhanh một chút lấy ra, ta đã sắp xếp người đi làm chuẩn bị, ngày mai sẽ làm giải phẫu.”

Sở Du Nhiên không hiểu sờ sờ bụng của mình, “Nhưng là, chưa tới thời gian a, không phải nói cần ba tháng sao?”

Bên cạnh giáo y thúc thúc đau lòng giải thích, “Một hài tử có thể chống được ba tháng, bởi vì thân thể mẫu phụ có thể chịu đựng được. Nhưng cậu mang thai chính là ấu tể hoàng thất, vốn là cần thiết năng lượng thừa thãi để chống đỡ sinh trưởng của bọn nhỏ, hơn nữa cậu mang thai ba đứa nhỏ, hai đứa nửa tháng đã là cực hạn, tiếp tục chống đỡ không chỉ đối với thân thể của cậu không tốt, cũng sẽ ảnh hưởng sinh trưởng của bọn nhỏ.”

Thấy Sở Du Nhiên vẻ mặt lo lắng, Wells nắm lấy tay cậu, nặn nặn, an ủi: “Bọn nhỏ không có vấn đề, em yên tâm.”

Sở Du Nhiên thở phào nhẹ nhõm, “Vây cũng tốt, nghe lời anh.”

Con trai đối với miêu nhãi con nói gì nghe vậy, Sở Hồng Vũ đặc biệt khó chịu ở trên đầu con trai gảy một cái, ghét bỏ nói: “Cha phê con một năm nghỉ, về nhà từ từ dưỡng, vài con nhãi con này không cần con phải để ý đến.”

Sở Du Nhiên: “...” Đã từng nhìn nữ đồng sự sau khi mang thai được nghỉ phép, nam đồng sự bọn họ hăm mộ vô cùng, hiện nay cậu dĩ nhiên cũng phải nghỉ để cảm giác này, chua xót khiến cậu muốn gặp trở ngại.

Wells cũng không muốn để Sở Du Nhiên ở lại chỗ này, đem người trực tiếp ôm đi, lại giống như lần kia Sở Du Nhiên bị thương. Chỉ bất quá lần này ôm so với lần trước cây ngay không sợ chết đứng một ít.

Bọn nhỏ biết đến thầy giáo phải về nhà sinh bảo bảo, hưng phấn không thôi, bò tường leo cây cộng thêm bào hầm gầm. Bởi vì nhà bọn họ rất gần hoàng cung, cho dù trận này không nhìn thấy thầy giáo, mỗi ngày sau khi tan học chỉ cần muốn gặp, là có thể tự mình đi xem. Tỷ như Archer cùng Caly, hai đứa nhỏ đã thương lượng sau này ở ở trong nhà Dillow, tiểu đồng bọn khác sau khi nghe đến, dồn dập giương móng vuốt: Chúng ta cũng muốn đi!

Vì không cho Dillow lo lắng quá mức, Sở Du Nhiên lúc gần đi để Wells nói sự tình cho Dillow, biết được chân tướng báo nhỏ tâm tình đang dập dờn, vừa nghe tiểu đồng bọn dĩ nhiên muốn đi nhà bé nhòm ngó đệ đệ của bé, nhất thời nổi giận: “Các cậu muốn đánh nhau sao?!” — nghe đầu Dillow điện hạ đặc biệt anh dũng, cùng các tiểu đồng bọn chiến một buổi trưa cũng không mệt mỏi.

Mà để cho tiện quản lý, Sở Hồng Vũ đem lớp tám cùng lớp chín sáp nhập, lớp tám chính là lớp sư tử hổ báo sát vách, đồng thời cổ vũ Dillow, vội vàng đem bọn họ thu sạch thành tiểu đệ, không nghe lời đánh là được rồi, Wells dĩ nhiên cũng không có ngăn cản, hiển nhiên cũng là ý này. Sau khi nghe đến tin tức này thầy Hal trực tiếp khóc, thầy Claude cũng là gương mặt khổ bức, bởi vì đứa nhỏ trong lớp Sở Du Nhiên mỗi người một cá tính riêng, hơn nữa quá biết đánh nhau, đáng giận nhất là nhiều đầu óc, đánh nhau còn ném đá giấu tay. Ghét nhất là loại nhãi con giá trị vũ lực cao, còn biết ném đá giấu tay.

Sau đó môi hở răng lạnh, Dillow bọn họ hiển nhiên đã so với nhóm tiểu sư tử hổ báo lợi hại hơn, nếu thật muốn đánh nhau, thầy Claude còn thật không có gì để nói.

Về đến nhà nghỉ ngơi một ngày, Sở Du Nhiên chờ đợi bác sĩ làm giải phẫu cho cậu.

Trọng phòng giải phẫu, Sở Du Nhiên liếc nhìn Sở Hồng Vũ lặng lẽ trốn ở ngoài cửa sổ, tâm một thở dài, đối với cha để mình đặc biệt vô lực...

Hôm ấy đã sớm chuẩn bị xong, trước Wells rất sớm liền phái người chuẩn bị xong tất cả, chọn cho Sở Du Nhiên bác sĩ tốt nhất để quốc, chính là người lần trước kiểm tra thân thể cho cậu, nghe đầu đặc biệt yêu thích thí nghiệm trên cơ thể người, bất quá y thuật chân tâm tốt, Dillow chính là được anh ta cứu trở về.

Ngoại trừ biểu tình có chút nham hiểm, lớn lên vẫn được.

Nhìn thấy vị bác sĩ này, Sở Du Nhiên cũng có chút xoắn xuýt, thành công bị Sevilla thuyết phục, Sở Du Nhiên hiện tại có chút sợ sệt các con của mình cũng âm trầm giống như vị bác sĩ này. Thà rằng có tin còn hơn không tin, mỗi một người làm mẫu phụ, trong xương chính là không lý trí, đặc biệt hiện nay đã nằm ở

trên bàn mổ Sở Du Nhiên, càng thêm không lý trí, vì vậy tất cả mọi người nhìn vương hậu điện hạ một mặt khản trương lời kéo quốc tay quốc vương bệ hạ không buông tha, thái độ rất kiên quyết, “Anh phải bồi em đi vào chung.”

Wells cúi người xuống, ở trên trán Sở Du Nhiên hôn một cái, nhẹ giọng an ủi cậu: “Đừng sợ, ngủ một giấc là tốt rồi, không đau không ngứa, ngay cả vết tích đều không có, tin tưởng ta.”

Mấy vị bác sĩ cũng là không đồng ý Wells tiến vào phòng giải phẫu, đùa giỡn, toàn bộ thủ đồ để quốc biết đến bệ hạ đối vương hậu coi trọng, hận không thể nhìn chăm chăm, sau khi hắn đi vào có thể nhìn người khác lấy dao cắt bụng vương hậu bụng sao? Nhất định sẽ không không chế được một cái tát đập chết bọn họ.

Dillow điện hạ đồng dạng dùng móng vuốt chốc chốc xoa xoa mu bàn tay của Sở Du Nhiên, báo nhỏ không biết vào lúc này nên nói cái gì, trong mắt lộ ra lo lắng. Sở Du Nhiên sờ sờ Dillow, lại sờ Wells, còn là không muốn nhả ra: Đây chính là quan hệ đến tương lai đứa nhỏ!

Wells cũng cảm giác được Sở Du Nhiên kiên trì khả năng có lý do đặc thù, cúi đầu, đem lỗ tai ghé vào bên mép của Sở Du Nhiên, ý của Wells là có lời gì có thể lặng lẽ nói cho ta.

Sở Du Nhiên cũng không thể nói em ngại bác sĩ lớn lên không dễ nhìn, chỉ có thể tro mắt nhìn Wells, hai má đỏ ửng, có chút ngượng ngùng nói: “Ngược lại, em muốn anh theo em...”

Bị giống cái của chính mình làm nũng cầu viện như vậy, tâm của Wells đều nhũn dần, trên mặt lạnh lẽo, hoảng để bệ hạ trực tiếp đáp ứng: “Được!”

Mấy vị bác sĩ đến trợ thủ đều sắc mặt trắng bệch.

Sau đó, nghe đầu vương hậu điện hạ là bị quốc vương bệ hạ từ trong phòng giải phẫu ôm ra, mà mấy bác sĩ làm giải phẫu là ba ngày sau ngồi ghế lăn ra tới, cụ thể xảy ra chuyện gì, chỉ có người trong cuộc mới biết.———

Sở Du Nhiên khi tỉnh ngủ đúng lúc là nửa đêm ba ngày sau, thân thể ngoại trừ có chút không có khí lực, cái khác cũng vẫn tốt.

Sở Du Nhiên mở mắt trong nháy mắt đó, Wells cũng cùng tỉnh lại, sờ sờ hai má Sở Du Nhiên, hỏi hắn: “Có nơi nào không thoải mái hay không?”

Sở Du Nhiên nháy mắt một cái, lắc lắc đầu, “Con đâu?”

Wells đứng dậy, đem ánh đèn vặn đến tối tăm, để Sở Du Nhiên có thể thấy rõ trần trổ bên trong phòng. Khoảng cách vị trí bên giường hơn một thước, bày một cái giường con nít, trên giường bày một cái rương lớn trong suốt, trong rương trang bị chứa đầy chất lỏng màu trắng sền sệt, bên trong có ba quả trứng gà, hai quả lớn, một quả nhỏ, mỗi một viên đều tròn trịa, vỏ trứng mang theo chất ngọc ánh sáng lộng lẫy, đặc biệt quả nhỏ nhất kia, trên vỏ trứng thậm chí có hình dáng hoa diêm, thoát nhìn đặc biệt đẹp mắt.

Wells hài lòng sờ sờ bên ngoài tủ kính, than thở không thôi: “Thật là đẹp mắt!”

Sở Du Nhiên khoe miệng đều co rút, đây rõ ràng là trứng gà ngâm trong nước muối mặn, không thể tin được bọn nó sẽ biến thành con trai của chính mình.

Sở Du Nhiên trên mặt ghét bỏ biểu tình quá rõ ràng, Wells sai người đem cháo sớm nấu xong mang vào, liếc mắt đã nhìn ra ý nghĩ bên trong của Sở Du Nhiên, tăng hắng một cái, hoảng để bệ hạ giải thích: “Dillow khi còn bé còn không đẹp bằng bọn nhỏ, lại giống như cục đá, sau khi phá xác là tốt rồi, hiện tại cũng dài một thân lông, em phải đối với con của chúng ta có lòng tin.”

Sở Du Nhiên: “... Nói như anh vậy, Dillow có biết không?”

Wells đem Sở Du Nhiên đỡ dậy, sau lưng nhét một cái gối cho cậu, múc một muống cháo nếm thử một miếng, cảm giác nhiệt độ thích hợp, liền dứt cho Sở Du Nhiên. Nghĩ đến dáng vẻ thất hồn lạc phách của cháu trai, Wells nở nụ cười, “Dillow phát hiện đệ đệ của nó đều là trứng, không có lông, đã buồn bực ba ngày.”

Sở Du Nhiên muốn tiếp nhận bát tự mình ăn, lại bị Wells ngăn cản, chỉ có thể nhếch miệng chờ đợi dứt, nghĩ biểu tình của Dillow, cũng không nhịn được cười, “Anh tại sao không cùng nó giải thích một chút?”

Wells: “Quá ngu.”

Sở Du Nhiên: “...”

“Phụ thân bị hù chạy, ba ngày không dám rời khỏi nhà.” Wells nở nụ cười một tiếng, tuy rằng rất ngắn, không thể phủ nhận, rất xấu!

“Giống đực tiểu Phượng điếu?”

“Àn, nhìn ra là màu đỏ.”

Sở Du Nhiên dở khóc dở cười, phụ thân cậu hiện tại cần phải xoắn xuýt ngủ không yên, rốt cuộc muốn thăng thần hay không thăng thần vân vân. Dem một bát cháo ăn xong, Sở Du Nhiên cảm thấy được trong bụng đã đủ no, cả người cũng có chút khí lực, vì vậy dựa vào trong lồng ngực Wells nhìn trong rương trứng gà ngâm trong nước muối, khoe miệng câu lên, thử thăm dò dùng tinh thần lực xoa xoa bên trong bọn nhỏ một chút, không nghĩ tới một quả trứng trong đó đối với Sở Du Nhiên trở mình lộn nhào, Sở Du Nhiên sợ ngây người —— động! Hay là sợ mình bị xem là trứng gà mận ăn mất!

Wells nhìn Sở Du Nhiên cái vẻ mặt kinh ngạc này, ôn nhu kiểm tra một chút thân thể Sở Du Nhiên, thấy cậu thật sự không có phản ứng bất lương gì, lúc này mới đối với người yêu của chính mình khoe khoang sự tình thú vị hai ngày nay hần nhiên cứ ra, “Đứa nhỏ đang động chính là giống đực, đặc biệt nghịch ngợm. Ít nhất cái kia cũng là nam tính, còn lại quả trứng kia chính là giống cái yếu ớt.” Thời điểm nói đến giống cái kia, quốc vương bệ hạ cả người đều đang tỏa ra một loại ánh sáng thoả mãn.

Sở Du Nhiên có chút bận tâm, “Thân ái, có một giống đực ấu tể báo tộc, anh nói sau này vị trí Thái tử, tuyển ai?” Cái vấn đề này cậu đã sớm muốn hỏi, chỉ là không biết làm sao mở miệng, không quản đứa nhỏ là ai, mỗi một đứa đều là bảo bối của cậu, cậu không muốn để cho bọn họ trở mặt thành thù.

Wells cười ôm chặt người trong ngực, “Chờ bọn họ lớn rồi, ném vào trong ổ đánh một trận, người nào thắng chính là của người đó.”

Sở Du Nhiên: “... Qua loa như thế thật sự không được?”

Wells nghi hoặc nhìn Sở Du Nhiên, chuyện như vậy có khó khăn sao? Tuy là chuyện trong nhà chính mình nhưng ngôi vị hoàng đế vật này, sau khi tiếp nhận sẽ rất mệt, e rằng bọn nhỏ căn bản cũng không yêu thích đâu? Lúc trước hần và hoàng huynh bắt thăm tuyển người thừa kế, bởi vì hần khi đó còn nhỏ, bị hoàng huynh hãm hại mới chiếm được ngôi vị hoàng đế. Vị trí này, kẻ ngu si mới sẽ vì nó cầm cố ở để tình không thể tùy ý ra ngoài! Cho nên đến bây giờ, hần còn thiếu nợ người yêu một tuần trăng mật.

Nhìn Sở Du Nhiên gương mặt mờ mịt này, Wells đau lòng đem người nhấc tiến vào trong ngực của chính mình, ôn nhu nói: “Tiếp tục ngủ một hồi đi, ngày mai trời sáng lại nói, tất cả có ta.” Quả cầu lông vốn là không thông minh, hiện tại lại làm mẫu phụ, sau này lại càng dần.

Sáng ngày thứ hai, Dillow biết đến Sở Du Nhiên đã tỉnh rồi, hào hứng chạy tới, nhảy lên giường ở trên mặt Sở Du Nhiên cà cà, sau đó đau lòng sờ sờ mặt Sở Du Nhiên, luôn cảm thấy thầy giáo ngu xuẩn hai ngày nay đều gầy.

Vì bọn đệ đệ của Dillow đại nhân, thầy giáo ngu xuẩn cực khổ rồi...

Nghĩ tới đây Dillow rất nghiêm túc bảo đảm: “Tuy rằng bọn họ không có lông, con cũng sẽ không ghét bỏ bọn họ, con sẽ bảo vệ tốt bọn họ...” Nói tới chỗ này Dillow trong mắt có chút bị thương, nói tốt lông đen, lông trắng, sọc trắng đen đâu? Tại sao đều là trứng?

Sau này ba quả trứng xuất môn thần mã, ngấm lại liền ngược.

Hết chương 49.

50. Chương 50

Dillow còn đang vì ba đệ đệ không có lông buồn bã ủ rũ, biểu tình thoát nhìn đặc biệt xoắn xuýt, Sở Du Nhiên không nhịn được nâng lên mặt Dillow, hôn một cái, cười an ủi bé: “Không cần lo lắng, trong vòng một tháng bọn họ sẽ từ từ lớn lên, chờ đến lúc thời điểm bên ngoài phòng nhỏ lớn như vậy, bọn họ có thể đi ra, đều cũng có lông.”

Dillow kinh ngạc, “Nhưng là chú nói đệ đệ vẫn luôn như vậy, chỉ có thể ở trên đất cút cút cút.”

Sở Du Nhiên: “...” Wells có lúc thật sự thích ăn đòn!

“Dillow khi còn bé cũng giống như bọn họ, đều ở bên trong hòm ấp nơi này sinh hoạt, chú con mỗi ngày đều ôm con, thừa dịp con không chú ý một ngày thân tám lần!”

Dillow gương mặt ghét bỏ: “Chú ấy nhất định là điên rồi!”

Wells ở một bên mặt cũng ghét bỏ, ta nhất định là điên rồi mới một ngày thân tám lần, nhiều lắm một ngày xoa tám lần.

Sở Du Nhiên tạm thời không thể đi trường học, cũng may hiện tại vừa vặn cũng dạy bọn nhỏ một năm, bọn nhỏ có thể bình thường tiếp thu sự vật mới, lại là thầy giáo quen thuộc, bọn nhỏ cũng không có bao nhiêu mâu thuẫn.

Sau khi tan học nhai con lớp Tiểu Cửu vây quanh một vòng, Jimmy đề nghị: “Tan học rồi, chúng ta có được cùng đi xem thầy giáo hay không?”

Dillow quơ quơ đuôi, ngạo nghễ nói: “Có thể đi, xem xong liền đi, không thể nhìn đệ đệ tớ!”

Jimmy: “...” Dillow càng ngày càng ngày thơ làm sao đây?

Bọn nhỏ đến xem Sở Du Nhiên, xe nhẹ chạy đường quen, gặp được thầy giáo rất vui vẻ, nhà thầy giáo cơm ăn thật ngon, người nhà thầy giáo đều rất đáng yêu, lại được thầy giáo hôn nhẹ, chính là không thấy tiểu bảo bảo của thầy giáo.

Wells dùng lý do bọn họ còn nhỏ, không thể gặp bảo bảo, đã cự tuyệt tất cả mọi người quan sát, bao quát Banksy đại nhân. Dillow dùng lý do đệ đệ đều đang ngủ các cậu đều không nên quấy rầy, trực tiếp cự tuyệt các tiểu đồng bọn quan sát. Sở Du Nhiên đã đối với chú cháu nhà này tuyệt vọng.

Mất thấy mấy tên tiểu tử từ trên bệ cửa sổ hướng bên trong mong chờ, bộ dạng Dillow bất mãn đưa móng vuốt, nhìn dáng dấp ai tới gần liền khét người đó, Sở Du Nhiên sai người cầm đồ ăn vặt, tự mình bưng lên bàn, đối với bọn nhỏ bắt chuyện: “Bọn nhỏ, đều đến chỗ của thầy giáo đi.”

Sau khi nghe đến triệu hoán, bọn tiểu tử đều ùng ục ùng ục chạy, Dillow hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, cao quý lãnh diễm rầm rì một tiếng, lòng nói đám người phàm này chưa từng va chạm xã hội, liền biết bọn họ là dùng lý do xem thầy giáo, lén lút đến xem đệ đệ của bé.

Đệ đệ của bé xinh đẹp như hoa, trắng trẻo non nớt, còn có thể lộn nhào, sau này còn có thể mọc ra lông, không muốn để cho bọn họ xem!

Tại thời điểm Dillow đối với bọn đệ đệ bảo vệ mà đặc chí, Sở Du Nhiên nghi ngờ hỏi: “Vic đâu?”

Tiểu tử liếc mắt nhìn nhau, đều lắc đầu, không nhìn thấy. Sở Du Nhiên còn tưởng rằng Vic bị Dillow dọa ám ảnh trong lòng, nhìn thấy Dillow liền sợ trốn đi, quay đầu nhìn lại Dillow đứng ở trên bệ cửa sổ nhìn xuống dưới, kết quả nhìn thấy trên tường đồng vách sắt kiên cố của hoàng cung bị đào một cái động...

Dillow lúc này cũng nghe thấy động tĩnh, thuận theo ánh mắt Sở Du Nhiên nhìn xuống, trong nháy mắt liền nổi giận, tiếp tục quay đầu xem trong phòng, trong hòm kính để tiểu đệ đệ, chỉ có một con chuột lăm la lăm lét, sau khi nhìn thấy bé thân thể sợ đến run lên, sau đó từ trong động vọt ra ngoài.

Dillow từ trên bệ cửa sổ nhảy xuống liền đuổi, “Đem đệ đệ tớ giao ra đây!” Con chuột khốn nạn này thường thường có thể đem đồ vật giấu đi! Bây giờ lại đem đệ đệ của bé giấu đi, không thể tha thứ!

Vic sợ hãi, chạy đến bên chân Sở Du Nhiên đem hòm ấp trứng phun ra, quay đầu bỏ chạy, vừa chạy vừa sợ đến chít chít gọi, Dillow ở phía sau quyết tâm đuổi, mèo lớn truy chuốt nhỏ, hai ba bước liền đuổi kịp, một cái tát đập xuống, Vic chỉ có thể nằm ngang bất động, giả chết...

Sở Du Nhiên vội vàng đem Vic từ dưới đáy móng vuốt Dillow cứu ra, sờ sờ Vic đang đập thẳng chân nhỏ nhắn, rút ra khoe miệng cầm cục đường nhét vào trong lồng ngực Vic, sau đó đường liền biến mất không dấu vết, thời điểm kề cận cái chết, có ăn ngon vẫn là muốn thu.

Sở Du Nhiên: “...”

Dạy dỗ Vic xong, Dillow lại trở về, liền nhìn thấy một đám tiểu đồng bọn đều vây quanh cái hòm lớn Vic vừa phun ra, đệ đệ bé đang ở bên trong lăn lộn, các tiểu đồng bọn còn đang kinh ngạc thốt lên: “Không có lông!”

“Còn biết động!”

“Bảo bảo giống cái ở nơi nào?”

“Cái kia trên người còn có hoa văn!”

“Thật đáng yêu!”

Dillow: “Đó là dĩ nhiên, đệ đệ của bé chính là thông minh như vậy.” Vốn là muốn đem bọn đệ đệ ẩn đi, nhưng là vừa nghe đến người khác khen, Dillow điện hạ lập tức quên mất ước nguyện ban đầu, bày ra móng vuốt nhỏ đắc ý nhá, Sở Du Nhiên cũng không kiên nhẫn xem.

Jimmy nhìn thấy Dillow như vậy, đến gần cà cà cầm Dillow, cảm thấy được Dillow càng ngày càng ấu trĩ cũng càng ngày càng đáng yêu.

Nhìn Jimmy cả người sạch sẽ, Dillow không chút suy nghĩ, lè lưỡi liếm hai má Jimmy một chút, bé phải liếm lông trên người đệ đệ, cho nên kể từ bây giờ liền muốn học tập tuyệt kỹ liếm lông.

Bị liếm Jimmy sưng sốt một chút, sau đó then thùng lỗ tai đều đỏ, mẫu phụ nói, giống đực dám liếm bé đều là lưu manh đùa giỡn, nhất định phải đánh nó, Jimmy nhẹ nhàng cho Dillow một móng vuốt, “Không được liếm!”

Dillow bất mãn hừ một tiếng, trực tiếp đem Jimmy đánh gục, liền liếm mấy cái, lại dám đánh bé, bé càng phải liếm!

Jimmy xấu hổ không lên tiếng, từ dưới thân Dillow bò lên, ý tứ không muốn liếm lông, lỗ tai dần dần biến hồng.

Sở Du Nhiên: “...” Không xong Wells! Dillow ở trước mặt em đùa bỡn lưu manh, em có nên quần nó hay không?

—Buổi tối tất cả bọn nhỏ đã về nhà, cha mẹ Vic không ngừng hướng Sở Du Nhiên xin lỗi, con nhỏ đi trong cung làm khách, còn đem phòng quốc vương bệ hạ đào ra cái động, đem các tiểu hoàng tử trộm ra, chuyện này không khỏi làm người một nhà sợ hãi.

Sở Du Nhiên cũng cảm thấy thật không tiện, cũng cùng đối phương nói xin lỗi, Dillow nhà chúng ta cũng không tiện, khiến Vic sợ đến run người, thật sự quá ngượng ngùng.

Mẫu phụ Vic vừa nghe Sở Du Nhiên nói xin lỗi hần, kích động lệ nóng doanh tròng, ngài nói chuyện khách khí như vậy chúng ta sao chịu được?

Wells nhìn Sở Du Nhiên cùng người đối diện nói “Thật không tiện”, không nhịn được đem quang não Sở Du Nhiên lấy xuống, đem người lỗi đi tha lên giường, thật không tiện, tối hôm nay đừng ngủ sớm!

Từ khi bọn nhỏ sinh ra, cách mấy phút Sở Du Nhiên liền đến xem, thời điểm ngày nghỉ thẳng thần đều ở nơi này ăn, Wells mỗi lần đều là một mặt lạnh lùng, lạnh lùng, lạnh lùng, ba tên tiểu gia hỏa từ trứng gà biến thành trứng ngỗng, từ trứng ngỗng biến thành trứng đà điểu châu phi, mỗi ngày một cái biến hóa, trong vòng một tháng đầy đủ trưởng thành rất nhiều, ngay cả quả nhỏ nhất kia, cũng tròn một cân.

Sở Du Nhiên nhìn quả trứng tiểu phượng điều yên lặng đỡ trán, chính mình khi còn bé chính là béo như vậy, mập không nhìn thấy chân, nặng đến bảy, tám cân còn là một quả cầu nhỏ, đứa nhỏ này phá xác có thể cũng giống như chính mình hay không, có thể tự ti hay không?

Lúc này, đúng lúc là ba tên tiểu gia hỏa chờ đợi phá xác mà ra, có thể rời khỏi hòm ấp, có thể đem đi tắm.

Mỗi ngày sau khi Wells kết thúc công tác đều phải chạy về đến xem mười mấy lần, chỉ lo bỏ qua thời điểm con trai phá xác mà ra, buổi tối Sở Du Nhiên liền để Wells biến thành báo tử, đem ba quả trứng toàn bộ ôm vào trong lồng ngực, chỉ lo đang ngủ đứa nhỏ đi ra không biết.

Hơn nữa làm cho người ta không nói được lời nào chính là, mỗi ngày buổi tối trên giường đều nhiều hơn một báo tử nhỏ, nửa đêm Wells cũng phải đưa móng vuốt từ dưới thân báo nhỏ lấy trứng ra, chỉ lo Dillow đem con mình nhện gần chết.

Chờ đợi thời gian dài đằng đặc, cũng là ngọt ngào, mỗi ngày người một nhà đều ôm ba quả trứng kiểm tra mười mấy lần, chỉ lo bỏ lỡ cái gì. Bác sĩ nói bọn nhỏ mỗi ngày tốt nhất nên phơi nắng nửa giờ hấp thụ ánh mặt trời, Sở Du Nhiên liền trải thảm dày đặc ở trên sân cỏ, đem ba tên tiểu gia hỏa ôm đi, phơi nắng nửa giờ.

Lúc mới bắt đầu vì để cho bọn họ phơi cân xứng, Sở Du Nhiên liền cách mỗi 15 phút đảo lộn một cái, giống như đang bày ra bánh trứng gà, để cho bọn nhỏ được nóng đều đều. Sau đó có thể là hình thành thói quen, ngoại trừ một quả trứng lười biếng ở ngoài, còn lại hai trứng đều chính mình lăn, lập tức có thể cút ra ngoài thật xa, Sở Du Nhiên nhanh chóng ôm trở lại đón phơi nắng.

Trên sân cỏ, có hai quả trứng đang hoảng tại chỗ cũ phơi nắng, hẳn là đã đang ngủ. Một quả trứng trong đó đặc biệt nghịch ngợm, rời đi cơ thể mẹ lộn nhào ừng ục ừng ục lăn ra ngoài, bởi vì ngày nghỉ không có đi học Dillow nhanh chóng chạy trở về, lần thứ hai nằm nhoài bên người bọn đệ đệ, nghiêm túc bảo vệ.

Sau đó trứng liền chính mình lăn đi, Dillow đuổi tới đem trở về.

Trứng liền lăn đi, Dillow lại đuổi...

Sau khi qua lại phản phục mười mấy lần, Sở Du Nhiên nhìn đều thay Dillow một mỗi, trong quả trứng này là giống đực báo tộc, hiển nhiên là tên tiểu tử nghịch ngợm, thích cùng ca ca chơi nháo, chỉ cần Dillow nằm sắp xuống nghỉ ngơi, nó liền bắt đầu cút cút cút.

“Dillow, con có mệt hay không?” Sở Du Nhiên cầm cái lược chải lông, “Lại đây chải lông.”

Dillow mới vừa đứng lên, quả trứng nghịch ngợm kia liền lăn đi, Dillow đem lược chải lông quăng ở sau gáy, tấn chức tấn trách đuổi quả trứng kia đem trở về, cảm giác được đối phương cùng mình đối nghịch, Dillow giận dữ vỗ vỗ móng vuốt vào trứng, dạy dỗ: “Asa, đệ lại không nghe lời liền đánh đệ!”

Dillow đại nhân nhưng là ca ca rất có quyền uy, từ nhỏ đã muốn dựng nên uy tín của mình, không nghe lời tuyệt đối đánh cái mông!

Ba đứa con đã nhận biết, cho nên từ sớm Wells liền đặt tên cho bọn nhỏ, cùng ngày Dillow liền nhớ kỹ. Quả trứng nghịch ngợm nhất, chính là Asa!

Wells từ quân bộ trở về liền thấy tiểu bạn lữ của chính mình ngồi ở dưới mặt trời phơi nắng trứng, ngày nghỉ không có đi đi học cháu trai ngu xuẩn cư nhiên ở giáo huấn con vật nhỏ còn chưa phá xác, Wells rốt cục không nhịn được giật giật khóe miệng, đều nói là tiểu bạch, hẳn cảm thấy được quả cầu lông nhà hắn thông minh hiện tại đã giảm xuống đến cùng trình độ của cháu trai ngu xuẩn.

Đi tới trước tiên ôm Sở Du Nhiên một cái, Wells cúi đầu xem Dillow, Dillow đồng dạng ghét bỏ ánh mắt nhìn Wells, vừa trở về liền cần thầy giáo ôm một cái vân vân, quá ấu trĩ! (^) hai chú cháu đối diện công phu, Asa mang theo vỏ trứng liền lăn đi, Dillow chỉ có thể từ bỏ chú mình, đuổi theo trứng.

Bóng đèn nhỏ rời đi, Wells kéo tay Sở Du Nhiên, liền ôm một hồi, chà xát bên tai của cậu mới vừa muốn nói chuyện, liền nghe thấy Dillow đã chạy xa ai nha một tiếng nói, lớn tiếng gọi bọn họ: “Phá phá! Trứng sứt mẻ phá!”

Hết chương 50

51. Chương 51

Dillow khấn trương lớn tiếng gọi: “Phá phá! Trứng sứt mẻ phá!” Phòng nhỏ muốn mở ra!

Sở Du Nhiên căng thẳng trong lòng, mới vừa nhìn sang, phần eo đã bị Wells nắm, thoáng qua đã đến bên người Dillow. Quả trứng chứa Asa ở trên đá cuội rải thành đường nhỏ, trên thân vỏ trứng không biết thời điểm nào xuất hiện một cái khe, thoạt nhìn lại giống như bị phá, đây là nhịp điệu muốn phá xác mà ra.

Dillow kinh sợ đến mức dựng thẳng đuôi: Vỏ trứng đã bị phá! Đệ đệ sắp ra khỏi, ra, đi ra!

Tiểu tử bên trong khí lực rất lớn, ba kỷ lập tức, một móng vuốt liền vỗ vỏ trứng đã có vết nứt, một cái móng vuốt lông đen kịt từ trong động duỗi ra, trên móng vuốt còn ướt nhờn, nhưng là đầu ngón tay đã có đầy lợi trảo, tuy rằng rất nhỏ, mà không thể phủ nhận con vật nhỏ này đã có tính chất công kích.

Sở Du Nhiên ôm ngực, cảm giác lòng mình sốt sắng, tim đều sắp nhảy ra cuống họng, một phát bắt được quân trang của Wells, trợn mắt lên nhìn trước mặt. Wells tuy rằng trên mặt không có thay đổi, nhìn kỹ tay hắn ôm Sở Du Nhiên thể nhưng có chút phát run, đồng dạng khẩn trương nhìn con lớn nhất của mình.

Asa dùng móng vuốt khét mở vỏ trứng sau lại đẩy một cái, hình như là khí lực tương đối nhỏ một chút, vỏ trứng run rẩy, không có phá.

Dillow có chút nóng nảy, buồn bực vây quanh Asa, hận không thể đi lên đem đệ đệ lấy ra!

Ngay tại thời điểm Dillow muốn giúp, vỏ trứng trực tiếp bị đập một cái lớn, tiểu tử đặc biệt bạo ngược dùng chân đập “cửa” mở ra.

Một cái đầu nho nhỏ dò ra, một thân lông đen, con mắt màu vàng óng giống hệt như Wells, cái dáng dấp nhỏ này quả thực cùng Wells giống nhau như đúc, toàn thân đen nhá, khắp toàn thân đen từ trên xuống dưới cũng không tìm được màu sắc khác, không hổ là con trai của đại than quả bàng, buổi tối nhét vào ổ chăn cái gì đều không nhìn thấy được.

Sau khi Sở Du Nhiên nhìn thấy nó đột nhiên thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo! Hoàn hảo đôi mắt giống Wells không giống cậu, vạn nhất toàn thân đều không hề có màu sắc khác, buổi tối đi nơi nào tìm con?

Asa cũng hiểu kì đánh giá ba người vây quanh chính mình, sau khi nhìn thấy Sở Du Nhiên ngửi một cái mùi vị trên người cậu, gấp ghenh trặc trở đi ra ngoài, Sở Du Nhiên nhanh chóng đưa tay tiếp, tiểu tử nằm nhoài trong tay Sở Du Nhiên, nhìn cậu.

Người một nhà cứ như vậy bắt đầu biết nhau —— quá trình nhớ kỹ khí vị.

Dillow đã nhìn mà trợn tròn đôi mắt, có lông! Lông đen! Đệ đệ có lông đen

Sở Du Nhiên kích động tay run, một bên run một bên ôm tiểu tử đi tắm, ban đầu làm cha là cảm giác gì, bây giờ cậu căn bản không cách nào hình dung, kích động lòng bàn tay đều là mồ hôi, thời điểm tắm cho Asa ngực thật giống như bị thứ gì ẩm áp chất đầy, nước mắt đều muốn đi xuống.

Dillow ngậm khăn mặt ở một bên chờ, đôi mắt sáng lấp lánh, chờ Sở Du Nhiên tắm xong bé vội vàng đem khăn mặt đưa tới, nhỏ giọng hỏi: “Con có thể liếm lông cho đệ đệ không?” Trợn này vẫn luôn liếm Jimmy, Dillow đã học xong thần kỳ kỹ xảo liếm lông! ... Liếm! Con muốn liếm thì cho con liếm!” Sở Du Nhiên hào phóng đem con trai đưa cho Dillow, Wells khẳng định không thích liếm mao, về sau nhiệm vụ này chỉ có thể giao cho ca ca đại nhân, còn không chỉ có một đứa, thật sự là khổ cực Dillow rồi!

Bị liếm một cái, Asa có chút không cao hứng, vung móng vuốt liền ở trên mặt của ca ca dấn một móng vuốt, Dillow hấp háy mắt, bị đánh có chút mộng, sau đó lại liếm một cái, ngay sau đó lại bị dấn một móng vuốt, hai huynh đệ nhìn nhau một hồi, lại bắt đầu “trò chơi” liếm một cái khét một móng vuốt.

Vốn là Wells là theo ở phía sau Sở Du Nhiên, không nghĩ tới Sở Du Nhiên hết bận phát hiện Wells vẫn luôn đứng ở cửa quan sát bây giờ lại không thấy đâu, Sở Du Nhiên vừa định hỏi Lindsay đứng ở một bên, liền

thấy Wells dùng quần áo giống như bao bọc bảo bối, khăn trương ôm vào trong ngực, trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, kích động thính tai đều hồng hồng.

Sở Du Nhiên đẩy ra vừa nhìn, bên trong áo khoác cất giấu một tiểu tử cả người trắng như tuyết, giống như Asa, cả người lông ướt nhẹp dính ở trên người, thân thể nhỏ tất cả đều là thịt hồng nhợt.

Một đôi mắt mèo, lông mi nhỏ dài, đồng tử là màu vàng óng lỏng lẻo, giống như một khối đá quý tinh xảo đặc sắc, ánh sáng khúc xạ say lòng người. Đôi mắt này quá đẹp, khiến người xem mang theo vài phần hồ đồ, thời điểm ngoẹo cổ cùng Sở Du Nhiên nói chuyện khí chất giống nhau như đúc. Lúc này tiểu tử ngoẹo cổ nhìn mẫu phụ mình, nhỏ giọng meo một tiếng, một cổ miêu vị ngọt như sữa...

“Đây là tiểu Émile!” Sở Du Nhiên ngạc nhiên từ trong lồng ngực Wells ôm tới, đem áo khoác ném xuống, bất mãn đem Wells đẩy ra: “Anh như vậy sẽ đem con che hồng, bây giờ khí trời đã rất ấm.”

Lông Asa còn không có liếm khô, Dillow liền nhìn thấy tiểu Émile, biết đến đây chính là đệ đệ giống cái, mặc dù là lông trắng, Dillow như trước nhìn mà tròn tròn mắt, thận trọng hỏi: “Con, con có thể liếm lông cho đệ đệ không?”

“Liếm!” Sở Du Nhiên vừa dứt lời, Wells liền xệ mặt xuống, “Không thể.”

“Tại sao?” Dillow ưỡn nghiêm mặt nhìn Wells, biểu thị con không phục!

Wells mặt lạnh xem cháu trai, “Nó là giống cái, làm sao có thể bị giống đực khác liếm lông? Con có phải là ngốc?”

“Con là ca ca!” Dillow phản bác.

“Cho con liếm Asa.” Wells dùng một loại ngữ khí ta đã rất từ bi trực tiếp từ chối, đem con lớn nhất giao cho cháu trai, “Con muốn làm sao thì liếm.”

Asa dán Dillow một móng vuốt, thuận tiện dán phụ thân một móng vuốt, thoát nhìn đặc biệt bá đạo.

Wells một tay còn nâng bụng con lớn nhất, hai cha con nhìn nhau, sau đó, Asa đột nhiên duỗi ra móng vuốt hướng trên mặt Wells giờ giờ..

Wells nhìn con lớn nhất, nhìn lại một chút tiểu áo bông con thứ hai, nhất thời nhú mày, quả nhiên giống đực không thể nuôi theo thói quen!

Sở Du Nhiên: “...” Trong nhà đứa nhỏ một đứa so với một đứa tính khí thối, cậu đã dự cảm đến cuộc sống tương lai sẽ náo loạn cỡ nào. Hai thằng nhóc từ sau khi phá xác nửa giờ liền học được bước đi, một đứa toàn thân đen kịt, trông mắt màu vàng óng, nghịch ngợm gây sự hận không thể mọc cánh liền muốn bay. Một con khác cả người trắng như tuyết, đôi mắt vàng óng ánh lỏng lẻo, tình cờ giọng ngọt như sữa meo một tiếng có thể manh hóa lòng người. Wells trầm mặt đem trứng phượng điêu đặt ở giữa hai đứa con trai, chụp bức ảnh cho các con, không kịp chờ đợi tin tức truyền ra ngoài, tự mình chiêu cáo toàn bộ đế quốc: Con trai của ta! Giống ta!

Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, người này thật sự là... Rất khoe khoang!

Vương hậu điện hạ lập tức hóa thân thành tiểu thiên sứ điểm khen, điểm khen đi! Nhất định phải điểm khen!

Hai đứa bé xác thực theo hần, một đứa lại giống như từ bên trong mô hình in ra, tính cách bá đạo càng theo hần. Một đứa đôi mắt theo hần, còn đều là báo tộc. Sở Du Nhiên cũng cùng Wells, thỉnh thoảng hã hê một cái.

Không chỉ là Wells, Dillow cũng gửi tin tức cho tiểu đồng bọn: Tổ có hai đệ đệ ra đời, lông đen! Lông trắng! Tổ sẽ không cho các cậu xem cộc!

Đến gần chạng vạng, Sở Du Nhiên trong lồng ngực ôm tiểu phượng điêu còn không có ra đời, ngồi ở bên giường nhìn Dillow liếm Asa một cái bị ghét bỏ khét một móng vuốt, thừa dịp Wells không chú ý lén lút liếm Émile một cái, lại bị Émile có chút ghét bỏ bỏ đẩy ra, dằng dấp nhỏ hoàn mỹ cười khúc khích, không nhận sở sở quả trứng còn chưa có động tĩnh gì trong lồng ngực, không biết tên tiểu tử này thời điểm nào mới có thể đi ra ngoài.

Sớm tại sau khi bọn tiểu tử tắm xong, Sở Du Nhiên liền gửi cho Sở Hồng Vũ bức ảnh: Mau đến xem tôn tử của cha!

Sở hiệu trưởng xoắn xuýt nửa giờ, rốt cục không nhịn được chạy tới xem tôn tử, vừa đến đã nhìn thấy trong lòng ngực con trai ôm một quả trứng lớn in hoa văn hỏa diễm, móng vuốt nhỏ trắng nõn không ngừng xoa xoa, dường như đem vỏ trứng xoa mỏng để cho đứa nhỏ chui ra. Sở Hồng Vũ sắc mặt lúng túng nhìn lên trời, tăng hắng một cái.

“Phụ thân, “ Sở Du Nhiên nhếch miệng, trêu nói: “Cha tới muộn a, con còn tưởng rằng cha sợ sệt đứa nhỏ.”

Sở Hồng Vũ nhìn quả trứng kia, ánh mắt đặc biệt phức tạp.

Sở Du Nhiên trong mắt tràn đầy ý cười, chăm chú nhìn đôi mắt Sở Hồng Vũ, cười híp mắt nói: “Cũng không biết tên tiểu tử này sao lại giữ được bình tĩnh như vậy, các ca ca đã biết bú sữa mẹ, nó vẫn còn đang ngủ.”

Asa cùng Émile đã buồn ngủ, nhét chung một chỗ ngủ chung, Dillow nằm úp sấp ở một bên ánh mắt ôn nhu nhìn bọn họ, thỉnh thoảng dùng móng vuốt nhỏ ở trên bụng dè dè sờ một cái. Wells ngồi ở một bên, lẳng lặng nhìn ba tên tiểu gia hỏa, nghe Sở Du Nhiên nói chuyện với Sở Hồng Vũ, sắc mặt trầm tĩnh.

Sở Hồng Vũ đầu tiên là nhìn một chút hai thằng nhóc, thời điểm nhìn thấy Émile cả người lông trắng, sắc mặt liền mất tự nhiên mấy phần.

“Ai nha, Émile dĩ nhiên cùng con khi còn bé chung một màu sắc, lại cùng mẫu phụ con giống nhau.” Sở Du Nhiên tiếp tục kích thích.

Sở Hồng Vũ vừa định sờ sờ hai tiểu ngoại tôn, bị Sở Du Nhiên đâm một cái như thế, tay liền dừng lại, bị Dillow nhân cơ hội dán một móng vuốt, hung tợn nói: “Chỉ có thể nhìn, không cho sờ!”

Sở Hồng Vũ đem Dillow nhấn đảo, nắm quai hàm kéo kéo, tiện tay dùng thăm len đem Dillow bao lấy, bao thành một cái cầu đẩy xuống giường, quay đầu lại nhìn Sở Du Nhiên cười híp mắt, ánh mắt có chút khó chịu, “Con có lời gì cứ việc nói thẳng, bớt ở chỗ này âm dương quái khí!”

Sở Du Nhiên hừ hừ, ý cười không giảm, còn như có như không vuốt ve quả trứng trong lòng ngực, ngữ khí cũng là nhàn nhạt, “Nếu như là tiểu bạch hạc, theo lí đã sớm nên phá xác mới đúng, tại sao so với Asa bọn họ trẻ hơn? Có phải thay nó đem vỏ trứng gõ mở hay không? Cái đứa nhỏ giống đực không có tiền đồ này, ngay cả xác đều không tự gõ ra.”

Wells khước miệng nhẹ nhàng ngoắc ngoắc, bổ thêm một câu: “Một hồi để bác sĩ tới xem một chút, không được liền giúp nó một chút, đừng nhịn gần chết.”

“Không được!” Sở Hồng Vũ vừa nghe Wells cũng cùng con trai ngu ngốc hồ đồ, lập tức nghiêm khắc ngăn cản, “Cũng có hạc bốn tháng mới phá xác, các con chưa từng thấy mà thôi.”

“Bạch hạc thuộc tính cường đại ngay cả vỏ trứng cũng bị nhiễm hoa văn hỏa diễm, con thật chưa từng thấy, Wells, anh nói con của chúng ta thân thể có tật xấu hay không?” Sở Du Nhiên hơi nhú lên lông mày, có chút ưu tang nhàn nhạt.

Wells liếc mắt nhìn cậu, sắc mặt không thay đổi gật gật đầu, biểu tình nghiêm túc dị thường. Vợ nói cái gì đều là đúng, vì hắn sinh ra bảo bảo, địa vị của vợ hắn lại tăng lên một đẳng cấp!

Sở Hồng Vũ: “... Nói chung, không thể!”

Hết chương 51

52. Chương 52

Sở Hồng Vũ mặt lạnh nhìn hai người này diễn kịch, đến bây giờ cũng rõ ràng Sở Du Nhiên là cố ý dẫn vật chơi đùa chính mình, giận dữ đi tới tại trên gáy của con trai đâm đâm, “Con là người ăn cây táo rào cây

sung! Uống công nuôi con lớn như vậy!”

Thấy đối phương còn là không muốn thừa nhận, Sở Du Nhiên nắm lấy ống tay áo của Sở Hồng Vũ, gõ gõ nhẵn không gian trên tay đối phương, “Đem cây kiếm thuộc tính lửa của cha lấy ra, con muốn lấy quà cho con trai.”

Sở Hồng Vũ ghét bỏ a một tiếng, “Đây là sinh mạng của cha, đại miêu nhãi con cũng có, con muốn chơi đùa liền đi chơi đùa nó.”

“Không, trường kiếm kia vừa vặn thích hợp cho Wells dùng, sau này cũng phải để cho Dillow hoặc là Asa. Chỉ có cây kiếm thuộc tính “Lửa”, mới thích hợp với đứa bé này.” Giữ lại một cái hung khí ở trong tay Sở Hồng Vũ, Sở Du Nhiên làm sao cũng không thể an tâm, chỉ lo thời điểm ông và người bên ngoài động thủ dị năng nổi khùng, đoạt lại sớm mới an tâm. Hơn nữa thanh kiếm kia rất đẹp, toàn thân đỏ choét, cho dù đứa nhỏ khi còn bé không thể dùng, treo trên tường làm đồ trang sức cũng được.

Nghe đến đó, Sở Hồng Vũ cũng minh bạch con trai của chính mình đã sớm biết quan hệ giữa bọn họ, cũng ý thức được “con trai bệnh thần kinh này” đã biết thằng nhãi con trong trứng này không phải tiểu hạc, mà là một tiểu phượng điều lực công kích cường hãn.

Nhìn Sở Du Nhiên cười híp mắt nhìn ông, một chút cũng không có kích động cùng tâm tình bất mãn, Sở Hồng Vũ tâm lý ám áp, quỷ thần xui khiến liền đem kiếm lấy ra đưa cho Sở Du Nhiên, sắc mặt ôn hòa sờ sờ đầu Sở Du Nhiên, lại sờ sờ quả trứng trong lồng ngực của Sở Du Nhiên, thời điểm Sở hiệu trưởng đi ra sắc mặt phi thường bình tĩnh, nhưng lại có chút ngốc.

Sau năm phút, Sở Du Nhiên chơi đùa thanh kiếm xong liền thu vào, cười ha hả hỏi Wells: “Anh nói hiện tại ông ấy có hối hận hay không?”

“Sẽ, một hồi không chắc còn thả hỏa.” Khóe miệng Wells ngoắc ngoắc, lúc đó thầy giáo đang khiếp sợ và ám lòng bị hai cảm giác kích thích mới hồ đồ đem vũ khí của chính mình đưa cho quả cầu lông, hiện tại phản ứng lại, làm sao không hối hận đây.

Sở Hồng Vũ xác thực hối hận rồi, sau khi về tới trường học càng nghĩ càng không đúng, lão tử là cha nó! Cha ruột! Con trai bệnh thần kinh này biết ông là cha để còn dám đe dọa ông! Hất bần! () Cây kiếm đó là bảo bối ông dùng nửa đời! Không còn cây kiếm kia ông làm sao theo người đánh nhau?!

Sở hiệu trưởng kích động, một chưởng bổ một thân cây, sau đó hướng không trung phun lửa ba phút, lúc này mới tiêu tan hết. Nghĩ đến phải đi tìm Sở Du Nhiên, ông liền mất mặt mặt mũi. Vừa nghĩ tới hai thằng nhóc nằm úp sấp ngủ chung một chỗ, tâm liền mềm nhũn. Vẫn luôn không biết mình có bao nhiêu tiền riêng Sở hiệu trưởng mở ra tiểu kho bạc của chính mình, phát hiện con trai lưu tiền tiêu vặt còn là không ít. Sở hiệu trưởng là ba ba tốt, mỗi tháng lương đều giao cho con trai, con trai muốn xài như thế nào thì xài thế ấy, chính mình chỉ chờ tiền mua rượu.

Làm hiệu trưởng đệ nhất trường quân đội, Sở Hồng Vũ lại là thầy giáo của Wells, bản thân ông tại quân bộ có chức quan nhân tản, cũng có tước vị tại người, lương tháng tuyệt đối không ít. Hiện tại ngoại trừ mua rượu uống, Sở hiệu trưởng lại có một ham muốn mới: Mua đồ chơi! Tiền tích lũy hơn hai mươi năm rốt cuộc tìm được thời điểm có thể dùng, Sở hiệu trưởng mua đồ chơi cho cháu ngoại, không có chút nào nương tay, lần thứ nhất mua liền mua cả một cửa hàng đồ chơi, thời điểm Lindsay ký nhận sổ một chút, người đến đưa đồ chơi cũng kinh ngạc không thôi, đợi đến khi người hầu kiểm tra xong những vật này là vô hại có thể dùng, Sở Du Nhiên nhìn thấy một phòng lớn đồ chơi này, cũng không biết làm sao phun tào.

Nhưng mà sự tình vẫn chưa xong, có thể là cảm thấy mua cho hai đứa nhỏ, sẽ bỏ rơi Dillow, khiến tiểu Dillow suy nghĩ nhiều, Sở hiệu trưởng lại mua cho đại tôn tử một cửa hàng đồ chơi, lúc trả tiền đặc biệt phóng khoáng.

Sở Du Nhiên sau khi thu được lễ vật, trực tiếp đóng băng tài khoản của Sở hiệu trưởng —— không cho ông tiêu xài bừa bãi!

Tâm lý bốc cháy lên một đoàn mua sắm, Sở hiệu trưởng cũng cảm giác quay đầu bị gọi một chậu nước lạnh: “...”

Đây chính là ông ngoại thương yêu cháu trai nhá!

Bởi vì đã có hai đệ đệ phá xác, còn đều là lông bù xù, Dillow liếm lông cho bọn đệ đệ nửa ngày, liếm đến tối đều không nở cùng bọn đệ đệ tách ra. Khiến Wells trực tiếp đem cháu trai ngu xuẩn ném đi, đều lớn như vậy còn muốn cùng bọn họ ngủ, quá không ra gì rồi!

Sở Du Nhiên đem Dillow từ trong tay Wells đoạt tới, sai người hầu đơn độc đẩy đến cho Dillow một cái giường nhỏ, Asa cùng Émile ở giường bên trái, Dillow chính mình ở giường bên phải, huynh đệ ba người ở hai bên giường lớn tách ra ngủ, cũng không thể có nhỏ thì không thương lớn. Dillow bây giờ còn ở vào giai đoạn hưng phấn, quá trận chờ Asa bọn họ lớn hơn, để cho bé đến bé cũng sẽ không thêm chen nơi này.

Sau đó, nửa đêm Wells liền nhìn thấy Dillow đẩy giường nhỏ chính mình, rón rén hướng một bên khác dịch chuyển, tuy rằng phía dưới có bánh xe, thế nhưng trước khi ngủ Sở Du Nhiên sợ giường sẽ động, đóng lại công năng bánh xe, Dillow dịch rất lao lực. Cho dù như vậy, cũng có thể nhìn ra ý tứ của cháu trai ngu xuẩn, tiểu tử muốn đem giường của bé tự lại cùng giường của bọn nhỏ, cùng ngủ.

Wells cứ như vậy lẳng lặng nhìn Dillow giằng co mười phút, sau đó biến thành thú thân, nhảy xuống ngâm thối sau gáy các con, ngâm lên giường, ôm vào trong lòng ngủ.

Lập tức liền khiến Dillow đang chuyển giường trầm mặc tức giận vô đất!

Tại sao bé không biết ngâm lại đây!

Bé có phải là ngốc!

Thông minh bại bởi chú ngu xuẩn! Không thể nhẫn nhịn a không thể nhẫn nhịn!

Tâm linh bị thương tổn Dillow điện hạ đến sáng ngày thứ hai đều ủ rũ, không nghĩ đi học.

Sở Du Nhiên vừa rời giường, liền thấy Dillow nằm lỳ ở trên giường, dùng một loại ánh mắt bất nạt nhìn Wells, ngay cả tinh thần đứng lên chiến đấu đều không có. Sờ sờ lỗ tai báo nhỏ, Sở Du Nhiên cảm thấy nhiệt độ tiểu tử bình thường, lại sờ sờ bụng, phát hiện cũng không phồng bụng, nhưng là Dillow vẫn là ủ rũ ủ rũ, Sở Du Nhiên cúi đầu hỏi bé: “Dillow, con làm sao vậy? Nơi nào không thoải mái?” “Trong lòng nó không thoải mái.” Wells đem Émile ôm trở về, không cho bé bỏ loạn, nhìn Dillow ánh mắt tràn đầy ý cười.

Sở Du Nhiên trừng mèo lớn ngồi trên giường liếc mắt một cái, sáng sớm liền bắt đầu đùa đứa nhỏ. Sở Du Nhiên còn không biết, không chỉ là đại sáng sớm, tối hôm qua nửa đêm Wells đã đùa Dillow khiến bé hậm hực cả đêm.

Dillow cũng trừng Wells liếc mắt một cái, không vui nói: “Thầy giáo, con không muốn đi học.”

“Tại sao?” Đây chính là lần thứ nhất Dillow chán ghét đi trường học, Sở Du Nhiên hoảng sợ, “Thân thể không thoải mái? Thầy giáo mắng con? Tiểu đồng bọn không đùa với con? Trường học cơm ăn không ngon?”

Wells sách một tiếng, đều nói tình mẹ rộng lớn, quả cầu lông như vậy tuyệt đối sẽ đem đứa nhỏ chiều hư. Trong lòng ngực Asa ỷ vào khí lực lớn, đem Émile đánh gục cần đuôi, kết quả bị Wells một móng vuốt nhấn đảo. Ai cũng không có thể bất nạt “Khuê nữ” nhà hắc, con trai cũng không được! Giống cái, chính là dùng để sủng! Giống đực, từ nhỏ phải đả kích để trưởng thành!

Asa bất mãn mình bị nhấn đảo vụng về bò lên trên lưng Wells, nằm úp sắp liền cần, Wells không hề bị lay động nhìn con vật nhỏ dằn vặt, đợi đến khi Asa gặm sống lưng mấy cái, đem con vật nhỏ quăng xuống, giống như quăng Dillow khi còn bé.

Thấy cảnh này Dillow càng không muốn đi học, bé muốn ở nhà giúp đỡ đệ đệ đánh chú ngu xuẩn, cũng muốn để đệ đệ bò lên trên lưng của mình, cùng đi chơi.

Không quản Sở Du Nhiên hỏi thế nào, Dillow cũng không nói, rõ ràng là không muốn đi trường học. Sở Du Nhiên không có biện pháp, Dillow lần thứ nhất phản nghịch không muốn đi, không tìm được nguyên nhân Sở Du Nhiên cũng không muốn ép bé, hướng dẫn nói: “Vậy hôm nay chúng ta không đi, thay thế con cùng thầy giáo xin nghỉ, vậy ngày mai thì sao? Ngày mai có đi hay không?”

Dillow ánh mắt sáng lên, trong nháy mắt đem đầu đang cúi dựng lên, “Ngày mai đi!”

“Vậy chúng ta nói xong rồi, nam tử hán nói chuyện phải giữ lời, không cho đổi ý.”

Wells có chút bất mãn, Sở Du Nhiên nhanh chóng đánh gãy hẳn, Dillow một năm này đều thật biết điều, tình cờ có ý nghĩ của chính mình rất không sai, không thể để cho bé hoàn toàn dựa theo ý nghĩ trưởng thành của người lớn, bằng không sau khi lớn lên tuyệt đối biến thành con rối mặc cho người ta xoay chuyển.

Dillow điện hạ hưng phấn, ăn uống no đủ liền mang theo hai đệ đệ chạy loạn, phía dưới móng vuốt nhấn một quả bóng cao su, chơi đùa đặc biệt có thứ tự, thế tất để bọn đệ đệ thấy rõ tài năng của chính mình, để bọn đệ đệ từ nhỏ đã sùng bái bé!

Sở Du Nhiên lúc này cũng nhìn ra rồi, tiểu tử căn bản không có tật xấu, chính là không nở quả cầu lông trong nhà. Lắc đầu cười, Sở Du Nhiên đem quả trứng còn chưa ra đời từ trong chăn ôm ra, thả vào trong ngực từ từ vuốt ve. Lão Tứ chưa ra đời, Wells gọi bé là Caesar, vừa nghe cũng rất có sức chiến đấu! Vì vậy Sở Du Nhiên liền đem Caesar đặt ở dưới ánh mặt trời, để cho bé một bên tắm nắng một bên nhìn các ca ca chơi đùa.

Chỉ chốc lát sau, Dillow chạy về đến uống nước, thừa dịp Sở Du Nhiên đọc sách không chú ý, đem Caesar xem là cái cầu, hai cái móng vuốt vội vã kéo, liền lăn đi. Lindsay sau khi nhìn thấy ở phía sau nóng nảy đuổi, nhìn tận mắt Dillow mang theo hai đệ đệ liều mạng gặm vỏ trứng, muốn đem lão Tứ gặm ra, khiến Lindsay sợ đến mặt mũi trắng bệch.

Biết đến bọn đệ đệ Dillow đã ra đời, Dillow vẫn không có đi học, mấy tên tiểu tử vừa thương lượng: Chúng ta đi xem đệ đệ Dillow đi, nhìn lại một chút thầy giáo mỹ nhân, thuận tiện hỏi Dillow tại sao không đến đi học.

Chờ đến thời gian tan học, Sở Du Nhiên liền nghênh đón một đám tiểu tử đôi mắt óng ánh muốn nhìn quả cầu lông. Bởi vì bọn họ còn quá nhỏ, giấc ngủ mỗi ngày thời gian rất nhiều, ngoại trừ buổi trưa cùng Dillow chơi một hồi, buổi chiều luôn luôn ngủ. Hai thằng nhóc một đen một trắng, tất cả đều thật vô cùng, ôm nhau ngủ đặc biệt thơm ngọt.

Caly rốt cục gặp được tiểu bảo bảo màu trắng, còn là một giống cái, nhìn ra sau này sẽ giống như thầy giáo, nghĩ tới đầy hưng phấn le lưỡi một cái, đuổi ra móng vuốt nhỏ muốn đâm đâm Émile đang ngủ say.

Dillow một móng vuốt vung tới, khuôn mặt ngu ngốc này lại dám dùng móng vuốt cay bản đụng đệ đệ đáng yêu nhuyển mạnh như thế! Cậu nói cậu có phải là đứa nào tàn, có phải là bệnh thần kinh, có phải là cái thối lưu mạnh không! Có loại khốn nạn đi ra quyết đấu a!

Caly quay đầu, không để ý tới Dillow khiêu khích, như trước lén lút đuổi móng vuốt muốn sờ một chút, Dillow tức giận lông đều nổi, tiểu chó săn không biết xấu hổ này! Nhất định phải đánh một trận!

Wells từ quân bộ trở về, liếc mắt liền thấy thấy bảy, tám con tiểu tử vây quanh bên giường xem con trai hần, còn có một tiểu sắc lang lại dám đuổi móng vuốt! Sắc mặt lạnh lùng hoảng để bệ hạ nhanh chân tiến vào phòng ngủ, không nhìn ánh mắt tất cả mọi người, đem Émile còn đang ngủ nhét vào túi, shứa sang lại quân trang của chính mình, sắc mặt không thay đổi đi mất.

Bọn nhỏ: (o)

Sở Du Nhiên đỡ trán, cái này mưu mô nhi khổng!

Hết chương 52.

53. Chương 53

Émile bị phụ thân bệ hạ nhét vào trông túi mang đi, Asa là một giống đực “Đỉnh thiên lập địa”, lại bị lưu lại.

Trong giấc ngủ Asa cảm giác đê đê ngủ cùng mình không thấy đâu, mê man mở mắt ra, nhìn chung quanh một chút, xung quanh một vòng “Đồ vật” kỳ quái đang vây xem chính mình, bên trong con mắt màu vàng óng chột lóe từng tia thiếu kiên nhẫn, yêu quái gì dám quấy rầy bọn đại gia ngủ! (^) đáng tiếc, bé đen a, mặt lại nhỏ, dẫn đến tâm tình đều không nhận rõ. Cho nên chỉ bị quấy rầy giấc ngủ, tính khí lại không hề tốt, bảo nhỏ thấy đối phương không hề có ý tứ rời đi, trực tiếp liền đưa ra móng vuốt, hướng trên cái móng của Dillow đang không cảm giác chút nào đập một cái, phát tiết xong liền nhắm mắt lại ngủ tiếp.

Bị đánh Dillow cúi đầu ở trên đầu đê đê liếm một cái, sau đó đặc ý nhìn các tiểu đồng bọn, ý kia: Thế nào? Bản điện hạ kỹ xảo liếm lông xuất thần nhập hóa, ấu tể đê nhất đê quốc phải là trình độ này.

Sau đó bên trong ánh mắt hâm mộ của mọi người, Dillow lại bị Asa dấn một móng vuốt!

Trên đùi lần thứ hai bị khét, gương mặt của Dillow điện hạ như trước cao quý lãnh diễm, làm như không có thứ gì phát sinh.

Sở Du Nhiên lần thứ hai đỡ trán, tâm tính thiện lương mệt, cậu rốt cuộc muốn nói quá loạn rồi! Còn có Wells đến cùng đem Émile giấu đi nơi nào? Đứa nhỏ nhà bọn họ sau này thật sự không ai thềm lấy đi!

Lại ở trong nhà thầy giáo cọ một trận cơm, lúc gần đi bọn nhỏ đều không gặp lạiấu tể giống cái xinh đẹp kia, đều có chút thất vọng. Đặc biệt Caly, ngay cả lúc ăn cơm đều chăm chăm nhìn Wells, hoài nghi Émile còn giấu ở trong túi.

Mất thấy những đứa nhỏ khác đều bị đón đi, chỉ còn dư lại Caly cùng Archer, Sở Du Nhiên mới vừa muốn hỏi một hai đứa nhỏ này định bao giờ rời đi, mẫu phụ Caly trực tiếp gửi tin nhắn, đặc biệt hào phóng đem con trai ném cho Sở Du Nhiên: Ký túc một đêm, ngày mai để cho nó cùng tiểu điện hạ đi học, mẫu phụ Archer cũng là nói như vậy, không cần trả lại

~Sở Du Nhiên: “... Tốt đẹp.”

Archer cùng Caly hai người bọn họ số lần tới nhiều nhất, đối với Wells cũng quen biết, biết đến vị thúc thúc mặt lạnh này cũng chính là mặt lạnh mà thôi, sẽ không hạn chế bọn họ chơi nháo. Vui vẻ chạy về phòng Dillow, Caly cùng Archer ngậm gối Dillow bắt đầu đại chiến, Dillow hung tận nhào tới, ba đứa nhỏ lại khai chiến!

Sở Du Nhiên đóng cửa lại, dự định trước tiên để cho bọn nhỏ đánh nửa giờ, sau đó sẽ sai người mang bọn nhỏ đi tắm rửa.

Wells trở lại phòng ngủ, đem Émile còn đang ngủ từ trong lòng móc ra, rón rén đặt lên giường, sắc mặt nhu hòa mà chăm chú, Lindsay vẫn luôn đứng một bên chờ đợi Asa ngủ, thời điểm lùi ra khỏi miệng đều câu lên, lòng nói người thích Émile của điện hạ hạ tuyệt đối sẽ rất thâm, tuyệt đối!

Sở Du Nhiên nhìn động tác này của Wells đồng dạng không nói, đem hai thằng nhóc đánh thức, trước khi ngủ lại cho uống sữa một lần. Wells tiếp nhận một cái bình sữa, ôm con trai liền uy, động tác đặc biệt thành thực. Sở Du Nhiên lắc lắc đầu, nói ra khả năng không ai tin, quốc vương bề hạ mặt lạnh nghiêm cẩn tại thời điểm độc thân đã biết cho đứa nhỏ bú sữa, vẫn luôn ghét bỏ Dillow như vậy, nhưng tâm lý vẫn luôn coi Dillow là bảo bối trân quý nhất. Khi Dillow còn bé việc dứt sữa đều là Wells tự mình làm. Cậu bảo đảm, ai dám nhéo Dillow một cọng lông, Wells quyết định có thể một móng vuốt khét chết đối phương.

Nghĩ tới đây Sở Du Nhiên cũng thay Wells đau lòng, anh trai chị dâu bị chết thảm, cháu nhỏ bị thương tổn vẫn luôn không thể áp, còn phải bình định nội loạn, ngăn chặn ngoại địch, khi đó Wells mới vừa hai mươi tuổi. Chờ đợi bảy năm, rốt cục đợi đến một khắc kia Dillow ra khỏi vỏ trứng, tâm lý chắc chắn rất nhiều khó chịu.

Wells không cảm giác chút nào đến nhìn Asa rầm rầm uống nửa bình, chà chà hai tiếng, đối với Sở Du Nhiên nói: “Dillow khi còn bé cũng có thể ăn như vậy, chỉ để nuôi thân thể không nuôi đầu óc.”

Sở Du Nhiên nhú mày, “Tại sao em cảm giác anh đang nói con trai của em dốt nát?”

Wells lắc đầu, lau miệng cho Asa, nghiêm trang phủ nhận: “Không có.”

Sở Du Nhiên khoe miệng gặt gặt, ý vị thâm trường nói: “Asa bộ dạng giống hệt anh, thông minh khẳng định cũng giống anh, nếu như không thông minh vân vân, nhất định là anh di truyền.”

Wells ngẩng đầu quan sát Sở Du Nhiên một hồi, khoe miệng đột nhiên cong lên, “Bộ dạng em mấy ngày nay rất không nghe lời.”

Sở Du Nhiên đem Émile giơ lên, cố ý bốc lên cằm, làm bộ dạng rất ngạo mạn, “Vậy thì sao? Anh nghĩ trông coi đứa nhỏ đối với em làm cái gì?” Thái độ rất hung hăng, rõ ràng không có sợ hãi, đứa nhỏ ở chỗ này, anh có thể làm gì?

Wells hé mắt, không nói gì, đem hai đứa con đặt ở trên giường nhỏ, nhìn bọn họ ngáp một cái lại tiếp tục ngủ, từ bên trong không gian lấy ra một cái lồng phòng hộ cách âm trực tiếp chụp lên, lại quay người xem Sở Du Nhiên, trong mắt tràn đầy tính xâm lược.

Quả cầu lông, quả nhiên là cho đôi cánh có thể bay, không thu thập một chút cũng không biết bên trong cái nhà này ai làm gia chủ!

Sở Du Nhiên vừa nhìn Wells dĩ nhiên chuẩn bị loại đồ vật cách âm này, có chút chột dạ nhìn ánh mắt Wells, nhìn thấy ánh mắt đối phương không đúng, định xoay người chạy đi, kết quả còn không có đi ra ngoài ba bước liền bị Wells từ phía sau ôm lấy, quốc vương bệ hạ bạo ngược đem tiểu bạn lữ kẹp ở dưới nách, đóng chặt cửa, sải bước đi buổi tắm.

Sở Du Nhiên lúc này cũng biết mình tìm đường chết, còn chưa kịp xin lỗi liền bị nhấn ở trên tường, trực tiếp bị một cái hôn nóng bỏng bịt mồm.

Mèo lớn có ý xấu bắt đầu từ bờ môi, từng điểm từng điểm ở trên người bạn lữ lưu lại hơi thở cùng mùi vị của chính mình, động tác từ thô lỗ đến ôn nhu, lại khắc chế không nổi hung mãnh quán xuyên cùng giữ lấy, mãi đến tận khi Sở Du Nhiên nằm nhoài lồng ngực của mình miệng to thở dốc, Wells mới hỏi một câu: “Biết sai rồi sao?”

Sở Du Nhiên vô lực ừ một tiếng, cảm giác vào lúc này tranh luận khẳng định còn có thể bị găm một lần từ đầu đến chân, Wells nhìn bộ dạng ngoan ngoãn này của cậu, màu sắc lần thứ hai trở nên sâu thẳm lên, từ trong nước đi ra, đem người trong ngực đơn giản xoa xoa, sau đó ôm nhanh chân hướng về phòng ngủ: “Chậm, lại tới một lần nữa!” Sở Du Nhiên ôm lấy cổ Wells, nằm úp sấp đi lên hung hăng cắn một cái, bước chân Wells dừng lại, sau đó hô hấp đều trở nên cực nóng mấy phần, đem Sở Du Nhiên đặt lên giường, ngay sau đó liền đè lên, rất tốt, còn có sức lực cắn người, nhất định là hần làm không đủ.

Chờ hai người bọn họ dần vất xong, đã là nửa đêm, Sở Du Nhiên trầm trầm ngủ thiếp đi, Wells đem vòng bảo hộ cách ly đứa nhỏ cất đi, lúc này mới nằm xuống.

Chỉ chốc lát sau, ba con tiểu tử hồng nửa đêm thám hiểm, muốn đẩy ra cửa phòng ngủ của Sở Du Nhiên, đem bọn đệ đệ mang đi, kết quả phát hiện cửa bị khóa. Liếc mắt nhìn nhau, ba đứa nhỏ quyết định leo cửa sổ, kết quả đẩy cửa sổ một cái, phát hiện cửa sổ cũng bị nhốt.

Bọn thị vệ một mặt đồng tình nhìn bọn họ, bệ hạ sớm khóa cửa sổ, nhất định là biết đến bọn nhỏ buổi tối muốn làm cái gì, người hâm mộ nào tàn của quốc vương bệ hạ biểu thị: Bệ hạ quả nhiên liệu sự như thần!

Bởi vì buổi tối kế hoạch thám hiểm hao phí tinh lực, thời điểm buổi sáng ba đứa nhỏ có chút không tỉnh thần, có Archer cùng Caly ở đây, Dillow cũng không tiện lại nói muốn nghỉ học. Trước khi đi Dillow điện hạ đối với Asa nghiêm túc nói: “Ca ca phải đi học, đệ đệ ở nhà phải nghe lời biết không?”

Đang uống sữa Asa dán đại ca một móng vuốt!

Sau khi Dillow bị trúng một trảo này, sắc mặt không thay đổi quay đầu, xem Émile, “Ca ca phải đi học, đệ đệ ở nhà phải nghe lời biết không?”

Đang ngủ Émile cũng không nhúc nhích, cái mông nhỏ đối diện Dillow, hoàn toàn không có nghe đến.

Dillow vuốt móng vuốt, thở dài, hướng Caly cùng Archer nói: “Các cậu chớ nghĩ bọn họ không ngoan, lúc thường đặc biệt nghe lời của tớ, tớ làm cho bọn họ ngủ, bọn họ tuyệt không bú sữa!”

Caly: “Bọn họ ngoại trừ ngủ chính là bú sữa, chẳng lẽ còn có khả năng khác?”

Archer: “Bọn họ không phải mới sinh ra mấy ngày sao? Căn bản không biết cậu đang nói cái gì!

Dillow: “Các cậu có phải là muốn đánh nhau?!”

Wells đem ba đứa nhỏ trực tiếp ném vào phi hành khí, để phó quan Crewe đưa đi học, cảm thấy Dillow cũng có thể đi trong nhà Caly cùng Archer làm khách một chút, đỡ phải ở nhà quấy rối dân vật lung tung.

Dillow: “Tối trường học lại chiến!”

Buổi sáng Sở Hồng Vũ đến chuyển một vòng, đùa đùa Asa cùng Émile, ánh mắt lại nhìn quả trứng tiểu phượng điêu chưa có ra đời, thấy Sở Du Nhiên vẫn luôn cúi đầu đọc sách, không có chú ý tới mình, đưa tay sờ sờ vỏ trứng Caesar.

Gõ gõ!

Âm thanh hai tiếng mổ vỏ trứng!

Sở Hồng Vũ bị sợ hết hồn, loại huyết thống này cảm giác liên kết quá kỳ diệu, hai tiếng này lại như đang mổ trên ngực của ông, mổ trái tim vừa ấm vừa đau, lại nhìn con trai cúi đầu đọc sách, dường như hoàn toàn không có để ý bọn họ, Sở Hồng Vũ nhất thời cảm thấy, Sở Du Nhiên lúc nhỏ, chắc cũng là bộ dáng này.

Chỉ có điều khi đó ông một chút cũng không có quan tâm bọn họ, chỉ lo trị liệu tâm tình bị thương tổn, ngay cả con trai ngu ngốc tồn tại cũng không biết. Mãi đến tận khi Hải Tư mất, ông mới ý thức tới Sở Du Nhiên là con trai của chính mình, chờ thời điểm ông đi tìm đã quá chậm.

Những năm này, ông một mực sống ở bên trong hồi hận, không nghĩ tới bây giờ lại có con vật nhỏ huyết thống liên kết đền bù tiếc nuối của ông. Tiểu Caesar phải giống như mẫu phụ nó, đặc biệt ngoan ngoãn nghe lời.

Cái ý niệm này mới vừa chiếm giữ ở trong đầu Sở Hồng Vũ, liền nghe thấy trong trứng tiểu Caesar liền gõ gõ mổ vỏ trứng hai cái, hình như là không chỉ có Sở Hồng Vũ có thể cảm giác được loại sức mạnh huyết mạch này, ngay cả tiểu Caesar đều có thể nhận ra được, người bên ngoài cùng mình là cùng loại.

Đế quốc còn sót lại hai giống đực phượng điêu tụ lại cùng nhau, toàn bộ đều có chút kích động, tiểu Caesar dùng hết sức mổ vỏ trứng, âm thanh gõ gõ gõ không dứt bên tai, thậm chí ngay cả toàn bộ vỏ trứng đều đang lay động. Sở Du Nhiên vốn là đang len lén quan sát biểu tình của Sở Hồng Vũ, hiện tại cũng phát hiện Caesar không đúng. Wells đang làm việc, tâm tư hơi động, đem văn kiện trong tay ném ra, thoáng qua liền rời khỏi văn phòng.

Sở Hồng Vũ có chút mộng, ông chỉ là sờ sờ mà thôi, sẽ không đem đứa nhỏ sờ hỏng đi!

Sở Du Nhiên cũng sợ hết hồn, đây là muốn phá xác mà ra sao? Phượng điêu không phải cần thiết bốn tháng sao? Sớm như vậy liền ra có phải là đẻ non?

Hết chương 53.

54. Chương 54

Sau khi Wells trở về, vừa nhìn Caesar vẫn luôn an tĩnh đột nhiên mổ vỏ trứng, lập tức sai người đem bác sĩ mang đến. Rất nhanh vỏ trứng liền bị mổ thành một cái lỗ nhỏ, một cái miệng nhỏ màu vàng lộ ra đầy một góc nhỏ, ngay sau đó là hai bên mũi lông tơ lửa đỏ, Sở Du Nhiên khản trương cầm lấy tay Wells, không biết tiểu Caesar sớm như vậy đi ra có thể đối với thân thể không tốt hay không.

Sở Hồng Vũ đồng dạng tâm lý bồn chồn, trước tiên không nói đứa nhỏ này bị ông sờ nên mới đẻ non, chỉ là cái màu sắc này khiến ông không khỏi bối rối.

Sau khi bác sĩ vội vàng chạy tới vừa nhìn cái miệng nhỏ của Caesar, lập tức cung kính nói: “Tiểu điện hạ thân thể rất tốt, căn bản cũng không cần lo lắng ra ngoài nửa tháng sẽ đối với thân thể có ảnh hưởng.”

Sở Du Nhiên thở phào nhẹ nhõm, nhìn sắc mặt Sở Hồng Vũ khẩn trương bật cười nói: “Đứa nhỏ này nhất định là cùng ông ngoại của nó có duyên phận, bị sờ soạng một chút liền không kịp chờ đợi đi ra.”

Có lẽ là để chứng minh thân thể của chính mình thật sự rất tốt, lão Tứ không hổ là giống đực, cùng ca ca Asa giống nhau, móng vuốt nhỏ đập một cái, trực tiếp đem vỏ trứng đá văng, đội vỏ trứng liền lăn ra.

Một tiểu phượng điều cả người lửa đỏ, so với màu sắc của Sở Hồng Vũ càng thêm diễm lệ, lại như một đoàn hoa diễm thiêu đốt, lông cũng là ẩm ướt, không có chút nào mập giả tạo, thuần túy tròn vo, cục lông nặng tới hai cân, mập đều không nhìn thấy chân. Đôi mắt chẳng hề như loài chim phổ thông tròn như vậy, đôi mắt tiểu Caesar dù sao có chút hẹp dài, đồng thời con ngươi giống như mẫu phụ, con ngươi màu đen kịt như mực, thoạt nhìn sắc bén mà lạnh lùng. Từ một cước đem vỏ trứng đá văng cũng có thể nhìn ra, tên tiểu tử này tính nết... Cũng không thể nào tốt.

Trước mắt đây chính là một quả cầu lông mập mạp lại rất cao quý lãnh diễm, mặt lạnh như sương, một người đàn ông rất thích dùng phương thức bạo lực đơn giản giải quyết vấn đề.

Đây chính là giống đực tiểu phượng điều.

Sở Du Nhiên trong nháy mắt liền nghĩ đến chính mình khi còn bé, ngoại trừ màu lông không đúng, cái ngoại hình kia... Không đành lòng nhìn thẳng. Wells sờ sờ thịt trên người con trai, cảm khái nói: “Cùng em khi còn bé giống nhau như đúc, mập!” Để non vẫn mập như thế, bộ tộc quả cầu lông quả thật là thiên phú dị bẩm.

Sở Du Nhiên đỏ khốc đỏ cười, “Không cho nói!”

Sở Hồng Vũ biểu tình đặc biệt phức tạp, muốn thân cận cũng không dám đưa tay ra, mãi cho đến khi Sở Du Nhiên đem tiểu Caesar rửa sạch sẽ lau khô, quả cầu lông mập mạp bị đưa tới trước mắt, Sở Hồng Vũ hai tay run rẩy, cũng không biết làm sao ôm.

Sở Du Nhiên tâm lý đau xót, đem Caesar bỏ vào trong lòng ngực Sở Hồng Vũ, tuy rằng rất không muốn thừa nhận, bất quá vẫn là thở dài nói: “Con khi còn bé cũng như vậy, mẫu phụ mỗi ngày đều ôm con, ngồi ở dưới ánh mặt trời chải lông, bất quá con theo mẫu phụ, màu trắng, đứa nhỏ này ghen ăn tức ở, màu đỏ.”

Sở Hồng Vũ khoe miệng giật giật, người đàn ông trông ngày thường bất kham, thời khắc này vành mắt hiện ra hồng, nhìn con trai, nhìn lại một chút cháu trai trong lòng khối đá tảng hối hận nhiều năm ở trong lòng ngực giống như bị đập vài lần. Sở Du Nhiên ôm lấy vai Sở Hồng Vũ, an ủi: “Ai cũng không có trách phụ thân, mẫu phụ cũng hi vọng cha có thể sống tốt, chờ ngày nào đó chúng ta có thời gian, đi đem mẫu phụ mang về đi, nơi đó quá lạnh, không thích hợp với ông ấy.”

“Thời điểm đó chúng ta cùng đi, mang theo bọn nhỏ.”

“Được.” Sở Hồng Vũ chỉ có thể nói ra một chữ này, âm thanh có chút nghẹn ngào, cho dù ông hiện tại khắc chế chính mình, như trước có thể nghe ra được thương cảm. Điều nói đàn ông không dễ rơi lệ, Sở Du Nhiên cũng biết, sau lần này, tâm lý của Sở Hồng Vũ lẽ ra có thể mở ra một nửa, sau này bọn nhỏ tác động một chút, được chữa trị cũng là vấn đề thời gian.

Caesar sinh ra, khiến Sở Hồng Vũ cũng không có cơ hội trốn tránh, cháu ngoại quá giống ông, cả người lông đỏ, đôi mắt đen láy, làm cho ông ôm tiểu tử cũng cảm giác như là ôm Sở Du Nhiên khi còn bé, tâm tình cảm động lại phức tạp.

Wells mặt lạnh, nhấc tay nắm lấy sau cổ áo Sở Du Nhiên, đem người từ trên người Sở Hồng Vũ kéo xuống, thật chặt ôm vào trong ngực, mới vừa chữa trị bên trong mười mấy giây kia đã là hân hạnh nãi cực hạn, lời đều nói hết, còn áp sát như thế làm cái gì?

Sở Du Nhiên vừa nhìn thấy sắc mặt Wells, lựa chọn sáng suốt mặt ngoan ngoãn, đàn ông ghen rất đáng sợ, mưu mô ngay cả đám chua với bố vợ cũng dám ăn còn đáng sợ hơn!

Chính mình đi học một chuyến, đệ đệ ra đời, chuyện này quả thực là xúc móng vuốt không kịp, sau khi Dillow trở về cả người đều trở nên rất táo bạo: Bé tại sao muốn đi học!

Lại nhìn tới chân sau của Caesar, Dillow cả người cũng không tốt, Dillow điện hạ hiện tại biết đếm, có thể phân rõ một, hai ba, bốn rồi! Tiểu đệ ít đi hai cái chân! Tiểu đệ cùng bọn họ màu sắc không giống nhau! Miệng tiểu đệ cũng cùng bọn họ không giống nhau! Tiểu đệ không có râu mép! Tiểu đệ có cánh! Tiểu đệ không có đuôi! Tiểu đệ có phải là bị bệnh hay không! Có phải là thời điểm bé không có ở đây hay không? Phía sau tiểu đệ bị bắt nạt rơi mất một nửa chân? (Bốn trừ hai là một nửa, đúng không? Đúng không!)

Dillow điện hạ rất ưu tang, tiến đến bên người quả cầu lông mập, đuổi đầu lưỡi liếm một cái, quả cầu lông mập đang ngủ liền mở một đôi mắt hẹp dài, nghi hoặc nhìn Dillow, trong mắt có chút xa lạ cùng phòng bị. Cái tên to xác này đối với bé mà nói hình thể hơi lớn, đang dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn chính mình, bàn tử linh hoạt quay đầu mổ Dillow một cái, mổ xong lập tức trừng Dillow, phát hiện khí vị con mèo trước mắt có chút quen biết, đối với bé cũng không có ác ý gì, mập mập uồn ẻo cái mông, tiến vào giữa hai người ca ca, nhắm mắt lại ngủ tiếp.

Dillow bị đau lùi về sau hai bước, phát hiện miệng tiểu đệ so với móng vuốt Asa còn lợi hại hơn.

Dillow tại bên người bọn đệ đệ nằm sắp xuống, sau khi cảm giác được bên người ấm áp, ba đứa nhỏ tự động lăn lăn, toàn bộ lăn tiến vào trong lồng ngực Dillow, Dillow nhìn cái này, nhìn lại một chút cái kia, lông đen, lông trắng, lông đỏ, mỗi một cái đều lông bù xù, Dillow cảm thấy chính mình muốn điên rồi: Ba cái đệ đệ đều cần liếm lông làm sao bây giờ? Trước tiên liếm đứa nào? Đứa kia để sau liếm có thể không cao hứng hay không? Ba đứa nhỏ nghe được nhất định sẽ nói: Có một cái đại ca không nhân lực, mỗi lần thời điểm đang ngủ đều bị ca ca liếm tỉnh, tâm tính thiện lương rất mệt, rất muốn đuổi móng vuốt.

Nể tình tiểu đệ “Thân thể không tròn vẹn”, Dillow rất bất công liếm lão Tứ, Caesar uồn ẻo cái mông, mặt cao quý lãnh diễm, không nghĩ phản ứng Dillow. Dillow cao hứng lại liếm tiếp... Kết quả, quả cầu lông tức giận lạnh lùng đứng lên, nhào tới liền mổ Dillow, đưa tay với tiểu chân ngắn ra, cuối cùng vẫn là không đủ đánh Dillow, tiểu tử chỉ có thể từ bỏ, vỗ vỗ cánh nhỏ tràn đầy lông tơ, ngã xuống ngủ tiếp —— đã buồn ngủ không mở mắt nổi.

Dillow sờ sờ mũi bị mổ đau, lại hào hứng liếm mặt hai đệ đệ khác, bị quấy rầy giấc ngủ hai con báo nhỏ cũng bò dậy, tất cả đều bị phiền không chịu được, ba anh em tất cả đều bò đến trên lưng của Dillow, theo bản năng cảm thấy nơi này rất an toàn, nằm sắp xuống đều ngủ tiếp.

Ba con gộp lại có tới bảy, tám cân, Dillow bị ngăn chặn còn không dám động, đây là bọn đệ đệ lần thứ nhất thân cận bé như thế, Dillow điện hạ chỉ có thể đuổi cái cổ về sau nhìn bọn đệ đệ một chút, le lưỡi lại với không tới, bất đắc dĩ thở dài: Mấy tiểu tử bướng bỉnh này lại yêu nũng nịu, nhất định là yêu thích bé không muốn rời xa, ngay cả ngủ đều phải nằm nhàoai trên người ca ca.

Thời khắc này đại ca điện hạ, tự tin giá trị tăng mạnh!

Wells ở một bên đỡ trán không đành lòng xem, Sở Du Nhiên bị chọc cho cười đến đau bụng, Dillow thật là quá đáng yêu, cái trình độ đệ không này, chưa từng nghe thấy.

Sở Du Nhiên cũng tìm cơ hội giải thích cho Dillow, bộ dạng lão Tứ chính là như vậy, mới không phải thân thể không tròn vẹn, từ góc độ gien phân tích nửa ngày, Dillow điện hạ rốt cuộc ra một cái kết luận: Asa cùng Émile lớn lên giống như cha, Caesar lớn lên như mẹ!

Cơ bản chính là ý tứ như vậy!

Ngày thứ hai đến trường học, Dillow dùng một loại ngữ khí rất nghiêm túc hỏi: “Các cậu muốn đi nhà tớ làm khách không? Tiểu đệ của tớ lớn lên đặc biệt đáng yêu, mập mập, tròn tròn, có cánh, sau này còn có thể bay.” Dillow dùng hai cái móng vuốt nhỏ khoa tay một chút động tác có thể bay, cuối cùng còn bổ sung một câu: “Ngày hôm nay chú tớ không ở nhà.” Các cậu có hiểu không?

Vì vậy, Dillow điện hạ dùng một loại thái độ rất chính kinh, đem các tiểu đồng bọn lừa gạt về nhà —— khoe đệ đệ!

Lúc chạng vạng, Wells sáng sớm bị toàn gia trình trọng đưa đi, thời điểm này lại một thân phong trần mệt mỏi trở về, Sở Du Nhiên sau khi nhìn thấy hần kinh ngạc hỏi: “Anh tại sao trở lại?”

Wells: “Đi tới nửa đường đột nhiên nhớ tới, ngày mai là lễ tình nhân, cho nên đã trở lại.” — việc công cũng có thể để người khác thay thế. Vợ mình, con nhỏ, người khác thay thế không được. Xưa nay không trải qua

cái ngày lễ này, cho nên đến thời điểm phải từ từ trải nghiệm.

Sở Du Nhiên: “...” Chưa từng nghe tới lý do bốc đồng như vậy! Quả nhiên, sinh vật loài mèo không quản nhiều hay ít phần lớn tổ tông đều bốc đồng!

Sau khi tan học, mang theo một đám tiểu đồng bọn tự tin bước chân menh mông cuộn cuộn về đến nhà Dillow điện hạ, phát hiện thảm trải nền màu nâu ở đại sảnh bị người đổi thành thảm lông màu vàng, như vậy vô cùng đơn giản phân chia ra cục lông, cục lông trắng còn có cục lông đỏ, nhưng mà trên thảm trải sàn còn có một con báo đen đặc biệt lớn, đang theo một nhóm nhỏ chơi đùa cợt lội.

Lông trắng đối với râu mép của phụ thân lông đen tương đối cảm thấy hứng thú, một bên dùng một cái móng vuốt kéo qua kéo lại, lông hồng nằm ở trong lồng ngực phụ thân, hoàn toàn không nhìn ra nó, vóc người tròn vo lại co chân lại, so với các ca ca, lúc này Caesar điện hạ không muốn chơi đùa, chỉ muốn an an ổn ổn ngủ một giấc.

Các người chơi cứ chơi, ta đi ngủ.

Nói chú mình không ở nhà Dillow vừa trở về liền thấy cảnh tượng này, ngốc như gà gổ: __ tất cả tiểu đồng bọn đều hiểu lễ phép vấn an, một đứa so với một đứa có giáo dưỡng. Chào hỏi xong đều dùng ánh mắt nghi hoặc xem Dillow: Cậu không phải nói chú cậu không ở nhà, đây là người nào? Chúng tớ cũng muốn nhìn một chút Émile dễ thương nha →__→ Dillow ánh mắt không tránh, kiên quyết không muốn cùng các tiểu đồng bọn đối diện.

Ở một bên Sở Du Nhiên bất đắc dĩ cười cười, sai người bưng ra một bàn thịt khô, bắt chuyện với đám tiểu đầu tể: “Khẩu vị các con thích ăn nhất, thầy giáo tự mình làm, có muốn ném thử hay không?”

Bọn nhỏ quả nhiên tạm thời từ bỏ Dillow, đi hết tìm Sở Du Nhiên chà xát, thuận tiện ăn thịt khô thầy giáo tự mình làm, còn có bánh ngọt, rất tuyệt vời

~Dillow còn đang xem Wells, có chút bất mãn rầm rì một tiếng, hỏi: “Tại sao chú trở lại?”

Wells nghiêng đầu xem cháu trai, đột nhiên nhấc móng vuốt đem cháu trai nhấn đảo, không để ý Dillow phản kháng trực tiếp vỗ cái bụng. Asa cùng Émile tưởng trò chơi mới lạ, đồng thời bò lên trên bụng Dillow, học bộ dạng phụ thân dùng nhục điểm vỗ vỗ, phụ thân đầy đủ giải thích đối với đứa nhỏ sức ảnh hưởng chiếm 80% lý luận, học rất ra dáng.

Dillow muốn phản kháng, lần thứ hai bị Wells trấn áp, đại báo đen đặc biệt bắt lương đối cháu trai nói: “Nhớ con, cho nên không nở lòng bỏ đi.”

Dillow (° °) Ngu xuẩn! Chú có bệnh! Chú ngu xuẩn điên rồi sao?!

Liền tại bên trong nửa phút Dillow sợ đến cháng váng này, hai con cục lông ở trên bụng đại ca tìm được mấy cái phần phần nhô ra, hai huynh đệ sinh đôi liếc mắt nhìn nhau, đều không hện mà cùng duỗi ra móng vuốt —— khu!

Bị đám trắng tiểu hồng đậu Dillow sợ đến run người, vươn mình bỏ chạy, lông trên đuôi từng sợi từng sợi đều nổ. Wells rốt cục bị chọc phát cười, ghét bỏ cháu trai: “Ngu xuẩn.”

Bị đánh thức Caesar mở mắt ra liền ở trên đậu đậu của phụ thân mổ một cái, cảm giác được chu vi an tĩnh, tiếp tục cao quý lãnh diễm ngủ.

Cả người cứng ngắc, quốc vương bệ hạ mặt đen sì: “...”

Tác giả có lời muốn nói: Dillow: Các người không nên gạt ta, ta đã học đếm, bốn cái chân đi một nửa, chính là hai cái, không tin xem tiểu đệ của ta!

Hết chương 54.

55. Chương 55

Tuy rằng bởi vì Wells ở nhà, bọn nhỏ không có thể cùng ba đứa nhỏ đùa giỡn, nhưng vẫn là đạt được mục đích, gặp được tiểu đệ xinh đẹp của Dillow.

Tiểu đệ dung mạo rất mạnh rất đáng yêu, tính cách cũng rất cường liệt, một lời không hợp liền mỗ, còn không hót lú lo, đặc biệt cao quý lãnh diễm.

Không chút ngoài suy đoán, đến buổi tối Caly cùng Archer lại muốn ở lại ngủ một đêm. Buổi tối ba đứa nhỏ chỉ vì sự tình thịt muối ăn ngọt hơn thịt khô đã xảy ra cãi vã kịch liệt, cho nên sau đó hung hăng đánh một trận.

Dillow cho là thịt muối là thịt chính thống, thịt khô là phản động vật ăn thịt, Archer cho là thịt khô đầu bếp làm có tiến bộ, thịt muối ăn nhiều sẽ rụng lông. Caly biểu thị: Bất kể là mặn hay ngọt, tớ cũng có thể ăn, các cậu đánh là được, tớ mới không cần quan.

Dillow cùng Archer đồng thời đối với thái độ này của Caly biểu thị bất mãn, cùng nhau nhào tới, Caly dễ tính nhưng không có nghĩa bé có thể bị khinh bỉ, sói con đánh nhau cũng rất kiên cường, ba con đánh đánh liền bắt đầu hỗn chiến, hỗn chiến xong liền quên mất tại sao muốn đánh nhau, không quản vì sao, đánh là được rồi.

Wells trong lồng ngực ôm ba đứa con, mặt không thay đổi từ bên ngoài phòng cháu trai đi ngang qua, ngữ trọng tâm trường giáo dục các con: “Đại ca các con là ở trong trứng lâu mới ngu xuẩn như thế, các con tuyệt đối không nên học nó. Sau này có ăn ngon trước tiên cho ca ca ăn một miếng, cho nó bồi bổ thông minh.”

Theo ở phía sau Sở Du Nhiên tâm một chà xát mặt, phương thức Wells thương đứa cháu trai này... Thực sự là riêng một ngọn cờ!

Sáng ngày thứ hai, sau khi Dillow bị Asa dán một móng vuốt, bị Émile cọ một cái, lại bị Caesar quăng một mặt cao quý lãnh diễm, thật vui vẻ đi học, lúc gần đi được ba đệ đệ đưa đi vân vân, quả thực quá may mắn(.).

Caly lúc gần đi liền hướng Émile lộ ra gương mặt tuần tú dương quang của chính mình, sói trắng nhỏ lắc đầu: Tiểu đệ đệ mau mau lớn, lớn lên Đại ca ca dẫn các đệ đi chơi

~Wells mặt không thay đổi nhìn Caly liếc mắt một cái, cúi đầu đem bảo bối giống cái duy nhất ôm vào trong lồng ngực, tiểu áo bông vẫn là mang theo bên người mới yên tâm.

Caly: “...” Quốc Vương thúc thúc từ khi sau khi làm phụ thân đột nhiên trở nên kỳ quái! Vừa nãy ánh mắt thật là phức tạp con xem không hiểu? Mà ~ mẫu phụ nói xem không hiểu cũng không cần xem, đi học thôi ~ ~ rảnh rồi liền đến trong nhà thầy giáo quýt cơm

~~Đem bọn nhỏ gây sự đưa đi, Wells ôm lấy nhóm cục lông, đối Sở Du Nhiên nói: “Ta đi ra ngoài một chuyến, trở về mang em đi ra ngoài chơi một chút.”

“Đi chỗ nào?” Sở Du Nhiên còn không có phản ứng lại, Wells đã biến mất tại chỗ, khiến Sở Du Nhiên híp lại đôi mắt, tiếp tục nhìn phương hướng trường học thuộc tính dị năng “Gió” chợt lóe lên, nhất thời liền rõ ràng ý tứ của Wells: Cái con mèo hồng này!

Sở hiệu trưởng mới vừa ăn xong điểm tâm, đang đứng ở bên cửa sổ phóng tầm mắt tới cảnh sắc trong trường học, Sở Du Nhiên tìm cho ông đầu bếp mới, làm cơm đặc biệt phù hợp khẩu vị Sở hiệu trưởng, mỗi ngày đưa thức ăn tới Sở hiệu trưởng đều có thể ăn sạch, hiện tại cái bụng có chút chống đỡ. Liền tại lúc này, bên tai một đạo tiếng gió xé rách không khí, nghe thanh âm liền có thể biết người đến là ai, Sở Hồng Vũ bắt mắt quét mắt người bò lên trên cửa sổ nhà ông, ghét bỏ nói: “Ai bảo con dùng loại phương thức xấu hổ này đến nhà ta làm khách?”

Wells đem ba đứa nhỏ trong lồng ngực đều đặt ở trên ghế salông, sắc mặt không thay đổi hồi đáp: “Cha dạy.”

Tập thể ba tên tiểu gia hỏa ngẩng đầu nhìn Sở hiệu trưởng: Trên người ngoại công có mùi thơm!

Sở Hồng Vũ bị nhìn có chút không biết làm sao, mắt ba đứa nhỏ tròn vo, một đứa so với một đứa thông suốt, một đứa so với một đứa hồ đồ hồn nhiên, cho nên thời điểm biểu đạt cũng rất rõ ràng: Ông ngoại ăn vụng cái gì? Mau giao ra!

“Con dẫn bọn họ đến là có ý gì?”

“Cha giúp con trông đứa nhỏ, con muốn đi hẹn hò.”

Wells từ bên trong không gian lấy ra một đồng lớn đồ vật, “Một ngày năm lần sữa, ngủ không cần đỡ, không ngốc thì sẽ trông được.” Nói xong cũng không quản Sở Hồng Vũ sắc mặt bị sét đánh kia, nhảy cửa sổ liền đi.

Ba cái cục lông tất cả đều xem Sở Hồng Vũ: Không ngốc đều sẽ trông được!

Sở Hồng Vũ: “...”

Ba thằng nhãi con không sai biệt lắm ánh mắt nhìn ông ngoại chính mình, Sở Hồng Vũ không có chuyện gì liền đi nhìn bọn nhỏ, bọn nhỏ đối Sở Hồng Vũ cũng quen biết, lúc thường ôm một cái chà xát vẫn được, chính mình trông một ngày? Sở Hồng Vũ không nghĩ tới.

Tuy rằng hoàn cảnh chưa quen thuộc, nhưng là người quen biết a, hơn nữa xung quanh tất cả đều là mùi vị ông ngoại. Asa nhìn thấy phụ thân vẫn luôn quản chính mình rời đi, một bên vừa nhìn Sở Hồng Vũ, một bên lúi ghé sô pha một chút, sau đó âm thầm ngồi xổm ở trên ghế sa lon, đi tiểu — trước tiên chiếm chỗ!

Nhìn thấy ca ca chiếm địa bàn, Émile học theo răm rắp, ngồi xổm xuống — đi tiểu trước tiên chiếm địa bàn!

Sau khi ngửi thấy được mùi vị Sở Hồng Vũ đứng im tại chỗ mặt đều tái rồi, nhanh chóng đi lên đem Asa nhắc lên, tiểu tử một mặt mờ mịt nhìn ông ngoại mình, cảm giác tư thế bị xách lên này đặc biệt không thoải mái, vì vậy hơi hơi vùng vẫy một hồi. Sở Hồng Vũ tim gan run lên, vội vàng đem cháu ngoại ôm trong lòng ngực, tất cả khí lực cũng bị mất hết, ghé sô pha ô ư có thể đổi lại, đứa nhỏ xách hồng liên giống như cắt thịt trong lòng ông.

Đồng dạng đều là miêu nhãi con, Asa cùng phụ thân bé đi con đường khác nhau, một người thường thường bị đánh, một người được ôm vào trong ngực cẩn thận từng chút, ai bảo đây là cháu ruột? Ở nơi này mềm lòng, Émile cũng chiếm xong địa bàn.

Sở Hồng Vũ rút ra khoe miệng đem ba đứa nhỏ đều ôm, đặt lên giường, chính mình cầm lên ghé sô pha liền ném ra ngoài, quay đầu lại nhìn trong phòng, toàn bộ phòng khách đều cảm thấy rất không an toàn. Sở hiệu trưởng lần này đặc biệt lời lệ phong hành, sai người đưa tới thảm trải sàn dày đặc, hiện tại, lập tức, lập tức! Đối cho ta! Làm hồng chân cháu ngoại ta thì làm sao?Chờ Sở hiệu trưởng trở lại phòng ngủ vừa nhìn, Caesar màu đỏ một mặt tỉnh táo đang ở trên gối của ông ngoại cọ cọ cái móng — các ca ca đều chiếm địa bàn, bé cũng phải chiếm một cái!

Sở hiệu trưởng đi tới lời Caesar một chút, quả cầu mập trực tiếp bị kéo lặn tới một bên, Asa cùng Émile cho là đệ đệ cùng bọn họ chơi đùa, trực tiếp liền nhảy tới đánh gục, ba tiểu tử dày thịt dày lông cùng nhau lăn. Sở hiệu trưởng cầm gối của mình— ném ra ngoài!

Người đưa thảm trải nền đặc biệt có hiệu suất, chỉ chốc lát sau liền tới nhà, đem nơi ở của Sở Hồng Vũ đều trải lên một tầng thảm dày đặc, ngay cả chân bàn đều bao, Sở hiệu trưởng đem ba đứa nhỏ mập mập ôm ra phòng ngủ, chớp mắt Asa cùng Émile liền bắt đầu đi tới đâu vô loạn tới đó, mài móng vuốt.

Caesar cao quý lãnh diễm uốn éo thân thể mập mạp, tìm một chỗ yên tĩnh nằm xuống ngủ. Asa vừa nhìn đệ đệ muốn ngủ, ý xấu nhào tới. Làm hùng hài tử cho dù ở thời kỳ sơ sinh cũng là cái hùng hài tử, mèo nhìn thấy quả cầu lông, tuyệt đối không nhịn được muốn cào mấy lần. Tính khí Caesar cũng không chịu nhún nhường, cao lãnh thì cao lãnh, trong xương còn thừa kế các đời cha chú hung tàn, không một lời cùng liền cùng ca ca đánh nhau. Émile cao hứng ở phía sau đuổi, giống như đang đuổi theo hai quả cầu lông.

Lần thứ nhất trông đứa nhỏ Sở hiệu trưởng: “...”

Bọn nhỏ đánh nhau làm sao bây giờ? Ta có phải đi lên ngăn cản bọn họ hay không? Ngoại trừ đánh người ông cái gì cũng không biết! Có muốn tìm con trai cầu viện một chút hay không? Nhưng là nhờ giúp đỡ sẽ

rất mất mặt làm sao bây giờ?

Sở hiệu trưởng xoắn xuýt...

Hoàng cung

Sở Du Nhiên nhìn thấy Wells chạy đi ra ngoài một chuyến đem ba đứa con đều tặng cho người ta, nghĩ cũng biết để lại chỗ nào rồi, có chút bận tâm hỏi: “Phụ thân thật sự có thể sao? Ông ấy chưa trông đứa nhỏ lần nào.”

“Sẽ học được.” Wells ôm eo Sở Du Nhiên, phi thường hưởng thụ thời gian rất cực rảnh rỗi của hai người, cà cà mái tóc mềm mại của người yêu, Wells bá đạo nói: “Sau này chính là công tác của ông ấy.”

Sở Du Nhiên bật cười, luôn cảm thấy lời nói này của mèo lớn đặc biệt hung tàn. Công tác của phụ thân cậu chính là trông đứa nhỏ và vân vân, thật sự sẽ không sót ruột đánh đứa nhỏ sao?

Sự thực chứng minh, thật sự sẽ không đánh đứa nhỏ!

Sở Hồng Vũ chỉ chốc lát sau liền chịu không được, xệ mặt xuống hướng con trai thỉnh giáo: Hai đứa nhỏ đánh nhau làm sao bây giờ?

Thời điểm Sở Du Nhiên nhận được tin tức đặc biệt không nói, ấu tể, vẫn là động vật loài mèo, nào có chuyện không đánh nhau? Đánh thì đánh đi, cũng không có lực công kích gì, nói nữa, bọn nhỏ cũng không phải đánh thật, biết đến đối phương là huynh đệ mình, sẽ nương tay. Vì vậy Sở Du Nhiên hướng đối phương trả lời một câu: Đánh đi, đánh không thành ấu tể trọc lông là được.

Sau đó liền thật vui vẻ cùng Wells ra cửa, lễ tình nhân, phải hẹn hò!

Hai người thời điểm năm ngoái nhận thức vẫn không có cùng nhau, không thể đồng thời trải qua lễ tình nhân, hiện tại nhìn lại, thậm chí ngay cả con đều có, Sở Du Nhiên hơi xúc động, thời gian trôi qua quá nhanh, luôn có loại cảm giác không cố gắng lãng mạn khiến bọn họ liền già rồi. Bây giờ nhìn xem bên người một người đàn ông, đừng xem thường gương mặt tuần mỹ này, thậm chí không nhìn ra dấu vết năm tháng, kỳ thực tuổi của Wells đã hơn ba mươi, lớn hơn mình mười mấy tuổi. Nghĩ tới hơi nhiều, cho nên Wells phát hiện tiểu bạn lữ của mình dĩ nhiên “Đa sầu đa cảm”, nhìn như vậy, người yêu của hắn vẫn là giống cái mảnh mai cần hắn tỉ mỉ chăm sóc, cũng không phải bởi vì làm mẫu phụ mà thay đổi. Sau khi luận chứng ra kết quả này, Wells rất tự nhiên dắt tay Sở Du Nhiên, trầm giọng nói: “Dẫn em đi một chỗ.”

“Chỗ nào?”

“Một chỗ có thể để cho em cảm nhận được ta yêu em.”

Sở Du Nhiên câu lên khóe môi, kéo tay Wells cười nói: “Hiện tại em cũng có thể cảm nhận được anh yêu em, anh không phải làm chuyện gì kinh thiên động địa, sẽ hù chết người.”

Wells bị ép dừng bước chân, nhú mày nhìn Sở Du Nhiên, dáng vẻ rất không cao hứng, “Em không tin năng lực của ta?”

“Chính là quá tin cho nên mới sợ sệt.”

Wells hít sâu một hơi, cảm thấy được hiện tại có loại kích động muốn ôm Sở Du Nhiên đánh đòn, con vật nhỏ không biết phân biệt này, chính mình vì em ấy cố ý để trống thời gian, em ấy dĩ nhiên không tin mình! Cái gì cũng không muốn nói, Wells ôm eo Sở Du Nhiên, cường thế mang đi.

Tinh cầu thú nhân, hiển nhiên đối với lễ tình nhân phi thường coi trọng, các nơi đều đang tổ chức hoạt động mừng ngày lễ, lúc này thú nhân độc thân cơ hồ đều bị người nhà đẩy ra kén vợ kén chồng, giống đực chuẩn bị không ít hoa cầu hoan, nhìn thấy giống cái độc thân mình thích sẽ đưa một đóa, nếu như đối phương tặng lại một đóa, nói rõ đối phương đối với hắn cũng có ý đó, hai người là có thể ăn cơm nói chuyện phiếm, thuận tiện phát triển một chút quan hệ. Nếu như giống cái sau khi nhận không có đáp lại, liền nói rõ người ta nhận chỉ là theo lễ phép, cũng không muốn cùng giống đực phát triển hữu tình đặc thù, lúc này thú nhân giống đực cũng không thể dây dưa, chỉ có thể đi tìm mục tiêu khác.

Chỗ khác không biết, ngược lại ở đế tinh người chấp hành pháp luật tương đối cao, đây chính là ngày hội kết thân, đặc biệt văn minh, đương nhiên hoạt động giải trí cũng tương đối nhiều.

Vì có thể chiếm được niềm vui của giống cái, tất cả giống đực đem túi tiền cũng là ngụy trang đến mức phình, sau này tại ngày đó như là nước chảy trôi ra.

Wells vốn là muốn mang Sở Du Nhiên tùy tiện nhìn sàn đấu giá, nhìn xem cậu có đồ vật gì thích, không cần quyền quý, liền dùng thân phận một người bình thường chiếm được vui vẻ của bạn lữ, chờ buổi tối lại dâng lên lễ vật chính mình chuẩn bị xong. Đáng tiếc, Sở Du Nhiên thật giống như đối với việc đi dạo phố xem trò vui cảm thấy hứng thú vô cùng.

Sở Du Nhiên tại đời trước đã từng ảo tưởng quá vô số lần, người như cậu, có thể có một người đối xử thật lòng... Cuối cùng, có thể cùng người yêu của chính mình tay trong tay quang minh chánh đại đi ở trên đường, được thể nhân bao dung? Đáp án là không thể, cho nên cậu vẫn luôn không dám đụng vào ái tình.

Đời này, những gì cậu mong muốn đều có, thậm chí còn có ba đứa con huyết mạch, mặc dù là người trong hoàng thất, thế nhưng người ở bên cạnh đem cậu bảo vệ quá tốt, một vương hậu quốc gia, muốn mỗi ngày đùa con nhỏ làm thầy giáo, Wells dĩ nhiên sẽ theo cậu vui vẻ. Sở Du Nhiên cảm động cầm lấy tay Wells, cười nói: “Wells, chờ chúng ta già rồi, anh cũng không thể bỏ lại em không quản.”

Wells xoa xoa đầu Sở Du Nhiên, bất đắc dĩ hỏi: “Em lại đang loạn tưởng cái gì? Ta làm sao có khả năng bỏ lại em?”

Sở Du Nhiên câu lên khóe môi, “Ý của em là, anh so với em già hơn, nhưng anh không thể được chết trước em.”

“Già?” Wells a một tiếng cười lạnh, lời nói khác không nghe thấy, chỉ cần một chữ này đâm lỗ tai, nhất định là chính mình trong ngày thường quá nghiêm túc, mới để cho quả cầu lông nhà hắn cảm giác hắn già, ngày hôm nay liền mượn cơ hội biểu diễn một chút, hắn là người vô cùng trẻ tuổi, thân thể cường tráng, còn phi thường lãng mạn.

Sở Du Nhiên nhìn Wells đột nhiên lộ ra vẻ mặt không cao hứng, còn tưởng rằng là chính mình nói cái chữ “chết” này làm cho đối phương kiêng kỵ, nâng lên gương mặt tuần tú của Wells đến gần hôn một cái, Sở Du Nhiên cười nói: “Không nên tức giận, em chỉ là tùy tiện nói một chút mà thôi.”

Tùy tiện nói một chút liền nói hắn già? Xem ra là tâm lý đã sớm có loại ý nghĩ này! Cảm giác địa vị giống đực của mình bị khiêu khích, mèo lớn bệ hạ quyết định trở lại nhất định phải đem Sở Du Nhiên trừng phạt một trận, dựng nên uy tín giống đực của chính mình, để quả cầu lông biết đến bên trong cái nhà này ai làm gia chủ.

Wells ánh mắt mịt mờ, không mở miệng nói chuyện, tâm tình nội liễm trên mặt còn bình tĩnh nghiêm túc, Sở Du Nhiên không cảm giác chút nào nháy mắt một cái, hoàn toàn không biết mình cùng mèo lớn suy nghĩ khác nhau, khiến lông mèo lớn tức đến nổ.

Tác giả có lời muốn nói: Asa: Chiếm cái địa bàn!

Émile: Chiếm cái địa bàn!

Caesar: Chiếm cái địa bàn!

Dillow: Rất tốt! Các đệ học rất nhanh!

Hết chương 55.

56. Chương 56

Hai người tay trong tay đi đến nhiều địa phương, Sở Du Nhiên nhìn dòng người nhốn nháo rộn ràng trước mặt, đề nghị: “Có phải che mặt hay không?”

Wells bắt mắt nhú nhú mày, “Tại sao phải che mặt? Không có người nào không nhận ra.”

Sở Du Nhiên nghe giọng điệu này mới biết lông mèo lớn còn đang nổ, hé mắt, Sở Du Nhiên coi như không nghe thấy, quả nhiên không thể tạo thói quen cho mèo lớn!

Wells cầm tay cậu hứng thú tràn đầy hướng trong đám người xuyên, Sở Du Nhiên cũng buông lỏng, bọn họ cũng là phu phu bình thường, có tên trong danh sách đăng kí được toàn bộ thủ đô để quốc thừa nhận tại sao không thể trải nghiệm một cuộc sống của người bình thường? Wells thấy Sở Du Nhiên “không có tim không có phổi” như thế, vẫn còn đang bức mình, lại nhìn đối phương một cái khắp khuôn mặt tươi cười, tâm lý đột nhiên liền thuận.

Nghĩ tới đây Wells bắt mắt kéo Sở Du Nhiên, ôm vào trong ngực hung hăng hôn một cái —— con vật nhỏ này! Trở lại tiếp tục thu thập, từ từ thu thập!

Lúc đầu người bên ngoài cũng không để ý bọn họ, dù sao ngày hôm nay người trẻ tuổi đi ra ngoài du ngoạn rất nhiều, đợi sau khi phát hiện lại trải qua khiếp sợ, hoàn hồn, hai người đã đi xa.

Bất quá, quốc vương bệ hạ cùng vương hậu điện hạ dĩ nhiên giống như tình nhân bình thường hẹn hò, quốc vương bệ hạ cao lãnh bị vương hậu đồng hóa?

Hai người dẫn tới người bên ngoài dừng lại động tác dồn dập nhìn lên, Sở Du Nhiên cảm thấy tiếp tục như thế sẽ ảnh hưởng hoạt động bình thường cử hành, muốn tìm một chỗ tránh một chút, Wells mặt tối sầm lại trực tiếp mang theo cậu đi buổi đầu giá.

Gian phòng buổi đầu giá đã sớm đặt xong, đương nhiên, cũng có thể ở trên mạng sớm chọn phòng, trực tiếp chọn. Wells vì mang Sở Du Nhiên đi ra ngoài giải sầu, đã sớm sai người chuẩn bị phòng.

Đem người kéo vào liền đóng cửa lại, Wells liền đem Sở Du Nhiên nhấn ở trên cửa, bá đạo hôn lên, giống cái trêu hoa ghẹo nguyệt này, dĩ nhiên hấp dẫn nhiều giống đực nhìn em ấy như vậy!

Ghen, nhưng là thật không tiện nói ra chỉ có thể dùng biện pháp như thế tuyên thệ dục vọng chiếm hữu của chính mình. Sở Du Nhiên ban đầu khước từ một chút, cảm giác được đối phương cường thế, tâm lý thở dài, thuận theo đỡ lấy bả vai của đối phương, ngẩng đầu lên, thừa nhận cái hôn bá đạo lại có chút hung ác này. Tinh thần lực ôn nhu cuốn lấy hạch dị năng của Wells, lại phát hiện đối phương căn bản cũng không có ý tứ xao động, lúc này cậu cũng minh bạch, đây là đang ghen!

Nhưng là, ở nơi nào ăn dinner?

Hoàn toàn là không có lý do a?

Đợi đến khi đối phương tâm tình tốt, Sở Du Nhiên đã bị hôn có chút run rẩy, treo ở trên người Wells, khoe mắt ứng hồng nhìn Wells, bị hôn đến môi đỏ ửng còn mang theo vệt nước, cậu có chút bất mãn trừng Wells liếc mắt một cái, người này cũng thật là... Không biết nơi này có camera hay không, đây là muốn phát sóng trực tiếp sao?

Wells tâm tình tốt, lần thứ hai cúi đầu, dùng đầu lưỡi miêu tả hình dáng môi của Sở Du Nhiên, động tác này là Wells thích làm nhất, làm qua rất nhiều lần, mỗi một lần cũng làm cho Sở Du Nhiên không ngừng được cả người run rẩy. Một bên lo lắng bị người rình coi, vừa cảm thụ đối phương quý trọng, Sở Du Nhiên biệt nữ đem mặt chôn ở trong lồng ngực Wells, âm thanh đã là khàn khàn khó nhin, “Bệ hạ, anh muốn bị người ta vậy xem sao?”

“Gọi ta là Wells.” Giống như thời điểm bọn họ mới vừa quen, mèo lớn lãnh ngạo đối với cậu nói, gọi ta là Wells.

“Wells...” Sở Du Nhiên nở nụ cười, ngữ điệu mang theo cảm giác hạnh phúc tràn đầy.

Wells hài lòng hôn một cái thái dương của cậu, tay lớn đã xoa eo của Sở Du Nhiên, đem người hướng trong ngực nhấn nhấn, làm cho cậu cảm nhận được khát vọng của chính mình, ngữ điệu thanh lạnh cũng biến thành khàn khàn, “Em yên tâm, nơi này sẽ không lắp đặt thứ đó.” Chỉ cần có người nhòm ngó, hẳn lập tức liền có thể cảm giác được, đáng vẻ quả cầu lông hiện tại đẹp như vậy, hẳn làm sao sẽ để cho người khác nhìn thấy?

Sở Du Nhiên quan sát một chút bốn phía, lập tức không biết làm sao phun tào, có lẽ là vì thỏa mãn tâm lý giống đực nhân cơ hội ở trên người giống cái chiếm chút lợi lộc, hôm nay phong cách trang sức thực sự là làm nổi bật chủ đề, trang trí thành phòng tình nhân. Hơn nữa từ chi tiết nhỏ cũng nhìn thấu tổ chức dụng tâm cũng không thiếu tiền, cân nhắc đến có thể thuê gian phòng đều là quý tộc, cho nên đồ dùng tất cả đều là sản phẩm mới, bên trong phòng hết thấy trang trí toàn bộ không có một tia khí tức người khác đã dùng qua.

“Ta muốn toàn thân em đều nhiễm phải hơi thở của ta, khiến người khác không dám nhòm ngó.”

Sở Du Nhiên sau khi rõ ràng lời này căng thẳng trong lòng, sau đó lại bị hôn, cảm giác mình hiện tại lại như tiểu thiếu niên vụng trộm vừa sốt sáng vừa kích thích, một cái đơn giản xoa xoa liền khiến cậu khắc chế không nổi cả người run rẩy. Biết đến cứ tiếp tục như thế sẽ phải ở chỗ này phát sinh cái gì, Sở Du Nhiên lập tức phân thần dùng tinh thần lực cuốn lấy Wells, làm cho hắn tỉnh táo lại.

“Chờ trở lại, ăn... Wells! Chờ trở lại tiếp tục... Hí!” Trên môi bị cắn một cái, Sở Du Nhiên đau hít vào một ngụm khí lạnh, thân thể lúc này huyền không, Wells đem cậu ôm, trực tiếp áp tại trên ghế salông phòng đấu giá, “Không kịp đợi!”

Sở Du Nhiên: “...”

Buổi trưa, nơi ở Sở Hồng Vũ.

Bị ba cháu ngoại ngáng chân Sở Hồng Vũ căn bản cũng không có thời gian đi làm chuyện công, Asa cùng Caesar ôm nhau từ tường phía đông lần tới tường phía tây, rồi từ tường phía tây lần tới tường phía nam. Émile lại ở phía sau đuổi theo tiếp sức cho ca ca cùng đệ đệ, có lúc còn nhân cơ hội khét một móng vuốt, ngược lại cũng không biết cắn ai, nói chung hành động này cũng đưa đến tình hình trận chiến càng ngày càng kịch liệt. Sở Hồng Vũ lo lắng đề phòng theo ở phía sau, còn vô cùng vui mừng chân bàn đã được bao một tầng đệm dày.

Thương yêu cháu trai chuyện như vậy, thật sự là không có cách nào trị liệu!

Liền tại thời điểm Sở hiệu trưởng tâm can vẫn luôn run rẩy, trợ lý hiệu trưởng được sắp xếp chuyện vặt vãnh, đột nhiên gửi tới tin nhắn: “Hiệu trưởng các hạ, khu ấu tể xảy ra chuyện, một giống đực tạp vật đột nhiên dị năng mất khống chế, có chuyện ở gần lớp tiểu Cửu, gấu mèo gọi là Panda kia vừa vịn từ trên cây rơi xuống, cẳng chân té bị thương, còn bị kinh hãi. Chủ nhiệm đã dẫn người đi xử lý, xin chỉ thị ngài có muốn thông báo cho Banksy đại nhân hay không?” “Ta lập tức tới ngay.” Sở Hồng Vũ đem ba đứa nhỏ ôm vào trong lòng, sắc mặt trở nên âm trầm, hàng năm sự tình dị năng giống đực bùng nổ cũng không ít, bất quá ở trường học từ chưa từng xảy ra, bởi vì ở trường học ông trồng rất nhiều cây bình an.

Loại cây này có động viên tác dụng tinh thần lực, không quản giống đực hay là giống cái, cho dù là ấu tể nhỏ nhỏ, đều sẽ có hiệu quả trấn định rất tốt. Có người ở trường học nổ tung dị năng, lại là ở khu ấu tể, trùng hợp là ở khu phụ cận lớp Tiểu Cửu.

Sở Hồng Vũ ánh chừng ba đứa nhỏ, mặt lạnh liền đuổi tới.

Học sinh của ông đều là bảo bối của ông, ai dám động, ông liền để người đó đền mạng!

Trên đùi Panda bị bong một lớp da, được giáo y thoa thuốc bọc lại, an ủi bé hai ngày phải ở nhà dưỡng thương. Đáng tiếc tiểu tử bùng nổ tai không muốn nghe, ngồi dưới đất vẫn luôn khóc chút chút, thân thể mập mập về thành một quả cầu, chỉ đưa ra một cái chân ngắn mập, trên chân ngắn cột băng gạc, thoạt nhìn đặc biệt thê thảm.

Xung quanh Dillow bọn họ vòng quanh bé, bên ngoài nhóm tiểu sư tử hổ báo cũng vây quanh một vòng tròn lớn, tất cả đều quan tâm nhìn Panda, nhìn bé khóc chút chút.

Thầy Hal đoán không được tính khí Panda, muốn dỗ cũng dỗ không được, gấp đến nổi cũng muốn cùng khóc.

Dillow thở dài, chạy đến một bên gửi tin nhắn cho Sở Du Nhiên. Quả nhiên, trường học không còn thầy giáo ngu xuẩn, bầu trời liền một mảnh tằm tối.

Sở Du Nhiên đang ngăn trở Wells bại gia, chờ Wells ý do vị tấn giải thêm, buổi đấu giá chỉ còn dư lại một khối cổ ngọc cuối cùng. Thứ ngọc này, tại tinh cầu này cơ hồ không có, bất quá đối với đời trước xuất thân thế gia mà nói, Sở Du Nhiên đối với ngọc còn có chút nghiên cứu. Thời điểm người chủ trì lấy ra khối ngọc tỳ hưu này Sở Du Nhiên liền không nhịn được nhìn nhiều mấy lần, Wells vốn là muốn tiêu tiền, tiền không tốn ra trong lòng cũng là rất không cao hứng, lại thấy được Sở Du Nhiên có hứng thú, khẳng định phải lấy cho được miếng ngọc bội này.

Giá khởi điểm chính là tám triệu tinh tệ.

Bởi vì ngọc tỳ hưu này thợ làm phi thường tinh xảo, lại là vật cuối cùng làm then chốt bán đấu giá, tới nơi này tất cả đều là quý tộc, cũng đều không thiếu tiền. Trong cái ngày đặc thù này ai cũng muốn chiếm được niềm vui giống cái bên người, cho nên tăng giá liền giống như không cần tiền.

Đầu ngón tay Wells đâm một cái, trực tiếp đem giá tiền thêm đến 30 triệu, Sở Du Nhiên cảm thấy tiền này tiêu không đáng giá, cũng không phải gió lớn thổi tới, tiền này còn không bằng giữ lại cho Dillow cưới vợ.

Ôm lấy ngón tay Wells nhanh chóng ngăn trở, món đồ kia mua về cũng không dùng được, cậu cũng không có hứng thú quá lớn, chẳng qua là đồ chơi, cùng này đó người tinh trùng lên não ngớ ngẩn tính toán quả thực chính là coi tiền như rác.

Wells nhú mày nhìn Sở Du Nhiên, ở nhà bị vợ quản, ra khỏi nhà vẫn bị vợ quản, tiêu tiền cũng bị vợ quản, vợ đây là muốn trời cao! Vừa nãy giáo huấn quả nhiên không đủ!

Sở Du Nhiên căn bản cũng không sợ, anh trừng em em cũng phải trừng anh, chính là yêu thích quản anh như thế!

Hai người liền trừng nhau, Wells nheo mắt lại, không nói một lời liền có ý tứ thu thập thêm một lần nữa, để Sở Du Nhiên nhận rõ cái nhà này ai làm gia chủ.

Lúc này, máy điện thoại Sở Du Nhiên lại vang lên, vừa nhìn là Dillow gọi tới, Sở Du Nhiên còn tưởng rằng thời điểm đứa nhỏ này ăn cơm trưa lại muốn đệ đệ, mỉm cười nghe, ánh mắt lại bị hoàn cảnh sau lưng Dillow hấp dẫn.

Hai cây bình an bị lợi trảo tập kích, thân cây trực tiếp bẻ gãy, tường viện cũng bị ngoại lực hư hao, trên đất một chỗ đá vụn, xung quanh ngồi rất nhiều đứa nhỏ, chủ yếu nhất là Panda vẫn cứ khóc.

Sở Du Nhiên nghe thấy tiếng khóc này lòng đều xoắn, mấy đứa nhỏ này cũng giống như là người thân của cậu, rơi mấy sợi lông cậu liền đau lòng. Nhìn thấy tình cảnh trước mắt, Sở Du Nhiên đồng tử co rút lại, lãnh mặt xuống hỏi: “Dillow, Panda làm sao vậy?”

“Có người điên, Panda bị dọa từ trên cây rơi xuống, vẫn luôn khóc, dỗ không được.” Dillow banh khuôn mặt nhỏ, cũng không biết làm sao thực hiện.

“Trên cây?” Sở Du Nhiên miệng vừa kéo, gấu mèo vốn không đốt nát, nhỏ như vậy bò lên cây làm gì? Bất quá có người dị năng nổi khùng cũng làm cho cậu ý thức được sự tình không giống bình thường, Sở Du Nhiên an ủi: “Thầy lập tức liền đi qua tìm các con.”

Wells mặt lạnh, có chút bất mãn hai người hẹn hò bị cắt đứt, bất quá chuyện như vậy cũng là không có cách nào, lại giống như hắn có rất nhiều lúc thân bất do kỷ, chỉ có thể bất mãn, kìm nén!

Thời điểm trước khi ra cửa Wells ném cái quả cầu sét, đem ghế sofa mình đã dùng qua nổ thành vụn vụn, đồ vật quả cầu lông đã dùng qua, ai cũng không thể dùng lại!

Thời điểm Sở Du Nhiên đến, Sở Hồng Vũ mới vừa đến chưa bao lâu, dù sao tốc độ Wells rất nhanh, Sở Hồng Vũ còn mang theo ba đứa nhỏ cũng không nghe lời. Dillow nhìn thấy ba đệ đệ đều bị mang ra ngoài, lập tức liền tặc mao, bên ngoài nguy hiểm như vậy tại sao lại đem bọn đệ đệ mang ra đây? Đệ đệ cần phải được nuôi dưỡng ở bên trong pháo đài cao cao, đi ra vạn nhất gặp phải người xấu làm sao bây giờ?

Sở Hồng Vũ đem ba đứa cháu ngoại ôm chặt, không quản đến chỗ nào, chính là chơi bạt mạng, ông cũng sẽ không để đứa nhỏ thoát ly tầm mắt của ông, trong lòng ngực của ông là nơi an toàn nhất —— Dillow giận a!

Bên cạnh mấy đứa nhỏ cũng đều hiếu kỳ: đệ đệ Dillow lớn lên thật đáng yêu đấy

~Dillow đối với xung quanh tất cả đều là mặt cảnh giác, Dillow diện hạ có một thần kinh nhạy cảm, có thể lập tức phát hiện ánh mắt đối với đệ đệ mình nhòm ngó!

Sở Du Nhiên vừa đến đã nhìn thấy cảnh tượng này, bất đắc dĩ đem ba tên tiểu gia hỏa từ trong lòng ngực Sở Hồng Vũ chuyển đến trong lòng ngực Wells, mắt thấy một gia hỏa chân thật ngủ, hai con tiểu tử khác dùng móng vuốt kéo mặt phụ thân bọn họ, Sở Du Nhiên cũng không để ý tới cha con bọn họ nữa, trước tiên đi đến bên người Panda, nhìn Panda ôm chân khóc chút chút, đau lòng sờ sờ đầu Panda, hỏi thầy Hal bên cạnh: “Thương tổn có nặng hay không?”

Hết chương 56.

57. Chương 57

Sở Du Nhiên đau lòng sờ sờ đầu Panda, hỏi thầy Hal bên cạnh: “Thương tổn có nặng hay không?”

Hal lắc đầu, khổ sở nói: “Chính là bong một lớp da, có thể là bị kinh hãi, Panda vẫn luôn khóc, em đã báo cho người nhà của bé, người nhà nghe nói ngài đến, lại không có phái người tới đây.”

Sở Du Nhiên hiểu rõ gật gật đầu, biết đến Banksy đại nhân không muốn bại lộ thân phận của Panda, chỉ là phá một chút da... Sở Du Nhiên hạ thấp giọng hỏi Panda: “Con ngoan, chúng ta ngày mai không thể vận động có đúng hay không? Bởi vì Panda bị thương.”

Panda nghe xong ánh mắt sáng lên, sau đó khóc chút chút gật gật đầu.

Sở Du Nhiên hé mắt, “Về sau chúng ta cũng không thể chuyển động, sau này đã lâu cũng không thể vận động có đúng hay không? Bởi vì Panda thương tổn rất nghiêm trọng.”

Panda gật đầu tiếp tục khóc chút chút, rầm rì hiển nhiên mệt mỏi, nước mắt đều rơi không ra.

Sở Du Nhiên bất đắc dĩ thở dài, tại trên ót Panda xoa nhẹ một cái, hùng hài tử này! Khóc chút chút cũng không phải là bởi vì đau, bé chỉ là muốn để cho mình thoát nhìn thương tổn rất nghiêm trọng, dễ dàng trốn tránh vận động giảm béo!

Sở Du Nhiên không biết nói gì với tên tiểu tử này, nhìn thấy Sở Hồng Vũ còn đang kiểm tra nơi xảy ra vụ án, đầu tiên là đi tới bên người Wells, “Thương lượng với anh một chuyện.”

Wells méo xệch đầu, né tránh con trai khét móng vuốt nhỏ, sắc mặt nhu hòa nói: “Em nói.”

“Hiện tại em tạm thời không thể trở về trường học, mấy đứa nhỏ này ở đây em cũng rất không yên lòng, có thể đem bọn nhỏ đều đón đi hay không, ở trong cung lên lớp.” Mấy tiểu tử này tính cách khác nhau, thầy Claude cùng thầy Hal, rõ ràng không trị nổi bọn họ.

Wells thoáng do dự một chút, gật đầu, “Em cao hứng là tốt rồi.”

Sở Du Nhiên nở nụ cười, “Như vậy cũng tiết kiệm mỗi ngày đưa Dillow đi học.”

Tự nhiên Wells đáp ứng, Sở Hồng Vũ cũng không có gì có thể nói, vài nhãi con này đều là tổ tông, sớm đi ông sớm bớt lo, vì vậy phái người đem bọn nhỏ đều đưa đi. Thầy Hal làm trợ giáo, cũng bị đưa đi.

Lúc trước an bài thầy Hal làm trợ giáo cho Sở Du Nhiên cũng là có nguyên nhân, thầy Hal không chỉ là tâm tư đơn thuần lại thận trọng, mà là xuất thân của bản thân cũng rất tốt. Xuất thân quân nhân thế gia, ca ca là đội trưởng đương nhiệm đội hộ vệ hoàng gia, mặc dù là thoát nhìn là gia tộc thô rất tầm thường, nhưng toàn gia đều là bạo lực thô, đối với hoàng thất tuyệt đối trung thành, lễ nghi quý tộc cũng học không sai, mặc dù có chút nhát gan, cũng vẫn rất trấn định.

Sở Du Nhiên đem nhóm trẻ con đều đón đi, vấn đề còn lại cũng nhất định phải giải quyết.

Wells đã phái người đi thăm dò vị giống đực dị năng bùng nổ kia cùng ai có tiếp xúc, tin tưởng sự tình rất nhanh sẽ có thể cháy nhà ra mặt chuột. Nhưng mà còn không đợi cho đến lúc này, hội nghị đã bắt đầu nhằm vào Sở Du Nhiên khoảng thời gian này tiến hành phê phán. Wells vì cậu không để ý hoàng thất tôn nghiêm, trị tội một nhất đẳng Công tước, hiện nay cùng cậu không để ý đến thân phận ra ngoài du ngoạn, không khác gì bình dân, hiện tại rõ ràng là vương hậu lại không để ý đến thân phận đi làm một thầy giáo, hơn nữa tại thời điểm ấu tể bị thương dĩ nhiên không ở bên người, bất kể là bên nào, đều là cậu thất trách. Làm vương hậu như vậy, căn bản không có giá trị!

Hội nghị vừa lên tiếng, con dân đế quốc vốn đang thảo luận quốc vương cùng vương hậu thân dân đột nhiên cầm khẩu. Chuyện này rõ ràng cho thấy chính trị đánh cờ, hoàng thất cùng nghị hội mâu thuẫn, đã không phải là vấn đề mới có.

Đêm đó Wells nhìn hội nghị phát đi quyết định phê phán, hừ lạnh một tiếng, sát khí trên người khiến Crewe vẫn luôn đi theo bên cạnh hần cả người đều run lên.

“Những chuyện bảo ông làm ông làm xong chưa?” Wells dè xuống lửa giận của chính mình, hỏi người ở bên cạnh.

Crewe lấy ra một cái hộp đóng gói tinh xảo, cúi đầu cẩn thận nói: “Khối ngọc ngài muốn đã mua được, lễ vật cũng đã chuẩn bị kỹ càng, bất cứ lúc nào cũng có thể bắt đầu.”

“Vậy liền bắt đầu đi!” Wells mở hộp ra liếc mắt nhìn, đứng lên lưu lại câu nói này, nhanh chân rời đi.

Sở Du Nhiên đang ở bên trong u buồn, dù là ai bị nói mình không xứng với bạn lữ, còn bị người bên ngoài cây ngay không sợ chết đứng lấy ra một đồng lớn lý do nói cậu không xứng, tâm tình đều sẽ khó chịu.

Tôi sống cuộc sống của tôi, mắc mớ gì đến các người?

Tối nay khí trời có chút âm trầm, trong không khí kèm theo hơi ẩm, thoát nhìn sắp mưa rồi, ngay cả ngôi sao lồng lộng ngày xưa đều bị che đi, Sở Du Nhiên đứng ở bên cửa sổ, nhìn bầu trời đêm, sắc mặt âm trầm giống như bầu trời đêm bên ngoài.

Dillow phát hiện cậu tâm tình không tốt, cũng biến thành báo con ngoan ngoãn, tự giác đem Asa cùng Émile còn đang âm ỉ, vung ra trên lưng của chính mình, điều lên Caesar đang ngủ, trở về gian phòng của mình, để Sở Du Nhiên một mình yên tĩnh lại.

Thấy cảnh này, Sở Du Nhiên sắc mặt hòa hoãn không ít, không quản người khác nói thế nào, người nhà của cậu đều là tri kỷ như thế.

Liền tại lúc này, Sở Du Nhiên tâm tư hơi động, ánh mắt theo bản năng nhìn về phía trước cửa sổ, Wells mới từ trước cửa sổ bò lên, nhìn thấy Sở Du Nhiên chăm chú theo dõi hần như thế, mắt hững hờ một tiếng, vốn định cho quả cầu lông một niềm vui bất ngờ, nhưng cuối cùng lại bị phát hiện, đúng là giống cái đốt nát không rõ phong tình.

Sở Du Nhiên bật cười, “Anh leo cửa sổ nghiện rồi đúng không? Tại nhà mình cũng leo cửa sổ.”

Wells ngồi ở bệ cửa sổ, đối Sở Du Nhiên đưa tay ra, trong mắt mang theo ý cười nhàn nhạt, động tác của hần rất tao nhã, Sở Du Nhiên cười đem bàn tay đưa qua, cảm thấy được mềm lớn nhà cậu cho dù leo cửa sổ cũng so với người khác nhìn đẹp hơn.

Ôm eo Sở Du Nhiên, Wells đem người rút ngắn trong ngực của chính mình, hơi dùng lực một chút, đem Sở Du Nhiên ôm đến ngồi ở trên đùi của mình, ngực thân cận dán vào người ở trong lồng ngực, hần có thể rõ ràng cảm nhận được tiếng tim đập của Sở Du Nhiên. Sở Du Nhiên quay đầu xem phía sau, ngày hôm nay không có sao, ngồi ở chỗ này nhìn cái gì? Xem bầu trời đen sao?

Wells đem cằm đặt ở trên bả vai của Sở Du Nhiên, ra hiệu cậu xem bên ngoài.

Sở Du Nhiên đem thân thể nghiêng về sau, thanh tĩnh lại xem xa xa, khoảng chừng qua nửa phút, bầu trời vốn là âm trầm liền xuất hiện tia sáng, mây đen bị đuổi tản ra, ngôi sao bắt đầu hiển hiện, một quả cầu ánh sáng xuất hiện ở bên trong ngôi sao, Sở Du Nhiên kinh ngạc trợn mắt lên, thời khắc này cậu thật giống như thấy được mặt trăng nơi quê nhà.

Ngay sau đó lại xuất hiện chín viên “mặt trăng” không chênh lệch nhiều, bài trừ thành một cái hình trái tim, Sở Du Nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, “Thật là đẹp!”

Wells hài lòng nhếch miệng, giống như con mèo làm nũng ở bên tai Sở Du Nhiên cà cà, không nhịn được duỗi ra đầu lưỡi, liếm liếm môi hồng trước mắt, thanh âm trầm thấp khàn khàn lại gợi cảm, lưu luyến đa tình, “Nhìn cho thật kỹ, đây là lễ vật ta tặng em.”

Vừa dứt lời, mười viên quả cầu ánh sáng bỗng nhiên nổ tung ra, hàng mấy chục ngàn tia chớp nhỏ kéo cái đuôi dài đằng đằng hướng bốn phía lật sạch bắt đầu khuếch tán, trong chớp mắt liền ở toàn bộ vùng trời để tinh hình thành một hồi mưa sao thanh thế thật lớn.

Bầu trời đêm đột nhiên biến sáng, tất cả con dân đế tinh đều dừng lại động tác trong tay, ngược đầu nhìn lên bầu trời đêm, vừa mới bắt đầu cái hình trái tim cũng có không ít người nhìn thấy, thời gian đúng lúc là lễ tình nhân, dự báo thời tiết cũng không có dự báo sẽ có mưa sao lớn như vậy.

Điều này hiển nhiên là bởi vì, giống được muốn chiếm được niềm vui giống cái, sai người chế tạo một hồi mưa sao. Người có thể có tác phẩm lớn như vậy, là ai không cần nói cũng biết.

Sở Du Nhiên nhìn sững sờ, đẹp quá, xinh đẹp không chân thực, không hiện thực!

Cái lễ vật này, quá trân quý!

“Thích không?” Nhìn Sở Du Nhiên biểu tình cảm động, trên mặt Wells rốt cục lộ ra ý cười.

“Yêu thích! Cảm ơn anh!” Sở Du Nhiên rốt cục cười vui vẻ, đôi mắt nhìn bầu trời sao, đều không nỡ lòng di chuyển, con mắt màu đen theo ngôi sao lướt xuống bị nhiễm phải một một tầng sao óng ánh, ngũ quan xinh xắn bởi vì vui vẻ cũng nhiễm phải một tầng đỏ ửng.

“Cho nên, ta là người lãng mạn.” Không thể lại nói hấn già!

Wells ôm Sở Du Nhiên cánh tay dần dần dùng sức, muốn đem tâm tư Sở Du Nhiên kéo về trên người mình, nhưng đáng tiếc, Sở Du Nhiên còn đang xem bầu trời đêm, than thở hỏi: “Sao anh lại làm được?”

Wells ở trên eo Sở Du Nhiên nặn nặn, sắc mặt không thay đổi chiếm tiện nghi, ngũ khí thần nhiên nói: “Nổ mấy cái tinh cầu mà thôi.”

Sở Du Nhiên: “...” Vốn là tưởng công nghệ cao gì, dĩ nhiên là nổ tinh cầu để thiên thạch rơi xuống trong quá trình hình thành mưa sao! Sau khi cảm động, Sở Du Nhiên không khỏi đang nghĩ, cách xa ở vũ trụ binh lính ở bên ngoài hoàn thành cái nhiệm vụ này sẽ nghĩ như thế nào? Wells điên rồi sao?

Wells đem cái hộp tinh xảo kia lấy ra, từ bên trong lấy ra viên ngọc tỳ hưu, đưa vào lòng bàn tay Sở Du Nhiên cười nhạt nói: “Chỉ cần em muốn, ta sẽ giúp em lấy xuống, cho dù là bầu trời sao ngoài kia.”

Sở Du Nhiên nhìn lòng bàn tay, viên mắt nóng lên, sau đó nắm chặt tay thành nắm đấm, cười ôm cổ Wells, cảm động nói: “Cảm ơn anh, gặp phải anh, thật tốt.”

“Em nên nói, gả cho ta, thật tốt.” Wells đem người ôm sát, trước tiên là hôn một cái, sau đó nhìn Sở Du Nhiên, nhất định muốn chờ cậu chính mồm nói ra.

Sở Du Nhiên cười nói: “Đúng a, gả cho anh, thật tốt!”

Ánh mắt Wells buồn bã, trối lại đầu Sở Du Nhiên, cấp bách hôn lên.

...

Ngoài cửa, Dillow trên lưng ngồi một đứa nhỏ lông bù xù, trên cổ cưỡi một đứa nhỏ lông bù xù, trong miệng còn ngậm một đứa nhỏ lông bù xù, dùng cân nặng năm mươi cân công lấy bọn đệ đệ hơn ba mươi cân, quả thực chính là đại lực sĩ. Bọn đệ đệ đối bụng, muốn ăn cơm, Dillow điện hạ là tối chọn món ăn.

Lindsay vội vàng đem món ăn dâng lên cho tứ huynh đệ, mỗi người cho một bát cháo thịt, ba con mèo ăn rất nhanh, Caesar từng miếng từng miếng mổ, các ca ca đều ăn sạch hết, bé còn sót lại hơn nửa bát.

Asa thè cổ một cái, luôn cảm thấy trong bát đệ đệ so với mình ăn ngon hơn, ngược lại bé ăn xong rồi, cũng không sợ cháo của mình bị ăn mất, tiểu tử hồng duỗi ra móng vuốt, dính dính một bên bát, nhìn bộ dạng Caesar không chút nào để ý, đột nhiên nhào tới “Nhanh như hổ đói vồ mồi”!

Dillow mắt thấy, một móng vuốt đem Asa vỗ trên đất, dùng móng vuốt nhấn, mặt lạnh dạy dỗ: “Đệ là ca ca, đệ làm sao có thể cướp đồ vật của em trai ăn?!”

Lời này vừa mới nói xong, liền thấy Émile đưa đầu lưỡi liếm liếm bát Caesar, Caesar ngẩng đầu nhìn bé, không phản ứng.

Dillow gật gật đầu, đặc biệt có uy nghiêm làm ca ca, vẫn là tiểu Caesar tương đối nghe lời, biết đến Émile là giống cái, từ nhỏ đã biết đến nhường cho đối phương, xem ra không nghe lời chính là tiểu Asa!

Bị đại ca nhấn ở dưới móng vuốt giấy dựa không ra, Asa ngáp một cái, cứ như vậy ngủ.

Dillow bắt đắc dĩ đem bé vung lên lưng của chính mình, chờ Caesar đem cơm ăn xong, sẽ đem Caesar vung lên trên lưng của chính mình, điều lên Émile, đi đặc biệt tao nhã: Chú ngu xuẩn đã ngủ, bé là có thể mang bọn đệ đệ ngủ chung, ai cũng không thể cản. (^) sáng ngày thứ hai năm giờ, Dillow điện hạ bị một quả cầu lông nhảy lên mặt trực tiếp thức tỉnh, ngay sau đó lại một đũa mập mập nhảy lên đầu, trảo lỗ tai của bé, bọn đệ đệ đồng loạt kêu: Đói bụng!

Caesar tương đối cao lãnh, cũng không thích phát ra thanh âm lú lo nãi khí, trực tiếp ôm lấy đầu Dillow từng miếng từng miếng mổ: Đói bụng! Muốn ăn cơm!

Dillow lão đảo đứng lên, nháy mắt một cái, liền thấy gối của chính mình bị móc một cái lỗ thủng to! Đồ vật trong bụng gối đều bị móc ra, hiện trường đặc biệt hung tàn!

Ráp trải giường bị cào nát vài cái lỗ hồng, bọn đệ đệ dùng ráp trải giường cọ xát móng vuốt, ráp trải giường không chịu nổi bọn họ dằn vặt, tử trận!

Dillow liền trừng mắt nhìn, cả người đều là tức giận, trước khi ngủ rõ ràng là tốt, thời điểm nào lại biến thành đáng ghét như vậy? Liền tại lúc này, một mùi nước tiểu truyền tới, trên đùi cũng nóng nóng, kích thích tiến thẳng vào mũi Dillow, cúi đầu nhìn chân trước chính mình, Asa ôm đùi của ca ca, không đình chỉ, tiểu...

Dillow: “... meo!!!”

Ấu tể đệ nhất đế quốc lớn như vậy xưa nay không hề chịu thê thảm như vậy.

Giống như phản xạ có điều kiện, Dillow vung lên móng vuốt liền đem Asa văng ra ngoài, tôi tớ vẫn luôn trông coi đợi ở cửa cuống quít mở cửa, vừa vặn thấy cảnh này...

Hết chương 57

58. Chương 58

Asa quá nhỏ, sau khi bị quăng ở trên không gian thành một cái đường pa-ra-bôn, trực tiếp bị quăng xuống giường, tiểu tử meo một tiếng, nằm trên mặt đất giật giật, lại nhìn Dillow ánh mắt cũng có chút mâu thuẫn. Trong tròng mắt màu vàng óng ánh của tiểu tử tràn đầy vô tội, bé thử bò lên, nhưng bởi vì té quá đau, đặt móng lại ngồi trở xuống. Chỗ nhìn cân nặng của bọn họ đã gần mười cân, nhưng nói cho cùng chỉ là một đứa nhỏ 100 ngày, lớn như vậy toàn bộ là bởi vì gien tốt, trưởng thành mạnh mẽ, trước khi dị năng của bọn nhỏ thức tỉnh, khả năng vẫn luôn ở cái hình thể này, thời điểm lại như Dillow mới vừa gặp Sở Du Nhiên, cái hình thể này có thể bảo trì đến mấy năm.

Thông minh theo không kịp hình thể, thời điểm thương tâm sẽ hiện ra góc ghéech, tối thiểu tại trong mắt Dillow chính là như vậy —— bé đem đệ đệ suất choáng váng!

Émile cùng Caesar cũng sợ cháng váng, liên tục lăn lộn xuống giường, đối với Asa liếm liếm liếm, chà xát cọ, ba bào thai ôm nhau, Dillow đứng ở trên giường nhìn bọn họ, lại nhìn móng vuốt của mình, cảm thấy không thể tưởng tượng được Dillow cũng có ngày một mặt hối hận, lại phát hiện bé rất dư thừa, cũng phát hiện ra bé động thủ rất nặng.

Dillow điện hạ đánh tiểu Hoàng tử.

Đánh chính là Asa người luôn cùng Dillow tranh vương vị đoạt quyền lợi.

Tôi tớ tiến vào liếc mắt nhìn nhau, một người nhanh chóng chạy đi báo cáo, hai người ở ngoài vội vàng tiến lên ôm ba tên tiểu gia hỏa, hướng Dillow khom người một cái, nhanh chóng lùi ra.

Dillow bĩu môi, ánh mắt dờ dẩn, bé thật không phải là cố ý muốn đem Asa vấy ra.

Tôi tớ vội vàng tiến vào đối mới chặn dèm cho Dillow, từng người từng người cúi đầu không dám lên tiếng, bầu không khí đột nhiên trở nên ngọt ngào. Dillow nghiêm mặt, cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì. Do dự một chút, vẫn là không yên lòng đi ra ngoài hưởng phương hưởng đệ đệ mình rời đi.

Lúc này Sở Du Nhiên còn chưa tỉnh ngủ, dù sao thời gian còn sớm, trời còn chưa sáng, hơn nữa buổi tối bị Wells khi dễ rất lâu, thời điểm nghe thấy báo cáo cau mày đem đôi mắt hé mở, nhìn thấy Wells rời giường, cậu cũng là không quan, trở mình ngủ tiếp.

Wells đem ba thằng nhãi con bị Dillow hù dọa ôm trở về, sai người cho bọn nhỏ uống sữa, nhìn thấy Dillow đứng cửa phòng mình hướng bên này nhìn, bộ dạng không dám đến gần, Wells sách một tiếng, đối Dillow phát phát tay, để cho bé trở lại ngủ tiếp. Dưới cái nhìn của hần nhãi con không nghe lời, làm ca ca đánh cũng là đánh, dùng trong ngày thường Dillow đối với mấy tiểu bại hoại lưu ý, căn bản cũng không phải là cố ý đối với bọn nhỏ như vậy.

Wells không thêm để ý, không có nghĩa là Dillow không thêm để ý.

Sở Du Nhiên rất sớm đã phát hiện Dillow miễn cảm, nhạy cảm làm cho người ta đau lòng, chỉ có điều tiểu tử bề ngoài biểu hiện quá sớm thành thực cùng kiên cường, khiến người ta không dễ phát hiện mà thôi. Wells dùng tâm thái của một người đàn ông trưởng thành căn bản là không có cách phỏng đoán ra tâm lý của Dillow. Lúc này Dillow vốn là hối hận tự mình động thủ đánh đệ đệ, hiện tại lại bị thúc thúc “Lạnh nhạt”, tâm lý khó chịu trở về phòng, chính mình chạy đi rửa móng vuốt một chút, thời điểm trở lại người hầu đã đem đồ dùng trên giường đổi thành đồ mới, xem ánh mắt của bọn họ cũng làm cho Dillow có chút khó chịu. Tiểu tử bò lên giường, yên lặng liếm lông, lại như một tiểu đáng thương giấu ở trong bóng tối một mình chữa trị. Quan hầu của Dillow Cát Mỗ tiên sinh đã cùng Dillow tách ra ngủ, vì rèn luyện Dillow năng lực tự gánh vác, Wells đã hạ lệnh không có sự tình đặc thù không nên tới giúp Dillow. Hiện tại biết đến Dillow đánh Asa, Cát Mỗ vẫn là không yên lòng tới xem một chút.

Vừa vào cửa liền thấy Dillow trốn ở trong bóng tối như có như không liếm lông, Cát Mỗ đau lòng đi tới, nhẹ giọng lên tiếng: “Điện hạ, tại sao không ngủ?”

Dillow xoay quay đầu, không muốn nói chuyện.

Cát Mỗ cũng biết, Dillow đứa nhỏ này từ nhỏ tính khí khó chịu, không thoải mái cũng sẽ không nói ra, do dự chốc lát, ánh mắt Cát Mỗ lóe lên vẻ rầu rĩ, tay giấu ở trong bóng tối mất tự nhiên xiết chặt, khóe miệng giật giật, rốt cục dường như hạ quyết tâm, nhỏ giọng khuyên nhủ: “Điện hạ sau này cho dù đối với mấy vị tiểu điện hạ bất mãn, cũng không cần biểu hiện ra, dù sao... Vương hậu cho dù thương ngài, có ấu tể của chính mình rồi tâm lý đều sẽ có thiên vị.”

Sau khi nói xong sắc mặt Cát Mỗ trở nên tái nhợt mấy phần, theo bản năng rời đi ánh mắt, càng có chút không dám nhìn thẳng Dillow.

Nghe đến những câu nói này, Dillow trong lòng càng là chó cắn áo rách, quả nhiên, chú và thầy giáo sau khi có ấu tể của, sẽ không tiếp tục yêu thương mình nữa.

Cát Mỗ thấy bé không nói lời nào, cho là bé nghe lọt rồi, tay run run sờ sờ lưng Dillow, vẫn là khuyên nhủ: “Sau này cùng tam vị điện hạ bảo trì chút khoảng cách đi, bọn họ quá nhỏ, rất dễ dàng bị thương, biết không?”

Dillow như trước cúi đầu không nói lời nào, tâm lý càng thêm khó chịu. Cát Mỗ vẫn luôn chăm sóc bé, làm bạn với bé, Cát Mỗ nói bé đều có thể nghe tiến vào tâm lý. Nếu như là người khác bé có thể sẽ nhảy dựng lên khét đối phương mấy móng vuốt, người có thể khiến bé nghe lời, dĩ nhiên chính là Cát Mỗ...

Thấy Dillow thực sự không muốn nói chuyện, Cát Mỗ cảm thấy che lên cho Dillow, “Điện hạ, sau này... Phải tự chiếu cố mình tốt.” Dillow không có ngẩng đầu, không biết có nghe được hay không, Cát Mỗ cảm thấy, đi tới cửa lại quay đầu nhìn báo nhỏ trên giường liếc mắt một cái, lúc này mới rời khỏi.

Dillow không nhìn thấy, ánh mắt của Cát Mỗ nhìn bé là cỡ nào không muốn.

Cát Mỗ mới vừa vừa ra khỏi cửa, một người lính liền ngăn cản hắn, đối phương nghiêm mặt lạnh lùng nói: “Cát Mỗ tiên sinh, bệ hạ yêu cầu ngài thu dọn đồ đạc, rời đi nơi này.”

Cát Mỗ sau khi nghe thấy cái khẩu dụ sắc mặt trắng bệch, bộ dạng vẫn là thở phào nhẹ nhõm, “Ta biết rồi, tạ ơn ân tình của bệ hạ không truy cứu, ta hiện tại liền đi.”

Sự tình nội bộ hoàng gia, ông làm sao có thể ngông cuồng chê trách. Bệ hạ có thể lưu lại tính mạng của ông, đã là xem ở mấy năm qua ông phục vụ Dillow điện hạ, Cát Mỗ là một người thông minh, ông đều hiểu.

Cát Mỗ chân trước rời đi, Wells liền đối người phân phó nói: “Đi cùng ông ta, nhìn xem ông ta cùng người nào từng có tiếp xúc, bắt sống.”

Buổi sáng, Sở Du Nhiên vừa nhìn trên bàn ăn thiếu một người, đối Lindsay nói: “Đi xem Dillow làm sao vậy? Cát Mỗ đâu?” Làm quan hầu, Cát Mỗ luôn luôn tận lực phụ trách, từ sáng sớm sẽ gọi Dillow dậy, rửa mặt xong chờ đợi ăn cơm.

Lindsay vẫn chưa trả lời, Wells liền nói: “Trong nhà Cát Mỗ có chuyện, ông ấy đã về nhà rồi ạ.”

Sở Du Nhiên cũng không có suy nghĩ nhiều, một hồi nhìn thấy Dillow mắt buồn ngủ mông lung đi ra, sau khi nhìn thấy bọn họ lễ phép vấn an, bé ngoan ngoãn ở vị trí của mình, đôi mắt nhìn Asa bọn họ liếc mắt một cái, nhanh chóng dời đi. Sở Du Nhiên nụ cười trên mặt bất biến, ánh mắt nhưng có chút lạnh ý, cậu đối với Dillow đưa tay ra, “Dillow, đến trong lòng ngực của thầy.”

“Con đã lớn rồi, không thể để cho ôm.” Dillow nhìn một chút ôm ấp của Sở Du Nhiên, một mặt nhức nhối từ chối.

Sở Du Nhiên thất tâm xem Wells, nhất định là tại thời điểm cậu không biết đã xảy ra chuyện gì, Dillow mới đối với bọn họ có mâu thuẫn.

Wells gật đầu một cái, không có giải thích cái gì, cũng biểu thị hắn đã biết rồi, một hồi lại nói.

Sở Du Nhiên chỉ có thể thở dài coi như thôi.

Asa đã uống xong sữa, lại ăn một chén cháo nhỏ, ăn đến rìa mép khoé miệng đều dính cháo. Say khi nhìn thấy Dillow, Asa ngoẹo cổ quan sát vài giây, sau đó chậm rãi đi tới, uốn nghiêm mặt: Muốn ca ca liếm khô sạch sẽ

~Ấu tẻ nhỏ nhỏ, bản năng biết đến Dillow không có ý muốn thương tổn bé, cho nên cũng không có để ở trong lòng, lúc đó bị dọa, ngủ một giấc lại ăn hai bữa cơm, hiện tại hoàn toàn không sao rồi.

Nên ăn thì ăn, nên vui đùa vẫn vui đùa, đặc biệt không có tim không có phổi!

Dillow do dự một chút, nhìn đệ đệ nhỏ khuôn mặt đặc biệt xoắn xuýt, liền tại thời điểm Asa muốn không nhìn được, Dillow vẫn là nhắc lên móng vuốt bị Asa tiểu qua, muốn lau miệng cho đệ đệ, tuy rằng không nói gì, tâm tình thoát nhìn khá hơn nhiều.

Asa thẳng thẳng mũi, ghét bỏ đem mặt uốn một cái, quay đầu trở lại, ca ca không vệ sinh, ghét bỏ!

Dillow gờ móng vuốt ở khoảng không, lại nhìn mặt đệ đệ ghét bỏ biểu tình cùng chú mình giống nhau như đúc, sưng sốt mấy giây lúc này liền nổi giận: “Nước tiểu của đệ, đệ còn ghét bỏ? Ca ca đã rửa tám lần rồi! Tám lần!” Sau khi nói xong Dillow tỉnh táo lại, cúi đầu ăn cơm, bắt quả vẫn luôn vuốt móng vuốt.

Sở Du Nhiên nhú nhú mày, tán thưởng gấp cho Dillow một viên thịt, rất tốt, đã biết đếm. tới tám.

Asa đối với Dillow táo bạo nhưng là mất diếc tai ngơ, cúi đầu tiếp tục ăn cơm, ăn một miếng lại liếm Caesar một cái, thoạt nhìn đặc biệt nộ!

Caesar bắt màn dùng thân thể chen tách Asa, cúi đầu nhanh chóng ăn, nhưng là tiểu tử chanh chua, ăn đồ ăn chậm, Asa động tác linh hoạt, Caesar khó tránh khỏi không bảo vệ được. Cơm trong bát người khác ăn ngon, bởi vì Asa cướp ăn cũng khiến Caesar tức giận, tiểu tử vô cánh nhỏ ba kỳ ba kỳ đuổi theo Asa chạy, chỉ muốn đuổi tới liền mổ ca ca của bé, muốn đem cái mông ca ca mổ cho tọc.

Émile liền nhân cơ hội đem cơm của Caesar đến bên cạnh mình, sắc mặt không thay đổi rót hết vào bát chính mình, đem bát không trả lại cho Caesar, chậm rãi bắt đầu ăn, dĩ thường bình tĩnh, thời điểm so với Sở Du Nhiên làm mấy chuyện xấu còn bình tĩnh hơn —— thiên nhiên bình tĩnh! Hai tiểu tử vây quanh bàn một vòng một vòng chạy, thời điểm đi ngang qua Dillow còn đặc biệt thiếu đánh nhảy dựng lên trảo cái mông Dillow, Dillow vẫn là tính tình trẻ con, rốt cục không thể nhịn được nữa nhảy xuống ghế tựa, ba kỳ ba kỳ hai móng vuốt đem hai đệ đệ nghịch ngợm vỗ trên đất —— dĩ nhiên khiêu khích đại ca quyền uy này! Đệ đệ ngu xuẩn.

Bị vỗ một móng vuốt (rất nhẹ), Asa đối Dillow thử nhe răng, quay đầu liền nhào tới, Caesar cũng ôm chân sau Dillow bắt đầu mổ, Dillow đối hai hùng hài tử này không có biện pháp nào, ngoại trừ hù dọa... Vẫn là hù dọa!

Dillow chỉ có thể nhẹ nhàng nhấn giữ hai bàn tử, một đứa một móng vuốt, mắt thấy dưới móng vuốt hai đứa mập mập vẩy vẩy chân ngăn liều mạng với tới khét bé, nhất thời nghĩ đến thời điểm mình bị chú ngu xuẩn nhấn đảo đối phương tâm lý không chắc cũng là tâm tình này —— ngu xuẩn! Tiểu chân ngắn! Bàn tử! Cố tình gây sự! Đứa nhỏ ngốc...

Dillow càng muốn tâm càng mệt, biểu tình càng ngày càng cứng ngắc.

Asa vẫn luôn đuổi móng vuốt khét Dillow, động tác nhanh nhẹn, tiểu nhục điểm khét ba ba, Dillow đã từng làm sao khét chú mình, Asa khét lại y như vậy.

Caesar lúc thường không thích hoạt động, động liền muốn liều mạng, miệng càng mổ thì càng khiến Dillow khó giải quyết, mổ một cái liền đau, mấy đứa nhỏ còn chưa trải qua đánh nhau, đã đánh kịch liệt như thế, này có thể trách ai?!

Bắt bọn họ hết cách rồi, Dillow cuối cùng dùng móng vuốt đem hai đứa nhỏ ném ra xa, mặc bọn họ cút ra ngoài cách xa hơn một mét, chính mình về chỗ dùng cơm.

Wells bật cười, nhìn Sở Du Nhiên ý vị thâm trường nói: “Thật không thấy được, bộ tộc quả cầu lông sức mạnh lại dữ dội như vậy, không hổ là con trai của ta.”

Sở Du Nhiên bắt đặc dĩ đồ trấn, cậu khi còn bé xác thực không có dữ dội như Caesar, cậu cũng sẽ không vô cánh bay nhào lên, mổ người. Cậu thật giống như chỉ yêu thích ngồi xồm tại một chỗ yên tĩnh suy nghĩ nhân sinh: Tỷ như, cậu vì sao lại đi đến nơi này? Nơi này tại sao lạnh như thế? Thế giới bên ngoài là dạng gì? Thế giới cậu nguyên lai đang ở là thế giới nào?

Nói chung chính là tể nhạt loạn tưởng, đánh nhau? Không có hứng thú!

Rốt cục thời điểm hai tiểu tử vì tranh đoạt đồ ăn mà kết thúc đánh nhau, Sở Du Nhiên thấy Dillow tâm tình khá hơn nhiều, để cho nó mang bọn đệ đệ ra ngoài chơi, chính cậu ngăn cản Wells, ngắc đầu hỏi hấn: “Dillow xảy ra chuyện gì? Cát Mỗ tại sao lúc này về nhà?”

Nếu như không ai đối với Dillow nói cái gì, sáng sớm Dillow không phải là loại biểu tình kia nhìn cậu, thời gian Cát Mỗ về nhà cũng quá trùng hợp.

“Sáng sớm Dillow không cần thận đánh Asa, Cát Mỗ nói gì đó khiến Dillow không vui nói, không liên quan, ta xử lý là tốt rồi.” Wells chỉ chỉ nút buộc áo sơ mi chính mình mới vừa mặc lên, ra hiệu thất vào cho trầm.

Sở Du Nhiên bắt đặc dĩ lườm hấn một cái, vẫn là cười thất nút, từ cổ áo bắt đầu, thất xong còn ở trên lồng ngực Wells nhéo một cái, khí lực còn không nhỏ. Tối hôm qua có sức lực giãy vò cậu, hiện tại rốt cục có thể trả thù một chút.

Wells đứng bất động, ánh mắt mang theo ý cười, ôn nhu nhìn động tác Sở Du Nhiên, chờ Sở Du Nhiên thất xong, đem người kéo qua hôn một cái.

Sở Du Nhiên đem đầu to trước mắt đẩy ra, vỗ vỗ lồng ngực Wells, để cho hắn nói chuyện đứng đắn, “Cát Mỗ thoát nhìn ôn hòa tin cậy, làm sao sẽ gây xích mích cho Dillow? Ông ta có thể làm quan hầu của Dillow chắc cũng là chịu qua khảo hạch.”

“Làm việc đều có lý do, Cát Mỗ là cô nhi, có thể làm ra sự tình như vậy nhất định là có nguyên nhân, ta đã phái người đi thăm dò, em không cần phải để ý đến.” Vừa nhắc tới sự tình sốt ruột này đó, Wells vẫn luôn nói cho Sở Du Nhiên không cần phải để ý đến, quả cầu lông chỉ cần làm những chuyện mình thích, trông con, dạy dỗ học sinh, những chuyện khác hắn đều sẽ xử lý tốt.

Hết chương 58.

59. Chương 59

Tự nhiên Wells không muốn để cho cậu quản, Sở Du Nhiên cũng sẽ không nghĩ không cho cậu biết là xem thường cậu vân vân, có một số việc Wells có thể trực tiếp đi làm, khả năng liên lụy chính trị. Có một số việc là Wells vô tâm quản, tỷ như, quản cái gia đình này, để bọn nhỏ khỏe mạnh trưởng thành, huynh đệ đồng tâm.

Lúc này, Dillow ở trên sân cỏ nhìn bọn đệ đệ chơi đùa, chính mình đứng ở một bên, không có nhào tới. Émile quay đầu lại meo một tiếng, thấy Dillow bất động, liền chạy tới ở trên đùi Dillow cà cà, gương mặt nhỏ tinh xảo của tiểu tử ngẩng lên, hai mắt thật to trong nháy mắt, vô tội nhìn đại ca, tại sao không đi chơi?

Dillow cúi đầu ở trên đầu Émile liếm liếm, có chút động lòng, lại nghĩ tới lời Cát Mỗ nói, bọn đệ đệ quá nhỏ, không cẩn thận sẽ bị thương, thời điểm đó thầy giáo sẽ không cao hứng.

Dillow còn đang do dự, Asa lại không có nhiều ý nghĩ như vậy, chà xát vân vân, hoàn toàn không phù hợp tác phong của tiểu vương tử. Hùng hài tử cúi thân thể, lặng lẽ đem mình ẩn giấu ở trong bụi cỏ, nhìn chuẩn đuôi Dillow nhào tới —— chiến đấu đi ca ca ngu xuẩn!

Dillow đem đuôi vừa thu lại, Asa vỗ huyệt, gặm một miếng cỏ, tiểu tử không nổi giận lại bò lên, tiếp tục tập kích, Dillow liền dùng một cái đuôi, đùa Asa chạy tới chạy lui, rất nhanh Émile cũng gia nhập du hí chơi đuôi.

Ngồi xổm ở một bên vây xem Caesar mặt cao quý lãnh diễm, xem ba người ca ca ánh mắt có mấy phần khinh bỉ, mắt phượng hẹp dài kéo dài, lại kéo dài, mãi đến tận khi kéo thành một cái khe —— sau đó liền bắt đầu đứng ngủ.

Asa vừa nhìn đệ đệ không đến giúp, còn muốn ngủ liền cảm thấy quyết đoán từ bỏ đuôi Dillow trực tiếp đem vóc người quả cầu lông tròn vo của Caesar đánh gục, Caesar cũng giận dữ, sắc bén thu một tiếng —— mỗ! Mỗ trọc ca ca!

Chớp mắt hai đứa bé liền đánh nhau, Dillow cũng không thể không quản, chạy tới vỗ mỗi người một cái móng vuốt, giáo dục nói: “Không cho đánh nhau!”

Một trào tử này rất nhẹ, căn bản cũng không có lực chấn nhiếp, hai huynh đệ nhìn nhau, tiếp tục đánh!

Lúc này vừa vặn Archer cùng Caly chạy tới, ba đứa nhỏ chỉ gặp mặt chuyện thứ nhất chính là đánh nhau, sáng sớm hôm nay cũng không ngoại lệ, vừa nhìn thấy bên cạnh hai tiểu tử đánh hăng hái như thế, Caly cùng Archer lần thứ hai tìm cớ cùng Dillow đánh nhau, Dillow điện hạ không có gì lo sợ nghênh chiến.

Chỉ là không nghĩ tới, hiện tại Dillow có giúp đỡ...

Đánh nhau anh em ruột vân vân, là từ trong máu liền lưu truyền xuống!

Vừa nhìn thấy hai tên to con đối với đại ca mình nhẹ nhàng, ba đứa nhỏ ấu tể hoảng thất cứ như vậy dừng mãnh xông lên trên, răng cắn chân đạp móng vuốt khét, đặc biệt hung hãn!

Đương nhiên, còn có một đứa chỉ biết mổ, mổ miệng đầy lông, Chiến Thần Caesar, bắt đầu đánh nhau hung hãn hù người, tiểu cánh ba kỷ vũ vang vang, cục lông nhảy dựng lên mổ đôi mắt Archer, đâm thẳng chỗ yếu, quả thực là chiến thần tiểu phượng điêu!

Archer cùng Caly bị đánh mông, chỉ có thể nằm trên mặt đất dùng hai cái móng vuốt ôm đầu, mặc cho đánh không dám động. Thời khắc này cảm thấy đệ đệ Dillow so với Dillow còn đáng sợ hơn! Dillow cảm động miệng co rúm, đều muốn gào lên, bọn đệ đệ thương bé như vậy! Đánh nhau đều có hỗ trợ, Asa cắn bản cũng không có trách bé. Quả nhiên bọn họ là sùng bái chính mình, chính mình làm cái gì bọn họ đều sẽ không tức giận, bé cư nhiên ở một mình khổ sở, bé có phải là ngốc? Cát Mổ đâu? Mau làm cho ông ta đi ra! Dillow điện hạ muốn nói cho ông ta biết: Đệ đệ của ta yêu ta nhất!

Nghĩ tới đây Dillow cũng xông lên trên, chỉ huy Émile đem Caly nhấn giữ, trước tiên đánh tiểu chó săn ghi nhớ đệ đệ bé!

Sở Du Nhiên vừa ra tới liền thấy huynh đệ bốn người đánh hai người, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết nói gì cho phải. Quả nhiên, trong nhà đứa nhỏ nhiều vẫn có chỗ tốt, thời điểm đánh nhau thật sự không chịu thiệt. Luống cuống tay chân đem mấy người tách ra, Sở Du Nhiên ôm ba đứa con mập mập, để Dillow, Caly cùng Archer chuẩn bị sẵn sàng, chờ sau khi Vic đến, bốn người bọn họ dĩ năng đã thức tỉnh buổi sáng liền đi tìm Sở Hồng Vũ học tập không chế dĩ năng.

Ngược lại Sở hiệu trưởng mỗi ngày đều đến xem cháu ngoại, nhiệm vụ của cậu mỗi buổi sáng đều phải thuận tiện lên lớp, buổi chiều Sở Du Nhiên dạy bọn nhỏ đạo đức.

Đối với Sở Hồng Vũ, ba đứa nhỏ là cự tuyệt: Hiệu trưởng đại ma vương a đại ma vương!

Đương nhiên, vừa nghe đi học dĩ năng chướng không gì dod, Vic cũng là cự tuyệt, chuột con cự tuyệt biểu hiện rất rõ ràng, nằm ngang giả chết.

Sở Du Nhiên cũng không ép nó, để Dillow bọn họ đi, Vic lưu lại. Panda xin nghỉ, trong lớp chỉ còn dư lại Vic một giống đực, còn có Miller cùng Jimmy hai giống cái. Vốn là Vic ở đây rất tốt đẹp, dù sao không có ai bắt nạt nó. Cũng không nghĩ đến, bất ngờ vẫn là xảy ra!

Buổi trưa lúc ngủ, giữa trưa quan sát Vic Asa rốt cuộc tìm được cơ hội, nhào tới nhấn đảo Vic. Vic vốn là cho là Asa đang cùng bé đùa giỡn, cũng không có phản kháng, không nghĩ tới Asa quá nhỏ, làm việc đều là xuất phát từ bản năng, tiểu tử bản năng điều lên Vic coi như đồ chơi văng ra ngoài.

Émile trong nháy mắt tiếp được, một móng vuốt đập xuống, đem Vic về thành một cái vệt bóng bàn ném ra ngoài.

Hành động nhanh nhẹn lão tứ liền ngậm Vic ba kỷ vũ cánh, mượn sức gió mà bay, mặt sau hai con mèo liền ở phía sau đuổi.

Asa: “Meo!” Đứng lại, đây là ca ca tìm được trước!

Émile: “Meo!” Đệ không thể một người chơi, muốn cùng nhau chơi đùa a cùng nhau chơi đùa!

Caesar: “Thu!” Mặc kệ các người!

Vic: “Chít chít chít chít chi...” Cứu mạng a a a a a

Bị ấu tể vừa ra đời 100 ngày chơi đùa một trận Vic nằm nhào trong lòng ngực thầy Hal khóc chít chít, muốn tự tử đều có, động vật loài mèo vân vân, quả nhiên đáng sợ nhất. Đệ đệ của Dillow so với Dillow còn đáng sợ hơn, tối thiểu Dillow không có chuyện gì không chạy tới hù dọa bé, nhưng là bọn đệ đệ của Dillow không có chuyện gì bỏ chạy đến vây xem bé, con mèo đen kia ẩn giấu ở bên trong căn bản là phân biệt không được. Còn có một đứa có cánh yêu thích đứng ở trên cái băng ghế cao nhìn bé ở phía dưới, phẳng phát đang do dự làm sao ngoạm ăn. Bộ trưởng hậu cần tương lai của đế quốc, khóc chít chít giương móng vuốt biểu thị: “Thầy giáo, cùng Dillow bọn họ đi lên lớp rất tốt, Vic không sợ chết, thể nhưng sợ đau!”

Sở Du Nhiên: “...” À không đùa nhỏ, con kỳ thực cũng sợ chết, sợ đến vừa có gió thổi cỏ lay liền giả chết!

Đêm đó, Archer cùng Caly muốn lưu lại tá túc, hai giống cái vì gia giáo quá mức nghiêm, khẳng định không thể ở nhà người khác tá túc, bất quá Vic không có quá nhiều chú ý, Sở Du Nhiên hỏi Vic: “Con có muốn ở trong nhà thầy giáo hay không?”

Asa cùng Émile ngồi xổm ở bên người Dillow, hai bên trái phải, một đen một trắng, ánh mắt chờ đợi móng vuốt lại đang theo bản năng lôi kéo: Đừng đi!

Chiến Thần Caesar đứng ở đỉnh đầu Dillow, vóc người mập mạp áp ở trên đầu đại ca bé, Tứ điện hạ mắt phượng hẹp dài hơi nheo lại, từ khe trong lộ ra một điểm ánh mắt sắc bén, cũng đang biểu đạt một cái ý tứ: Đừng đi!

Vic sợ đến móng vuốt đều đã tê rần, “Ồ phải về nhà! Ổ muốn mẫu phụ ồ!” Giống như ngữ điệu anh phải về nhà tìm mẹ của anh.

Sở Du Nhiên không thấy biểu tình mấy tên tiểu tử phía sau, chỉ là bị thái độ nhớ nhà của Vic chọc phát cười, cũng không giữ bé lại, nhanh chóng phái người đem tiểu tử đưa ra hoàng cung, giao cho người nhà —— về nhà tìm mẹ đi!

Sau buổi cơm tối, Dillow phát hiện Cát Mỗ vẫn chưa về, có chút bận tâm đi hỏi Lindsay, “Cát Mỗ vẫn chưa về sao?”

Lindsay cười đem đồ chơi bọn họ chơi loạn đều thu thập xong, ôn hòa nói: “Cát Mỗ tiên sinh trong nhà có chuyện, buổi tối điện hạ có chuyện có thể để cho người hầu gọi ta, ta lập tức tới ngay.”

Dillow không có hỏi lại, thừa dịp Archer cùng Caly vẫn còn đang đánh giá, tự mình một người bò lên trên bệ cửa sổ, đang thất lạc nhìn ra phía ngoài, liền thấy Sở Du Nhiên vừa vịn cách một cái hành lang nhìn bé, bốn mắt nhìn nhau, đối phương đối với bé vẫy vẫy tay, cười ôn nhu nhìn bé, trong tay còn giống như cầm đồ vật.

Dillow tâm tư hơi động, cũng không để ý Archer cùng Caly, chính mình từ trước cửa sổ nhảy ra ngoài.

Sở Du Nhiên nhìn thấy Dillow đi ra, liền đi hướng về phía hoa viên, chỉ chốc lát sau Dillow theo tới.

Thấy Sở Du Nhiên ngồi ở trên ghế mây chờ bé, Dillow chạy tới, nghiêng đầu hỏi: “Làm sao vậy? Bộ dạng thần thần bí bí.”

Sở Du Nhiên đậm đậm chớp mũi của bé, đem một quả thủy tinh hơi lạnh nhét vào trong miệng Dillow, cười thấp giọng hỏi bé: “Ăn ngon không?”

“Ăn ngon!” Dillow nhảy lên ghế mây, rung rung lỗ tai, loại trái cây này bé từ chưa từng ăn, bây giờ khí trời có chút khô nóng, cắn giòn, miệng đầy vị ngọt, còn hơi lạnh, sau khi ăn xong tinh thần lực thật giống đều so với lúc thường hoạt lạc mấy phần, báo nhỏ tò mò, “Đây là vật gì?”

“Đây là một loại trái cây ở thôn nhà thầy, rất khó sinh trưởng, năm năm mới kết quả một lần, chú con để bộ quân nhu hỗ trợ mang tới, chỉ có một cân.” Sở Du Nhiên nói, lại nhét trong miệng Dillow một quả, “Bởi vì quá ít, thầy đem chúng nó giấu đi, đều để cho con ăn.”

“Bọn đệ đệ không có ăn sao?”

“Bọn đệ đệ quá nhỏ, ăn sẽ đau bụng.” Sở Du Nhiên cười nhu nhu đầu báo nhỏ, hiện tại Dillow hoàn toàn không có bộ dạng loài mèo, đã có thành bộ dạng báo tử bạo ngược.

Bởi vì hình thể so với báo tử bình thường lớn, thoát nhìn trái lại như báo ở tuổi thiếu niên, nhưng đáng tiếc, tuổi tác quá nhỏ, vẫn chỉ là ấu tể to lớn.

Sở Du Nhiên thỏa mãn nhìn Dillow, có thể đem con vật nhỏ này nuôi lớn như vậy, cậu hẳn là cũng nên tặng cho mình một đoá hoa hồng.

Dillow không biết nghĩ tới điều gì, lại hỏi: “Archer cùng Caly cũng không có sao?”

“Đương nhiên không có, “ Sở Du Nhiên ôm lấy cổ Dillow, lại lén lút nhét vào miệng một khóa, “Dillow không giống như Archer và Caly, bọn họ có mẫu phụ của chính mình, thầy chỉ là giáo viên của bọn họ, cũng không phải mẫu phụ.”

Dillow nhìn Sở Du Nhiên, còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, liền nghe Sở Du Nhiên nói tiếp: “Dillow lại giống như Asa bọn họ, đều là của con của thầy, có ăn ngon ta đương nhiên muốn giấu đi cho Dillow.”

Dillow đôi mắt sáng lấp lánh nhìn Sở Du Nhiên, thật giống đã nghe hiểu lời của cậu.

Sở Du Nhiên cười chà xát báo nhỏ, “Thầy lại giống như mẫu phụ Dillow, hiểu không?”

“Thầy nói cái này, con không có cảm động chút nào!” (^)

Dillow quay đầu không nhìn Sở Du Nhiên, phiền tình như thế nói, bé không có chút nào vui vẻ, mới không hy vọng có mẫu phụ vân vân.

Sở Du Nhiên đem mắt Dillow quay về, nặn nặn quai hàm báo nhỏ, híp mắt nhìn bé: “Lén lút kêu một tiếng mẫu phụ nghe một chút, không gọi liền nắm con.”

“Không gọi!” Dillow điện hạ là một báo tử phi thường có nguyên tắc, tuyệt đối sẽ không khuất phục thế lực ác!

“Không gọi liền đem bọn đệ đệ đưa cho người khác!”

“Không được!” Dillow tặc mao, bọn đệ đệ đều khả ái như vậy như vậy hiểu chuyện như vậy ngoan ngoãn như vậy nghe lời như vậy... Ngược lại có thể vì bé đánh nhau bọn đệ đệ tất cả đều là thiên sứ! Báo nhỏ đã suy nghĩ minh bạch, không quản người khác nói thế nào, cảm thụ của mình mới là thật.

Người trước mắt giống như mẫu phụ, tuy rằng ngoài miệng không gọi, trong lòng vẫn là sẽ gọi, đương nhiên, cái này không thể nói ra được. Bọn đệ đệ cũng phải cần bé bảo vệ, cũng cần bé quản giáo, bé muốn gánh trách nhiệm làm một cái đại ca uy nghiêm! Ở trong nhà này, thiếu một người cũng không được, còn chú ngu xuẩn... Miễn cưỡng chờ chú ấy già rồi cho chú ấy đường lão đi (^) ————

Lúc này, bên trong một nhà trọ phổ thông để tinh, nơi ở tạm thời của Cát Mỗ, bị người gõ vang cửa phòng. Sau khi Cát Mỗ mở ra, nhìn người tới sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt, lui ra một chút để người kia vào, Cát Mỗ nắm quyền, giả vờ tỉnh táo hỏi: “Đệ đệ tôi ở nơi nào?”

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Vic: “Ồ cũng có huynh đệ, ồ cũng có giúp đỡ!”

Dillow: “Ngày mai cùng đi chơi trốn tìm đi.”

Asa + Émile + Caesar: (mất long lanh)

Vic: Cảm giác lúc này vẫn là giả chết tương đối tốt.

Hết chương 59

60. Chương 60

Cát Mỗ nắm quyền, giả vờ tỉnh táo hỏi: “Đệ đệ tôi ở nơi nào?”

“Sự tình không làm tốt còn dám hỏi đệ đệ của ông?” Người đến mặc một thân áo gió màu đen, che mặt, không thấy rõ tướng mạo.

“Điện hạ vẫn còn con nít! Các người tại sao phải đối với một đứa nhỏ tàn nhẫn như vậy!” Cát Mỗ bản tính lương thiện, đối với Dillow cũng là thật tâm thương yêu, làm quan hầu ấu tể hoàng thất, bản tính của ông

nhất định là không có vấn đề, hơn nữa những năm này ông vẫn luôn chưa kết hôn, đem tất cả tình cảm đều đặt ở trên người Dillow, thương tổn Dillow, làm cho ông càng là đau lòng.

‘Nó là đứa nhỏ, thời điểm đệ đệ của ông rời đi cũng là đứa nhỏ?’ Người đến căn bản không muốn nghe Cát Mỗ chỉ trích, cười lạnh một tiếng, ngữ khí lạnh lẽo nói: “Cho ông chăm sóc Dillow trong quá trình chậm rãi ở trong lòng nó gieo trồng một hạt giống oán hận, ông làm cái gì? Không đau không nhột mấy câu nói còn bị Wells nhận ra được dị thường, bây giờ lại còn bị đuổi ra khỏi cung, ông sống sót cũng vô ích!”

Cát Mỗ đồng tử co rút lại, trước mắt lập tức hàn quang lóe lên, ông còn chưa kịp trốn, trên cổ lưỡi dao lạnh lẽo âm trầm chọt lóe, sắc một tiếng, trước mắt đột nhiên xuất hiện một người thanh niên mặt con nít, Cát Mỗ nhận ra hắn, người nọ là vẫn luôn bảo vệ Sở Du Nhiên, ám vệ kia là người của bộ tộc thổ.

Hai người giao thủ một cái, phía sau Cát Mỗ liền xuất hiện một người, đối với ông đưa tay ra, khách khí nói: “Cát Mỗ tiên sinh, điện hạ tối hôm nay tìm ngài, nơi này giao cho đội trưởng là tốt rồi.”

Cát Mỗ vành mắt đỏ lên, áy náy nói: “Xin lỗi.” Ông cũng không biết tại sao xin lỗi, nên hướng ai xin lỗi, tuy rằng vài câu gây xích mích nói ông là bị người bức bách, nhưng là ông đã làm ra chuyện thương tổn Dillow.

Cát Mỗ bị mang về, người tiếp xúc với ông cũng bị bắt đi, Wells nhìn kết quả thẩm tra suốt đêm, cười lạnh một tiếng, “Lại là hội nghị!”

Gây xích mích Dillow cùng mấy ấu tể vừa ra đời, sớm như vậy liền muốn giáo dục huynh đệ bọn họ ly tâm, đây là căn bản đang gây xích mích với đế quốc, Wells rốt cuộc tìm được một cái cớ, trực tiếp chèn ép hội nghị, muốn trong thời gian ngắn đem tất cả quyền lợi của hội nghị đoạt xuống.

Dillow còn đang tìm Cát Mỗ, mỗi ngày đều muốn hỏi Cát Mỗ tại sao vẫn chưa trở lại, thời điểm Lindsay đến xem Cát Mỗ mang theo video của Dillow, Cát Mỗ sau khi xem khóc lâm li bi đát, mỗi ngày đều hối hận chính mình, nhưng là lại không có biện pháp nào.

Hai mươi năm trước, bởi vì hải tặc tinh tế tập kích quê hương, Cát Mỗ mang theo đệ đệ chỉ có ba tuổi trốn thoát, bởi vì ông sơ sẩy, đệ đệ bị người đánh cắp đi. Vốn là ông đã tuyệt vọng, cũng chưa từng dám ảo tưởng qua đệ đệ còn sống. Không nghĩ tới lúc trước có người cầm mật mã gien của đệ đệ đến tìm ông, còn mang đến huyết hình của đệ đệ, đưa ra điều kiện chỉ khi ông hoàn thành nhiệm vụ, mới có thể cứu đối phương.

Cát Mỗ là không đành lòng thương tổn Dillow, cũng biết Sở Du Nhiên chân tâm thương yêu Dillow, chỉ là đối phương lấy thân nhân duy nhất của chính mình ra uy hiếp, ông bị bức ép bất đắc dĩ. Đương nhiên, cho dù bây giờ hối hận, phạm lỗi lầm cũng phải gánh chịu hậu quả. Sau khi Sở Du Nhiên biết được chuyện này, chỉ là để Lindsay chờ chuyện này giải quyết xong đưa Cát Mỗ rời đi, cho ông một khoản tiền, để cho ông dễ dàng sinh sống.

Lindsay nghe Sở Du Nhiên ý là chờ chuyện này xử lý xong, cũng sẽ không giữ lại Cát Mỗ trở về tiếp tục chăm sóc Dillow, lông mày cau lên, Lindsay ngoan ngoãn nghe lệnh, cũng là không nói gì.

Tinh thần lực nhảy bén Sở Du Nhiên tự nhiên nhận ra được dị dạng của Lindsay, cậu cười hỏi: “Cậu cảm thấy ta tuyệt tình?”

Lindsay nhanh chóng lui về phía sau một bước, cúi đầu, cung kính nói: “Lindsay không dám.”

Sở Du Nhiên chậm rãi thở dài, ngữ trọng tâm trường nói: “Ta muốn người chính là đối với các con của ta tuyệt đối chân thành, bọn nhỏ hết thấy đều phải ngự trị bên trên sinh mệnh cùng tình cảm của hắn, cùng với nói là quan hầu, chẳng bằng nói là tử sĩ. Ta sẽ không đem bất luận nhân tố không an toàn nào thả ở bên cạnh bọn nhỏ, pháp không dung tình, làm cha mẹ, có lúc ngày cả pháp cũng phải áp dụng.”

Sở Du Nhiên cười nhạt nhìn Lindsay, trong mắt thâm ý lại làm cho Lindsay sắc mặt trắng nhợt.

“Thuộc hạ minh bạch, cũng không dám suy nghĩ nhiều nữa.” Lindsay đem đầu cúi thấp hơn, luôn cảm giác vương hậu bây giờ cùng với bình thường rất không giống nhau, quả nhiên, mỗi một mẫu phụ thời điểm bảo vệ con đều là tính chất công kích.

Sở Du Nhiên nhu nhu đầu Lindsay, như xoa một đứa nhỏ, ôn hòa nói: “Chờ cậu lớn rồi liền hiểu, được rồi, làm việc của cậu đi.”

Lindsay lại ngẩng đầu, phát hiện Sở Du Nhiên vẫn là đáng ghét ôn ôn nhuần nhuần, phảng phất vừa nảy sắc bén trong mắt chỉ là ảo giác. Hắn ngoan ngoãn gật gật đầu, lúc này cũng ý thức được, tính khí vương hậu rất tốt, giận dữ cũng là rất đáng sợ.

Đồng thời, Sở Du Nhiên đột nhiên cảm giác được cái gì, nhìn bên ngoài liếc mắt một cái, cậu thở dài, lòng nói chuyện như vậy cũng không che giấu nổi, nghe thì nghe đi, tóm lại cũng phải học lớn lên.

Một cái bóng đen vội vàng tháo chạy về phòng ngủ của mình, còn chưa kịp tiêu hóa tin tức nghe được, một quả cầu thịt đen thui lù trước tiên bay lên: “Meo!”

Chiến đấu đi ca ca ngu xuẩn!

Dillow bị Asa đập mặt một cái, sau đó lại bị quả cầu lông mập đập đầu, ngay sau đó lại bị quả cầu lông mập đập phá bụng, một mặt im lặng đem bọn đệ đệ điều lên, lần lượt từng đứa lật xuống giường, thời gian thương tâm của Dillow điện hạ đã bị bọn đệ đệ làm cho biết mất.

Chuyện Panda bị thương, cũng trở thành chuyện hoàng thất đàm phán, hơn phân nửa nghị viên đều đối với cách làm của Sở Du Nhiên sinh ra nghi vấn. Sở Du Nhiên tự nhiên trở thành vương hậu, nên làm chuyện của chính mình, giáo dục đứa nhỏ hiển nhiên không phù hợp với thân phận của cậu. Hơn nữa đế quốc có pháp luật bảo vệ ấu tể, đứa nhỏ bị thương, thầy giáo phải hoàn toàn chịu trách nhiệm. Tuy rằng Sở Du Nhiên lúc đó không ở trường học, nhưng người phụ trách chủ yếu vẫn là viết tên của cậu. Hiện tại Asa bọn họ đã sinh ra, ở cái tinh hệ đặt ấu tể lên hàng đầu này, địa vị vương hậu của Sở Du Nhiên là không thể lay động, nhưng mà hội nghị vẫn luôn đem chuyện của cậu ra bàn tán, bắt quả là nhằm vào Wells một loại thủ đoạn mà thôi. Dù sao, Sở Du Nhiên không phải xuất thân gia tộc lớn, dưỡng phụ bị phế, cha ruột không tham chính, thấy thế nào đều rất dễ bắt nạt.

Panda là cháu trai bảo bối của thủ tướng đại nhân Banky, Panda bị thương, Sở Du Nhiên làm giáo viên chủ nhiệm khó từ tội lỗi, không quản truy cứu hay không truy cứu, sai đều là Sở Du Nhiên, Banksy đại nhân thật sự không có một điểm oán hận sao?

Đặt tại trước mặt Sở Du Nhiên chỉ có một con đường, từ bỏ làm thầy giáo, thành thành thật thật làm một cái bình hoa, không giúp được Wells trị quốc bình thiên hạ, vậy thì ở nhà nuôi con.

Kỳ thực Sở Du Nhiên có làm thầy giáo hay không, căn bản không liên quan tới hội nghị. Chỉ có điều mấy năm gần đây Wells càng ngày càng mạnh, quyền lợi hội nghị bị áp chế rất lớn, bọn họ chỉ là muốn dùng Sở Du Nhiên mượn cớ, chèn ép Wells, nỗ lực cùng hoàng thất quyền lợi đạt đến cân bằng. Đáng tiếc, Wells một bước cũng không nhường nhịn, căn bản không có ý tứ đàm phán quan hệ hoà bình.

Quyền lợi, là của ta!

Bạn lũ ta muốn làm cái gì, cũng là ta quyết định!

Cháu của ta bị mưu hại, cũng phải thanh toán!

Hoàng thất cùng hội nghị đàm phán hoà bình, ở ngoài tinh bên trong gấp, bầu không khí đã đến mức độ giương cung bạt kiếm. Vừa lúc đó, thành viên của hội nghị phải chịu một đòn trí mạng, mấy người bảo thủ có kế hoạch sau lưng, đang trong giấc mộng bị người ám sát, tử trạng thê thảm!

Nguyên nhân tử vong cũng không phải bắn giết, mà là bị người dùng hung khí hình dạng con thoi đâm thủng tim, trước sau xuyên thấu, trước ngực còn có động tác bàn tay tội ác làm ra. Hung thủ liền như vậy đem toàn bộ thi thể đều đóng ở trên tường, hung khí là đặc chế, người bị cắt thành rãnh máu lớn, lượng máu tươi cứ như vậy thuận vách tường chảy xuống, nhiễm ướt thảm trải sàn. Huyết dịch từ lâu khô cạn, mùi máu tanh nồng đậm kích thích khí vị nhạy cảm của các thú nhân, làm người thật xa liền muốn buồn nôn.

Nhưng mà, toàn bộ quá trình ám sát, dĩ nhiên không có người phát hiện.

Liên tiếp ba nghị viên chết, khiến người của hội nghị cảm thấy bất an, một mặt tạo áp lực cho Wells, phải đem sự tình điều tra rõ ràng, mặt khác bọn họ cũng ý thức được người động thủ là ai, Wells rõ ràng đang nói cho bọn họ biết: Hoặc là nghe lời, hoặc là chết!

Người động thủ hiển nhiên là cao thủ, người bên ngoài điều tra không ra một chút dấu vết, lúc này hội nghị, lần thứ hai bị buộc quay lại nguyên điểm, chỉ có thể ở trên người Sở Du Nhiên tạo áp lực, nhưng mà, người trước hết nhắm vào Sở Du Nhiên, đã bị giết.

Sự tình phẳng phát tiến nhập thành một cái vòng tuần hoàn.

Vừa lúc đó, thủ tướng phu nhân vốn nên là đối Sở Du Nhiên có ý kiến, lại vào lúc này gửi một tấm thư mời cho Sở Du Nhiên, lời mời Sở Du Nhiên tới nhà làm khách, không chỉ là dùng thân phận vương hậu, còn là thân phận thầy giáo của Panda. Thủ tướng phu nhân nói, đây chỉ là một gia yến đơn giản mà thôi, ai cũng biết Banksy đại nhân có ý nghĩa đối với Wells, Sở Hồng Vũ dạy võ, Banksy dạy văn, vẫn là từ thời kỳ ấu tể dạy lên.

Thủ tướng phu nhân ở cùng người khác trò chuyện “Trong lúc vô tình” nhắc qua, Panda nhà chúng ta từ khi làm học sinh của vương hậu hiểu chuyện, yêu nói, ăn được ngủ được, hơn nữa sức chiến đấu cũng tăng lên, biết đánh nhau lại kháng đánh, đặc biệt tốt!

Này cũng để người ta biết Banksy đại nhân cũng không có bởi vì sự tình Panda bị thương đối với Sở Du Nhiên sản sinh tâm tình bất mãn, đồng thời, để quốc có mấy vị phụ nhân biết giao tiếp đều dồn dập chống đỡ Sở Du Nhiên, bao hàm quân bộ, tài chính, hậu cần, đặc thù ngành tình báo chờ có thể chống đỡ lên quý tộc để tình vòng xã giao mấy vị phụ nhân quý tộc.

Lúc này người bên ngoài mới biết, học sinh của Sở Du Nhiên tất cả đều xuất thân cao quý, không có một kẻ đơn giản. Là trụ cột tương lai quản lý đất nước, cơ hồ đều là học sinh của cậu.

Đặc biệt hai phụ nhân của chiến tướng tử hũ, trực tiếp đàm phán hoà bình đối nghịch, ngược lại bọn họ là giống cái. Giống cái, chính là muốn tùy hứng! Làm khó bọn họ? Bọn họ có pháp luật bảo vệ giống cái, đồng thời không hề có nhược điểm. Tìm bạn nữ khác? Có thể a, có bản lĩnh bức bệ hạ cắt chức a, thời điểm đó các người tự mình đi đánh giặc!

Cho nên, hai vị phụ nhân nói chuyện đặc biệt có khí khái quân nhân, người của hội nghị tuy tức giận nhưng chỉ có thể trừng mắt, còn bị nghẹn cái gì đều không nói ra được: Áp bức một giống cái mới làm mẫu phụ, quả thật là chuyện vô nhân tính.

Ý là có bản lĩnh trực diện quốc vương bệ hạ, quanh co lòng vòng người không kinh sợ sao?

Sevilla càng là ở một lần quý tộc tụ hội thăng thần ca ngợi Sở Du Nhiên, để cho hình tượng Bạch liên hoa ngày càng sâu sắc, đi vào lòng người hơn, một giống cái hiền lành như thế bị bắt nạt, là giống cái đều nhìn không được.

Đồng thời, chân tướng Panda bị thương được đưa ra ánh sáng, dĩ nhiên cũng là hội nghị bày kế, ý đồ khơi lên bất mãn của thủ tướng đối với Sở Du Nhiên!

Hội nghị làm rất nhiều sự tình “Táng tận lương tâm” được đưa ra ánh sáng, nhất thời, ngôn luận lên tiếng phê phán hội nghị tạo thành một làn sóng mạnh mẽ, ngắn ngủi hai ngày sau lại có dân chúng nghĩa phản điền ứng nói: Trực tiếp đem hội nghị phế bỏ là được!

Một viên đá làm dậy lên sóng lớn ngập trời, thốt ra lời này, người ủng hộ thậm chí có rất nhiều, sau đó số lượng lại giống như tuyết rơi, vô số con dân đế quốc chống đỡ Wells huỷ bỏ hội nghị.

Sở Du Nhiên thân thể cũng được cho hấp thụ ánh sáng, mọi người thế mới biết, ông ngoại Sở Du Nhiên chính là công tước Tập Nhĩ Tát người trợ giúp bệ hạ thu phục chiến khu mà hy sinh, đây không phải là công thần là cái gì?

Cũng bởi vì người thân có quyền uy nhất đều hy sinh mới bị bắt nạt như vậy? Xem hiệu trưởng đại nhân của chúng ta một người cô đơn các người liền quên ông ấy? Người hâm mộ não tàn của hiệu trưởng đại nhân —— giống đực vũ lực biểu thị không phục. Vương hậu tinh thần lực là giống cái cấp S, làm cho tất cả tiểu Hoàng tử cũng đều là cấp S, cái này cũng là một cái công lớn, ai nói cậu không đủ tư cách? Vương hậu đều không phản bác, là bởi vì vương hậu chúng ta tâm địa thiện lương, lại như Bạch liên hoa trong gió, hiện tại không chắc còn trốn đi trốn khóc đây, hội nghị chính là nhìn trúng điểm ấy mới bắt nạt ngài! Người hâm mộ não tàn của Vương hậu điện hạ biểu thị không phục!

Sự tiến triển của tình hình bị Wells dưới sự thôi thúc ngoài ý liệu, Sở Du Nhiên không có chuyện gì cũng lên mạng xem, vừa nhìn thấy hình tượng chính mình là bạch liên hoa thâm nhập lòng người như vậy, trực tiếp nhận mệnh, bạch liên hoa thì bạch liên hoa đi, bạch liên hoa bớt lo.

Bất quá Wells cũng là quyết tâm phải trừ bỏ hội nghị, thủ đoạn thật ác độc, mấy ngày gần ngủ để tỉnh liền trời đất xoay vần. Từ ngày kiến quốc, thì có hội nghị tồn tại, huỷ bỏ hội nghị liền giống như huỷ bỏ tổ chế, đây là một sự kiện lớn. Xem qua sách sử, chưa từng thấy triều đại nào làm nhanh nhẹn như Wells.

Liên tại thời điểm Sở Du Nhiên xem bát quái, Sevilla gửi tin nhắn tới: “Ngày hôm nay ngày nghỉ, có muốn đi ra uống trà chiều hay không?”

Sở Du Nhiên liếc nhìn Wells tranh thủ lúc rảnh rỗi, đang chơi đùa con nhỏ, mặc dù có chút ý định, cậu vẫn là trả lời không đi. Cậu hiện tại đang đứng trên đầu sóng ngọn gió, đi ra ngoài không chắc sẽ tạo phiền phức cho Wells. Chỉ cần bọn họ đều ở đây, cậu không chút nào cảm thấy ngộp.

Wells cảm giác được Sở Du Nhiên nhìn chính mình liếc mắt một cái, sau đó cúi đầu lại xem máy điện thoại, lập tức liền hiểu được điều gì, “Sevilla hẹn em?”

“Àn, em nói cho cậu ấy biết em không đi.”

“Đi ra ngoài một chút cũng tốt.” Một câu nói của Wells đánh gãy động tác Sở Du Nhiên, đem Asa từ đỉnh đầu của mình kéo xuống, “Đi ra ngoài giải sầu đi, Sevilla ở phương diện này so với em nghĩ thoáng hơn.”

Wells cùng Sevilla cũng là bạn học, biết rõ bản tính của Sevilla, từ nhỏ đã không có tim không có phổi lại không để cho mình chịu thiệt, quả cầu lông nhà hắn tâm nhãn ít, ở cùng Sevilla cũng sẽ không bị làm hư. Bất quá có một chút khiến Wells không hài lòng lắm, chính là con trai ngu xuẩn nhà Sevilla muốn cùng Émile nhà bọn họ chơi đùa, Sevilla cũng minh mục trường đảm nịnh bợ quả cầu lông nhà hắn, khen ngợi Émile ngoan ngoãn, nghe lời, đẹp đẽ, nhuần nhuyễn...

Nhi khổng biểu thị: Khó chịu!

Émile vốn là... (tính lược 10 ngàn chữ)

Sở Du Nhiên nhìn Wells vừa nói em có thể đi ra ngoài một chút, một bên mặt ghét bỏ biểu thị ta không thích Sevilla, Sevilla cùng con trai cậu ta ghi nhớ “Khuê nữ” nhà ta, cậu cũng bị chọc phát cười, thời khắc này đột nhiên cảm thấy đi ra ngoài một chút cũng rất tốt.

Vì vậy vương hậu điện hạ quyết định lưu lại quốc vương bộ hạ làm nãi ba trông coi ba thằng nhãi con, chính mình mang theo Dillow nghe lời hiểu chuyện nhất, rời đi.

Wells mặt lạnh lùng nhìn ba nhãi con nằm úp sấp ở trên người hắn, nắm tóc cắn quần áo hắn, nhìn lại một chút cháu trai thật vui vẻ ra cửa cùng tiểu bạn lũ, đột nhiên cảm thấy địa vị của chính mình ở nhà cũng không giống như là trong tưởng tượng của mình.

Chính mình hắn là người cao nhất... Hiện thực thật giống, có chút không đúng lắm.

Tác giả có lời muốn nói: không chịu trách nhiệm tiểu kịch trường:

Wells: “Ta là chủ nhân gia đình, địa vị tối cao!”

Sở Du Nhiên: “Ừ, cao.”

Dillow: Mặt ghét bỏ

Asa: Nắm tóc

Émile: Kể tai nói nhỏ

Caesar: Làm đệm dựa

————— đen sì Dillow mang theo ba người mập mạp chạy trốn mà qua —————

Hết chương 60

61. Chương 61

Dillow đi được ba bước vừa quay đầu lại hỏi: “Thầy giáo, chúng ta thật sự không mang theo bọn đệ đệ?”

“Không mang theo, chú con yêu thích trông bọn họ, nhiệm vụ hôm nay của chúng ta chính là ra ngoài chơi.” Sở Du Nhiên mang theo Dillow lên phi hành khí, đi đến chỗ Sevilla đã đặt, một cửa hàng trà bánh phong cách thanh lịch. Phong cách trang nhã, đều có phòng riêng đơn độc, vừa vặn thích hợp giống cái quý tộc đã kết hôn uống chút trà, nói chuyện phiếm, thuận tiện tính kế một chút thông đồng chồng mình!

Sở Du Nhiên vừa đến, liền thấy Sevilla tại lầu hai trước cửa sổ đối với cậu vẫy tay, bên người còn có một sói con anh tuấn đang đối với bọn họ vung móng vuốt chào hỏi.

Làm mẫu phụ Caly, tuổi của Sevilla thực tế cùng Wells không sai biệt lắm, dù sao hẳn cùng Wells là đồng học, nhưng là năm tháng giống như không có ở trên người Sevilla lưu lại bất cứ dấu vết gì. Mái tóc dài màu vàng óng cúi xuống ở đầu vai, mắt phượng hẹp dài mang theo mê người phong tình, màu sắc xanh lam, giống như nước biển trong xanh, sạch sẽ thuần túy. Đặc biệt khuôn mặt tươi cười của hắn, không giống nụ cười ấm áp của Sở Du Nhiên, Sevilla cười là loại thẳng thắn, nở nụ cười liền khiến tâm tình của người khác cùng tốt lên.

Sở Du Nhiên khoe miệng bốc lên một vệt hội ý mỉm cười, Sevilla nhất định là không có bao nhiêu chuyện phiền lòng, lúc này mới có thể cười thuần túy như thế. Chỉ có người hạnh phúc, mới có thể có nụ cười như thế.

Quản gia được Sevilla lưu lại chờ đợi đón người, tại thời điểm Sở Du Nhiên đi xuống phi hành khí cũng bị người khác liếc mắt một cái liền nhận ra được, mọi người nghi hoặc, trong thời kỳ mấu chốt này dĩ nhiên lại tới những chỗ như thế, chẳng lẽ là vì muốn chính mình chứng minh cái gì?

Sau đó bọn họ liền phát hiện mình đã đoán sai, vương hậu của bọn họ vẫn là bạch liên hoa thuần trắng không nhiễm bụi trần, bởi vì bên người vương hậu có một bảo nhỏ choai choai, lúc này vương hậu một mặt nghiêm túc đối bảo nhỏ dặn dò: “Nhất định phải theo sát tại bên cạnh thầy, không được đi theo người xa lạ rồi đi, không được cùng người xa lạ nói chuyện, cũng không nên rời bỏ tầm mắt của thầy, bởi vì người xấu sẽ đem con bắt đi!”

Dillow là đứa nhỏ bốn tuổi, ở trong mắt Sở Du Nhiên xem ra, đây là tuổi rất dễ dàng bị dụ dỗ.

Dillow bắt đầu dĩ thử dài, vì để cho Sở Du Nhiên an tâm, chỉ có thể gật đầu.

Người vây xem cũng không nhịn được quay đầu, thật giống nói cho Sở Du Nhiên: Ngài cả nghĩ quá rồi, nơi này đội tuần tra năm phút đồng hồ sẽ đi một chuyến, cho người bên ngoài tám cái lá gan cũng không ai dám dụ dỗ hoàng tử!

Hướng hồ ngài còn mang theo hộ vệ!

Đẩy cửa vào phòng, Dillow cùng Caly cũng không cần người lớn nói, đều rất lễ phép chào hỏi, sau đó trước tiên đánh một trận!

Sevilla cười híp mắt nhìn Sở Du Nhiên, trong thanh âm mang theo trêu chọc, “Đã sớm muốn hẹn cậu đi ra ngoài chơi, nhưng là bệ hạ nhìn cậu nhìn quá chặt, lần này rốt cục cũng cam lòng thả cậu ra.” Sở Du Nhiên nghĩ đến sắc mặt Wells lúc đồng ý cho cậu đi, nở nụ cười, “Ai bảo tôi hiện tại được nhiều người chú ý đâu? Đi chỗ nào cũng không được tự nhiên.” Nói đến nhiều người chú ý, Sevilla cũng biết ý tứ của Sở Du Nhiên, cậu hiện tại đang đứng ở trên đầu sóng ngọn gió, còn không biết ngày mai hội nghị sẽ dùng cơ gì gây phiền phức.

Sevilla hướng người hầu làm thủ hiệu, sai người đem món tráng miệng sớm chuẩn bị tốt đưa ra, lúc này Caly bị Dillow đánh lùi về sau vài bước, vừa vặn đặt mông ngồi ở trên bàn chân của hắn. Sevilla sắc mặt không thay đổi một chút đá vào trên mông con trai, sau khi đem con trai đạp ra ngoài ưu nhã nhấp môi uống trà, bất mãn nói: “Đám lão gia hỏa kia chính là bị làm hư, cậu vẫn luôn âm thầm khiến bọn họ sớm thành thói quen. Nhìn cậu dễ ức hiếp, cho nên mới dám vô lễ với cậu như thế.”

Sở Du Nhiên cười nói: “Tôi không nghĩ muốn gây phiền toái cho Wells, không nghĩ tới vẫn là chọc phải phiền toái.” Chưa từng nghĩa tới chính mình sẽ có một ngày bị xem là một nhánh công kích Wells.

“Có một số việc bề hạ khó thực hiện, cậu có thể đi làm a, cần bản cũng không cần lo lắng gây cho ngài phiền toái. Ngài không chắc còn hi vọng cậu gây phiền phức cho ngài, để cho ngài biểu diễn một chút năng lực làm trưởng phụ, giống đực đều có loại tật xấu này. Cậu thật sự là... Quá ngoan.” Sevilla suy nghĩ một chút, cũng chỉ có cái từ ‘ngoa’ này thích hợp với Sở Du Nhiên. Giống cái tính cách bốc đồng, người cùng hần sinh sống, vì hần sinh con, thay hần nuôi nhai con, tại sao không thể tùy hứng một chút? Để cho mình phát tiết một chút?

Ở trong mắt Sevilla xem ra, Sở Du Nhiên trả giá quá nhiều, nhưng chưa bao giờ nói qua một câu oán niệm, thậm chí cảm thấy như vậy rất hạnh phúc, hần nhìn đều đau lòng, cảm thấy Sở Du Nhiên quá tiểu bạch. Cũng không phải muốn chia cắt quan hệ hai người họ, Sevilla vẫn hết sức đúng mực, kỳ thực hần nghĩ tới là để Sở Du Nhiên đi hội nghị hất bàn, các người nói ta hiện tại làm không tốt, vậy ta liền để cho các người biết đến cái gì là không tốt, ngược lại có ba hoàng tử, ai dám để bề hạ lỵ hôn?

Sở Du Nhiên một lòng vì Wells, cũng có chút bị tình cảm của chính mình trói buộc, quá cẩn thận từng li từng tí một, liền dễ dàng bị người khác xem nhẹ.

Sở Du Nhiên hơi nheo mắt lại, cũng minh bạch ý tứ của Sevilla, đây là muốn khuyên cậu trở lại nổi khùng sao?

Sở Du Nhiên vẫn không có nổi khùng, một người khác lại nổi tung!

Lúc này, trước lầu hội nghị, Sở Hồng Vũ một mặt táo bạo ngẩng đầu nhìn tòa hội nghị hơn trăm tầng này đi tới không quản thị vệ ngăn cản, một cước đem cửa lớn kim loại đá ra một cái lỗ thủng.

Dị năng cấp S thuộc tính “Lửa cấp tốc vận chuyển, hỏa diễm bởi vì quá mức cực nóng sền sệt, đã kinh biến đến mức đỏ sậm. Cửa lớn kim loại bị ngọn lửa cuốn lấy, xung quanh toàn bộ lửa bị thiêu đốt, không khí chung quanh cũng biến thành khô ráo, đặc biệt phía sau Sở Hồng Vũ, mắt trần có thể thấy không khí vẩn vơ, tạo thành từng đạo từng đạo đứt gãy.

Có nghị viên dị năng thấp cảm giác được sát khí trên người ông bị áp trực tiếp quỳ trên mặt đất, cứng ngắc tại chỗ không thể khống chế. Sở Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, ghét bỏ nhìn người kia liếc mắt một cái, quét mắt xung quanh, sắc mặt như trước khó coi.

Tất cả thị vệ đều lùi về sau vài bước, không ai dám cùng ông đối diện, bọn họ không sợ chết, mà là linh hồn kinh sợ làm cho bọn họ bản năng muốn khuất phục, hướng chi, bên trong có rất nhiều người là học sinh tốt nghiệp trường quân đội đệ nhất.

Liền tại thời điểm cửa lớn đã đốt ra một cái đường kính dài một mét, bên trong hội nghị rốt cục có hai người trung niên đi ra, tuổi đại khái cùng Sở Hồng Vũ không sai biệt lắm, mặc chế phục màu trắng đặc chế của hội nghị, một mặt uy nghiêm lãnh túc.

“Sở Hồng Vũ! Ông đây là miệt thị hoàng quyền!”

“Cái rắm! Lão tử dị năng nổi khùng, không ai động viên, khất chế không nổi!” Sở Hồng Vũ ở sàn thép dưới chân đạp ra một cái dấu chân thật sâu, động tác này phẳng phất đang nói chỉ cần ông muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể dễ dàng hủy đi nơi này.

Người hội nghị trực tiếp bị ế trụ, ngực đều tức giận phập phùng, chưa từng thấy có người cố tình gây sự như thế, dĩ nhiên trợn tròn mắt nói mớ, còn là ở trước cửa hội nghị động thủ. Trước tuy rằng nhận đến rất nhiều báo cáo trách cứ Sở Hồng Vũ, biết đến ông ta gan lớn, điên lên không ai trị được, không nghĩ tới ông ta điên lên là không cần mạng!

Chưa từng thấy một người dị năng có thể mang đến cho người ta cường lực chấn động như vậy, cách gần rồi mới biết, thiên phú cùng chủng tộc chênh lệch, không thể bù đắp được.

Sở Hồng Vũ giễu cợt câu lên lông mày, lại giống như đang nói chuyện với kẻ dưới, “Các người cũng xứng nổi hoàng quyền! Thời điểm phái người ở trường học của ta gây chuyện các người cũng nên ngấm lại ngày hôm nay! Ra tay với một đứa nhỏ bốn tuổi, các người nghĩ hiệu trưởng tôi chết rồi sao?”

“Sở Hồng Vũ! Không nên ngậm máu phun người, chúng có đâu?” Một nghị viên đi lên phía trước, thuộc tính “Mộc” bọc lại người phía sau, giảm bớt áp lực của bọn họ, nhưng chính mình lại bị khí thế của Sở Hồng Vũ ngăn chặn, lúc nói chuyện chân đều run rẩy.

Bên cạnh có dị năng giả thuộc tính “nước” muốn dập lửa trên cửa, không nghĩ tới hoạ diễm của Sở Hồng Vũ quá sền sệt, ngay cả nước cũng bị hỏa quán lấy, người dị năng giả kia nhanh chóng rút lui dị năng, trên tay đã bị nóng đến nổi nổi bong bóng.

Sở Hồng Vũ cũng là nín đầy bụng tức giận, móng vuốt của hội nghị duỗi quá dài, liền chạm đến phạm vi lãnh địa của ông — trường học cũng dám động! Lại còn dám bắt nạt con trai ông

Ngược lại lý do có, vậy thì nháo một hồi, để cho bọn họ biết đến Sở Du Nhiên phía sau mặc dù không có quý tộc thế gia chống đỡ, nhưng cậu có ngư bố cha!

Sở hiệu trưởng nói chuyện khí thế hùng hổ, rất không khách khí, “Không có chứng cứ ta sẽ không ở chỗ này nổi khùng dị năng! Kể từ hôm nay, phạm là học sinh ta dạy, nhất định phải ký kết một phần thỏa thuận, sau này không cho vào hội nghị làm việc, ở đây có ai là học sinh tốt nghiệp trường của ta, cho người đó thời gian một ngày, hoặc là lần, hoặc là thủ tiêu học tịch!” Phải biết, ở cái trường quân đội đi học này có một nửa xuất thân từ quý tộc đế tinh, có năng lực từ nhỏ bồi dưỡng, hoặc là có tiền, hoặc là có quyền, bằng không thành tích không tốt, căn bản là không vào được trường quân đội. Bị thủ tiêu học tịch, liền chứng minh trường quân đội hoàng gia từ chối thừa nhận ở nơi này tốt nghiệp, hậu quả có thể tưởng tượng được.

Lúc này liền có rất nhiều binh lính có thần sắc do dự, trở lại tùy tiện tìm xem phương pháp đều so với ở lại hội nghị bị Sở Hồng Vũ thủ tiêu học tịch mạnh hơn, hưởng hồ bầy giờ hội nghị cùng hoàng thất đối chọi gay gắt, bọn họ không cần nhắc chính mình, cũng phải cần nhắc người nhà.

Hội nghị mấy nghị viên tức giận xanh cả mặt, Sở Hồng Vũ làm sao dám? Đây là đang rút củi dưới đáy nồi của bọn họ! Đây là trần truồng đập mặt!

“Bắt ông ta! Các người đều là phế vật sao?” Lúc này đi ra là một lão già, hướng binh lính chung quanh phát tay một cái, trong mắt cất giấu sát khí.

Các binh sĩ giật giật định tiến lên, bị Sở Hồng Vũ một cái ánh mắt liền dọa trở lại, “Ông ấy là hiệu trưởng của chúng tôi...” Một người lính khổ sở lấy xuống phù hiệu hội nghị trên vai, lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, thừa cơ hội này rời khỏi hội nghị, sau này còn có thể đi quân bộ, nếu như chờ hội nghị suy sụp lại đi, tính chất lại không giống như vậy.

Một người đi đầu, đã có người noi theo, nghị viên nhìn thấy binh lính lấy xuống phù hiệu trên vai tức giận ngực kịch liệt đập trùng, phảng phất một giây sau có thể ngất đi. Bọn họ đã nếm trải hậu quả xấu, không có bệ hạ làm chỗ dựa, không có hoàng quyền dựa vào, bọn họ chẳng là cái thá gì.

Sở Hồng Vũ nở nụ cười một tiếng, tuy không đề cập đến Sở Du Nhiên, nhưng lại nắm lấy sự kiện Panda bắt ngờ bị thương không buông tha, đập hư cánh cửa của hội nghị không nói, trên đất còn đập vài cái hầm, hội nghị nhân khí cơ hồ thổ huyết, bị vũ lực của Sở Hồng Vũ giá trị kinh sợ, ngay cả phản kích cũng không dám.

Sau khi đem hội nghị thu thập, Sở hiệu trưởng sửa lại một chút vạt áo của chính mình, vút cho hội nghị một gương mặt vương chi miệt thị nhìn đám người hội nghị, ngữ khí không chết không thôi nói: “Chuyện này, tôi không để yên đâu!”

Sở Hồng Vũ đập hư cửa lớn, từ đầu tới đuôi đều là đề lên hội nghị đánh, đoạn video này cũng bị người ta quay lại truyền tới internet, Sở hiệu trưởng nói câu bắt nạt học trò ta kia, coi hiệu trưởng là tôi chết sao? Câu nói này đặc biệt bạo ngược uy nghiêm, này đó “mẹ kế” của Sở Du Nhiên đều chút chút nhảy ra chống đỡ: Hiệu trưởng đại nhân uy vũ bạo ngược!

Cũng không biết làm sao lại có một đám người tự xưng là tiểu Hoàng Tử, xuất thân từ hội tiếp viện, được đế quốc và bộ ngành chứng nhận, đồng loạt khen tặng Sở Hồng Vũ “Ông ngoại soái nhất bầu trời”

Sở Du Nhiên liền tại thời điểm cùng Sevilla uống trà thấy được cái video này, xem bình luận ở dưới cậu cũng có chút dở khóc dở cười, lần trước thời điểm Wells chế tạo mưa sao cái hội tiếp viện này còn la hét

‘phụ thân soái nứt bầu trời’ đây, khiến Wells hoài nghi bọn họ đều đối với Émile có ý tứ, nếu như không phải cậu ngăn cản, quốc vương bệ hạ sẽ phải phái người đem cái tổ chức này hủy bỏ.

Bất quá, Sở Du Nhiên cũng cảm thấy chuyện này vẫn chưa xong, dùng hiểu biết của cậu đối với Sở Hồng Vũ, chỉ là tới cửa gây phiền phức hiển nhiên chưa hết giận, rõ ràng không phải là phong cách của ông.

Sevilla cũng đang mặt hoa si, “Hiệu trưởng đại nhân quá tuần tú, quá hả giận!”

Sở Du Nhiên: “... Anh nói như vậy không sợ thượng tướng ghen sao?” Không sánh bằng một đại thúc năm mươi tuổi, thượng tướng thật sự không uất ức sao? Nếu là mèo lớn nhà cậu, đã sớm một mặt sương lạnh muốn đông nứt toàn bộ vũ trụ, sau đó đem cậu nhốt đảo nhiều lần, làm cho cậu biết rõ bên trong cái nhà này người có địa vị tối cao là ai.

Sevilla không chút nào để ý ôm lấy con trai chính mình, dùng sức xoa nhẹ hai cái, cười nói: “Cho nên nói, cậu quá ngoan, phải cho anh ta biết cậu ngoại trừ yêu anh ta còn có khả năng sẽ yêu người khác, nhất định phải làm cho anh ta cả đời đối với cậu phục phục thiếp thiếp tốt với cậu!”

Sở Du Nhiên giống như thụ giáo, cũng có điều cảm thấy được gật gật đầu, tính khí mèo lớn xác thực rất tùy hứng, tình cờ cũng phải sửa sang một chút.

Còn đang trông con Wells đột nhiên hắt hơi một cái, ba tên tiểu gia hỏa đều kinh ngạc nhìn phụ thân chính mình, không hẹn mà cùng lui về sau một bước, trong nháy mắt biến thành ba gương mặt ghét bỏ.

Wells: “...”

Địa vị gia đình... Không đúng lắm.

Thời điểm Sở Du Nhiên trở lại đã sắp chạng vạng, đi ra ngoài một chuyến giải sầu, tâm tình khá hơn nhiều. Thấy cậu cười so với mấy ngày trước thái độ không ít, Wells tâm tình cũng tốt theo.

Lúc ăn cơm tối Sở Du Nhiên khẩu vị rất tốt, cơm nước xong liền nhìn Dillow mang theo ba tên tiểu gia hỏa ở đại sảnh lẩn lộn, Asa luôn luôn khiêu khích, muốn xác định ở bên trong các anh em mình mới là địa vị lão đại, bị Dillow một móng vuốt đập xuống, ôm thật chặt vào trong lồng ngực, hai huynh đệ một đứa nhe răng nha nha gọi, một đứa không ngừng mà cười.

Bên cạnh Émile nhân cơ hội xông lên, ôm lấy cổ Dillow móng vuốt không buông, tiểu bàn tử phân lượng vẫn là rất đủ, Dillow cũng không cười được, quơ quơ cái cổ, vẫn là không có cam lòng đem Émile bỏ xuống.

Caesar đứng ở một bên híp mắt vậy xem vừa nhìn Dillow không thể chuyển động, vuốt cánh ba kỷ ba kỷ liền xông lên trên, trực tiếp nhảy lên đầu Dillow, quả cầu lông mập mạp cái cân nặng này khiến Dillow đột nhiên không kịp chuẩn bị, đem mặt trực tiếp vỗ trên đất, Caesar điện hạ đem đại ca đập ở dưới chân, vẫn luôn không thể nào lên tiếng tiểu tử rất cục bạo ngược —— “Lú lo!”

Huynh đệ trong gia đình địa vị đứng hàng thứ tự tạm thời là như vậy: Đập đầu đại ca Caesar —— ôm cổ đại ca Émile —— bị giẫm bị ôm đại ca Dillow —— dưới móng vuốt Dillo bị ngăn chặn muốn trời cao Asa!

Rất tốt, sắp xếp không có chút nào khoa học!

Sở Du Nhiên nhìn bọn họ cười híp mắt hướng Wells bên người nói: “Em ngày hôm nay nhìn thấy người ca hát cực kì tốt, em rất thích âm thanh của anh ta.”

Được “Bạn thân” chỉ giáo, vương hậu điện hạ cứ như vậy muốn chứng minh chính mình ở trong nhà địa vị mới phải cao nhất, đồng thời suy nghĩ một ngày trước mặt quốc vương bệ hạ, mở ra lần thứ nhất tìm con đường chết.

Hết chương 61.

62. Chương 62

Sở Du Nhiên vừa nhìn bọn nhỏ, cười híp mắt hướng Wells bên người nói: “Em ngày hôm nay nhìn thấy một người ca hát cực kỳ tốt, em rất thích âm thanh của anh ta.”

Wells ánh mắt tối sầm lại, làm bộ dạng rất không thèm để ý, tiếp tục xem Dillow bọn họ, bất động thanh sắc ừ một tiếng, thật giống không có hứng thú.

Sở Du Nhiên thấy đối phương dửng dưng như vậy, cảm thấy tình cảm giữa bọn họ thật giống như quá bình tĩnh, Wells thật sự không sợ cậu chạy. Nghĩ tới đây Sở Du Nhiên có chút bất mãn, bĩu môi, học bộ dạng Sevilla, khẩu khí đại lực tán dương ca sĩ kia, căn bản không thấy sắc mặt Wells.

Đang nói hăng say, cũng cảm giác một đạo sát khí hoành hoành quét tới, Sở Du Nhiên cũng cảm giác không khí chung quanh đột nhiên thấp xuống vài độ, đông lạnh khiến cả người cậu run lên.

Lại nhìn Wells... Sở Du Nhiên có chút hối hận, đối phương mặt không thay đổi nhìn cậu, trong tròng mắt màu vàng óng ánh nhìn như không hề có tâm tình, trên thực tế đang nổi lên một hồi gió bão, đối phương đã xao động hạch dị năng cũng biểu thị mèo lớn hiện tại phi thường tức giận, đã vượt ra khỏi phạm trù ghen, hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Sở Du Nhiên sắc mặt thay đổi, chính kinh nói: “Đương nhiên, em thích nghe anh ta hát là bởi vì thanh âm của anh ta giống như anh, thế nhưng! Không có giống như anh nói chuyện êm tai như vậy, anh so với anh ta soái hơn nhiều! Thời điểm lúc đó Sevilla nói cho em biết em đang suy nghĩ, quả nhiên cả cái tình hệ này chỉ có Wells nhà ta đẹp nhất.”

Nhiệt độ chung quanh dần dần tăng trở lại, Sở Du Nhiên lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, lại nghe Wells nhàn nhạt nói: “Ngày khác sai người đem cậu ta mang đến, chuyên môn mở buổi biểu diễn cho một mình em, nghe cậu ta ca hát là vinh hạnh của cậu ta.”

“Thôi, trừ anh ra ai em cũng không muốn xem.” Sở Du Nhiên thở phào nhẹ nhõm, biết đến lúc này tuyệt đối không thể mời đối phương tới, thấy Wells cảm xúc rất bình tĩnh, cậu mới phát giác được nguy cơ đã được hóa giải, nghĩ thầm sau này không thể nghe Sevilla. Bởi vì chồng Sevilla là loài khuyển, nhà cậu đây là loài mèo! Chó mèo có thể giống nhau sao?

Wells mỉm cười nhìn Sở Du Nhiên, ánh mắt ở trên người cậu đảo qua, gật đầu một cái, không nói gì.

Sở Du Nhiên cười có chút cứng ngắc, luôn cảm thấy ánh mắt mèo lớn... Vẫn còn có chút nguy hiểm.

Sau bữa cơm tối, đem mấy đứa trẻ đều đưa trở về gian phòng chính mình, Sở Du Nhiên cầm bộ áo ngủ, trái phái không nhìn thấy Wells, nắm chặt quần áo chạy đi tắm, tranh thủ trước khi đối phương về tới cũng đã tiến vào trạng thái ngủ say.

Phía trên bề nước lớn nồng đậm tỏa ra hơi nước màu hồng, nơi đầm nước sâu xa, một người đàn ông trên người tỏa thể lười biếng phao ở bên trong nước. Tại thời điểm nhìn thấy biểu tình cẩn thận của Sở Du Nhiên sau khi đi vào, nụ cười trên mặt lóe lên một cái rồi biến mất. Sau đó, dường như nghĩ tới điều gì, con mắt màu vàng óng dần dần trở nên sâu thẳm.

Sở Du Nhiên quan sát một chút xung quanh, không có phát hiện Wells ẩn tàng hơi thở, thở phào nhẹ nhõm dường như cả người buông lỏng, lúc này mới xuống nước. Cái bể này phía dưới cài đặt hạch dị năng thuộc tính “Lửa”, lại như ôn tuyền lưu động, dòng nước ấm áp từ bên người lướt qua, Sở Du Nhiên thanh tĩnh lại, nằm nhòai trên vách ao, lộ ra sống lưng trơn bóng, thời điểm nghĩ biểu tình của Wells khi ghen, khóe miệng dần dần cong lên. Liền tại lúc này, trên eo đột nhiên căng thẳng, ngay sau đó bị một bàn tay ấm áp che miệng lại, Sở Du Nhiên bị sợ hết hồn, sau đó một thân thể trần truồng dính sát, một bàn tay lớn không thành thật ở trên mông cậu bóp một cái...

Sở Du Nhiên tức giận vùng vẫy một hồi, dở khóc dở cười, con mèo hồng này, dĩ nhiên học được hù người.

Wells thấy cậu không có thất kinh, có chút mất hứng nhú nhú mày, đem toàn bộ khối thịt trần truồng trong lồng ngực này đặt ở trên vách ao, sau khi đè thấp âm thanh trầm thấp lại gọi cảm, lay động thần kinh nhạy cảm của Sở Du Nhiên, “Không sợ?”

Sở Du Nhiên kéo xuống móng vuốt bưng miệng mình, “Anh dựa vào gần em một chút, tinh thần lực vận chuyển nhanh hơn, lần sau làm em sợ nhớ tới đừng ần núp khí tức, em còn muốn ần giấu trên người mùi vị của anh.”

Wells hứng thú, đem thân thể Sở Du Nhiên ngược lại, tiếp tục dè lên, “Mùi vị gì” Bên trong ánh mắt của hắn đã tràn đầy tính xâm lược, lúc này hắn lại như một con mèo lớn đang đi săn bắt, hứng thú tràn đầy nhìn con mồi của mình, phảng phất đang do dự, muốn ngọam ăn ở nơi nào.

Sở Du Nhiên cười ôm lấy cổ của đối phương, đem thân thể đơn bạc của mình toàn bộ treo ở trên người của đối phương, học ngữ điệu của đối phương, chậm rãi nói: “Mùi vị đàn ông, mùi của đàn ông rất đặc biệt, rất nhạt, rất dễ chịu, người khác không hiểu, cũng không mô phỏng được.”

Nhìn cái miệng nhỏ ở trước mặt mình mở ra đóng lại, vụng về nói lấy lòng hắn, tâm thái Wells chiếm được thỏa mãn cực lớn, sắc mặt càng ngày càng nhẹ nhàng, trong mắt ý cười cũng càng ngày càng đậm.

Sở Du Nhiên nhắc theo tâm lần thứ hai buông xuống, sắc mặt mèo lớn cũng dễ thay đổi, này có tính cậu đồ tốt hay không? Cậu đã hối hận rồi, không nên nghe Sevilla nói, loài khuyến cùng loài mèo căn bản không phải là một vật chủng!

Wells bị dáng dấp kia của cậu chọc phát cười, động tác trên tay lại không khách khí, ôm Sở Du Nhiên trở mình, ngồi ở bên trong nước nghỉ ngơi, để Sở Du Nhiên ngồi ở trên người chính mình. Nơi tư mật ở dưới nước thân mật dính vào nhau, nhiệt độ cực nóng khiến Sở Du Nhiên run rẩy run một cái, cảm giác được ý đồ của đối phương sắc mặt đều đỏ bừng. Nhưng mà còn không đợi cậu làm ra phản ứng, đối phương ôm eo cậu, một cánh tay liền đem cậu bế lên, sau đó không khách khí nhấn xuống, không có làm bất kỳ khởi động nào, thân thể cứ như vậy bị xâm phạm, Sở Du Nhiên đau rên lên một tiếng, cảm giác đồ vật dưới thân vừa mới tiến vào một nửa, khoe mắt đỏ bừng trừng người trước mắt, “Anh thật sự là... Khốn nạn ăn...”

Wells không chút khách khí đem người trực tiếp nhấn xuống, toàn bộ đi vào trong thân thể Sở Du Nhiên, cảm giác căng mịn làm cho khí tức của cậu có chút bất ổn, nhưng mà người nào đó có ý xấu cũng không nghĩ muốn lập tức bắt đầu ăn, hắn bốc lên cầm Sở Du Nhiên, đến gần hôn một cái khoe mắt ửng hồng của tiểu bạn nữ, cười nói: “Bảo bối, chúng ta nói một chút về ca sĩ kia đi, tên gọi là gì?”

Sở Du Nhiên còn không có thích ứng đại đồ vật trong thân thể, bị câu nói này dọa sợ, khẩn trương hơi co lại, khiến Wells hô hấp đều rối loạn nhịp điệu, không nhịn được đem người ôm một trận hôn sâu, sau đó hỏi tiếp: “Cùng âm thanh của ta rất giống? Thời điểm nào em đã từng nghe” Sở Du Nhiên đều sắp khóc, cái con mèo lớn trên người này, muốn điên a?... Thân ái, em từng giải thích...”

“Bảo bối nhi em thực sự là quá ngọt.” Wells cười đem một chòm tóc trên trán Sở Du Nhiên vuốt thuận, duỗi ra đầu lưỡi phác hoạ môi Sở Du Nhiên, cho là lâm thời đổi giọng hắn sẽ tin? Xem ra phải chấn chỉnh lại phu cương, làm cho cậu mở mang kiến thức một chút trong nhà địa vị tối cao là ai.

Đêm đó, bị lấn qua lộn lại chơi đùa Sở Du Nhiên cảm giác mình chính là một con cá rơi vào trong tay mèo lớn, thời điểm ở trong nước mới vớt ra đã mất đi khí lực toàn thân. Song mà sau khi trở lại phòng ngủ, một vòng tình nhiệt mới đem cậu nhấn chìm, khóc lóc xin tha đều không được buông tha. Bị mèo lớn dùng móng vuốt qua lại kéo, đầu hôn cũng in đầy toàn thân, Sở Du Nhiên ngất đi trong nháy mắt kia, tâm lý còn đang mắng Sevilla, vương hậu diện hạ ít có bạo thô tục: Lăn trung khuyến của anh đi! Tôi cũng không tin nữa!

Ngày thứ hai, Sevilla nghe đến con trai nói thầy giáo ngày hôm nay thân thể không thoải mái, thời điểm còn chưa rời giường nhìn trời suy nghĩ nửa phút, không rõ vì sao lắc lắc đầu, cảm thấy Sở Du Nhiên chính là quá ngoan, nhất định là không có làm theo lời hắn, lúc này mới bị bệ hạ bắt nạt!

Phải ngăn chặn lại thái độ của cậu a! Giống đực không thể tạo thói quen!

Nắm tay! Cố lên đi bạn thân!

Hoàng thất cùng hội nghị quan hệ đã xơ cứng đến không thể thu thập, liền tại lúc này, trường quân đội đệ nhất đế quốc kiện cáo hội nghị, thương tổn ấu tể trường học.

Thân thể ban đầu đã tốt lắm rồi Panda trực tiếp nằm ngang, từ chối đi học, gấu mèo mập đặc biệt phối hợp, run run tiểu chân ngắn biểu đạt mình đã bị thương tổn rất lớn, vì thế còn trốn không muốn đi ra cửa, biểu thị chuyện này đối với tâm lý của chính mình cũng tạo thành thương tổn nghiêm trọng!

Trường học đem báo cáo kiểm tra của Panda giao ra —— làm đứa nhỏ trường học chúng ta sợ đến như vậy, không thể nhẫn nhịn!

Phải biết, Panda tuy rằng dị năng không cao, trí lực nhưng là đạt tới cấp S, một trí giả tương lai như thế, lại dọa cho không dám đi học, đây là đối với tương lai để quốc tổn thất nghiêm trọng!

Sở Hồng Vũ ý tứ quả thực là muốn nói với đối phương: Các ông bắt nạt học trò ta, ta sẽ cho các ông biết thế nào là lễ độ!!!

Nói chung, không chết không thôi!

Hội nghị một ngày không ngã, trường quân đội đệ nhất một ngày không rút đơn kiện, học sinh mỗi ngày đều có nhiệm vụ mới vừa hoàn thành chém giết, cả người mang theo trùng huyết thú vây quanh hội nghị: Chúng ta ra ngoài chơi nhận mệnh huấn luyện, các người lại bắt nạt một tiểu học đệ ngay cả lời đều nói không gọn gàng! Chúng ta cái gì cũng không làm, liền ở đây mỗi ngày đến vậy xem!

Chuyện này khiến hội nghị thay đổi thái độ phách lối thường ngày, ngay cả cửa cũng không dám ra ngoài. Rất nhiều nghị viên dồn dập từ chức, cho dù như vậy thời điểm buổi tối còn bị trồng lên bao tải đánh một trận, ngược lại đối phương một thân mùi máu tanh, thường thường mười người một tiểu đội, quý cũng biết là học sinh trường quân đội buổi tối đi ra luyện tập.

Một đám người bị dọa cho kinh sợ, Sở Hồng Vũ vẫn chưa buông tha, cho nên ông sửa đổi cách quản lý. Học sinh sắp tốt nghiệp đều phải nhiễm một thân huyết tính, chấp hành nhiệm vụ đều là thấy máu giết người, bọn họ tốt nghiệp một người có thể tập trung vào bộ đội chiến đấu.

Cho nên mỗi ngày bị những học sinh này vây xem, đối với nghị viên giá trị vũ lực không cao mà nói, quả thực chính là ác mộng.

Sau khi mấy vị nghị viên trọng yếu trải qua lần ám sát kia, vốn là làm chuyện cẩn thận, hiện tại lại bị đe dọa như vậy, tức giận mỗi ngày đều tại hội nghị hất bàn phá cửa, một ngày đều có hai người tức đến ngất đi.

Nhưng mà, việc này vẫn chưa xong, nãi ba của bộ hạ —— Banksy đại nhân rốt cục ra sân!

Thủ tướng đại nhân khóc chút chút!

Vẫn là thời điểm vừa đến chàng vạng nhiều người, thủ tướng đại nhân vẻ mặt buồn thiu chạy đi hoàng cung khóc chút chút!

Đế quốc con dân đều biết, cháu trai thủ tướng đại nhân thương tổn rất nặng, thủ tướng đại nhân bị bức ép bất đắc dĩ, chỉ có thể đi cầu trợ giúp vương hậu điện hạ, bởi vì vương hậu điện hạ là một giống cái duy nhất thành niên, tinh thần lực cấp S, cùng Panda tình cảm rất tốt, cho nên thủ tướng đại nhân mỗi ngày đều muốn đi mời vương hậu điện hạ trị liệu cho tinh thần tổn thương cho cháu trai.

Hội nghị trong mắt người dân đã kém tới cực điểm, trước bộ phận quý tộc còn là trạng thái quan sát, bây giờ thấy hội nghị đã không thể cung giương, người có nhân lực cũng đều đứng ra chống đỡ Wells huỷ bỏ hội nghị.

Thương tổn một cái ấu tể! Tội không thể tha thứ!

Mà đến mời Sở Du Nhiên Banksy đại nhân, cứ như vậy khóc chút chút đem Sở Du Nhiên mời tới phi hành khí, sau lại vẻ mặt tươi cười cùng Sở Du Nhiên tán gẫu, thời điểm hạ phi hành khí tiếp tục mặt sinh không thể luyện, thời điểm trở mặt có thể so với diễn viên.

Sở Du Nhiên nhìn sưng sốt một chút, lòng nói Panda quả nhiên là cháu trai ruột của ông, ruột không thể ruột hơn.

Mất thấy việc phá bỏ hội nghị trong tầm tay, Wells đem quyền sở hữu sắc bén đều thu vào trong tay mình, Sở Du Nhiên cũng mơ hồ có chút lo lắng.

Cùng Cripps đế quốc ma sát càng ngày càng nhiều, Wells chắc chắn sẽ không cứ như vậy bỏ mặc xuống. Trước cậu cũng điều tra tư liệu, hai đại đế quốc oán hận chất chứa đã lâu, cách mấy chục năm sẽ bạo phát một cuộc chiến tranh. Chiến tranh có thể lớn có thể nhỏ, đều sẽ có người hi sinh. Hơn nữa chỗ giao giới hai nước, vẫn luôn không an bình, thỉnh thoảng lại có hải tặc tinh tế đột kích gây rối. Con dân có điều kiện hướng nội bộ đế quốc di chuyển, không có điều kiện, chỉ có thể lo lắng đề phòng sinh sống.

Sau khi cha mẹ Dillow hi sinh, Wells hành động rõ ràng là muốn giết người báo thù, hai nước thống nhất, thành lập một đế quốc quân sự cường đại!

Sở Du Nhiên biết đến, một ngày nào đó Wells sẽ đi chinh chiến, vậy an toàn của đối phương...

Lắc lắc đầu, Sở Du Nhiên đem lo lắng tương lai vầy ra, chuyện trước mắt vẫn không có giải quyết, suy nghĩ gì đó để sau này rồi nói.

Hết chương 62

63. Chương 63

Panda vẫn luôn không thể tới trường học, ở nhà nuôi đều mập thành một vòng. Sở Du Nhiên mỗi lần đến xem nó, đều mang theo Dillow. Có thể nói Sở Du Nhiên không quản đi nơi nào, đều mang theo Dillow. Có mấy người nói là thật tâm, có mấy người nói là làm dáng, này đó Sở Du Nhiên đều không thèm để ý, cậu chỉ muốn để Dillow vẫn luôn không thể nào tiếp xúc ngoại giới mau chóng thích ứng sinh hoạt nên có của chính mình, Đại hoàng tử đế quốc, thân phận này chính là một cái gánh nặng, cũng là trách nhiệm của bé. Từ tiểu học sẽ đối mặt với nhiều người khác nhau, này đó người hoặc là chân tâm hoặc là dối trá, Dillow nhất định phải học được nhận biết.

Dillow thật giống cũng không thèm để ý người khác nói cái gì, từ sau khi sự kiện của Cát Mỗ lần kia, Dillow giống như lớn lên nhiều rồi, cũng rõ ràng có mấy lời cũng không phải người khác nói cái gì chính là cái đó, phải dùng nội tâm của chính mình đi cảm thụ. Dillow là đứa nhỏ sớm trưởng thành, đồng thời nắm giữ sự tự tin mạnh mẽ: Bọn đệ đệ yêu bé nhất, ấu tể đệ nhất đế quốc lập tức liền có thể biến thành hình người, ấu tể đệ nhất đế quốc trong lồng ngực có thể ôm ba đệ đệ, đối với bất cứ chuyện gì đều không có sợ hãi!

Chuyện hội nghị vừa qua, người ngoài đã thảo luận vấn đề thái tử, Dillow hoặc là Asa, đến cùng tuyển ai?

Sở Du Nhiên nhìn thấy người khác thảo luận cái vấn đề này thời điểm chỉ muốn đáp một câu: Bệnh thần kinh!

Mèo lớn nhà bọn họ nói, cho bọn nhỏ vào đánh nhau ai thua người đó làm Thái tử, không muốn làm khẳng định không đánh bại mạng, muốn làm nằm ngang không động đậy là được, nếu như đều muốn làm... Vậy thì đều nằm ngang, để hấn đánh bọn nhỏ.

Hai người đều cảm thấy cái phương pháp này rất tốt, cũng không nghĩ tới hai đứa bé cũng không muốn gánh chịu trách nhiệm này làm sao bây giờ? Đứa nhỏ của người khác có quyền lực đều cướp, đứa nhỏ nhà bọn họ lại như vút củ khoai nóng bỏng trên tay, nhắc lên việc này đều quay đầu bỏ chạy.

Thế nhưng hiện tại, ngay cả Banksy đại nhân đều muốn biết, đối với việc này Sở Du Nhiên có thân phận đặc thù rất cực là ý nghĩ gì.

Sau khi xem qua Panda, Sở Du Nhiên liền bị vợ chồng nhà Banksy mời đến một bên, bính linh người hầu cũng cho lui xuống. Sở Du Nhiên vừa nhìn cái tư thế này, lập tức lộ ra một nụ cười ảm áp, đôi môi lại mấp mí lên.

Banksy đại nhân ngồi ở đối diện Sở Du Nhiên, vóc người mập mập không rõ tản ra hào quang thánh thiện, một đôi mày rậm mắt to lại từ ái nhìn Sở Du Nhiên, bởi vì trời nóng, tóc cắt có chút ngắn, ánh đèn chiếu một cái, lại như một vị phật sống hiền từ.

Sở Du Nhiên lần thứ hai cười đến híp cả mắt, âm thầm nhắc nhở chính mình, đây là thầy giáo của Wells, cười cái gì, quá không lễ phép!

Banksy đại nhân chà xát bàn tay mập mạp, nhìn Sở Du Nhiên ánh mắt dị thường thoả mãn, ông cảm khái nói: “Hoàng thái hậu ngày trước cũng giống như ngài, cũng là người ôn nhu, đặc biệt yêu cười.”

Sở Du Nhiên đôi mắt lợm lợm nhìn đối phương, thoạt nhìn cảm thấy rất hứng thú, thế nhưng không tiếp lời. Banksy đại nhân chỉ có thể tiếp tục nói: “Kỳ thực ta cũng không có ý tứ gì khác, từ khi Asa điện hạ sinh ra, ngoại giới liền có rất nhiều suy đoán liên quan tới vị trí Thái tử, chính là muốn hướng ngài hỏi thăm một chút, bệ hạ dự định...”

Khẽ nhấp một miếng trà, khuôn mặt Sở Du Nhiên tươi cười càng lộ vẻ nhu hòa, mặt mày tinh xảo bị ánh đèn vầng nhiễm, mi mục như họa, cho người ta có một loại cảm giác yên tĩnh thanh nhã. Ngồi ở một bên thủ tướng phu nhân luôn luôn quan sát phản ứng của Sở Du Nhiên, trên internet truyền thuyết bạch liên hoa hiển nhiên là đang nói hình tượng Sở Du Nhiên mà thôi, ông nhìn ra được, người trẻ tuổi này cũng không có mảnh mai gốc ghếch như vậy.

Sở Du Nhiên hào phóng hướng về phía thủ tướng phu nhân ôn hòa nở nụ cười, lúc này mới trả lời vấn đề của thủ tướng đại nhân, “Kỳ thực cái vấn đề này, lúc trước ta đã hỏi qua Wells, ý tứ của bệ hạ.” Sở Du Nhiên đứng lúc dừng lại một chút, nhìn người đối diện đều chuyên chú nhìn cậu, Sở Du Nhiên hé mắt, “Wells nói chúng ta còn trẻ, còn có thể sinh nữa, lựa chọn Thái tử vẫn không thể kết luận.”

Sở Du Nhiên đương nhiên không thể nói ra biện pháp kinh hãi thế tục của Wells bất quá lý do này càng làm cho thủ tướng đại nhân thoả mãn, vỗ vỗ bàn tay bụ bẫm, Banksy ngạc nhiên nói: “Được được được, tiếp tục sinh tiếp tục sinh!”

Sở Du Nhiên cho đối phương một tấm chi phiếu hài lòng, lại ở trong lòng không ngừng mà phun tào, sinh? Trong nhà đã sắp loạn lên, sinh thêm mấy đứa còn có thể sống nổi hay không?

Dillow cùng Panda chơi đùa được rồi, chạy tới cà cà chân Sở Du Nhiên, ngẩng đầu hỏi cậu: “Chúng ta phải về nhà sao?”

“Đúng a, con đã tạm biệt Panda chưa?” Sở Du Nhiên xoa xoa đầu Dillow, thấy bé thậm chí có điểm phát triển nghiêm mặt giống như Wells, cúi người xuống nhìn thẳng Dillow, cười nặn nặn mặt tiểu tử, nâng lên hôn một cái.

Dillow một giây tạc mao, mới vừa giả vờ bình tĩnh lập tức lại phá công rồi! Giống cái tùy tiện này! Đã làm mẫu phụ còn không hề có một chút bộ dạng của người lớn, đều là chú ngu xuẩn tạo thói quen! Sau này giống cái của bé, chắc chắn sẽ không bị tạo thói quen như thế!

Dillow điện hạ thật sớm đã nghĩ đến vấn đề này rồi. ——

Hai người hồ động thật sự là quá mức tự nhiên, hiển nhiên trong ngày thường chính là trạng thái giao lưu này, Banksy hiển hòa trong con người chợt lóe một tia thâm ý, cười hiền hòa hơn.

Sở Du Nhiên lần thứ hai xoa xoa Dillow, nếu đã tạm biệt xong, cậu cũng không có thêm ý tứ ở lại nơi này. Lúc này quản gia nhà thủ tướng vào nói: “Bệ hạ phái người tới đón vương hậu, đội hộ vệ đã đứng ở cửa chờ đợi.”

Sở Du Nhiên nhân cơ hội nói lời tạm biệt.

Wells chờ ở trên phi hành khí, cuộn lại chân ngồi ở vị trí chủ vị, trên đùi nằm úp sắp ba cái bàn tử ngữ chung với nhau, bảo trì cái tư thế nhất định bất động này, hần bất mãn xem Sở Du Nhiên đi tới, ghét bỏ nói: “Quá chậm!”

“Sao anh lại tự mình đến đây?” Sở Du Nhiên vừa nói chuyện, bọn nhỏ đều dồn dập tĩnh lại, từ trên đùi Wells chuồn xuống dưới, chạy hướng Sở Du Nhiên, muốn ôm một cái! Ngay cả Caer không thể nào yêu phát ra âm thanh đều thấp giọng líu lo thu, vỗ cánh nhảy dựng lên đem Asa đá văng, trước tiên ôm con!

Sở Du Nhiên cười toàn bộ ôm, lần lượt từng đứa hôn nhẹ chà xát, Dillow hăm mộ ngẩng đầu, chờ Sở Du Nhiên đem ba đứa nhỏ thả xuống, nhanh chóng nhào tới ôm bọn đệ đệ chà xát, sau đó mấy tên tiểu tử liền theo đại ca đi liếm lông.

Nhìn toàn bộ hành trình Wells vẫn duy trì mặt lạnh lùng, lại một lần nữa cảm nhận được địa vị trong gia đình mình có gì đó không đúng, trước tiên không nói bạn lữ, bọn nhỏ đối với cháu trai ngu xuẩn đều so với hẳn thân mật hơn, lẽ nào đây chính là liêm lông mang tới hậu quả?

Wells rơi vào trong trầm tư...

Sở Du Nhiên đi tới, duỗi ra một cái ngón tay dài nhọn, “Đại nghịch bất đạo” đâm đâm trán mèo lớn bệ hạ, cười trêu nói: “Anh đang suy nghĩ gì? Nghiêm túc như vậy?”

“Nhớ em.” Wells nắm lấy móng vuốt nhỏ dán ở trên đầu mình tác quái, nắm ở lòng bàn tay, nặn nặn, sau đó đem Sở Du Nhiên kéo qua, đem người nhún tại trên đùi của chính mình, ôm chặt, “Nghe nói em còn muốn tiếp tục sinh?”

Sở Du Nhiên: “... Làm sao anh lại biết tất cả mọi chuyện?!”

Wells khoe miệng hơi nhú, như trước ép hỏi câu nói kia: “Còn muốn sinh mấy đứa?”

“Đừng nghịch, “ Sở Du Nhiên ngượng ngùng đẩy ra người đang ở trên mặt chính mình cọ loạn, thính tai hiện ra hồng, “Anh cũng không phải không biết, đồ bọn họ thôi.”

Tuy rằng bị đẩy ra, Wells vẫn là không thêm để ý chút nào lần thứ hai dán vào, người trong ngực luôn có loại ma lực kỳ quái, một cái nhú mày một nụ cười đều có thể khiêu khích thần kinh của hắn, không quản vào lúc nào, cũng có thể làm cho hắn sản sinh ra kích động muốn giữ lấy. Ngón tay chỉ lưng thuận đường eo của Sở Du Nhiên, dần dần trượt xuống, sắc mặt Wells không thay đổi, ánh mắt lại sinh ra tính xâm lược cường liệt. Sở Du Nhiên cảm giác được người phía sau biến hóa, khẩn trương nắm lấy tay lớn ở trên người mình làm loạn, bất mãn lườm hắn một cái: “Đàng hoàng một chút coi, bọn nhỏ không biết thời điểm nào sẽ trở về.”

Wells mất hứng sách một tiếng, đột nhiên cảm thấy quá trình chế tạo nhãi con hắn rất thích, chỉ là sau khi sinh ra, liền có chút vướng bận.

Vừa vặn đáp lại câu nói kia của Sở Du Nhiên, nghe đến triệu hoán bọn nhỏ giống như như sắp xếp tàu hỏa đi ra, Dillow làm đầu xe lửa phía sau cùng một chuỗi tiểu bàn tử, phần phật chạy tới, Sở Du Nhiên lại giống như trên móng an ổn chứa đạn vàng, cọ lập tức liền đứng lên, trực tiếp không để mắt đến Wells đang ghen.

“Thầy giáo, con đói rồi! Chúng ta buổi tối ăn cái gì?”

Dillow nói chuyện ăn cơm, Asa liền phối hợp giương móng vuốt, ăn!

Nhìn tiểu bạn lữ bị bọn nhỏ cuốn lấy hỏi buổi tối ăn cái gì, Wells sách một tiếng, đã làm quyết định, không cần sinh nữa. Có bọn nhỏ đã đủ rồi!

Đương nhiên, có một số việc buổi tối còn phải giải quyết.

Bọn học sinh từng ngày từng ngày lớn lên, tiếp nhận chương trình học cũng càng ngày càng nhiều, buổi sáng Dillow bọn họ như trước đi học tập dượt năng khống chế, còn lại hai ấu tể giống cái cùng Sở Du Nhiên học tập khống chế tinh thần lực.

Không thể không nói, hai đứa bé này thiên phú quá tốt rồi.

Miller cũng không cần nói, đứa nhỏ này hoàn toàn là thiên phú thám tử, năng lực quan sát trình thám cùng thể hệ bên trong không ai bằng, tiếp thu kiến thức mới, người thứ nhất nắm giữ nhất định là bé, rõ ràng Panda trí lực đẳng cấp cao nhất, nhưng bởi vì quá lười còn không bằng Milerr chăm chỉ, Sở Du Nhiên dĩ nhiên là đem chương trình học của bé cùng người khác tách ra, mỗi ngày đều mở tiêu chuẩn cao nhất.

Phương hướng bồi dưỡng chính là điều tra hệ sĩ quan chỉ huy, Miller của chúng ta không cần có người chỉ, có đầu óc là đủ rồi. Tại quân bộ, quân sư cho quan chỉ huy tuy rằng ít, mà cũng không phải là không có.

Jimmy tiến bộ cũng rất lớn, bé vốn là tâm tư cẩn thận, đối tinh thần lực khống chế một điểm liền thông, hơn nữa con mèo nhỏ lá gan cũng không nhỏ, có lúc động móng vuốt còn rất hung ác, nhìn nó đánh Archer liền biết, đây là loài mèo phi thường có chủ kiến, không sợ cường địch.

Trước còn có chút táo bạo, hiện tại cũng không biết có phải là cùng Sở Du Nhiên tiếp xúc lâu hay không, tiểu tử đã không giống nguyên lai ngây thơ vô tri như vậy, nói chuyện càng thêm trầm ổn tao nhã, thời điểm ánh mắt chuyển động, nhất định là đang nghĩ chủ ý.

Jimmy nhìn bề ngoài ngoan ngoãn như trước, lễ nghi quý tộc học có bài có bản, giờ tay nhắc chân liền có một loại phong độ quý công tử. Đặc biệt khí chất, ôn nhuận tao nhã thậm chí có mấy phần như Sở Du Nhiên.

Sở Du Nhiên cũng vui vẻ bồi dưỡng Jimmy, lại như đang bồi dưỡng con dâu nuôi từ bé. người nhà Jimmy tự nhiên cũng nhìn thấu ý nghĩ của Sở Du Nhiên, mang trong lòng cảm kích đồng thời làm việc cũng càng cẩn thận kỹ càng. Không quản có trở thành hoàng tử phi hay không, Jimmy là môn sinh vương hậu đặc ý, danh hào đã có, sau khi lớn lên tuyệt đối có thể chiếm một vị trí ở đế tinh

Nhưng mà, ba đứa nhỏ mập mạp như trước vậy xem, cũng nhân cơ hội quấy rối!

Buổi chiều, vì không cho ba tên tiểu gia hỏa làm lỡ các ca ca học tập, Sở Du Nhiên rốt cục lấy ra đồ vật cất giấu rất lâu, con chuột đồ chơi Wells khi còn bé đã chơi, Sở Du Nhiên nhúc nhích lấy ra đưa cho ba đứa con, nhắc nhở bọn nhỏ: “Cẩn thận một chút chơi đùa, đây đều là đồ cổ, sau này có thể truyền gia bảo.”

Asa hồ đồ xem Sở Du Nhiên, ngẩng mặt trên con chuột một cái tràn đầy mùi vị phụ thân, lại giống như con chuột nhỏ Vic, đôi mắt lộng lộng.

Sau khi âm nhận được nguy hiểm Vic trong nháy mắt trốn ở phía sau Miller, vì thoát thân cũng phải chăm chỉ huấn luyện, tuyệt không lười biếng. Bất quá ở phía sau giống cái vân vân, hoàn toàn không có một chút áp lực.

Không tìm được mục tiêu, Asa méo xệch đầu, hứng thú càng lớn —— chơi trốn tìm?

Sở Du Nhiên đem đầu tiểu tử vãn hồi, giáo dục nói: “Không cho đi quấy rối các ca ca, vật này con phải bảo vệ tốt, đây là gia bảo nhà chúng ta, hiểu không?”

Asa điều lên liền bắt đầu nhảy nhót tung bừng, không có cánh lại muốn bay lên trời cao, bé học bộ dạng Dillow quảng gối qua lại cẩn cẩn, dùng hành động biểu thị —— không hiểu!

Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, nghĩ thầm không chừng Wells khi còn bé chính là đem đồ chơi này chơi đùa thành như vậy.

Đêm đó, thời điểm Wells nhìn thấy Sở Du Nhiên đem đồ chơi của mấy đứa nhỏ coi như bảo bối, tức giận đem Sở Du Nhiên nhấn đảo, cái gì cũng không nói, nhào tới liền gặm.

Sở Du Nhiên tức giận ở trên bả vai của đối phương cắn một cái, lưu lại hai hàng dấu răng chính tề, quả nhiên! Mèo, không thể tạo thói quen! Cái người muộn tao khốn nạn không quản giờ giấc lúc nào cũng nổi điên.

Anh có bản lĩnh không cao hứng, có bản lĩnh thì nói ra! Một lời không hợp liền lên giường là có ý gì?!

Hết chương 63

64. Chương 64

Sự tình phá bỏ hội nghị rất nhanh bắt đầu chấp hành, sau khi Wells định ra quy trình, người phía dưới lực chấp hành cũng là trăm phần trăm, Sở Hồng Vũ khiến hội nghị kinh sợ cũng nổi lên tác dụng mấu chốt, loại thái độ một lời không hợp liền cá chết lưới rách này ngoại trừ muốn người chết, cũng không ai dám trên chọc hắn.

Trong lúc nhất thời, phụ thân vô căn cứ của Sở Du Nhiên bao che khuyết điểm biến thành phụ thân thần kinh bao che khuyết điểm, khiến người đắc tội ông cũng muốn nghĩ, có lúc bệ hạ sẽ nói lý, thế nhưng Sở hiệu trưởng tuyệt đối không nói lý.

Thời điểm nhìn thấy người khác nói bệ hạ sẽ nói lý Sở Du Nhiên không khỏi cười ha ha, đám người hâm mộ nào tàn này đều không nghi ngờ mấy thành viên hội nghị là chết như thế nào sao? Tại sao lại hắc cha cậu? Chuyện tốt cũng là mèo lớn làm, chuyện xấu đều là cha cậu làm, con trai tốt biểu thị không phục!

Sở Du Nhiên cũng cảm thấy, chính mình càng ngày càng không biết xấu hổ, lập tức liền có thể biến thành một người bệnh người thân không cần đạo lý.

Vừa lúc đó, vương hậu Sở Du Nhiên nhận được một phần thư mời.

Thư mời màu tím bên trên in hình một con mèo màu vàng, người gửi ba chữ Angus. Sở Du Nhiên vừa nhìn liền biết đây là trong nhà Jimmy đưa tới, hé mắt, đề xuống tâm lý kinh ngạc mở ra xem, Sở Du Nhiên nở nụ cười.

Giống đực tuổi trẻ của đế tinh liền muốn khóc một trận, tam công tử nhà đại thần tài chính Angus, cái người đã từng muốn tìm cậu để gây sự Gay thiếu gia, muốn đính hôn.

Làm vương hậu, cậu phải tự mình có mặt ở vũ hội đêm đó, đây là đây thoát không được.

Sở Du Nhiên nhìn đồng hồ, hướng Lindsay lên tiếng nói, “Đi nghỉ một phần danh sách lễ vật, thời điểm nào nên từ chối, thời điểm nào nên có mặt, vẫn là phải cân nhắc để không bị coi thường.” Cậu không phải phế vật nuôi dưỡng ở bên trong lồng kính, có lúc cũng phải chứng minh một chút, người nào lắm miệng, liền để cho bốn con bàn tử nhà bọn họ đập chết hẳn.

Lindsay ngoan ngoãn cười ra một đôi tiểu răng nanh, “Thuộc hạ lập tức đi an bài.”

Sở Du Nhiên gật gật đầu, hỏi: “Dillow gần đây thế nào?”

Lindsay thu nụ cười, nghiêm mặt nói: “Điện hạ rất tự lập, rốt cuộc không còn hỏi qua Cát Mỗ tiên sinh, cùng với bình thường giống nhau.”

Sở Du Nhiên thở dài, “Cậu phải quan tâm kỹ càng nó, có chuyện đầu tiên phải nói cho ta, đúng rồi, ngày lễ đính hôn ta muốn mang theo Dillow đi, cậu chuẩn bị một chút... Mang nơ con bướm vân vân, nói chung làm cho nó đẹp trai một chút, làm trưởng tử, phải sớm va chạm xã hội.”

Lindsay đầu tiên là sững sờ, sau đó liền bị chọc cười, Sở Du Nhiên ý tứ trong lời nói này đã rất sáng tỏ, hiện tại đã đem Dillow xem là người thừa kế bồi dưỡng, bất quá cái nơ con bướm này... Có thể tưởng tượng ra sắc mặt Dillow điện hạ, khẳng định không dễ nhìn.

“Đại điện hạ nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng.”

Sở Du Nhiên gật đầu tiếp thu tán thưởng, đó là dĩ nhiên, Dillow nhà bọn họ đặc biệt, phải để cho người toàn thế giới chiêm ngưỡng nó.———

Dillow một thân lông đen, bị Sở Du Nhiên nhốt ở trước gương, nhìn trong gương chiếu rọi ra hình ảnh mặt càng đen hơn —— khó coi chết đi được!

Tại sao trên cổ phải mang cái nơ con bướm! Đây là đồ vật giống cái yêu thích!

Dillow bất mãn dùng móng vuốt cào, Sở Du Nhiên nhún giữ bé, lại lấy ra một cái lục lạc màu vàng, cười híp mắt nhìn Dillow, “Nếu con lấy được cái này thì đeo cái này.”

“Tại sao?” Dillow điện hạ rất tức giận, khắc sâu biểu đạt chính mình bất mãn.

“Bởi vì như vậy tương đối soái, màu xanh nhạt thoát nhìn rất lịch sự, thầy yêu thích.”

“Con không thích!” Dillow không tiếp tục tức giận vỗ móng vuốt cào cửa, chỉ là ngồi xổm ngồi tại chỗ, ngẩng đầu nhìn thẳng Sở Du Nhiên, màu sắc màu xanh dần sâu đậm, dùng ánh mắt biểu đạt chính mình bất mãn.

Xác thực trầm ổn không ít, cũng rất có phong độ của Đại hoàng tử.

Chỉ có điều, người trước mắt không nhìn thẳng sự phản kháng của bé.

Sở Du Nhiên ha ha hai tiếng, “Thầy là giống cái, thầy cứ tùy hứng như vậy, con phải biết, thầy chính là rất không thể nói lý, không tin con xem, mẫu phụ Caly cùng cậu ấy, chính là như vậy.”

Dillow: “... Thầy học không giỏi!” Thời điểm mẫu phụ Caly bắt nạt Caly có thể coi bé thành thảm vò, đặc biệt không nhìn, bé đường đường ấu tể đệ nhất đế quốc, làm sao có thể làm thảm?

Sở Du Nhiên buông tay, vậy thì như thế nào? Lớn đã không trị nổi, về sau cũng không trị nổi, cậu chẳng phải là rất thất bại?

Ở một bên vây xem Wells yên lặng lựa chọn không nhìn, quả cầu lông cao hứng là tốt rồi, không đến giày vò hấn là tốt rồi, dám giày vò hấn? Liền để cậu nhận thức một chút trong nhà này ai làm gia chủ.

Dillow tức giận quay đầu trừng Wells, ý là chú mau quản thầy đi. Kết quả Wells không hề liếc mắt nhìn bé một cái, Dillow tức giận đập sàn nhà. Rất tốt, đừng tưởng rằng bé không biết chú ngu xuẩn thường thường bị thầy nhéo lỗ tai! Đây chính là thê nô trong truyền thuyết! Bé lớn rồi nhất định sẽ không giống chú ngu xuẩn không tiền đồ như thế!

Dillow điện hạ lần thứ hai suy nghĩ tương lai, đặc biệt có khí khái nam tử hán!

Tại thời điểm Dillow tức giận bắt bình bên trong, Sở Du Nhiên đem bé mang tới phi hành khí. Trước khi đi nhìn dáng dấp chú ngu xuẩn lưu luyến, Dillow điện hạ lần thứ hai khinh bỉ phân móng vuốt học bộ dạng Archer đặc biệt thô lỗ quăng cái ngón tay út, nhưng mà người bên ngoài cũng không biết đây là ý tứ gì, bởi vì động vật loài mèo móng vuốt dài ngắn không sai biệt lắm.

Lindsay còn lo lắng, Dillow điện hạ nhất định là quá khắt trương, làm sao vẫn luôn run run như thế? Bé hạ giễu cợt càng lợi hại, điện hạ run càng nhanh.

Vũ hội, khách mời đã đến đông đủ, các quý tộc một đoàn, lễ phục xa hoa, tư thái cao quý, đang đứng trao đổi đề tài. Nhưng mà ánh mắt của bọn họ cũng không ngừng hướng cửa liếc mắt một cái, đang đợi ai không cần nói cũng biết. Không nhìn ra có bao nhiêu mong đợi, lại càng không nói có bao nhiêu người coi, tổng thể mà nói, Sở Du Nhiên danh tự này, ở trong quý tộc có chút xa lạ.

Cho tới nay, Wells đem cậu bảo vệ quá tốt rồi.

“Nghe nói, vị kia ngày hôm nay cũng sẽ ra trận.” Một người mặc lễ phục màu xanh lam là giống cái tóc vàng, khoe miệng nhẹ nhàng mím môi, dung nhan tuấn mỹ, động nhân không nói ra được. Lúc hấn nói lời này trên mặt còn mang theo ý cười nhạt, khiến người không biết là tâm tình gì.

Một bên giống cái tuổi khá lớn một chút bất động thanh sắc liếc nhìn xung quanh, nhắc nhở: “Nhiều người nhàn tạp, con bớt nói đi.”

“Con hiểu.” Cornell Solomon đối với mẫu phụ mình tao nhã nở nụ cười, dường như cũng không để ý. Phụ nhân Solomon gật gù đầu, biết đến đúng mực là tốt rồi, thừa cơ hội này có thể tìm tới một đối tượng thông gia tốt nhất, người không thể lo nghĩ, kịp lúc từ bỏ. Trùng hợp mấy vị phụ nhân mang theo con trai của chính mình đi tới, nụ cười trên mặt Cornell càng tao nhã mấy phần, công tước chỉ từ phong độ bất bí vừa đúng, chỉ có điều nơi con người sâu xa mang theo vài phần lãnh đạm.

Liền tại lúc này, phụ nhân Angus mang theo Gay, vội vã đón ở cửa, trong mắt mọi người lóe lên thần sắc: Đến!

Sở Du Nhiên hạ xuống phi hành khí, phụ nhân Angus đã chờ ở cửa, đây là Sở Du Nhiên lần thứ nhất đáp ứng quý tộc mời tham gia vũ hội, hơn nữa Gay lúc trước còn tìm Sở Du Nhiên phiền phức, điều này làm cho phụ nhân Angus càng thêm cẩn thận.

Khoe miệng treo lên nụ cười, Sở Du Nhiên một cước đi ở trên thảm trải sàn, hào phóng khéo léo nở nụ cười dường như hoàn toàn quên mất không vui lúc trước, Lindsay đưa lên lễ vật sớm chuẩn bị tốt, phụ nhân Angus thụ sủng nhược kinh nhận lấy, cảm kích nói: “Vương hậu điện hạ có thể nể nang mặt mũi đến đây, là vinh quang của tộc Angus.”

“Phụ nhân nói quá lời, trước cũng câu thông quá nhiều lần, không cần khách khí như thế, còn muốn chúc phúc tam thiếu gia tân hôn đại hỉ, đầu bạc đồng tâm.” Sở Du Nhiên cười nói, không hề có một chút giả tạo.

Gay lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, sau lần sự kiện kia, hấn bị giam một tháng cấm đoán, bị giáo huấn rất thảm, hoàn hảo, Sở Du Nhiên không thù dai.

Xoắn xuýt nơ con bướm của chính mình Dillow lúc này mới nhảy xuống phi hành khí, quét mắt bốn phía, không nhìn thấy Jimmy, Dillow điện hạ thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo, thời điểm mắt mặt nhất định không nên bị Jimmy nhìn thấy.

Vừa nhìn Dillow cũng đi theo, phu nhân Angus nụ cười trên mặt càng nóng hơn mấy phần, vội vàng đem Sở Du Nhiên mời vào nhà.

Đại đa số quý tộc, Sở Du Nhiên từng thấy, ở trên mạng từng gặp qua. Sở Du Nhiên kỳ thực là người rất không có cảm giác an toàn, chuyện có liên quan đến mình dĩ nhiên muốn từng cái biết được, các quý tộc ở đây đại khái cũng không biết, tư liệu của bọn họ đã được trình lên bàn nhỏ của Sở Du Nhiên, đương nhiên, bao quát mấy giống cái đã từng được thủ tướng đại nhân kéo tới bởi Wells kết thân kia, bọn họ tất cả đều bị Sở Du Nhiên ở trên đầu vẽ một vòng tròn —— trọng điểm quan sát. Trước khi tới, Sở Du Nhiên len lén đem tên của Gay xoá đi, thời điểm ghen cũng là rất không giăng đạo lý, sau khi Wells biết đến giả bộ hồ đồ, chỉ sợ đổ bình dấm chua.

Tinh thần lực phát tán ra, Sở Du Nhiên đem đại sảnh hết thấy đều nhìn rõ rõ ràng ràng, phi thường nhạy bén bắt lấy một đạo ánh mắt sắc bén.

Nhìn thấy Cornell, nụ cười trên mặt Sở Du Nhiên càng thêm ấm áp, mặt mày tinh xảo bị ánh đèn vừng nhiễm, phảng phất độ một tầng vàng sáng màu vàng, xinh đẹp khiến người ta không dời mắt nổi. Tiểu mỹ nhân ghi nhớ mèo lớn nhà cậu, nhưng đáng tiếc, mèo lớn nhà cậu chỉ thích quả cầu lông, không thích hồ ly.

Tại thời điểm Cornell đối diện nhìn thấy Sở Du Nhiên phút chốc liền nhận ra được chính mình, cả người rùng mình, lập tức cũng ở trên mặt treo đầy nụ cười, giống như Sở Du Nhiên, nụ cười hiền lành.

Dillow râm rì một tiếng, bất mãn nhìn Cornell đối diện, báo nhỏ rất miễn cưỡng, từ lúc vừa vào cửa cũng cảm giác có một đạo ánh mắt cùng người khác bất đồng đang nhìn bọn họ chằm chằm, hiện tại rốt cuộc tìm được là ai. Ở phía sau Sở Du Nhiên, màu sắc Dillow sâu sắc nhìn chằm chằm Cornell, thời điểm ánh mắt nghiêm túc, bên ngoài con mắt màu xanh, thật giống có một tầng nhân nhật kim vòng, hiện ra vừa lãnh vừa kiêu ngạo, còn có mấy phần yêu dị, Cornell bị cái ánh mắt này sợ đến sắc mặt cứng đờ, có chút không cười nổi.

Bên cạnh đều là người thông minh, liếc mắt đã nhìn ra Dillow không thích Cornell, phu nhân Solomon sắc mặt tối sầm lại, xem con trai của chính mình ánh mắt có chút tức giận.

Phu nhân Angus nhân cơ hội đứng ra, cười nói: “Thỉnh vương hậu điện hạ cùng Đại hoàng tử điện hạ dời bước lầu hai?”

Dùng thân phận của Sở Du Nhiên, tự nhiên là không cần ở dưới lầu, phu nhân Angus đã sớm ở lầu hai chuẩn bị xong gian phòng, tự mình tiếp khách. Sở Du Nhiên cứ như vậy thần nhiên tại bên người Cornell đi ngang qua, phía sau cùng một báo tử kiêu ngạo giống như báo tiêu, bởi vì sợ bị nơ con bướm kéo thấp suất khí, thời điểm đi bước chân uốn ngực ngẩng đầu đặc biệt cao quý lãnh diễm, bạo ngược bề ngoài.

Báo tử bạo ngược bề ngoài này, thời điểm khi đi ngang qua Cornell còn đặc biệt bạo ngược mắt lạnh ngang nhìn đối phương liếc mắt một cái, trên gáy còn viết: Bản điện hạ nhìn người khó chịu!

Trên mặt Coller còn mang theo nụ cười vô lực, ngón tay giấu ở trong tay áo lại nhẹ nhàng run rẩy. Sở Du Nhiên tinh thần lực cấp S quá nhạy cảm, điểm tâm tư kia của hắn ở trước mặt Sở Du Nhiên căn bản là không có chỗ che thân, điều này làm cho hắn có loại cảm giác xấu hổ rình rình của người khác bị người ta bắt gặp. Mà Dillow, một đứa nhỏ tinh thần lực dĩ nhiên cũng có thể nghiền ép hắn, còn hừ lạnh một tiếng, dĩ nhiên mang theo tinh thần lực, đây là chán ghét hắn? E rằng hắn vừa bắt đầu liền sai rồi, muốn tiếp cận bệ hạ, trước tiên phải từ trên người hoàng tử nhỏ bỏ công sức mới được. Mà bây giờ, hết thấy đều chậm.

Mọi người thấy bóng lưng Sở Du Nhiên ung dung không vội, dồn dập đè xuống khiếp sợ dưới đáy lòng, đối với Sở Du Nhiên cái nhìn liền thấy đối, một đoá bạch liên hoa có thể khiến bệ hạ cùng tiểu hoàng tử đều nâng ở lòng bàn tay thương yêu, cũng là đoá bạch liên hoa biết ăn thịt, xem trình độ lưu ý của Dillow điện hạ đối với cậu, không quản sau này ngôi vị hoàng đế là ai, địa vị của Sở Du Nhiên chắc chắn sẽ không thấp. Không biết các quý tộc ở đây đã đem cậu thành đề tài bàn luận, thay đổi hình tượng của cậu thành đoá bạch liên hoa biết ăn thịt người, sau khi Sở Du Nhiên đi đến lầu hai, cười hỏi người ở bên cạnh: “Tiểu Jimmy đâu? Hai ngày không gặp nó, thật là có chút nhớ.”

“Hai ngày nay Jimmy có chút không thoải mái, “ phu nhân Angus ngược ngược nói, “Hai ngày nay có chút bận, quên mất Jimmy.”

Dillow nghe xong trong nháy mắt dựng lên lỗ tai, ánh mắt lóe lên một tia lo lắng, giống cái mảnh mai này, quả nhiên quá gầy yếu!

“Gay, nhanh đi đánh thức đệ đệ.”

“Không cần, thân thể nó không tốt liền để nó đi ngủ sớm một chút.” Sở Du Nhiên ngăn cản Gay muốn đi ra ngoài, lại nhìn Dillow, tâm tình của tiểu tử thật giống như có chút không tốt.”Nếu không như vậy đi, Dillow thay thầy đi xem xem Jimmy, âm thanh nhỏ chút, đừng làm nó thức giấc.”

Dillow lạnh lùng gật gật đầu, thoát nhìn bộ dạng rất miễn cưỡng, bắt quá bước chân đi cũng không chậm. Sở Du Nhiên bị chọc phát cười, rất yêu thích bộ dạng nói một đằng làm một nẻo này của Dillow.

Jimmy đã ngủ, gian phòng tiểu tử đơn giản sạch sẽ, bé đem mình về thành một quả cầu màu trắng, còn dùng đuôi che mặt mình, ở trong trong phòng tối liền hiện ra phi thường dễ thấy. Dillow rón rén đi tới, nhìn thấy Jimmy ngủ rất ngon giấc, ghét bỏ điều cầm chân che lên cho Jimmy, một câu nói đều không nói, quay đầu bước đi.

Đặc biệt ngạo kiều!

Ở sau lưng bé Gay sắc mặt càng thêm lúng túng, xem ý tứ phát triển này, hẳn so với Sở Du Nhiên là đồng lứa, sau này thấy Sở Du Nhiên, không chừng còn phải tiếng kêu chú.

Gọi chú... Nghĩ tới đây gương mặt tuần mỹ của Gay đã có chút xanh lên.

Dillow sau khi trở về không nhắc tới một lời sự tình đắp chăn cho Jimmy, khuôn mặt nhỏ phi thường nghiêm túc, Đại hoàng tử cao quý lãnh diễm!

Chờ thời điểm Jimmy biết đến Dillow đến thăm bé, Dillow cùng Sở Du Nhiên mới vừa đi, tiểu tử nhảy lên bệ cửa sổ nhìn bên ngoài có chút mất mát. Gay nhú nhú mày, an ủi: “Ngày mai đệ cũng có thể đi tìm điện hạ chơi, thân thể không thoải mái liền đi ngủ sớm một chút, có cái gì không cao hứng?”

Jimmy gãi gãi lỗ tai.

“Ca ca đã đem bức ảnh điện hạ chụp lại, mang theo nơi đặc biệt soái.” Gay đem bức ảnh Dillow truyền cho đệ đệ, “Nhìn mau đi ngủ đi, vì một cái giống được ngủ không yên, đệ thật không có tiền đồ.”

Jimmy ôm bức ảnh Dillow ôm vào trong ngực, hoàn toàn không để ý ca ca trên chọc, ngoan ngoãn đi ngủ.

Cháu trai mới của Sở Du Nhiên Gay thiếu gia, không khỏi thất tâm!

Bên trong hành khí, Sở Du Nhiên nhìn dáng dấp Dillow cau mày, cười híp mắt xoa nhẹ một cái đầu, “Làm sao? Lo lắng Jimmy?”

Dillow râm rì một tiếng, “Mới không có!”

“Cảm thấy Jimmy cũng chưa trưởng thành?”

“Cậu ấy là mèo, cũng không phải báo tử!” Nhắc lên việc này Dillow lại nổi giận, thầy giáo quá hỏng, dĩ nhiên không nói cho bé! Làm cho bé vẫn cho rằng Jimmy giống mình cùng chủng tộc! Đây là đối với thông minh của Dillow đại nhân khinh bỉ!

Sở Du Nhiên đang lôi kéo Dillow không tha, đặc biệt bắt lương đùa cợt, Dillow giờ mặt không thể làm gì, hai người đang kéo xả, xa xa liền thấy chột lóe lên tia sáng chói mắt.

Sở Du Nhiên đang ở bên cửa sổ, đột nhiên bị ánh sáng này lung lay ánh mắt, theo bản năng lấy tay đi chặn. Dillow trong nháy mắt bay lên bệ cửa sổ, đồng tử màu xanh sau khi nhìn thấy ánh sáng dựng thẳng mắt, từ bên trong không gian lấy ra một cái lồng phòng hộ, một móng vuốt vô nết, đem Sở Du Nhiên bảo hộ ở bên trong, động tác đặc biệt nhanh nhẹn.

Đội hộ vệ điều khiển phi hành khí bao vây vào giữa, lúc này tạo thành lồng phòng hộ, liền thấy cách đó không xa xuất hiện vô số tia chớp, nắm giữ năng lực hoàn mỹ nhìn ban đêm Dillow kinh ngạc nói: “Là phi hành khí, trên phi hành khí bén lửa rồi!”

Đã nhận được tin tức Lindsay chạy vào, trấn định nói: “Vương hậu điện hạ, phía tây nam có mười hai phi hành khí, xem bộ dáng là muốn tự nổ, chúng ta bị tập kích.”

Hết chương 64

65. Chương 65

Lindsay: “Vương hậu điện hạ, chúng ta bị tập kích.”

“Bị tập kích?” Ngồi tại chỗ không nhúc nhích Sở Du Nhiên chỉ là cau lại lông mày, sắc mặt không thay đổi nhìn bên ngoài một chút, sau đó liền nở nụ cười, “Vào lúc này chạy tới tập kích ta, cũng thật là ôm niềm tin hẳn phải chết. Thông báo đội hộ vệ, trực tiếp đánh rơi, không cần để lại người sống.”

Lúc này người muốn cậu chết, đơn giản chính là sức mạnh còn sót lại của hội nghị, nguồn sức mạnh này nếu như chưa trừ diệt, rất có thể sẽ trở thành một mầm họa.

Lindsay nhìn vẻ mặt cảnh giác Dillow, còn có lồng phòng hộ trong tay bé, yên tâm gật đầu nói nghe lệnh.

Sở Du Nhiên đứng lên, sờ sờ đầu Dillow, “Đưa cái này lồng rút lui, chúng ta chưa phải dùng đến cái này.”

Dillow lãnh khốc mặt, “Con sẽ bảo vệ thầy”

Sở Du Nhiên nở nụ cười, vui mừng nói: “Con ngoan, không bị sợ chứ?”

Dillow nâng lên khuôn mặt nhỏ, bất mãn Sở Du Nhiên đến lúc này còn nói đùa.

Sở Du Nhiên chỉ là vò đầu Dillow, không nói gì. Cậu biết đến, mười hai phi hành khí này toàn bộ là trạng thái tự nổ, cho dù bị đánh rơi cũng sẽ tạo thành cường đại sóng trùng kích, chỉ cần đội hình tán loạn, bọn họ rất có thể sẽ gặp phải làn sóng thứ hai tập kích.

Sở Du Nhiên liền đứng ở bên cửa sổ, gương mặt hồ hững, cậu tin tưởng Wells, mèo lớn nhà cậu tự nhiên dám làm cho bọn họ đi ra như vậy, nhất định sẽ bảo đảm an toàn của cậu, hiện ở tất cả để tinh, Wells rõ như lòng bàn tay.

Nghĩ như vậy, Sở Du Nhiên tâm tư hơi động, mèo lớn có phải coi cậu là con mèo?

Cái ý niệm này mới vừa bay lên, phi hành khí đối diện đã bị đánh trúng, sau khi một cái nổ tung dẫn tới phi hành khí xung quanh cùng nổ tung, trong lúc nhất thời ánh lửa ngút trời, cường đại sóng trùng kích khiến phi hành khí phía trước bỗng nhiên lùi về sau, đánh vào ở trên phi hành khí của Sở Du Nhiên, đội hình bắt đầu tán loạn.

Dillow cắn chặt ống quần Sở Du Nhiên, phòng ngừa cậu ngã sấp xuống, trên mặt báo nhỏ biểu tình phi thường trấn định, Sở Du Nhiên nhìn không khỏi cảm thán, đứa nhỏ nhà cậu một đứa so với một đứa quá tốt.

Sau khi một làn sóng tập kích, trong tưởng tượng lần thứ hai tập kích cũng không có phát sinh, sau khi tiêu tan dĩ nhiên bình tĩnh lại, từ hai bên đột nhiên đội hộ vệ hoàng gia lao ra cũng khiến cho Sở Du Nhiên xệ mặt xuống, bọn họ rõ ràng đã sớm chuẩn bị xong. Mèo lớn này, thực sự là thích ăn đòn!

Sở Du Nhiên dự cảm là đúng, Wells xác thực dùng Sở Du Nhiên diễn một tuồng kịch, chỉ có điều vì không thể cho ai biết mục đích chưa nói cho cậu biết. Wells chính là đang tìm một cái lý do, một cái lý do có thể đem tàn dư hội nghị dọn dẹp sạch sẽ.

Trận tập kích này thanh thế hùng vĩ, nổ tung vang dội, con dân đế tinh nhìn phi thường rõ ràng, nghĩ thầm may là không ai bị thương!

Sở Du Nhiên nhìn người bên ngoài thu thập tàn cục, hé mắt, cười lạnh đối gửi tin tức cho Wells: Anh chờ em!

Đang đợi bạn lữ về nhà Wells sầm mặt lại, đem ba cái cục lông trong lồng ngực đuổi về phòng ngủ nhỏ của bọn nhỏ, chính mình đứng ở cửa, lẳng lặng cùng đợi... E rằng quả cầu lông bị sợ hãi, sẽ tiến vào trong lồng ngực của hắn khóc lóc cầu an ủi. Ngẫm lại bộ dạng quả cầu lông sợ hướng trong lồng ngực của hắn chui vào, khẳng định đặc biệt đáng yêu, quốc vương bệ hạ khuôn mặt lạnh lùng nghĩ, quả nhiên không có nói trước nói cho em ấy biết là đúng.

Vì đạt đến mục đích này không thể cho ai biết, quốc vương bệ hạ cũng là rất kín miệng, chỉ bất quá quả cầu lông nhà hắn không phải giống như trong tưởng tượng nhất gan như vậy.

Sở Du Nhiên mang theo Dillow trở về, sắc mặt bình tĩnh, sau khi nhìn thấy Wells thần nhiên đi vào, căn bản là không có phản ứng hắn.

Dillow nhìn chung quanh một chút, chạy chậm đi tìm đệ đệ.

Không còn người bên ngoài vây xem, Wells xệ mặt xuống đi theo phía sau Sở Du Nhiên, tới cửa liền thấy Sở Du Nhiên xoay người một cái, ba kỷ liền đem cửa phòng ngủ đóng, còn đặc biệt nhấn tâm từ bên trong khóa trái, sợ Wells sử dụng thủ đoạn bạo lực, ngay cả hạt năng lượng đều đã vận dụng. Sau đó tiếng nói thanh nhã cách cái loa trên cửa truyền tới: Cho anh thời gian suy nghĩ, thời điểm biết sai rồi thì tiến vào.”

Lần thứ nhất bị cự tuyệt ở ngoài cửa quốc vương bệ hạ: “...”

Nói tốt dễ tức phụ nhi có phúc lợi đâu? Từ bên trong nút áo không gian lật qua lật lại, Wells mặt không thay đổi tìm tới một cái thẻ từ. — Sở Du Nhiên mở ra video phòng bọn nhỏ, phát hiện bọn nhỏ đều ngủ ngon, cũng yên lòng thay đổi quần áo, đi tắm.

Nhưng mà chờ lúc cậu trở lại, phát hiện người nào đó đang ngồi ở trên giường chờ cậu, sắc mặt bình tĩnh như thường, ánh mắt cũng rất rõ ràng, trên gáy còn dán lên ba chữ lớn: Muốn ăn em!

Sở Du Nhiên sách một tiếng, theo bản năng bó lấy áo tắm đơn bạc trên người, bất mãn nhìn Wells: “Anh vào bằng cách nào?”

Quốc vương bệ hạ lấy ra thẻ từ, đây là gian phòng từ nhỏ hắn đã ngủ, đương nhiên phải cân nhắc tình huống đặc biệt, tỷ như bị người khóa trái và vân vân. Lớn như vậy lần thứ nhất dùng, chính là bị vợ mình khóa ở ngoài cửa, quốc vương bệ hạ cảm thấy tâm linh của chính mình bị đả kích, cần gấp quả cầu lông chà xát chữa trị.

Đáng tiếc, quả cầu lông nhà hắn chỉ muốn đánh hắn.

Loại chuyện trong chính trị này, Sở Du Nhiên chẳng hề muốn tham dự, thế nhưng nếu như đối phương cần thiết cậu đi làm cái gì, cậu khẳng định cũng sẽ không từ chối. Cậu giận dữ không phải Wells ở trên người cậu tạo lý do, là đối phương giấu diếm cậu coi cậu là kẻ ngốc.

Wells đưa tay, kéo kéo Sở Du Nhiên vốn là thất lực không kín, bởi vì động tác này, thân thể đường nét xinh đẹp bại lộ càng thêm rõ ràng. Sở Du Nhiên bất mãn đem thất lực kéo trở về, thở phì phò trừng Wells liếc mắt một cái, còn chưa mở miệng nói chuyện, trên người liền truyền đến một nguồn sức mạnh, Wells không biết thời điểm nào đã đến phía sau cậu, trực tiếp đem người đánh gục.

Sở Du Nhiên bị đập hô hấp cứng lại, vùng vẫy một hồi không tránh ra, trái lại cảm giác trên mông đâm một cái đồ vật ngạnh ngạnh, cách áo tắm đơn bạc cũng đã cảm thấy nhiệt độ, Sở Du Nhiên khẩn trương hơi co lại cái mông, sắc mặt vẫn là căng thẳng, “Anh không thể nói chuyện cẩn thận? Động một chút là đem người đánh gục là có ý gì?” “Chính là ý muốn ăn em.” Wells ôm eo cậu, tay đã nắm thất lực của Sở Du Nhiên, nhẹ nhàng kéo một cái, trên eo trói buộc bị mở ra, Sở Du Nhiên tức giận cắn răng, “Em cho anh đi ra ngoài tỉnh lại!”

Con mèo lớn bị thói quen làm hỏng, liền không có khả năng đứng đắn có đúng không?

“Ta tỉnh lại rồi, ta sai rồi.” Tại lúc không có người, quốc vương bệ hạ phi thường dũng cảm nhận sai, không chút nào cảm thấy mất mặt.

Sở Du Nhiên bị một câu nói chặn trở về, giận đến nở nụ cười, “Anh sai chỗ nào?”

“Chỗ nào cũng sai, em nói ta sai chỗ nào liền sai chỗ đó, em nói chỗ nào cần thiết thay đổi ta liền thay đổi nơi đó.”

Sở Du Nhiên: “...!”

Wells nhẹ nhàng cắn chặt vành tai phần hồng trước mắt, ôn nhu nói: “Vốn là muốn hù dọa em một chút, chờ em trở về hướng ta nũng nịu, không nghĩ tới chọc em tức giận, lần sau nhất định sớm nói cho em.”

Sở Du Nhiên: “...” Anh thống khoái như vậy nói lời xin lỗi em còn nói gì để nói?

Wells hiển nhiên cũng không muốn nghe cậu nói cái gì, tay lớn không thành thật đã luồn vào bên trong áo tắm, không quản Sở Du Nhiên từ chối, bắt đầu ăn!

Sở Du Nhiên bị chơi đùa không còn khí lực mới nhớ tới, nói tính sổ đâu? Còn không đợi cậu nói áy náy cái gì, còn không đợi cậu nói tha thứ liền lăn giường, trinh tiết đâu? Bệ hạ bề ngoài tỉnh táo lúc cởi bỏ trang phục lại lưu manh như thế, toàn bộ con dân đế quốc biết không?

Đế quốc con dân không biết bệ hạ của bọn họ có bao nhiêu muện tao, thậm chí muốn hù dọa bạn lữ của mình, chính là vì làm cho đối phương nhào vào trong ngực của chính mình anh anh anh, đế quốc con dân chỉ biết là, người hội nghị dĩ nhiên tập kích vương hậu, ở vùng trời đế tinh chiến đấu phi thường khốc liệt, nổ thật nhiều phi hành khí!

Không thể lưu lại a, sau này tuyệt đối sẽ phát triển trở thành phần tử bạo ngược, không chắc sẽ hình thành quân cách mạng mới!

Hội nghị đã chuẩn bị kỹ càng muốn tạo thành một tổ chức tùy thời trả thù, nhưng không ngờ còn chưa kịp làm gì, đã tạo thành cục diện như bây giờ, người nào nào tàn như thế còn không đợi mặt trên an bài cũng đã dẫm thảo kinh xà?

Quốc vương bệ hạ mặc dù không có đem quả cầu lông hù dọa nhào vào trong lồng ngực của mình anh anh anh, thế nhưng hiệu quả cũng không tệ lắm, sớm tìm cái tội danh cho hội nghị, bắt đầu thanh trừ.

Sở Du Nhiên nhìn trong gương chính mình một thân dẫu hôn này, bắt đặc dĩ đồ trán, mèo lớn đã hết thuốc chữa, thế giới này, chỉ có mèo lớn mèo lớn! Mèo lớn + muện tao = vô địch!

Sở Du Nhiên bị tập kích, cũng khiến Sở Hồng Vũ sợ hết hồn, thấy biểu tình đối phương sắc mặt khó coi muốn phun lửa, Sở Du Nhiên không dám nói là Wells an bài, chỉ sợ Sở Hồng Vũ bắt đầu nóng nảy cùng Wells đánh một trận.

Đánh thắng còn nói được, đánh thua... Chà chà, nhìn ra Wells sẽ không để cho Sở Hồng Vũ có cơ hội, quốc vương bệ hạ đánh nhau thầy giáo + bố vợ đại nhân không rõ cảm thấy hứng thú, Sở Hồng Vũ thua là khẳng định, Sở Du Nhiên không dám tưởng tượng cái hình ảnh kia. Vì vậy không biết nguyên nhân ở trong Sở hiệu trưởng tức giận đem tất cả bất mãn đều áp đặt ở trên người phần tử bất hợp pháp, học sinh đang huấn luyện tại tinh cầu không người đều rút trở về, trở về chấp hành nhiệm vụ!

Sở Du Nhiên: “...”

Sevilla cũng tự mình chạy tới xem Sở Du Nhiên, một mặt lo lắng hỏi cậu: “Thế nào lại gặp tập kích? Có bị thương không? Có bị kinh sợ không?”

Sở Du Nhiên: “...” Cái vấn đề này, thật sự là rất khó trả lời.

“Không có bị kinh sợ cũng phải nằm ngang a, nghỉ ngơi cũng phải mất mười ngày nửa tháng.”

Sở Du Nhiên: “... Anh nói rất có đạo lý.”

Một bên Wells lạnh lùng, phảng phất sự kiện vô căn cứ kia cùng hắn không có bất cứ quan hệ gì, quốc vương bệ hạ một tay ôm một đứa con trai, vì để cho Sở Du Nhiên “Nghỉ ngơi thật tốt”, thời điểm xử lý công vụ thuận tiện đem các con mang đi.

Vài phần văn kiện cơ mật đã được Crewe xét duyệt qua, còn dư lại chỉ cần Wells xác nhận cùng ký tên, ba tên tiểu gia hỏa bắt đầu ở không gian chuyên dụng của phụ thân thám hiểm.

Asa: Trước tiên chiếm cái địa bàn!

Ở một bên yên lặng nhìn động tác nhỏ của Asa, phó quan Crewe khước miệng quát thẳng tới, lòng nói quả nhiên không hổ là con trai của bệ hạ, ý thức lãnh địa dĩ nhiên mãnh liệt như thế, không quản đi tới chỗ nào, đều phải chiếm cái địa bàn.

Caesar vừa nhìn ca ca chiếm địa bàn, cũng chạy theo, nhảy đến chỗ cao: Chiếm địa bàn!

Wells mặt lạnh, nhắc lên hai thằng nhãi con mỗi người đánh hai lần cái mông, sau đó liền ném cho Crewe, làm phó quan hoàn mỹ, kỹ năng trông coi đứa nhỏ cũng phải nắm giữ.

Ấu tể chính mình đều không trông qua, lại phải trông con cho bệ hạ, Crewe cả người cứng ngắc, xem quen rồi tiểu bảo bối nhuyển mạnh của chính mình, lại nhìn trong lồng ngực hai ấu tể ánh mắt hung ác này.. không biết nên làm gì?

Jimmy bởi vì thân thể không tốt, mấy ngày nay vẫn luôn không có tinh thần gì, ngày hôm nay cũng không có đi học, đêm đến, Sở Du Nhiên hỏi Dillow vẫn luôn không yên lòng: “Con có muốn gửi tin nhắn cho Jimmy quan tâm một chút hay không?”

Dillow mặt lãnh khốc, dáng dấp nghiêm túc càng ngày càng hướng chú nó phát triển, “Không muốn.” Bé sẽ không gửi tin nhắn, bản điện hạ mới sẽ không chủ động liên hệ người khác, phải có tôn nghiêm hoàng thất!

“E rằng Jimmy thật không tiện gọi cho con, nó là giống cái, con phải biết, giống cái sinh bệnh, còn rất yêu kiều.” Sở Du Nhiên không nói chuyện giật gân, giống cái không có dị năng, tố chất thân thể không giống như giống đực, hiện nay giống cái quý giá lại ít như vậy, không chỉ là vì gien thua giống đực, bản thân sinh ra số lượng sống rất ít, còn có một ít là chết

Đã nghe nói qua giống cái chết trẻ, lại chưa từng nghe nói ấu tể giống đực chết trẻ, cái này cũng là nguyên nhân tại sao trong nhà có giống cái cũng coi thành bảo bối mà sủng.

Dillow hiển nhiên có chút buông lỏng, cau mày, móng vuốt chốc chốc lôi kéo, không biết đang suy nghĩ gì. Một lát sau, Dillow rầm rì một tiếng, nhảy xuống bệ cửa sổ đi —— tìm một chỗ không người gọi điện thoại.

Sở Du Nhiên cười híp mắt nhìn Wells, nhủ mày: Xem đi, Dillow tính khí lại hỏng, cũng không sợ không tìm được vợ!

Wells bật cười, “Em cũng thật là phòng ngừa chu đáo.”

“Đó là đương nhiên, chờ Asa cùng Caesar lớn rồi, cũng phải tiên hạ thủ vi cường, lượng lớn giảng lưới, trọng điểm bồi dưỡng, giống cái ít như vậy, đỡ phải tìm không ra vợ.”

Wells: “Bộ dạng em nói rất có lý.”

“Đó là đương nhiên, mỗi một người làm mẫu phụ, đều là lo lắng như vậy, đỡ phải giống như anh, hơn ba mươi vẫn là lưu manh.” Sở Du Nhiên nhìn trang web tin tức mình bị phục kích, phun tào bạn lữ của mình không chút lưu tình, đúng, nhìn tin tức cậu đã nổi giận, mèo lớn không tiết tháo này, hù dọa cậu chính là vì làm cho cậu khóc lóc làm nũng? Muộn tao!

Bị phun tào quốc vương bệ hạ ngẩng đầu lên, tại trên người Sở Du Nhiên tới tới lui lui quét nhiều lần, ánh mắt tại phần eo của cậu trở xuống, từ cái đùi trở lên lưu luyến rất lâu, con người càng ngày càng mờ. Quả cầu lông mai người này, càng ngày càng không nghe lời, quốc vương bệ hạ ở bên ngoài bá đạo bề ngoài, nói một không hai, thế nhưng vừa về tới nhà sẽ cảm giác địa vị trong gia đình mình có chút vi diệu. Ở tình huống như vậy mỗi lần đều phải chấn chỉnh lại phu cương!

Dillow lúc này giận dùm dùm đi tới, đứng ở đối diện Wells cùng Sở Du Nhiên, nghiêm túc nói: “Chú, thầy giáo, con phải đi ra ngoài một chuyến.”

Sở Du Nhiên ngẩng đầu lên, trợn mắt lên kinh ngạc hỏi: “Đã trễ thế này con muốn đi đâu? Sắp ăn cơm rồi.”

“Không ăn, con phải đi ra ngoài một chuyến.”

Wells tỉnh táo hỏi: “Đi chỗ nào?”

Dillow quay đầu, biệt nữ không nói.

Wells nở nụ cười một tiếng, “Mười tám tuổi trước khi thành niên, con phải nghe lời, chú có quyền biết đến con đi đâu, con làm cái gì, không nói? Vậy thì ở nhà đi.”

Dillow hít sâu một hơi, trợn mắt lên khó chịu nói: “Đến xem Jimmy.”

Sở Du Nhiên nhú nhú mày, “Jimmy có phải là bệnh rất nghiêm trọng?” Bằng không Dillow sắc mặt sẽ không khó coi như thế.

“Không phải, “ Dillow gương mặt sát khí, “Cậu ấy bị thương, bị chó cắn.”

Hết chương 65

66. Chương 66

Khóe miệng Wells câu lên, xem ánh mắt Dillow có mấy phần cân nhắc, con vật nhỏ này đã học được che chở giống cái, lớn rồi phải không?

Dillow vẫn là được cho phép ra ngoài, dùng lời nói của Wells nói lại chính là giống được không mảnh mai như vậy, đội hộ vệ muốn cùng đi, chính mình tự đi đến nơi, không cần cùng đi.

Bé đi trên chọc, người khác cùng cũng không tiện. →__→

Ngược lại Dillow còn nhỏ, chọc họa cũng dễ kiếm có, làm chú đặc biệt không chịu trách nhiệm.

Dillow đi đến nhà đại thần tài chính, rất lễ phép hướng Angus phụ vụ an, sau đó trực tiếp nói ý đồ đến đây, đưa nhỏ đặc biệt trực tiếp: “Ta là tới xem Jimmy.”

Đại thần Angus trên mặt không thể có một tia làm khó dễ, không biết làm sao Dillow là hoàng tử, lại là độc thân đến đây, còn thật không tìm được cớ từ chối, chỉ lo một lời nói không chuẩn Wells sẽ lý giải thành bọn họ xem thường đưa nhỏ, bất đắc dĩ, chỉ có thể sai người đem Dillow đi.

Jimmy đang ngồi chồm hổm trên giường liếm móng vuốt, trên bả vai một vết thương răng nanh to đã khép lại, bất quá vẫn là ở trên lông trắng nhuộm vết máu. Bởi vì sợ lúc rửa nước cảm hoá vết thương, bác sĩ chỉ xử lý mặt ngoài, lông màu trắng sạch sẽ như tuyết, vết máu liền hiện ra đến mức dị thường chói mắt.

Dillow vào cửa, ngẩng đầu nhìn Jimmy, gương mặt gia tới thăm người người dĩ nhiên không biết ngênh đón gia, tư thái gia rất khó chịu bá đạo.

Thời điểm Jimmy thấy rõ người tới là ai, toàn bộ đều khiếp sợ trợn mắt lên, “Dillow, sao cậu lại tới đây?”

“Xem ngu ngốc!” Dillow rầm rì một tiếng, không có chút nào khách khí nhảy lên giường Jimmy, mắt lộ ra hung quang trừng Jimmy liếc mắt một cái, “Ai cắn, nói cho tớ, tớ đi đánh chết kẻ đó!”

Jimmy cà cà chân Dillow, Dillow càng dài càng lớn, bé đã không thể cọ cái cổ Dillow, tiểu tử có chút mất mát, lông mi thật dài run rẩy, buồn buồn nói: “Mẫu phụ nói bọn họ không phải cố ý.”

“Bọn họ?!” Dillow vừa nghe cái này lửa giận càng lớn, “Bắt nạt cậu không chỉ có một người?”

Quan hầu Jimmy nhanh chóng giúp đỡ tiểu chủ nhân giải thích: “Không phải bắt nạt, là đùa giỡn.”

Dillow lạnh lùng nhìn đối phương liếc mắt một cái, bất mãn đối phương nói chen vào: “Ông là ai? Không có lễ phép!”

Đại hoàng tử đặc biệt bạo ngược, tự mình một người rời nhà, uy nghiêm lại không có chút nào hàm hồ, ai cũng không thể xem thường bé, Dillow diện hạ phi thường có nguyên tắc.

Quan hầu bị chặn thất tâm, đứng ở một bên không dám nói lời nào.

Jimmy dùng móng vuốt lôi chân của Dillow một chút, có chút không dám nói chuyện, Dillow hiện tại rất tức giận, bộ dạng thật là khó dễ. Jimmy đến gần liếm liếm cằm Dillow, rất là ngoan ngoãn.

Cái dáng dấp thuận theo khiến Dillow thuận khí không ít, nhìn vết máu trên bả vai Jimmy, Dillow nhấc móng vuốt, một móng vuốt đem Jimmy nhấn đảo, liếm lông. Quan hầu khiếp sợ nhìn tình cảnh này, lòng bàn tay mồ hôi đều toát ra ngoài, này có tính lưu manh đùa giỡn hay không a! Tiểu thiếu gia nhà ta bị liếm!

Jimmy nhưng không có ý tứ phản kháng, mặc cho Dillow liếm khô sạch sẽ bả vai, lỗ tai càng ngày càng hồng, cả người hận không thể co lại thành một quả cầu, rúc rúc, thân thể dần dần tỏa nhiệt, tim đập càng nhanh, toàn bộ đều co vào trong lồng ngực Dillow. Dillow không nhịn được đẩy bé ra phía ngoài, hung hãn nói: “Thành thật đừng nhúc nhích!”

Lời này còn chưa nói hết, liền thấy trong lồng ngực bạch quang lóe lên, Jimmy vốn là thánh tai ứng hồng đột nhiên biến thành trọc lóc, Dillow một đầu lưỡi xuống cũng cảm giác xúc cảm không đúng —— không có lông!

Lông đâu?!

Lại nhìn trong lồng ngực, một đứa bé nhỏ trần truồng một mặt khiếp sợ nhìn hai tay của chính mình, cả người trắng trẻo non nớt, hai mắt thật to mang theo sương mù mỏng, sắc mặt đỏ bừng, đỉnh đầu một đôi tai lông mao, bởi vì căng thẳng còn đối với Dillow run lên. Jimmy sợ hãi, theo bản năng ôm lấy chân Dillow, âm thanh như trước nhuần nhu êm tai, run rẩy nói: “Dillow... Lông, không còn...”

Quan hầu hít vào một ngụm khí lạnh, cũng quên mất lễ nghi, nhanh chân liền chạy ra ngoài, tiểu thiếu gia dĩ nhiên biến thành hình người! Hơn bốn tuổi liền biến thành hình người! Tuy rằng không hoàn chỉnh, có thể thiên tài như vậy không khỏi khiến toàn bộ đế quốc khiếp sợ.

Angus phu phu nhận được tin tức cấp tốc chạy tới, vọt vào cửa vừa nhìn, Jimmy đã khôi phục bộ dáng mèo con, vẫn là dáng dấp một mặt ngỗ mà sợ, lúc này đang cuộn tròn tại bên người Dillow, phảng phất nơi này an toàn nhất.

Angus phu phu liếc mắt nhìn nhau, đứa nhỏ lần thứ nhất biến thành hình người bọn họ dĩ nhiên không nhìn thấy, còn bị một giống đực thấy hết... Đề xuống tiệc nuôi đầy lông cùng cảm giác không nói được, Angus phu phu đi tới, nhẹ giọng hỏi con trai bảo bối của mình, “Jimmy, không có sao chứ?”

Jimmy lắc đầu một cái, ngẩng đầu nhìn Dillow, cậu có phải là cũng sẽ trở nên không có lông?

Dillow sắc mặt lạnh lẽo, đáy mắt có chút táo bạo, bé còn chưa biến đổi thành hình dạng người, giống cái gây yếu này dĩ nhiên so với bé sớm hơn! Đây là nói tư chất của Jimmy so với mình khỏe hơn? Không thể nhận nhận! Bại bởi Jimmy so với bại bởi người khác cũng cảm thấy uất ức, rõ ràng là giống cái cần thiết bé bảo vệ.

Nghe tới đây Dillow rầm rì một tiếng, đẩy Jimmy ra nhảy xuống giường, không lưu luyến chút nào liền rời đi.

Jimmy vội vàng từ phía sau truy cản, một bên đuổi một bên gọi: “Dillow, cậu tại sao lại mất hứng?”

“Tớ mỗi ngày đều không cao hứng, tớ rất yêu thích không cao hứng!” Không sai, Dillow điện hạ ngạo kiều tùy hứng như vậy, ai nhìn cũng đều sợ hãi.

“Dillow!” Jimmy chạy đi vai liền đau, thoát nhìn điềm đậm đáng yêu.

Hai người vừa ra cửa, trước mặt ba con chó choai choai bính bính cộc cộc chạy tới, hai màu nâu một màu trắng, thật xa liền gọi: “Jimmy, tới chơi không?” Jimmy bước chân dừng lại, bé không có chút nào thích cùng ba con chó giống đực thô lỗ này chơi, bọn họ quá yêu náo loạn, ra tay không có nặng nhẹ, còn đem bờ vai bé cần bị thương.

Dillow đồng thời dừng bước chân, nhìn ba con cầu ngu xuẩn trước mắt, thẳng thẳng mũi, bé tại vết thương của Jimmy ngửi thấy được một cái mùi vị trong đó!

Con mắt màu xanh của Dillow màu sắc càng sâu, dần dần thử nhe răng, lửa giận dâng dâng thức dậy.

Ba con chó nhỏ đối mặt Dillow cái hình thể này, đều dừng bước chân nghiêng đầu đánh giá, “Mèo Ba Tư!” Đem vật chủng của Dillow phán định phi thường kỳ quái, “Xem con mắt của cậu ta, tuyệt đối là mèo Ba Tư!”

Hai con chó khác đều gật đầu, bộ dạng tràn đầy đồng cảm, cuối cùng con chó trắng kia một mặt mỉm cười, ngoắt ngoắt cái đuôi như quen thuộc hỏi: “Cậu nhuộm lông ở đâu? Quá đen a!”

Dillow khoe miệng giật một cái, nhào tới lấy một dịch ba, ba kỷ ba kỷ mỗi người dán mười mấy móng vuốt, động tác dị thường mãnh liệt, “Này thì mèo Ba Tư! Mèo Ba Tư! Mèo Ba Tư!”

Sau khi khét xong Dillow lại đánh con chó ở giữa đến mức văng ra, lập tức nhào tới một móng vuốt nhấn giữ yết hầu con chó nhỏ kia, hung tợn hỏi: “Có phải là cậu cần Jimmy hay không? Đem răng lột xuống cho ta!”

“Dillow!” Những người khác đều không dám can, mắt thấy tiếp tục như thế sẽ phát sinh nguy hiểm, Jimmy nhanh chóng chạy lên, ôm lấy đuôi Dillow, “Anh ấy không phải cố ý, cậu không nên đánh anh ấy.”

Nếu như biểu ca bị thương, ông ngoại sẽ rất không cao hứng, ông ngoại mất hứng, sẽ mắng mẩu phụ, Jimmy không có chút nào muốn mẩu phụ bị mắng.

Dillow tức giận một móng vuốt đem chó con dưới vuốt đánh bay, quay đầu lại trừng Jimmy liếc mắt một cái, giống cái gậy yếu này, không thấy bé đang giúp cậu ta hả giận sao? Cảm giác ủy khuất Dillow cái gì cũng không muốn nói, bỏ qua Jimmy liền đi, mặc cho Jimmy làm sao gọi đều không quay đầu lại.

Hừ! Dillow diện hạ đặc biệt có cốt khí, không cùng Jimmy chơi đùa rồi!

(^) —————

“Ha ha ha ha... Ai nha, mấy đứa nhỏ này, thú vị quá!”

Sở Du Nhiên ngồi ở phía sau Wells, nhìn hình ảnh trên quang não của đối phương, cười căn bản không dừng được, “Mèo Ba Tư, Dillow lớn như vậy là mèo Ba Tư, lại còn nhuộm lông, ha ha ha ha...”

Wells cũng bị chọc cho không nhịn được cười, “Đây là đồ ngốc tới từ nơi nào?”

Crewe cũng bị chọc cười, trong ngày thường vẻ mặt nghiêm túc hiếm thấy có mấy phần ý cười, “Bọn họ là con của huynh trưởng Angus phu nhân, bởi vì Gay thiếu gia kết hôn, người trong nhà đối phương đến ở lại mấy ngày, ba đứa nhỏ này tự nhiên cũng ở trong nhà Angus đại nhân.”

Sở Du Nhiên ôm bụng, “Ba huynh đệ sao? Ruột?”

Thẻ lỗ: “Ruột.”

“Phốc! Đây không phải là ba con chó kéo xe trượt tuyết nổi danh sao?! Alaska, Huskies, Tây Tạng, ba người bọn họ dĩ nhiên là anh em ruột, có một đứa còn theo gien ẩn tính của tổ tiên! Hoàn hảo Jimmy giống phụ thân bé, nếu như Jimmy là chó Tây Tạng... Ai nha! Buồn cười quá.” Sở Du Nhiên bảo đảm, đi đến thế giới này lâu như vậy, lần thứ nhất cười vui vẻ như vậy, cười nước mắt đều chảy ra, vật chủng của thế giới này thật sự là quá thần kỳ. Wells thân thủ xoa xoa tóc Sở Du Nhiên, thấy cậu cười vui vẻ như vậy, âm thầm suy nghĩ có nên đem ba cái thằng nhóc ngốc đón vào cung cho cậu chơi mấy ngày. Hơi hơi vừa nghĩ quốc vương bệ hạ liền từ bỏ, thông minh quá thấp, kéo thấp bọn nhỏ làm sao bây giờ?

Sở Du Nhiên cười đủ, xoa xoa nước mắt, rất chính kinh nói: “Không nghĩ tới sớm như vậy Jimmy có thể biến thành hình người, lực lượng tinh thần của nó nhất định là hình dạng trưởng thành, nếu như Angus phu nhân có ý tưởng khác, cùng gia tộc khác thông gia, Dillow chúng ta làm sao bây giờ?” Tuy rằng không thích hôn nhân sắp đặt, nhưng khi nhìn đến mục tiêu tốt, làm cha mẹ chung quy phải suy nghĩ thêm vài bước, bởi vì tinh thần lực của Dillow rất cao, giống cái có thể cùng bé xứng đôi, quá ít.

“Jimmy cùng Miller vốn là ứng cử viên cho vị trí hoàng tử phi ta sớm chọn xong, trước khi Dillow chưa đính hôn, bọn họ sẽ không cùng bất luận người nào thông gia. “ Wells nặn nặn rơi tay nhỏ vào trên vai mình, ngoẹo cổ cà cà, để Sở Du Nhiên an tâm.

Bạn học? Dự định ứng cử viên? Sở Du Nhiên trong đầu linh quang lóe lên, lại nhìn Wells ánh mắt rất vi diệu, “Anh và Sevilla cũng là bạn học.”

“Đừng có đoán mò, ta khi đó cùng em đính hôn.” —

“Khi đó em còn chưa sinh ra, xác định không phải là bị Sevilla quăng mới cùng em thông gia?” →_→

“Bảo bối nhi, ta một mực chờ đợi em sinh ra.” Wells thâm tình nhìn Sở Du Nhiên, “Nếu như em nghĩ ta có thể tìm bất luận người nào, chỉ có em, khiến ta chờ lâu như vậy.”

Mặc dù biết những lời này là dỗ chính mình, Sở Du Nhiên mặt vẫn đỏ ửng, im lặng không tiếp tục cố ý tìm cớ.

Khi đang nói chuyện, Dillow giận dỗi dừng dừng trở lại, nhìn thấy Wells bọn họ, bước chân dừng lại, sau khi dừng lại gạt đầu một cái, cắn răng nói: “Chào chú, chào thầy, con đã trở về.”

Sở Du Nhiên: “... Phốc!”

Dillow nhe răng, thầy cười cái gì?!

Wells trên mặt không cười, ánh mắt lại mang theo trêu chọc, hần và Sở Du Nhiên hài hước không giống nhau, Sở Du Nhiên cười là ba huynh đệ, Wells cười chính là cháu mình quá ngốc, ngay cả việc biến thành hình người cũng không bằng giống cái.

Dillow vốn là rất khổ tâm, nhìn thấy cái biểu tình này của Wells, sau lúc này liền hiểu chú của mình đang suy nghĩ gì, nói chung hai chú cháu cũng không phải đấu một ngày, trên mặt Dillow biểu tình càng cứng đờ, con đã bị đả kích, chú dĩ nhiên còn cười nhạo con, có phải là chú ruột không!

Ba kỷ ba kỷ ba kỷ...

Âm thanh Caesar đánh cánh từ xa đến gần, một vệt bóng đen trước tiên tháo chạy lại đây, nhảy dựng lên đập đầu Dillow lại nhảy ra ngoài. Đầu Dillow chìm xuống, còn không có nâng lên, phía sau liền nhảy ra một cái quả cầu thịt, ở trên đầu đại ca dầm lên, vóc người tròn vo ngã xuống, còn dùng móng vuốt sắc bén nắm một cái, Dillow cắn răng, cái gì Đại hoàng tử thành thực thật trọng đều bị cha con nhà này làm cho tức giận, đuổi tới ba ba hai móng vuốt đem hai đệ đệ vỗ trên đất, nghiêm khắc nói: “Không cho náo loạn!”

Bởi vì chạy chậm bị ca ca cùng đệ đệ ném ở phía sau Émile rút cục chạy tới, nhảy lên lưng Dillow, đuổi ra móng vuốt liền cào lỗ tai.

Dillow: “...”

Wells thấy cảnh này cũng bật cười, chậm rãi nói: “Ngu chết rồi.”

Dillow —

Sở Du Nhiên sách một tiếng, trừng người ở bên cạnh liếc mắt một cái, thấy Wells thu biểu tình, lập tức bắt chuyện mấy cái ôm cổ Dillow, “Các con đều lại đây, không cho cùng ca ca náo loạn, Caesar, không cho mổ ca ca, các con đều cùng mẫu phụ đi cắt móng tay. Dillow, con đi ăn cơm, ăn xong rồi lại nói cái khác.”

Vương hậu điện hạ an bài xong xuôi, cô đơn để lại Wells chủ nhân gia đình.

Mèo lớn bệ hạ nhìn tiểu bạn lữ cùng bóng lưng bọn nhỏ dị thường nghe lời, sờ sờ tóc bị con trai trảo qua, dần dần rơi vào trầm tư, luôn cảm thấy cái gia đình này địa vị, vẫn là rất vi diệu.

Hết chương 66

67. Chương 67

Sự tình hội nghị giải quyết, Panda rút cục có thể tới đi học. Tiểu tử đầy đủ mập hai vòng, vừa đến đã ôm chân Sở Du Nhiên, muốn ôm một cái hôn nhẹ chà xát, Sở Du Nhiên nhìn một chút hình thể của bé, kìm nén một hơi khom lưng dùng sức, lại dùng lực... Ôm không được...

Sở Du Nhiên khéo miệng quát thẳng tới, đứa nhỏ này sau này thật sự không thể giương cao.

Vương hậu điện hạ gầy yếu bạch liên hoa chỉ có thể ngồi xổm người xuống ôm lấy Panda, cà cà, xoa cả người đầy thịt của tiểu tử, Sở Du Nhiên thở dài —— giảm béo đi, cái gì cũng đừng nói nữa.

Không biết vận mệnh của mình Panda vui vẻ rời đi ôm ấp Sở Du Nhiên, chạy đi như một cái vòng tròn cuộn cuộn thịt dạn chiến xa, không chút do dự nhằm về phía thầy Hal, thành công đem thầy Hal gầy yếu đánh ngã, vô tình nghiền ép đi lên —— ôm một cái!

Thầy Hal: “... Ai nha!”

Panda: “... Ồ, ồ không phải cố ý!”

Thầy Hal toét miệng cười khỏ, “Không có chuyện gì, thầy tốt vô cùng.”

Sở Du Nhiên đỡ trán, thật sự nên giảm cân, quá nặng rồi.

Trong lớp vài con ấu tể giống đực đều đi học tập dị năng khổng chế, Panda thật giống hoàn toàn không có ý tứ thức tỉnh dị năng, Jimmy chưa có tới, trong lớp chỉ còn dư lại Panda cùng Miller.

So sánh hai đứa nhỏ, khắc sâu giải thích cái gì gọi là chuyên cần có thể bổ ngọc.

Trí lực Panda không cao bằng Miller, lượng trí thức Miller nắm giữ đã đem Panda vấy đi xa mấy con phố, Sở Du Nhiên sai người làm sa bàn, Miller có thể sử dụng móng vuốt ở phía trên viết 1 đến 100, Panda viết hai số, liền không viết nữa, nhưng có thể tại một đồng món tráng miệng bên trong tìm được khối lớn nhất, Sở Du Nhiên tâm một thở dài, đứa nhỏ này, chính là quá lười.

Ba đứa nhỏ chưa từng gặp qua Panda, liền tụ lại một chỗ yên lặng vây xem, Asa điện hạ liếm móng vuốt, con mắt màu vàng óng biến thành dựng thẳng, biểu tình nghiêm túc nhìn đệ đệ bên cạnh: Có muốn bắt anh ta không?

Tứ điện hạ Caesar nheo lại mắt phượng hẹp dài, cao lãnh đập đầu Nhị ca bò lên trên bệ cửa sổ, hình dáng trầm mặc: Quá lớn, công không nổi!

Hai huynh đệ đồng thời xem lão tam Émile, Émile trừng mắt to tròn trợn trợn mồm vô tội: “Meo?” Xem ta làm gì, ta cũng trả không được, đại ca có thể, đại ca rất lợi hại!

Trong tay nâng một cái quả cầu ánh sáng màu vàng óng Dillow đột nhiên hắt hơi một cái, móng vuốt run run một cái văng ra ngoài, luôn cảm giác bọn đệ đệ đang nhớ tới bé! Quả banh này trực tiếp quăng về phía Archer, cảm giác mình bị đánh lén, Archer phát động dị năng một cái quả cầu lửa quăng qua, bùm bùm, hai con liền đánh nhau...

Bên này, Asa không muốn chờ đại ca trở về, vèo vèo chạy về phòng ngủ, từ dưới gối của chính mình móc ra một miếng thịt khô, lại nhìn sang đệ đệ tối vô hại: Đi! Đem nó dẫn lại đây!

Émile ghét bỏ dùng nhục điểm đẩy ra: Đều cất giấu ba ngày, mùi vị không tốt, không làm!

Caesar ghét bỏ nhìn hai người ca ca của mình, một tiểu bàn tử cũng không dẫn tới được, hai ca ca thật vô dụng? Vì vậy Caesar điện hạ chính mình nhằm phía Panda, không quản nó là vật chủng gì, mổ hai cái liền biết. Ngồi xổm dưới tàng cây lười biếng ngủ Panda liền bị một tên béo làm cho thức tỉnh, cùng Caesar trừng nhau ba giây đồng hồ, gấu mèo mập sợ đến đuôi chân đều đập thẳng, một chưởng đem Caesar đẩy ra, nhanh chân bỏ chạy —— yêu quái a! Một cái hình cầu yêu quái mổ nhọn!

Vì làm ấu tể phượng điều duy nhất của đế quốc, Caesar điện hạ chính là tồn tại ở trong truyền thuyết, vốn là lúc nhỏ chính là tiểu cầu, thoát nhìn vẫn là thật đáng yêu. Nhưng bây giờ là quả cầu lớn, hơn nữa miệng vừa nhọn vừa oai lệ, mổ một cái thịt thật đau a!

Quả cầu lông mập khả ái cắn người! Thật đáng sợ! (? ?)!!

Sở Du Nhiên sau khi nhìn thấy Panda bị Caesar dọa sợ chạy khắp nơi, trong nháy mắt cứ vui vẻ, nói cho mọi người không cần lo, cứ để cho bọn nhỏ chơi.

Vì vậy trong hoàng cung tới + thị vệ cùng ngày đều nhìn thấy Caesar điện hạ đuổi theo gấu mèo mập chạy, phía sau Asa cùng Émile điện hạ cũng đang đuổi, mọi người chưa từng thấy tiểu bàn tử linh động như

vậy, lại là bốn con bàn tử, tất cả mọi người dồn dập kinh ngạc: Vương hậu điện hạ giáo dục ấu tử quả thực bất phàm!

Dillow bọn họ trở về liền thấy cảnh này, Dillow điện hạ còn tưởng rằng Panda khi dễ bọn đệ đệ, lúc này mới bị bọn đệ đệ tổ chức thành đoàn thể đuổi. Đại điện hạ giận dữ lỗ tai run một cái, không chút khách khí xông lên, Đại hoàng tử điện hạ từ trước đến giờ bênh người thân không cần đạo lý!

Kết quả, bị Sở Du Nhiên một câu nói triệu về, chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi ở bên người Sở Du Nhiên vây xem. Nhìn thấy bọn đệ đệ không đuổi kịp, Dillow không khỏi gấp gáp, ngồi tại chỗ chỉ huy: “Asa từ bên phải bọc đánh, Émile không được quấy rối, Caesar lợi dụng địa hình bay nhào lên cậu ta! Mau! Nhéo cái mông cậu ta!”

Sở Du Nhiên: “...” Trong nhà nhiều trẻ con, thật tốt!

Sau buổi cơm tối, ba con bàn tử đuổi Panda nửa ngày đều mệt mỏi, ôm chân Wells liền đang ngủ.

Sở Du Nhiên đem sách điện tử trong tay thả xuống, dựa lưng vào Wells, cười híp mắt nhìn về phía Dillow, “Nóng quá, thầy cần ít gió.”

Báo nhỏ thuần thực vận dụng dị năng hệ phong, quạt gió cho Sở Du Nhiên.

Dillow một bên quạt một bên oán thăm, giống cái ấu trĩ này, thực sự là yếu đuối!

Wells sách một tiếng, bất mãn xem Dillow, “Gió quá lớn, có chút lạnh.”

Dillow sắc mặt nhất đồn, thả cái lồng phòng hộ cho chú mình, một bên khác còn đang quạt gió, hai loại dị năng chuyển đổi vận dụng phi thường thành thực, còn có thể nhất tâm nhị dụng, đồng thời vận dụng hai loại.

Wells hài lòng nhếch miệng, đột nhiên đưa tay ra, ở trên đầu cháu trai sờ sờ, tán dương: “Không sai.”

Động tác trên tay Dillow dừng lại, sau đó liền ngạo kiều đem mặt uốn một cái, rầm rì một tiếng, “Đương nhiên.”

Báo nhỏ không khống chế được nhếch miệng lên, quạt gió, phòng hộ càng thêm ra sức, để chú ngu xuẩn nhìn thấy sự tiến bộ của chính mình. Wells bật cười, vừa định nói câu quả nhiên ngu xuẩn, liền bị Sở Du Nhiên thúc cùi chỏ một cái bắn trúng lồng ngực, bất đắc dĩ đem câu nói này nuốt xuống, nhìn cháu nhỏ đắc ý lay động đuôi, chỉ có thể bất đắc dĩ ở trên đầu Sở Du Nhiên xoa nhẹ một cái quá đã nghiền.

Quả cầu lông này luôn muốn trời cao!

Ba ngày sau, thân thể đã khôi phục khỏe mạnh Jimmy rốt cục đã trở lại, có lẽ là lần thứ nhất biến thân, rất không ổn định, Jimmy vẫn còn là thú thân. Bất quá vốn là tinh thần phấn chấn, đến lúc gặp Dillow lại là ủ rũ.

Vì vậy mọi người phát hiện luôn luôn thấy Jimmy đi cùng Dillow giống như hai đứa trẻ sinh đôi kết hợp, Jimmy vẫn luôn đuổi theo Dillow chạy, Dillow tìm cơ hội liền muốn trốn. Sau khi né hai ngày, Jimmy cũng phiền, “Cậu đến cùng làm sao vậy meo!”

Dillow bay lên cây, chỉ giữ trầm mặc, không muốn nói chuyện.

Jimmy cũng có chút tức giận, ngày đó Dillow không nói gì, đánh xong ba biểu ca của bé, cũng không quay đầu lại liền đi, không quản bé ở phía sau làm sao gọi, Dillow đều không quay đầu lại.

Càng nghĩ càng oan ức, Jimmy cũng leo lên cây, dùng móng vuốt đẩy Dillow, “Cậu nói! Cậu làm sao rồi!”

Tâm lý không cân bằng Dillow điện hạ biểu thị không để ý tới giống cái cổ tình gây sự, bé mới không cần nói chuyện với cậu ta!

Wells đứng ở bên cửa sổ xem cháu trai cùng tiểu giống cái giận dỗi, khóe miệng ôm lấy, thậm chí có mấy phần ác liệt. Sở Du Nhiên cầm cái kính viễn vọng, cũng đứng ở bên cửa sổ nhìn lên, ba đứa nhỏ nằm nhào trên bệ cửa sổ, đồng dạng nhìn về hướng Dillow, đối với việc đại ca đang làm dị thường hiếu kỳ.

Sở Du Nhiên nhìn một chút có chút lo lắng hỏi: “Dillow tính khí quá biệt nữ này, sau này liệu có cưới vợ được không?”

Wells sách một tiếng, “Quá ngu xuẩn!”

“Anh làm sao có thể nói đùa nhỏ như vậy!” Sở Du Nhiên bất mãn, Dillow của chúng ta soái lắm!

Wells: “...” Con vật nhỏ cố tình gây sự.

Đại khái là Dillow nói cái gì, một mặt không cao hứng Jimmy từ bên trên cây trèo xuống, thở phì phò rời đi. Chưa từng thấy Jimmy giận dữ như vậy, Sở Du Nhiên để ống dòm xuống, dự định đi hỏi một chút.

Émile meo một tiếng, đã sớm chạy đi.

Wells nheo mắt lại, dùng một loại ngữ khí vui mừng nói: “Đã biết giúp đỡ đại ca đỡ giống cái, Émile quả nhiên thông minh.”

Asa cũng phải chạy ra bên ngoài, bị Wells một phát bắt được, sắc mặt không thay đổi giáo dục nói: “Không cho quấy rối.”

Asa duỗi móng vuốt liền hướng trên mặt phụ thân dán một móng vuốt, tại sao đệ đệ có thể đi con lại không thể được? Bất công ghét nhất phụ thân, quả nhiên vẫn là mẫu phụ tốt nhất.

Sở Du Nhiên nhìn dấu vết màu hồng trên mặt Wells, không nhịn được bật cười, trêu nói: “Đáng lắm!”

Wells: “...” Địa, vị, gia, đình.

Émile chạy đi tìm Jimmy, nhìn thấy một giống cái cùng màu lông như mình, Jimmy cũng sẽ không bao giờ ngây thơ cho là Émile là đồng tộc của mình, hai tiểu chỉ tụ lại cùng nhau, thoạt nhìn bất ngờ đẹp mắt —— tương lai để tính sẽ có hai đại mỹ nhân!Mãi cho đến khi tan học, Dillow cũng không có cùng Jimmy nói một câu, Jimmy cũng không vui, nhìn Émile ở bên cạnh mình leo lên leo xuống, chỉ là che chở bé không để bé ngã, cũng không muốn nói chuyện.

Đến buổi tối, Sở Du Nhiên đậm đậm Wells bên người, “Anh đi xem Dillow.”

Wells đem Sở Du Nhiên kéo qua, nhấn ở dưới người, bất mãn nhướn mày, “Xem cái gì?”

Sở Du Nhiên mất công tốn sức đẩy người ở trên người mình một cái, không có đẩy ra, ngược lại nắm lỗ tai Wells, không khách khí hướng hai bên xả, kéo quốc vương bệ hạ mặt đều đen, “Dillow rõ ràng cho thấy bởi vì thời gian hóa thành hình người so với Jimmy muộn, lòng tự trọng bị thương tổn, lúc này anh có phải nên đi mở đạo cho nó một chút không?” Làm chú làm sao có thể luôn nghĩ lẫn giường? Đứa nhỏ cần anh a!

Wells sách một tiếng, ghét bỏ nói: “Thằng ngốc này.” Bất quá vẫn là ngồi dậy, Sở Du Nhiên nhanh chóng đưa lên quần áo, động tác dị thường thành kính.

Wells không có tiếp, lần thứ hai đem Sở Du Nhiên nhấn đảo, mạnh mẽ hôn một cái, đồng thời ở trên người cậu sờ mấy cái, cảnh cáo hẳn: “Chờ ta trở về, không cho ngủ sớm.”

Sở Du Nhiên nhanh chóng gật đầu, chờ sau khi Wells biến thành mèo lớn chạy ra ngoài, Sở Du Nhiên trong nháy mắt ngã xuống, dùng chân đem đắp lên cho mình, nhắm mắt, ngủ!

Thời điểm Wells đi đến phòng Dillow, tiểu tử đang ngồi chồm hổm trên mặt đất, trước người xếp đặt một chậu nước, bé nhắm mắt lại, đang cảm nhận năng lượng thủy trong không khí

Hai ngày nay Dillow có cảm giác sắp thức tỉnh dị năng hệ “nước”, mỗi ngày trở về đều phải ôm chậu nước rất lâu. Wells ngồi xổm người xuống, cầm lên một vũng nước, trực tiếp dán vào mặt Dillow, thời điểm khẹt trên mặt vẫn nghiêm túc như vậy, làm sự tình nhưng là đặc biệt bất lương.

Quốc vương bệ hạ phục thù thân, vẫn còn có chút tính tình của loài mèo

Dillow bị sợ hết hồn, mở mắt ra nhìn thấy đại báo tử trước mắt, tức giận nhe răng nhếch miệng, duỗi móng vuốt liền khẹt. Wells ở trong nước dính dính móng vuốt, ba kỷ liền đem cháu trai nhấn đảo.

Nhìn Dillow táo bạo, Wells ở trên người Dillow tìm một chỗ sạch sẽ —— trên eo, đem cháu trai điều lên quảng trên lưng, từ trước cửa sổ nhảy ra ngoài.

Hai chú cháu đi đến phòng chiến đấu, ngược lại đầu Dillow lúc này mới bị vấy ra, Wells nghiêm túc nói: “Chú cho phép con dùng dị năng.”

Cơ hội báo thù tới rồi! ~()/

~Dillow điện hạ quơ quơ cái đầu bị chóng mặt, lúc này liền đem một quả cầu ánh sáng màu vàng óng vấy ra, sau đó phát động đao gió phần phật hướng về phía Wells. Khuôn mặt lãnh túc mèo lớn ngồi xổm tại chỗ cũ không nhúc nhích, mặc cho Dillow đem năng lực toàn thân đều phát ra ngoài, chơi đùa thử hồng học. Nửa giờ trôi qua, Wells ngay cả cọng râu đều không run.

Dillow gương mặt sinh không thể luyến, nằm trên mặt đất, mệt muốn chết.

Wells duỗi ra móng vuốt, ghét bỏ đem cháu trai một móng vuốt đánh bay, “Hai ngày không thu thập con mà thôi, đã quên mất tư vị thua là gì sao? Con còn sợ không?” Dillow lòi kéo mặt, đem mình co lại thành một cái cầu, không nghĩ phản ứng Wells.

Wells rời đi, để một mình bé bình tĩnh một chút, thời điểm rời khỏi nói cho hắn biết: “Ngày nào đó lại phạm ngu xuẩn, chú sẽ tiếp tục đánh con.”

Sai hộ vệ chờ Dillow tỉnh lại được rồi, sẽ đem nó đưa trở về, Wells một người trở lại phòng ngủ, Sở Du Nhiên đã ngủ. Quả cầu lông không có chút nào nghe lời, hoàn toàn không có ý tứ chờ hắn, bao bọc chặn ngủ dị thường thơm ngon.

Không có đổi lại hình dáng, Wells nằm nhào bên người Sở Du Nhiên, đem chăn mền trên người Sở Du Nhiên xé rách ra, sau khi chính mình nằm xuống đem đầu dựa vào trên bụng của Sở Du Nhiên, nhắm hai mắt lại.

Cảm nhận được nhiệt độ quen thuộc bên người, Sở Du Nhiên chân vừa nhấc lên, ngăn chặn cái cổ mèo lớn, ôm gối ngủ tiếp.

Wells nhú nhú mày, cuối cùng không cam lòng đẩy ra cái chân trên cổ, liền dùng tư thế xoắn xuýt như thế, ngủ tiếp.

Ngày thứ hai, quốc vương bệ hạ có chút bị sái cổ, nhưng mà bệ hạ rất nghiêm túc, thời điểm phê duyệt báo cáo tư thế ngồi kiên cường như trước, đại đại viết hai chữ đã duyệt như trước suất khí tăng mạnh, chỉ có điều, thời điểm quay đầu có chút biệt nữ.

Sở Du Nhiên áy náy tràn đầy, buổi trưa lúc nghỉ ngơi chủ động đi bóp vai cho Wells. Thời gian giờ ngo, dương quang ấm áp, Wells nắm lấy móng vuốt nhỏ ở trên vai mình vụng về rà qua rà lại, kéo đến bên mép hôn một cái, cười vỗ vỗ cái đùi lớn của Sở Du Nhiên, “Cho ta mượn dùng một chút.”

Sở Du Nhiên sắc mặt hồng, không nhịn được lùi về sau một bước, hạ thấp giọng hỏi: “Anh muốn làm gì?” Ý là nói không cho phép em bỏ chạy.

Wells bị cái động tác thận trọng này chọc phát cười, đem Sở Du Nhiên kéo trở về, nặn nặn mặt của cậu, đùa cậu: “Em đang suy nghĩ gì? Chân cho ta mượn nằm một chút.”

Sở Du Nhiên tăng hắng một cái, xệ mặt xuống gắng giữ cho mình tỉnh táo, ngồi ở bên cửa sổ trên ghế dài, vô tư dang ra hai chân của chính mình. Wells đem đầu gối lên trên đùi Sở Du Nhiên, nhắm hai mắt lại, mặc cho ánh mặt trời ngoài cửa sổ chiếu vào, rải rác ở trên người chính mình, cả người rút đi lạnh lùng ngày thường, toàn thân khí thế thời khắc này trở nên nhu hòa, tuần mỹ không thể xoi mói.

Sở Du Nhiên cúi đầu, theo bản năng đưa tay xoa mặt Wells, nhếch miệng lên, càng không nỡ dời ánh mắt.

Nhìn ánh mắt của Sở Du Nhiên xem chính mình quá mức trực tiếp, Wells mỉm cười mở mắt ra, đậm đậm Sở Du Nhiên chớp mũi, “Em nhìn ta như thế làm gì?”

“Xem dung mạo đẹp trai của anh.” Sở Du Nhiên nắm lấy tay Wells, nâng ở lòng bàn tay, rốt cục không nhịn được đem lời trong lòng nói hỏi ra, “Nếu như chiến tranh bạo phát, anh sẽ đích thân xuất chiến sao?”

Vốn là lần thứ hai nhắm mắt lại Wells lần thứ hai lại mở mắt ra, nhấc tay sờ soạng đầu Sở Du Nhiên, cười nói: “Không cần lo lắng, ta sẽ chuẩn bị đến khi không có sơ hở nào rồi sẽ động thủ, nói nữa, ai nói cho em cần ta tự mình xuất chiến?”

Sở Du Nhiên nhú mày, không phải sao? Không phải vẫn muốn tự tay báo thù sao?

“Ta có em, có bọn nhỏ, làm sao lại muốn tự mình báo thù? Quân đội đế quốc là phế vật sao? Còn cần ta tự mình xuất chiến.” Wells thấy Sở Du Nhiên lông mày cau lại, dùng ngón tay cái nhẹ nhàng giầy bằng phẳng điểm sâu bi này, “Ta sẽ cho bọn nhỏ một đế quốc cường đại về quân sự, sau đó dẫn em đi du lịch tinh tế mang theo em đi khắp mỗi một tinh cầu. Xin lỗi thân ái, làm em phải đợi ta thêm hai mươi năm. Chờ sau này, em muốn đi nơi nào, ta đều dẫn em đi.”

Sở Du Nhiên gật đầu, nụ cười trên mặt không giảm, khoe mắt nhưng có chút ướm át, đừng nói hai mươi năm, năm mươi năm cậu đều sẽ chờ, ở thế giới này tuổi thọ có thể đạt đến hơn 100 năm tinh hệ, mấy chục năm có là gì, cậu chờ nổi.

Hai mươi năm sau, bọn nhỏ đã lớn lên, Wells cũng có thể đỡ xuống trách nhiệm trên vai.

Hai người nhìn lẫn nhau, trong mắt nhu tình phẳng phát hóa thành thực chất, đem hai người quần quanh, khó bỏ khó phân.

Wells xoa xoa khoe mắt Sở Du Nhiên, cứng chịu nhìn cậu, trong mắt tràn đầy thương tiếc, “Đứa ngốc.”

Sở Du Nhiên ngượng ngùng che đôi mắt Wells, xấu hổ nói: “Mau ngủ! Một hồi dạy xử lý công vụ!”

Wells khoe miệng ngoác ngoác, để bàn tay rơi vào trên tay Sở Du Nhiên, nhắm hai mắt lại.

Bên trong gian phòng yên tĩnh lại, yên tĩnh chỉ có thể được tiếng hít thở, Sở Du Nhiên vuốt ve tóc Wells, nhìn trên đùi gương mặt tuần tú không nở dời ánh mắt.

Nghỉ ngơi một hồi, bọn nhỏ lục tục rời giường, Sở Du Nhiên ôm mặt Wells hôn một cái, ra ngoài xem xem bọn nhỏ. Vừa ra cửa khẩu, liền thấy Lindsay vội vã chạy tới, khắp khuôn mặt là thần sắc lo lắng, “Vương hậu điện hạ, Dillow điện hạ đột nhiên nóng sốt, làm sao gọi cũng bất tỉnh!”

Hết chương 67

68. Chương 68

Sở Du Nhiên vừa nghe nói thân thể Dillow xuất hiện dị dạng, sắc mặt nhất thời biến đổi, Wells nghe đến động tĩnh đã xuất hiện ở bên cạnh cậu, hai người vội vàng vàng đi hướng phòng ngủ của Dillow, Wells mặt lạnh hỏi: “Thông báo cho bác sĩ chưa?”

Lindsay tốc độ thật nhanh nói: “Bẩm bệ hạ, bác sĩ lập tức tới ngay.”

Dillow trong phòng ngủ, xung quanh là một đám nhãi con, Caly cùng Archer bọn họ phía bên ngoài, lo lắng nhìn Dillow, Asa cùng Émile bọn họ ở bên trong, một bên liếm Dillow, một bên bắt lực meo một tiếng, âm thanh bắt lực lại thê lương, hai thằng nhóc cũng không sợ nhiệt độ trên người Dillow, ôm Dillow vung vung móng vuốt. Caesar cũng nóng nảy dùng chân giẫm mặt Dillow, giẫm một cước cọ một chút, nóng nảy không thôi. Ba người bọn nhỏ vốn là cùng Dillow đồng thời ngủ, không nghĩ tới nhiệt độ thân thể của Dillow làm bọn nhỏ tỉnh giấc, ba đứa nhỏ cũng biết ca ca không bình thường. Sợ hãi a.

Jimmy cũng gấp một bên khóc một bên trào cổ Dillow, nhưng là Dillow nhắm mắt lại, không quản ai la lên, đều không hề có một chút phản ứng.

Sở Du Nhiên chạy vào, sờ sờ trên người Dillow, bị nóng đến run tay.

“Lindsay, Hal, đem mấy đứa nhỏ đều mang đi, “ Sở Du Nhiên đem Asa từ trên người Dillow kéo xuống, nóng nảy xem Wells, “Quá nóng! Tại sao lại như vậy? Lúc ăn cơm còn rất tốt.”

Sau khi Wells sờ sờ Dillow, sầm mặt lại, đem báo nhỏ bế lên, sải bước đi ra ngoài. Sở Du Nhiên không rõ vì sao, vẫn là ở phía sau đuổi tới. Wells đem Dillow đặt ở trên sân cỏ, lúc này bác sĩ đã chạy tới, là vị bác sĩ Raman âm trầm làm giải phẫu cho Sở Du Nhiên

Raman vừa nhìn thấy bộ dạng Dillow, nhanh chóng kiểm tra hạch dị năng của Dillow. Sau khi kiểm tra hần lui về phía sau vài bước, thật giống đang trốn tránh Wells, hần đứng ở một bên nói: “Tiểu điện hạ đồng thời thức tỉnh hai loại dị năng, thủy hỏa xung đột, tinh thần lực liên duy trì không được, cần thiết ngoại lực hỗ trợ.”

“Giúp thế nào?” Sở Du Nhiên nóng nảy hỏi.

“Tiểu điện hạ khi sinh ra thân thể từng bị trọng thương, nếu như thức tỉnh bảy loại dị năng, đối với thân thể của điện hạ là một loại gánh vác, sau này mỗi lần thức tỉnh, đều cần có người khai thông, chỉ có thể khổ cực vương hậu điện hạ.” Lời này vừa mới nói xong, Dillow bên người liền bốc lên một ánh lửa, Wells giơ tay, trong nháy mắt tiêu diệt cây đuốc, đồng thời bảo vệ bản thân Dillow không bị bỏng, cho dù như vậy, bãi cỏ xung quanh cũng đã trở nên cháy đen.

Dillow giật giật, thống khổ hừ hừ hai tiếng, sau đó liền bắt đầu phát run. Trong thân thể dị năng thuộc tính “Lửa” dùng tận, dị năng thuộc tính “nước” phát tác, ẩn núp biến dị năng lực, thủy hỏa băng, thân thể liền bắt đầu trở nên lạnh. Wells cầm cái thảm, đem Dillow bọc lại, xung quanh thuộc tính “Lửa” kỳ quái có thể bắt đầu vận chuyển, đem thân thể Dillow ngược lại lạnh buốt ôm chặt vào lòng ngực, sắc mặt dị thường khó coi.

Sở Du Nhiên bắt tay đặt ở trên đầu Dillow, thử tiếp xúc hạch dị năng của Dillow, một thanh kim loại hai loại màu sắc vốn đang rất ổn định, hiện tại màu đỏ cùng màu xanh lam đột nhiên gia tăng, hai loại dị năng đụng vào nhau, vừa nóng vừa lạnh, không ngừng mà hành hạ hạch dị năng của Dillow, tinh thần lực của Dillow bản cũng không biết làm sao khai thông. Tinh thần lực của Sở Du Nhiên vừa mới tiến vào, Dillow lại như tìm được chỗ dựa, tinh thần lực của Dillow trong nháy mắt quán lấy, lại như đứa nhỏ tìm được mẹ, cọ Sở Du Nhiên, ôm Sở Du Nhiên, dường như đang tổ nói mình oan ức.

Sở Du Nhiên đem cổ tinh thần lực đóng lại, trước tiên đem hai dị năng xao động trấn áp, sau đó dạy Dillow dùng tinh thần lực khống chế, đại khái qua mười mấy phút, Dillow lúc này mới hừ rên một tiếng, từ từ mở mắt.

Sở Du Nhiên thở phào nhẹ nhõm, ôn nhu hỏi bé: “Đầu có đau hay không?”

Dillow há miệng, không có phát ra âm thanh, Wells hiển nhiên cũng thở phào nhẹ nhõm, mắt thấy dị năng đã có thể khống chế, đem Dillow ôm trở về phòng ngủ.

Cho Dillow uống nước, Sở Du Nhiên sai người đem mấy đứa nhỏ đều đưa trở về, trước mắt cậu cái gì cũng không đoái hoài tới, chỉ lo lo lắng Dillow.

Wells vẫn luôn ôm Dillow không dám buông tay, thời khắc sợ dị năng của bé mất khống chế, Sở Du Nhiên vẫn luôn hòa hoãn hạt dị năng xao động của Dillow, hai người từ giữa trưa bắt đầu, vẫn luôn ôm đến đêm khuya đều không dám buông tay.

Cũng may dị năng thuộc tính “Lửa” của Dillow đã khống chế, sẽ không tiếp tục nóng sốt. Ba tên tiểu gia hỏa tất cả đều chạy về, quật cường nằm nhào bên người ca ca, nỗ lực dùng thân thể mập mạp giữ ấm cho ca ca. Wells sắc mặt bình tĩnh lại, lần lượt sờ đầu từng đứa, trầm giọng nói: “Ca ca không có chuyện gì, các con đi ngủ đi.”

Asa liếm lông cho Dillow.

Émile dùng móng vuốt giúp đỡ Dillow xoa lông.

Caesar thỉnh thoảng dùng miệng lăm bằm mó Dillow một cái, giống như thời điểm tự mình chải vuốt lông chim mềm mại.

Sở Du Nhiên vui mừng cầm cái thảm che lên cho bọn nhỏ, “Không muốn đi liền ở đây ngủ đi, bọn nhỏ cũng lo lắng, đêm nay không đùa được gì nữa.”

“Em có mệt hay không?” Wells đau lòng nhìn Sở Du Nhiên đôi mắt đã ửng hồng, biết đến tinh thần lực lượng hao tổn khiến Sở Du Nhiên vô cùng uể oải.

“Em không sao, “ Sở Du Nhiên xoa lưng Dillow, thở dài. Xem thần sắc khẩn trương của Wells, bật cười nói: “Anh cũng là, trong ngày thường rất hay bắt nạt Dillow, hiện tại lại lo lắng thành như vậy, anh không thể

đôi xử tốt với nó sao?”

“Nó là giống đực... Hí!” Trong giấc mộng Dillow cắn cổ tay Wells một cái, cắn rất đau, đều cắn ra vết máu, cũng không biết nằm mộng thấy gì, sau khi cắn xong liền liếm liếm, thật giống như đang ăn đồ ăn.

Sở Du Nhiên đau lòng ôm lấy tay Wells, từ trên bàn lấy một tấm vải cẩn thận sát vết máu phía trên, đôi với Dillow cũng là dở khóc dở cười, “Đây là đôi bụng?”

Dillow nếm trải mùi máu tanh, bẹp miệng mở mắt ra, nhìn năm con mắt đều theo dõi bé, nháy mắt mấy cái, cảm giác mình đang nằm mơ.

Thẳng thẳng mũi, nhìn thấy cổ tay Wells bị cắn thương, Dillow kinh ngạc trừng trừng mắt, sau đó quyết định nhắm mắt lại —— giả chết!

Đây tuyệt đối không phải bé cắn!

Wells sách một tiếng, nặn nặn lỗ tai Dillow, hỏi bé: “Đôi bụng?” Trông coi ở bên ngoài Lindsay nghe thấy động tĩnh hỏi: “Bệ hạ, cháo đã nấu xong, có mang vào không ạ?”

Dillow lỗ tai run một cái, bộ dạng rất không tình nguyện, “Miễn cưỡng, ăn một bát.”

Huynh đệ bốn người mỗi người ăn một bát cháo bỏ thêm thịt băm, ba đứa nhỏ đã không chịu nổi, ngã đầu liền ngủ. Caesar vốn là đang đứng, nhắm mắt lại đột nhiên ngã đầu liền ngã ra sau, trực tiếp nện ở trên người Asa, hai đứa không có hình tượng chút nào ngủ.

Émile tại một bên khác của Asa, tìm cái chỗ tự nhận là an toàn, sẽ không bị ca ca cùng đệ đệ nửa đêm đánh nhau ngộ thương, ôm thành một đoàn, ngủ.

Wells đem Dillow biệt nữ nhấn tại trên đùi của chính mình, dùng thảm gói kỹ, cứ như vậy ngồi một đêm. Sở Du Nhiên cũng không dám chớp mắt, chỉ lo Dillow lại gặp sự cố, thỉnh thoảng dùng tinh thần lực kiểm tra hạch dị của Dillow năng, mãi đến tận sáng ngày thứ hai, Dillow mới ổn định lại, bất quá thoát nhìn không có tinh thần gì.

Dillow đột nhiên thân thể không thoải mái, các vị gia trưởng sau khi đem con nhà mình đón về, cũng rất có nhân lực hôm nay không mang tới đi học, Sở Du Nhiên rút cuộc rảnh rồi, ôm Dillow, trong chăn còn nhét ba con bàn tử, quyết định ngủ bù.

Wells đi ra ngoài trước tới thăm thủ tướng đại nhân, lại trở về liền phát hiện ba đứa nhỏ tất cả đều đặt ở trên người Sở Du Nhiên, áp quả cầu lông nhà hấn ửng đỏ, suyễn khí khó khăn.

Dillow mở mắt ra nhìn một chút, tự động từ Sở Du Nhiên trong lồng ngực bò ra ngoài, bé sẽ đem thầy giáo đè chết.

Wells hướng Dillow làm động tác cấm khẩu, đem ba đứa con đều ôm ra, ôm vào trong lòng, mới vừa nhắm mắt lại, ba tên tiểu gia hỏa liền bắt mẫn từ trong lồng ngực hấn chui ra, tròn vo xê dịch về phía Sở Du Nhiên ngủ say, trên người của phụ thân cứng rắn, không thoải mái!

Wells mặt lạnh, biến thành hình thú, ba tên tiểu gia hỏa đồng thời quay đầu lại, đánh về phía mèo lớn, có lông của phụ thân mềm mại, thoải mái cộc!

Người một nhà cứ như vậy mỹ mỹ ngủ bù.

Chạng vạng, thời điểm Sở Du Nhiên dậy, đã không còn ai bên cạnh, thậm chí ngay cả con vậy nhỏ đều không có.

“Lindsay.” Sở Du Nhiên lười biếng kêu một tiếng, nghe thấy động tĩnh Lindsay lập tức đi tới, cầm trong tay chính là quần áo sớm chuẩn bị tốt cho Sở Du Nhiên.

Mặc chỉnh tề, rửa mặt xong xuôi, Sở Du Nhiên nhìn phía ngoài cửa sổ, trên sân cỏ báo nhỏ đã khôi phục bình thường đang hưởng bọn đệ đệ khoe khoang bé mới vừa có được bản lĩnh mới. Móng vuốt trải phẳng hướng trời, móng vuốt đen sì trong lòng một quả bóng nước màu xanh nhạt, tà dương chiếu một cái, óng ánh long lanh, trông rất đẹp mắt.

Asa cùng Émile đối với quả bóng này sinh ra hứng thú thật lớn, đuổi theo dẫn đường cho phép muốn sờ một cái, bên cạnh Caesar híp một đôi mắt phượng hẹp dài, bộ dạng thật giống như đang khinh bỉ.

Đùa tiểu đệ lãnh ngạo nhất luôn luôn là hứng thú lớn nhất của Dillow, đem móng vuốt hướng trước mặt đệ đệ trêu chọc, Dillow cúi đầu, thật giống muốn nói gì, không nghĩ tới Caesar vẫn luôn bất động đột nhiên mổ về quả bóng nước, ba kỷ một tiếng, quả bóng nước rơi xuống đất, không còn nữa...Asa cùng Émile nằm trên mặt đất tìm tìm —— không có?

Hai huynh đệ đồng thời trợn lên giận dữ nhìn Caesar, đệ đem quả bóng của ca ca phá hỏng? Đệ có phải là muốn đánh nhau? Caesar cao quý lãnh diễm mà phát ra một tiếng hừ lạnh, ý tứ rất rõ ràng, bản diện hạ xem thường các người —— ngu ngốc →__→ Caesar diện hạ thành công gây nên lửa giận, ba đứa nhỏ tiến hành loạn đấu, ở một bên Dillow bắt đắc dĩ đem ba người mập mạp tách ra, từ bên trong không gian lấy ra ba cái quả cầu lông, mỗi người một cái, chia đặc biệt công bằng.

Asa cùng Émile nhìn quả cầu lông, nhìn lại một chút Caesar, xì một tiếng cười vui vẻ. Caesar không rõ vì sao, một cước đem quả cầu lông đá ra, nhìn bộ dạng quả cầu lông cổ động, méo xệch đầu, nghĩ một hồi, rốt cục nghĩ rõ ràng hai người ca ca đang cười cái gì. Tính khí vốn là không tốt Tứ diện hạ lửa giận ngút trời, vỗ cánh ba kỷ ba kỷ đuổi Asa liền bắt đầu mổ.

Chiến đấu tiếp tục!

Dillow liền đem bọn họ nhấn giữ, để cho bọn nhỏ xem bản lĩnh mới mẻ, một móng vuốt cầm một quả cầu lửa, một móng vuốt cầm một quả bóng nước, thời điểm hai cái đến gần tạo thành còi vang, còn bốc khói trắng, bọn nhỏ không đánh nhau, nhìn mà trợn tròn mắt, Dillow vừa định đập xuống, quả bóng nước càng ngày càng nóng, bị nóng móng vuốt, ba kỷ lập tức dán ra ngoài.

Ba tên tiểu gia hỏa cảm thấy được không ý tứ gì, liền muốn ôm nhau lăn.

Sở Du Nhiên nhìn một hồi, cười đem trà hoa Lindsay đưa tới uống cạn, cười hỏi: “Bọn họ dạy từ khi nào? Bệ hạ đâu?”

Lindsay lần thứ hai cười ra hai viên tiểu răng nanh, ngoan ngoãn nói: “Tứ vị diện hạ buổi trưa đã dạy, sau khi cùng bệ hạ ăn cơm trưa xong luôn luôn chơi đùa. Bệ hạ nửa giờ trước liền đi ra ngoài, thuộc hạ cũng không biết bệ hạ đi nơi nào.”

Sở Du Nhiên gật gật đầu, đem Wells quăng ở sau gáy, đến xem bọn nhỏ.

Dillow còn đang ngăn trở bọn đệ đệ đánh nhau, đứa này cho một móng vuốt, đứa kia vỗ một cái tát, thế nhưng hiển nhiên không có tác dụng gì, ba con vật nhỏ đều biết, đại ca bọn họ không nỡ dùng sức, hoàn toàn không có lực uy hiếp, còn tưởng rằng Dillow đang chơi đùa bọn họ, đánh càng hăng say.

Sở Du Nhiên ôm lấy Asa nghịch ngợm nhất, còn lại hai đứa dĩ nhiên là ngừng chiến tranh, liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều quay đầu: Hừ!

“Đem đứa gây sự nắm lấy, còn dư lại không phải đằng hoàng sao?” Sở Du Nhiên đem Asa đưa cho Dillow, thuận tiện sờ sờ trên người Dillow, bộ dạng thở phào nhẹ nhõm.

“Con đã tốt lắm, thầy giáo có mệt hay không?” Thấy Sở Du Nhiên ngồi xuống, Dillow đến gần, dùng gò má cà cà hai má Sở Du Nhiên. Tối hôm qua chú cùng thầy giáo trông coi chính mình một đêm, Dillow biết đến, cảm động bé sẽ không nói, chỉ có thể dùng phương thức này biểu đạt thân mật của chính mình. Đương nhiên, bé tuyệt đối sẽ không đi cọ gương mặt già nua của chú.

Sở Du Nhiên trong lòng ngực ôm ba đứa nhỏ mập mạp, còn dùng một cái cánh tay ôm Dillow, trong nháy mắt cảm thấy được nhân sinh viên mãn chà xát bên phải chà xát bên trái, đồng thời an ủi Dillow: “Không có chút nào mệt, ngủ dạy đã tốt lắm rồi.”

Chỉ chốc lát sau, Wells gọi điện thoại nói, quân bộ có việc, hẳn không thể kịp lúc về đúng giờ ăn cơm, để cho bọn họ không cần chờ hẳn. Sở Du Nhiên sai người mang cơm cho Wells, theo bản năng liền cảm thấy cơm tập thể của quân bộ ăn không ngon.

Sau khi ăn xong, Sở Du Nhiên ngồi ở bên cửa sổ đọc sách, Asa cùng Caesar tiếp tục chiến đấu buổi chiều, Émile theo không kịp hai đứa nhỏ diễm này, nằm nhàoai Sở Du Nhiên bên người ngáp.

Bùm bùm!

Chỗ hai tiểu bàn tử đi qua có đồ vật rơi xuống, trên đất đều bị Asa nghiền ép, trên bàn đều bị Caesar đá sót, nhìn thấy tình cảnh này Sở Du Nhiên tay run run, không nhịn được kêu lên: “Hai người các con yên tĩnh một chút.”

Ba kỷ!

Caesar đá ngã một cái lọ hoa.

Sở Du Nhiên hít sâu một hơi, tuốt tuốt ống tay áo, hù dọa nói: “Mẫu phụ rất tức giận, giận dữ muốn đánh các con.”

Asa cùng Caesar vừa nghe muốn đánh đòn, một trước một sau ùng ục ùng ục chạy, chỉ chốc lát sau Sở Du Nhiên liền nghe đến Dillow gào thét: “Thả khăn tắm của ca ca xuống!” “Cái này không được nhúc nhích!” “Không được vào đây!! Đi ra ngoài cho ta!! Người đâu! Người đâu! A!!”

Không nghe thấy Dillow phát tính khí lớn như vậy, Sở Du Nhiên nhanh chóng thả sách điện tử trong tay xuống đi hướng phòng ngủ Dillow, sau khi thấy rõ tình huống trước mắt đầu tiên là nhúc nhúc nặn nặn trán. Hai tiểu bại hoại này, dĩ nhiên thừa dịp thời đi Dillow tắm gây phiền phức, hai đứa bọn nhỏ dĩ nhiên...

Hết chương 68.

69. Chương 69

Sở Du Nhiên vừa mới mở cửa, hai tiểu bại hoại liền từ cửa phòng tắm bò ra, trên người đều trơn tuồn tuột, tất cả đều là bọt biển, trên móng vuốt nhỏ không biết từ nơi nào dính thuốc màu, giẫm trên đất tất cả đều là vết chân.

Lại nhìn gian phòng Dillow, bong bóng đã từ buồng tắm bay tới phòng khách, hai tiểu chỉ vừa nhìn thật nhiều bóng bóng chơi rất vui, nhảy nhót liên hồi đâm bong bóng, phòng khách Dillow chớp mắt liền bị tạo đập vô cùng thê thảm. Mắt thấy Asa đuổi theo bong bóng hướng trong phòng ngủ chạy, Sở Du Nhiên nặn nặn trán, ngăn bé lại: “Asa, nhanh đi rửa ráy!”

Asa lắc đầu, mới không thích tắm rửa!

Vì trốn tránh tắm rửa, tiểu bàn tử lấm lấm liệt liệt tiến vào phòng ngủ Dillow, mang theo một thân vệt nước, bong bóng còn có thuốc màu, Caesar âm thầm đuổi tới, ở địa bàn của ca ca bé cũng phải chiếm một chút.

Dillow chạy đến, tức giận râu mép đều dựng lên, giận dữ đứng ở cửa phòng tắm gọi: “Người đâu! Dem bọn họ bắt cho ta! Không được bò lên giường của ta!”

Trên người báo nhỏ tất cả đều là bọt xà phòng, trên đuôi có vệt hồng có xanh biếc, Asa đem một bình sữa tắm cô đọng toàn bộ đổ xuống trên người Dillow, đủ để Dillow tắm một năm, Caesar còn không cam lòng yếu thể đá vào hai bình thuốc màu dùng để vẽ ròi. Rất tốt, gặp được nước liền hóa, còn tự mang ánh huỳnh quang, đuôi Dillow đều nhuộm thành hoa.

Sở Du Nhiên trừng mắt nhìn, biết đến Dillow đã sắp giận điên lên, lùi về sau hai bước lạng lẽ rời đi, Sở Du Nhiên trở lại ôm Émile, chuyện của giống đực, để bọn nhỏ tự mình giải quyết, cậu lười quản.

Bởi vì quá khốc liệt, không quản được.

Dillow gào thét thực sự là liên tiếp, Sở Du Nhiên ôm Émile tiếp tục đọc sách, mười mấy phút trôi qua, Lindsay một thân nước mang theo mấy tòi tở rất cục bắt được Asa cùng Caesar, mang đi tắm.

Nhưng mà trong phòng tắm của Dillow tiếng nước đầy đủ vang lên hơn hai giờ, báo nhỏ cảm thấy chính mình đã tắm bằng lượng tắm một năm, một thân đầy thuốc màu, rửa cũng không hết. Đặc biệt đuôi, đều sắp rửa trượt.

Nghe đến động tĩnh Sở Du Nhiên không nhịn được liền nặn nặn trán, khoe miệng lại khó nén ý cười, trong nhà nhiều trẻ con, thật là náo nhiệt ha ha ha.

Ôm Émile không mở mắt nổi chà xát, Sở Du Nhiên liền ngồi tại chỗ chờ Wells.

Thời điểm chờ Wells trở lại, hai cha con vẫn ngồi ở bên cửa sổ chờ hán, chỉ có điều Émile đã ngủ say, Sở Du Nhiên cũng dùng cánh tay chống đỡ đầu, thoạt nhìn lập tức liền muốn ngủ.

Đem Émile từ trong lồng ngực Sở Du Nhiên ôm ra, Wells cà cà cái trán tiểu tử, đem bé giao cho thị giả, sai người đem Émile mang về phòng ba huynh đệ, Sở Du Nhiên mở đôi mắt mông lung, nhìn đồng hồ, cười nói: “Dĩ nhiên mười một giờ.”

Wells đau lòng sờ sờ đầu Sở Du Nhiên, không để ý phản kháng khom lưng đem người ôm, hôn một cái bên tại Sở Du Nhiên, dặn cậu: “Lần sau không cần chờ ta, quá cực khổ.”

“Anh không ở đây, em luôn cảm giác tâm lý không vững vàng, ngủ không được.” Sở Du Nhiên đem đầu dựa vào trên vai Wells, ngửi mùi vị quen thuộc, tâm tình lập tức liền thanh tĩnh lại. Wells khoe miệng ngoác ngoác, thỏa mãn ở trên môi Sở Du Nhiên ấn xuống một cái hôn, cứng chiu nói cậu: “Đứa ngốc.”

“Làm một đứa ngốc cũng không tồi, nhà chúng ta chỉ cần anh thông minh là đủ rồi.”

“Ừm.”

Sở Du Nhiên bị chọc cười, đột nhiên cảm thấy không có chút nào buồn ngủ, ôm cái cổ Wells liền gặm một cái, ở cùng loài mèo lâu, đã học được cắn người.

Wells ánh mắt ám trầm nhìn Sở Du Nhiên liếc mắt một cái, trực tiếp đem động tác này xem là cầu hoan, nhanh chân đi tiến vào phòng ngủ, đóng cửa, đem người trong ngực ném lên giường, nhào tới.

Sở Du Nhiên: “...” Nguyên nhân đâu? Không một lời nói liền muốn lăn giường, có mệt hay không?

Sáng sớm ngày thứ hai, bị ép tắm hai giờ đồng hồ Dillow điện hạ cả người đều vô cùng u buồn, ngồi ở bên cạnh bàn ăn, nhìn bộ dạng Sở Du Nhiên không có tinh thần gì, Dillow hít thở sâu một hơi, đem thịt chưng mình thích ăn nhất hướng bên người Sở Du Nhiên đẩy một cái, động vật ăn thịt biểu thị, tinh thần không tốt gì đó, ăn chút thịt có thể tốt.

Sở Du Nhiên nhú nhú mày lại, toàn gia này ăn thịt động vật, chỉ có cậu muốn ăn cải xanh sao? Đặc biệt lúc thiếu ngủ, chỉ muốn ăn bánh mì uống chút sữa.

Sở Du Nhiên không muốn ăn, không có nghĩa là Asa không muốn ăn, báo nhỏ rất vui vẻ đem chén của mình đẩy qua, muốn ăn!

Caesar cũng đem chén của mình đẩy qua, muốn ăn!

Émile trực tiếp đem cái đĩa kéo đến trong ngực của chính mình, muốn ăn chính mình động móng vuốt.

Asa + Caesar: →_→

Wells ghét bỏ lắc đầu, đứa nhỏ trong nhà chỉ có tiểu áo bông thông minh nhất, cái khác đều ngu xuẩn không thể nhìn.

Sở Du Nhiên đem cái đĩa trong lồng ngực Émile lôi ra ngoài, chia cho mỗi đứa một phần, “Ăn ít thôi, ăn nhiều tiêu hóa kém.”

Dillow ủ rũ ủ rũ liếm cháo, vừa nhìn thấy hai hùng hài tử liền cảm thấy được chính mình lông ít đi, đại diện hạ quơ quơ chớp đuôi trượt, dùng một loại tư thái cao lãnh khinh bỉ nói: “Đứa nhỏ hồng ăn cái gì cũng sẽ không tiêu hóa kém.”

Asa cấp tốc nhanh nhẹn vỗ Dillow một móng vuốt, ca ca nói xấu bé!

Caesar nhìn Dillow một hồi, không có lên tiếng, cúi đầu ăn cơm.

Sở Du Nhiên gật gật đầu, xem đi, Caesar vẫn là so với Asa hiểu nhiều chuyện hơn, động vật loài mèo khi còn bé thực sự là quá nghịch ngợm. Cái ý niệm này còn chưa rơi xuống, liền thấy Tứ diện hạ hiểu chuyện ngậm một lá cải xanh trái phải vẩy vẩy, quăng Dillow cùng Asa một mặt nước, sau khi quăng xong mặt không thay đổi ăn tiếp.

Sở Du Nhiên: “...”

“Caesar!”

“Meo!”

Dillow cũng nổi giận, duỗi móng vuốt đánh về Caesar, thể tất cho bé biết cái gì là làm đại ca uy nghiêm. Émile cầm hạt đậu bên trong chén không thích ăn nhét vào trong miệng Wells, hưởng thụ tình yêu của phụ thân, nhìn đối diện ca ca cùng đệ đệ đánh thành một đoàn, căn bản không có hứng thú đi tham dự. Không có đánh nhau thì sẽ không có thương tổn, biểu tình Émile ngoan ngoãn dẫn tới Wells đối với mấy hùng hài tử ăn cơm còn dằn vặt lung tung bất mãn vô cùng, thân thủ ba kỷ ba kỷ toàn bộ đập bay, ngay cả Dillow đều không có buông tha.

Sở Du Nhiên nhìn thấy Émile đay mắt một tia giảo hoạt kia, yên lặng nâng bát húp cháo, cảm thấy tiểu bảo bối của chính mình quá có tâm kế, biết đến vào lúc này người có giá trị vũ lực nhất trong nhà là ai, xem đi, Wells đã chinh đồn lại kỷ cương rồi.

Điểm tâm ăn đến náo nhiệt, đầy đủ ăn hơn nửa canh giờ, sau khi Asa cùng Caesar ăn no liền nằm ở trong bụi cỏ, cái bụng hướng lên trên, phơi nắng.

Dillow ở một bên dùng móng vuốt đỡ trán, đứa nhỏ mập như con gấu này tuyệt đối không phải đệ đệ ta! Đệ đệ là thiên sứ thần mã, đều là chuyện ma quỷ!

Nhưng mà Nhị diện hạ cùng Tứ diện hạ không có chút nào thông cảm tâm tình đại ca, mặc cho ánh sáng mặt trời ấm áp chiếu ở trên bụng, thỉnh thoảng dùng móng vuốt sờ bụng tròn xoe của mình một cái. Tiểu đình đình cứ như vậy bằng phẳng bại lộ ở bên ngoài, thật sự là đặc biệt không biết xấu hổ.

Dillow bắt được nắm cỏ, che lên cho đệ đệ, bộc lộ cái gì cũng không có thể bộc lộ tiểu đình đình, đây là nhược điểm trí mạng của giống đực.

Ca ca hướng trên người mình vút cổ? Asa bò lên, rung rung bụng bụ bẫm, cùng Caesar liếc mắt nhìn nhau, một khắc trước hai huynh đệ còn đánh không thể tách rời, lúc này dĩ nhiên chung một chiến tuyến: Đánh!

Dillow vô cùng tức giận, một móng vuốt nhấn hai tiểu bàn tử, cũng không biết nên làm gì.

Sở Du Nhiên nhìn mấy đứa nhỏ một hồi, trên bả vai liền đặt một cái đầu to, Wells thuận thể ôm lấy eo cậu, ngữ khí mang theo ý cười nhàn nhạt, “Ngu xuẩn.”

“Không muốn nói bọn nhỏ như vậy, bọn nhỏ vẫn là trẻ con.” Sở Du Nhiên sờ sờ đầu to của Wells, lại như đang sờ một con mèo lớn.

“Ngày hôm qua phụ thân tìm ta, “ Wells cà cà gò má Sở Du Nhiên, “Cha muốn đi tỉnh cầu Royal, lại sợ em không đáp ứng.”

“Cho nên ý tứ là để anh tới thăm dò em?” Sở Du Nhiên khước miệng hơi cong lên, cảm thấy Sở Hồng Vũ có thể nhìn đến bây giờ cũng không dễ dàng.

“Không phải thăm dò ý tứ, cha là muốn quyền hạn rời khỏi đế tỉnh, muốn trộm đi.”

“Cho nên anh liền bán đứng ông ấy?” Sở Du Nhiên xoay người, nâng mặt Wells lên, chủ động đến gần hôn một cái, tán dương: “Làm đẹp đẻ, ăn cơm buổi trưa cho anh thêm quả trứng.”

Wells đỏ khóc đỏ cười, thêm cái cắn?” Bao nhiêu?”

“Lớn như Asa vậy!” Ở cái tinh hệ này có một loại chim, thông minh không cao, trứng sinh lại không nhỏ, giống như trứng đà điểu ở địa cầu, hình thể to lớn không nói, sinh trứng cũng lớn vô cùng, một quả có tới mười mấy cân, ngư bài nhất chính là một ngày có thể sinh vài quả. Con dân có điều kiện đều sẽ nuôi

hai con, dùng thỏ mẫn động vật ăn thịt trong nhà. Sở Du Nhiên từng để cho người từ phòng bếp ôm ra một quả trứng, trực tiếp chưng lửa lớn, chưng xong cho bọn nhỏ làm cầu chơi cả ngày, đặc biệt nhiều công năng. Wells hiển nhiên cũng nhớ lại loại trứng kia, nhớ lại sự tình Asa cùng Caesar chiếm địa bàn, ghét nhũ nhũ mây lại, Wells trực tiếp từ chối, “Ta ăn em là đủ rồi, cái kia quá xấu.”

Hai người chán ngán một hồi, Caly bọn họ lục tục đến. Sở Du Nhiên sai người đem Asa bọn họ mang về, đảo mắt liền nhận được điện thoại của Jimmy.

Tiểu tử vành mắt đỏ chót, con mắt màu xanh lam giống như viên bảo thạch ngâm nước, đặc biệt đẹp. Sở Du Nhiên thả mềm âm thanh, nhỏ giọng hỏi né: “Làm sao Jimmy? Tại sao khóc?”

“Thầy giáo, con cuối cùng lại biến biến biến.” Jimmy nói chuyện còn làm bộ khóc thút thít, “Một hồi có lông, một hồi không có lông, phiền chết rồi meo!”

Sở Du Nhiên áp bỏ ý cười vào bên mép, mới vừa học được biến thân đứa nhỏ chắc chắn sẽ không khống chế, hướng hồ Jimmy vốn là tuổi nhỏ, lại là giống cái không thể khống chế biến thân, chỉ có thể chờ đợi tinh thần lực trong cơ thể ổn định, triệt để biến thành hình người, sau này muốn biến trở lại, cũng không thể.

“Jimmy, con muốn có lông hay là không có lông?”

“Có lông.” Jimmy nói không cần suy nghĩ, “Dillow không thích bộ dạng con không có lông.”

Sở Du Nhiên: “... Jimmy, con còn nhớ lúc trước thầy nói qua với con sao? Dillow yêu thích nói một đằng làm một nẻo, nó không thích, là bởi vì, bởi vì nó tự ti! Con không cần thay đổi vì nó.” Sở Du Nhiên mặt không thay đổi dụ dỗ Jimmy, trực giác nói cho cậu biết, Jimmy biến thân không ổn định nguyên nhân rất lớn là do thái độ của Dillow, Jimmy theo bản năng không muốn biến thân, thế nhưng thân thể không thể không biến, không giải quyết sẽ không có lợi cho thân thể.

Jimmy kinh ngạc đến ngây người, nguyên lai là Dillow tự ti!

Sở Du Nhiên cười nói: “Được, không thể tới liền ở nhà nghỉ ngơi thật tốt, Dillow buổi tối đến xem con”

“Dillow thật sự sẽ đến sao?” Jimmy hi vọng nhìn Sở Du Nhiên, phảng phất cậu chỉ cần nói một chữ “Không”, tiểu tử có thể tiếp tục khóc. Lời này vừa mới nói xong, vốn đang là mèo trắng Jimmy lập tức biến thành một đứa bé phần nộn mập mập, da dẻ trắng trẻo, khuôn mặt nho nhỏ mặt mày tinh xảo dị thường.

Sở Du Nhiên nhìn vừa ra Jimmy biến thành hình người, kinh ngạc trợn mắt lên, thật là đẹp oa oa! Quả nhiên là mỹ nhân!

Jimmy cả người cũng không tốt, vừa không có lông!

Sở Du Nhiên bị mạnh mẽ mẽ gạt đầu, trực tiếp đem cháu trai bán đi, “Xem! Nhất định xem! Dillow không đi ta liền đem nó trói lại đưa cho con!”

Dillow vừa vặn đi ngang qua →_→ thầy giáo ngu xuẩn càng ngày càng nhâm tính, ai tạo thói quen?. Hừ! Bản điện hạ cũng chính là xem ở mặt mũi thầy giáo, bé mới đi xem Jimmy, mới không phải lo lắng cậu ta!

Không quản Dillow làm sao biệt nữ, sau khi tan học vẫn là bị Sở Du Nhiên phái đến xem Jimmy, trước khi đi Dillow điện hạ khuôn mặt lạnh lùng càng ngày càng bốc đồng được Sở Du Nhiên đeo nơ, ăn mặc đặc biệt chính thức, sau đó bước chân mèo bị đưa lên phi hành khí.

Wells nhàn nhạt hỏi: “Em hành hạ như thế có mệt hay không?”

Sở Du Nhiên: “Không mệt!” Wells: “Có người đề cập với ta việc kết hôn của Dillow cùng Jimmy, em thấy thế nào?”

“Hôn nhân sắp đặt là không nhân tính, “ Sở Du Nhiên trực tiếp phủ quyết, “Chuyện này phải xem bọn nhỏ thấy thế nào, chờ sau khi Dillow lớn lên, khả năng nó sẽ thích người khác, thời điểm đó làm sao bây giờ? Từ hôn? Vậy Jimmy sẽ ra sao?”

“Vậy em bây giờ để Dillow đến xem Jimmy là có ý gì?” Wells hỏi cậu: “Không phải là ý tứ muốn để tất cả đứa nhỏ quý tộc đều đi ra, tuyên bố đứa nhỏ này nhãi con nhà ta coi trọng các người sao?”

“Khụ khụ!” Sở Du Nhiên lúng túng sờ sờ cằm, “Em mới không có tâm kế như vậy, anh không nên nói vậy!” Mỗi một người làm mẫu phụ, đều phải vì con trai chính mình ngẫm lại, đương nhiên cậu vẫn là đặc biệt có nhân tính.

Wells sách một tiếng, “Được rồi, em cao hứng là tốt rồi.”

Không dính hôn, sau này sự tình cũng có chỗ cứu vãn, bất quá Dillow tính tình này... Thật sự dễ dàng tìm vợ sao? Không cho sớm chọn con dâu, nó xác định sẽ không cô độc một đời?

Sở Du Nhiên thấy rõ Wells suy nghĩ, bất mãn đâm trán hắn, “Thân ái, đối với con trai nhà mình phải tự tin, Dillow của chúng ta suýt như vậy, tuyệt đối có thể thịnh hành toàn bộ tình hệ! Anh như vậy sẽ có người để ý, Dillow chúng ta sẽ không có ai muốn!”

Wells nhìn Sở Du Nhiên, nhếch miệng lên, cảm giác hứng thú hỏi: “Để ý?” Hắn vỗ vỗ chân của mình, để Sở Du Nhiên lại đây từ từ nói.

Sở Du Nhiên cười lạnh, “Tỷ như đại thiếu gia nhà Solomon, đến bây giờ còn vì anh thủ thân như ngọc không lập gia đình.”

Wells: “... Chúng ta lại nói về Dillow.” Người tên Solomon kia, hắn đã sớm không nhớ rõ, cùng hắn ăn cơm qua hắn đều không ấn tượng.

Sở Du Nhiên kỳ thực mắt rất cẩn thận.

“Hát xì!”

“Hát xì!”

“Hát xì!”

Bị xem là đề tài dời đi Dillow dọc theo con đường này đều không nhàn rỗi, vẫn luôn nhảy mũi.

Tiếp đó, Dillow cùng Jimmy hai thằng nhóc tiến hành giao lưu nghiêm túc không nói lời nào ánh mắt nhìn nhau, sau đó Dillow liền nhìn Jimmy qua lại thay đổi nửa giờ, có lông, không lông, có lông, không lông... Jimmy nóng nảy thẳng khóc, Dillow rốt cục bị chọc cười, dùng móng vuốt sờ sờ đầu Jimmy, ghét bỏ nói: “Ngu chết rồi!”

Jimmy QAA

“Được rồi đừng khóc, không lông cũng rất khả ái.” Jimmy mới vừa ngẩng đầu, liền nghe Dillow tiếp an ủi: “Ngược lại cậu ngu xuẩn như thế, tớ cũng đã quen rồi.”

Jimmy

Dillow dùng móng vuốt xoa mái tóc màu bạc mềm vô cùng của Jimmy, tiểu đại nhân dường như thở dài, giống cái gậy yếu này, ngay cả tâm linh đều yếu ớt như vậy, “Được rồi ôm cậu một cái, Émile chỉ thích ôm một cái như vậy, đừng khóc.”

Ba ngày sau, tình huống ổn định Jimmy liền đến đi học, một đứa bé trai mặc tiểu âu phục màu trắng, đeo nơ tinh xảo, ngoại trừ Dillow, tất cả mọi người sợ ngây người!

Đây là người nào?!

Mới tới?!

Jimmy sợ đến ngây người ôm cổ Dillow trốn, cảm giác tất cả mọi người muốn bắt bé. Dillow một bên buồn bực, vừa đem Jimmy kéo vào trong lồng ngực đem những người khác đều vỗ đi, bắt nạt giống cái đều thích ăn đòn!

Sở Du Nhiên nghiêm trang vỗ vỗ vai Wells, “Thân ái, Dillow của chúng ta không sợ không tìm được vợ, anh xem Jimmy ôm nó đều không buông tay, Dillow chúng ta tuyệt đối có thể...”

“Thịnh hành cả cái tình hệ.”

“Đúng!” Sở Du Nhiên rất hài lòng thái độ của Wells, đây mới là thái độ đối với đứa nhỏ nhà mình, phải có lòng tin! Xem đi, Jimmy chính là vì Dillow thái độ mới không ổn định, Dillow chúng ta chính là suất như vậy!

Wells → _ → con vật nhỏ tự luyện này.

Hết chương 69

70. Chương 70

Bọn nhỏ còn đang thích ứng Jimmy biến thân, vẫn luôn nhảy nhót nhót khác chế không nổi lòng hiếu kỳ. Đợi đến buổi trưa bọn nhỏ đều ngủ, Sở Du Nhiên mới thở phào nhẹ nhõm, đương nhiên, Jimmy chết sống không rời đi Dillow, giấc ngủ trưa cũng phải ngủ cùng Dillow.

Sở Du Nhiên đứng ở cửa phòng ngủ của Dillow hướng bên trong xem, nhìn thấy Jimmy nằm nhoài trong lồng ngực ngủ Dillow, không khỏi đỡ ngực cảm giác nơi này có chút giả tạo, người nhà Jimmy vạn nhất tìm đến bắt Dillow nhà bọn họ phụ trách...

Lindsay đi tới cửa, nhẹ giọng nói: “Vương hậu điện hạ, hiệu trưởng các hạ tới, đang ở phòng khách chờ ngài.”

“Phụ thân?” Sở Du Nhiên nhất thời nở nụ cười, đây là nhện không nổi?

Sở Du Nhiên theo bản năng đóng kỹ cửa lại, bộ dạng che giấu bí mật khi con trai làm chuyện xấu, Lindsay nhìn sắc mặt đỏ ửng của cậu, rất muốn nói: Vương hậu điện hạ, Dillow điện hạ cái gì cũng không làm, chỉ là trong sạch hai đứa nhỏ vô tư ngủ một giấc, ngài không cần cần thận như vậy.

Sở Hồng Vũ cuộn lại chân, tư thế ngồi tao nhã lại mang một tia bỉ khí, ông thấy Sở Du Nhiên đi tới, câu lên khóe môi híp híp mắt, hướng con trai ngoắc ngoắc đầu ngón tay, liền vỗ vỗ vị trí bên người chính mình: Ngồi nơi này!

Sở Du Nhiên cười híp mắt ngồi ở đối diện Sở Hồng Vũ, địa phương tốt có thể nhìn thấy biểu tình của đối phương, “Con ngồi nơi này tốt vô cùng, con nghe nói cha buổi trưa không ăn cơm, lại uống rượu?”

Sở Hồng Vũ hít sâu một hơi, không nhịn được nói: “Con làm sao lại quản cha uống rượu? Đừng nói nhảm, thanh kiếm kia, cho cha dùng một chút.”

“Đó là đồ vật Caesar, cha làm ông nội sao lại cướp đồ vật đứa nhỏ như thế?” Sở Du Nhiên cho Sở hiệu trưởng một cái ánh mắt bắt nạt, đặc biệt ghét bỏ.

Vừa nghe có người cướp đồ vật của chính mình, Caesar bị Asa khét móng vuốt liền dừng lại bước chân phản kích, không hiểu đứng ở chân tường hướng bên này nhìn: Cướp cái gì của ta?

Nhìn thấy Sở Hồng Vũ, Caesar ba kỷ ba kỷ chạy tới, nhảy lên chân Sở Hồng Vũ, cao quý lãnh diễm ngồi xổm xuống, bất động. Sở hiệu trưởng ôm cháu trai, chờ đợi tiểu bảo bối ôm chính mình chà xát, nhưng đáng tiếc, Caesar hoàn toàn không có ý đó.

Vốn là chờ đệ đệ trở lại tiếp tục đại chiến Asa chờ a chờ a, không có đợi đến Caesar trở lại, tò mò chạy đến tìm, vừa nhìn thấy Sở Hồng Vũ, Asa trong nháy mắt tinh thần, vèo một cái nhào tới, cầm lấy quần áo sau lưng Sở Hồng Vũ, leo lên nắm lấy tóc ông ngoại, lấy ra móng vuốt vò vò.

Sở Hồng Vũ đem Asa từ phía sau lấy ra, thả vào trong ngực, cùng Caesar đồng thời ôm.

Sở Du Nhiên vừa định nói cha như vậy không được, còn không đợi cậu mở miệng, hai đứa bé lại đánh nhau.

Asa đưa móng vuốt ba kỷ ba kỷ khét mặt đệ đệ, không chút lưu tình!

Caesar dùng cánh ba kỷ ba kỷ đánh đầu nhị ca, hoàn toàn không ngăn được!

Sở Hồng Vũ: “Đánh nhiều lần như vậy, làm sao còn chưa phân thắng bại?”

Sở Du Nhiên đỡ trán, chuyện này cậu cũng rất muốn biết, phải đánh tới khi nào mới có thể yên tĩnh “Nói đi, cha muốn thanh kiếm kia đi làm cái gì? Muốn theo người đánh nhau?” Sở Du Nhiên chỉ có thể nói sang chuyện khác.

“Cha muốn đi tìm mẫu phụ con.” Sở Hồng Vũ sắc mặt là nghiêm túc từ chưa từng có, một bên xoa lông cho Caesar, trong mắt thần sắc dĩ thường ôn nhu. Loại thần sắc hoài niệm kia, khiến Sở Du Nhiên đều không thể phản bác.

Trầm mặc một lúc lâu, Sở Du Nhiên thở dài, “Con cùng đi với cha, cha chờ con mấy ngày.”

“Con đi làm cái gì?” Sở Hồng Vũ nhìn Sở Du Nhiên thân thể bé nhỏ đơn bạc này, khó được không có ghét bỏ, “Nơi đó lạnh như vậy, thân thể con không chịu được.”

“Con khi còn bé nhưng là ở nơi đó mười mấy năm, con làm sao không chịu được?” Sở Du Nhiên phi thường bướng bỉnh, thực sự không yên lòng Sở Hồng Vũ một người rời đi, vạn nhất có chuyện gì ông không muốn trở lại làm sao bây giờ?

“Nơi đó là biên cảnh, không an toàn, không cho phép con đi.” Thái độ của Sở Hồng Vũ cũng rất kiên quyết.

Sở Du Nhiên chà chà vài tiếng, để Lindsay rót chén trà cho cậu, một mặt lạnh nhạt ngồi ở đối diện Sở Hồng Vũ uống trà ngắm phong cảnh, hiển nhiên dùng trầm mặc phản kháng.

Sở Hồng Vũ không khỏi giận dữ cái tính khí này của Sở Du Nhiên, đại miêu nhai con nói cái gì nó đều nghe, ông nói cái gì này hùng hài tử đều phản bác, khi còn bé cần phải đánh cái mộng nó mấy lần, cho nó biết ba ba cũng là có tính khí!

Sở Du Nhiên cuộn lại chân, cẳng chân mảnh khảnh lay lay, đặc biệt nhàn nhã, hoàn toàn không thấy Sở Hồng Vũ tức giận đến đỏ mặt.

Cuối cùng, Sở hiệu trưởng bị tức chạy.

Trước khi đi đem hai tiểu bại hoại cũng ôm đi.

Nhìn cháu trai, so với con trai khôn hơn.

Asa cùng Caesar là bị Wells ôm trở về, Sở Hồng Vũ xé chiều đi tìm Wells nổi nóng, thuận tiện đem hai đứa cháu trai ném ra, hai thằng nhóc ở quân bộ chiếm một chút địa bàn, chạng vạng bị phụ thân một tay một đứa xách trở về.

Chính là xách, không phải ôm.

Sở Du Nhiên vừa nhìn hai đứa con trai khó chịu khuôn mặt nhỏ vặn vẹo, nhanh chóng nhận lấy, nặng trịch ôm vào trong ngực, lại nhìn Wells gương mặt lạnh lùng cũng ghét bỏ, theo bản năng hỏi hằn: “Hai người bọn họ gây rắc rối?”

Asa cùng Caesar nhanh chóng hướng trong lồng ngực của Sở Du Nhiên, trong lồng ngực mẫu phụ mềm mại, phụ thân nổi nóng thật là đáng sợ.

Wells đưa tay đem hai tiểu bại hoại bắt tới, ném cho Lindsay đứng một bên, “Tắm cho bọn nhỏ, tắm ba ngày liền!”

Lindsay ôm hai tiểu hoàng tử nhanh chóng chạy.

Sở Du Nhiên cười tiếp nhận áo khoác Wells, vượt thẳng chỗ bị nhăn nhoe phía trên, ôn nhu hỏi: “Làm sao vậy? Bọn nhỏ có phải làm cái gì chọc anh tức giận hay không?”

Wells vẫn tức giận, rất muốn đem hai tiểu bại hoại kéo trở về đánh cái mộng một trận.

“Tại phòng hội nghị của ta chiếm địa bàn, ngay cả sĩ quan biên cảnh đều có thể nhìn thấy phát sóng trực tiếp.” Wells ôm vai Sở Du Nhiên, đem người ôm tới hôn cái trán một cái, tâm tình hơi hơi hòa hoãn. Hai hùng hài tử này thật là làm cho hắn dễ dàng tức giận, cũng không biết làm sao sinh, Dillow khi còn bé

không có buồng bình như thế, hai đứa nhỏ này nhất định là giống quả cầu lông! Wells trực tiếp xác định, hoàn toàn không có nghĩ sâu.

Sở Du Nhiên híp mắt nhìn đối phương, “Luôn cảm thấy anh đang mắng em.”

Wells bật cười, “Ta mắng em làm cái gì, rõ ràng đang khen em đáng yêu.”

“Ngược lại đều là con trai anh, còn có một đứa là từ bên trong khuôn mẫu của anh sinh ra, giống anh đến trăm phần trăm, bọn họ nghịch ngợm, cũng chỉ có thể là lỗi của anh, trên rể có vấn đề.” Sở Du Nhiên cười híp mắt trình bày quan điểm của chính mình, thành công nhìn thấy khóe miệng Wells co rút, hài lòng ôm quần áo đối phương về phòng ngủ.

Tìm ra một bộ áo quần ở nhà, đưa cho người phía sau theo tới, Sở Du Nhiên hỏi: “Phụ thân là không phải đi tìm anh phiền toái? Lại muốn ồn ào rồi nhà trốn đi?”

Wells cởi nút áo quân trang trên người, thay đổi quần áo Sở Du Nhiên đưa cho hắn, bỗng nhiên cảm giác cả người buông lỏng, khí thế trên người nhu hòa xuống, càng thêm mấy phần lười biếng. Hắn cười nói: “Em không cần coi ông giống như đứa nhỏ, biên cảnh nguy hiểm, em không thể đi.”

“Em chính là không yên lòng một mình ông ấy đi ra ngoài.” Sở Du Nhiên sửa lại một chút cổ áo cho Wells, ôn nhu thay đổi phương buộc lên nút buộc, khẩu khí có chút bất đắc dĩ, “Anh cũng biết, em sợ tâm ông ấy không còn lo lắng, đi sẽ không muốn trở về.”

“Ai nói phụ thân không có lo lắng?” Wells chỉ trở mũi Sở Du Nhiên, sắc mặt nghiêm túc nói: “Lo lắng không phải ở đây sao? Đây là quốc bảo, mấy cái thủ đô để quốc đều không đổi được.”

Sở Du Nhiên hơi đỏ mặt, vuốt ve móng vuốt lớn trên lỗ mũi, “Làm mò.”

Wells mỉm cười cúi đầu, nhẹ nhàng hôn miệng Sở Du Nhiên, ý xấu cắn cắn, không quản cùng nhau bao lâu, thời điểm quả cầu lông đối mặt với hắn vẫn là mặt đỏ tim đập, mãi mãi cũng đáng yêu như thế.

Biết được phụ thân đã trở lại, Émile vèo vèo chạy đến tìm phụ thân ôm một cái, kết quả mới vừa tới cửa liền bị Dillow phía sau đuổi theo một móng vuốt nhấn giữ, báo nhỏ nghiêm túc che đôi mắt đệ đệ, đem đệ đệ tha đi, “Không nên đi xem, cay đôi mắt!”

Émile giãy dụa, không hiểu vì sao kêu cay đôi mắt.

Dillow hống hắn: “Ca ca dẫn em đi chơi bong bóng.”

Émile lực chú ý bị bong bóng dời đi, thành công bị Dillow mang đi, Đại hoàng tử điện hạ bước chân mèo đặc biệt uy vũ: Quần tốt đệ đệ vân vân, rất đơn giản có đúng hay không!

Asa cần nhờ đánh!

Émile cần nhờ đỡ!

Caesar giống nhau không chủ động gây sự, gây sự đều là Asa trêu chọc, đồng thời đánh là được rồi!

Bị Wells rót một trận thuốc mê, Sở Du Nhiên đột nhiên liền không lo lắng, sau khi cơ nước xong đem thanh trường kiếm màu đỏ lấy ra, dùng mảnh lụa tỉ mỉ lau. Cho dù không có dị năng truyền vào, mặt trên như trước mơ hồ toả nhiệt, Sở Du Nhiên trêu nói: “Không trách cha muốn ôm thanh kiếm này rời nhà, bên kia lạnh như vậy, cha ôm vào trong ngực sưởi ấm.”

Wells không hề áp lực trong lòng gật đầu, quả cầu lông nói đều đúng.

Rất hài lòng thái độ của Wells, Sở Du Nhiên vui vẻ từ bên trong không gian lấy ra ba quả cầu lông, một đen một trắng một đỏ, không hổ là đồ chơi, đem ba cái làm giống y như thật, Sở Du Nhiên liền đem ba quả cầu lông này treo ở trên chuỗi kiếm, cười híp mắt nói: “Chỉ cần thấy được bọn nhỏ, ông ấy sẽ nghĩ phải trở về, tâm can cũng phải run rẩy.”

Wells tiếp tục gật đầu vợ mình nói luôn luôn đúng, vợ mình vui vẻ là được rồi.

Một người nói, một người phù hoạ, bầu không khí đặc biệt hòa hợp.

Liền tại lúc này, liền nghe bên ngoài bùm bùm nhất đồn vang, kèm theo tiếng Dillow gào thét, ba đứa nhỏ mập mạp xí xồ xí xào chạy vào, tất cả đều hướng bên người Wells trốn. Rất tốt, đều biết bên trong cái nhà này ai là người có giá trị vũ lực nhất!

Thời gian trong chớp mắt, một đứa đứng ở trên vai phải của Wells, một đứa đứng ở trên vai bên trái, đỉnh đầu còn nằm úp sấp một đứa, ba huynh đệ tập thể quay đầu trông cửa, đại ca đuổi tới? Làm sao còn không có đuổi theo?

Wells thở ra một hơi, gương mặt không thể làm gì.

Sở Du Nhiên mất công tốn sức đem thanh kiếm cất vào, đã thấy Caesar thu một tiếng, từ trên bả vai phụ thân nhảy xuống, hai ba lần nhảy đến trên đùi Sở Du Nhiên, dùng cánh vỗ vỗ thanh kiếm kia, trong con người đen láy chợt lóe ánh sáng ngạt nhiên, sau đó tiểu bàn tử liền đuổi ra cánh, ôm lấy, của ta!

Sở Du Nhiên: "...” Đây chính là đôi mắt nhìn chuẩn xác trong truyền thuyết?

Caesar hai cái cánh ôm kiếm của ông ngoại không buông tay, vừa nhìn chính là muốn chiếm lấy, Asa vừa nhìn thấy đồ chơi mới đệ đệ tìm được, chạy tới ngửi một cái, không thể nào cảm giác hứng thú dùng móng vuốt dấn hai lần, vẫn là đối với ba quả cầu lông dính ở chuỗi kiếm cảm thấy hứng thú hơn.

Vốn đang lo lắng bọn họ sẽ tranh đoạt đánh nhau Sở Du Nhiên xem choáng váng, “Không thích?”

“Thuộc tính bất hòa, nó khẳng định không thích.” Wells đem thanh bội kiếm màu đen lấy ra, trực tiếp xuyên trên đất, đem sàn nhà đâm thành cái hang lớn.

Asa lại giống như bị hấp dẫn, chạy về đến vừa trảo vừa cào, còn có thể biểu diễn thuận theo bò bò, Wells chuyển nhập dị năng, thân kiếm liền bắt đầu biến sắc, thời điểm bảy loại dị năng đồng thời lóe lên lại như một đạo cầu vồng, xinh đẹp khiến người ta không dời nổi mắt.

Asa ôm trường kiếm không vung móng vuốt, vui vẻ run lỗ tai, nhưng mà Caesar chỉ là liếc mắt nhìn, đối với đồ vật nhiều sắc màu phi thường xem thường, chính là dùng cánh ôm thanh kiếm không vung!

Dillow dính một thân nước mặt tối sầm lại đi tới, nhìn chung quanh một chút, cắn răng từ trong hàm răng bỏ ra hai chữ: “Asa!”

Asa đuôi run lên, trong nháy mắt bò lên trên vai phụ thân, nắm lấy tóc phụ thân, một mặt ngoan ngoãn.

Dillow vô cùng tức giận, nắm lông ở đỉnh đầu của chính mình, thoát nhìn muốn mang theo Asa đánh đòn, “Có phải là đệ đồ keo dán vào sữa tắm hay không?”

Asa lắc đầu.

Dillow cười lạnh, “Không phải đệ?”

Asa tiếp tục lắc đầu.

“Không phải đệ sao đệ lại chạy?” Dillow giống như giận điên lên chỉ vào đỉnh đầu của chính mình, thật vất vả tách ra lông dính vào lỗ tai, trời mới biết bé cắt bỏ nhiều lông thế nào, không biết báo tử lông ngắn sao? Hiện tại tiểu bại hoại dĩ nhiên không thừa nhận, “Không phải đệ chẳng lẽ là Émile?!”

Sở Du Nhiên: “Ha ha ha ha ha...”

Wells: “Chà chà, trọc.”

Dillow nhe răng, ba tiểu tử sợ rắc rối đều ném đồ vật bên trong móng vuốt bạt mạng chạy, Dillow liền từ phía sau đuổi theo, thế tất bắt bọn họ lại làm cho bọn họ biết đến uy nghiêm của đại ca.

Tuy rằng, đại ca vì xóa keo dán, đỉnh đầu trọc xoa một đám lông.

Ngày thứ hai, thời điểm Dillow đi ra trên đầu đội một cái mũ hình quả dưa hấu, vì che khuất đỉnh đầu trọc một chút xíu, đại diện hạ cũng là rất chú ý hình tượng bản thân.

Sở Du Nhiên: “Phốc!”

Hết chương 70

71. Chương 71

Ngày thứ hai, trên đầu Dillow đội một cái mũ hình quả dưa hấu, đây là Sở Du Nhiên tự tay làm, đỉnh đầu có hai cái lỗ, vừa vặn có thể lộ ra hai cái lỗ tai mèo. Kỳ thực cực kỳ đẹp đẽ, chỉ là Dillow cảm thấy có chút biệt nữ. Ba quả cầu lông mập đều muốn ngóng kéo một chút, nhìn đỉnh đầu ca ca ẩn giấu cái gì, Wells mỗi lần nhìn đều không nhịn được cười, Sở Du Nhiên lại có thể vui sướng ăn thêm chén cháo.

Chỉ có Dillow, mặt đã đen không thể càng đen hơn.

Nhìn thấy mấy hừng hải tử liền muốn đuổi móng vuốt khét.

Nhưng là, Dillow đại nhân không nỡ! Thời điểm khét một chút cũng không có lực rung động!

Đệ khổng và vân vân, thật không được.

Mũ của Dillow cũng khiến các tiểu đồng bọn vây xem, đặc biệt Caly cùng Archer, luôn muốn đem mũ lấy xuống, nhìn trán Dillow làm sao vậy. Dillow muốn một bên bảo vệ mũ, vừa cùng bọn họ chiến đấu, thực sự là tâm mệt đến không thôi.

Sở Du Nhiên nhớ tới liền muốn cười, chỉ là một lông trọc bé bằng cái ngón tay, sĩ diện Dillow đặc biệt lưu ý, đưa trẻ nhỏ như vậy đã vậy còn trang điểm, cười chết.

Một người cười vẫn không tính là, Sở Du Nhiên còn đem bộ dạng Dillow truyền lên mạng, toàn bộ con dân đế quốc đều đang khích lệ Dillow diện hạ mang mũ soái soái soái.

Vì giúp Wells giữ gìn hình tượng, Sở Du Nhiên biết rõ dư luận đáng sợ, thỉnh thoảng mới bộc lộ mặt một lần, khoe khoang ân ái khoe khoang đứa nhỏ, đem hình tượng Wells dựng nên, càng thân thiết với dân chúng.

Nói chung quốc vương bề hạ cao cao tại thượng cũng là con người bình thường, người có thất tình lục dục, người cũng sẽ mắc sai lầm. Sở Du Nhiên ở trên mạng xây đắp hình tượng cho Wells, tổng thể mà nói, hiệu quả rất tuyệt.

Wells làm quyết định gì con dân đế quốc đều ủng hộ, lúc trước không cho phép hoàng thất phạm sai lầm, bây giờ bọn họ cũng cảm thấy chỉ cần không tổn hại lợi ích của bọn họ, bề hạ làm cái gì đều đúng.

Kết quả này dẫn đến các quý tộc càng là nhận định Sở Du Nhiên là đoá bạch liên hóa không thể trêu chọc, Nhưng mà, ở trong lòng con dân đế quốc, vua của bọn họ trước sau vẫn là như vậy thuần trắng không một hạt bụi.

Sau khi vương hậu bạch liên hoa đăng lên bức ảnh của Dillow, con dân đế quốc dồn dập điểm khen, vương hậu diện hạ thật sự đáng yêu, lần nào đến cũng khoe khoang ấu tử trong nhà, chúng ta không có chút nào ước ao!

Vương hậu diện hạ sâu sắc giải thích một cái chân lý, nhân sinh nếu muốn hoàn mỹ, phải sinh thật nhiều con, nhìn ta, một hơi sinh ba đứa vẫn xinh đẹp như hoa.

Cho nên, Sở Du Nhiên khoe khoang, cũng ở đế quốc nhắc lên vấn đề sinh con. Ở cái tinh hệ ấu tử thừa thớt này, sinh con thần mã, quả thực chính là nhiệm vụ thiết yếu sau khi kết hôn, bởi vì có mấy người tinh thần lực xứng đôi, thế nhưng ghen không xứng đôi, tỉ suất sinh dục liền thấp.

Bộ ngành thống kê nhân khẩu lập tức đề nghị với Wells, có thể ở quốc sách cho phép dưới tình huống cổ vũ con dân sinh nhiều, sinh ra đế quốc giúp đỡ nuôi, vương hậu của chúng ta cùng tiểu Hoàng tử chính là phát ngôn viên. Kết quả bị Wells một cái tát ném ra ngoài, vợ hần! con hần! Tại sao phải cho người khác xem? Tiền cho các người, vợ ta các người không được ghi nhớ. Đặc biệt không làm.

Bọn nhỏ sau khi tan học, Sở Du Nhiên cùng Wells nói một tiếng, mang theo mấy thăng nhãi con lanh lợi đi tìm Sở Hồng Vũ.

Mặc dù biết ba tiểu bàn tử rất nhiều thịt, nhưng vẫn là không dự liệu được mấy bàn tử này là có trọng lượng cỡ nào, đặc biệt thời điểm còn có chứng lưỡi biếng.

Lúc mới bắt đầu Asa cùng Émile ở mặt trước chạy, Caesar đứng ở trên người Dillow, từ chối móng vuốt rơi xuống đất, kết quả bị Dillow một cái tát vỗ xuống, đều mập thành cầu còn không muốn đi bộ, muốn ăn đòn. Ba đứa nhỏ bắt đầu chạy hơn hai trăm mét, còn không có chạy ra cửa lớn hoàng cung, tất cả đều nằm ngang không động đậy, muốn ca ca công.

Dillow nhẹ dạ, đem bọn đệ đệ điều lên quăng trên lưng, thò đi.

Nhưng là ba người mập mập quá nặng, Dillow đi 200 mét, cũng mệt mỏi, Sở Du Nhiên có chút hối hận, không nên mang cả một nắm rời khỏi nhà. Lúc này vừa vặn Wells phát tin ngắn hỏi: “Đã tới chưa?”

Hoàng cung cùng trường học gần nhau, ở trong ý thức của Wells, Sở Du Nhiên bước chân nhỏ mười mấy phút có thể chuyển tới.

Kết quả Sở Du Nhiên cho hắn xem bức ảnh, bốn đứa nhỏ đều nằm trên mặt đất không muốn động, thị vệ tới ôm, ba cái cục lông đều cầm lấy Dillow không buông móng vuốt, ở trên lưng ca ca, không muốn người khác ôm.

Wells sau khi xem xong phản hồi câu: Chờ ta.

Chỉ chốc lát sau, Wells biến thành thú thân chạy tới, đem ba tiểu bàn tử chơi xấu nằm trên mặt đất vung lên trên lưng, ở trên cao nhìn xuống xem Dillow: “Muốn lên không?”

Dillow — “Không được!” Chú ngu xuẩn quá xem thường bé! Ấu tể đệ nhất Đế quốc làm sao có khả năng không nhúc nhích?!

Người một nhà “Mệnh môn cuộn cuộn” đi đến chỗ Sở Hồng Vũ, vẫn là tay không, không hề có một chút ý thức về “Nhà mẹ đẻ”, Sở Hồng Vũ không ở nhà, Sở Du Nhiên chính mình liền dùng thẻ mở cửa quét ra, đem người một nhà thả vào.

Ba thằng nhãi con chạy đi vui chơi, đại ca Dillow bận tâm chỉ có thể cùng bọn nhỏ, sợ bọn nhỏ gặp rắc rối.

Trong nhà có chút loạn, Sở Du Nhiên nhấn người máy, phát hiện cục sắt vụn đã hỏng, “Người máy hỏng cũng không biết đổi, cha đang làm gì vậy?” Sở Du Nhiên oán trách một câu, bắt đầu dĩ chỉ có thể tự mình động thủ chỉnh lý.

Wells đau lòng, việc dọn dẹp này làm sao có thể để quả cầu lông tự làm?”Để cho người khác tới làm, em nghỉ ngơi.”

Sở Du Nhiên cười nói: “Em cũng không phải búp bê sứ.”

Wells kéo cổ áo của Sở Du Nhiên, hướng phía sau kéo kéo, ưu nhã vén tay áo lên, “Ta đến!”

Sở Du Nhiên sững sốt một chút, cười ôm eo Wells, “Vây cũng không được, quốc vương bề hạ tôn quý của chúng ta làm sao có thể làm việc nhà? Em để Lindsay phái người lại đây, thuận tiện cơm tối liền ở đây ăn đi.”

“Ăn mì.”

“Được, em làm.”

Chờ thời điểm Sở Hồng Vũ trở lại liền phát hiện một nhà sáu người tại nhà ông ăn mì, thực sự là một chút tự giác làm khách cũng không có.”Cha trở về muộn, làm cái gì vậy?” Sở Du Nhiên bất mãn nhăn mày, “Trong nhà loạn như vậy, cha không nghĩ dọn dẹp sao?”

“Cha muốn ăn cơm, không muốn nói chuyện với con.” Sở Hồng Vũ rửa tay, bá đạo ngồi xuống chờ ăn cơm.

Lúc trước Sở Du Nhiên đều sẽ đem cơm bưng đến trước mắt ông, có lời gì ăn no cũng là không sao. Nhưng là lần này, Sở Du Nhiên ngồi bất động, không hề có một chút ý tứ muốn hầu hạ ông ăn cơm.

Sở Hồng Vũ nhíu mày, hùng hài tử này đùa giỡn tiểu tính tình gì?

Wells đem Caesar ngâm một sợi mì qua lại ôm vào trong ngực, dùng dị năng đem mì ép thành sợi ngắn để tới trước người Caesar, lúc này mới ngẩng đầu nhìn Sở Hồng Vũ, chỉ có điều ánh mắt rất là khinh bỉ, “Ý tứ của em ấy là, cha không muốn sống ở chỗ này sao? Muốn đi liền không trở lại?” Quả cầu lông nhà hắn đặc biệt yếu đuối, vừa mới về mặt không cao hứng kia, trực tiếp chọt trúng tim phổi Wells, đau lòng muốn chết.

“Ai nói cho con cha không trở lại?” Sở Hồng Vũ xem Sở Du Nhiên ánh mắt vừa giống như xem con trai ngốc lúc trước, “Ta đi ra ngoài mua cái người máy, đây không phải là muốn dọn dẹp sao?” Không rõ có chút chột dạ, Sở hiệu trưởng cũng không chờ con trai hâu hạ, chính mình đi bới cơm.

Sở Du Nhiên tâm lý buông lỏng, ăn cơm đều đau nhanh thêm mấy phần.

Ăn uống no đủ cầm chén đẩy một cái, Sở Du Nhiên hoàn toàn không hề có ý tứ động thủ dọn dẹp, cậu vừa động thủ mèo lớn nhà cậu liền muốn cướp làm, Sở Du Nhiên không nỡ để Wells làm việc nhà, vì vậy xem Sở Hồng Vũ, “Cha mua người máy đây, thử xem có được dùng được hay không.”

Sự thực chứng minh, Sở hiệu trưởng mua người máy rất tiện dụng, chính là tốn nhiều tiền, bị khổng chế tiền tiêu vật Sở hiệu trưởng biểu thị nhức nhối.

Sở Du Nhiên lúc này mới đem thanh kiếm treo ba quả cầu lông hương trên bàn vỗ một cái, đẩy qua, một mặt hi vọng nhìn đối phương, “Cha phải đi nhanh về nhanh, không trở lại con sẽ đi tìm cha.”

Sở Hồng Vũ giận dữ nắm lấy kiếm, “Cái gì gọi là không trở lại, không trở lại cha đi chỗ nào?” Con trai ngốc cũng không giấu lại, ông không trở lại để tinh này đó mấy lão quý tộc không biết xấu hổ lại bắt nạt nó làm sao bây giờ? Ba tiểu bảo bối vẫn chưa lớn lên, ông làm sao cam lòng không trở lại?

Caesar lại thấy được thanh kiếm này nhảy lên chân Sở Hồng Vũ, lần thứ hai dùng hai cái cánh ôm lấy: Của ta!

Bởi vì phải đi ngang qua biên cảnh, trên đường không an toàn, Sở Hồng Vũ mới muốn mang vũ khí, vừa nhìn thấy cháu trai yêu thích như thế, tâm lý mừng rỡ đồng thời Sở Hồng Vũ cũng có chút do dự, hiếm thấy có đồ vật Caesar thích...

Sở Du Nhiên đem Caesar ôm trở về, đối với Sở Hồng Vũ đều không còn gì để nói, lúc trước thời điểm cậu cầm thanh kiếm, Caesar muốn chơi cậu liền cho, nhưng là bây giờ cậu không làm được, đây là vật phòng thân của cha.

Sở Hồng Vũ thâm trầm hỏi: “Con đem mẫu phụ con, giấu chỗ nào rồi?”

Sở Du Nhiên hơi nheo mắt lại, “Chỗ nguy hiểm nhất cũng là chỗ an toàn nhất, đương nhiên là dưới đáy giường.” Sở Hồng Vũ: “...”

“Bình kia bên trong, là ai?” Cái bình lúc trước công tước Lehmann coi là bảo bối, Sở Hồng Vũ còn không có ném.

Không nói Sở Hồng Vũ, ngay cả Wells đều hiếu kỳ, cái bình được công tước Lehmann xem như là bảo bối, đến cùng là cái gì.

Sở Du Nhiên nhìn thấy cái bình này, nhất thời nhịn không được: “Phốc!”

Sở Hồng Vũ mặt lạnh, lúc này Sở hiệu trưởng không cười nổi.

Sở Du Nhiên thu tâm tư, “Bên trong cái bình này đựng chính là một chân gà lớn, chính là con gà ngốc Dillow thích ăn, trên đùi tất cả đều là thịt cân nặng có thể đạt tám mươi cân, đựng phải tường cũng không biết chuyển hướng.”

Sở Hồng Vũ sắc mặt đột nhiên biến thành đen, đều muốn đem bình này ném đi.

Sở Hồng Vũ vẫn là ở dưới sự tha thiết chờ đợi của Sở Du Nhiên rời khỏi đế tinh, vừa ra đến trước cửa, Wells phát cho Sở Hồng Vũ giấy thông hành cấp nhất, Sở Du Nhiên cũng đem tiểu kho bạc của Sở hiệu trưởng trả lại cho ông.

Caesar gương mặt không nở, không biết là không cam lòng ông ngoại bé rời đi, hay là không nỡ bỏ thanh kiếm trong tay ông ngoại..

Bất quá cái ánh mắt này vẫn để cho Sở hiệu trưởng dị thường thoả mãn, đáp ứng nhất định sẽ mau chóng trở lại, vì bọn nhỏ!

Sở Du Nhiên đã thất sủng: “...”

Sở Du Nhiên cũng không biết, Sở hiệu trưởng chuyển đi... này, chộc tới bao nhiêu sự cố.

Một tháng sau, biên cảnh đế quốc đột nhiên phát sinh bạo loạn, đế sư Sở Hồng Vũ bị binh lính đế quốc Cripps giả trang hải tặc tinh tế công kích, tại chỗ bạo phát, một người chém bay ba cái chiếm hạm của đối phương. Tối xảo chính là, trên chiến hạm có quý tộc thân phận đặc thù, em trai của vương hậu đế quốc Cripps cũng là em vợ của quốc vương bộ hạ.

Rất tốt, rất xoắn xuýt!

Này là muốn khơi nguồn chiến tranh!

Tin tức sau khi truyền tới đế tinh, Sở Du Nhiên một mặt lửa gạc, sáng sớm Sở Hồng Vũ còn đối với cậu nói địa phương kia có đặc sản ăn thật ngon, muốn mang một ít trở về cho cậu, làm sao chỉ trong hai giờ công phu đã đem chiếm hạm bỏ?

Wells lập tức đem Asa từ trên đỉnh đầu kéo xuống, đi mở hội nghị quân sự, bước đi vào vòm mang gió, thoát nhìn còn rất hưng phấn.

Sở Du Nhiên há miệng, vẫn là lời vừa ra đến khóe miệng liền nuốt xuống, chỉ có điều trong mắt viết đầy lo lắng. Dem mấy đứa con đều kêu đến, Sở Du Nhiên nhú mày nghĩ, cậu bây giờ có thể làm, chính là để Wells không có nỗi lo về sau, cậu chỉ cần tin tưởng người yêu của cậu, không gì không làm được!

Quan hệ hai nước đột nhiên khẩn trương, Wells triệt để phát huy lỗi lệ phong hành phong cách làm việc của hần, cùng ngày liền nuốt mười mấy hành tinh của đế quốc Cripps, đồng thời san bằng hành tinh đối phương có thể kiến tạo thể tiến công, một động tác này trực tiếp liền khiến quốc vương đế quốc Cripps đánh hôn mê, hoàn toàn là không kịp ứng phó. Động tác này, cũng có thể nhìn ra được Wells lúc trước đã làm rất nhiều chuẩn bị. Đồng thời, ba đại chiến tướng đi đến biên cảnh, thượng tướng phụ trách quân đội đế quốc phụ thân của Caly, tự mình chỉ huy, hoàn toàn là tư thế một lời không hợp liền khai chiến.

Wells làm như vậy, cùng bốc lên chiến tranh vô ý, không có hội nghị bó tay bó chân, Wells căn bản cũng không lưu ý loại ngôn luận này, chính trị, không hề có nguyên tắc có thể nói. Ai vũ lực giá trị cao, người đó chính là người thắng cuộc. Chẳng lẽ không tiên hạ thủ vi cường, còn muốn chờ đến đối phương đánh chính mình một cái tát lại đi phản kích? Đó là cách làm ngu xuẩn!

Đều cho là lần này chiến tranh sẽ bạo phát, toàn bộ đế quốc bầu không khí đột nhiên khẩn trương lên, mà sau khi bị vũ lực của Wells làm cho kinh sợ, thủ tướng đế quốc Cripps dĩ nhiên tự mình đến đây, thỉnh cầu ký tên hiệp ước hòa bình.

Wells cười lạnh, đối phương hiển nhiên là dùng kế hoãn binh, không có chuẩn bị kỹ càng, không thể đánh. Tự nhiên như vậy, không có gì đáng nói, đánh xong lại nói.

Wells mười năm mài một kiếm, tất cả chuẩn bị vào đúng lúc này toàn bộ tập trung vào, hung ác cắn xé nhược điểm trí mạng của đối phương. Tin chiến thắng không ngừng, đế tinh dần dần khôi phục một mảnh an lành, cùng với bình thường không khác nhau là bao. Đế quốc Cripps lần này triệt để ngồi không yên, muốn chủ động giao ra người lúc trước lên kế hoạch ám sát thân vương Elvis, để cầu khẩn tạm thời hòa bình.

Phu phụ Elvis chính là tin đối phương ký kết hiệp ước hòa bình chuyện ma quỷ, mới có kết cục bị ám sát kia, Wells so với ca ca hần tàn nhẫn hơn nhiều, bất quá đối phương nói cái gì, một mực không tin. Nếu như không muốn đánh, quy thuận ta, vậy thì làm một cái nước phụ thuộc, mở ra đường biên giới chúng ta bù đắp nhau, cùng sống chung hòa bình.

Sở Hồng Vũ từ biên cảnh tản bộ một vòng, mua cho Sở Du Nhiên vô số đặc sản, cảm thấy về đế tinh rất tế nhị, lén lút chạy đi biên cảnh hỗ trợ đánh nhau.

Sở Du Nhiên gọi mấy cuộc điện thoại đề không đem đối phương gọi trở về, tức giận để Wells hạ xuống mệnh lệnh bắt buộc, phái người bắt ông trở lại, đánh ông ấy cũng được, không thể để cho ông ấy làm bừa.

Mấy thằng nhãi con cũng biết Wells đi sớm về trễ đặc biệt bận, trong lúc nhất thời, trong nhà yên tĩnh.

Ăn uống no đủ ba đứa mập mạp liền ngồi xổm ở bên cửa sổ ngẩng đầu nhìn trời, nhìn người canh gác trên tinh hà: A! Đều là phụ thân ta! () Dillow không có chuyện gì liền ở một bên ngồi xổm, nhìn bọn đệ đệ bốn mươi lăm độ ngửa mặt nhìn lên bầu trời, bé cũng ngẩng đầu nhìn trời, yên lặng bị thương chính mình vì sao vẫn không thể biến thành hình người. Dillow điện hạ đuôi lay động loáng một cái, đặc biệt có cảm giác tiết tấu.

Wells vừa trở về, liền nhìn thấy một nhà bốn đứa nhỏ bộ dạng không hề có tinh thần, hần tằng hắng một cái, thành công đem ánh mắt bốn đứa nhỏ dẫn tới trên người mình. Nhìn các con nhào hướng của mình, Wells rút đi một thân lạnh lùng nghiêm nghị, mỉm cười đem ba tiểu bản tử đều ôm vào trong ngực, lần lượt từng cái cà cà, hỏi bọn họ: “Đang nhìn cái gì?”

Ba đứa nhỏ đồng thời quay đầu nhìn trời, lúc này cũng không biết quý tộc nào trong nhà tổ chức vũ hội, dĩ nhiên nổ lên pháo hoa, mấy tên tiểu tử đôi mắt đều lộng lộng.

Wells cúi đầu xem Dillow, “Ngày hôm nay biểu hiện thế nào?”

“Đương nhiên rất tốt.” Dillow điện hạ làm cái gì đều phi thường tốt.

“Một hồi cùng con luyện tập đánh lộn.”

“Chú ngày hôm nay không có việc?” Dillow ngoẹo cổ, chăm chú nhìn Wells, tuy rằng ngoài miệng không muốn thừa nhận, đôi mắt vẫn có chờ đợi.

“Không cần nhất thời nóng lòng” Wells rút tay ra, sờ sờ đầu Dillow, cảm thán nói: “Lớn rồi.”

Nếu như đại ca đại tẩu biết đến con của bọn họ còn sống, nhất định sẽ rất vui mừng đi, Wells hơi xúc động.

Dillow lại là một bộ thần sắc thấy quý, quay đầu tránh thoát Wells xoa xoa, hoảng sợ nói: “Chú, đánh thua cũng không liên quan, con lớn rồi sẽ báo thù cho chú, chú tuyệt đối không nên nghĩ không ra!”

Wells: “...”

“Ai cho anh lúc thường bắt nạt nó?” Sở Du Nhiên bưng mấy chén sữa bò đi tới, sau khi nghe Dillow nói liền trêu chọc Wells, xem đi, chính là bị đùa nhiều hơn, đột nhiên Dillow cũng không dễ dàng tin.

Kết quả, Dillow bị Wells nhấn ngã, vò cái bụng túm cái đuôi, còn ở trên móng vuốt vài lòng bàn tay. Dillow nhất thời tinh thần, ra sức phản kích, bên cạnh ba tiểu bản tử nhìn ba kỷ ba kỷ vỗ tay: Ca ca mạnh thật! Ca ca đặc biệt kháng đánh!

Sở Du Nhiên đỡ trán, trong nhà trừ mình ra còn có người bình thường sao? Một đám phần tử bạo loạn, mỗi ngày chỉ biết chiến đấu, đến bao giờ mới có thể ngưng đánh?

Bị giằng co mệt mỏi, Dillow ngủ đặc biệt sớm, thời điểm đến nửa đêm cùng Dillow đồng thời ngủ Asa đột nhiên phát hiện ca ca liền phát sốt, Asa bò lên, dùng móng vuốt nhấn nhấn đầu Dillow, phát hiện Dillow không có phản ứng, há mồm lại cắn một cái.

Dillow hừ rên một tiếng, hơi mở mắt ra, theo bản năng đem Asa kéo vào trong lồng ngực, cảm giác trên người lúc lạnh lúc nóng, nghĩ chính mình sắp thức tỉnh dị năng, không chút do dự đem Asa đẩy ra ngoài, Dillow khó chịu nói: “Đi ra ngoài, không được ở bên cạnh ta, sẽ gặp nguy hiểm.”

Asa không đi, lo lắng cà cà cái cổ Dillow, không nghĩ tới mới vừa cọ mấy lần, ca ca không thấy! Bên người nhiều hơn một đồ vật không có lông.

Asa sợ đến meo một tiếng nói, chạy đi liền chạy ra ngoài.

Phụ thân! Mẫu phụ! Émile! Caesar! Không xong không xong! Lông đại ca toàn bộ rơi hết!!

Hết chương 71

72. Chương 72

Dillow đầu óc chóng mặt, căn bản không phát hiện thay đổi của mình.

Nghe đến động tĩnh người hầu mở cửa vừa nhìn, nhất thời kinh sợ đến mức hít vào một ngụm khí lạnh, ôm lấy Asa liền chạy đi báo cáo. Nghe thấy động tĩnh Wells không đợi báo cáo, lặng yên mở mắt ra, vỗ vỗ Sở Du Nhiên, Wells lại cười nói: “Dillow đạt được toại nguyện, biến thành người.”

Sở Du Nhiên bling lập tức liền ngồi dậy, chân trần liền hướng sát vách chạy, Asa vừa nhìn thấy người thân, vẫy vẫy móng vuốt meo meo meo. Đáng tiếc, mẫu phụ tuy chạy đến hướng của bé nhưng lại ở bên cạnh bé chạy lướt qua, thẳng đến gian phòng đại ca, vẫn là làm phụ thân tương đối ổn định, xách Asa lên ôm vào trong lồng ngực xoa xoa, an ủi một chút.

Sở Du Nhiên đẩy ra cửa phòng Dillow nhìn chăm chú bên trong, trên giường báo nhỏ đen thùi lù không thấy đâu!

Bởi vì Dillow quá đen, Sở Du Nhiên sợ trẻ quá khó tìm bé, sai người đem đồ dùng trên giường Dillow đổi thành màu nhạt, con báo nhỏ đen sì lúc trước không thấy đâu, chỉ thấy hình dáng một đứa nhỏ đang nằm trên giường.

Bởi vì mới vừa biến thân, thân thể còn có chút trì độn, Dillow dĩ nhiên không nghe thấy có người tiến vào, còn đang ngủ say sưa. Sở Du Nhiên rón rén tới gần, dựa vào ánh đèn mờ ngoài cửa sổ, liền thấy trên giường một đứa bé mập mập nằm úp sấp cong lên cái mông nhỏ.

Sở Du Nhiên kích động cầm lấy cánh tay Wells, âm thanh đều đang run rẩy, “Dillow của chúng ta quả nhiên không phải mập giả tạo!”

Wells nghiêm túc gật đầu, không uống, thật sự rất mập!

Asa chợt dạ nhìn một chút bụng của mình, theo bản năng che, đổi lấy ánh mắt trêu đùa của Wells.

Sau khi nghe thấy động tĩnh, Dillow rầm rì một tiếng, bị sảo trở mình, móng vuốt hướng lên trên vỗ vỗ ngực, có thể là cảm giác cảm giác không đúng, sau khi nắm một cái Dillow dừng lại một chút, lại nắm một cái, sau đó bỗng nhiên thức tỉnh, từ trên giường đột nhiên liền nhảy lên.

Sở Du Nhiên lúc này mới nhìn rõ hình dáng của Dillow, cảm giác đáy lòng bộ phận mềm mại nhất đột nhiên bị đâm một chút, Sở Du Nhiên đỡ Wells, kích động nuốt ngụm nước bọt, Dillow nhà bọn họ thật sự đẹp trai tiểu chính thái, sau này tuyệt đối là mỹ nam tử đệ nhất đế tinh!

Wells lúc này mở đèn, ánh đèn chẳng hề chói mắt, lại làm cho mọi người thấy rõ lẫn nhau. Dillow một đầu tóc đen sóng vai, đôi mắt màu xanh dị thường thâm thúy, khuôn mặt nhỏ trắng nõn, tuy rằng mang theo điểm anh nhi mập mập, nhưng cũng không ảnh hưởng đến đường viền tuấn mỹ.

Nhìn thấy dáng dấp Dillow, Wells đầy cõi lòng vui mừng cười cười, trong mắt lộ ra hoài niệm.

Dillow nhìn mọi người đều vây quanh mình, môi mỏng nhẹ nhàng phỉ quăng, thật giống có chút không xác định trước mắt xảy ra chuyện gì, một thân khí chất lãnh khốc bên trong còn chen lẫn mấy phần mờ mịt.

Sau đó bé thấy được tay của chính mình...

Sở Du Nhiên thấy dáng dấp khiếp sợ của bé, chỉ lo bé bị dọa, dường như nhỏ giọng hỏi bé: “Dillow, con có nơi nào không thoải mái hay không?” Dillow nhú nhú mũi nhỏ thẳng cao, lắc đầu: “Không có.”

“Con biết hiện tại chuyện gì xảy ra sao?” Sở Du Nhiên ngồi ở bên giường, thân thủ đem ôm Dillow vào trong lồng ngực, dùng chăn bao lấy cái mông nhỏ của tiểu tử, ôn nhu hỏi bé.

Dillow gờ gờ cầm lên, ngữ khí bình thản nói: “Con biến thành hình người, này không có gì ghê gớm.”

Sở Du Nhiên: “... Dillow chúng ta thực sự là quá tuyệt vời, trước tiên ngủ đi, ngày mai ta sai người mang quần áo đến cho con, dạy con mặc.”

Dillow gật gật đầu, đem mình bao bên trong chăn, không có động tĩnh.

Sau khi đi ra ngoài Sở Du Nhiên nhíu mày, hỏi người ở bên cạnh: “Đứa nhỏ này sao lại bình tĩnh như vậy?”

Wells làm cái động tác cầm khẩu, Asa vừa định meo một tiếng, liền bị Wells nắm miệng, ra hiệu không cần nói chuyện. Một nhà ba người đứng ở cửa phòng của Dillow, khoảng chừng qua hai phút đồng hồ, Wells khước miệng vẫy một cái, đột nhiên đẩy cửa phòng Dillow ra.

Sở Du Nhiên liền Dillow thấy cái mông trần ở trên giường hưng phấn lẫn lộn, cái mông nhỏ đầy thịt đều lộ ở bên ngoài, có thể nói không có hình tượng chút nào.

Thấy cảnh này Sở Du Nhiên: “...”

Bị thấy cảnh này Dillow: “...”

Vạch trần một màn này Wells: “Không cho náo loạn, đi ngủ sớm một chút.”

Asa: “Meo!” Ca ca không có lông xấu quá!

Mặc vào quần áo Sở Du Nhiên chuẩn bị xong, Dillow đã khôi phục dáng dấp một mặt lạnh lùng, phảng phất cái người ở trên giường cái mông trần lẫn lộn không phải bé, tâm lý thật sự phi thường mạnh mẽ.

Lễ phục ấu tể hoàng gia màu đen, cùng khí chất lãnh khốc của Dillow hòa vào nhau phi thường hoàn mỹ, Sở Du Nhiên nhìn Dillow một mặt ý cười, luôn luôn cảm thấy Dillow nhà chúng ta thịnh hành toàn bộ vũ trụ, dáng dấp tự tin khiến Well nhìn khước miệng liền câu lên.

Émile cùng Caesar phát hiện chỗ ngồi đại ca xuất hiện một đứa bé mặc quần áo xa lạ, tuy rằng trên thân thể trần đầy mùi vị đại ca, bọn họ vẫn là căm thù nhìn Dillow: Từ đầu tới nhai con trọc lông này, đó là vị trí của đại ca, mau xuống đi!

Asa vẫn luôn meo meo giải thích: Đại ca rơi mất lông! Thật sự là đại ca rơi mất lông!

Nể tình Asa trong ngày thường náo loạn, hai tiểu chỉ căn bản không tin.

Để chứng minh mình chính là ca ca bọn nhỏ, sau khi Dillow cơm nước xong qua lại thay đổi mười mấy lần, mới để cho bọn tiểu tử tin tưởng đây là ca ca mới vừa học được ảo thuật thần kỳ: biến thành người sống!

Ca ca tuyệt vời nhất!

Rất cục biết biến thân, bốn cái chân bước đi biến thành hai cái chân, Dillow còn có chút không thích ứng được. Wells ăn no liền đi quân bộ, Sở Du Nhiên liền nắm tay Dillow dạy bé bước đi, từng bước từng bước, tràn đầy kiên trì.

Dillow nắm thật chặt bàn tay mảnh khảnh của Sở Du Nhiên, không rõ cảm thấy có cảm giác an toàn, nhìn Sở Du Nhiên nhìn mình ôn nhu cười, Dillow cũng nhếch miệng, cho Sở Du Nhiên một người to lớn, người khác đều chưa từng thấy khuôn mặt tươi cười. Sở Du Nhiên ngồi xổm người xuống, hạ thấp giọng lạnh lẽo nói: “Gọi mẫu phụ nghe một chút, Dillow ngoan nhất.”

Có lẽ là lúc này dương quang vừa vãn, có lẽ là nụ cười của Sở Du Nhiên quá ấm áp, có lẽ là hai người không phải cha con lại hơn hẳn quan hệ cha con tình cảm khiến Dillow đầu óc vừa kéo, bé ôm cái cổ Sở Du Nhiên, thấp giọng kêu một tiếng: “Mẫu phụ.” Trên mặt biểu tình ngoan ngoãn chưa bao giờ có.

Dillow rất vui mừng, người chú mình cười là thầy giáo người hiền lành như vậy, bé mới có thể có cuộc sống bây giờ. Nếu như là người khác, ở trong nhà này bé là vấn đề lớn nhất.

Ôn nhu là tốt đẹp, cảm động cũng là ấm áp, nhưng mà Dillow vẫn là quá ngây thơ rồi, sau đó Sở Du Nhiên câu nói đầu tiên đem cảm động của Dillow dọa bay.

“Chúng ta đi thắt cái bím tóc nhỏ đi, sợi tóc này thích hợp thắt.” Bởi vì không có khuê nữ, Sở Du Nhiên không thể thỏa mãn chính mình thắt bím tóc cho con gái, trong lòng có nhu cầu, liền đem ma trảo hướng về phía Dillow, tóc này vừa vãn thắt bím tóc.

Dillow ()

“Dillow, con không yêu thầy sao?” Sở Du Nhiên gương mặt khuôn mặt u sầu, biểu tình thương tâm khiến người ta phải rơi lệ, xem ánh mắt Dillow rõ ràng là đứa nhỏ này lớn rồi cánh cứng rồi, cưới vợ không muốn mẫu phụ, không có lương tâm, con trai ngốc!

Dillow tức giận gạt ngã hai cái ghế, rốt cục không nhẫn tâm xem Sở Du Nhiên thương tâm, tình nguyện ngồi xuống để Sở Du Nhiên thắt hai bím tóc nhỏ, Còn bị Sở Du Nhiên chụp bức ảnh, về sau chính là bức ảnh đen tối nhất trong lịch sử đen tối của Dillow

Nhìn thấy Dillow đã biến thân, Caly cùng Archer tất cả đều cảm thấy áp lực, không thể thua! Phải biến đổi phải biến đổi phải biến đổi!

Jimmy như trước đi theo phía sau Dillow, có thứ tốt lấy ra cùng Dillow chia sẻ. Dillow cũng không tiếp tục mặt lạnh, nhìn khuôn mặt nhỏ trắng nõn của Jimmy, một đôi mắt xinh xắn tràn đầy ý lại nhìn mình, Dillow rầm rì một tiếng, từ trong túi tiền móc ra hai khối bánh lên lút giấu đi, Sở Du Nhiên không cho bé ăn nhiều đường, bé kín đáo giấu đi đưa cho Jimmy, hung ba ba nói: “Sau này cậu phải nghe lời tớ nói, bằng không sẽ không đùa với cậu, nhớ chưa?”

Jimmy ăn đường, cười híp mắt cầm lấy tay nhỏ của Dillow không tha, cười đặc biệt ngọt.”Sau này nghe lời cậu, cậu phải mang tớ cùng nhau chơi đùa.”

Dillow hừ hừ, hài lòng chọc lấy khoe miệng, thực sự là đặc biệt ngọt ngào.

Ở một bên nhìn lên Sở Du Nhiên cười ý tứ sâu xa, rất tốt, biết đến giấu đồ vật đưa cho vợ mình, thời điểm hai đứa con thay răng, chớ có khóc!

Wells nhìn thấy Sở Du Nhiên thắt bím tóc cho Dillow, suốt đêm liền tìm người đem tóc Dillow cắt ngắn, chỉ lo quả cầu lông nhà hắn đem cháu trai dưỡng thành giống cái.

Sở Du Nhiên đối với chuyện này phi thường bất mãn, bốc đồng đem tóc Wells vò thành hình ổ gà.

Hai đại đế quốc chiến tranh trình tự xu thế nghiêng về một bên, hình tượng ở bên ngoài của Wells cơ hồ đã bị thần hóa, song mà trở lại nhà liền bị giống cái của chính mình bắt nạt, ngay cả câu phản bác cũng không thể có. Bọn nhỏ tất cả đều xem trò vui, không có một đứa nói đỡ cho hắn. Rất tốt, đã xác định, địa vị của quốc vương bề hạ trong gia đình xếp cuối cùng, không có cách nào cứu vớt! Đối với chuyện tóc ngắn này, Dillow rất hài lòng, thắt bím tóc nhỏ vân vân, thật sự là chuyện giống đực không nên làm, có thể để cho Jimmy thắt bím tóc nhỏ, Jimmy chíp bông mềm mại, lại còn là màu trắng.

Liền vui vẻ quyết định như vậy, cho nên Dillow gửi tin nhắn cho Jimmy: thắt bím tóc nhỏ đi, nhất định sẽ rất đáng yêu.

Trẻ con thiên chân vô tà, nói chuyện lại xuất phát từ nội tâm, một câu rất đáng yêu, khiến Jimmy nghiêm túc ghi nhớ ở trong lòng, một câu nói này, chính là cả đời. Từ nay về sau Jimmy chỉ để tóc dài, Dillow liền yêu thích dùng móng vuốt chải vuốt con chíp bông xinh đẹp này, sau khi lớn lên đều không có bỏ thói quen này, một cái lược này, đồng dạng cả đời.

Thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư, đúng lúc là lừa bịp thời cơ tốt câu lão bà, Sở Du Nhiên vẫn luôn rất vui mừng, may là lúc đó cho Jimmy làm bạn với Dillow, bằng không đi chỗ nào tìm con dâu ưu tú như vậy?

Jimmy của chúng ta nghiêng nước nghiêng thành lại ngoan ngoãn hiểu chuyện, chủ yếu nhất là hiếu thuận, so với mấy đứa hùng hài tử nhà bọn họ đều rất tri kỷ. Rồi nhà rèn luyện vân vân, hùng hài tử mang về đều là chiến lợi phẩm bị bọn họ đánh chết, chỉ có Jimmy nhớ tới mua cho cậu lễ vật hợp ý.

Émile nhà bọn họ tuy rằng cũng là giống cái, nhưng bé yêu nhất vẫn là mèo lớn bề hạ, hơn nữa mỗi lần mua lễ vật, đều là mua theo ý phụ thân. Sở Du Nhiên đặc biệt khó chịu, “Khuê nữ” cùng lão công quan hệ thật là thần mã, cậu không có chút nào ghen, dấm chua cũng không ăn!

Vương hậu điện hạ tư tâm cho là, một lớn một nhỏ là quan hệ phụ tử, mới không phải một đực một cái!

Mà hiện tại, Dillow điện hạ biến thành người cảm giác mình đối mặt nhân sinh có vấn đề lớn nhất: Ba cái đệ đệ làm sao ôm?!

Cánh tay quá ngắn, đê đê quá béo, đây thực sự là vấn đề quấy nhiễu ấu tể đê nhất đế quốc khó khăn không nhỏ — vì vậy Dillow đặc biệt hào phóng cho Jimmy một đứa, “Giúp tớ ôm một cái.” Lựa chọn tìm kiếm, đem Caesar coi như nghe lời cho Jimmy, còn mình đem Émile và Asa ôm vào trong ngực, dùng tư thế ẩn đi thăm dò. Caesar điện hạ trước sau như một bình tĩnh, người khác không chọc giận bé, bé liền thành thật híp mắt ngủ.

Chỉ có điều sau khi bị đưa ra ngoài đều dùng loại ánh mắt này nhìn ca ca bé →__→

Vẫn luôn nhìn trộm đứa con nhà mình Sở Du Nhiên lần thứ hai cảm thấy được: Trong nhà nhiều trẻ con, thật sự tốt vô cùng, nhiều công năng.

Từ bắt đầu ôm hai đứa đều lao lực, Dillow dần dần lớn lên, quả cầu lông cũng dần dần lớn lên, rốt cục, thời điểm Dillow có thể một người trong lồng ngực ôm ba đứa, bọn nhỏ đã không cần ca ca ôm.

Thời gian năm năm, hai đại đế quốc sáp nhập, Wells thực hiện hứa hẹn của mình, vì bọn nhỏ chế tạo một đế quốc cường đại quân sự, dùng sức lực của một người khổng lồ chế cái tinh hệ này, Sở Du Nhiên vẫn làm vương hậu không hỏi chính sự cũng thành vương hậu nổi danh nhất đế quốc.

Vậy mà lúc này, bọn nhỏ còn chưa có lớn lên, Wells vẫn không thể ném xuống ngôi vị hoàng đế mang Sở Du Nhiên đi du lịch tinh tế. Dillow mười tuổi, biểu tình càng ngày càng hướng thời niên thiếu của Wells phát triển, nắm giữ tri thức càng ngày càng nhiều, khí chất càng ngày càng trầm ổn, biểu tình càng ngày càng lạnh lùng, khiến Sở Du Nhiên thực tại thất tâm một lúc lâu. Lúc còn là đứa nhỏ có thể chạy có thể nhảy, có thể cười có thể nháo, Dillow làm sao càng lớn càng không thích nói chuyện đây?

Vì thay đổi tật xấu của Dillow, Sở Du Nhiên mỗi lần đi trường học họp phụ huynh đều phải cùng giáo viên chủ nhiệm của Dillow câu thông một lúc lâu, nhưng mà Dillow vẫn là càng ngày càng trầm ổn.

Mãi đến tận khi có một lần, Caesar cùng Asa thức tỉnh dị năng, móng vuốt + cánh đem một cái quả cầu lửa coi như bóng tennis đánh, quạt tới quạt lui không đã nghiền, vì vậy khiêu chiến đánh hai, đánh ba, đánh thêm người nữa, quạt tới quạt lui cứ như vậy đem Dillow ngủ trên cây bị đốt lông đuôi, Sở Du Nhiên nhìn thấy Dillow tức đến nổ phổi đuổi theo hai hùng hài tử đánh, lúc này mới thoáng thả lỏng.

Hoàn hảo, Dillow chúng ta vẫn là đứa nhỏ bình thường, mặc dù có bị buộc hiềm nghi, thế nhưng! Cái kia không trọng yếu!

Mười năm sau, đế quốc cường thịnh chưa từng có, quân sự kiến thiết cùng thương mại phát triển vẫn là nhiệm vụ chủ yếu phát triển đế quốc, hai đại đế quốc hợp làm một, văn hóa dần dần dung hợp, Wells bắt cứ lúc nào đều có thể đem ngôi vị hoàng đế giao ra, nhưng mà bọn nhỏ vẫn không có lớn lên, Wells như trước không thể ném xuống ngôi vị hoàng đế mang Sở Du Nhiên đi du lịch tinh tế.

Lúc này Dillow mười bốn tuổi, đã là bộ dạng thiếu niên, hình thù đã tiếp cận báo tử thành niên, ba đứa nhỏ đã mười tuổi cũng đã biến thành hình người, nhưng mà hùng hài tử bản tính như trước cũng khó thay đổi. Thân phận hai thằng nhóc căn bản không che giấu nổi, một đứa cùng cha lớn lên giống như từ một cái khuôn đúc đi ra, một đứa khác là phượng điểu giống đực thành niên duy nhất của đế quốc, vì vậy để cho tiện quản lý hai đứa nhỏ, đem hai đứa nhỏ phân ở một cái lớp, cho nên... anh em ruột đánh nhau thần mã, ha ha cộc!

Một đứa có thể chiến cả lớp, hai đứa cùng nhau... Thời điểm Dillow học sơ trung mỗi ngày đi mở cuộc họp phụ huynh cho đê đê, thuận tiện đi ông ngoại nơi đó đòi tiền bồi thường tổn thất trường học!

Học cấp ba Dillow còn phải mỗi ngày đi họp phụ huynh cho đê đê, còn phải đi ông ngoại nơi đó đòi tiền bồi thường tổn thất trường học!

Rốt cục Dillow có thể đi ra ngoài trường chấp hành nhiệm vụ, hai hùng hài tử nhưng những năm qua, không cần ca ca mỗi ngày đi mở cuộc họp phụ huynh. Ca ca một tuần một lần trở về, một tuần mở một lần là có thể, lương ông ngoại chỉ cần mỗi tuần lấy ra một lần trợ giúp trường học, tuy rằng một lần liền đủ tiền trước nửa tháng.

Tâm một đến không được Dillow chỉ có nhìn thấy Émile ngoan ngoãn nghe lời mới có thể được chữa trị một điểm, vô số lần đối Sở Du Nhiên thanh minh: Tiếp tục sinh, sinh giống cái giống như Émile vậy, tuyệt đối không nên sinh hùng hài tử!

Sở Du Nhiên: “...”

Hai mươi năm sau, hai người rầy cục trông mong bọn nhỏ lớn lên, năm tháng dường như không có ở trên người Sở Du Nhiên lưu lại quá nhiều vết tích, mỹ nhân ôn nhã như trước, chỉ là càng thêm mấy phần trầm ổn cùng quý khí, vẫn là quả cầu lông nằm ở trong lòng bàn tay của người đàn ông đứng ở đỉnh điểm của đế quốc.

Wells thả xuống gánh vác, thả xuống vinh quang, khí thế càng thêm trầm ổn nội liễm nâng lên mặt bạn lữ, thâm tình ở tại mi tâm ẩn xuống một cái hôn, cười nhạt nói: “Xin lỗi bảo bối nhi, hiện tại mới có thể dẫn em đi hưởng thụ tuần trăng mật của chúng ta, đã muộn hai mươi hai năm.”

Tuy rằng Dillow bị mấy hùng hài tử kết phường hãm hại, bất đắc dĩ nhận ngôi vị hoàng đế, nhưng Wells cũng hoàn toàn yên tâm. Bây giờ Dillow hoàn toàn có thể chống đỡ trọng trách này. Còn sót lại nửa cuộc đời, hắn chỉ cần trông coi bạn lữ của hắn, dẫn em ấy đi địa phương em ấy muốn đi, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy em ấy vui vẻ khuôn mặt tươi cười.

Sở Du Nhiên ôm thật chặt người đàn ông ở tại nơi này có thể đem mình sủng lên trời, đời này, sinh cùng chỗ, chết chung huyệt, không quản ở nơi nào, chỉ cần cùng nhau, cái khác cậu cũng sẽ không lưu ý.

Cả đời này, gặp phải người này, biết bao may mắn.

Toàn văn hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thay-giao-lop-mau-giao-o-tinh-te>